

MIN ØKS

Tom André Tveit

MIN ØKS

Tom André Tveit

MIN ØKS

1. utgave

Bind 1

Gudleik Aurelius Forlag

Originaltittel: Min øks
Forfatter: Tom André Tveit
Gudleik Aurelius Forlag

ISBN 978-82-94114-00-9
© Tom André Rusnavn-Tveit, Strandvik, 2024.

1. utgave

Teksten i denne boken fremstår nøyaktig slik som den ble sendt som et manus inn til de største forlagene i Norge, året 2022 – foruten ett delkapittel som mangler. Dersom boken inneholder skrivefeil eller andre språklige feil, er formålet at dette skal rettes til fremtidige utgaver eller utgivelser.

Denne boken er beskyttet av åndsverksloven og eventuelt andre lover, og det må ikke kopieres fra denne boken i strid med lov, da dette kan medføre straff.

KARAKTERER

Nils Nobili

Tor Nysølv

P. Blodend

Sigurd Sann

Gudleik Aurelius

ja, min sønn.

nei, skal du si av og til, fordi jeg skal bli en mann.

det skal være kjekt å skrive. ikke kjipt. kjedelig. stress. men det er sånn at når en begynner så blir en stresset av det også. så jeg laget faktisk også, blant alt det andre mangfoldige en bestemmelse om at om ikke de første avsnitt ble bra så kunne jo bare noen av de første avsnittene slettes. videre derfra faktisk bare la det stå som en begynnelse det som eventuelt ble da de første avsnittene. ja. slik er det. Tor Nysølv tok frem hammeren. beryktet. mange visste om hammeren. det viktigste var nok at hammeren skulle brukes. ikke misbrukes. for om den ble misbrukt så var det liksom ikke Tor. Tor har mynde. styrke. mange ting som er veldig bra. og derfor så måtte hammeren brukes skikkelig. det å slå er ikke bare å slå. det å slå er å slå et slag som er godt. om ikke det er godt står det seg ikke. evigheten. en god evighet. alt for en god evighet sa Tor. ja. det sa Nils Nobili. ja. for en god evighet. for om ikke slaget ditt Tor er godt, så står det seg ikke evig. men er det godt så kan det kanskje stå seg til evig tid. ja. slik er det Nobili. Nobili gikk videre fordi han skulle avholde en forelesning for noen elever. og elevene var alltid sulten. som en sult for å lære. som om et tomrom for læring. så var det Nobili å servere gode biter med lærdom til elevene. som en adjunkt. ja. nesten som en adjunkt. Nobili sa av og til til seg selv at det å kaste er for en lærer en god ting. for om en ikke er lærer og kaster et dårlig kast, ja, så er det å kaste et kast som lærer til en sulten elev et godt kast. det gode og det onde sa Nobili. vi kan ikke alltid tenke på det. vi kan også leve lettere. ta ting litt som det kommer. en må ikke alltid være moralsk i fokus, om en allerede har en oppdragelse som tilsier at en lever et liv med grei og vanlig moral. for det skal veldig mye til for å skulle gjøre noe direkte ondt.

Gudleik Aurelius. han var en kjent mann for å si det mildt. rolig av og til. rask av og til. slik var han. sånn var det bare. mange forholdt seg til det. andre som P. Blodend sa en gang til seg selv at jeg står på mitt først

og fremst. men han var ikke vanskelig på det om det var noe folkelig og annet som hva som helst nesten så fremt det var skikkelig som han sa til seg selv. P. Blodend var rå sa noen. andre som ikke kjente han sa med høyt hevede øyebryn at hva i alle slags dager er det du taler om. Blodend er en tam type sa noen. tam. som om han ikke eksisterer. utropstegn. Gudleik Aurelius lo en gang sammen med Blodend av slike uttrykk. for en sjelden gang fikk de mulighet til å snakke sammen. og da kom de inn på det emnet. morsomt. komisk. som om uttrykket var å ungt sagt at Blodend ikke helst visste om han skulle gå til boken for å finne en referanse eller om han skulle tale til folket for å få folket selv på en eller annen måte sende et budskap indirekte om han selv og til den og de som eventuelt hadde sagt noe sånt. usikkert hvordan det endte. det er ikke helt sikkert. men det er klart at tekst kan skrives enkelt og tekst kan skrives lett. det var en mann i området hvor dette var i. et område. territorium. en annen sak. en annen tid. en annen handling. et drap. men det var ikke så alvorlig sa noen. ikke alvorlig sa da Blodend. alltid skal drap tas alvorlig. foruten alvor forblir slike ting i din kropp og kan komme til å gjentas. det skal ut av vårt område. altså dette området sa Blodend. han tok ansvar. drapet ble glemt etter en viss periode. så ble det harmoni. enkelt liv. vanlig liv. fryd noen ganger. vanlig folkesnakk andre ganger. og vær. været. mye forskjellig deilig og herlig vær.

det var slik. det sa Blodend. det er absolutt ingenting du kan gjøre med det. det kommer ikke på tale. Sigurd Sann forsøkte å argumentere for sine muligheter. snakket. lenge. holdt flere ganger lange resonnement fremfor Blodend. men Blodend sa hver gang at det ikke kom til å bli endret på noe på planen. Sigurd som alltid var i alle fall av og til energisk. rask. sterk. sannhet var midtpunktet. alltid rask eller han kunne jo være treg også, men det var noe med Sigurd Sann som de fleste merket seg. for han var skarp. og fant gode løsninger. han hadde til og med skrevet en del. men absolutt altså uansett hvordan han argumenterte i Blodens tilstedeværende så sa Blodend ikke annet enn det han alltid hadde sagt. nei om han ville si nei og ja om han ville si ja.

Sigurd Sakk kjente Blodend godt så han var ikke overrasket, men uansett prøvde Sigurd Sann. han prøvde. gjentatte ganger. det var noe som kanskje Blodend likte ved ham. men Blodend hadde enda ikke røpt seg. hadde ikke sagt noe til Sann om at der faktisk var en mulighet. Sigurd gikk. fra hele epiosden. hjem. han skulle jobbe med et nytt prosjekt. og ikke lengde i arbeidet, så sa Sigurd til seg selv at det er en god jobb jeg gjør. og jobbet faktisk helt til langt på natten den dagen. skrev en rekke sider med tekst. jobbet. flittig. sterkt. han følte han seiret den dagen til tross for at det bare var noen sider han hadde jobbet med fordi han følte at han hadde gjort store fremskritt i sitt arbeid. når han la seg endelig sovnet han som en stein som de sa. i en annen utkant av byen der hvor han var så sa de at de sov på fletter om de sovnet raskt. en gang var der to menn som på fylla hadde begynt å slåst over de to begrepene. de to utsagnene. sagnene. han ene sa at den andre utkanten måtte begynne å si at en sovnet som en stein og at en ikke kunne komme levende fra en slik duell uten å endre seg. den andre mannen sa at det kom ikke på tale strengt, men tøft. spyttet i bakken. den første mannen knuste til han med et dårlig, men hardt slag midt i brystet. den andre mannen falt i bakken. knuste bakhodet ned i bakken og fikk et stort sår. de øvrige som var der hadde ikke engang hørt hva som ble sagt. men fant ut at de måtte hjelpe den mannen som hadde falt i bakken.

uret. urmaker. det er slik sa Pål. at om en skal fikse sitt ur. så går en straks til en urmaker. men en kan prøve å gjøre det selv. på en måte studere og se og åpne. så skjedde det en slåsskamp. helt fullstendig galskap. Pål mot Endre utenfor en Urmaker. de stod. det samlet seg en hel gjeng med mennesker. ut. klokker. som om de fløy i sinnet til Pål, men Endre hadde helt andre tanker. det var som om uret ikke skulle fikses om Endre hadde fått sin vilje. fordi Endre han tenkte jo ikke på uret i det hele tatt, men Pål tenkte mest på klokker og klokkene. men Endre hadde fått for seg at Pål ikke var der han skulle være. han skulle være et helt annet sted eller i alle fall gjøre noe helt annet. skulle på en måte gjøre noe annet i alle fall til en viss grad fordi Endre han ville altså. rett og slett ikke. slett. ikke. galskap. banke Pål opp. slå ham. drepe han

kanskje til og med med den viljen til blod og slåssing han hadde. men det endret seg slik at Pål sa helt klart og tydelig. mitt ur er ikke i orden. jeg skal ordne mitt ur. du skal vekk. og jeg skal nå gå inn på den butikken og den urmakeren og fikse mitt ur. det er helt klart at slik skal det være. og det er bra. og da er det bare å gå ut av døren. gå inn på butikken etter å ha gått en lang periode. gått en lang vei. så finne bilen eller den transport jeg vil. gå om jeg så vil. så etter det så fikse klokken hos urmakeren. da kan jeg få en klokke som er i orden. som virker. som kan stoles på. som kan planlegges ut fra. det er forferdelig å ha en klokke liggende som ikke virker. faen sa Pål til seg selv. han endret forresten navnet til Mons. og Mons gikk til urmakeren og fikk klokken helt i orden. en klokke av gull og godskap.

buss. bussen går en gang. klokken to var det en som sa. det er faen meg kult. at bussen går en gang imorgen en gang i elleve tiden er bra. for om den ikke går klokken elleve så er det jo ingenting som ikke går sa en. tull. bussen går klokken 10.50 omlag. ja den gjør vel det omlag. men det som er det viktigste er å huske nøyaktig og sa om en gjør det så kan en huske det å gå litt før i god tid. gjør en det så er det merkelig hvordan det kan være en fryd å reise. da er det som om en går ut døren. går mot bussen. koser seg. hygger seg. ser på ting. og så er bussen der og en nyter situasjonen med at en skal kose seg en lang stund kanskje på bussen. kanskje har en med kaffe. kanskje har en med noe annet. ja en katt til eksempel. om den skal til dyrlege. så kanskje har en med avis. ser i avisen. nyter det. ser ut glasset på bussen. ser terrenget svive forbi nytt etter nytt. ja nye ting hele tiden å se på. molekyl. det er sterkt. molekyl i form av terreng er veldig bra. da vil en kunne nyte at terrenget glider forbi på en sterk måte. for molekyl er veldig fint. det er hardt. solen skinner igjennom på en slik måte at det blir sterkt for øyet. og det er solen i det store og det er fint. kjekt. nyt. naturlig. kanskje hilser en på sjåføren. tar en kort eller lengre prat. kanskje ikke. kanskje bare går en forbi enten en er blid eller sur. og så er himmelen der. små om vinter kanskje. men det er slik at det beste med alt. alt i verden. det beste i hele

verden. ja. det er å gjøre noe som en ikke er helt sikker på om er tenkt eller bare en tanke ikke. latter.

det var slik en plass at der var en del ro og en del kaos. en god mann ved navn Hans Frode Kjærli var den rolige og ellers var det usikkert for befolkningen hvem som var kauset. men kauset var Han fullstendig klar over nesten for han hadde kartlagt situasjonen sa han. og alle som spurte Hans forstod hva kauset var. det var enkelt. enkelt. simpelt. lettvint å se. lettvint å oppleve i den forstand at kauset var jo fullstendig svakt og med noen få ledere. kaotiske ledere som kun drev med løgn. korrupsjon. tull. som de sa i Bergen tullball. lederene forsøkte å lure alle slags folk. og ikke bare det men de forsøkte også med korrupsjon. de presset tilfeldig folk som de plaget med korrupsjon. en av lederene het Jan Kalle Blifengs. han trodde at han på en fri måte kunne plage andre, men ble fengslet brått. i en fart. fei. raskt. momentant. resolutt av en god mann som Hans Frode kjente. fordi Hans Frode satt en gang å drakk kaffe med en god mann. de hadde en kaffeprat. snakket lenge. så på dagen. været. hygget seg. snakket litt alvorlig og litt tull, men lærte også litt faktisk. og når en kvinne kom til stedet ble de rolig. så litt. så litt på kvinnen. hun hadde fine klær og en bemerkelsesverdig sminke på seg. de visste det ikke selv. forfatter. og så når hun hadde satt seg til ro på et bord så fant de tilbake til praten. og de kom inn på dette med kauset. og da nevnte Hans Frode hvem en av lederene var. resolutt. sterk. sindig. den gode mannen reiste seg. ble sint, men sindig. sa til Hans Frode at nå skal du få se. og bare timer etter hadde den gode mannen jaget hen til lederen og likvidert han. så reiste han tilbake til Hans Frode som fortsatt satt på kafeen og bare hadde hatt noen få blick mot kvinnen som hadde komt litt tidligere. den gode mannen satt seg ned. hvordan synes du været er nå sa han. været er faktisk blitt litt bedre her. jeg har drept lederen du snakket om sa den gode mannen til Hans Frode. bra. bra sa Hans Frode. de begynte å snakke om noe annet.

Nils Nobili. han skulle endelig på ferie. på ferien møtte han tilfeldigvis Tor Nysølv. de hadde vært venner en årrekke i ungdommen. de gikk

faktisk nesten på samme skole og av og til på veien til skolen så møtte de hverandre. fullstendig uvisst hvordan. de snakket alltid om noe interessant. en gang så møtte de Turid Javder og Karianne Brått. de snakket en hel stund sammen. om alle slags emner. det var akkurat da de bestemte seg for å gjøre noe stort sammen. et prosjekt. et felles prosjekt. men de var ikke helt sikker på når avslutningen skulle være, men den kom i alle fall litt før de en gang måtte separere seg som gjengangere for samtale for å si det sånn. det var jo litt før skolen ble avsluttet der de gikk på skole. når de ikke lenger møttes som vanlig. de hadde ikke hilst på hverandre etter det og det tenkte de på mange ganger hver for seg. og videre så i samtalen så fant de altså på å gjøre et prosjekt sammen. de skulle gå en tur. ta et bilde. legge bildet et hemmelig sted. og så en gang senere i livet kanskje finne bildet igjen. de likte idéen. det var jo litt merkelig. men de likte idéen av å gjøre noe de kom til å huske fordi de trivdes å være sammen, men visste de hadde hvert sitt som de skulle gjøre i livet og store ting som var risikabelt og som ikke sikkert de visste om ville lykkes engang. i alle fall var Tor Nysølv ofte på tanken av at det han ville gjøre i livet innebar en viss risiko. de tok bilde. de stod sammen et sted. et veldig fint terreng, men fin utsikt. over en by. eller da en bygd. det var ikke så viktig. og videre så gikk de hjem til den ene av dem og fikk bildet over på et medium som kunne fremkalles. og så gikk de etter å ha vært på en kafé sammen til en fotograf som fremkalte bildet. deretter når hele dagen var ferdig så gjemte de bildet under en stein langt ifra bygden og/eller byen der de var langt oppe på et fjell. det var forresten dagen derpå. og så gjemte de det så godt at ingen ville kunne finne på å finne det. ikke engang en moskus som de sa på morro.

det er viktig å kunne gjøre noe selv om man ikke vil og selv om man vil, men ikke kan. hvordan eksempelvis hindre sin egen kjærlighet å utfolde seg om man ikke kan. da vil man nok prøve å finne en vei. ja. ja, sa en kvinne. hun sa det at om en har kjærlighet så skulle jo de fleste dører være åpen. ja, i teorien er vel det slik. det står jo i boken. ja, men det er ikke alle som forstår boken rett sa en mann. mannen var streng.

P. Blodend hadde vært i samtale med mannen en gang. mannen var vill. men rett. og Blodend hadde altså vært i noe lignende en eksigese, men mannen. de satt en gang tilfeldigvis å snakket sammen ved et bord. det var en høytidelig tale. litt overfladisk til å begynne med. men så helt utrolig nok så åpnet sjelene til de to seg slik at ordene fosset som en strøm av sølv og vann. da sa Blodend at det viktigste når en møter noen stengte dører er å finne nøkkelen. mannen hadde aldri glemte de ordene. de stod som et fjell i hans sinn. og alle steder han var lå det i underbevisstheten hans at om der var noen stengte dører noe sted så er det bare å finne nøkkelen. det viste seg også i realismen hans. fordi han var slik en type at han lyktes med veldig mye. og det gav han en god utdanning. en god familie. et godt yrke å jobbe med. men det var en dag. det skjedde. han møtte en kvinne. han kunne aldri glemme henne. han hadde jo ikke barn enda tenkte hun til tross for at han var så godt integrert i sitt liv med alt han hadde. mannen merket at det var som om en lukket port i hans liv. og da var det som om fantasien begynte å spille med han. han la som om til side alt i livet, samtidig som han var plikttoppfyllende. han fikk en ny del i livet som var innstilt på å åpne dører. åpne en lukket port. mannen. kvinnen. hva som skjedde får vi aldri vite.

et nav. navet. det en skal holde i. uansett hva som skjer. det er det som en skal holde i sa en gammel mann. han var begynt å bli gammel. snakket litt forvirrende for de yngste, men enkelte setninger satt som et skudd som de sa. han snakket om alt mulig. alle slags emner. på verdensbasis. lokalt der han var fra. andre områder og innenfor alle slags emner. og derfor så var det ikke alltid at alle forstod nøyaktig hva han mente, men selv påstod han at han alltid ville godt og hadde kontroll på det han mente. så det var nå bare å si noe selv om en ville så kunne det oppstå en samtale sa han. to barn som var i området så på han. han var med noen foreldre som var sterk og rik. luksus hadde de på mange måter. barna så mot den gamle mannen samtidig som de lekte. grått hår. litt fortynnet. litt rynker i ansiktet. gammelmodige klær. og så satt han på en slik måte at alle visste han var gammel. så han var en skikkelig

klassiker blant de gamle. og han likte å snakke. så det fosset. en foss. av og til var han stille som om han tenkte. men når samtalen var igang så var det som om en foss. hans navn vet ingen hva er. usikkert. tvil. navn er ikke det viktigste sa han en gang i en samtale og en voldsom gnist initierte en lengre samtale. navn er veldig viktig på minst én måte sa en av kvinnene som var i samtalen. hvorfor det sa den gamle mannen etter en lengre ugreiing. hun svarte. en annen som var i samtalen sa at det viktigste med navn det er at navnene er noe som gir mening. da reagerte en annen mann i samtalen veldig. mening. betydning. ordforråd. det betyr lite. det viktigste med betydning er at en kan tyde det en vil og har behov for. ja det er greit sa den andre, men så lenge en har en mening med livet så vet en hva en skal gjøre. om en ikke har det så kan en jo fort gå vill. den gamle mannen bare satt og hørte på og koste seg. den gamle mannen hadde også en del punkt allerede klar for hva han ville si i det følgende når samtalen gikk inn på et annet område eller hadde lagt seg litt. for den gamle mannen ville ikke forstyrre andre når første samtalen gikk bra og det var kjekt å høre på.

det var to handlinger. en nærmest lignende en dokke. hun var så sminket at det var et tonn med sminke sa en gutt av det tøffere laget. men han fikk høre noen søte ord fra henne så da sa han aldri det igjen. som en dokke. sa han jo. men så var det i tillegg en annen kvinne. de var to kvinner. og så en gruppe på ti mann. i tillegg var det flere som ingen hadde anelse om hvem var. men midt opp i det hele så var der to handlinger altså. den ene var én handling og den andre var en annen handling. så var der en egen mann som var så heldig å få innblikk i begge handlingene. han var en god mann sa Blodend. en mann ved navn Jørgen Hummell fulgte den ene handlingen og en annen mann ved navn Karl Krolle fulgte den andre. de gav heldigvis for den gode mannen som fulgte begge handlingene han gode opplysninger som viste hva som skjedde av det beste som skjedde. han var meget glad for den situasjonen. så sa Hummell en dag at det var en fryd å følge den ene handlingen. den andre handlingen visste han ingenting om og sa ikke noe videre. men en dag da de ti mennene og de to kvinnene samlet seg

så sperret han øynene opp og ville følge litt med på begge handlingene han også. eksplosjon. som en eksplosjon av interesse i sinnet. Hummell begynte å følge litt den gode mannen og begge handlingene han også. Krolle ble da vanskelig på det. hva i alle dager skal de Hummell følge den gode mannen for når den ene handlingen klart er den større sak og den større viktighet. vi må da i det små, og det som angår munker kunne følge litt med på litt av hvert. en kan da ikke kun gå inn i det store og flotte seg en hel dag til endes uten å være styrt av fornuft. utropstegn. ja sa Krolle. men Krolle la til en krok i Hummell sitt sinn. du skal vite Hummell én ting. det er at den gode mannen er rå. så rå at en av og til føler blodskvetten om hans sinn og forstand. så hold litt avstand og pass på deg selv. Hummell sa da takk for rådet.

luksus. det er tingen. for med fattigdom så kommer der lite penger. det sa en mann. en annen sa at det kan være veldig nyttig og ikke bare det, men fint å ha litt lite penger. kultur. stor på kultur. og håp og tro. og kjekke ting i hverdagen. om en skal ha det så fordervet fint med luksus så kan det bli mindre kjekt i hverdagen. og ikke bare det det kan være et skjønt liv å leve med det en har og ikke nødvendigvis jage og hige etter bare penger og det lukrative med luksus. ja det kan nå være så sant, men noen sier jeg deg, at noen må passe på luksusen også. ja der har du fullstendig rett. det er helt rett at noen må passe på luksus. fordi om ikke det så er det helt sikkert at det kan bli problemer med ressursene. ja. nei jeg er fattig. helt på bunn når det gjelder ressurser, men jeg har et veldig godt liv. og du har så mye luksus med pengene dine og alle dine ressurser at du må nok også ha litt moral. ja det er sant. jeg har mye moral. jeg har fått meg en slik kompetanse på moral at jeg også har verv i politikken. da forstår jeg. du er politiker da den fattige mannen. ja det er jeg. men vi kan være venner til tross for ulikheten av ressurser. ja visst kan vi det. det kan også være moralskt å være fattig også sa den fattige mannen. ja det er klart. fordi det kan fort oppstå kamp og ulike slike ting ved misunnelse og annet og jeg har aldri tenkt en eneste tanke på å skulle skape problemer med ressursene. du er en god mann. fattig og god. den fattige mannen smilte lett. det er helt sant. jeg er en veldig

god mann. og jeg er rik på kultur. ja det sa du tidligere og det tror jeg på. den fattige mannen fortalte at han hadde en bror som var forfatter. en skikkelig god forfatter. han har faktisk fått en bok ut på forlag og er klar med sin neste bok og han har også gått på universitetet og til og med blitt invitert til en middag med forlaget. gratulerer vil jeg tørre å si. det er en stor bragd å få til. han er sikkert veldig klok. ja, det er helt sikkert at han er. det er kjekt å høre på deg fortelle. skal vi møtes for en kaffe en dag forresten spurte den ene mannen. ja, vi kan møtes på kafeen nede i sentrum for en kopp kaffe klokken to på mandag. fint. vi sees sa de til hverandre.

dammen. jeg tok en hånd ned i dammen. vispet litt. laget litt bevegelser i dammen. og så to jeg hånden så hardt jeg kunne i en knyttneve og rev opp litt vann. vannet bare silte ut igjen. men det var helt sikkert at om at det vannet som ble dradd opp fra dammen ble hardt og grundig bearbeidet. mannen som gjorde det og fortalte det videre til en kvinne i et militær altså en krigersk kvinne hadde et navn som minnet om betydningen av stein og minnet om betydningen av dom. kvinnen likte alt som hadde med krig å gjøre. sår. blod. skader. suksess. seier. kamp. ja alt. og den historien lo de litt av sammen. der de satt og snakket sammen. hun hadde for en stund siden vært i en kamp som stod om livet. alle forstod at faren hadde vært veldig høy. risikoen var veldig høy. men hun hadde alltid tillit. og akuratt som om hun så når hun gikk inn i kampen så sa hun de samme når hun kom ut av kampen. de to satt der. så litt på hverandre av og til. men de visste det begge to at slike litt eldre krigere vet hva som skjer. og det skulle noe til for at den ene skulle sette inn et eksempel som viste den andre kjærtegn. det kunne ende i litt av hvert, men et enkelt samleie kunne det også bli tenkte de begge to. hun fortalte videre om kampen. og det hun hadde sagt var at kampen er der, og kampen var der. som om hun egentlig ikke hadde vært i kamp i det hele tatt og at nåtiden ikke spilte så stor rolle fordi uansett så begynte den og skulle bli ferdig og det hadde hun blitt vant til å si noe om. kampen er der, kampen var der. like hel kom hun altså ut av kampen med høy risiko og sa kampen er der, kampen var der. så fikk hun heder

i en lang årrekke etter den kampen som var en av de siste hun hadde vært med på.

han føler som stål. det skrek en pasient. pasienten hadde blitt tatt av eliten på grunn av sin ondskap mot en forfatter. pasienten skrek videre etter å ha plaget forfatteren i 10 timer at forfatteren ikke kunne skrive uten pasienten. den har virkelighetsforstyrrelse sa P. Blodend. pasienten må straks inn i psykiatrien. like før pasienten sammen med noen andre pasienter så kom en ved navn I. I. I. Snillgo og såret pasienten. Snillgo var en god kriger og likte ikke de som drev med rølp og styggedom mot andre. pasienten frøs til is og sa at han skulle vært innlagt for lenge siden. P. Blodend ville ikke si noe om det Snillgo gjorde. like før pasienten ble innlagt. psykiatri. kaos. ambulanse og mye styr. ingen granater heldigvis. så sa pasienten at han angret seg og ikke likte stillingen han hadde hatt. hva han mente med det brydde ingen seg om. nå har vi tapt skrek pasienten i ambulansen. sykepleierene som førte pasienten bare smilte til han og spurte om han skulle ha noen tabletter av ett eller annet slag. Snillgo tenkte pasienten på. og nevnte mye om Snillgo. sa at Snillgo ikke var god og la ut om alt mulig til en av sykepleierene. den ene sykepleieren kjente Snillgo og sa at han var snill og god. det angret sykepleieren litt på etterpå fordi da begynte pasienten å frese. så innrømte pasienten at ja det var sant Snillgod hadde faktisk alltid vært god, men han la til at om en var en av fiendene hans, så var alt helt jævlig. vanskelig. pasienten fikk brått store plager og skrek at han skulle lage problemer med alt som en av hans andre fiender hadde gjort dagen før. virkelighetsforstyrrelse sa sykepleierene for seg selv til hverandre og begynte å holde han fast. pasienten skrek videre at han hatet en blomst. ja da får vi bare vente til natten kommer sa sykepleierene til seg selv litt hverdagslig for lignende vill og sykelig fantasi skal en lete så lenge etter at de videre fra det nektet å høre på pasienten.

hest. fire ben. løping. kvinnen på hesten var skarp. veldig fokusert. og hesten fulgte med på alt som kvinnen gjorde så det ut som på en måte.

en merkelig hest. som om en hest som fokuserte på en annen måte enn andre. alle vet jo hvordan lynnet til en hest er. men nesten som en villhest. og da vill etter å la seg ri av henne. hun møtte en mann. en mann som koste seg ved et gjerde. og de stod sammen og snakket en lang stund. granat. midt i den hele fredelige stunden så kom en granat. det var et område som var i krig. ikke akkurat var der vanlig at der var fred. fordi det var krig i området, men de var like i det rolige området like utenfor der krigen vanligvis pågikk. slik var det der. de to likte hverandre og likte ikke krigen. men de måtte jo være der. de kunne ikke være noe annet sted. de hadde ingen plass å reise. så de brukte tiden sin til å forsøke leve på en vanlig måte. slik som de vanligvis gjorde. slik var det. så de unngikk mest av kamp og holdt seg for seg selv og gjorde det de vanligvis gjorde. de var litt redd. men ikke livredd. de glemte med bønn ofte kampene og ba ofte om å få fred. og det gjorde noe med sjelene til menneskene rundt i området akkurat som med mannen og kvinnen. de møtte på etter å ha gått et stykke en gruppe soldater. mannen sa noe til den ene soldaten og alle soldatene begynte å le. det var liksom bare å gjøre det beste ut av situasjonen. men straks så ble det fred. det kom en telefon til lederen for militæret. en general. om at motparten hadde gitt seg. mannen og kvinnen fikk høre det av soldatene da de fikk oppdateringen like etter at soldatene var passert. den ene soldaten snudde seg og skrek til de to at det var blitt fred. mannen og kvinnen ble veldig glad. og gikk til hesten.

Sigurd Sann. han gikk på jobb. tenkte. han var ofte tankefull. alltid trygge tanker om sin egen fremtid. jobbing. fokus. men han var også hverdagslig på mange måter. for han var en god mann som folk sa. han kunne stille seg opp å snakke med nesten hvem som helst. men én ting merket folk og det var at om det var fiendtlige som hadde gjort noe galt, så var han alltid i visshet om sannheten. han var opptatt av sannheten sa folk. ja det kan ha noe med navnet å gjøre sa folk. ja det kan det. ene dagen når han skulle på jobb som var samme dag så møtte han en klok mann. det er en del uro i bygden sa mannen. ja det er det. det er som om de har en eller annen form for et mareritt. mareritt. problem. torden. lyn.

ja kanskje det sa Sigurd Sann. vi skal nok finne ut av det. for det kan vi ikke ha blant oss. så vi tar tiden til hjelp. ja det gjør det. ro. paradiso. fine ting. er det vi vil ha. ja det vil vi. vi snakkes. takk for praten. Sigurd Sann gikk videre. han møtte en mann til ved navn Hans Flatvann. han var alltid holden. han var stabil sa folk. de hadde en lang prat og det åpenbarte seg at det hadde forekommet et hemmelig bryllup et sted i bygden. hemmelig bryllup spurte Sann. ja det har jeg hørt. det kan da vel ikke stemme. det har jeg aldri hørt om før. det skjedde et sted i bygden har folk sagt. jeg vet ikke om det er mulig etter loven. ekteskapsloven er vel ganske streng på området og hva skal vel det være godt for. ja det kan du si. det kan jo ha vært noen ungdommer som har lurt oss. ja for hvordan skulle det liksom praktiseres. som om de latet som om de var gift, men var vanlig samboere og praktiserte samboerskap. ja det kan vel kanskje være noe slikt, men det vil jo ikke ha noen innvirkning på økonomien. kun noe spesielt i kjærligheten kanskje. som om en ny type religion de later som om de har, men lever som normale i samboerskap. lek. drømmer. fantasi. kjærlighet. ja kanskje. nei jeg får gå videre, da jeg skal på jobb.

en rull. det var en i ørkenen. han fant en rull med tekst. en utrolig oppdagelse. det var i en av verdens ørkener. men usikkert hvilken. han ble desverre brutalt myrdet etter hendelsen. hva som skjedde med selve teksten kommer kanskje snart. han var på reise. og midt i en situasjon hvor han tok seg en pause og satt midt i været som var litt vind så sanden sildret bortover overflaten på ørkenen, så så han et hulrom under en stein som en slags knaus under et mindre berg like ved. han bare begynte å lure på hva som kunne være der inne som om åndene gav ham et råd. og da gikk han bort for å bare se. det var midt i ingenting på en måte. der var nok ingen som hadde vært akkurat det på lang tid. det var ikke en eventyrer, men det bare slo ham en dag at han ville på reise. han hadde tatt for seg kartet og omlag helt tilfeldig bestemt seg for et sted. ruten tok han på sparket. og der var han. så tok han hånden inn i hulrommet og kjente etter om det var noe der. først fant han bare en stein. men etter å ha kjent litt bedre etter så fant han en rull med papir

med tekst. helt utrolig. magisk. hva i alle dager tenkte hele hans sjel. som om en tusen år gammel rull med tekst. han var ingen språkmann så han kunne ikke tyde språket. han kunne bare sitt morsmål og litt av det som var lingua franca i nåtiden hans. han satte seg ned der han satt før. og så på rullen. smilte. lurte. tenkte. helt utrolig. den var så slitt at den nesten ikke kunne leses. men han fant ut at noe kunne leses. han åpnet rullen og så på alt sammen. tenkte ikke som en forsker. koste seg med det. forstod ingenting, men visste ikke hva han skulle gjøre. så han la den litt til side. spiste litt mat. og koste seg med fantasien om hva som kunne ha skjedd med rullen før i historien. han ringte ingen. han kunne jo ringt noen. men så tenkte han at han ville først vise den til sin slekt. og da gjemte han den i et laken. og tok den i en av sine kofferter. sa ingenting til noen. stille. rullen rullet i bagasjen der hvor den var.

legende. stor tid. enorme revolusjoner. kriger. slag. ragnarok. fullstendig strid. men et folk helt rolig midt i all stormen. fullstendig kontroll på alt. kjejerene. med Ørn Diffib som mester. leder. sjef. general. guddommelighet. kjejerene så godt som bare så på alt. flere folk i krig. og alt bare for at kjejerene skulle vinne. det var så mye storm og krig i området, territoriet at folk mistet fullstendig kontroll på seg selv og andre. de kriget kamper de aldri kunne vinne og hadde ingen strategi. kjejerene bare satt å så på. de hadde et stort område midt i all spenningen. men gjøre nesten ingenting fysisk. bare tenkte. som om i ånden vant alt. kjejerene tenkte få på for de bare satt der tenkte de når de kom forbi med neste patrulje, mannskap, tropp som skulle i kamp. Ørn Diffib lo av og til når de kom halsende forbi og kom tilbake med færre menn. en av kjejerene som en ikke visste navnet på kunne ingenting om krig. han hadde lest ting om ulike yrker. han skulle bli arbeidsmann hadde moren sagt og han var helt glad i tanken. arbeidsmann. men en dag skjedde det noe forferdelig med noen fiender av kjejerene og de begynte å skylde på den stakkars mannen som ikke kunne noe om krig. vel, han var ikke en stakkar, men i sammenheng av krig så var han det. det sa også en mann som hadde både erfaring med krig og arbeid. en skikkelig arbeidsmann med ekstreme talenter i krig.

men den som det hendte noe med som skulle bli arbeidsmann, han satt en dag og så utover alt. fra et landskap som en haug. koste seg. tenkte på arbeid, men også omgivelsen. brått smalt det som et armageddon skulle løsne fra himmelen. skriking. hyling. våpen som raslet. granater. spengstoff. men alt for forbi han. så han igjen en stund etter fant seg til ro på toppen. men han fikk et uttrykk over ansiktet som var litt urolig. han begynte å tenke på krig. begynte å lure på om hvor farlig det var og hvordan det kunne være å havne midt inn i en slik kamp. Ørn Diffib selv fikk høre om situasjonen. han besøkte moren og mannen som skulle bli arbeidsmann og satte seg ned ved et bord hvor moren hadde laget til mat. de satt en stund uten å si noe sammen. Ørn Diffib sa til mannen at om det skulle skje noe slikt igjen så skulle han tenke på Ørn. og gi beskjed til Ørn om det skjedde noe farlig. mannen ble veldig glad for informasjonen. og etter at Ørn hadde forlatt huset, så fikk mannen straks videre med sitt arbeid. moren var glad.

ja og nei. det var noe med det sa en mann ved navn Inge Dalteig. han var på tur. eksotisk. men han likte best vær og natur hjemme. men fint med en skikkelig forandring sa han til seg selv. han var ikke alene. han var sammen med en gruppe på tyve mann. de var på utdrikningslag. Inge fikk en helt spesiell rolle på turen. hadde falt nemlig og slo seg. det gikk helt bra. en kvinne i området hadde alltid hatt lyst til å gifte seg sa hun til gruppen en gang de var i samtale. men ingen sa noe spesielt om det, men de satte seg ned alle sammen med kvinnen. merkelig. utrolig situasjon. fordi utdrikningslag er vanligvis slik at menn er menn og kvinner kvinner, på en slik måte at utdrikningslagene er enten kun menn eller kun kvinner. men så fant de altså på å sitte seg ned med en kvinne alle de tyve mennene. akuratt da fikk Inge en helst spesiell oppmerksomhet. hans sår etter skaden han fikk ble samtalemne. kvinnen snakket med de hun også og fikk ofte ordet. hva for et utdrikningslag er dette sa noen i bygden til dette med at kvinnen hadde satt seg ned mennene. det var da Inge slo til med et sitat som aldri ble glemt i bygden. mitt sår er som en kvinne i utdrikningslaget. han var begynt å bli full. kvinnen ble brydd av situasjonen. hun gikk. som et sår

i et utdrikningslag ble sitatet hun satt igjen med og Inge som om et lys i bygden ble værende lenge etter at de reiste hjem igjen. stedet der kom ikke til å glemme Inge. og sitatet stod seg og ble til og med verdenskjent. kvinnen ble en gang intervjuet da hun var veldig kjent for situasjonen. hun var ikke lei seg sa hun fordi det er jo sant. hvorfor satte jeg meg ned med mennene sa hun til seg selv under intevjuet. hun sa til pressen som oppsøkte henne at hun synes det hele egentlig var lærerikt, og det ble det for hele verden.

det var slik at sannheten var slik den var. Sigurd Sann hadde helt rett. han hadde begynt å holde lange samtaler med P. Blodend. de var på et vis venner på dette tidspunkt, men det var samfunnet, orden, og de som kunne om emnene så de snakket som om profesjonelt sammen. det var ikke lite Sigurd hadde fremfor seg. det var en stor sannhet som skulle for dagen. Blodend var i tradisjon for å kunne leve et liv med hemmeligheter. men Sigurd var klar. sannheten skulle frem. når det gjaldt sannheter så var det en mann som de møtte en gang de var i en lengre samtale sammen. mannen var som om en annen kategori av Blodend sa Blodend rett ut selv. det var nemlig slik at Blodend ville moralens vei. men ikke alltid kunne annet enn hemmelighetene skjules. og midt oppi den sammenheng så åpenbarte det seg hull i det moralske system der nettopp mannen de møtte som het R. Derkan vanligvis gikk. han var kjent som en forbryter. en type en så på som litt kriminell. som gjorde ting som ikke andre gjorde. holdt det hemmelig. utnyttet det moralske systemet. hemmelighetene. Blodend sa til han. du må være trygg på at det du gjør kan bli kjent. Sann er en skarping og jeg har tro på ham. det har ikke du ser jeg. du ser ut til å ville motstreve deg Sann. og derfor så synes jeg at du skal gå hjem og tenke grundig over hva du gjør. fordi Sann er ikke bare skarp, men modig. og det er ikke umulig at han lykkes. Sann så på Blodend og Blodend så på Sann. og så gikk de videre og holdt samtalen ganske mye lenger. de snakket om alt mulig mot slutten av samtalen. ikke bare moral og det de jobbet med mest. men de snakket også om hverdagslige ting mot slutten og tok seg selv litt på at de var kanskje kommet litt for langt inn på det folkelige

sammen. de var jo ikke akuratt venner fra barndommen og visste jo ikke helt hvordan alt skulle ende. så de smilte som om litt til hverandre, men holdt det for seg selv og sa litt høytidelig farvel når de gikk hver til sitt endelig.

ting. bilder. mye forskjellig. Hans Mangrøn. han snakket aldri helt ordnet som de sa. var ikke så systematisk av seg. de unge forstod lite. han fortalte jo mye. likte å snakke. men det var ikke alle som helt forstod ham. spesielt de unge bare lyttet. han hadde en eldre stemme som gjorde at han ble lyttet til spesielt av ungdommen. de eldre lo ofte med han fordi de var jo litt gammel de også. det var som om han alltid hadde flere tanker i hodet på samme tid og snakket litt her og der om de ulike. eller bare tok ideer litt ut av de blå som de sa. bare tok de litt ut av ingenting. tilfeldigheter. men det var kjekt å snakke med han selv om en ikke fikk med seg alt. det var en gang en ungdom spurte han om hvor et spesielt fjell var. han skulle nemlig der på skoletur. og da begynte Hans Mangrøn å snakke om hytter og toalett ute og la til en rekke opplysninger om tursko og at om en hadde møkk på skoene så kunne en bare finne en tue på fjellet og tørke av møkket med. en måtte ikke ha noen fille med seg akuratt. nei det kunne en bare glemme. men så kom han plutselig på fjellet igjen. ja fjellet. jeg har hatt et kart, sa han videre. men det er nå for lengst borte og jeg vurderer å kjøpe et nytt kart. jeg har tenkt på det i lang tid sa han. han kom ikke helt til poenget med fjellet, men ungdommen lyttet alikevel. men så kom han på det. ja fjellet ja. fjellet er like ved Kjempenipa sa han. vet du hvor det er ungdom spurte han. ungdommen visste det ikke. så ungdommen fikk aldri noe ut av det å vite hvor fjellet var, men han glemte aldri tipset og rådet med å tørke av skoene. det kom ungdommen til å gjøre hele livet og hver eneste gang tenkte han på Hans Mangrøn. en fin historie sa en annen på hjemmet der når ungdommen var blitt gammel og pensjonist. han husket Hans Mangrøn selv som pensjonist og snakket med en kvinne som bodde på hjemmet om nettopp ham. han sa mye rart sa han. kom aldri helt til poenget, men jeg husker akuratt den historien om skoene. det hadde jo ingenting med fjellet å gjøre, som jeg den gang spurte om,

men jeg husker veldig godt historien om å tørke møkk av skoene. de to lo litt sammen av det.

klokken. det er noe sa en mann. de satt på kafé og like ved brant det i skogen, men de kunne ikke gjøre noe. brannvesenet var alt kommet. så de måtte bare sitte der og nærmest late som om ingenting. de snakket om alt mulig forskjellig. og praten gikk bra. de sa det selv til og med. praten går bra. da ble den ene litt flau eller beskjedent. han spurte om det var nødvendig å si det uttalt. ja, at praten går bra sa han til de andre. det er liksom å gå litt utover praten i seg selv som om å dømme praten. hvorfor det. det var en litt for overdreven gest sa han videre. jo jeg synes det var greit å si. teit sa den som ble tvilende. jeg vet ikke om jeg vil snakke mer. det var så merkelig sagt. jeg har aldri før hørt at noen har sagt det til meg før. og ikke i en slik sammenheng. kan du ikke bare være i praten i stedet for å si slikt som at praten går bra. nei, det blir for teit. men så kom en annen mann inn med noen ord om diskusjonen om det som var sagt. kan han ikke bare få si det om han vil da. han er senil. senil skrek mannen som sa det høyt. jeg er for fanden ikke senil. jeg liker å prate og dette ble ekkelt. jeg sa jo at praten går bra fordi den gikk bra og dette er jo fullstendig galskap. en annen mann kom til og roet ned de andre. en skikkelig sterk mann. han tok tak i de oppildnede og fikk roet de ned med litt gemytt og styrke. og blåst. han blåste litt. så roet alle seg ned. satte seg ned igjen. de sa ingenting på en stund. så satt de der. og så åpnet den ene munnen sin og sa noe. de øvrige sa noe de også. så kom de aldri mer inn på dette med å si blant voksne folk at praten går bra igjen. de snakket aldri mer om det usagnet. fordi de syntes det både var litt merkelig, og med tanke på erfaringen med den situasjonen så ble det aldri mer noe snakk om det. men det gikk ikke utover vennskapet. de pratet og det gikk fint. de hadde en god prat og den gikk bra. praten gikk bra. og de drakk kaffe og visste godt om nervene som kunne eksplodere av og til, men de var også trygg på hverandre. de snakket om alle slags emner.

der mistet jeg all inspirasjon. det kom ingen vann. dammen. brønnen. sjøen. havet. tankene. alt forsvant. der var ingenting igjen. tomt. men ikke da jeg hadde syndet. men der var liksom ikke mer å gjøre. det var egentlig en deilig opplevelse. som om fornøyd. og der forsvant jeg inn i en drøm jeg ikke nødvendigvis styrte selv, men bare var der. så på alt. så på tingene. levde. var der. er der. det sa en god mann som vanligvis skrev dikt til en av sine venner om en ny diktsamling han hadde skrevet. helt magisk tekst sa han til forfatteren. ja takk. jeg er veldig fornøyd selv og veldig kjekt at du sier det. jeg kommer faktisk litt på gråten. en herlig følelse. du er en fantastisk flink forfatter. jeg skulle ønske jeg kunne skrive som dem. leve som dem faktisk. å kunne være som deg og være flink til å skrive. flink til å leve på en måte. ja det er du. du er flink til å leve. skape. være. gjøre livet til noe spesielt. du er på en måte noe helt spesielt. du har et slikt liv som andre vil ta del i selv. det beundrer jeg om deg. jeg beundrer at du på en måte er livet med dine tekster. det er fantastisk. det kom flere til og skrøt til forfatteren. en hel gruppe stod sammen med forfatteren og skrøt til slutt og det ble så mye skryt at de bestemte seg for å skrive sammen. de bestemte seg for å leve med forfatteren og skrive en bok sammen med forfatteren. det ble en fantastisk opplevelse for alle. boken ble ferdig og gitt ut. og de sa at de hadde vært med å skrive boken. det ble forelesninger og konferanser, intervju og alt for hele gjengen. alle som hadde vært med snakket med folk og fikk spørsmål. det var en helt unik og ny situasjon med så mange medforfattere. de forklarte hvordan de skrev og hvordan de jobbet. sammen. en hel gruppe. en forfatter og en stor gruppe medforfattere. Sophie Skogled. det var navnet til forfatteren. Sophie.

der var et galleri. og det var der det skjedde. alle i hele Europa var samlet. representanter fra alle land var der. og de stod å så på et bilde. ett bilde. noen var alvorlig. andre var litt i hygge. men der var ikke sre miner. ingen var sur. det ble servert champagne og rødvin. det var ikke en eneste flaske med hvitvin å se. så langt var hvitvinen fra området at ingen så ut til å engang ha tenkte på den. hvorfor er usikkert. det var noen som tilfeldigvis stod å snakket om hvitvin og forskjellen mellom

hvit og svart og lignende emner, men de tenkte absolutt ikke på å få bringt til seg hvitvin. de to hadde fått en klassisk årgang av en kjent rødvin. sjelden. dyr. noen andre som stod like ved var fra et land som få trodde kom til å være med på tilstelningen. det var folk som ikke var vant til å drikke så mye, så uansett hvor mye kelneren gikk med servering så merket han seg at der var ingen som drakk mer en med måte. han tenkte sitt. de stod og så på bildet. noen gikk frem til bildet for å se. andre stod litt lenger fra og pratet eller menget seg med andre uten å prate. det var en godd stemning. litt senere skulle en av representantene holde en tale om bildet og om alle som var samlet. det var en fin og stor begivenhet. lykke. ro. fred. og der var de. hvor mange er usikkert. det var et veldig stort lokale. festlokale. lokale til galla og lignende. det skulle på nyhetene dagen etter. og derfor var alle litt med tanker om hvordan de skulle fremtre i nyhetene. tenkte litt på det. så ut som om de hadde forberedt seg på det allerede. journalistene var der. men fikk ikke lov til å gå inn akuratt på det tidspunktet de var nå. de menget seg med hverandre, og hadde bildet i samvittigheten og i det tilstedeværende. de var fornøyd på en måte. det visste journalistene. de stod utenfor og ventet. litt urolige og spente fordi de ville ha navnene sine på trykk med det beste bildet og deknningen av situasjonen alle sammen.

den grønne elv. den som ikke vil ut i det store hav. den siver med teksten av og til fullstendig kokende. men i slike tilfeller deler den seg i to. midt opp i det hele, men så liten for seg selv. der den forsøker egentlig å renne oppover. motsatt vei. den gikk i fritt fall et sted, men ble pisket så hardt av det at den måtte fortsette. elven over det frie fallet skjærte med tiden og en ganske kort periode ned i terrenget slik at fallet forsvant. et navn tapte, som om et skilt like ved elven ble revet ned av elven selv. som elven passerte kom utrolig nok en nymfe. den grønne nymfe. skapt av elvens grønne vann. galskap sier noen. en gammel mann ved elven som så nymfen åpenbare seg, sa til en ung gutt. det der er galskap. ikke bli kjent med henne. elven kaller det å renne som en kamp. det er en kamp. den vil egentlig oppover, men går nedover. det

kom en demning et sted. en bonde hadde laget seg en anretning for vann fra elven. men elven nektet. knuste hele demningen og fortsatte som vanlig nedover. bonden tenkte sitt at det var vel ingenting å gjøre med det. og kom på tre ting den kunne gjøre i stedet for å bruke vann fra den elven. den skriker om å utslette seg selv plutselig. en fugl kvitret like ved glad. det sies at to menn døde ved elvens oppdahl, og at det er årsaken til at den er så syndig. to syndige menn. første var der en gravlagt et sted nedenfor et berg, og så ble en annen gravlagt samme sted litt senere. og elven begynte ved den første gravleggelsens fullføring. den grønne elv. elven gikk i en form av en stor g på et punkt. og der var det som om elven med sin synd tok seg selv i halen. men fortsatte nedover selv om den ville oppover. elven koket i frykt over å skulle få endrede løp. den løp jo der den løp og om en sving eksempelvis ble utvidet, fikk den voldsomme anfall som kok inntil den tilpasset seg løpet. elven utbrøt indirekte ved en av de gangene den kokte at det var en syk elv. den grønne syke elv. ut mot havet.

den sanne følelsen av seier mot ulike dårlige ting. den sanne følelsen. ikke en falsk forbigått en, men en ekte. sann. seier. seier. norsk. seier. den ekte. sanne. Grev Aejiw. greven stod der. mektig. følte. Aejiw. stod i full seier. den ekte følelsen. det dårlige svinner hen i vår verdi. det sa han. greven hadde en alvorsprat med en mann. han sa at du må passe deg for det røde mann. være forsiktig. for der grensen går mellom min seier og mitt tap, er grensen mellom grønt og rødt. og det er jeg en mester til å skille. det er derfor jeg ble grev må du huske på. foruten det grønne mesterlige jeg har min gode mann så ville jeg ikke vært grev. da ville jeg kanskje stått som en god mann som gikk brutalt feil idag og det skal jeg kort fortelle. han var i tullehumør. typisk når en er inne på det grønne. og så like fremfor en fager, romantisk, vakker, frodig kvinne, så begynte han å leke seg med noen stiler og greier. og midt i den situasjonen, så fant han på å snurre på foten sin så det ble synlig for kvinne. eller kanskje synlig. og der er forskjellen. om det ble sett så går kanskje ryktene fremdeles. og der er forskjellen min venn. min mann. forskjellen mellom det grønne og det røde. aldri glem forskjellen mann.

du må huske at om du skal være en mester eller å bli grev som meg, så må du mestre ryktene. ryktene må være gode. mesterlige. alltid noe som øker oss. foruten oss er det vel ikke mye å hente som grev. da kan en like gjerne sitte alene og gå inn på det røde slik som Per Dal gjorde. da gikk det i graven som de sa. men jeg. jeg er her. jeg lever. og du ser meg og snakker med meg. og jeg er en mester. en som vet og kan. og det kan du også lære deg, men da må du første kanskje la deg selv bli litt gammel. og etter det bli dyktig. dyktig mann. du må mestre det grønne for å bli best. høyest. og der er jeg ganske høy. blant de høyeste i verden mann. så meg kan du stole på at vet hva jeg gjør. se. ta deg en dag og se på meg om du har tid. så skal du få se en grev som mestrer.

leve i nåtiden. skrek Øystein On. han lo høyt også omvendt av situasjonen. du kan jo ikke tro at du skal leve i nåtiden. hvorfor ikke sa han. nei, bare slutt å spør meg i nåtiden. jeg skal hjemover. vi snakkes. Øystein hadde en slik tanke om at han skulle leve i fortiden en gang. hvorfor ikke. han hadde en gang som vikar ved et sykehjem opplevd pasienter med så voldsomme virkelighets- og personlighetsforstyrrelser at de latet som om de var sin egen fiende bakover i tid. det var da han kom på noe genialt mente han selv. fordi det var slik et sted, nemlig der han var fra at det var angrepet utenfra av fremmede. alle slags merkelige holdninger var begynt å stedfeste seg i miljøet. da tenkte han en dag. jeg skal lage meg en øy i mitt sinn om at jeg lever i fortiden. og det gjorde han. han sikret at han ikke skulle bli syk. slik som pasientene han hadde møtt. men til tross leve i fortiden. fordi da var alt bra. årstallet var omlag 2020, men han begynte med dette ved et årstall omlag 1870. han latet som alt var slik. og han hadde et bilde fra 1870 omlag hvor han alltid drømte om at alt var slik på stedet som da. og det fortsatte Øystein med og hans holdninger festet seg utrolig nok på stedet der han bodde og det ble bedre av det faktisk. fremmede ble satt i bås. utrolig nok tenkte han. derfor fortsatte han og tenkte at det ikke var sykkelig. Øystein On. og videre så hengte han bildet opp på veggen i stuen sin. så kom der en falsk pike springene. hun eller da han eller hva det var sa at nå kan du skrive også Øystein. skrive skrek han. skrive bakover i tid.

utrop. nei, min falske pike. skrive gjør en i nåtiden. ikke i fortid og ikke i fremtiden. i nåtiden. så ble det ikke mer snakk om det. og det som skjedde videre er at Øystein som var en sterk og klok mann til tross for denne lidenskapen han hadde begynt med å leve bakover i tid blant annet for å forbedre verden og stedet der han bodde så var han av og til også på stranden. da bare lukket han øynene av og til og drømte om tidligere tider. men han snakket også med folk av og til.

paret. det vonde paret. de vil forsøke gå imot et annet par kanskje. det er ikke sikkert det er et par. men en mann og en kvinne. fantastisk vakker kvinne. kanskje et par. det er usikkert. kanskje. men så er der altså et desidert par. utvilsomt et par. det er det liten tvil om. de har som formål å altså plage mannen og kvinnen av en eller annen grunn. vi skal ha verdighet og respekt skriker de. de knuser alt mulig. knuser gamle eder. ed er ikke lenger noe for de. så hva de helt har som formål å gjøre er usikkert. Erling Arn og Asbjørg Øje. de knuser alt mulig. ødelegger. legger i ruin ulike ting. plager folk. truer. truer hele nasjoner. plager folk. truer. ekkel stemning. forsøker å skade andre. nei. de vinner ingenting. de taper alt. og det er kjekt. Erling Arn og Asbjørg Øje. de reiste en gang på camping. og ble der. de døde i campingvognen. og det ble historien. og like ved campingvognen så stod der en gås. og historien ble for evig tid etter det om gåsen. gåsen hadde ingen navn. men tok av fra stedet. fløy og landet et annet sted. det kom flere gjess. så det var til slutt en flokk med gjess. de koste seg i himmelen. fløy en lang periode og nådde til slutt en øy. der spiste de og tok det med ro. og der var en mann. helt alene. en fisker. hans navn var Sjur Gjjs. han koste seg på øyen og hadde alltid vært der. han var alenebarn og alt fra han var syv år gammel så hadde han vært helt alene på øyen. fisket. badet. så på naturen. hilste på fugler spesielt som kom forbi. han elsket fuglene og det er mulig fuglene elsket Gjjs. de hadde kanskje fått et nært vennskap. og Gjjs ene dagen stod på den øverste toppen på øyen som var hele 20 meter i høyden og satte seg ned. jeg er Sjur Gjjs sa han for seg selv, og jeg er en god mann som er helt alene. men jeg hater det ikke. jeg liker det. er vant til det. og slik kommer det til å være. jeg er

Sjur Gjis og kommer til å dø her alene. det er min plan. det er mitt liv. det er det som er blitt min drøm. her elsker jeg å være alene og kommer til å være det resten av mitt liv. han var ikke trist. han var blitt helt vant til tanken. og slik ble det. kanskje. i alle fall når han var 92 år gammel var han der fortsatt.

plagiat. men så var det en annen ting som skulle nesten hatt en neologisme. det å ha løyet om noens verk så mye at det plager en når den som eier og har skapt et verk forteller om det og viser det. da er det allerede gitt ut og beviselig skaperen av verket sitt. det plager den som forsøkte å plage med det selv om en skal se på en sammenligning av ordet å plage og plagiat. plagiat. så om den som skaper et verk og noen har forsøkt å stjele eller plage under skaping eller lignende og verket lyktes så kan plagiat sees på også som omvendt plagiat. som om en kan nyte det å presentere samtidig som at de som kriget imot en sliter. det er en deilig ting for skapere. plagiat. så da er plagiat noe som er veldig fint. også for skaperen. deilig. plagiat lyktes ikke, men plagiat lyktes likevel. verk. det var en som skrev på en bok og koste seg med det. så kom der noen djevler krypende og som skulle til å forsøke plage forfatteren. de holdt no på, men forfatteren var en ekspert på å forsvare seg. og der når djevlene angrep så forsvarte han seg og tok poeng for alt det han kunne. koste seg. så skrev han og skrev han og situasjonen med djevlene vedvarte. men forfatteren visste hvordan han kunne ta poeng og ble rikere og rikere. så rik at han kunne nyte en dobbel seier. en ved at han hadde skapt et godt verk, en god bok, men også den at han hadde skapt et annet verk, og da et fantastisk deilig verk, som nettopp var et forsvarsverk mot djevlene. når djevlene skulle forsøke å plage mannen når han presenterte verket, så begynte djevlene å tenke på forvarsverket i stedet for verket i seg selv. så plagiat var aldri tilstedenværende og plaging skjedde aldri. djevlene dobbelt plaget. dobbelt i minus. så det ble deilige og flotte presentasjoner av verket. og forfatteren hyllet for å endelig ha knust djevler som forsøker å plage når en eksempelvis skriver eller skaper noe.

to fjernsyn. eller da to kanaler. det maksimale kan tenkes. for om en utfører noe i løpet av en lang periode som om en epoke, der samtidig en stor del av befolkningen er delt til to ulike kanaler så kan det oppstå store psykologiske situasjoner. hva ville vel det være om en forfatter holdt seg til den ene kanalen. en forfatter av et storverk. og en stor del samme og en stor del en annen kanal som ikke forfatteren hadde innsikt i. ja da kunne det som sagt bli noen ulike bølger. hvilken kanal har du kunne en spørre. og hvilken kanal holder du deg til kunne en spørre andre. brødrepåret Johnny Egdal og Øyvind Egdal. de to var akuratt av slike typer at Johnny holdt seg til den ene kanalen, en offentlig kanal, og Øyvind til den andre kanalen, en privat kanal. og de to visste godt om forfatteren fordi det var en i slekten til de to brødrene. og Øyvind sa at han ser jo på Johnny sin kanal og ikke min. hva i helvete skulle vel det ha noe å si på. spurte og skrek Johnny. nei, det kan ikke ha så veldig mye å si. nei sa Øyvind. det har nok ikke noe å si i det hele tatt. men noe kan jo sies å skulle spille inn en rolle. ja sa begge brødrene seg enige i. de laget en scene med begge kanalene. og satt å så på begge kanalene samtidig. det ble mange bevegelser. stjerner. aktuelle. politikere. nyheter. alt var liksom på Johnny sin kanal formet og sveiset til forfatteren, mens på den andre kanalen var alt formet og sveiset mot forfatteren. helt forferdelig situasjon sa de to brødrene til seg selv. skal vi liksom utvikle en bipolaritet rundt hans verk og kanaler. uropstegn. de begynte å bli forbannet på kanalenes ferd. vi må aldri la dette skje. få kanalene mer samstemt folkens ringte de til sine venner og sine nettverk. de samlet også en gruppe av sine venner lokalt der de bodde, en bygd. bord. stoler. de var omlag ni mann samlet rundt et bord. øl og ulike ting. der begynte diskusjonen om hva som kunne gjøres. de diskuterte brev til kanalene. til direktørene. til mediehusene kanalene hadde. til regissører. til de som har med kamera å gjøre. journalister. skribenter. forfattere av program og de som komme med idéer for nye show på kanalene. til nyhetsredaktører. redaktører og alt. de druknet ikke akuratt i arbeid. det de i alle fall fikk til var at de bestemte seg alle ni om å alltid ha begge kanalene på samtidig for å sjekke kvaliteten på innholdet. de kjøpte seg to fjernsyn alle sammen og hadde to fjernsyn i

hver stue til de ni. brødrene bestemte seg for å ikke gjøre det. de ville holde på sitt og se på kun den kanalen de var vant til.

skriv om oss. det skrek noen pasienter. de hadde plaget psykiateren for noe. så skrek de når psykiateren skulle skrive. skriv om oss. og det gjorde psykiateren. psykiateren het Dr. Olav Riknes. han koste seg med skriving. skrev om seg selv privat og skrev om pasienter på jobb. det var det Riknes likte best. pasientene var voldsomt hatsk mot psykiateren. og om psykiateren gjorde noe privat forsøkte pasienten å lage til noe faenskap når han var på jobb som lignet på det som psykiateren hadde gjort. det gjorde psykiateren sint. og derfor så tok psykiateren en korrump psykiater og straffet korrupsjonen slik at psykiateren ble pasient. det skjedde faktisk litt i forkant av når pasientene skrek skriv om oss. videre så kom der en kvinne. en fager kvinne. hun likte en mann, men så når hun så psykiateren så begynte hun å like psykiateren bedre. og det som skjedde var at det ikke skjedde noe annet enn at de utrolig nok reiste på ferie. og etter at de hadde reist på ferie så ble de kjærester. det skjedde lite romantisk og ingenting seksuelt på reisen. men når de kom hjem fikk de barn. barnet ble 5 år etterhvert og allerede i den alderen hadde det begynt å trakke på vonde pasienter. gode pasienter ville barnet ikke røre fordi de skulle få bli frisk, men onde pasienter ble trukket på av barnet. videre så ble barnet selv sterk og vis. og fant på å revolusjonere hele psykiatrien. det gjorde faren som var psykiateren veldig stolt. han ville revolusjonere slik at alt fokus var om en pasient var god eller ikke. god eller ond. som moralskt grunnlag. og det fikk han til. og det revolusjonerte psykiatrien i hele verden. barnet het forresten Hans Moral. faren het Riknes til etternavn, men barnet endret altså navn til Moral. og det likte faren så godt at han også endret navnet sitt til Moral.

Tor Nysølv. han ble brått et hett emne en stund. det var jo slik at Nysølv måtte jobbe veldig strategisk. og var forsiktig med de skritt han gjorde. han hadde ofte samtaler med Nils Nobili også. for ulike årsaker. holde samfunnet og bevegelsen fremover i sjakk på en måte. det måtte bli

gjort skikkelig. men av og til kom det bølger av oppmerksomhet om ulike ting. og igår sa Nysølv til Nobili. igår sjokkerte nyheten hele verden om at bøkene mine er ren. de lo litt for seg selv. du er sterk Tor sa Nobili. ja det er utrolig nesten hva jeg har gjort sa Tor, samtidig som han kjente på følelsen av sin suksess. men det må roe seg litt kanskje. det må være strategisk på en god måte. men slike begivenheter kan da neppe være farlig for noe vel. det spurte Nobili. nei det kan jo ikke det egentlig. det er vel bare bra Nils sa Tor. det er som et tordenslag i verden Tor, sa Nils. og Nils så på han en stund når han sa det og tenkte for seg selv hvor stor Tor Nysølv egentlig var og minnte seg på det og følte han stod med en enormt stor mann. ja kanskje den største mann som har levd noensinne sa Nobili for seg selv og ble veldig glad for å være en av hans samtalepartnere. Tor du er stor. sa han til han. Tor sa ingenting, men var fokusert som vanlig. det handler altså om ren og skitten vitenskap sa Tor. og når en igår så hvem jeg er på en ny måte så sjokkerte det verden. la det være slik Tor sa Nils. ja jeg kan jo det. jeg vil jo egentlig det. det er en god følelse. og det er en glede i verden. ja det er det sa Nils. de satte seg ned og begynte å snakke om andre ting. de snakket om privatlivet såvidt. men gikk inn på politikk. og snakket en hel time om politikk. så kom det to kvinner inn tilfeldigvis der de satt. og de satte seg et stykke unna. ren og skitten vitenskap sa Nobili plutselig. med tanke på det så vil vel kvinner satse på den rene kunnskapen. Tor lo. ja slik er det nok.

Gudleik Aurelius. han var i en by. alle visste hvem han var. men det er slik med folk at av og til glemmer de og av og til tenker de på andre ting. de liksom går inn i livene sine og lever sine liv. det gjør Gudleik Aurelius også, men han er en høvding sier noen. og i byen en dag så var han på en restaurant og var i en konferanse. og det ble beskrevet planer for nye store bygninger sentralt i byen. det ble fest etterpå. Gudleik Aurelius drakk nesten ikke. av og til en sjelden gang. men den dagen hadde han bestemt seg for å ikke drikke. men de serverte også alkoholfri drikke. og den dagen så snakket han med mange menn og kvinner. gjeve menn og kvinner. og de snakket om planer, politikk, kjente mennesker

i byen og om drømmer. de hadde mange drømmer tenkte Gudleik Aurelius for seg selv. den ene samtalen gikk veldig bra, og Gudleik Følte han ekspanderte på en måte med makt etter samtalen fordi det ble gjort en avtale. ute på verandaen ved palasset hvor det hele skjedde en stund før det ble mørkt, da det fortsatt var en del lys, så fikk noen øye på han. han så at det så ut som om de så hvem det var og at de kjente Gudleik. og akuratt da var det flere som snudde seg i folkemengden fremfor han og en ved navn Karl Weben. og det følte som om et gys i Gudleik. han fortsatte samtalen. før de gikk inn igjen. det var mektige lokaler og makt var noe som var blant alle som var der. og brått så kom en kvinne og en mann inn i lokalet som alle merket seg. de var godt beruset. klemte og danset nesten i sine bevegelser. mannen smilte. og de i lokalet så litt på hverandre og noen smilte. hva skjer nå så det ut som om noen i selskapet tenkte. det var romantikk tenkte noen. og i løpet av noen timer gikk de inn og ut av festlokalet der hvor de var samlet, og så ut til å ha mange planer for hva de skulle gjøre. forelsket kanskje tenkte noen litt senere på kvelden. det ble litt dansing også mot midnatt og Gudleik satt hele tiden ved bordet og snakket med de som satt der. danset ikke. men paret som kanskje var forelsket danset og gikk ut ved verandaen flere ganger og inn igjen og danset. mange smilte for seg selv og til andre.

I. Kjærleik og V. Kjærleik. de to slåss. det barket sammen et oppgjør hvor de slåss. og det var noe som ble underholdende for noen. spesielt Nils III.. han synes det var et spesielt skue. fordi I. Kjærleik var så overlegen V. Kjærleik at han kunne ikke tape og det var kult å se på. V. Kjærleik satt ene dagen i et søppelspann, og I. Kjærleik kom tilfeldigvis fordi og kastet noe søppel på V. Kjærleik. det var da det ble skikkelig oppildning av situasjonen. da ble I. Kjærleik så god at han fikk en rustning av en venn som kom løpende til situasjonen. I. Kjærleik stod der bare og V. Kjærleik slo og slo og slo på rustningen en hel dag til endes. men ingenting skjedde med I. Kjærleik. videre så kreperte V. Kjærleik av det hele og ble liggende. verken politi eller andre ble tilkalt så noen fugler som spiser åtsel kom etterhvert til området og begynte å

hakke på kroppen til V. Kjærleik. like før han døde så endret familien til V. Kjærleik navnet hans til I. Hat. og slik ble det. det ble en legende om situasjonen faktisk. en forfatter av en legende ved navn Svein Blissing skrev en fantastisk flott bok om hele situasjonen og aldri mer ville noen tulle med en slik høvding og god mann og fantastisk type som I. Kjærleik. han ble en høvding i løpet av livet, og fra før var han en gårdsgutt. snill. alltid god. og boken til Svein ble trykket opp til alle verdens land og han kunne reise med I. Kjærleik overalt. det ble en bokfest uten sidestykke i verdens litteratur. i det ene landet så ble det en stor fest for Svein og Kjærleik. de ble hyllet for boken. alle likte den. et fint omslag. en ganske stor bok, men i løst format. slik at den skulle være enkel å ta med seg på turer og slikt. det ble en god del turer og det var en fantastisk opplevelse. i den ene parken så var det en så likte boken så godt at han fikk byrådet i byen der parken var til å lage en statue, et monument med boken.

ikoner. plan. det å vite hva en skal. det er noe som mange kunne tenke over. hva skal vi gjøre i dette livet på denne planeten. det er ganske mye å finne på. Iver Aer. han fant alltid på hva han skulle gjøre først og så gjorde han det. men Oliver Øn gjorde det litt annerledes. noen sa det var nesten som om rasjonalisme og empirisme. forskjellen altså og det var det. i alle fall ikke langt ifra fordi når Iver laget en plan så tenkte han. brukte det rasjonelle. og Oliver brukte mer inntrykk. så på verden. så på livet. gjorde noe som var tiltalende i livet. noen mente Oliver kunne endre navn og det kunne han. Oliver og Iver var en gang på tur. et voldsomt smell. Oliver så på galskapen. så på eksplosjonen. gapte. mens Iver stod og tenkte. laget bryn. øyenbrynene tett sammen. de så på hverandre. en tredjepart som het Nils Rev så på de begge og lo litt. han både tenkte og så på verden. så på livet og skjønnte med en gang hva som var saken med de to. med Oliver og Iver. de var som om toeggede tvillinger tenkte han for seg selv der han stod og så på de. etter at smellen var over samlet de seg i en bar like ved. koste seg. drakk litt øl. det var da Nils Rev sa til de. dere to er som om hver sine av mine to egenskaper Oliver og Iver. de to så på han. tok en slurk. sa ingenting.

Oliver så på han. Iver begynte å tenke litt. ja, dere er det. de tenkte litt videre. så åpnet Iver munnen etter en lang stund. det der er ikke sant. greit nok at jeg tenker mye, men jeg ser nå på verden jeg også. Iver sa like etter. ja visst. jeg også tenker en del til tross for at jeg ofte liker å se på ting. du er en merkelig mann Rev som kunne finne på å si noe slikt. ja. hvordan kan han si det liksom som om vi ikke er som en rev begge to liksom. nei. nei sa Rev. dere har nok rett. dere er nok litt som en rev dere også. så lo alle tre og tok seg en god slurk alle mann.

to gjenstander. de klarte ikke ta de. kleptomane. sykkelig kleptoman. de hadde forsøkt å stjele alt mulig. men avslutningen ble nok gjenstandene. videre så begynte de med noe annet. i stedet for å forsøke å stjele og drepe så begynte de å slepe og drage. de forsøkte å slepe og drage i tingene våre, men fikk det ikke til. slepe og drage spurte én. ja slepe og drage. er ikke det det samme da. spørsmål. undring. bryn. jo det er vel det så da slepe da. kun slepe. så når de ikke lenger klarte å stjele lenger som de heller ikke klarte så ble det bevist at det eneste de gjorde var i det hele egentlig å slepe tingene våre rundt omkring. helt sinnsyke folk. de klarte ikke å drepe var saken. så det ble et merkelig opplegg til slutt de angret seg på. de hadde slept ting rundt om kring i en periode og ble ledd av. hånet. de ble kalt for sleperene. det begynte med at de altså forsøkte å slepe for å drepe, men så endte det med at de var kun slepere. og de ble syk av det også. fordi de hadde løyet om tingene så lenge og det var bare å ta av under sleping så ble de sykkelig opptatt av tingene. så syk at de sa det var sine ting, men det var det ikke. så videre når tingene var sikret så endte de opp som kun slepere. William Sleper ble en kalt. de var blitt så syk også at etter at det hele var over når de hadde sluttet å tro at de kunne slepe ting for å drepe så trodde de at de var blitt den som de forsøkte å slepe fra. derfor ble de døpt komisk, ironisk, William Sleper. og alle lo av de. William Sleper. når de ble tatt for å slepe på ting så spurte folk om hvorfor. så klarte de ikke å svare. sleperene. som slepper på andre sine ting inntil de blir syk. som sigøynere som stjeler. som reisende folk som stjeler. så klarte de ikke å

stjele en eneste ting. sleperene. en dag så laget folket til noen ting som lokkemiddel og så slepte de seg helt inn i fangenskap og likvidert.

Leif og Løseth. C. Viss Breivik og O. Uviss Breivik. de samlet seg utenfor en kirke. et område. både Viss og Uviss. for å gjøre klart hva som skjedde så var der en mann ved navn Oluf Jamdal. en strålende stjerne. han var heldig fordi alle begynte å like han. noen begynte å late som om de var han til og med og andre utrolig nok, og her er poenget, begynte å late som om andre var han for å krige mot han om de var av den onde arten. her kommer Viss og Uviss inn. begge to ble latet som om de var Oluf for det onde. utrolig nok så begynte alt uvisst kan en si fordi Uviss visste jo ikke noe om situasjonen. så det kunne mange ikke begripe og da var alt litt ukjent. men når en helt i visshet som Viss begynte å late som om den var Oluf begynte flere å reagere. hva i helvete er det den jævelen holder på med spurte folk seg. helt i visshet plage Oluf uten grunn. utrop. en gjeng med reale menn samlet seg på området. de sa at både det uvisse ved Uviss og Viss skulle fjernes. og det med hvilket som helst middel. Uviss påstod han ikke visste noe om saken selv, så det var de som førte meg bak lyset kan en si som skal fjernes. det var gjengen bak som måtte knuses. det var alle enige og de fant ut at de Viss samarbeidet med og Uviss ble indirekte ført av var de samme. fy faen sa den ene mannen hvor svak og stygg Viss er blitt. de var i det uvisse før. nå ser vi jo helt utilslørt hvem de er. og de er så ond at alle ser det. helsiken sa mennene for seg selv. Viss ble fanget og Uviss fikk seg et nytt navn. Uviss endret navn til Strid og ville ikke ha noe med det Uvisse å gjøre. så da ble det C. Viss Breivik og O. Strid Breivik. de to var aldri sammen. de kjente ikke hverandre og Strid ville ikke ha noe med en så ung og dum skikkelse som Viss. Leif og Løseth som var nevnt først ville derimot ha noe med Viss å gjøre. Viss i det hele prøvde å bli Leif faktisk. mennene ristet på hodet på plassen der hvor de stod. og lo. Leif, Løseth og Viss, Viss Breivik. litt av en gjeng sa de for seg selv og slo de litt i hodet og fikk de ned på kne. det ble plassen.

problem. ordne de. finne en løsning på et problem. først må en ha problemet sa en mann. det var to menn. de var usikker på hva problemet skulle være. det er bra. fordi da har vi få problemer sa den ene mannen. de lo av situasjonen. men det går an å finne noen problem som vi ikke tenker så mye på og ordne de. ja. vi kan se om vi finner et problem. akuratt da så de en mann med en bil som ikke var helt i orden. så stoppet de han og fikk han til å svinge inn til siden. de fikset bilen hans fullstendig. så kjørte han videre. helt utrolig bra sa mannen som eide bilen. så litt paff ut da det skjedde. men kult. jeg vet ikke hva jeg skal gjøre for dere tilbake, men det kan jo tenkes på. ja bare tenk på det. vi liker å hjelpe folk. veldig fint. orden. de to mennene fortsatte og lete etter problemer. de fant ikke noen på en stund. men så var det en mann de kom i samtale med som slet med ordene. han fableet liksom på en måte og var litt usikker i snakkemåten. de satte seg ned på en benk og der satt de tre menn. om mannen sa noe feil eller tvilte så hjalp de to andre mannen med å si noe som var rett eller da bra. et eksempel var at mannen stammet litt når han sa bokstaven r av og til. da sa de to mennene det til mannen. mannen hadde allerede synes det var i orden at de to mennene kunne kritisere og si sin mening om hans tale. før det skjedde. så når han sa en slik feil altså med bokstaven r. så rettet de på han og det ble etter det riktig snakk angående bokstaven r. de rettet også på mange andre ting. når samtalen var over ble mannen veldig glad fordi det var mye han ikke tenkt på selv og i samtalen fikk han mye hjelp. videre så fant de et tredje problem. det var at det var en mann som kom til dem. han hadde hørt om at det var to menn som fikset problemer for andre. så kjekt. veldig fint. så da kan jeg fremstille et problem for dere. jeg har nemlig lite penger nå og skulle ha hatt noen penger til en reise jeg skal på. her har du tusen kroner min venn. så gav de to mennene tusen kroner i alt til mannen og han kunne lykkelig reise på tur.

bonden. han ble kalt selve bonden i bygden. det var en bygd et sted. et ukjent sted for byfolket som snakket sammen. men de visste kallenavneet til bonden som var Sterk. han hadde fått navnet Sterk som kallenavn. og bygden var der et sted sa de for seg selv. finn det ut for

svarte sa den ene mannen. de satt sammen noen menn og noen kvinner. fint folk. de følte seg som byfolk. var fine i tøyet og i talen. men de snakket nå om en bonde. det var blitt en kjent bonde. det hadde vært i området mange problemer. så bondestammen i bygden det var tale om hadde fått det de kalte uroligheter. men så hadde Sterk gjort noe som han ble kalt helt for. en helt. Sterk. og fikk tilegnet seg egenskaper som sterk i litteraturen. de hadde allerede begynt å skrive om ham. en legende. en levende legende i litteraturen allerede. Sterk. hva skal vi gjøre med dette tenkte byfolket. gjøre med sa den ene mannen. skal vi gjøre noe med noe slikt. er de bekymret for Sterk. ja på én måte er jeg det. om alle blir slik. ja hva om alle blir slik da. er det noe farlig da. nei. egentlig ikke. det er jo ingen fare med det vel. jo det kunne jo være slik at de til slutt ignorerte byen vår. om alle bønder ble sterkinger som Sterk. nei, det tror jeg ikke er et problem. jo hva om vi ikke lenger får mat på bordet fra bøndene. de elsker å lage mat. ferdig diskutert. det er gjevt med en sterk bonde i litteraturen synes jeg da den ene mannen. ja det er jo en legende. vi skulle invitert ham til en eller annen anledning. ja det hadde vært noe å bli kjent med ham personlig. ikke utnytte ham, men bli virkelig kjent med ham. ja det hadde vært noe. en bonde som blir hedret av oss i byen. Sterk til byen sa en av mennene høyt og bestemt. de sendte så en invitasjon til mannen. bonden Sterk. med kallenavnet Sterk. han omsider til byen og det ble stor fest. når han kom hjem igjen til bygden ble det stor fest der også. den første i området som fikk nærmest en heltestatus i byen. Sterk.

Nils Nobili var på jobb. en elev lurte på noe. han spurte om der fantes noe mellom livet og tingene. hva mener du med det elev sa Nobili. nei, jeg mener det at kan jo ha vært slik at livet begynte med evolusjon på en eller annen måte slik at vi dukket opp fra tingene. vel. kan du forklare litt mer. spørsmål. ja, det kan jeg. for om det skjer noe med tingene så begynner kanskje noe å leve derfra som små levende enheter. det har vel ikke noe med spørsmålet ditt å gjøre. nei ikke direkte, men om en tenker på det samtidig og så tenker at det har skjedd med evolusjonen og så finnes fremdeles den egenskapen i verden så kan det jo være at

enkelte ting som trær og planter lever på en måte. ja jeg forstår spørsmålet ditt. nei det er slik at vi har i hovedsak evolusjon og kreasjonisme å gå etter i vitenskapen. og da er det slik at en kan jo tro på de ulike, men gjerne gå inn i litteraturen og se litt selv om du virkelig er interessert. en finner mange bøker om begge emnene. ja det skal jeg gjøre sa eleven til Nobili. eleven gikk hjem og leste i mange dager om emnet. og kom tilbake til Nobili etter noen uker med nye spørsmål. hva tror du på av evolusjonsteorien og kreasjonismen Nobili spurte eleven. akuratt da kom Tor Nysølv inn i klasserommet. han var tilfeldigvis på besøk på skolen. Nobili svarte aldri på spørsmålet. eleven så at det var Nysølv og som en kvikk elev likte han Tor veldig godt fordi han visste Tor var en av de skarpeste i vitenskap. eleven hilste på Nysølv og gikk hjem. Nobili og Nysølv satte seg ned i klasserommet og holdt en lengre samtale. kjekke elever du har Nobili. takk for det. jeg gjør mitt beste for elevene. det jeg kan forsøker jeg å gjøre.

dråpene drypper sa Kristian Sedik. han var fra et fremmed sted. men han var her. i dette området. dette terreng. i denne vår natur. det var en lekpredikant som holdt tale. han tok med litt fra det ene og litt fra det andre. en annen taler snakket om naturen som dere nettopp har lest. den andre taleren var en veldig nøyaktig person, men likte å leke seg. likte å være skjønn. grov. leke seg med tingene og idéene. der var han eksepsjonell sa folk. alle likte å høre på talene hans. noen lo av det hele når det gjaldt grovheten der andre var alvorlige og hørte på og trodde alt var alvor. taleren het Anders Vikanes. og midt under talen så begynte det å regne. fryktelig byge. dette var ikke planlagt sa alle til hverandre og talerene selv også. dette er absolutt ikke planlagt sa en streng kvinne. nei sa hun og gikk hjem. men de fleste bare var glad til og lot som ingenting og lot dråpene dryppe på klærne selv om de ikke hadde regnjakker eller regnklær. og dråpene. dråper. tale. ord. og dråper. og midt i det hele var det en liten gutt som sa at han også ville tale. noe helt spesielt var kommet over ham. som om en stjerne i folket som hørte på. han ville tale. det fikk han lov til. han gikk opp mot talerplassen. spurte taleren fint om han kunne få tale og så sa alle at det var i orden. det ble

litt ståhei rundt det hele, men så roet det seg. ned. gutten stod der. og så åpnet han munnen og sa mens han pekte mot himmelen. det er regn. og alle er våt. jeg ville egentlig hjem for å tørke meg, men så ville alle dere stå her og da er det greit for meg óg. det sa gutten. så gikk han ned fra talerplassen igjen. og taleren fortsatte med talen sin og lage en del komikk til folket. gutten het for øvrig Kristian Sakvik. det var da i alt to ved navn Kristian tilstede. Kristian Sedik og Kristian Sakvik. den ene omlag førti år gammel og den andre bare ung som en gutt. gutten var veldig glad for å kunne få tale og stod stolt ved sin mor.

sider. et glass var nok sa en kunstner for å få kunsten igang. han kalte det for å få kunsten igang når han liksom fikk inspirasjon. et glass må jeg bare ha sa han. da gikk alt som smurt. en annen kunster kom inn i lokalene der kunstneren var med et maskingevær. kunstnerene stolte ikke helt på hverandre så det gikk et gys igjennom kroppen til den som hadde drukket. hva skal du med maskingeværet. spørsmål. tenkning. ståing. to menn. tyve meter avstand. nei ingenting. holder på et et konsept. jeg vil militarisere kloden og skape verdenskrig. som kunst spurte den andre kunstneren. spørsmål. bryn. undring. ja egentlig, men slik er kunsten. for om en lever i kunst så kan det bli realisert. det hadde jo vært kult med en verdenskrig. hadde det ikke det da. spørsmål. nei. bastant nei. jeg er en kunster som liker gode hobbyer og liker fred og liker å sitte i en park og prate med minst én annen. det der er ikke elsking av fred. det er hysteri med krig mann. hysteri. ja jeg kan si meg enig i at jeg liker fred jeg også, men av og til så må der være krig. og hvorfor ikke en stor verdslig krig. kunstneren som drakk tok seg et nytt glass. hentet en flaske med vin. brukte god tid på å helle i glasset. drakk noen slurker. så på den andre kunstneren. så lenge. tenkte. den andre kunstneren med maskingevær satte seg ned i en stol. satt der. de ble stille. kunstneren som drakk lurte egentlig litt på etterhvert om han var syk. så spurte han. hva synes du om religion. det vil jeg ikke snakke om. uvesentlig for min kunst. svarte han raskt. så var de i rommet en hel stund. så kom der en annen kunster som den med maskingevær ikke likte. han skjød. skjød han rett ned som de sier. hva i alle dager. den

kunstneren som drakk kastet fra seg glasset og ringte politiet. panikk. han fikk panikk. nå er krigen begynt. det var begynnelsen. det der er ikke kunst sa den som drakk og snakket med politiet. nei det er vel ikke det. kunst og kunst mumlet han for seg selv der han satt og mulig ventet på politiet.

Geir Æsak. han var en sterk høvding. men midt iblant hans folk så hadde et oppstått en del triggering av skog som de kalte det. triggering av skog ja. det var et uttrykk en av de morsomme i folket hadde sagt. Æsak likte ikke så godt uttrykket så sa det aldri selv. det er sterkt sa den morsomme. nei, vi må ha et nytt uttrykk sa en i folket. så de sa heller at det var en del uenigheter og en del strid. strid. Geir likte ikke situasjonen, men han hadde mange gode tanker om fremtiden. det var en del av folket som ikke ville være med høvdingen, ikke være med en leder. men heller se til fremmede fiender og bryte med folket egentlig. hva de helt tenkte på er usikkert. det er sykdom sa mange. ja, det tror jeg også sa en mann som var klok på sånne ting. R. Ack var en av de fremste i den gruppen som ikke klarte å oppføre seg og det ble emne om Ack skulle jages. ja så får vi se hvor kjekt det er å være med fremmede når de er så glad i alle våre fremmede fiender. ja det er noe av det beste jeg har hørt sa en mann. Geir Æsak tok styring. kontroll og førte noen av de obsternasige ut av landet, ut av territoriumet. det ble bevist at de ikke var så gode venner med de fiendtlige fremmede. de ble hånet for sin galskap og kommunikasjon på tvers av grensene som kun var til egentlig eget tap. det ble roligere en stund etter episoden. men så begynte de med strid. full strid en lengre periode. da måtte de gjøre noe. Æsak laget en massegrav som trussel. her skal dere om dere ikke gir dere. dere har tre dager til å endre oppførsel. folket jublet over kommandoen til Geir. og det ble alvor endelig blant opprørerne. Geir Æsak gikk hjem. satte seg ned ved skrivebordet sitt. tenkte. og så skrev han en tale til sitt folk som het ære være vårt land og folk. dagen etter talte han ved et berg hvor mange kunne samles og Geir ble hyllet etter talen.

Sigurd Sann møtte en forfatter. forfatteren skulle komme med en revolusjonerende bok. Sigurd Sann fikk være først med å få høre om nyheten. Sann var spent på å få høre hva forfatteren hadde for plan. det er et verk som kan komme til å endre kulturen i store deler av verden. du verden sa Sann. hva er det du da har for planer. matematikken er slik idag at den har et fast oppsett med regler, men jeg har kommet på en ny ting som vil revolusjonere alt som har med matematikken å gjøre for alle på vanlige ordinære barnetrinn. og det vil stort. alle barnebøker vil bli oppdatert kanskje med den teknikken jeg har funnet på. du verden sa Sann. hva er det du har gjort da. nei, det er slik at når en tegner streker i eksempelvis regnestykker, så bruker en de linjal for å få de rett og jeg har laget til en måte de automatisk kan få skrevet slike linjer med en ny mekanikk. Sann begynte nå å lure på om han tullet da det hørtes så dumt ut på en måte. nei jeg gjør ikke det sa forfatteren. men Sann revurderte sitt inntrykk av forfatteren og bestemte seg for å aldri snakke med han igjen. han avsluttet samtalen ved å si litt mildt lykke til. Sigurd Sann gikk fra samtalen. videre så hadde han hørt at det ble en fadese med hele prosjektet. han hadde blitt slaktet i media. Sigurd Sann fortalte om samtalen til en annen. du har teft Sann. du er klok som så problemet med situasjonen og prosjektet så tidlig. ja jeg så det kunne bli litt problemer med hva han holdt på med.

det er sikkert bare et navn. kult sagt sa en mann. ja jeg leitet etter en betydelse av navnet, men der var ingen jeg fant raskt. så det er kanskje bare et navn. en pasient skrek ut av vinduet på et galehus om han ikke var riktig klok som bare sa et navn. alle navn har en betydelse skrek pasienten. de to mennene som snakket og gikk forbi så på hverandre og hevet øyenbrynene. pasienten må ha overhørt de når de kom gående. før de var passert galehuset kom det en hel gjeng som ville slå til og med mannen da de også må ha hørt eller hørt fra pasienten hva mennene sa. vold og skrik og trusler og løgn om personligheter kom hylende fra gruppen. det er sikkert bare et navn skrek de. de to mennene tok det helt med ro og forsvarte seg. så passerte de endelig galehuset. og snakket videre. to kattenavn. en katt. to katter. mennene snakket og tenkte på

navn. en katt hadde hele seks navn. nei tre. nei det var seks navn. hva var de da. Truls Peter Jahn André Pål Sigve het katten. men han måtte omdøpe seg fordi navnene gav katten et altfor menneskelig preg da de. ja det kan ha vært lurrt. men et navn er sikkert bare et navn. ja. de moret seg med uttrykket. katten fikk et enklere navn. og så møtte de en general. han hadde fullt opplegg med en hel bataljon. og de spurte kort generalen om et referat for misjonen generalen hadde. ja det går veldig bra. vi vinner. de stod på et område som var åpent så hele bataljonen kunne sees. hvilken navn er det på bataljonen. navn spurte generalen hardt. og bestemt de to mennene mumlet at alle bataljoner har vel et navn. nei. det er ikke det viktige sa generalen. det viktige er at de er av kjøtt og blod og kan slåss og kjempe sa generalen med haken hevet høyt. han bet litt tennene sammen. de to mennene så på han litt og så på bataljonen. så sa de farvel til generalen. generalen sa farvel. så gikk de videre.

en fantastisk for åndsverk. han visste nøyaktig veldig mye. var ekstremt flink. men han hadde også noe imot seg som var falskt. det betydde ingenting sa han fordi han hadde et så godt driv som han sa. han var også psykiater. og det var i hovedssak pasienter som var det imot. så det oppstod en veldig spennende ting. når han eksempelvis satt å skapte åndsverk så fikk han veldig mange gode innspill, men samtidig så forsøkte noen pasienter å hjemseke han. så av og til når mannen satt hjemme som sagt å skapte åndsverk så dukket det av og til pasienter opp i vinduene. han reiste seg straks sint og fikk de vekk, og av og til måtte han ringe psykiatrien. en av pasientene het F. Nietzsche II. og han var så syk at det eneste hans formål i livet var var å late som om mannen ikke hadde et godt tankeliv. flere ganger hoppet han opp i vinduet til mannen når han jobbet når pasienten kunne gå ute. mannen het for øvrig I. Riverice, og hadde som sagt et yrende tankeliv som var så godt at han ble respektert for sine åndsverk. hans navn var han stolt av som bestod av både ordet elv og is og han så for seg navnet sitt som en vakker elv som rant til evig tid med et lag med is oppå. han tenkte av og til på også at pasientene var som om isen og prøvde å plage han med å late som

om hele elven var av is, men der elven faktisk alltid rant så fint og godt nedover mot havet. han sammenlignet også vann med det å tenke, og elv med det å samles om å skape for han var ofte ute sammen med folk på restauranter og gallerier og andre tilstelninger og snakket med andre og snakket om skaping med andre. Riverice var en dag så suksessfull at han vant en pris. og en annen dag så når det var begynt å bli tomt for pasienter ved psykiatrien så vurderte han faktisk om han skulle endre navnet sitt til River da en kunne sammenligne situasjonen med at når der ikke var flere pasienter igjen så kunne han se for seg at isen over elven var forsvunnet, og da synlig. Riverice.

bil. stor bil eller ikke så stor bil. men stilig. kræsje. en døde. det var alt. og ikke mer skjedde. det skjedde ikke så mye mer. han ble ikke husket. han ble glemt. en utrolig merkelig skjebne i denne verden. men slik er det. noen liv blir husket andre går tapt. men han hadde det fint så lenge det varte sa noen. ja, og det å kjøre er kjekt. ja det er sant. så det er ikke så vanskelig å se for seg at han hadde et godt liv. nei det er det ikke. en annen mann tenkte da for seg selv. jeg skal gjøre noe som blir husket. jeg vil ikke at jeg skal få en slik skjebne. nei. jeg vil heller ha en skjebne som blir husket. kanskje med navn. kanskje med et maleri. bilde. det er så enkelt idag. det er jo bare å ta bilde. så lagre på en god måte. to menn fant på å lage en ny database for alle som ville bli husket. da er kunnskap om hva som er lurt å dele det helt sentrale sa Sondre Ojsvik. han sa at en må unngå at ungdommen dummer seg ut og skriver noe de kommer til å angre seg på. det kan være skjebnesvangert for en gutt eksempelvis å skrive noe som er blasfemisk til eksempel. eller glemme seg å skrive noe om privatlivet sitt som den kommer til å angre seg på. anger. alle vet. i database. straff eller ikke straff. usikkert. mobbing. at noe en ikke vil bli kjent. det kan være skjebnesvangert. for en gutt. eller jente. som koser seg i livet, og så kommer det ut noe feil. så blir de i voksen alder kanskje mobbet for noe de ikke skulle gitt ut selv. Asbjørn Anp og Natalie Aks. de to likte å ta bilder av seg selv. og de gikk overalt i natur og by og bygd og koste seg med alt som de hadde gjort. tok bilder. sendte meldinger til alle de kjente fra databasen. og alle visste hvem de

var til slutt. det var veldig kjekt. de fikk også en gang gratis mulighet til å henge ut bilder i galleri. det kom mange besøkende. flere. nagfoldig med besøk. alle gratulerte Asbjørn og Natalie. de gjorde ingen feil og de ble husket til evig tid i bygden der hvor de bodde for det hele.

snø. mye snø. så mye at et helt tettsted døde ut. nei. snø. så mye snø at alle i en bygd ble snøbrettkjørere og ble maksimalt gode på verdensbasis, og helt fantastisk sett så ble en av snøbrettkjørerne keiser etter at han viste frem så solide triks til en hel verden av tilskuere at de fikk et så godt inntrykk at de også ville se på ham lede verden. veldig bra sa en av snøbrettkjørerne. dette er bra for oss. dette gir oss mulighet til å bli keiser folkens. jeg skal opp i bakken å øve meg på en 360 sa den ene snøbrettkjøreren. 360 sa en annen. en kjipling. det tok jeg igår. ha sa han og gikk for seg selv ut av gruppen som stod der. de andre gav han en dødpanne og så på kjøreren som skulle ta en 360. et triks min venn er å rotere med lillefingeren først. da får en magisk nok en rotasjon som blir så elegant at du ser ut som om en vakker mann. åh sa den som skulle prøve. ja det er faktisk slik. og så reiste kjøreren opp i heisen. alle stod nedenfor hoppet og så på. han satte seg ned litt over hoppet og festet brettet bedre til snøbrettskoene og tenkte på lillefingeren. lillefinger sa han til seg selv samtidig som han ventet. så for seg fingeren. tenkte på rotasjonen. laget en fingerbevegelse. øvde noen ganger. så tenkte han at han skulle prøve. de andre stod nede. han tok fart. høy fart. stort hopp. rolig rotasjon. og fingeren akuratt ved kanten av hoppet. og så enormt stilig stil. rolig. elegant. takk sa han til sin venn nede i gruppen. det er sant. det ligger i fingeren. det er akuratt der det ligger. da er det som om en blir en tiger i luften. hele nervesystemet tilrettelegger seg elegant i luften og trikset får en helhet. sannheten. jubel. triks. snø.

kvesting. full kvesting. umåtelig kvesting. hele organismen i kvest. det var kvister som skulle i apparatet for kvesting. en freser for kvister. det var det beste han visste. han hadde utdannet seg innenfor skogteknikk. men fikk aldri kontorstilling til tross for at han var veldig skarp med

teknikken og kunnskap. han likte best å være i naturen. han likte best å berøre. å røre på seg. leve som han sa. ja en kan jo leve også når en bare tenker eller holder på med kontorarbeid sa en kollega. ja det kan en. selvfølgelig. men jeg elsker dette å leve med naturen og jobbe. bevege seg. kollegaen ble litt tilbaketrukket psykologisk etter at uttrykket elske ble brukt. men sa ingenting. elsker man så elsker man tenkte han for seg selv. og fortsatte. de snakket. jobbet. men du som er så klok. en klok mann. jobber du av og til med kunnskap på privaten. nei, jeg kan egentlig alt om dette. og synes det er greit å glemme litt etter litt og nyte landskapet. naturen. kvistene. det er det jeg liker best. javel. jeg også faktisk. men jeg kan ikke så mye som deg. nei en glemmer uansett over tid. så det er ikke så farlig. en kommer inn i noe annet og trives med det en gjør. slik er alle på en måte. ja jeg holdt en gang på med å jobbe med maling. elsket det. kollegaen tenkte på at han var nok blir påvirket av kollegaen sin da han sa elsket like etter den andre. tenkte litt på det for seg selv og den andre spurte hva han tenkte på da han ble så stille. nei ingenting sa han. men malingen så jobbet jeg med maling lenge. det var fortreffelig. jeg elsket det. likte det. duftene. malingen. det å stryke malingen utover flott panel. treverk. nymaling og restaureringsarbeid. mange ting. men så begynte jeg i dette firmaet. og nå er nesten alt glemt sånn om jeg tenker på det. men kan jo minnes og dvele over det. men nå er det ikke slik. jeg tenker nå på kvist for kvist. ja, det er fint. jeg liker naturen og trives med dette arbeidet.

en ferie. full fred. alt var fint. skjønt. og alt som skjedde var som en drøm. han var kristen, men fikk av og til følelsen av å være en hedning for han var så i nuet. han tok bilder. gikk turer. de var en familie hvor foreldrene var døde og der kun var en flokk med søsken igjen. det var en fin opplevelse. på den ene turen så så de en bavian. på den andre turen så de en slange. det var akuratt da de så slangen at de bestemte seg for å gjøre noe litt utenom det vanlige. de valgte å lage to falske navn. Andrine Askeladd og Kine Kacin. de to falske navnene skrev de på hver sine lapper. og så akuratt ti meter i avstand fra slangen så la de ned lappene. tok bilde. og så tok de opp lappene og rev de i kastet de i

et søppel. bildet tok de vare på og fikk det på papirform. eller da en slik form som bilder er på. og så hengte de bildet opp. Andrine og Kine. de gikk så til to tvillinger som ville være med på et prosjekt. prosjektet innebar at de skulle kalle de to for Andrine Askeladd og Kine Kacin. og så gjøre ulike oppdrag for å en dag, langt fremme inn i fremtiden. gå tilbake til stedet hvor slangen var og sette to lignende lapper der sammen. og lage et nytt navn som skulle være Andrine Kine Kacin-Askeladd. og da når det skjedde feire med en fest. de gjorde aldri det. merkelig nok. det de gjorde var at de glemte hele prosjektet. de så en slange et annet sted og gjorde no tøys der. matet slangen litt og glemte det hele. men slik var det. så de koste seg uansett videre på den ferien det var tale om og så mange slanger. så mange dyr av alle slags arter og tok bilder og var god med dyrene. en dag så skjedde det noe helt spesielt. det ble kalas. fest. og midt under festen så drakk den ene altfor mye. han ble sendt hjem. de øvrige feiret og laget et nyord sammen mot midnatt. det glemte de aldri. det ble aldri kjent hva nyordet var og det var en fantastisk opplevelse å få laget noe sammen. det var det søskene likte best. å lage navn. det hadde lært av sine foreldre. sin mor og sin far. som nå begge var døde.

Tor Nysølv. du er ikke en høvding sa noen. Tor sa ingenting. en gruppe med vektere kom og tok han i fengsel, han som sa det. Tor Nysølv skulle på en konferanse. det var samlet vitenskapsfolk fra hele verden og Nysølv hadde forberedt seg godt. han skulle holde en presentasjon blant andre foredragsholdere. det var i et stort bygg. flott. majestetisk situasjon. Tor Nysølv var rolig som vanlig. visste hva han holdt på med. mange visste at Nysølv holdt på med noe nytt. det var flere ved anledningen som allerede hadde meldt sin interesse for Nysølv sitt prosjekt. men der var flere som var noe tilbakeholden da de visste hvor mye arbeid som lå bak det å fullføre prosjektet. han holdt foredrag. stor applaus. flere begynte å tro på ham. etter at konferansen var ferdig var det fest. Tor Nysølv tok seg noen glass også sammen med de andre. men forlot tidlig da han hadde et ærend dagen etter slik at han ikke kunne være der hele kvelden ut. han sa adjø til de mange som var samlet

rundt ham like før han gikk. han fikk skyss til sitt hjem. ærendet han skulle på dagen etter var en forsamling sammen med ti andre menn. de skulle vurdere noe angående politikk i bygden der hvor han bodde. det hadde nemlig brutt ut en sorg i bygden over at mange som bodde i bygden var uten arbeid. som en sorg. lidelse sa mange. vi må ha arbeid. de begynte å vurdere å komme med tilrådninger for det å jobbe alene og det å begynne nye virksomheter og det å søke etter ledige stillinger også andre steder. og de lykkes med arbeidet. ti uker etter at forsamlingen hadde gjort ferdig sin forsamling så hadde alle som var i sorg fått seg arbeid. og det ble mer glede i bygden. to stykk hadde flyttet for å få seg stilling andre steder, men det var ikke så farlig sa folk. men de savnet de to og de to savnet bygden. men de hadde plan om å komme tilbake og når de endelig var kommet seg til det punkt at det kom nye stillinger i bygden så flyttet de tilbake. fest. og det var et nytt firma som hadde åpnet for at de kunne flytte tilbake. Nysølv gratulerte firmaet.

det var en gang en mann. han hadde to katter. en hund. to undurlater. en slange. så bestemte han seg etter å ha sett en bjørn ute i det fri at han skulle frigjøre alle dyrene. om de da ville selv på en eller annen måte ved å forsøke tolke kroppsuttrykk. han trente de til å leve ute i det fri. alle sa til han en hund. ute i det fri. der er jo kun ulver nærmest som er ute i det fri. han tenkte seg om. ja det er sant. det blir ikke så lett med hunden min. men katten kan vel være ute i det fri spurte han. nei du verden. det tror jeg ikke. det er vel gauper som er nærmest der i det ville. ja det er vel kanskje det. men det er vel en del ulike stammer rundt omkring på jorden som er katter i det fri. ja kanskje det. så han fortsatte å trene dem for å være ute i det fri. kattene, undurlatene og slangen. men det gikk dårlig. de ville helst være inne så det ut til og gå ut i det fri som det passet når det gjaldt kattene. hunden så ut til å være av en slik art tenkte han at han skal få seg et uteområde der han kan løpe fritt rundt omkring. for han er så energisk av seg og så farlig i glefset at den må ha noen form for brems mot andre. det kan jo kanskje skje at den biter noen om den blir for rå og begynner å bjeffe og blir til uvenns med de. da kan det oppstå farlige situasjoner. så han bestemte seg for å få en helt

ny respekt for begrepet husdyr. og det var fint for naboene. de hadde begynt å bli bekymret for situasjonen om han brått skulle begynne å slippe slangen og hunden spesielt helt fri i nabolaget. det kunne bli farlig for stakkars små barn som lekte og lignende. spesielt. kanskje til og med komme inn i andre sin hus uten at de kjente de og begynne å bjeffe og blir sint eller bite og skape farlige situasjonen med gift og alt mulig slanger kan ha. nei. husdyr er et fint begrep. og det er fantastisk kjekt med husdyr. de har gode liv mann sa en nabo til den med dyrene om de blir tatt godt vare på. og alt står jo i loven. han fikk seg en lovbok og leste alle regler og lover og forskrifter om husdyr. og nabolaget ble glad. kjempeglad. de vurderte til og med en fest i det nære uten at de nødvendigvis tenkte på dette med husdyrene samtidig. men det kunne ha hatt noe med det å gjøre.

verden. er ikke så fryktelig mye. men det er jo en del å skrive om. så det blir å forsøke finne noe. og det er gulleget. det er liksom det som en har lyst til å skrive om eller det en vil skrive om. om en da skal skrive. hva med penn og et papir. jo da kan en skrive slik at en finner på noe som engasjerer. noe som får en med. får en vind. og så kanskje nærmer seg solen til slutt. altså finner noe som får andre eller seg selv fokusert på noe, eller da med mange adspredelser som samler seg i en elv av idéer, og som går fremover og som finner noe som en ikke har sett før kanskje. og så oppdager nye helt nytt enten det er dag eller natt. det er noe som skriving kan, men også bare sitte å tenke. det kan gjøre det samme. det er veldig fint. livet er fint. og fantasien er veldig fin. det er faktisk et helt fantastisk liv vi har, og med en god kilde til tanker, idéer. fantasi. helt vidunderlig egentlig. en helt fantastisk planet. vidunderlig. av og til vil en bare ligge å ta det med ro. og ikke gjøre noe. bare se inn i livet av tanker kanskje. livet. men av og til gjøre noe. sånn som nå. R. Nobelstjern. går alltid mot noe nobelt. så om elven, tankene skulle gå mot noe som ikke er edelt eller godt, eller nobelt, så er det å gå en annen retning. velge noe annet. kanskje til og med bedømme. det er elven. eller det er livet. tiden er det faktisk mer. det er slik tiden er. faktisk. tiden går og det skjer mye i tiden. og akuratt nå så skjer akuratt det som

tiden er akuratt nå. det er det de fleste vet, men kanskje før var det noe som en ikke visste så mye om alle. men dess klokere en blir dess mer kanskje tenker en på tiden. for det er her det skjer. akuratt nå. og der er det mye som skjer. på en gang. men det å eksempelvis lagre tiden det er noe som skrift kan. får en en idé så kan en få den ned på papir. en kan høgge den i stein. en kan gjøre mangt for å lagre tiden. knekke en gren.

bølger. vann. fy faen for en kjedelig begynnelse mann. sa en mann som kom å så på en fattig forfatter som satt på en café og skrev. bølger og vann. nei fy faen så kjedelig. du må ha noe smell. granater. missiler. krig. mann. du må få opp leseropplevelsen. sånn at det fenger leseren. ellers blir det dørgende kjedelig tekst. nei. jeg er ikke forfatter sa mannen når forfatteren spurte. jeg er en ikke leser heller for det meste, men jeg har lest litt. men det blir så forbannet kjedelig i lengden. kortere tekst er greit mann. så kan en lese kjapt og komme igjen teksten fort. så slipper en det der å sitte i timesvis å lese mann. du må ha kortere tekst og smell. det er det som duger. han sa hadet og gikk. forfatteren fortsatte å skrive og tenkte fy faen for et humbug han kom med. om jeg vil skrive om bølger og vann tenkte han. så skal jeg det. og om jeg vil kose meg med litt enklere stoff og skjønn kunst så kan jeg jo det. det kom en til i en annen tid. tidsopplevelsen var på caféen helt umulig å forstå seg på. og satte seg ned han også ved siden av forfatteren så en trodde det var den samme mannen som i sted. bølger og vann sa han. er du ikke komt lenger. jeg er forresten verdensmester på tankene. jeg er verdens beste mann og har kun gode stiler og en tøff mann. det er det beste med det hele. nå skal jeg si deg det tredje ordet du skal skrive. om du ikke bruker det eller bruker det er helt ditt eget valg. bølger, vann og hingst. det er ordene. de tre. mulig du bruker det men mulig ikke. lykke til med skrivingen. forfatteren sa til mannen like før han dro at han vekket en form for respekt i han. forfatteren fikk respekt av hele det mannen var på en eller annen måte. mannen gikk bort til forfatteren igjen og de hadde en kortere prat om alvorlige ting. de samtyktes og fant på noe som revolusjonerte skrivingen til forfatteren og til og med

virksomheten til mannen. så dro mannen og de sa farvel. så gikk tiden og forfatteren satt der og så ut vinduet på caféen. så på folk som gikk forbi. på livet utenfor vinduet og så så han på papiret. der stod det bølger. vann. og så skrev han hingst. bølger. vann. hingst.

gratis. det var en mann som var veldig heldig. han gikk en tur i byen. og etter det var han rik. luksus. enorme ressurser. den første han møtte gav han fem tusen kroner. da ble han så glad at han kjøpte seg noe for å føle seg litt bedre. og så videre fikk han femti tusen kroner av en annen. like om hjørnet et sted så fikk han en bil. da jublet den fattige mannen som allerede nå følte seg rik. og han begynte å kjøre med bilen. en skikkelig luksusbil. så regnet det mynter i et kvartal, da måtte han kjøre utenom, men han rensket opp en del mynt og plasserte i bagasjerommet. fylte det helt opp med mynt. akuratt da han stod og lurte på om han skulle fylle bagasjerommet så kom der en god mann utkledd som en klovn og gav han en spade. han kjørte videre. parkerte bilen og da fikk han en leilighet. det var en som skulle flytte ut så han fikk nøklene og hele leiligheten. han sa han ikke orket jobben med å selge leiligheten. stress. så lettere om du får det mann. og der satt han. i ny leilighet midt i byen der han var. med en bil full av mynter og lommene fullt av penger. omlag femti tusen kroner. en fin opplevelse for en fattig mann tenkte han for seg selv. og lurte på om han skulle selge bilen og leiligheten. men han fant ut å bli værende. bo der. ha bilen og leve sitt nye rike liv. han tok seg en tur på kino mot kvelden etter å ha sett på fjernsyn og da så han to kvinner. to venniner. og en av brødrene til den ene kvinnen sa at du kan gjerne bli hennes kjæreste om du vil. så ble han kjæreste med en kvinne og de gikk på kino sammen. når han kom til kinoen så var der to stykk som angret seg hele kinoturen og bestemte seg for å ikke spise innkjøpt godteri så de gav tilfeldigvis alt snopet til mannen og kvinnen. gratis snop tenkte han. hun sa hvor heldig de var. og da fortalte han kvinnen alt som hadde skjedd på dagen. hun sa at jeg vil være med deg til leiligheten om det er greit. ja vi kan bli samboere sa mannen. så ble de samboere og så på kjærlighetsfilm. og videre skjedde det veldig mye.

boble. mange bobler. boblene laget en elv i himmelen. og det var tre jenter som holdt på med å se. de lurte på hva boblene kom fra. så de lekte seg med tanken og gikk langs elven av bobler. to gutter stod og holdt på med noe på veien. de hadde sett boblene, men var ikke interessert da de var så opptatt med noe. det så ut til at de hadde fått låne en kniv av foreldrene og spikket på noe eller lignende. jentene så ikke så nøye da de lurte på hva boblene var fra. så gikk de videre. drømte. fantaserte. plukket litt blomster på veien og laget kranser til og med fikk de tid til, samtidig som de holdt et øye til boblene. de så ikke ut til å akuratt forsvinne. så gikk de så langt at de var kommet helt opp på et fjell. og videre ned i dalen bak fjellet og inn i en skog. da så de den store elven over tretoppene. akuratt da hørte de en lyd som de ikke visste hva var for noe, men de ble ikke redd. de bare gikk videre på det tidspunktet. og så seg litt tilbake når de var komme litt lenger og så en gutt som holdt på med å bygge seg en hytte. midt inne i skogen. han var skikkelig opptatt med byggingen og hadde bryn. jentene kniste for seg selv av motivasjonen gutten hadde. kult tenkte faktisk gutten om hytten og jentene tenkte ikke så mye videre. de kjente gutten. og elven med bobler fortsatte ut av skogen over skogen igjen. og akuratt da så så de noe helt spesielt. som de holdt hemmelig for alle. det var et stort slott. om det var luftslott eller et vanlig slott. det er ikke sikkert. fordi de var så inne i fantasien og eventyrlige av hele fortellingen at de faktisk når de kom hjem ikke kunne si til foreldrene om det var en fantasi eller om det var virkeligheten. men det var et fantastisk slott. og der var femti engler som laget bobler som om i en drøm uten bestemt betydning, men bare var der. i et slott. og laget en fantastisk elv av bobler. jentene var tilbake og fortalte om guttene de hadde sett. og satt ved bordet og spiste. slottet ble glemt utover kvelden.

pc-utstyr. det var en mann som var helt tullete etter pc-utstyr sa folk. alltid når han gikk ute hadde han til og med minst ett pc-utstyr. en diskett. en cd. en peker eller annet. han ble aldri spurt for folk visste at han ikke var helt til å stole på, så de ville ikke høre noe fra han egentlig.

en annen mann gikk aldri med pc-utstyr ute slik som den andre, men hadde veldig gode egenskaper på pc. han visste nøyaktig hva han holdt på med og han tenkte til og med på ulike forbedringer av dette med pc. en tredje mann jobbet ved et senter eller industrilokale hvor de knuste pc'er. datamaskiner. de knuste de og satte de fra hverandre for å gjenbruke ulike materialer. han kom i snakk med den mannen med gode kunnskaper om datamaskiner. og de sa til seg selv hver for seg at de var best på pc. men bestemte sammen at de skulle konkurrere i pc. de hentet en del pc utstyr. og om den med gode kunnskaper klarte å programmere ferdig et enkelt program før den andre kunne knuse ti datamaskiner med slegge så vant han, men om den andre knuste de ti datamaskinene først før den andre var ferdig med å programmere så vant han. prisen var en valgfri drikke ved caféen. de samlet først sammen alle sine venner. laget til en arena og publikum, plasser til publikum altså. alle var klar. alle så. de arrangerte en dommer. som brukte en trompet til å begynne kampen. alle i publikum fikk en halvtime til å forberede seg. de kjøpte popcorn. brus. snop. mannen med slegge stod og øvde på en høggestabbe. slo og slo. trente. spente musklene og slappet av i musklene. festet grepet om sleggen og øvde på nytt. den som skulle programmere øvde på programmering. satt å knakk litt i fingrene. spente fingrene og ristet i hendene. så begynte det. trompeten ble blåst i. programmeringen gikk i en vei. slagene knuste datamaskin på datamaskin. og publikum gispet over de to. akuratt når den siste datamaskinen ble knust trykket den andre på en knapp for klar på maksinen sin og programmet var ferdig. det eneste var å sjekke om programmet virket. gjorde det det var det jevnt. gjorde det det ikke hadde mannen med slegge vunnet. programmet virket ikke. jubel. stor jubel til mannen med slegge. brøl. yes. ja. programmereren gratulerte han.

epifanisk. galleri. malerier. store ting. pynt. gull. sølv. lite sølv, mer gull. detaljer. overalt. barokk. kruseduller sa en gutt og pekte på noen rammer med mange buer og utskjæringer på. ja, min sønn. det kan nok kalles kruseduller. modeller. statuer. planter. så mye på en gang at en

glemmer hvor en er. maling. linjer. gardiner. staver. flagg. faner. alt mulig sa gutten. ja. her er alt mulig. de var et sted som blir fullstendig ukjent. så videre på tivoli. der var gutten litt mer energisk. han hadde stått å sett på alle slags ulike ting og vært ganske rolig i flere timer. endelig kunne han gyve løs på ulikt action. handling. spennende. frelst. han fikk alle slags billetter av faren. så kunne han prøve ut litt forskjellig kult. telefon. faren fikk telefon. det var en mann ved navn Atle Anker. han var ute til sjøs. for helvette sa han høyt i telefonen. det er tomt for olje. jeg står jeg midt uti havgapet her. faren jobbet med båter. og hadde kontroll på alt. Atle Anker var ikke akuratt sint, men litt fortvilt. dette skal ordne seg mann. Atle dette ordner seg sa han en gang til. Atle stod i båten og kunne ikke gjøre noe. motoren gikk ikke. faren til gutten ordnet med en slepebåt med mekaniker om bord så alt ordnet seg. når Atle Anker var kommet frem der han skulle så gikk alt som smurt sa han for seg selv. han satte seg ned på en bar. og drakk øl. mange øl. sjanglet tilbake til båten. la seg til å sove. og det merkverdige var at avtalen var egentlig sleping videre. men det hadde han glemt. så når han våknet igjen, så var han et helt annet sted. Atle. skrek en god mann. han kom gående med en jente og mannen ville tøffe seg litt for sin unge datter så han la litt ekstra trykk i språket. men ikke for å være stygg med Atle. ja. skrek Atle igjen. trøtt. nei, sa Atle hvor er jeg. jenten smilte litt av situasjonen og tok hånden opp til munnen med rett, flat hånd. hva i alle dager. sa Atle litt forvillet i seg og kom ut på dekk og så mannen og jenten. hei. god dag. sa han begge hilsener. nå er det tid for fest. vi skal ha kalas i bygden. velkommen tilbake. er alt bra min venn. ja alt er bra min venn. vi pleier ikke å si min venn her i bygden mann. nei, det er jo vår komikk min venn. de lo. så ble det stor fest i bygden på kvelden der jenten var med inntil klokken ti. da gikk mannen med jenten hjem til moren og faren gikk tilbake til fest. Atle ble full den dagen.

klammeri. det ble full slåsskamp. forferdelige scener sa politiet. men de kunne faktisk ikke gjøre noe med det. det var for mange. som om tre fotballbaner full av folk. over hundretalls menn på begge sider. to sider som slåss. forferdelig. politiet måtte sitte rolig på siden av situasjonen.

de tilkalte flere. de så på slag på slag. spark på spark. hode etter hode som ble knust i fordervelse ned mot bakken. skudd. og de fikk våpen. skudd på skudd. heldigvis ikke så mange skudd. det var få våpen i omløp. de ville så gjerne roe ned situasjonen, men kunne ikke gjøre annet enn å drikke litt kaffe og se på all volden. og alle slagene. de småsnakket litt i den ene bilen. begynte å snakke om bleiebytte og alt mulig. kom inn på helt hverdagslige ting. samtidig pågikk en kamp om livet utenfor. noen hundre meter lenger borte. det var sikkert femti mann som hadde mistet livet. men så kom redningen. det var fortsatt mange med i klammeriet. nevekampen. slåsskampen. så der var to ulike grupperinger politiet skulle roe ned. det kom femti politibiler over en kortere periode. omringet hele situasjonen. området. spredte seg utover. god kontakt på linjen. på telefon. på radioen. og så begynte de å gi beskjed over megafoner at de måtte roe seg ned. ingenting skjedde til å begynne med. men så skjøt politiet varselskudd opp mot himmelen. da begynte de å roe seg ned veldig raskt. men det var en som aldri gav seg. han begynte å løpe mot bil etter bil. politibil etter politibil med beskjeder. rop. brøl. de hadde fått fullstendig kontroll på alle. de gav opp. så politiet hadde full kontroll. den ene som ikke gav seg hadde ikke våpen. det var slik at de forsøkte få kontroll på ham og hadde sjekket kroppen, men utrolig nok klarte han å komme seg fri da en gruppe akuratt da presset politiet. men da de visste at han ikke hadde noen våpen så lot han skrike litt. og en på det andre laget. den andre klanen skrev ned alt han sa. alt mulig sykt. en bunke med notat hadde til slutt den som noterte ned alt den aggressive sa. politiet visste ikke om det, men moret seg selv litt med alle glosene før de tok han også. det endte med at notatene medførte at det laget med forfatteren vant slaget. etter at de var kommet ut av lås og slå kunne de meddele seieren til stedet de hadde revir i.

javel. det er greit. du skal få alt du vil i hele butikken. det sa Pål Posedal. han hadde med seg en pose med penger. og en venn av han som egentlig var en falsk venn kravde å få alt han ville ha av pengene i posen. Pål var ikke sikker på hvordan han skulle få straffet den falske vennen sin

som for øvrig het L. Caw. så han var usikker på hva han skulle gjøre. av og til gråt Pål når han var hjemme fordi Caw var så stygg med han. utnyttet han. stjal av og til. kravde det ene og det andre. hele tiden var det noen form for utnyttelse og han gikk ofte bak ryggen på Pål til og med for å poetisk vise at han ikke var hans ekte venn. men en dag så skinte solen fremfor Pål. han vant i lotto. fem millioner. måtte selvfølgelig gi et utbytte til Caw. men etter det så møtte han en gammel venn. Pål ble veldig glad for å møte vennen igjen. smilte bredt. glad. lykkelig. de hadde en lang samtale. Caw kom under samtalen, men så bare stygt på Pål og hilste ekkelt på Pål og forsvant igjen. Pål og den gamle venne som het Per McPawden. Per var glad også for å se Pål igjen. og de hadde en lang samtale ved et lokale i byen hvor de møttes igjen. tilfeldigvis kom også flere andre tidligere gode venner og hilste på de. noen gikk forbi som de bare hilste på, men andre satte seg ned en stund. det vil si at Pål ble en lykkelig mann etter hendelsen og han gikk aldri mer rundt med en pose penger som Caw mer eller mindre stjal fra. han fikk seg en ny pose og det med pakker tilfeldigvis. han ville være nisse på julaften. han, den gamle vennen Per og en del andre kamerater som Pål hadde hatt fra før bestemte seg for å feire før jul. de hadde fest. og litt komikk til å begynne med ved at Pål delte ut gaver før middagen. det var en fin opplevelse for Pål og Per lo. skrattlo utover kvelden i samtale med Pål. de fant på mye bra og det de fant på med Caw var å presse han til å betale tilbake alt han følte han hadde tatt. det var en av de tøffe kameratene til Pål som sa utover kvelden. de avtalte å stille Caw til veggs med å kreve. det gjorde de. Caw forlot byen.

alvor. en mann sa noe kvast. slik er det sa mannen. av og til må en høre det. for å få en endring og slutte med noe, kanskje begynne med noe annet. ja, men du kan nå være litt triveligere vel. kanskje det sa mannen. du sa jo at alle oss ville være fullstendig riv ruskende gal om vi slapp taket på idéen om at du er en god mann og ikke ond. ja det sa jeg. du er for hard. altfor hard. jeg vil faktisk ta meg en pause. javel. da får du ha det så godt sa mannen kvast igjen. jeg er faktisk en veldig god mann selv. en annen mann og en kvinne i gruppen sa også det samme. nei, nå

går vi. nå orker vi ikke det kvasse fra deg på i alle fall en stund. vi går og tenker for oss selv. de som forlot bordet fant seg et annet bord en helt annen plass. og sa for seg selv ulike slike ting som at han er for kvass. det er altfor kvast det han sier. herregud så kvass han kan være. han skulle bli litt kjekkere og triveligere. nei. vi får se venner. det sa den ene. mannen som var litt kvass satt fremdeles ved bordet og det satt flere som ikke hadde fått noen vilje for å gå. de likte det kvasse egentlig fordi de kunne være kvass selv også. og det er bra tenkte de for seg selv. så det ble to ulike bord. ett med kvassheten der fremdeles og ett der de hadde roet seg betraktelig ned holdt en på å så, men bare litt roligere. de fikk liksom ordet kvass inn som noe en ikke ville fortsette med nødvendigvis. tenkte litt på det. matematikken sa de på det milde bordet. den sier oss at det han sa faktisk ikke er så riktig til tross for hans kvasshet. han kommer vel til å si om vi sier det til han at om må det være riktig da. må det være rett. utrop. kommer sikker til å utrope det også til alle. nei, vi får lage en plan om vi skal tilbake på det kvasse bord. fordi nå er vi blitt mild. og piøs. og snill med hverandre. hva om det kommer en hær inn her. da trenger vi kanskje det kvasse også. ja vet du hva. han får bare være litt kvass. ja. sa de for seg selv fra det milde bord, og så gikk de tilbake til det kvasse bordet og sa at vi kan jo være litt kvass alle sammen av og til. ja. da den kvasse mannen. vi er kvass av og til alle sammen og jeg er best. den aller beste til å være kvass. og så ropte han til alle på bordet. jeg skal være kvassest folkens. kvass. utrop. og så roet alle seg ned ved det kvasse bordet og så gikk tiden.

Kjetil het han til fornavn. det var et så jævlig spetakkel sa en fyr som ikke tok så mye alvorlig, men en ting tok han alvorlig og det var at det måtte være en Kjetil som ordnet opp i spetakkel. Kjetil så på han med et sånt blick at det så ut som om han hadde to horn i pannen. der inne Kjetil. der inne er det et sånt bråk og leven at ingen vet hva de skal si. Kjetil het forresten Orkan til etternavn. du skulle vært der inne og jaget opp stemningen litt tror jeg for der passer det for deg. ja vi får se. Kjetil gikk inn. der var femti mann med alle hver sine meninger og holdninger og da sa de til seg selv når de så Kjetil Orkan. her er en plass for deg.

så sa han dette er som ingenting folkens. dette er som en bris av vind fra en sommerdag. nei han gikk ut igjen. alle ble litt forbannet så det ble litt verre stemning. fyren som stod utenfor så at Kjetil ikke var særlig imponert over livet. nei det der var ganske så rolig. så de gikk videre begge to. Kjetil og fyren. og de gikk langs en gate og fant et sted med femti rolige menn. Kjetil sa høyt når han gikk inn til fyren at det kunne umulig være slik at alle disse er godtfolk. så høyt sa han det at alle der inne hørte det. noen ble forbannet og andre brydde seg ikke. Kjetil fikk mye oppmerksomhet og de satte seg ned Kjetil og fyren og snakket en lengre periode. så kom der en fotball forbi glasset, vinduet og Kjetil og fyren sprang i retning av ballen. begynte å dribble bortover asfalten. så de som brukte den som var en fotballbane like ved og begynte å spille med de. de kom på det samme laget. de var i alt fem på det ene laget og seks på det andre. og de spilte lenge. når det var blitt 5-0 til laget Kjetil og fyren var på så begynte publikum ved stedet å juble. og mer og mer jublet de for Kjetil. han knuste inn mål etter mål så nettingen nesten tok fyr og alle jublet og alle på banen så at Kjetil visste hva han holdt på med og selv om han hadde drukket noen pils like før var han like atletisk og mål etter mål. en rakett gikk av bak tribunen da en i publikum var så entusiastisk. Kjetil Orkan.

Leif. Leif Kapp. Leif Kapp er ikke lett å ta. Leif ser. så han visste. det var først når Leif tok det første steget og var langt inne på det andre at de andre begynte å gå. de ble på en måte følgerene til Leif. han visste hva han skulle. og var rå. alltid først. alltid i visshet om hva som skjedde. over det hele. respekt. alle så til Leif Kapp. de fulgte, men det ble tøffe vilkår også. fordi de ville jo vinne de også. så kamp om plassen. teten. var der også. en Kapp var tøff. sterk. visste selvfølgelig også om hva det var å være først. når de andre ser. respekterer. vet hvor han er. men fullstendig uredd. ingen frykt for stillingen. teten. han var der og er der. i teten. og akuratt da når han vant, så sa de andre at det var fantastisk å se seg selv tape mot en slik mann. jeg har da i alle fall vært ved dine hæler. fint skotøy du har Leif. takk for det. de gav han mange priser for det han vant. det ble også skrevet en del kort og brev

om hva som hadde skjedd. da tok Leif frem hånden sin og fikk en rekke kort og brev i hendene fra de andre, og kikket bare kort på de og la de i en lomme. han fikk planer om å bruke de til hevdelse av seg selv ved å fremvise de på en eller annen måte til andre. han var ikke bare ekspert til å vinne og være i teten. men han var også dyktig til å vise det frem. for det er ikke slik at alt bare er en drøm på roser, nei, det er også slik sa Leif at en måtte vise seg for den mester en er om en er en mester. det sa nemlig min far til meg som bare et barn og nå vet alle hvem jeg er. kortene lå fint i lommen og Leif fikk en fryd og nytelse av kjenne at kortene var trygt i sin lomme. Leif Kapp alltid i teten. det kom en mann og gratulerte Leif Kapp etter at det hadde skjedd. han kom ut fra skogen. hadde vært på et fjell. han sa han hadde nettopp vært på toppen. og der hadde han tatt et bilde av noen fugler. og viste til Leif. Leif viste etterpå noen av kortene han hadde fått av sine følgere. og så gikk han opp en tur like etter møtet med mannen og velsignet seg selv med en topptur som han var sikker på mannen han nettopp hadde snakket med lenger nede ikke kunne mestre opplevelsen av.

Leif Siffer. han hadde for seg å ta en tur. han hadde et helt bestemt mål. han skulle mellom to øyer og oppdage et nytt land bak øyene. alt var klart og han hadde kart og oppmålt hele turen nøyaktig. det var ikke helt sikkert hvor det var sa en han kjente til han like før han reiste. det vet jeg ifølge dette kartet at det er i nøyaktig den retningen og dette skal gå bra. han beroliget den bekjente for han virket litt nervøs. det er ingenting å være nervøs for på en slik ferd. jeg har alt klart. du skulle vurdert å vært med på en slik tur en gang. skal du lese ferdig bøkene spurte han da han visste hvem han var og at han leste og studerte mye for å dempe litt på nervøsiteten. ja jeg begynner å bli ferdig og skal snart ut i arbeid. bra. lykke til på reisen sa den bekjente. takk sa Leif. og så reiste han avsted. og han møtte på mye forskjellig ulikt vær på turen akuratt som planlagt. men om han rodde eller seilte spilte ingen rolle fordi han kunne ha hatt hvilken som helst båt. han hadde så mye erfaring med båt at han hadde absolutt ingen problemer med å tilpasse seg det meste av vær til havs. og når han nærmet seg de to øyene så så han

tydelig at der var nøyaktig 15 trær på den øyen til høyre og 20 trær på øyen til venstre og når han kom mellom passasjen der mellom øyene så begynte han å se øyen i midten som han hadde som formål om å komme seg til. målet. formålet. der han skulle. øyen. målet. og vinden blåste opp noen kilometer før så han måtte kanskje ta ned et seil om det var seil på båten og sitte seg ned i båtens stue som noen hadde kalt det som ikke hadde peiling på båt, og der satt han i nøyaktig fem timer og brukte tiden sin på å jobbe med kart og planer for en neste tur han var i planlegging av. og der når vinden løyet så kom han til øyen bare etter en kanskje kort seilas om det var seil han hadde på båten og på øyen så satte han ned et merke for at han var nådd frem. det var nøyaktig 35 trær på den øyen. like mange som på de to andre øyene til sammen. Leif Siffer.

greiner. en ny stamme. og den var så sterk allerede fra når de var ganske få. de mestret alt i territoriet. så den gamle stammen tapte alt. det ble skrevet om av stammen i territoriet ved siden av. det var som om en tidligere viktig gren ble kappet av. de synes ikke det var trist fordi det var en veldig hard stammekultur i omtådet. de ble lagt i en massegrav og glemt i historien. bare bøkene vitnet om at de hadde levd. de bygget opp en ny kultur. som var langt bedre enn den som hadde vært i regionen før. og det ble alle glad for når de hadde glemt hvem som forsvant. treet fikk ikke som en ny gren. men det var som en Ask. som om flere ulike stammer fra grunnen av. der en ny stamme kom til. og det var noe som alle likte. de etablerte også en helt ny kultur for skriving. et nytt skriftfolk og vekslet ideer og ord med nærliggende stammer. de etablerte også et bibliotek men det ble brent da de hadde behov for en ny kiosk til guttene i stammen. og jentene fikk en helt egen kiosk like ved. så de hadde en guttekiosk og en jentekiosk. men de etablerte et nytt bibliotek ikke så langt unna der også barna trivdes å være. det ble krig. voldsomt press fra fremmede på alle grenser. den nye stammen sa at de ville være med å kjempe. og det ble en svergelse og pakt om at de skulle kjempe til siste mann om nødvendig alle sammen. de vant overlegent. ingen problem var å finne blant noen av mennene i

hæren. så når tiden gikk vant den nye stammen så sterkt hold blant de andre stammene at alt i fortiden ble glemt om at de var en ny stamme. Karl Nadvik var en av mennene i den nye stammen og han fikk seg kone i den stammen nærmest vest for territoriet. de fikk mange barn og ble en viktig gren i den nye stammen.

Hans. og Kåre. de to lekte. to barn. det skjedde noe helt uforståelig. det kom én million barn til og ble med på leken. alle fikk hver sin is av en klovn. en klovn som med et knips etablerte en industri for å hurtig lage is på en gratis måte til fordel for alle barna. og mange automater var på veggene på industrihuset slik at barna kunne hente is som kom ut av veggene. enkelt. raskt. klovnen knipset så frem lekeapparat til alle barna og mange trampoliner. barna levde som om i en drøm av lek og sukker. alle fikk hver sin medalje av klovnen. så reiste alle hjem en tur og tok en hvil hva leken. og ble sittende hjemme hver for seg i ro og fikk skryt av foreldrene for medaljen. Hans og Kåre. de to var også nå hjemme hver for seg. de hadde et ønske om å leke sammen slik som tidligere før det kom én milliard barn. foreldrene til Hans og Kåre var entusiastisk og ville være med. de tok de med i bil. kjørte til en lekepark som barna begynte å måpe av først. så ble videre alle med på lek. men så kom plutselig Hans og Kåre inn i trassalderen brått. og leken tok slutt. da kom Frøken Angelina til. hun kom som en vind til stedet med en gang. sammen med en rekke kunnskaper. foreldrene var glad. fordi det var da mulig at de kunne få rask hjelp. foreldrene elsket kunnskaper selv og hadde så god kontroll og glede for kunnskap at de visste hva de ville gjøre med situasjonen slik som Angelina. og de satte seg ned alle sammen med Angelina i midten. og snakket om alle slags kunnskaper sammen. foreldrene kom på mye de hadde lært tidligere som barn selv og ungdom og voksen. Angelina pekte på himmelen. Mester Angel kom. og han sa til alle sammen at noen ganger må en tenke for å skape bøker og det kan være tungt av og til. men det å lære fra bøker det er enklere og kanskje raskere. og da gav han alle sammen en pakke med bøker hver som var like. og barna og de voksne satt å leste litt hver for seg og så begynte de å snakke. Angelina og Angel for avsted. og smilte.

landet og Thomas. der var skjedd noe som var som en motvind. imot landet. og imot sunn fornuft. det ble sykdom. som en pest. og det var fare for at den skulle spre seg. den er i stagnasjon sa bestemt en god mann. det er bra var det mange som sa og som fikk respekt for den gode mannen. denne gufne motvinden skal stoppe. Thomas ville være den som sa akuratt hva som skulle gjøres mest grunnleggende og det var han. men det som han tvilte mest på var å få en glede og alvor for å gjøre nettopp det tveeggede og roe ned situasjonen og få dokumentert virkningen for å unngå at motvinden kom igjen. det var som en pest sa folk og det er veldig viktig for vårt folk å gjøre noe med motvinden. få kontroll slik at vi selv kan bestemme vindene sa han. det viktigste var at han kun sa at noe måtte endres på. motvinden må stoppe. og så forsøker vi å få en vind som vi selv kan styre i den andre retningen. Thomas Vind var hans navn. så han jobbet ikke så mye mer med det enn det og en annen mann ved navn Anders Tvevind sa at, ja, han hadde veldig sterk tro på at det gikk. de to satte seg ned ved et bord. det er å unngå hat som kanskje er det viktigste og i tillegg til å få en glede for å endre vinden. for hvordan skal en forsøke å si noe og så at andre skal høre på i det hele tatt. nei, det er ikke enkelt alltid sa Anders Tvevind. men om det er noe jeg er interessert i så er det vinder og jeg vil at den skal være godartet. kontrollert. ha tilsyn med vinden slik at motvind forsvinner og den vinden vi vil ha er der. så Anders Tvevind tok med god vilje på seg oppdraget å gjøre resten. Thomas Vind kunne trekke seg tilbake og ta det med ro. Anders Tvevind stilte seg opp mot vinden. ble større. sterkere. ble flere. og med tiden knuste ned motvinden med ære.

fokus på det viktige. et tamt språk sa noen. dette er bare kjøtt sa noen andre. mange bøyger og former og ulike ting. bevegelser. og mennesker. alle ser ut til å ha det fint, og det er det viktigste for å vite at en ikke må stresse. så det er en maskin liksom sa noen. jeg sa at det var som om en tekst. en tekst og maskin. nå kom jeg inn på noe helt annet. rot. tull. nei. her er det striks arbeid som gjelder og alle er her. og

landet har da militær. så om det oppstår terrororganisasjoner så skal de vekk. og der er her en terrororganisasjon og den skal vekk. de påstår slik skal det være. nei. en må holde loven. det er det som er det viktigste i samfunnet. og så etter det så om der ikke er fred så er det kanskje å forsvare seg som gjelder. fremmede tanker som er truende skal vekk. det er merkelig hvor dum enkelte er som tror de kan true landet. de skal vekk. så de ble fanget de i terrororganisasjonen og knust. vi kan ikke ha det slik sa noen. og slo straks ned på alt det elendige. og tenkte på styrke og ære. ære og styrke. og tenkte på ro og fred i nær fremtid. og tenkte på at en skulle få bevis. for historien. så vi blir de sterkeste innenfor det å knuse ned terror i verden. og det er en styrke å ha i landet. Asle Nyrvåg. han var kjent for å være helt inne på det å fjerne terror. i den ene scenen han har bilder fra som jeg ikke kan nevne her så tok han et bilde av noen nyrer som for visst fikk fremmede fiender til å angre seg på alt de hadde gjort galt. og etter det så ble det fullstendig fred. ikke for mye vold sa en mann. men Asle Nyrvåg var sikker i sin sak. jeg har gjort det riktige. jeg har gjort det beste. jeg har gjort noe jeg får betalt for og som jeg ikke kan straffes for.

Sigurd Sann var en tur i byen. han skulle innom et bibliotek å kjøpe seg en ny bok. det var en bok som var kommet ut nylig og som var veldig kjent og populær. Sigurd Sann gikk først innom en café sammen med en venn for en samtale og kaffe. der var to andre menn der som satt utenfor og røykte. blåste røyken som en kanal opp mot himmelen. Sigurd Sann fortalte litt om planene for en kommende utgivelse for første gang til mannen. det krever veldig mye forarbeid for å få det til og en må ha alvorlig mye kompetanse og kanskje til og med stort mannskap til for å få det til. og når det endelig kommer ut bør det være slik at samfunnet er klar for det. akkurat det siste utsagn reagerte vennen veldig på. han så storsinnet til Sigurd Sann. en fantastisk tenker. og så ærlig at en blir glad for å kunne holde en samtale. det sa ikke vennen til han. det går en grense mellom vennskap og homofili for å si det sånn og en gir ikke nødvendigvis for mye. det å være venner to menn er ikke alltid like lett, men Sigurd Sann og vennen var gode venner. de to som røykte utenfor

så ut til å være ferdig. røyken lettet liksom litt utenfor der de satt og de fikk nok såvidt øye på den sannheten også. ja, sa vennen så når samfunnet er klart. hva mener du med det. nei, det er slik at det kan bli for mye rabalder i et samfunn om det kommer ut nye idéer som ikke en lager en god strategi for å håndtere. ja, slik er det nok. det kan jo bli regn for å si det sånn sa vennen og humret. ja sånn er det. og så tok de farvel og Sigurd Sann gikk til butikken for å kjøpe boken og gikk hjem etterpå. satte seg ned i godstolen. åpnet boken og leste. han hadde noe mat ved siden av stolen på et bord og noe drikke og det var lørdag kveld og han hadde ingen andre planer. kanskje en tur ut om noen tar kontakt senere på kvelden.

der var ulike brød. men ett var det viktige brødet. og det som ble vurdert var om brødet skulle brukes eller ikke. fordi en hadde liksom tilgang til brødet. så var der mange ulike spørsmål om det i det hele tatt var interessant om en skulle bruke brødet. det stod der. var der. på en søyle der brødet lå oppå toppen. hvorfor skal en bruke det når det er så fint sa en. nei, det kan jo ligge der om vi vil. om vi skal spise så får vi i alle fall ta et bilde kanskje først av brødet og så etterpå slik at vi har mulighet for å kunne se tilbake på det vi har brukt brødet til. ja det er en god ting. å ta bilde fordi da kan vi se på brødet på bilde hvordan det så ut før vi spiste det eller brukte det til noe og så bruke det etterpå. hvorfor ikke det står jo der. om vi ikke bruker det så kommer vi kanskje til å angre på det. dør vi en dag også så kanskje angrer vi på oss at vi ikke brukte brødet når vi kunne. det kanskje mugler også slik at vi ikke kan bruke det så lenge vi lever. nei, det er kjekt å bruke brødet så da bruker vi det. de delte seg inn i to ulike grupper. én bruke brødet og én brukte ikke brødet. og slik ble det i alle fall en stund. så om alle brukte det til slutt eller om ingen brukte det til slutt vites ikke. det var slik at alle som ville fikk seg en skalk om de var av de med skikkelig moral. moral. skikk. folkeskikk. samling. kirke. og så ble det ellers en del aktiviteter etter det. de kastet brød og delte brød og noen laget ulike felles måltid med brødet og noen laget skiver med brødet. og de hadde alle slags ulike arrangement for brødet der de gjorde ulike ting med brødet sammen.

Gudleik Aurelius. der var ti ulike land. og Gudleik Aurelius ble vurdert å skulle styre dem alle. han hadde enda ikke gått inn i en stilling som kunne være tilpasset arbeidet med å styre så mange land. men der var flere ønsker om at han skulle gjøre det og han var så klar at han kunne, men ville planlegge mer da han hadde en del mål med styring som enda ikke var helt klar. det må være trygt sa Gudleik Aurelius. og det må være godt planlagt la han til. flere menn var samlet rundt ham ved et bord i et finere lokale i en by. de hadde en samtale om mange ulike ting og emnene var mange. de holdt en samtale om politikk og der sa Gudleik Aurelius nesten ingenting selv, men ble nevnt av de andre. litt mot slutten av samtalen etter at han hadde hørt på de andre og vært fokusert som vanlig og tenkte og fulgt med, så spurte de han hva han synes om en spesiell sak. han svarte kort og alle var enig. de så litt på han der han satt. og så fortsatte praten. mot slutten av samlingen så ble det mer frie tøyler kunne en si. det ble servert drikke. og det ble servert litt mat. og det kom en del andre gjester til festlokalet vegg i vegg med det lokalet der de var og de flyttet på seg inn til festlokalet. så når festen som var laget til var over fikk Gudleik skyss hjem. han satte seg ned i stuen hjemme og fortsatte å tenke på alt som var sagt under samtalen og bearbeidet informasjonen for seg selv. og han slo fast at det var faktisk nesten ingenting mer å gjøre enn å strategisk på best mulig måte på nåværende tidspunkt å tilrettelegge for mest mulig potensiale for å nå ut med de tingene han synes var viktigst for eventuelt det å gå inn i politikken.

eple. frukt. en skål med frukt. en ustabil mann gikk ved siden av skålen. alle så. tenkte på noen ustabile scener de husket om vedkommende. og tenkte på hva han kunne komme til å finne på med fruktskålen. han spyttet på fruktene. spyttet midt opp i skålen. han ble kastet ut umiddelbart. han var med en gjeng uteliggere som hadde stjelt medaljer som de tok på seg for å late som om de var noe annet enn en uteligger. boms. de gikk alle mot Markus og ble rettfærdig straffet. dde skrek at de hatet. Markus koste seg da det var han som hadde skapt hatet hos de,

fordi de var ond mot folk. Markus holdt de fast i ulike båser for å straffe de onde uteliggerene som var falsk. den ene uteliggeren lå under et bord og ulte. og så smalt han hodet opp i bordet etter et illebefinnende. en skribent satt ved ett av bordene. og minst fem av uteliggerene stilte seg opp midt i planeten til skribenten og var som en djevel for skribenten. da kom det en med øks og sa at nå har jeg spist så mye frukt at nå er det på tide å slå med øks litt. så han knuste til med øks på tre av uteliggerene og kastet ut alle sammen så skribenten kunne få fred. skribenten skrev et dikt om frukt som gikk slik som følger. frukt. banan. eple. kiwi. om du ser et skall så ta og riv i. du skal ikke vente lenge før sødmen fyller. din munn og du koser deg og hyller. han leste diktene med fire setningen høyt for alle andre og de fant en ren fruktskål. og tok hver sin frukt. de gikk ut og spyttet litt og straffet uteliggerene som hadde vært så motbydelig mot frukten. den ene uteliggeren begynte å drømme om å stjele hele bygget hvor festen for frukt var. men fikk et spark i ansiktet. de stod inne i rommet og spiste frukt. bananer. epler. appelsiner. kiwi. pærer og alle slags nydelige eksotiske frukter de hadde fått fra fjerne, tropiske strøk. og koste seg alene uten de vulgære som hadde forsøkt å ødelegge. frukt og fest.

det kom en måkebil. en veldig ung arbeidsmann, måker som kjørte. han deiste bort i en snøfonn så det sprutet snø over en hel gruppe med mennesker. han så det ikke og fortsatte i all sin hast. og hørte på radio ganske høyt. i mengden var der to menn som gjorde magiske ting. han ene het Asgeir Smal, og han andre het Olav Avbrå. Olav og Asbjørn ristet av seg snø og så etter bilen med en sur mine. det er han ja sa de da de forstod hvem det var. og laget ulike ansiktsuttrykk som om de var irritert. en i gruppen sa i trass til de to at det var rett og slett det han gjorde med snøen. da knuste Asgeir til mannen med knyttneven. nei. det var en feil. forstår du. en feil. en feil gjentar jeg to ganger. en feil. de var altså magikere. gjorde magikk som folk sa. den ene som snakket litt rykter sa det uttrykket at de gjør magikk. ja. han sa de gjør magikk. hva mener du med det at de gjør magikk. at de er magikere kanskje. spørsmål. ja de er magikere. han ble litt lei seg han som sa magikk fordi

han følte at han ikke mestret grammatikk, men da så han som han snakket med det om nettopp det samme og sa til han følgende at han har et godt språk. du har et godt språk du også mann. takk for det. magikerene gikk. de skulle på et show for magikk. Asgeir og Olav. og bare vent fordi det ble bra. de hadde forberedt en magi. og det viktige med magien var å overraske. og de hadde med seg to høner. som satt i hver sin bås. men akuratt da de klekket et egg så forvant egene inn i en eggevarmer og eggekoker like ved siden av båsene helt uten at noen gjorde noe. publikum gispet og klappet. tada sa de i kor. Asbjørn og Olav og ble stolt. de var menn sa noen, men de var bare ungdommer. magikere begge to. hønene gikk forresten inn i båsene selv fra en gård for frie høns like ved siden av.

dialekt. han het skikkelig sammen tennene, akuratt når han gikk inn for å skulle vise dialekten sin så ble ale forbauset av hans flotte antrekk først og fremst. han kom fra et lite sted i et godt land. han begynte å tale og folk fikk helt bakoversveis av den vakre dialekten. denne må tas vare på. utrop. konserver skrek publikum til han så høyt de kunne og til hverandre. og akuratt da så bestemte de seg for at dialekten måtte i alle fall spilles inn på tape som de sa. kassetter og alt annet medium en kunne finne for å være sikker på at den aldri gikk fortapt. en annen mann kom med sin dialekt. han hadde stygge plagg og luktet vondt. men dialekten var grei. kul sa folk. ja, vi skulle ha hatt en som snakket lignende dialekt sa de til seg selv. fabelaktiv dialekt sa en annen. ikke bare grei. og så bestemte de seg for å lete etter en med den samme dialekten for å finne en som var bedre egnet personlig, menneskelig, eller da som noen sa om en slik dialekt guddommelig. de fant en. og det var veldig bra sa alle for seg selv i publikumet. og han kom inn og holdt en forberedt tale først og så svarte han på spørsmål etterpå for å få frem litt livet i dialekten. og et fortsatte utover kvelden med tale om dialekter. men så kom der en språkmann. en kjip språkmann til stedet. det var da livet virkelig begynte den kvelden. han kom frem på talerstolen. vi skal regionalisere sa han. alle lurte på hva mener du med det. jo en må følge den nye ordlisten for regionalisering. dialektene kommer til å bli

utvannet og det med det rette fordi den nye ordlisten skal respekteres. regionalisering snakket mange i publikumet om med kviskring. og tenkte. noen ble litt sint og. en visste ikke hva regionalisering var, men sa klart og tydelig at regionalisering skal vi ikke ha. vel, vent litt sa taleren. vent til talen er ferdig. så skal dere nå få se godene, ja, godene med regionalisering. å ha liksom sånn snurrete dialekter når vi kan ha regionalisering sa han. og da ildnet folk. der sa han det. han fikk ikke tale ferdig. han ble kastet ut fra rommet. publikum jublet. har dere hørt på maken steg en opp til talerstolen og sa høyt, oppildnet og forbannet. den regionaliseringen kan en bare glemme. og snurr på dialektene. har dere hørt slikt tøv. nei. utropte han. regionalisering skal vekk.

tror du vi vil ha at folket ditt er glad. utrop. skrik. noen syke folk skrek til den god leder. folket gikk til kamp mot de yke og vant overlegent. de er mine venner skrek en syk person. Lars Amp. han tok kontroll på situasjonen og så reiste han etterpå på seilas. sammen med en liten gutt. gutten koste seg. og da tenkte Lars på det som udyret hadde sagt. og tenkte at det var bra de ble slaktet for gutten er også en del av mitt folk, og nå koser han seg. så de to seilte på alle verdens hav og koste seg med seilassen. de oppdaget alle slags øyer og koste seg overalt. fant nye øyer tenkte de når de gikk i land på øyene og fant på en ny lek. de skulle finne planter på hver øy og ta bilde. og når de om hjem så hadde de et helt album med bilder av planter. de satte seg ned hjemme og ringte venner. inviterte mange venner i samme folk. og de hadde folkefest sammen og så på bildene. mange fikk lyst til å reise med de og de planlagte en ny seilas der de skulle ta bilder av selve øyene i et nytt album. og så bygget de en stor båt. koste seg glad. og så reiste de ut til alle slags øyer og tok bilder på de store sjøene i verden. så lurte de etterpå om de skulle gjøre noe annet på samme turen. vi har drept ditt folk sa noen andre syke som hadde vært med de første syke. de også sa at ingen i folket skulle få ha det fint. de ble slaktet de også og de planlagte heller en ny seilas. de reiste og fant på å lage et nytt album slik at de i alt hadde femten album. albumene brukte de til å grunnlegge

sitt folk. som et vitenskapsgrunnlag folket hadde å se på og de kalte seg et verdensfolk som reiste rundt i verden og skapte godt.

de fikk seg jobb på offentlig toalett. men ikke ekte arbeid slik som en god arbeider hadde, men komikk for andre. de gikk rundt det offentlige toalettet og latet som om de gjorde noe. en som kom inn begynte å le og sa til en mann som stod og pisset der hva i helvete er det som foregår. jeg tror de må ha dødd her så de er spøkelses i områder. latter. de to lo av det mens de pisset. spøkelse ved toalett. ser ut som silkedrakt. latter. de gikk ut fra det offentlige toalettet igjen. og så moret de seg med tanken på spøkelsene. de må ha hatt noen skikkelige problemer de der eventuelt. ja. de har nok utviklet seg på en spesiell måte eller kanskje fått et sår som gjorde at de fikk problemer. massivt sint satan var det de ville være noen av de sa de. de har nok fortent det. de gikk så videre og begynte å tenke på noe annet. de så seg tilbake og så at spøkelsene omkranset toalettet fortsatt. de klarer nok ikke å reise noe sted så like greit. de gikk til et område hvor der var fest. og der skjedde det noe helt spesielt. de fikk medalje. de hadde nemlig utviklet en uniform som gjorde at de ikke ble tatt av spøkelses. og det var det beste med hele festen. de hadde alltid på seg uniformen. stilig. de kalte den for Fuller. en Fuller. og den satt så godt på kroppen at musklene kunne sees. og det beste med uniformen var at alle kunne få en slik. det var nok materialer i hele verden til at alle kunne få en slik. men de måtte være god. de kunne ikke være ond. om de hadde dårlig moral så ble der en sprekk overalt i uniformen. og så ble de skitten innvendig som en søppelsekk. alle jublet over den idéen. de fikk som sagt medaljer og hengte medaljen for Fuller på uniformen. en kul medalje som alle ble glad i. alle fikk seg hver sin uniform og gikk fra festen litt brisen og med uniform. der var faktisk en ond person i gruppen, men da så alle at uniformen sprakk og han kom inn i en søppelsekk og ingen ville være med han. de gikk videre alle sammen med en Fuller på. smilende.

sånn var det. en seilas. igjen. en må jo ha noe å gjøre på skrek Ove Paka. han hadde pakket niste til alle mann ombord. var den som hadde

kontroll på alle ting. men ingen brydde seg. gå av banen sa han for seg selv. alle mennene ombord lå på dekk og spiste nisten sin uten å tenke på noe som helst. spiste bare. og Ove så på de. spiste selv nisten som han hadde laget selv. Ove var nærmest kaptienen. alle andre var som en slabbedask sa Ove. de til og med leste om arbeidet hans uten å bry seg om Ove. Ove gjorde alt. men mennene ombord gadd ikke engang å hjelpe Ove med noenting. det så nesten ikke ut som om de kunne snakke egentlig. helt blåst. så Ove var sjef. men mennene visste det egentlig ikke. så kom der endelig en fantastisk mann ombord. hans navn var Geir. og én til ved navn X. Divinium. Geir og Divinium var så seriøs at alle ombord ble litt redd for seriøsiteten. og Ove kunne endelig begynne å samarbeide med noen. de kunne han snakke med. de kunne han planlegge med. og de tre som var Ove, Geir og Divinium fikk seg sitt eget møterom på skipet der de også hadde direkte kontakt med kapteinen. en dag når alle fire var samlet og de øvrige slabbedaskene satt utenfor på dekk. så la de en plan om å reise et sted for å ordne opp i en regjering som hadde gått fortapt. de var streversk mot sitt eget som de sa. sin egen identitet var gått tapt. og de slet med å opprettholde kulturen mentalt som de sa og det svertet over på folket og regjeringens kultur. tanke og realitet møtes sa Ove. ja det gjør det. og de fire la en plan for å felle regjeringen. sette frem en ny regjering blant folket og gjenopprette orden når det gjaldt kulturen på stedet. de reiste i fem lange dager. inntok byen der regjeringen var. fikk med seg slabbedaskene som faktisk var veldig god til å slåss. å slenge med armene som Divinium sa var noe de kunne. så da brukte de dem til det. de slo seg helt inn til regjeringens hovedkontor. og tok hele styringen i løpet av to dager. og så tok de kontroll og fikk god kontakt med folket raskt. og så snakket de om kultur. Ove, Geir og Divinium. sammen med kapteinen. tok kontroll og reddet folket fra undergang i løpet av bare to dager. så ble det gode tanker og god kultur på stedet. så reiste de videre i skuten og der var trygge vilkår på stedet i alle dager etter det.

der var en gammel mann. han fortalte historier til de unge. de elsket historiene. satt å lo og kniste og var glad når de hørte på den gamle

mannen. så kom der en anne gammel mann litt senere når barna var forlatt stedet. de to satt å snakket. du er nå ikke gammel egentlig da den gamle mannen som kom etterpå. jo, jeg er jo det. jeg er jo en gammel mann. hva mener du med gammel spurte da den første av de. jo det jeg mener er at du er ikke gammel mentalt. gammel mentalt spurte den gamle mannen. jeg er jo gammel er vel over 80 år eller noe slikt. ja der ser du det er det jeg mener med gammel. at du ikke er nøyaktig. ikke nøyaktig liksom jeg sa jo et tilfeldig årstall til deg da jeg ikke vil tenke over nøyaktig min alder, men det er jo ikke så nøye vel. jo det er nøye. men siden du faktisk med vilje sa et omtrentelig årstall så er det ikke så nøye. da er du ikke gammel på grunn av det. men du er nå gammel uansett. ja det er jeg i alle fall på én måte. du da. er du gammel. ja jeg er gammel. på hvilken måte er du gammel. jo jeg har begynt å surre litt med ulike ting. hva. surre. nei vet du hva gamle mann hva mener du med det. nei jeg kan komme til å glemme helt enkle ting som for eksempel det å spise middag til rett tid så spiser jeg litt senere i stedet for. ja, men er det farlig da. nei, det er ikke så farlig. er det virkelig det å bli gammel da. du har kanskje en lidenskap du holder på med som du trives med og som gjør at du glemmer hva det å være gammel er. ja jeg husker jo vanligvis å spise middag til rett tid, men av og til ligger jeg liksom der og gjør andre ting eller eksempelvis leser en bok og drømmer meg helt vekk slik at middagen uteblir inntil senere. ja, men er ikke det en god egenskap å leve seg inn i noe annet da enn å holde på med kun å huske middagen. alle barn ville jo sikkert holdt på med en eller annen lek om ikke moren kommer å jager de inn til middag. ja visst gjør de det. da er du som et barn du da gamle mann. ja du verden. jeg er som et barn. da er du som et barn og jeg som en gammel mann da. nei. vi er gamle begge to. ja.

løgn. der var en løgner. han løy om alt. hele tiden. der var en bedømmende mann. en tøff mann. stilig for den saks skyld. men ekstremt voldelig var han fortalt å være, men ikke utilsiktet vold. det var presis vold eventuelt sa han selv. bedømmende. dømmende. krass om det var noe fjas. og alle tenkte han skulle være den rette til å ta

løgneren. løgnerens navn var M. Kann, og den bedømmende mannen var A. Lovdal. han søkte loven først om det var noe og hogg til med energien sin om der var noe løgn eller noe som eksempelvis ikke var i loven eller eksempelvis noe som var hat mot folk. løgneren begynte ikke å slite akuratt der han på et sted gikk å løy om absolutt alt som skjedde. spredte propaganda om løgn alltid. hele tiden. folket var begynt å bli lei. meget lei. skal vi høre på den løgneren da. nei. den skal vi ikke høre på. nå er det nok sa en kvinne. og Lovdal hørte. da så en etter at kvinnen sa det at Lovdal bestemte seg for noe. som om han bestemte seg for å knuse løgneren. en annen mann sa til Kann at selv om du kan lyge så er det ikke slik at du skal gjøre det. nei. det er det ikke. du skal ikke lyge selv om du kan sa noen gutter som stod ved Kann. en skal snakke sant er best sa Lovdal, og det repeterte barna. barna sa i kor at sannheten er best. ja. vi er et stolt folkeslag sa barna til seg selv rundt Lovdal. Lovdal hadde bestemt seg løgneren skulle vekk. én ting sa et barn som tenkte på noe den hadde gjort som den ikke ville snakke om og sa at det kan være greit å lyge om en gjør det mot noe som er vondt for sin egen sjel og at det ikke skader noen andre. det har min eldre bestefar sagt. alle var enig. ja, om det er noe som absolutt er til skade for andre eller en selv og noe vondt så kan en jo komme med en liten hvit løgn. men da må det være mot det vonde sa alle. ja det er nok slik sa Lovdal. men å lyge som Kann mot gode moral og gode ting for å skade andre, skal vi ha vekk. ja det skal langt vekk fra vårt territorium. Kann hørte på å begynte å frese til de alle. Lovdal tok da frem sitt sinne og som et torden så smalt det inn i sjelen til Kann at han skulle slutte med løgn og det gjorde han. slik var Lovdal. det skulle bare et sinne til, og det et lite moment av sinne, så satt det inn i sjelen til hans motpart at de skulle slutte med noe. torden.

svart. mørke. et stort rom nesten. og der var mye. mange så ikke helt sammenhengen. men de så et navn der. midt i alt. så var der et navn. og det så noen på. ikke alle. og de bare var der. så på navnet og gjorde ikke så mye annet. en mann tenkte at kanskje han skulle gjøre noe annet med navnet. for å få folk til å gjøre noe annet enn å bare se på navnet. og da

når han sa det for seg selv så begynte han å sitte ved et skrivebord og se på ulike navn først. så det han gjorde etterpå etter en lang tid var gått var å skrive litt lengre tekst. og midt i teksten så helt tilfeldig brukte han det navnet i teksten. og da smalt det som en idé i sinnet til alle i det store rommet som nå på navnet og de begynte å lese teksten til mannen som satt og skrev og mannen ble plutselig fokuset for alle. alle så på han. der ved kontoret. og der navnet en gang var, men som smeltet fast ned på papiret der mannen satt å skrev. navnet var Qwip. det var navnet. Qwip. og det synes mannen var et så dårlig navn å sitte å se på helt uten underholdning at han heller som sagt ville få oppmerksomheten til alle. og det gjorde han. og så skrev han og skrev og det ble en bok av det. og når boken var ferdig så begynte han å gi den ut. og da samlet merkelig nok og fantastisk nok alle de som hadde sett på navnet Qwip ute i det intet og det store rommet seg og ble med på bokutgivelsen. alle var der og de samlet seg i et stort rom der boken var sentrum og der forfatteren skulle snakke om boken. det store rommet av intet og bare navnet Qwip var byttet ut av forfatteren selv, med et flott lokale med en bok som var utgitt og alle var interessert i å høre om mannen og forfatteren bak boken. de visste faktisk ikke alle at ordet og navnet Qwip var med i boken. men det var det og det var som om et sjokk for noen. de hadde jo sett på navnet Qwip i en årrekke, og så skulle de få høre om navnet Qwip i boken der de var. til stede. i lokalet. og forfatteren gjorde seg klar til å lese fra sin bok der han også skulle bevisst nevne dette ordet og navnet Qwip.

pingpong sa en gutt. bordtennis sa en annen. bruk norsk gutt. ja jeg er helt enig. vi skal bruke norsk det sa min far også når vi er norsk. det er det kjekkeste og beste. ja. så spilte de en kamp og den ene vant. takk for kampen sa de til hverandre. da gikk de inn i garderoben og begynte å snakke om språk. ja det er ikke alltid vi bruker norsk. racket er jo ikke norsk fra gammelt av. nei det er det ikke, men det gjør ingenting. fordi det er kult med språk og det er de som styrer som bestemmer litt for utviklingen av språket slik at det ikke alltid er noe poeng for oss gutter å tenke på hvordan vårt språk er. det er sant. jeg var kanskje litt hard

med deg når vi spilte og sa at du ikke skulle si pingpong og heller si bordtennig. ja jeg var vel kanskje det. men alt er i orden gutt. så det er ikke så nøye. jeg skal roe meg litt ned og heller si det på en finere måte neste gang. jeg kan si unnskyld også for at jeg var litt spydig mot deg. alt i orden gutt. vi er jo gode venner og elsker å spille bordtennis sammen og da kan vi neste gang glemme dette med språk. for øvrig så er jo nettet også et ord. ja det er det. nett vet jeg ikke engang hvor kommer fra men det er jo det vi kaller det. jeg tror det er norsk. ja kanskje det. jeg er faktisk ikke sikker. så gikk de to guttene ut av garderoben og gratulerte den som vant og så gikk de hjem for å spise middag. mødrene til hver av guttene visste veldig godt hvor de var og hadde allerede laget middag til dem når de kom hjem. guttene selv tenkte ikke over hvor heldige de var. de satte seg i hvert sitt hjem ned ved middagsbordet og satt og snakket om språk. faren til den ene satt å leste avisen. og hørte bare litt på sin gutt når han snakket om språk og sa ja ja til det han sa. men det så gutten og sa at nå hører du ikke helt på hva jeg mener. men la til at det gjør ingenting fordi det er bare litt vanlig dagligtale til deg dette så må du må ikke følge med på alt jeg sier. om det hadde vært veldig viktig så hadde jeg gitt beskjed til deg om at jeg ville du skulle følge godt med. det er jo sånn at når vi snakker så lærer vi litt og litt av og til og det er bare noen som husker alt, men de husker vel ikke alt de heller. faren nikket litt og sa ja slik er det min gutt.

en bjørn. så sterk i hele sitt vesen at alle respekterte bjørnen. en mann stod langt på avstand. den var blant flere andre bjørner. det så ut til at det laget seg til en form for kamp. mannen hadde aldri før sett en bjørn som går til kamp. det var et stort område. gress. skogen var langer opp i dalen, men det var en del trær og busker på området og i terrenet der bjørnene var. også en elv. mannen satte seg ned. så på bjørnene. enormt store dyr tenkte mannen. enorme kropper. så enormt sterk. her kommer jeg til kort om jeg ikke har noen utvei tenkte mannen og så bakover og så etter et trygt punkt om det skulle bli fare om at en bjørn skulle angripe han. han så at han måtte nok helt tilbake til båten for å endelig være trygg og legge ifra. så han forsøkte å holde litt dekning i terrenget slik

at ikke bjørnene nødvendigvis skulle se han så godt, og ikke lage noen større oppmerksomhet rundt seg selv så nær bjørn. og akuratt da fikk han et støkk i seg. han så på handlingen til bjørnene. det ble en voldsom kamp. han så at bjørnene, to bjørner viste munnen til hverandre. slevet. så ut som om en brytekamp. og reiste seg opp to to ben og det var en langvarig kamp. men så begynte den ene å dra litt ut til siden. så ut som om han gav opp. da kom mannen til å tenke på at de biter ikke hverandre. de har noen ekstremt farlige tenner, men ser ikke ut til å bite. det er som om et avtalt spill, en avtalt kamp der en måler styrke på annen måte enn å bite hverandre. det er brytingen. musklene. det er å vise seg i synet til den andre. det er den som er best. best på det å være bjørn tenkte mannen. og så satt han der og så på bjørnene i en lengre periode og tenkte på historien. tenkte på det være bjørn. hva det ville vært å være bjørn. på en så vidunderlig plass som dette. elv. fisk. terreng. natur. luft. vær.

vind. mye vind. det var en leder som var ekstremt godt kjent. men han manglet noe på det å finne en god måte å realisere sitt lederskap på. men hadde en velig god plan. men det var tiden. så når lederen brukte god tid på strategien så vokste det frem mange spirer for lederskap. og det gledet lederen veldig mye. det er ikke slik sa han til en av spirene, at jeg absolutt må styre og lede. det kan bli deg som tar over og ordner det jeg vil ordne. men det er klart at jeg vil forske så godt jeg kan. jeg har fremdeles ingen svakheter og jeg er den som har grunnlagt det som jeg forsøker å lede og derfor ville det vært kanskje det beste at jeg utfører lederskapet. en av spirene sa seg enig, men en annen spire sa at det kan være jeg som tar ledelsen. jeg har forberedt meg så godt at jeg begynner å bli like flink som deg. ja. men du lever fremdeles og har mye respekt på grunn av alt du har gjort og derfor kan det blir deg til tross av dette. ja vi får se. to grupper med mennesker kom til prat. lederen. spirene. de to gruppene. så kom der en enorm vind. så den ene gruppen måtte vike for vinden. det var noen som ikke kunne oppføre seg. jeg ser at den gruppen som står igjen er en gruppe vi vil lede. ja. og da når alt dette var skjedd så ble det laget en avtale om at lederen skulle fortsette med

sitt arbeid. spirene fortsette med sitt arbeid. og folket leve i samfunnet på en slik måte at de kanskje var forberedt på hva som kom til å skje om lederen eller en av spirene kom til å bli ledere innen en viss periode. det gjorde alle glad. det handler om det å gjøre det på en strategisk måte for å få best mulig lederskap sa lederen. ja. vi er allerede blitt sterk i troen sa alle sammen, og vi har blitt et stort og flott og ærverdig folk. som er noen av de beste i verden. dette skal vi få til sa alle. og de tok farvel og gikk hjem til sitt alle sammen etterpå.

slag på slag. han gjorde sin jobb. og ryktene gikk. han ble verdenskjent for sine slag. det er jobben hans sa folk. i landet der han bodde var jo lovene slik de var. "Gud, Kjærlighet og Landet", var slagordet til lander. og det hadde vært mye sykdom i befolkningen fra fremmede som påstod at landet var et annet land. de ble fanget. og det av mannen og hans hær. en stolt og sterk hær. før de ble fanget slo mannen som sagt mange slag og det moret folket. fordi en vesentlig del av landets symbolikk var en øks. og han brukte øksen på en god måte. en så god måte at folk hørte om slagene. hans navn var Vidar Vidfjell. og han hadde gjort landet så god fortjeneste at alle ville at han skulle lykkes. han var en av de beste på landers sitatet som kan repeteres var "Gud, Kjærlighet og Landet". han var så vidstrakt at fremmede fra ulike andre steder på jorden var kommet til for å forsøke angripe. men han hadde bare brukte øksen som en skulle og alle likte resultatet. Vidar er blitt godt kjent for sine slag sa en mann og bet tennene sammen og humret. hva i alle dager er det de tror de er disse fremmede sa en kvinne og sa at Vidar hadde gjort helt rett. det er jo de fremmede som har angrepet uten grunn. ja slik er det og det skal ikke skje med oss andre. for "Gud, Kjærlighet og Landet" sa mange av de i kor. Vidar spurte en forfatter om han ikke kunne skrive en bok om alt hysteriet som slagene hadde skapt. jo det kan jeg gjøre. er det noen ønsker du har for boken spurte han Vidar. det viktigste er at slagene blir fokusert på slik at vårt symbol øksen får et godt merke i litteraturen. det er ut til at de fremmede er så vill i sine sinn at de har glemt hvor de er. de er i vårt land og her er det øksen som er noe av det viktigste våpen. så det er det beste å få frem i boken slik at vårt symbol

blir godt kjent. øksen forfatter. øksen la han til. øksen en tredje gang. øksen ja, sa forfatteren. øksen skal bli godt kjent Vidar. Vidar smilte lett med et veldig tøft blikk. forfatteren fikk frysninger. øksen.

Leif Nehaud. en svak mann. som ingen likte. han var blitt en gjenstand for hat og det var merkelig sykdom de hadde de som ville være med Leif Nehaud. hva i alle dager er det dere holder på med sa en sterk mann. jeg kan ikke være med dere og dere må ut av vårt samfunn. Leif Nehaud som dere andre. han er syk og det er dere blitt også. Leif Nehaud ble lagt i jern og det ble også alle de andre syke og så ble de plassert i et fengsel. så enkelt var det og da ble det orden. en annen mann ved navn Olav sikret at samfunnet skulle gå som det vanligvis gikk etter hendelsen. han holdt en tale og den gikk som så. velkommen til talen alle sammen. vi har vært gjennom en periode med misnøye og sykdom. nå er det tid for å skjerpe seg og la alt gå inn i bøkene til historien som minne og ikke la hverdagen bli preget. vi skal jobbe. vi skal leve. vi skal leve våre vanlige liv. og vi skal ha høytider og flotte arrangement også. nå nærmer det seg en høgtid som alle kjenner til og da skal vi endelig samles. våren kommer også snart og da vil livet blomstre for oss alle på en fager måte som vi alle kjenner til som er over ungdommens ungdom. jeg vil også legge til til dere alle godtfolk som er samlet her idag at jeg er stolt av å kunne tale til dere for alt det gode arbeidet dere har gjort i denne perioden som har vært. han gav oppmerksomheten til en i salen og sa til alle at han har gjort en spesiell jobb og skal få en medalje og diplom for det gode arbeidet han har gjort for vårt samfunn. han hang medaljen opp på hans bryst og gav han en diplom som minne. mannen ble stolt og satte seg ned i salen igjen. så dere skal ha takk for innsatsen og måtte lykken være med dere alle. så etter at talen var ferdig så ble det en del samtaler i salen og barna sprang rundt og var lykkelige og visste jo ingenting heller om all sykdommen som hadde spredd seg som de hadde fått kontroll på. da nøt en av fedrene å se på de og tenkte på at de var reddet fra mye som de kun idag kan finne i bøkene og i litteraturen. ikke i livet hvor det nå er som om en fest. en lykke.

de som sa dagens batalje får aldri være en del av mitt folk. de er som noen dyr sa noen kloke menn. ja. de får aldri være med oss. Peter Masladal. han var helt sikker i sin sak. det ble så eventyr for alle andre. det ble en vind av eventyr sa den ene. ja det er kjærlighet vi opplever. merker dere det. det er kjærlighet sa Peter. han hadde et eget berg hvor han inviterte til fortelling av eventyr som handlet om kjærlighet. og nå var der samlet hundre familier både voksne og barn. de satt rundt Peter. så gikk Peter til side så en som ville fortelle om eventyr fikk komme frem. han satte seg ned og begynte. og eventyret gikk slik. det var en gang en ørn. og den flydde runndt om et fjell. den var på jakt etter noe og ganske så sannsynlig mat. det var den satte seg ned like etter den hadde spist mat og den ble om til en mann. ja. en ørn som ble om til en mann. og han stod oppå fjellet og skuet over landskapet. det ble natt og han sov. men så brått våknet han av ulike lyder fra himmelen. det var stjerner som kom nærmere jorden. de danset og ut av dansen av stjerner kom der en fager kvinne, en møy, ned og snakket til mannen. de gikk en tur langs fjelltoppene og ble forelsket. og når de etter en lang periode hadde gått kom de tilbake til der hvor mannen hadde lagt og de bestemte seg for å ta farvel. kvinnen forsvant igjen opp i stjernehimlen i dansen av stjerner inntil ikke lenger kvinnen kunne blir sett. og mannen sovnet. han følte han hadde drømt når han våknet. så gikk han ned til bygden nedenfor fjellet og fortalte hva han hadde opplevd til en trollmann. jeg skal fortelle deg en ting at nå er du er viktig mann. en veldig viktig mann for veldig mange. for har en sett en slik kvinne så er det noe helt spesielt som skjer med stjernene. og der er du. du er blitt som en stjerne. og etter det ble han omtalt som en stjerne i bygden og det spredte seg til bygdene også omkring. han var blitt en stjerne. og med det var eventyrer slutt. alle fulgte godt med på eventyret og de gav applaus og barna var helt vidunderlige.

uke. en lang uke var gått. det var en uke med arbeid. nå skulle en uke med ferie begynne. det var en drøm om ulike mål. feriemål. og det skulle bli undring og glede. frihet. en skulle kunne reise hvor som helst. reise og oppleve. Patrick Passe. det var faren. det var han som hadde

jobbet så hardt hele uken som vanlig. men nå var det ferie. Patrick satte seg i bilen. moren hjalp ungene inn i bilen. og de satte seg alle i bilen. ungene fikk bilbelte på og det hjalp moren med. ungene var spent. de fikk seg noe å leke med. så gikk bilturen like til en flyplass. inn på flyet. og der følte foreldrene ikke seg så veldig trygg som vanlig. litt mistenksom. men barna brydde seg ikke da de aldri hadde tenkt på faren med å fly og de flydde til første reisemål. ungene var i ekstase. når flyet hadde landet, så gikk de ut. og det var varmt. ungene sa oj. og så seg litt rundt, men gikk med foreldrene og ble leiet av foreldrene. det var en herlig, fri, stemning. barna var kjempeglad. så kom de til et hotell og det er et hotell barna aldri glemmer. faren Patrick Passe passet på at barna hadde det bra. det var lekeplasser i massevis. det var opplevelsesrom. det var filmrom. og det var skreddersydd for barn. til og med i matsalen var der et eget rom der de kunne bli kjent med andre barn og det var en fryd for barna. foreldrene likte å se på barna så de gjorde ikke så mye av ferien selv annet enn å nyte det å se på barna ha det fint og oppleve ting. de lekte. de spiste. og så skulle de på en ekskursjon. det var en gammel landsby et sted som for lengst var gått til grunne eller da forlatt. og der kunne en finne mange spennende ting og oppleve hvordan en forlatt landsby ser ut. også var der et museum med en del ting som var samlet fra landsbyen. det ble et litt ettertenksomt punkt for barna som ikke helt forstod hva en forlatt landsby var, men de synes det var greit. de glemmer det i alle fall aldri. etterpå skulle de på et lekeland. der likte barna seg litt bedre. først litt mat, og så lekeland. jippi sa barna.

eksplosjon. raketter. det å få en tekst til å være noe helt spesielt. noe for seg selv. noe vesentlig. noe som merkes. noe som fenger. det er ikke alltid lett midt opp i alt dette her av tekst og ord og bokstaver. men det er mulig. det er mulig å få til det spesielle midt opp i det generelle. der har vi det. bruke hvilket som helst ord og så blir det spesielt. vel. det er kanskje umulig. nei. det er mulig. men kanskje ikke i denne tekst. her blir det kanskje kjedelig og platt. kanskje ikke begripelig nesten. det er ikke sikkert. jo sier noen. kanskje. vi får se. så mer raketter. mer

eksplosjon. noen granater. et maskingevær. krutt. kuler. det skal gjøre susen. få inn noe skikkelig strid. en tanks. avfyring. mål. forsvunnet. seier. det er kanskje nok. men av og til må en dra historie igang få en interesse og så kjøre på med ord som fenger saken og så komme til et høydepunkt. vel. det blir kanskje litt vel mye av og til. så noe kort. verden. alt er der. og litt tekst. en gøyale ting. en god ting. midt inn i midt i alt. en bok med tekst. en interesse som en husker. kanskje et poeng. kanskje den sammensetning som får et menneske glad. får et menneske til å kose seg. får et menneske til å trives med seg selv og andre. får et menneske, et liv til å glede seg. får en god følelse. det er nok tingen. det å gi et annet menneske en god følelse. det ha en god nyhet til noen slik at det føler seg bedre. et liv føler seg bedre. en ting er nok ikke så nøye med. men det å spre følelser til andre som får de til å føle seg bedre. til å alltid stige oppover og kose seg i verden. det er nok kanskje det som skal skrives om. teksten. ord for ord. bokstav etter bokstav. og alle bokstaver, ord og tekst i denne bok skal i alle fall brukes slik til tross for at alle de små avsnitt kanskje av og til ikke gir de store høydene hver for seg.

kong. en konge. mektig. et land. flagg og faner. makt. og kjærlighet. der var kommet et nytt par i landet. og kongen lurte. fikk kongen til å lure. en mann og en kvinne. et eventyr. romanse. alle ble med. hva sa kongen. han kom med en uttalelse på slutten. og det skal dere snart få høre. mannen og kvinnen. romantikk. der var musikk. der var natur. der va blomster. alt var med. folket bærte de fremover. der var trær. skog. der var fugler. ørner. og de to gjorde noe som ingen hadde sett før. de stod ved en foss. på hver sin side. og så på fossen. og det kom en engel til steder og sa. dere er som vann. ikke hopp ned langs fossen. men fortsett oppover langs elven til toppen. og de gjorde så. de gikk på hver sin side. helt til toppen. og så plukket de blomster, eller det var kun kvinnen. og mannen gikk og så på naturen av og til og drømte om toppen. drømte om kvinnen og kvinnen drømte om mannen. så kom der en bro og de valgte å gå til samme side. den ene av de gikk til den andre siden. om det var mannen eller kvinnen vites ikke. og så gikk de hånd i hånd til

toppen. der møtte de en gammel mann og han sa at det var veldig kjekt at de kom. så kunne få noen gode råd. det var veldig kjekt sa paret. hvilke råd kan du gi oss. nå er vi som tre stykker. og sitt dere gjerne ned. sitt dere gjerne ned kan jeg gjenta og de satte seg ned og der satt de i tre hele timer sammen og snakket og hørte mest på den gamle mannen. de mange kloke råd for hva de skulle gjøre med livet sitt. og det ble en fin opplevelse å ha med seg videre i livet. så skulle de ned igjen og den gamle mannen sa farvel. de gikk langs elven helt til fosse og gjorde som engelen hadde sagt og ikke hoppet ned i fossen. men gikk langs dalføret for å få en god bakke nedover trygt. så møtte de kongen og hele folket. da sa kongen. dere er forelsket. de samtykte. og det vet jeg. så ikke bli hatsk. nei det skal vi ikke. og så gikk de videre og koste seg sammen i tre uker.

jeg tuller med alle menn i verden. så ikke ta med seriøs. han fikk en knyttneve midt i pannen så hardt en mann kunne slå. ja ja. det er bare et slag sa han som ble slått. du klarer aldri knekke min moral. så jeg gjentar at jeg tuller med alle menn i verden. han fikk seg en på tryne dagen etterpå også. men alle menn som hørte det brydde seg ikke mer om hva han sa da han allerede blødde fra pannen. så hva skjedde videre. så kom der en kvinne til. og spurte mannen hvorfor han hadde en sli moral. hun synes faktisk på en måte synd på mannen. alle mennene himlet med øynene av situasjonen. de tenkte nok at han der skal faen ikke få noe hjelp av oss. og så satte mannen som var en litt spinkel type seg ned med kvinnen og de begynte å snakke. hun etterforsket litt hva det kunne ha seg at mannen hadde så dårlig moral. nei. det er slik at jeg hadde en venn en gang. en kompis. og han sa til meg at den beste moral var å tulle med alle menn i verden. og etter det har jeg holdt meg til det han sa. hva skjedde med kompisen din da spurte kvinnen. han så jeg egentlig etter det jeg husker aldri igjen. han flyttet vel kanskje. kvinnen tenkte litt for seg selv. og så spurte hun om han noengang har følt seg lurte. da ble han lett sint og sa jeg har vel aldri blitt lurte. da så kvinnen at det var litt av et arbeid å få denne mannen til, men hunne ville forsøke litt til da de ikke ville ha slik moral i samfunnet egentlig. det ble for mye

problemer for mennene og litt hatsk stemning i befolkningen. hun synes fortsatt litt synd på mannen. og så snakket de litt om hverdagslige ting og da kom han seg litt. han ble litt glad også. han sa han hadde ikke vært glad på mange år. men endelig litt glede sa han. jeg liker kvinner sa mannen. da fikk hun et lite støkk i seg og måtte fokusere litt på emnene. hun prøvde å si litt om sin far. og da hørte mannen på. og så fikk hun praten inn på dette med menn etterhvert. og etter en stund så roet han seg litt ned angående menn. så nesten ut som om han savnet menn litt. og så prøvde hun å endre på moralen ved å stille et kritisk spørsmål som var om han noen gang hadde sett en venn som var en glede for han. ja og nei sa han. jeg husker faktisk ikke. da skulle du møtt en venn av meg. en skikkelig kul mann som liker å gå på kino, men jeg har ikke alltid tid. så ordnet hun at de reiste på kino sammen. og etter noen måneder så snakket hun med mannen igjen og fikk han til å endre moralen sin. han sa at ikke alle menn skal en tulle med. nei menn skal en ikke tulle med i det hele tatt sa han til slutt. så ble bygden bedre, og han ble aldri slått igjen og gikk ofte på kino.

julenisse. det nærmet seg jul og det var en nisse av sjokolade som var i helt sentrum. og julebrus. nissen av sjokoladen hadde kallenavnet Rødbrun. de likte barna fordi de spiste mye sjokolade. og så kom en ekte nisse til stedet og det ble med det samme god julestemning. en hel bråte med barn samlet seg rundt julenissen og de fikk hver sin pakke. det ble barna overrasket over. de kom til å åpne med det samme og alle fikk hver sin leke og ble beordret nærmest av den snille nissen til å gå til et sted for leking i nærheten og satte seg ned og begynte å leke sammen. de satt i flere timer. og det beste med det hele var at leken kunne de ta med seg hjem. de lurte jo på dette da de vanligvis fikk leker hjemme og nå av en nisse. men de kunne altså ta med seg leken hjem og det ble de glad for. alle gikk så til Rødbrun som var som om en statue i stuen der hvor nissen bodde. og så hilste de alle på Rødbrun. og de lo sammen og så gikk de hjem for julemiddag. videre gikk julen som den vanligvis går og alle lekte sammen ute i snøen utenfor hjemmene de hadde. og da hadde de masse leking. de var en vane de hadde i det

strøket. de koste seg. midt på kvelden omlag klokken ni så ble det en fest for den ene. det hadde ikke skjedd før. men det var en ny gutt i nabolaget. han hadde bursdag på juleaften. og der hadde de altså en fest for gutten. det hadde de ikke hatt før. de holdt en fest om snø for gutten. og de gav han en ekstra gave og lo av det at han fikk en slik gave fordi det fikk ingen andre.

en kvittering. den ble skjebne svanger. etterforsker Kim Plakat var kommet til stedet. det var to mord som hadde skjedd og det var en ulykke for folk sa de. det var ingenting vi kunne gjøre med det faktisk. det var slik at etterforskeren til og med visste hvem ofrene var og han lå seg ned blant ofrene og gren i en hel time. han synes så synd på de. men kan kom seg på bena igjen og akuratt da så så han en kvittering og da var han på sporet. han så en kvittering på mat. han så restauranten. gikk til restauranten og utpekte den første han så ved restauranten som hovedmistenkt. han ble kjørt like på en celle med det samme. og etterforskeren fikk noen til å ordne med likene. de ble kjørt der de skulle. han sa til de bare raskt at de skulle kjøre de til der de skulle. og så videre gikk han til cellen. da la han om hele taktikken. han tenkte at han skulle snakke med høy og lys stemme til den på cellen for å få ut litt språk sa han til seg selv også. og så midt oppi situasjonen så slo han fast at han aldri skulle høre på den mistenkte engang. ikke engang høre. og så videre stod han utenfor cellen. åpnet luken til cellen og snakket med en irriterende høy og lys stemme der han latet som om han var en fullstendig psykopat og spurte spørsmål uten noen mening. og svarte til og med selv på de. og fant ut av sine egne svar at han var forbryteren. videre så ble det rettsak og munnbind på den mistenkte og dømt til streng straff. da etterforskeren var ferdig med dette han kalte et oppgjør så ble han selv faktisk offer for sannheten. fordi det ble oppdaget at den dømte ikke var den skyldige. en god betjent i fengselet oppdaget det hele. han var jo en helt uskyldig gjest ved en restaurant. og akuratt da ble han redd for sitt liv. den uskyldige ble satt fri og Kim Plakat ble som om hengt som en plakat inn på en celle selv og fanget. det var historien om Kim Plakat.

Olav Ov. han gikk til en plass der han hadde flere valg om å gå videre. han lurte lenge i krysset. skulle han på skolen. skulle han rane en butikk. skulle han gå til et treningssenter. det var da han kom på at han hadde ganske mange ulike lag å forholde seg til. det fant han ut akuratt når han stod i det krysset. og da bestemte han seg helt selv for at han skulle forsøke fengsle laget som kanskje medførte at han fikk idé om å rane en butikk. for å unngå å få slike idéer. det var det som gjorde at han fikk navnet Olav. han skulle liksom være den som bestemte vei. og slik ble det. han bestemte seg for å gjøre ferdig skolen og gå til skolen. det ble han stolt av senere. og han vurderte politihøgskolen. han vurderte alle slags utdanninger etterpå, og fant én vei. det som først smalt. det som ble livets lyspunkt. det skjedde like når han skulle bestemme seg for veivalget i livet. han stod med en kamerat på et sted i en by. de var på ferie. flere måneder på ferie sammen. og da når de skulle surfe så skrek kameraten så høyt han kunne en jubel. og det gjorde de sammen og løp ut mot havet og surfet. de surfet i fem dager i strekk uten å spise. det ble kjent blant lokalbefolkningen hvor de bodde. fem dager altså. uten mat. alle snakket om de. når de kom endelig opp til sjappene for mat så spiste de fem tallerkener med mat. alle slags ulike matrette og de lokale elsket det. de tok bilder av heltene for surfing og det ble satt opp statuer av de og hyllet som helter for surfing i nøyaktig ti generasjoner. etter det så kom det nye helter og alt ble lagt i arkivet de hadde nasjonalt i landet hvor de var. så når de hadde spist. gikk de hjem for å bæsje. de bæsjet veldig lenge og hadde så mye mat i tarmene at det ble for å si det mildt mye bæsje. og når de endelig kom hjem så var de glad. og Olav Ov bestemte seg for hvilken utdanning han skulle ta videre. og det ble foreldrene veldig fornøyd med og han selv også. hele slekten ble fornøyd.

du skal alltid ha en satan når du skriv. en finere forfatter ved navn Mark Goog satt et sted å skrev. så kom der en fullstendig håpløs djevel av en fyr og skrek sitatet til Goog. han skrek altså at han alltid skulle ha en satan omkring seg når han skrev. Goog med sitt kompani sikret at

han ble låst bak murer. psykiatri. Goog skrev til og med om det også. nå begynner Goog å le. nei nå begynner det at når Goog ler så ler han. det sa en mann. to menn. de to kom og så på Goog når han skrev. de elsket å se på han skrive. han var elegant. særpreget elegant. utrolig hvilke finesser du har Goog sa de når han tok seg en pause. utrolig. sa de med stor innlevelse. fantastisk skrivning. får vi lese litt spurte de. ja selvfølgelig kan dere det. så gav han de noen notater hver. så drakk Goog kaffe samtidig som de to mennene satt å las på notat. giladin. sa den ene. nei jeg sier giladin da det er et protein. et godt protein og da bruker jeg det til å skryte med. giladin. jeg likte teksten din også. jeg synes det var kjekt. kommer de ut bok snart spurte de. ja kanskje det. det kommer kanskje en bok ut innen jul. de smilte. gledet seg. de to mennene gikk så videre. og Goog fortsatte å skrive. han satt på en kafé og drakk litt kaffe innimellom, men skrev mye. lenge. han satt på kaféen i syv timer den dagen og av og til satt han å tenkte. tenkte veldig grundig gjennom ulike scener og lignende. akuratt da kom en venn. han var dyktig med scener og hadde i papp og isopor laget en scene han kunne skrive om. viste scenen som han kom bærende med. se her. giladin sa forfatteren. giladin. den der scenen var kul. jeg skriver litt om den. og scenen ble satt på bordet ved siden av Goog. og han så lenge og tok seg til haken og skrev om scenen femti sider. ulike hendelser som var tenkt ut. Goog du er en god forfatter sa vennen før han gikk. og la til at han skulle hjem og lage flere scener til han. takk sa Goog. Goog så ut som en forfatter og fortsatte å skrive.

pessimisme. nei. pessimisme bryr jeg meg ikke om. jeg er pessimistisk til pessimisme sa Per Pesspess. om jeg er pessimistisk til pessimisme så blir det optimistisk. det er det jeg har funnet ut av. slik er livet mitt. optimistisk optimisme er det du skulle satse på og bli pessimistisk andre veien sa O. Op. da blir livet så pessimistisk at det blir nesten umulig å leve. kult sa O. Op. jeg liker det å være pessimistisk. jeg liker å være optimistisk sa Per Pesspess. da er vi nesten like vi bare helt omvendt egentlig. ja det er vi. det er kult. så kan vi være geniale venner akuratt når vi er halveis oss selv. akuratt når vi har gjort første del av

pessimismen eller optimismen. fordi når jeg sa Op, liker pessimisme, men er optimistisk optimist og kun har utført selve optimismen i første grad så liker vi hverandre. ja det gjør vi faktisk sa Pesspess. for da ser jeg kun den optimistiske siden av deg. og da er vi gode venner. så de bestemte seg for å møtes til mat én gang i uken. og så kun snakke om førstegrads optimisme og pessimisme hver for seg slik at den andre hele tiden likte det den hørte. det var bra Pesspess sa Op. jeg har få venner. sånn er det bare. og akuratt nå er vi venner sa de nå de satt å snakket sammen og snakket om pessimistiske og optimistiske ting halveis av hva de pleide å gjøre. nå er vi i støtet sa de i kor. og en bråte med sterke menn og engler samlet seg rundt bordet og sa at nå snakker dere Op og Pesspess. de sterke mennene gikk litt til side og lo litt for seg selv. de kunne ikke helhjertet være med på det og drepte noen fandens folk utenfor restauranten etterpå. men de likte å være med englene så de gjorde det for englene sin skyld. de reiste hjem til englene etterpå tenkte de sterke mennene og så skjedde det til og med også. hva som skjedde mellom de de sterke mennene og englene er helt usikkert, men det var ikke bare ro og orden i den forstand av noe kjedelig, men det ble noe liv og godskap ut av det. så tilbake til Pesspess og Op. de satt å snakket og når de var ferdig så laget de et nytt kallenavn for en slik type samtale. det er en Aonwoo dette. ha kallenavnet er Aonwoo for en slik samtale. jeg liker Aonwoo sa de til hverandre og gikk de hjem og ble fullstendig pessimist og optimist hver for seg der de ringte noen de kunne snakke med slikt om med pessimistisk pessimisme og optimistisk optimisme.

fluorid. det ble laget en industri for fluorid i bygden. alle tenkte på fluorid. de tente mye penger og fikk arbeidsplass. men så eksploderte hele fabrikken i et kaos og det fløt fluorid utover hele bygden. da ble de lei av fluorid. så de bestemte seg for å begynne med en ny type industri. masker for piloter av jagerfly. det ble bra sa alle. når fluoriden flyter da er det på tide å endre beite sa noen menn som satt å snakket. ja. industri går ikke alltid veien sa de til seg selv. nei. fluorid jeg vanskelig å holde styr på. men maskene skal vi klare. så sprengte jaggumeg den industrien også. et solid smell så gikk alle maskene til himmels og utover bygden.

nå må vi skjerpe oss sa de til seg selv. vi kan ikke ha et sånt rykte at fluorid og masker til piloter til jagefly blir sprengt til himmels i vår bygd. så sprengte de hele bygden og laget en by og glemte alt av industri. de begynte med lotto og casinoer i stedet for. de tiltrakk seg alle slags folk. de gamblet og laget et casino kalt Eksplosjon. og det ble ettertraktet i alle fall med fortiden byen hadde som bygd. og det ble fest. fest i tre uker i strekk med casino og gambling. og det kom fly, busser, båter fra hele verdens hjørner. og alle trivdes i byen. og pengene fløt. de hadde beregnet casinoene slik at de alltid gikk med minste sytti prosent overskudd. det visste kun alle i byen om. og turistene som kom følte seg bæret av så flott by det var. det var en så fin by at casinoene poppet opp og da det ved et punkt nesten var så fullt av casinoer at der ikke var rom nok til overskudd av befolkningen, ja, når befolkningen får flere barn så måtte de akuratt jenke seg litt med casinoene og bygge flere hus. men det klarte de å tilpasse. så det ble en befolkning med velstand og som koste seg med turisme og overskudd. og kvinner og menn hadde alle slags private forretninger i tillegg. laget mat og danset og kledde seg ut i kostymer og laget show og alt mulig. en god by ble det. og minnet om sprengningene i bygden som en gang hvilte på grunnen der byen stod lå i navnet til et av de største casinoene som het Eksplosjon.

avmoralisering. det var et land. et gjevt land sa mange. men så gikk alt til helvete sa en gammel mann som ble lei seg på sine siste dager. han lå i en seng og gren. det hadde seg nemlig slik at det vokste opp et parti som fokuserte på avmoralisering som sitt viktigste fundament. landet var så godt moralisert sa den gode mannen at vi kan leve på en skaplig måte. men så ble alt avmoralisert. og mannen gren hele dagesvis til ende i ukesvis. men så tok gråten vei og fatt. som om poetisk tårene trillet utover fra hans værelse og rom og befolkningen følte på hans tårer. Karl Tårevik sa grei beskjed til alle menn i landet at vi ikke kan ha slik avmoralisering. partiet for avmoralisering. gikk til kamp. og den gamle mannen gren mer. han fortsatte å grine og tårene trillet utover landet i alle landets hjørner. og avmoraliseringen skal vekk begynte et nytt parti

å si. det var et parti for moral. og det vokste opp som tårene trillet. partiet for avmoralisering gikk til kamp med vold, trusler, styggedom og alt det de klarte å hamle fatt i. partiet for moralisering gikk til full kamp med det de kunne av moral. mannen gren mer. vræing kunne også av og til komme fra hans rom og værelse og det var som om regn og storm over landet med hans gråt. og da ble det etter at snøen kom slutt på all avmoralisering. et presteskap med egen religion fikk slutt på alt. fordi de plasserte seg jevnt utover landet sammen med partiet for moral. og fikk slutt på avmoraliseringen. da ble den gamle mannen så glad at han hoppet i sengen og la seg til å sove igjen. etter at presteskabet hadde besøkt han så ble han glad og koste seg i livet. avmoraliseringen tok slutt og også partiet for moral var der ikke lenger behov for. så da ble det en partiløs stat som satset på slike gamlinger. eldre herrer for gråt. de så at dersom de hadde alltid en slik griner tilstedeværende i landet. så gikk alt bra. og det ble landet. en god gammel mann som sørget for det grunnleggende av moral.

brann. der var en del brann. og et helt område var i brann. så kom brannmannskap og hjalp til og ordnet alt. det var veldig fint. alle som bodde der ble glad. videre så var der en del gode nyheter. så kom det viktigste som fikk alle ekstra glad. det var jubileum for gode nyheter. de laget nyhetskanaler i massevis og spredte gode budskap til alle slags folk i verden. kanaler for verden som var kjekk. men så gikk en annen lei og det var da det merkverdige skjedde med hele jubileumet. det var at kanalene ble endret til ekstra gode nyhetskanaler. det skulle alltid være ekstra gode nyheter. de bestemte seg for å spise småsnop akuratt når de leste opp de gode nyhetene på kanalene. det var det de bestemte. så noen kalte kanalene for kanalene for småsnop. småsnop fløy av og til fra den ene verten til den andre. sjokolader. karameller. søtsaker. og slike andre typer småsnop. og så leste de opp alle nyhetene samtidig som de spiste småsnop. han ene verten kjøpte inn en bøtte med snop på en butikk like ned og forberedte seg til å lese opp nyheter ved å helle i seg småssnop like før sending. et gjorde susen sa folk. se han har kick av sukker sa folk. de koste seg utmerket med kick av sukker og nyheter.

det ble skikkelig bra sa folk. nå har vi nyheter i massevis og det er snop på kanalene. og det ble en egen tradisjon og kulturutveksling med andre folk. de sendte typen for kanal til andre land også. det ble mange kanaler som var slik i verden. kick av sukker og nyheter av god art. det var gode nyheter sa folk. det er slik at om vi skal ha nyheter så kan det være godlyndt. videre så var nyhetskanalene blitt tradisjon og mer og mer så ble kanalene hyllet. det ble hyllet så mye at nyhetsoppleserene i kanalen ble stjernene i samfunnet. de aller øverste stjernene. hovedsakelige stjerner.

palute. det er et polster. det var en mann og en kvinne som ikke kjente hverandre. de ble kjæresten umiddelbart. lite snakking. syn. kjæresten. og så snakket de litt om klær. den ene hadde på seg en jakke med palute. et polster. og det gikk veldig bra. de gjorde alt på en gang. de så på fjernsyn. vasket huset. reiste på ferie. tok bilder. besøkte slekt. feiret bursdag. alt mulig. og de koste seg med livet. kjærestene. så møtte de en mann og en kvinne og de gjorde det samme. så flere. så ble de en hel gjeng med kjærestepar som festet sammen og opplevde ulike ting på middagsbord. de laget fest og samlet seg. mange ulike kjærestepar. og så møtte de et annet par som skulle gifte seg. sa vurderte alle kjæresteparene hver sin gang hver for seg å gifte seg de også. og så feiret de vurderingen. og laget fest til det også. de feiret mye. så møtte de en ny mann og en ny kvinne og de feiret de også. og så ble de også med å feire. og så skjedde det mye mer fordi som de festet så festet de at de festet også. de gledet seg over det fine livet de hadde. og det ble mer festing. brått så kom et av parene med en ordre om fest. og da lo alle av det og ble med. og så ble det festivitas for fest og så festet de en hel uke i strekk den ene uken. og noen fester den andre uken. og ingen utroskap var å finne. de festet så mye at de tenkte livet er en fest og som om en dans på roser. og da koste de seg alle sammen inn i evigheten og det ble mye festing. han ene som ikke hadde fått et navn en sa under en fest at det er kjekt med fest. alle sa seg enig. ja. sa mange. de nikket til mannen samtidig som de sa. ja det er kjekt med fest. skål sa de alle sammen da. og så skålet de og koste seg videre på festen. de tok bilder

også akuratt da han som sa at det var kjekt med fest og så på bildene etterpå. det ble mye fint med fest for alle parene. ja.

det var en mann som hadde magekrampe. alle kom til og hjalp og så ble det bedre. men en lege sa at en kan ikke ha magekrampe om en det ikke har. alle var enig i det. og legen begynte å helbrede. de ble helbredet av legen. for alle slags lidelser som de engang ikke hadde. da ble legen utbyttet. og så kom det en ny lege som var skikkelig og ordentelig. alle likte legen. den nye legen. Dr. Lom var navnet. Lom hadde familie. en hund. en katt. og de fikk seg et hus på stedet. og familien var en gutt. en jente. en kone. og legen var en mann. gutten synes det var kjekt med en far som var lege. men det sa han under et middagsbesøk at det kan være litt mye arbeid også. det var faren enig i. men slik må det være min gutt. og gutten var dels enig. og når tiden var gått på stedet så fant de ut at de skulle lage en sikkerhet om at ingen skulle få magekrampe uten å bli hjulpet igjen. de rigget fem helikopter med reklame om at magekrampe skal vekk. og så fløy de helikopterene rundt i området så alle så det. de hengte også opp plakater. laget reklamefilmer til fjernsyn. og de spilte inn lyd på radio. alle ble helbredet for magekrampe deretter. så skulle det være noe nytt som skjedde. de laget noe besynderlig ikke for mage. men de laget noe brukbart for mage. nemlig mat. og da ble mathygienen bedre. de tenkte at de skulle lage noe veldig fint for å forbedre helsen for magen til befolkningen på stedet. de laget egne oppskrifter. ny type mat. som hadde integrert i seg egne ingredienser som sikret at spesielt magen ikke fikk krampe. og det virket veldig godt. en av kokkene som het Vom til etternavn sa at det var den beste maten i verden for å unngå magekrampe. og det ble de kjent i hele verden for. Vom reiste alle slags ulike steder i verden og viste frem maten. ikke alle var like interessert, men Vom var interessert og fikk en del skryt for maten.

vi vil han skal dø. det skrek noen psykopater med søkkestein på føttene. de var dømt og fordømt for sin dårlige oppførsel til å mislykkes. de skrek altså at de ville at en real mann skulle dø og alle ville han skulle

leve. helt utrolig. de tapte. med søkkestein på føttene. så sa det plopp. en av de som sa at mannen skulle dø forsvant ned i havet med et plopp. og alle lo. det var en viktig ting å få vekk disse typene som truer. eller den typen. det var kun en. det sa en mafiaboss som hadde full kontroll. tilsyn. han visste alt. løpeguttene som festet søkkestein på føttene til de som truet hadde ikke så god peiling så de gjorde av og til feil. men det gikk bra til slutt fordi om noen ble tatt feil og ploppet kom på feil så bare hentet de de opp igjen og fikk de av søkkesteinene og tilbake til trygt liv igjen. alt i orden sa den ene mannen som var feil. vi vil han skal dø sa altså noen. og det skjedde ikke. de ble ikke tatt som fikk trusselen imot seg. helt sinnsykt sa noen. han skal leve. lenge leve Karlemann som han het. han het Karlemann som kallenavn og alle likte Karlemann. han skal jaggumeg leve lenge og være trygg. så Karlemann ble trygg. og mafiabossen sikret at alle i territoriet var trygg og løpeguttene festet søkkestein på alle de som truet Karlemann én gang til. de fikk en egen sykekasse som fikset alt. alle truslene forsvant. sykekassen ble et godt verktøy for å fjerne alle truslene. vær. vind. storm. samme hvilket vær som var. ingen får true oss. det sa mafiabossen høyt og tydelig at vi er sterke. ingen skal true oss. løpeguttene sa seg helt enig. nei. ingen skal true oss mafiaboss sa de. og så ble territoriet helt fri fra trusler om døden. og livet varte lenge for folket og løpeguttene. løpeguttene var stolt over å kunne feste søkkestein på de som kom med trusler.

veimose. der var en vei. det var håpløst med mose. en kunne det av det grønne. og en hjelpebil for å vaske skurte og skurte i fem år i strekk hver dag, men til ingen nytte. så kom der en mann med et håp. han kom like fra en pub. pissetrengt. og han hadde en så enorm stråling i pisset sitt at når han pisset så forsvant mosen på veien. så da fant en på å lage en fest langs veien. veivesenet i området satte opp pils i veikanten. så kom der mange menn til og de drakk og drakk og pisset og pisset. de fikk løyve og avtale med politiet slik at de kunne pisse veimosen av uten å få bot. og så gikk tiden og ukene og da hadde de pisset vekk all mosen. de fikk videre etter suksessfullt arbeid avtale om å gjøre det i hele landet der de bodde. et bryggeri forsikret nok drikke og veivesenet

i landet plasserte øl langs veiene og tørstige arbeidsfolk satte i drift å pisse. så i løpet av vel et år så var all veimosen forsvunnet. Nathaniel Peff var en av de. han var dyktig som stein til å pisse. og var en av de som fikk medalje om å fjerne mest veimose. og det ble fred for alle bilkjørere. helt ren og pen vei sa alle. asfalten stod seg som gull i blick og helt ren og regnet hadde jo for lengst rensset asfalten. de bare lot regnet ordne med vask av piss. og svarte deilige rene veier i hele landet de var i. det er ukjent hvilket land, men det er for sikkert at det var en deilig opplevelse å kjøre på veier fri fra mose. og der var det en avtale årlig om kontroll av veiene. og om der kom mose noe sted så laget de en egen prosedyre for pissing av mose vekk fra veiene slik at de alltid hadde rene veier i landet. strøkent. svart. asfalt. overalt. og ingen problem med mose på veiene. Nathaniel sa til seg selv at han var en av de beste pisserene en dag han stod hjemme og pisset i toalettet. da var han alltid på vakt om å ordne seg selv litt skryt. han hadde hengt medaljen han fikk for jobben med piss på veggen bak toalettet slik at hver gang han pisset så så han på medaljen litt og smilte bredt.

talerstol er ut sa en dyktig herre. mann. herre. ikke trell som jeg sa en trell. herren er herre og mannen er mann og herren er dyktig sa en annen trell. og så sa den dyktige herren at jeg skal ikke ha en talerstol, fordi jeg har ha en tryllekunstner til å trylle fremfor meg en skammel. og jeg skal snakke så vel om folk at alle kommer til å si at det ikke var en skam til tross for at talen kom fra en skammel. han stod på skammelen og talte og talte. og det ble gull alt han talte om sa folk. du er en fin taler sa den ene mannen. helt ærlig sa den ene mannen at herren som talte er en fin taler. jeg vil gjerne høre deg tale mer. jeg liker å høre på taler. sa ble herren glad. og så ble skammelen tatt bilde av. og mange tok bilder. skammelen taler kalte de ham. og det ble en ny kultur for å tale fra skamler sa folk etter å ha opplevd at flere begynte å tale fra skamler. en mann sa at det er ingen skam det. nei sa andre. taler er kjekt å høre på og skal en først tale så hvorfor ikke med en skammel. og så ble skamler populært. og det ble etablert en fabrikk for skamler til å tale fra. den ene talen mannen holdt ble kalt for Talen med stor t. for Talen var den første

og den beste gjort fra en skammel noengang. han fikk et eget show med fyrverkei som jubel for talen. Talen som den ble kalt. han snakket om alt mulig. viktigst var at han snakket om fyrverkeri også, men uten å vite at det skulle bli et fyrverkeri og så ble det et fyrverkei og da sa folk at Talen var til og med profetisk. og det likte alle å tenke på. han er so om en profet. du er som om en spåmann profet, sa en mann. og det likte han å høre. herren sa at han er kanskje det som en spåmann og profet. alle så at han så fornøyd ut akuratt da. og det var kjekt. det var fint. det er en skammel sa folk. det er skammelen sin det sa folk. skal en tale så hvorfor ikke fra en skammel. og så ble det da en skammel en talte fra hele historien deretter i det området som preget også mange andre sin kultur.

is. isvann. is. isvann. is. isvann. en ved navn Tom Isvann skrek så høyt han kunne de to ordene om og om igjen et helt liv. is. isvann. is. isvann. hele tiden. folk var så vant til at han gjorde det at det var ikke mer å si enn at han måtte vel bare gjøre det. så kom vinter. is. isvann. isbergsalat. og det var her salaten kom inn. is og isvann og isbergsalat. hva ble salaten spurte folk seg om. jo salaten den er biff sa en mann bestemt. da sa en annen. nei salat er ikke biff. salat er salat. biff er biff. og så skal en høre om hva is og isvann og isbergsalat. det kom nemlig noe salat inn i bildet. isbergsalat. hva som fikk Isvann til å slutte med å si ordene gjentakende. salaten. isbergsalaten. og det ble. vårt folk er best. størst. fagrest. ferdig arbeid sa Knut Berg. kan kjente godt Tom Iskvam, men Tom Isberg kjente han ikke så godt. men de fikk nå kontakt de også. så var det Lars Gefre. så var det hans sønner Jahn Fred og Sigurd Terge. Terge fikk igjen tre døtre som alle ble giftet bort til Per Ged sine sønner som var William Ytrebygd, Per Ytrebygd og Arve Ytrebygd. videre så var der så mange etterkommere og navn at det orkes ikke tas med i denne tekst. så vi sparer oss og går videre på saken. isbergsalaten. og den isbergsalaten var så sterk på smak at dette må være en mutasjon sa Isvann. nei det er det ikke sa Knut Berg, sønn av Gaute Gårdsmell. fordi om noe er mutasjon så kan det sees på kanten. ja det er riktig, men det gjelder ikke hvilken som helst kant når det gjelder berget. jo, berget er

som vann og kanten er som sirkel. ja det er sant sa Isvann og så ble det bestemt at Isvann heller skulle begynne å snakke om noen andre to ord som i innledningen ble vist. og det var ile og ilder. så han sa iler og ilder. iler. ilder. iler. ilder. iler. ilder.

kritikerpris. det var en mann som fikk en kritikerpris. han hadde kommet med en ny type kritikk. og den var så god at han fikk en pris. den gikk ut på at han så i kortene til lesere og forfattere som han sa. slik at han egentlig hvilte all form for kritikk av forfatteren på to ting. det ene var leserenes reaksjoner og det andre var forfatterens egne holdninger. slik at kritikerene slapp å gjøre noen ting egentlig annet enn å lytte til forfatterene selv og leserene av bøker. og det ble kritikere så glad i at de gav ham en pris fordi det betydde at kritikere hadde behov for å gjøre noe arbeid i det hele tatt. de kunne få seg kontor. henge opp et skilt som sa kritiker på døren og så etter det kose seg med enkelt arbeid som ikke der var behov for å gjøre annet enn å lytte til forfattere og lesere og slippe å både tenke og skape selv. bare samle inn egentlig og la forfattere og lesere gjøre jobben. og da til slutt signere som kritikeren på alt sammen til slutt. andre kritikere jublet. dette er det beste som har skjedd i historien angående kritikk. så han fikk to priser til også. private fra to kritikere som var ekstremt glad for situasjonen. han jobbet lenge. laget omlag 1500 kritikker i alt på ulike bøker. og alle var fornøyd med å lese om de. det laget seg til også nye kunnskaper. universitetene fikk oppdatert sin kunnskap og kritikeren ble rost også av professorer. de sa i taler. hvorfor egentlig tenke selv når en kan høre på lesere og suge til seg kunnskap om en bok fra en leser. en form for parasittisme sier kritikere av kritikeren, men det spiller da ingen rolle sa ulike professorer i kor. en trenger da vel ikke stå i en skog for å se at en parasitt har to ulike vesentlige sider. i skogen ville en kanskje ha galt. men utenfor skogen ville en uansett si på den bareste strand at kritikeren er genial. fra galt og genial. det ble et uttrykk som også kom ut i avisen dagen derpå. fra galt og genial. det kom på trykk på fremsiden av avisene.

der var to stykk. de var i slåsskamp. så sa de at de ikke lenger ville slåss mer. og da sluttet slåsskampen for de to sin del, men alt fortsatte. det var to berg med slåsskjemper som slåss. det var så mye slåssing at de slåst for livet. med livet som innsats. det satte seg ned en skriver. sogeskriver og fikk med seg alt på direkten. det ene laget vant og fikk det notert ned i tekst med det samme. så åpnet de etter at kampen var ferdig en øl og tenkte på slåssingen. vi gjorde en god kamp folkens sa de til seg selv. og det var veldig godt resultat. de fikk en ny høvding av situasjonen. skriveren var også med på uteplassen hvor de drakk. og da kunne de bli skrevet ned også. skriveren skrev ned mengden pils og øl alle drakk og hva de snakket om på fylla etterpå. det ble skjebnesvangert. det som skjedde videre forstår dere var at en gjeng fra et annet distrikt leste boken, og de likte alt annet enn drikkingen. de sendte meldinger og brev med skryt av seieren ved de to berg, men når de kom til kapitlet om drikking så ble de rasende sint. da ble det ny slåsskamp ved de to berg. og det som skjedde til slutt var at det ble en ny slåsskamp som sagt og de slåst og slåst og kampen gjaldt at om seierherrer skulle drikke eller ikke. det ble neveslag. knyttnever delt ut til hver av de to gruppene sine respektive ansikt. og de ble blodige. blodskamp. kamp for livet. kamp for å drikke eller kamp for å ikke drikke. og de som ikke ville drikke vant det hele. men. når de hadde begynt å feire uten drikke så skjedde det noe eksepsjonelt. skriveren var under den kampen også. og de to menn som tidligere hadde vært med i den første kampen, men gitt seg ble sint. helt fullstendig sint. så sint at det kokte rundt ørene på de. vi vil drikke sa de. og skriveren be oppdatert først. for de seirende som ikke ville drikke feiret seieren uten drikke. i en arena. og de to menn ville sikre at drikking skulle være til stede ved seier. så skriveren ble sendt til arenaen. han satt klar med penn like ved arenaen. så plasserte de to mennene eksplosiver rundt arenaen og sprengte alle sammen som var samlet der. og ble nye seierherrer. to menn. seier. og skriveren skrev alt sammen ned. og så samlet de to mennene og skriveren seg på en bar og drakk sammen. som seirende. skål.

han hadde stått opp tidlig. han lengtet etter å spille. tv-spill. han skulle runde neste brett som han tenkte for seg selv. han måtte sette på pause kvelden før og var redd for at foreldrene skulle ta av boksen, men foreldrene var enig at den kunne stå på hele natten. så endelig var han våken. gikk ut av sengen og begynte å spille. frokost var først litt senere når foreldrene stod opp. han satt mutters alene og spilte. skikkelig kult. og så på banen var der mange monster og styr og han kjempet mot de alle og vant lett. hoppet på de. knuste de med ulike våpen og ting og tang. og kom seg til neste brett. jippi sa han for seg selv kanskje. og han tok neven opp i været og sa yes. og så begynte neste brett og der skulle en lete etter noe. så en måtte lete rundt på et kart og finne alle slags ulike ting på kartet. gutten leitet og fant alt. jippi. neste brett. og der var en drage. enorm drage. som han måtte bruke sverd på. og han fant først sverdet og ble glad. og så gikk han den lange veien til dragen. det var en del ting underveis som han måtte gjøre. snakke med en prinsesse, snakke med en gammel mann som var rådgiver og spille en del på knappene for å gå inn og ut av noen labyrinter, men det synes gutten var enkelt. så kom han endelig til dragen. da måtte han lære seg hvordan den virket. se på den. han fikk litt bryn i pannen. muskler i pannen. og så på dragen. den beveget seg på en merkelig måte i et mønster. men han fant ut av det til slutt og hadde analysert ferdig og fikk med seg alt av hvordan den beveget seg. han var flink til å lære og så akuratt der han trodde det var best å slå. på en dings i pannen til dragen så slo han og da datt dragen ned og døde. yes. skrik. jippi. glede. ekstase. han løp inn til foreldrene og sa at han hadde knust en drage. han sa at han slo til dragen med et sverd. de gratulerte han selv om de var trøtt. og gutten sprang inn til tv-spillet igjen og fortsatte.

tre bord av sølv. anerkjent. stort. som et enormt bygg med moderne arkitektur og store flotte møterom. fantastisk. flott. gjevt. stilig. tre luksusbiler ved inngangen og mange andre flotte biler og biler. tre bord av sølv. hva skjedde ved de. viktig arbeid. det var det viktigste. viktig arbeid. ståle sølv. var en av de. så var det Terry Sølv og så var det Britt Sølv. de var søsken. og Terry gikk inn ved det ene rommet med

sølvbord. og de to andre på hver sine rom med sølvbord. tre i tallet. tre i alt. tre og ikke fire. tre og ikke fem. tre og ikke tull. tre, og seriøst. det var en flott og stilig situasjon. og Ståle, Terry og Britt ledet hver sine bord. og så kom gruppene som skulle utvikle fem bøker i alt sammen og samlet seg ved hver sine bord. og de tre bordene ble veldig mye arbeid på. de satt å tenkte sammen. de satt å skrev sammen. og de satt å gjorde alle slags oppgaver sammen. skrev planer. og de fem bøkene som ble skrevet ble utgitt ikke så lenge etter, men det skal vi få høre mer om senere. de arbeidet og så tok de seg en pause med kaffe og mat. da satt Terry, Ståle og Britt og snakket sammen. de snakket om alle slags emner. de andre som var med på prosjektene var samlet på andre bord og koste seg med samtaler de også. alle var alvorlige, og alle tenkte litt på arbeidet. og alle snakket om bøkene litt. og privatlivet sitt litt. Britt satt å lo litt. det var Ståle som hadde sagt noe. så gikk de til arbeidet igjen. der fortsatte tenking, skriving og så videre. så ble alt ferdig. da var det konferanse med taler. Ståle, Terry og Britt skulle tale samtidig som at bøkene ble presentert for første gang. det var i første etasje av samme bygning at konferanserommet var. og der hadde flere hundre møtt opp til konferansen. alle var interessert i arbeidet de hadde gjort. de fem bøkene skulle bli noen av tidenes viktigste bøker. og alt var glamorøst og flott under konferansen. alle som kom fikk en perle i hånden som de skulle ta vare på under hele konferansen. og de fikk navneskilt og vin om de ville etterpå. først var det leskedrikker, kaffe eller te.

hotdog. noen var uenig med ordet og navnet på pølsene. hvorfor ikke kalle det for pølse i brød da. skal du ha en hotdog eller spurte en mann lett irritert og knyttet neven litt for seg selv. ja. det ville han ha den stakkaren som begynte med slikt munnhuggeri med ord akuratt når alle var samlet for å spise pølse. enten så spiser du den pølsen eller så gjør du det ikke enten det heter pitabrød eller hotdog. kom igjen sa den ene litt irritert. javel sa mannen som hadde begynt å mase om ord. så spiste alle hotdog. og så ble det etter spising av pølsene åpnet for samtale i bilene. den som ville si noe om ord som hotdog og pølse i brød havnet

i den ene bilen sammen med to andre. de tørket av seg sennep og satt og snakket. så. sa den ene. du ville si noe om hotdog som ord. ja det ville jeg. jeg ville si at hvorfor kalle hotdog for hotdog når den kan hete pølse og brød i stedet for. på norsk så er jo pølse og brød langt enklere å forstå enn det engelske ordet hotdog. ja. dro den ene på språket. det er jo mulig det. sa han. en kan jo kalle det for alt mulig vet du. ja det kan en. men akuratt hotdog som er engelsk som betyr varm hund på norsk er jo litt spesielt. jeg synes en godt kunne sagt pølse i brød i stedet for. eksempelvis om en vil ha lompe og pølse og sier eksempelvis hotdog med lompe så blir jo det nesten som å si at en både skal ha pølse, brød og lompe når hotdog består av både pølse og brød. så da kan en jo faktisk ikke si hotdog for da må en si pølse med brød. ja. han ene ble lei praten. og maset som han sa, men han andre fulgte nøyaktig med på ordene til den mannen som snakket om dette med pølse. du er inne på noe. ja. for en kunne ha hatt et mer nøyaktig språk. ja det kunne en. de ble enige om det og satt lenge og tenkte på ord om pølser.

jobb. og så minst to ulike sider. i alle fall to ulike sider som er kjekk å tenke litt på. fordi han var så god til å skrive skjønnlitteratur og tulle og finne på morsomme ting på sparket og derfor ble andre ting som var litt mer seriøs noe som ble satt på avstand. perfekt. sa noen. ja det er på en måte perfekt. akuratt her er sa forfatteren situasjonen at jeg skal skrive om skjønt. som om noe midt mellom to ulike ting og så begynne å streve med å skrive noe som er helt ute i ytterkantene. da merker en alvor og seriøsitet. skjønt er det som er midt imellom sa han. det stod to steiner på en mark. og så stod mannen, forfatteren der og forklarte. her er to steiner. den andre delen av min jobb er som om de to steinene. og nå står jeg midt imellom de to bautaene. steinene som jeg står midt imellom. og skal liksom jeg streve med å skrive om steinene når jeg kan skrive her midt mellom steinene. han spurte spørsmålet. de to mennene som hørte på synes han var litt morsom, men han var inne på noe. og det var virkelig spennende sak. alt har uansett med ditt arbeid å gjøre, ingen andre. det er sant. og det er kult å skrive om steinene også, men vi ser at det er kjekke å skrive om noe midt imellom akuratt nå. det er

som om et alvor inntreffer med det samme vi skal skrive om steinene hver for seg. ja det er faen meg det sa den ene mannen. det er som om et ramme alvor. ja. lek er her i midten sa forfatteren og pekte og gestikulerte veldig tydelig mot midten mellom steinene og pekte igjen. og stod i midten. her. her er jeg nå mest som forfatter og skriver om det som er her. og pekte mer. de to andre mennene så poenget. ja det kan vel bli litt alvorlig om en skriver om steinene når en skriver om det om er midten mellom de to mest nå. ja. vel. hva gjør dere på da. det spurte forfatteren om til de to mennene. nei. ikke så veldig mye. drikker litt brus og tar det med ro. jobber på dagtid vet du. ja. jeg ser den. jeg har forresten en stilling som nattevakt også der jeg har turnus for å endre innimellom fra uke til uke med endring av noen timer hver uke for seg slik at det akuratt runder året. javel. de tre mennene fortsatte nedover veien og gikk vekk fra bautaene.

rødt kors. ja et rødt kors. det ble først splittet opp i to streker. og så sa noen skikk og bruk. skikk og bruk og to streker. et kor kom inn i bildet og skrek på nesten en form av vræl. sår. utrop. skrik. og skrek sår en gang til. sår. utrop skrik. og så tenkte de på to grønne streker, og så laget de et grønt kors som de malte rødt og så erstattet de de røde korset som var først, med det grønne påmalte med rødt korset. og så laget de et skilt med det nye røde korset. og så vrælte de så hardt de kunne i kor igjen. et helt kor i allsang. og det ble et stort stykke. og så var rød korset i grunnlaget for det nye korset, men det grønne korset var grunnlag for det nye røde korset. og skiltet stod der. så kom der et nytt kor som hadde laget en sang om røde kors. og de begynte og det var slik som følger. røde kors er som bor. de borrar deg i hodet om du ikke har isopor. tilgjengelig må alle røde kors ha. om en ikke har en mage som er bra. og røde kors flyr og røde kors jager. deg som inn i andre haver tar av dager. du må være snill. som en pill. som er som medisin. du som ikke kan det røde korsets vin. for det er vin vi lager. i din salve smaker. og du må jo til helvette innse. at du ikke kan gå og blinkse. når der er alvor på ferd. da må du ta til sverd. og så var koret ferdig å synge. det ble stort ståhei og alle klappet for det nye skiltet med det nye røde korset. de

satte opp femten tusen slike skilt i det landet der de satte opp det første av dem. og det ble kalt for et land av skilt. fordi de fant på så mange ulike skilt og satte opp angs veier og i grend, og det ble fullstendig mange skilt i landet. en mann var irritert over skiltene, men fikk beskjed om å bare slutte med forbannelsen sin. det gjorde han. og aksepterte hvert skilt han så hver gang han kjørte forbi et skilt. og det ble fest for skiltene. to skilt her og to skilt der sa de og drakk ulike drikker på festen. ett av skiltene de hadde med seg på festen var det siste de skulle sette opp. da var liksom det første satt opp med det grønne korset malt rødt, og så skulle de sette opp det siste. det var et skilt med en elg på. og det likte alle veldig godt. og så like nedenfor en stor skog for elg, så satte de opp skiltet.

racing. det var båter, fly og biler involvert. første skulle de kjæte fem mil med bil. flatt pedal. og så to hundre millioner meter med fly. og så femtiseks tusen fot med båt. det gikk unna. den ene vant. så det ble det en ny konkurranse. de skulle gå, løpe og kjøre bil. først gå et skritt. løpe femtini milliarder skritt og så kjøre bil ni hundre meter med omlag en hastighet på 5 kilometer i timen. det ble klart før konkurransen begynte at det ikke var så nøye om bilens hastighet var noe over eller under 5 kilometer i timen. det viktigste var at en kjørte for å si det sånn sa fagfolkene som passet på konkurransen. så begynte konkurransen. den ene kreperte under løpingen fordi det tok jo flere år. men de fleste avsluttet. akuratt når vinneren og den som kom på andre plass kom over målstreken med bil så ble det tatt bilde. det var ikke jevnt. det var enorme forskjeller blant deltakerene, men det gikk bra til slutt. den ene som kom i mål sa at det var det teiteste han hadde vært med på, men greit sa han over målstreken i fem kilometer i timen. og parkerte bilen. og så ble roret tatt hen. de laget en ny konkurranse. det var med bil, fugl, fly og så fem egg. de skulle først kjøre bil på absolutt alle veiene i landet der hvor de var og så hjelpe en fugl med brødmatt og så fly åtte hundre meter i timen like over bakkenivå på et fjell uten å styrte, videre lande og se på en høne verpe fem egg. de begynte og det var mange med. noen kraftkarer andre tullinger. men alle ville vinne. og så når de var ferdig

var det utpekt en vinner som fikk diplom. og diplomene gikk til vinneren og der på diplomene var det en tegning av en høne med fem egg. og da ble den som vant så glad at han gikk til en bonde og viste diplomene. ja egg har jeg sett mye av mann. da han til mannen med diplomene. jeg har nå i alle fall sett fem kan jeg garantere deg. bonden smilte. ja det har du. gratulerer. og så viste bonden gården hans og han hadde også noen diplomer som han viste mesteren. han hadde nemlig vunnet en konkurranse hvor de skulle først løpe nitti mil i et sekkeløp, springe ti meter så raskt som de klarte, kjøre bil over en haug som var så bratt at en måtte ha full gass for å komme seg opp, og så jage med et jagerfly i en hastighet av tre tusen kilometer i timen gjennom en sky og så lande igjen. den hadde han mestret og viste diplomene. da ble de gode venner.

Nils Nobili. Tor Nysølv. P. Blodend. Sigurd Sann. Gudleik Aurelius er hovedpersonene i denne teksten. og sannsynligvis slik planen er nå i alle de fem planlagte bøkene. slik er det. og slik blir det kanskje. men det vil vise seg. og så videre så er det slik at skrivingen det er kjekt. fint. morro. sammenheftet. de på en måte sammenheftet. men ikke nødvendigvis for de er fem personer hver for seg også. og det er veldig gyroskopisk om en vil ha det slik at et gyroskop styrer fremdriften i denne teksten. fordi det er nemlig slik i denne vår planet at ikke alt er sammenheftet til enhver tid. alt er liksom for seg selv. om en ser på tre personer som Hans Froder. Jarle Hanser og Kalle Redvik, så er de tre personer som nå er blitt med i denne teksten. tekst. denne teksten. og de tre er ikke hovedpersoner, men bare med littegrann. og skal vi være med på å skrive om Hans Froder når han maler huset til Jarle Hanser og når Kalle Redvik innreder sitt hjem så er vi akkurat der nå. det er det aller beste med å skrive om personligheter. det er at personlighetene selv er unik og akkurat den de er og har minst to egenskaper. har de kun én egenskap så kan de bare skrives som personligheter, skikkelser i teksten. Kalle Redvik er både innreder av hjem og spytter på gress. det er hans egenskaper. han elsker å spytte på gress. Jarle Hanser liker å la seg fotografere, men så har han en unik egenskap i tillegg. han liker å la seg fotografere når han har to ulike uniformer på seg samtidig. og Hans

Froder han liker å knuse ting. eksempelvis egg. og Hans Froder liker som andre grad å fise. så da er det knusing av egg og fising med Hans Froder hele tiden i teksten. forstår du. slik er det. minst to egenskaper. om en det ikke har er en ikke en god forfatter. en må lære seg å skrive vet du. en kan ikke ta et godt råd for å være en spade om murskeien ligger i hvilestilling nede på baken uten å være i bruk. slik er det bare. hør på vår gamle forfatter, som er en legende på skrivning når han sier at skrivning det er som å bade, men om en ikke kul badeshorts har, så kan en bare glemme det. glemme.

Per Einjegg. han gikk for å hente seg en kopp kaffe. og så kom han hjem igjen og drakk en slurk. videre så tenkte han på elektrisitetslovgivningen. og han bestemte seg for at han skulle kombinere de to emene. kaffe og elektrisitetslovgivning. og han koste seg med ideen lenge. kaffe og elektrisitetslovgivning. de to tingene var som plommen i egget sa han for seg selv. han kunne jo kombinere ved å drikke litt kaffe og så lese eksempelvis en bok om elektrisitetslovgivning. da hadde han det som plommen i egget. så kom en kriger og skjøt så det smalt i veggen utenfor. han var på jakt og skjøt et vådeskudd som de kalte det. en bom. men det var mange unnskyldninger for bommen. Einjegg gikk ut av kontoret og snakket en stund med krigeren. og så kom der et dyr som en kriger skulle skyte for en bonde og da traff han blink med en gang så dyret ble felt umåtelig. ingen sjanse. og Einjegg sa til krigeren at det var et makeløst skudd. bra skudd sa han igjen. og så gikk han inn på kontoret igjen etter at krigeren hadde dradd dyret inn i bilen sin. og videre derfra så tenkte han atter igjen på kaffe og elektrisitetslovgivningen. han koste seg i tre kvarter minst ved å drikke en slurk med kaffe og lese elektrisitetslovgivning. han fant ut at han skulle lese minst i fem timer til og fylte koppen med mer kaffe og tenkte på kaffe og tenkte på boken og det var fantastisk. så bra var det sa han til seg selv at jeg vil bli en lovgiver av elektrisitetslovgivning. og så studerte han hele boken og gikk opp til en eksamen på et privat gymnas og så fikk han toppkarakter og ble med i politikken. der fikk han gratis sjanse til et kandidatur og så fikk en på

et ting plass slik at han kunne arbeide med loven. og da innenfor elektrisitetslovgivning. det likte han. han gikk en gang til å fylte koppen full av kaffe og fortsatte i den nye jobben sin.

en jente hadde fått seg ny tvinne maskin. hun satt å tvinnet på mange slags ulike klesplagg. først laget hun tøyet og så laget hun klær. og hun var bare åtte år gammel, og moren veldig stolt. hun likte så godt å tvinne at hun brukte store deler av sin fritid på å tvinne. og hun hadde alltid de kuleste klærne på skolen fordi hun var så flink til å lage de selv og perfekt passform slik hun ville ha det selv. og hun var stolt fordi hun fikk så mye skryt. hun laget stadig nye klesplagg. og så fikk hun drømmer til seg om at andre ville ha like kule klær som henne og hun laget på bestilling til slutt bare i ung alder. da fikk hun selvfølgelig betaling og så måtte hun ha seg foretak for å registrere betalingene til slutt når økonomien ble så stor. hun likte det og moren likte det. og så ble det når hun ble voksen et stort firma og da solgte hun klær i massevis. hun het Grete Elisabeth til fornavn og klærne hun laget fikk navnet Amnip. og det ble et så populært merke at hun vant mange priser for Amnip og klærne hun laget ved navnet. og hun hadde til slutt mange fabrikker og de ble det mange ansatte i og hun var ikke for streng fordi hun likte så veldig godt å lage klær og gråt av og til fordi hun var så lykkelig med å lage klær og moren kom av og til på besøk. det var fint fordi da kunne hun gå direkte inn på kontoret for administrerende direktør og der satt Grete Elisabeth med noe papirarbeid ofte, men hun hadde faktisk tvinne maskinen sin på kontoret også og satt av og til og tvinnet for seg selv og laget idéer til nye klesplagg som de kunne ha i fabrikk. så var de ofte sammen på moteshow og viste frem egne klær og så på andre sine klær og vekslet idéer. til slutt styrte hun hele verdens motebransje og stod i spissen for all mote i hele verden slik at alt hun laget ble det populære og det begynte bare med en tvinne maskin i sitt hjem sammen med sin mor. Amnip.

spryd. det var et løst seil. de falt av båten og havnet i sjøen. alvorlig talt sa kapteinen med bestemt stemme. skal vi liksom stå her og ikke

komme oss av sted. da sa den ene matrosen ja. nei vi skal avgårde sa kapteinen. men matrosen gav seg ikke. her skal vi være og det seilet kan bare falle ned til sjøens bunn. kapteinen gikk inn på sitt kontor. værelse. og matrosen gikk på sin kahytt. sitt rom. og drakk pils. og hørte på radio. han hadde en hel kasse med øl. og han lå i sengen og rapte og drakk øl og hørte på radio. og hadde en liten fest for seg selv på kahytten. så kom der flere matroser til som hadde gjort det samme. han ene tok med seg en plakat av en kvinne og hengte opp på veggen like over radioen. de var nå fire stykk matroser som drakk pils og hadde en fest. rapte og drakk og hørte på radio og satt på stoler og den ene lå i sengen på rommet sitt. og så skjedde det ikke så mye mer enn at de gikk opp på dekk og sjekket seilet og det hadde falt helt til sjøens bunn. og der lå det og ingenting en kunne gjøre med det. srydet var nå uten seil. og de stod der brisen og bare så litt på sjøen og så gikk de ned på lugaren eller da rommet eller kahytten og fortsatte festen. og så kom der kul musikk på radioen og de snakket og drakk og lo av det hele som situasjonen handlet om og festet. de løsnet på knuter i halsen på skjortene og drakk og ble dritings. helt full av øl og pils. han ene hadde mer og hentet lyse pils. og de drakk lyse pils. og så når de var blitt så full at de ikke klarte mer øl så sovnet de alle fire på samme rom. og stod ikke opp før dagen etterpå litt bakfull. og så gikk de opp på dekk litt ustelt i uniformen og stilte seg opp på dekk og kapteinen kom ut. de stod og snakket litt. kapteinen var ikke sur eller sint. men han stod og så på de og snakket. og de fant ut av ulike ting sammen kapteinen og de fire matrosene. hva de fant ut til slutt er ukjent.

om en ikke vet hva en ler av så er en på trygg grunn. det sa en mann. og alle lo. for det var noe av det dummeste de hadde hørt. og videre så kom der fem menn som ikke kunne noenting som helst om latter og ville lære hva egentlig han mente. han sa altså at om en ikke vet hva en ler av så er en på trygg grunn. hvilken grunn mener han sa kanskje. å ikke vite hva en ler av er vel som å bli ledd av egentlig. ja det sa alle fem menn seg enige i. for da er en så dum i hodet at en ikke vet hva en ler av og da er det egentlig likhetstegn det å bli ledd av. ja. da sier vi det at om en

sier de ordene igjen så er det som å bli ledd av. så skulle de forske på og prøve ut mannen som sa det. de inviterte ham på en bar. og videre så regisserte de en samtale hvor de først sa noe først, og så for det andre latet som om det ikke var morsomt, men så sa de det i tredje ledd igjen og så i fjerde ledd så lo de av det samme som de hadde sagt i første ledd. dette skulle sette mannen på en prøve tenkte de for å se om han faktisk lo i fjerde ledd. så satte de seg ned på en bar alle de seks mennene, og snakket. og så kom de til poenget der hvor de skulle le. da fortalte de om en gammel mann som hadde sagt at mynter er ikke lik på en krone om kronen er den eneste på mynten. de sa ingenting. de lo ikke. men så sa de det en gang til. og lo de så høyt de kunne alle fem mennene. og da lo også mannen som hadde sagt de syke ordene. da reagerte de og fortalte sannheten. vi faktisk har lurt deg. vi har satt deg på en prøve og nå lurer jeg på hva du mener om deg selv. du sa at om en ikke vet hva en ler av så er en på trygg grunn. nå skal du høre. så fortalte de alt de hadde gjort. og da forstod mannen at han visste nå hva han hadde ledd av, og var ikke på trygg grunn. men så sa han det utroligste. for han sa at han var faktisk på trygg grunn før de fortalte det, for da hadde han ledd falskt med de andre. men så kommet på utrygg grunn etterpå når han fant ut av hva årsaken til at han lo var. ja ja sa mannen. da er ikke vi venner. nei det kan du trygt si sa de til hverandre. så sparket de mannen ut av stedet hvor de satt.

risting. skriking. fresing. risting. skriking. det skjedde ved en psykiatrisk klinikk. en helt god frisk mann var langt vekke. men noen av pasientene hadde telefon og ringte terror til den gode mannen. de freste i telefonen. de skrek. de hylte. de løy hele tiden. sendte tekstmeldinger. hylte. skrek. løy. løy enda mer. skrek. hylte. løy enda mer. sa at de skulle stjele alt av den gode mannen. skrek enda mer. løy enda mer. løy én gang til. skrek. hylte. truet. sendte truende tekstmeldinger. sa de skulle stjele alt fra den gode mannen igjen. skrek enda mer. og det utroligste de sa at de skulle stjele personligheten til den gode mannen. skrek. hylte. løy mer. den gode mannen tok kontakt med psykiatrien til slutt. de skulle dra inn telefonene sa de til den gode

mannen. det var godt. så drog de inn telefonene og terroren sluttet. den gode mannen koste seg. han fikk fullstendig fred. og himmelen åpenbarte seg omkring ham. det ble totalt fred. ingen som ringte terror mer. veldig bra tenkte den gode mannen for seg selv. han følte han var kommet til paradiset. himmelen. fred og ro. det var skjønt og deilig tenkte han for seg selv. endelig en psykiatri som virker. pasientene låst inne og telefonene avkoblet og låst vekk for slike pasienter. det var bra. da kunne det bli ro og fred. så verken jeg eller andre kunne bli plaget tenkte den gode mannen. og slik fortsatte det. han tok seg en ferie til en øde øy. og lå på stranden og tenkte på terroren litt. nei. her er det ro og orden. fred på øyen. her kan jeg sitte og nyte dagen og nyte roen. det var behagelig. og det var skjønt. jeg er som i et paradiset. det var fantastisk deilig å se på sjøen. himmelen. sengen her jeg ligger. drikken jeg har på min høyre hånd. skyene. bølgene. den deilige brisen. nettopp det som jeg har fortjent.

det var vi som sa det. skrik. en forfatter begynte å skrive. og hans fiender skrek at det var fiendene hans fikk han til å begynne. han skulde jo bare begynne på et nytt avsnitt liksom. jobben hans. ingenting mer enn det. men fiendene hans skrek at det var de som sa at han skulle begynne. spiller ingen rolle sa forfatteren. da har jeg i tilfelle fått meg trelle i skriving. og så satte han seg til rette i stolen der han satt og skrev. han skrev lenge. han hadde en snadde i munnen. skriving for forfatteren var livet. han hadde alltid skrevet. helt siden han var ni år gammel. hans ønske var å bli en kjent stjerne innen kulturlivet som forfatter av skjønnlitteratur. han hadde aldri samlet seg til å skrive en hel bok som nå. nå skulle han gjøre den ferdig og så sende inn boken etterpå. det han hadde gjort først var mange ting. men det var dikt han hadde fokusert på først. så han hadde allerede skrevet en rekke diktsamlinger. omlag ti ulike diktsamlinger. noen større og noen mindre. nå en hel bok. han hadde aldri før skrevet så mye som sagt. han satt å tenkte på det en stund. han drakk av og til når han skrev og kjøpte seg en whiskey. tenkte på skriving. så på skriveutstyret. så på alle i lokalet. og så skrev han. skrev lange setninger. setning på setning. og det var hans arbeid. hans

liv. og så kom han på det en fiende hadde sagt til ham en halvtime før. det var vi som sa det. det var flere fiender. nei, dette er det jeg som gjør sa han til selv. det er kun jeg. mine foreldre hadde faktisk ingenting med min skriving å gjøre. det har jeg valgt selv. og det fant jeg på selv husker jeg. ja. han ble litt slått ut fiendene tenkte han. men det gjør ingenting. det er bare å skrive og det er det jeg som gjør. de har jo ingenting å gjøre på engang. nei. jeg fortsette. han tok seg en slurk av whiskeyen og fortsatte. skrev.

patron. den lå der og skulle ikke bli brukt til noe som helst. det sa sjefen. la den ligge. aldri rør den. når alle i gruppen ble beordret til å se i en annen retning enn patronen rørte sjefen litt selv på patronen. og så veldig lur ut. han tenkte at litt ekstra må en sjef unne seg. og så beordret han de strengt tilbake til å se på patronen. så. her ligger altså patronen. den skal aldri røres. hører dere. ja. sa alle i kor. bra. sa sjefen. og så gikk de i tropp til neste gjenstand. og sjefen viste. her ligger et maskingevær. aldri rør dette. nei. sa troppen. og så fikk han de til å se i en annen retning igjen. og så skjøt at noen salver så troppen kvapp. så la han ned våpenet og beordret de til å se på våpenet igjen. så aldri rør dette våpen. det skal ligge uberørt som det alltid har vært. jamen. sa troppen nesten i kor. du skjøt jo nettopp med det. nei. sa han strengt og ble sint på troppen. nei det gjorde jeg ikke. jo. sa troppen. jeg hørte det veldig godt kan du være sikker på sa en og da snudde jeg med i litt angst og så at du holdt våpenet og skjøt. så gikk sjefen bort til soldaten og freste i hans ansikt. jeg har sagt til dere se i den retningen sa han strengt og gjør det og aldri gjør annet enn jeg sier. javel sa de. og så latet de som om alt var glemt. så gikk de til neste gjenstand i et annet rom. her står en flaske cider. ikke drikk av den. aldri. den skal stå uberørt i hele manns minne sa han høyt og høytidelig til hele troppen. så beordret han de igjen til å snu seg og se i en annen retning. da tok en god slurk av cidren og drakk nesten til bunns. så beordret han gruppen igjen til å se på gjenstanden. se her. her står den fortsatt uberørt. sånn skal de være. en av gutta i troppen ville ikke lenger være med på denne galskapen og sa rett ut til sjefen. du har drukket selv. jeg går. så sa sjefen at han ikke kunne bry

seg mindre. hold stand skrek han til resten. vi går til nesten rom. slik fortsatte dagen og de fant ut etter en alkoholtest at sjefen hadde drukket allerede før dagen begynte og hadde begynt å rote som de sa. hans navn var Øystein Vikfant. og han fikk ordre fra generalen om å gi seg i sitt arbeid, og generalen for troppen gav de en ny sjef.

promp er promp sa en liten gutt. faren sa seg enig. det er bra sønn at du er så rasjonell fordi jeg har vært bort i en del ulike menn og de kaller jo av og til det å snakke for å skite. hæ sa gutten. ja de gjør det utrolig nok. de sier at når de snakker så skiter de. nei sa gutten. promp er promp sa gutten og var stolt av det faren hadde sagt. og faren la til. natur er natur og kultur er kultur. vet du forskjellen på det min sønn. nei det har jeg ingen aning om sa gutten. natur er liksom det som er i verden av alt mulig forskjellig som planter og berg og stein og fjell og slikt. også dyr. kultur er liksom det som mennesket har laget i denne verden. teater. skoler. idrett. språk og så videre. det er liksom forskjellen. det mennesker har laget og det som mennesker ikke har laget. kultur og natur min sønn. gutten tenkte litt og sa at han fortod nøyaktig hva han mente. faren var stolt. bra min sønn. da har du lært deg to nye kule ord. de er veldig grei å kunne. fordi de bruker de ganske ofte. natur og kultur. det var mye vær den dagen da de snakket sammen. og plutselig så tordnet det. gutten het Tor og faren Magnus. så sa gutten til faren om han så lynet. om jeg så lynet nei, jeg sitter med hodet rett inn i dataskjermen her så jeg kunne ikke se det. jeg så det utenfor sa Tor. kult min sønn. lyn og torden er kult. det er derfor du har fått deg det navnet ditt også for jeg synes torden og lyn er kult. kult sa sønnen. og sønnen ble stående i vinduet og se litt mot været og se om det kom mer torden. det er litt farlig sønnen min med torden, men det skal nok sjelden være problem når en er inne. vi har lynavledning på huset min sønn. kult sa sønnen. og sønnen så ut av vinduet og skulle til å gjette på neste lyn og akuratt da han stod og tullet seg med at han knuste neste lyn rett ned i bakken så smalt det like ved huset like ned i grunnen så gutten så det. helsiken sa gutten. ikke bruk det ordet min sønn. det er banneord og da blir læreren din oppgitt. alt i orden far sa gutten. så sa gutten høyt og

tydelig til faren at han latet som om han knuste et lyn ned i grunnen og så kom der akuratt et lyn og torden som smalt ned i grunnen akuratt da jeg gjorde det. gjorde gutten min spurte faren. ja. gutten var i ekstase. kult min sønn. det var et sable smell av det. ja det var det. kanonsmell min sønn. ja. gutten var fortsatt i ekstase. og da spurte han faren om det var natur eller kultur. så sa faren at det må ha vært natur. men det går jo an til å tro at det var kultur også min sønn. du heter jo Tor. kult sa sønnen og satte seg ned med faren som satt på datamaskinen og så så han på faren en stund.

fregner. han hadde fregner. en mann han snakket med sa kult. kult med fregner. jeg har ikke fregner. og så mannen med fregner at det er kult uten fregner. kult det. nei. vi får vel gå tilbake til arbeid. ja. de hadde snakket om alt mulig på jobb og så gikk de til hvert sitt. de vurderte om de skulle arrangere en slåsskamp seg imellom om tusen kroner. hvem er best. men så fant de ut at de kunne vente til etter arbeid. pliktene kaller sa de like før de skilte hen til arbeid. nei. får vel jobbe litt tenkte han ene. de het Ørjan Wieseth og Espen Lomavik. de hadde hardt arbeid. men det skulle være sånn i det miljøet. det skal vi aldri få høre om hviket miljø det var, men det skjedde noe helt spesielt på arbeid. de ringte hverandre. og fortalte hverandre at de hadde vunnet i pengespill. de gav seg på jobben umiddelbart og tok en ferie sammen med ti andre menn. etter tretten uker så bestemte de seg for å begynne å jobbe igjen. de hadde lagt seg ut i fedme og fått flekk på magen og drukket altfor mye. nei. vi får begynne å jobbe igjen. de gav alle pengene de hadde igjen til frelsesarmeen og så fortsatte de å jobbe. når de var kommet på arbeid igjen så ringte de hverandre en gang til og fortalte hverandre at de hadde vunnet på pengespill igjen. gi det vekk sa de til hverandre så vi kan jobbe. ja. de gav vekk hele potten som var vel tre millioner kroner. skal vi jobbe så skal vi jobbe. må ha litt for tort og svie. kan ikke bare vinne heller. nei. så ringte de hverandre igjen tredje dagen etter og da hadde de vunnet femten millioner kroner. har du blitt sliten sa den ene til den andre når han spurte om de ikke bare skulle ta gevinsten denne gangen og reise igjen. nei ikke sliten, men hadde vært kult med

en ny tur. de samlet ti menn igjen og reiste. langt vekk. og sluttet i jobben igjen. og drakk og spiste og la seg ut. hva med å trene sa den ene mannen til de andre da han hadde begynt å få kvaler om fedmen skulle få de til å ville jobbe igjen. vi kjører på med litt trening så kan vi fortsette kampen mot fedmen og fortsette å spise og drikke. ja. vi trener litt innimellom for å få av oss dette kvalpefettet og så fortsetter vi turen og ikke tenker arbeid. ja.

Sigurd Sann. han var på en reise. og når han kom hjem så hadde han med seg noen notater om turen. han hadde opplevd ganske mye forskjellig. og så hadde han en seier med seg. det var slik at i landet der han kom til så var det en form for borgerstrid. en form for lokaloppgjør. og akuratt der var han. han kom i kontakt med den ene parten som så tydelig ut til å være underlegen. og han hadde til og med tilfeldige møter med lederen. det var der han begynte å engajser seg. han holdt til slutt en samtale med lederen som gjorde at de fant på fredsløsningen og hvor den underlegne part tok kontroll på et stort landområde. og det ble fred. de hadde nemlig vært uenige om opphavet. og Sigurd Sann så jo at det neppe kunne være et reelt problem. så som en tredjemann i laget kan en si så ble han et indirekte ikon for freden. de hadde vært steile og vanskelige med hverandre, men ved Sann så roet lederen seg ned og tenkte et sted i en annen retning han ikke hadde tenkt før og der kom han inn som et ikon. det ble ikke nevnt av lederen når de til slutt holdt et fredsmøte seg imellom, men de kom på andre tanker og Sann ble kjent for situasjonen. han skrev ned alt som hadde skjedd og fikk sannheten ned på papiret slik at det for ettertiden skulle bli kjent hvem han var i situasjonen og det så alle tydelig til tross for at de lokale ikke ville akuratt erkjenne det ved noe merke selv. Sann merket situasjonen på egenhånd i en kortere tekst. når Sann kom hjem holdt han en samtale med Blodend. Blodend så det at Sann hadde en helt unik og spesiell rolle i situasjonen og sa til Sann at ja om du får det frem så får du det frem, men det er klart at en må jo lese og forstå det. om de lokale la han til ikke ville lage noe merke, så gjorde du nok rett i å få det ned på papiret selv. ja, det er en viktig ting å lage et merke om en ikke får det

fra andre. Blodend la til at om det blir krig igjen så kan du komme til å bli et offer selv vet du. ja, det er sant, men uansett så er der ikke noe blant de som skulle være usikkert angående meg. jeg vet hvem jeg kjenner og når en tross alt har bidratt til å sikre fred så er det et viktig poeng. Blodend så på han. så utvekslet de noen få ord om hverdagslige ting, og så gikk de hver til sitt.

Donald Mawief. han hadde sin agenda. det finurlige med Donald var at han ikke visste hvem faren hans var, og han hadde ikke fått greie på navn. han visste ikke om det som faren egentlig ville med Donald. det synes Arne Qeier var noe å spille på. han var ikke hans beste venn, men han var en venn og i samtale når det oppstod emne om verdslige ting og lignende. så ble det spesielt å antyde noe om det som kanskje var hans formål i livet fra faren. formålet var kanskje at Donald skulle bli en eller annen form for verdensmann. men han var så engasjert i det lokale rundt der han bodde at han nærmest ikke tenkte på verden i det hele tatt. ja slik var det altså. han var på en måte litt som en gutt i bygden, men med et solid navn på verdensbasis. den ene gangen de stod og spilte på automater, så spurte Arne hva han synes om automater på verdensbasis med tanke på hvordan pengespill hadde for påvirkning globalt. da sa han ingenting som om han stod og tenkte lenge, men så sa han ingenting om det som om han glemte spørsmålet samtidig som han var veldig opptatt av pengespillet og automatene. og så når han vant et lite beløp så pekte han på maskinen og frydet seg. nei. sa han til slutt. det er sikkert slik på verdensbasis at det blir sikkert tent en del penger. og akuratt når han sa det så lo han når han håvet inn en ny liten sum. Arne smilte for seg selv. Arne prøvde liksom å få han litt inn på den vei som navnet tilsa, men kom aldri noe særlig langt. Donald hadde mistet faren for lenge siden og var på et vis låst til skjebnen som de fleste folk har i livet om hva en finner på av seg selv. det å gi et slikt navn var nok en mening, og det er ikke så enkelt å finne mening på andre måter når en mister de som forsøker å gi meningen. de to gikk videre og hadde som formål å tilbringen kvelden sammen med gjengen. gjengen var de vanlige kameratene som samlet seg i helgene og så videre. og Donald holdt

greie på alle sammen på en måte, da de visste de kunne spørre han om hvordan samlingen skulle foregå for slikt holdt han kontroll på. han var som om vakten i laget og fokuserte på bygden. Donald. hvordan det gikk videre med Donald er usikkert med tanke på dette angående verdslige emner.

loppe. den gikk sin egen vei. forutbestemt. den skulle finne mat. det var helt sikkert. den hadde planlagt en tur nedover en skråning for å finne en spesiell plante. en biolog som kom styrtende til stedet for å se på loppa var oppsiktvekket. dette er en loppe sa biologen. og den planten der er det beste en loppe vet. en slik plante er som en fryd for sjelen til en loppe sa biologen. en geolog stod ved siden av og hørte på det biologen hadde å si. planten er laget på en slik måte at når vevet i bladene brytes, så utfordres hele nervesystemet til loppa med et støt som loppa elsker. og så elsker loppa smaken av bladene også. så den står og får små støt gjennom hele kroppen og så videre så fylles kroppen opp av hormoner iforbindelse med smak og behag. så akkurat der ser vi sa biologen. der er loppa sa biologen med et forstørrelsesglass akkurat i den fasen når den har tre ulike kroppslige utfoldelser i sjelen. støt, smak og behag. og da står den på bakbeine og sviver som om i en drøm den visste om fra før av. hva heter planten spurte geologen som verken så loppa eller ville se. vil du ikke se. jo greit la meg få se loppa. så tok geologen forstørrelsesglasset og studerte loppa der den stod og nøt planten med tre ulike kroppsopplevelser på én og samme tid. se der ja. er det sånn den ser ut. ja sånn er det sa biologen. og så glemte de hva som hadde vært sagt før. geologen tok frem et annet forstørrelsesglass han hadde i baklommen så stod begge to og så på loppa, mens loppa hadde det fortreffelig i sin sjel. se der ja. ja se der sa de til hverandre. og loppa stod litt etter den hadde spist og tok det med ro. se nå sa biologen. nå kommer den først til å ta et ekstra langt byks før den fortsetter som normalt og det tror jeg etter å ha studert loppa på denne planten er på grunn av at den er i en form for eksistensiell ekstase. det er som om den kunne hatt vinger og flydd avgårde på en sky av drømmer. men så fortsetter den som vanlig ser du etter at den har hoppet

det magiske første hoppet. de to forskerene så hele hoppingen og fortsatte sitt arbeid.

akne. kvise. en god ungdom hadde fått seg en super kvise. så enorm at han måtte vise den til en tjommi. de var i garderoben og han sa til tjommien at det var noe han bare måtte vise. han hadde hetten litt sånn på siden at det ikke var mulig å se kvisen. tjommien ble interessert. hva er det for noe. en kvise tjommi sa han. en super kvise. de to laget sånne blåsebevegelser i munnen at de var i godt humør og nesten lo og tjommien var litt overrasket i stilen. han flashet kvisen. tok hetten til siden. å steike for en kvise. tjommien klappet litt med hendene. sjekk her sa han. vi popper han. de gikk bort til speielsen i garderoden og tjommien halset etter og begge to med ansiktet langt opp i speilet. sjekk her. han trykket alt han hadde på kvisen for maksimal sprut. middelet i kvisen eksploderte mot speielsen. de to lo. det der det er en skikkelig kvise tjommi. og så begynte de med vanlig snakk om kviser. ja du skulle sett en gang. jeg trodde ikke jeg kunne gå på skolen engang, men det var da jeg fikk medalje for beste og årets kvise. jeg hadde den midt i pannen og omlag to centimeter i diameter. helt full av middel og stoff og materie. kult sa tjommien. årets beste. den er bra. ja. jeg visste ikke engang om medaljen engang og det var derfor jeg lurte litt på hva jeg skulle gjøre med kvisen. sier du det. ja jeg leste i brosjyren for kviser og så tilfeldigvis dette om premien for beste kvise og da gikk jeg straks til klassen og viste den. det er rått tjommi sa tjommien om kvisen og medaljen. nei. det er så tilfeldig hvordan det er med kviser. noen ganger kommer det ikke en eneste kvise. andre ganger kommer det mange. og helt umulig å spå og forutsi. så det er ikke enkelt å finne ut hvordan en skal få den største kvisen et år. nei. det må gudene vite tjommi. ja.

arbeid. klokken er akuratt 08.00, og om du sa noe annet så tok du feil. det er nemlig slik at når en skal begynne på jobb, som trøtt eller våken, så er det bare å gå igang nøyaktig til riktig tid. det var en gang sa en skikkelig nøyaktig arbeidsmann at jeg kom på jobb for å tikke inn biletten. ja en slik maskin en registrerer at en er komme på jobb. da stod

det 08.15 på uret på maskinen, men jeg skal jobbe klokken 08.00 så jeg knuste maskinen med en slegge. så fikk vi ny maskin dagen etter og der stod det 08.00 akuratt når jeg kom. da var klokken riktig. slik den skal være når jeg kommer på jobb. ja, men sa en av hans arbeidskamerater. hva om du tok feil selv og ikke maskinen. nei, jeg skal begynne på jobb klokken 08.00 og ikke 08.15 sa mannen og slo til han i brystet så hardt at han datt ned på bakken og reiste seg opp igjen med litt fuglebryst. da sa arbeidskameraten at han trodde på han. maskinen var nok den som var feil. senere på dagen så skulle det være lunsj klokken 12.15. og når han kom til lunsj så stod det 12.20. han tok tak i klokken og fremfor alle på lunsjrommet så løftet han så alle så det klokken opp mot taket og med hurtighet smadret klokken ned i bakken. alle kvapp til på setene. hva i alle dager er det du holder på med. klokken var feil. jeg skal spise klokken 12.15, og det stod 12.20 på klokken. sånn er det. så enkelt er det. så sa en annen mann noe lavt til de andre. så skulle en til å si noe til han angående om at kanskje klokken var riktig, men at mannen selv tok feil av tiden. men arbeidskameraten som hadde blitt slått i brystet gav en advarsel om at han var voldelig, så han var forsiktig med å si noe. han sa ikke noe. mannen satte seg ned ved bordet. alle så litt på han. så satte han seg ned veldig maskulint og kremtet og tok frem nisten sin og begynte å spise. det ble litt rolig småsnakking rundt bordet. hans navn er ukjent.

når en er litt urolig. smell. det smalt. men seriøst sa en av de mest fornuftige og sindige av menn, men som manglet komikk. når en er litt urolig, så er det litt ubehagelig. to sterke menn stod ved siden av og latet først som om de ikke hørte noe. hørte dere hva jeg sa. nei ikke så godt sa de to mennene. jeg sa at om en er litt urolig, så er det litt ubehagelig. om en er nervøs som en liten rotte i bur mener du. ja litt sånn. med høy puls og som du har lyst til å bite deg ut av buret, og har nerveproblemer og er redd og stresset mener du. ja litt sånn. hva med det mann. nei det er en av de tingene som er ubehagelig ved kroppen. det å eie en kropp. det å ha en sjel inne i en kjættlig kropp. de to mennene latet som om de ikke hørte mer. de gikk alle tre inn på en bar. kjøpte seg en drikke hver.

hver sin øl. så satt de der og snakket skit som noen kalte det for å styrke seg. i alle fall de to mennene først og så den andre siste mann som sa mye elendig blant dem, han sa ingenting på en stund. bare satt å drakk. så tok den ene armen og dultet bort i den fornuftige, sindige mannen og spurte om de skulle ta seg en tur på en annen bar. tøm flaskene sa de uten å lytte. så tok alle sammen og helte ned på resten. den sindige typen begynte å hoste og harke og fikk drikken i vrangstrupen før han hadde tømt flasken. så begynte han å legge ut om kroppslige problem som med raping og stress med å få opp igjen drikke som var kommet i vrangstrupen når en først fikk noe i vrangstrupen. du er en last mann. sa de to andre. ja jeg er vel det sa han rolig for seg selv så ingen hørte. de to visste jo hvem han var, men det var ikke så mye å gjøre med det. de var tre kamerater som hadde vært det hele livet og de hjalp han liksom ved å fortsatt la han få være med i gjengen. så de gikk etterhvert videre og mannen kom labbene etter de to andre. de gikk inn på en ny pub og kjøpte hver sin pils. den ene av de to mennene kjøpte alle pilsene selv og gav til de to andre. takk sa den spake, sindige mannen og tenkte ikke engang på å kjøpe en tilbake, men de ordnet det, slik at det ble hver sin runde.

så tilsynelatende så er det mange grønne farger å tenke på. det er mørkegrønn. lysegrønn. grønn. og så er det ulike varianter som er særpreget som oliven og andre slike spesielle grønne farger. men det er jo ikke det viktigste om ikke selve nyansen er mørk eller om den er skarp. hva mener du med om nyansen er mørk eller skarp sa den ene av de ungdommene. jeg bare tuller med deg. jeg har ikke peiling på farger sånn er det. jeg synes du sa ganske mye bra om fargene. så du har jo litt peiling. jeg kan alt om farger selv. best på farger i mitt territorium. hvordan vet du det. jeg har et grønt flagg opp på taket og hver gang fugler driter på stedet så treffer de akuratt i en ring oppå taket slik at det fungerer som et bevis for at jeg er best. javel. men det er det viktigste å kunne det er farger om en skal bli kunstner. ja det kan så være. en kan jo male på mange ulike måter, men om en klatter eller knuser en grønne malingsboks på et lerret og lerretet blir helt grønt så er det grønnfargen

som er i fokus. ja det er sant. men om en river en del av lerret av og erstatter med mose så blir det en kombinert kunst av mose og maling. hva med om du har en grønnfarge og river i to deler og maler den ene mørkegrønn og så kobler på igjen med teip. da har en tre farger som først er en farge og så blir det to farger og så er der en farge i det transcendentale utenom i tillegg som planter seg inni hjernen uansett. nei, det finnes ikke. det er kun to grønne farger. nei. det er fem grønne farger. og så er der to grønne ungdommer som snakker med hverandre som kan alt om farger tenker de og så kan de veldig lite. de lærte av foreldrene å snakke om farger om de ikke visste hva de skulle snakke om og fortsatte slik hele livet. de fikk arbeid, og kom seg inn i politikken, men de ble ikke kunstnere. de hadde en slik ordinær kunnskap om farger. grønnfargen er best sa den ene. nei grønnfargen er ikke best fordi mørkegrønn er best. men mørkegrønn er jo grønn farge. ja det er det.

en høne i bakgården. en usedvanlig høne. hun gikk frem til den koselige bonden på fremsiden av huset og dreit. men så gikk den bak i bakgården om den skulle late som om den klekket. kunne ikke klekke, men var bitt syk og latet som om. ellers så var det kanskje bare noen gjenlevende biologiske problemer eller reaksjoner på grunn av hormoner som var løpsk som medførte at hun gjorde det. hønen stod i bakgården med ulike bevegelser som om den verpet, men der kom ingen egg. og stadig frem til bonden på fremsiden av huset for å drite. hønen het Masaqe. og var blitt syk. hønen hadde også utviklet en helt spesiell form for kakling som ingen hadde hørt en slik høne hadde før. bonden var litt irritert av og til, men var blitt vant til lydene. naboer synes det i grunn var litt morsomt å ha noe å se på. men spurte av og til om ikke bonden bare skulle skyte det der spetakkelet. det er kjekt med litt liv også sa bonden, men han kom frem til sammen med naboene at for kulturen og for naturen var det nok best å ta en ny vurdering på om en skulle la galskapen med hønen fortsette. etter en lengre vurdering så fant bonden ut at han skulle sende hønen til helvete ut av hagen. han ble sint når han først innså hvor syk hønen hadde blitt. og naboene sa. tenkte jeg det

ikke til seg selv, og sa for seg selv og hverandre at han hadde nok blitt litt for mye vant til den hønen. ja. hønen skal vekk tenkte han. han hentet en hagle og skjøt hønen midt i brystet så blodet silte utover fortauet like fremfor huset. og så tok han hønen opp med halsen og vurderte om han skulle spise den. akuratt da kom en nabo og sa at den hønen der spiser du ikke sjef. nei. greit. men kjøtt er kjøtt men sykdom er sykdom vet du. og så kastet han hønen i søppelet og så tok han hønen ut av søppelet igjen og så gravlagde han hønen ved siden av huset så han visste hvor hønen var. og så satte han seg ned igjen fremfor huset og tok et strå av gress inn i munnen og tok det med ro. noen naboer kom og hilste på og sa at nå var det endelig blitt fredelig og rolig her. ja. ja sa bonden.

så var det eventyr. der var to troll. de hadde bestemt seg for å begynne med politikk. og så var der noen fantasiskapninger som var halveis et dyr lignende en fugl og lignende en bukk av et eller annet slag. og så gikk trollene ned mot tinget i landet hvor styringen pågikk. trollene diskuterte og sa at det kunne være umulig å ikke styre nå som om vi som troll vil styre. nei det er et godt resonnement troll, sa det ene trollet. vi får dele oss i flere deler. du kan ha gull og morbiditet som styringsform, og jeg kan ha egg og syl som styringsform og så kjører vi på med det til døds. ja det er en god plan. styring er jo å få makt og ære og så styre på en eller annen måte. ja det finst vel minst hundre ulike styringsformer vel. sosiologi. patologi. paleontologi. psykologi og så videre tusenvis av ulike former for styring. ja det er sant. så vi får bare gå igang. trollene kom til tings. og det første trollet tok med seg noen av fantasiskapningene og gikk frem hvor en talte og holdt en lengre tale. og videre så sjonglerte han litt med sylen og eggene han hadde med seg og fikk stor applaus. dette er god politikk troll sa mange av lytterne. hva vil du gjøre med planene for sykehuset troll. det andre trollet kom til unnsetning da det første trollet ikke kunne noe om slike ting. det visste det andre trollet. så trollet plystret nærmest litt lett når det sprang til talerstolen og erstattet det første trollet. la raskt gullet og et symbol på morbiditet ned på benken ved siden av talerstolen og sa veldig arrogant ikke, men overbevisende at sykehusene skulle bestå mye som

før. da fikk begge trollene stor applaus for sykehusene visste alle fungerte fint. det andre trollet hvisket til det første trollet takk skal du ha som hjalp meg, da jeg hadde tenkte å bytte ut alle sykehusene faktisk sa trollet. bra sa det første trollet. så ble det i landet hvor tinget var et slags tosidig styre hvor trollene hadde et dobbeltmonarki sammen, og det gikk veldig bra. de var ikke så fin å se på, men de visste veldig godt til enhver tid hvor de hadde gullet, egget, sylen og morbiditeten, slik at de hadde full kontroll.

varhet. det var en lytter. hans navn var L. Kaslytt. han sa nesten aldri noe. bare lyttet. en gang lyttet han for mye og så ble han skutt. ja ja sa en god mann som også likte å lytte. da kan jeg lytte. hans navn var L. Qer. og Qer var en dag på butikken og en snodig situasjon oppstod. han møtte en venn. vennen hilste og sa mye forskjellig og han sa ha det bra etterpå. i den samtalen sa ikke Qer ett eneste ord. og det ble skrevet i avisen om det fordi vennen synes det var så morsomt at han ville skrive om det. så han la ut om Qer og hvordan han kun lyttet en hel samtale. skrev en helside i lokalavisen. og la til bilde av Qer fra da han var ungdom på ungdomsskolen. det endte med at Qer ble kontaktet av avisen selv etter å ha blitt det noen kalte for uthengt i avisen, men som han synes var greit i alle fall en stund. jeg er jo en lytter tenkte han for seg selv. avisen spurte om han ville hevne. men svarte ingenting i telefonen. så la de på etter at Qer ikke sa noenting og bare lyttet. så kom en ny artikkel. det var en annen venn som også skrev om Qer. men han skrev at han snakket før han ble en lytter og la til noen vers av det han husket han hadde fortalt ham. så kom der bare mer og mer stoff i avisen om Qer og de begynte å filme han utenfor huset der han bodde når han jobbet i hagen og filmet inn vinduet på privaten så de så hva han gjorde i sofaen og alt mulig. ved et tilfelle var alt innholdet i avisen om Qer. og det utroligste var at Qer leste alt uten å si noe til noen. han bare lyttet og leste. og så kom der et julemagasin også til lokalavisen like før jul. og absolutt alt handlet om Qer. både fremside. alt innhold i midten og baksider på avis og julemagasin. da tenkte avisen først da at nå var det kanskje nok. de spurte han om de ville han skulle slutte med alt

innholdet. han sa ingenting. da ble sjefen for avisen irritert. vi må få han i tale sa redaktøren. ja visst pokker sa de og laget til sint stemning i redaksjonen. men så kom en venn til unnsetning og sa at han er jo en lytter mann. så roet alle seg ned og fortsatte sine stillinger.

det var en gruppe på syv personer som hadde sammensverget seg og løyet om en mann. eller enda verre. de var syk på hver sin måte. de hadde uansett hvordan det var løyet om en mann. de ble omringet uten at de visste det. de hadde en plan om å stjele femten banankasser mannen hadde i kjelleren sin. bananene hadde han ute i det fri i en egen fri bolig utenfor huset. og av og til tok hgan banankassene ut på marken utenfor huset og fylte kassene med bananer. så de kunne stå ute i solsteiken og modne seg eller lignende. og han selv satt på en solseng og tok det med ro i hagen av og til og passet på bananene sine. men en dag skjedde det en stor endring. de som hadde omringet som også hadde femten kasser med bananer alle sammen, kom med en oppdatering på walkie talkien til mannen. de sa at nå var alt i orden. fint sa mannen. ok. over og ut. og så satt han noen timer til i sengen og noen av de oppdaterte han på at ikke alle hadde slike banankasser, men hadde alle slags ulike mulige våpen. det var mange ulike typer som omringet. og ett av de viktigste formålene var å redde befolkningen og la befolkningen i området få hevn for alle løgnene. det var ikke bare mannen med banankassene de hadde løyet om, det var mange andre. og så den ene dagen da alle som omringet fikk gratulasjoner og medaljer og heder og ære for innsatsen, så laget de til et komplott. de stakk i rompen med en nål alle løgnerene. og så fikk de de til å gale som galne folk. og så skrek de utenfor der hvor de var og så gikk de inn igjen. alt ble filmet. og slik fortsatte de med løgnerene og fikk mye underholdning både i medium og ellers i livet i det ukjente for medium. og så tok mannen banankassene ved en anledning inn igjen på det frie rommet. og så gikk han inn i stuen og fikk en ny oppdatering. nå er alt i orden. over og ut sa noen i walkie talkien. og etter det tok det ikke lang tid før alt var i orden og løgnerene tatt for løggen.

dårligere enn vanlige fiender. det er de blitt. det har vokst opp en forsamling blant oss som er dårligere enn vanlige fiender. hvordan kunne det skje. det er rasen sa en mann. nei, tror du det er det. hvordan kan du si det når du er av det samme folket. da er det kanskje fremmede som har gjort det slik slik at vår rase selv skal føle seg ekstra dårlig. ja det er det kanskje. så vi må nesten utslette de for at ikke vår rase skal få skam. ja det må vi faktisk. så de samlet en her. og så sporte de opp alle de som var involvert i bedrageriet og så videre drap de. de laget en massegrav og plasserte de i massegraven. det er bra så kan vi bli stolte av rasen vår igjen. ja for om vi ikke hadde gjort det så ville vi ikke vært stolt. nei. godt jobbet sa de til hverandre. så gikk de på en restaurant og feiret seieren over svikerene. og så gikk det ti timer med festing. og det ble stor fest underveis i de ti timene. de så på en historie av sitt folk. og var stolt av folket sitt og så videre sang de sanger for sitt folk. og så videre leste de tekster. historiske tekster. romantiske tekster. kunnskap som folket hadde utviklet. leste dikt og andre ting. folkket var blitt stolt av seg selv igjen og hedret alle sine gamle helter. det var veldig fint tenkte alle for seg selv og skålte. det er viktig med rase sa de til seg selv. så kom der et annet folk inn i bildet som hadde en fest utenfor. de var ikke rasister sa de. og det kom i løpet av kvelden en del tilrop til folket om at de var rasister like utenfor vinduet. dere kan si hva dere vil kanskje, men vi er ikke noe rasisitisk i vår fremgang. ikke rasistiske i vårt grunnlag. men husk på at om noen i en rase oppfører seg dårlig så tror kanskje noen at det har med rase å gjøre, og da vil en kunne få høre det. ja det er sant sa de for seg selv. og så fikk de respekt for det folket som tok vare på sitt folk for å unngå å få problem med snakk om rase.

hat. det var en gang et marsvin. det løp på bakken og elsket verden. spiste salat. og fikk av hun som kalte seg for marsvinets mor salat hver dag. en helt annen plass hvor der ikke var marsvin. så var det helt vill stemning. dere skulle hatt dere marsvin sa en. så hadde dere fått ro med én gang her. marsvin spurte folk. ja. dere er så elendig på fred på stedet her at alle går å krangler hele dagen. det blir ikke fred. men om alle får seg et marsvin så vil det bli fredelig. da vil dere måtte være mer hjemme.

mate marsvinet. rengjøre kassen til marsvinet og alle slags ulike oppdrag til butikk for å kjøpe salat og mate det. alle stod en liten stund samtidig som de holdt fast i hverandre sin krage klar til å egentlig slå hverandre enda mer i ansiktet. marsvin mumlet de litt for seg selv, samtidig som de så å hverandre. ja marsvin folkens. kjøp dere marsvin. skaff dre marsvin og ta ansvar for deres liv. de slapp kragene. roet seg ned betraktelig. og så gjorde de faktisk det. tusen mann i tallet kjøpte seg marsvin. de ble rik som svin på dyrebutikken. og alle fikk seg en kasse hjemme med marsvin som de ofte luftet i hagen sin. og der så ble det fred umiddelbart på hele stedet. alle passet sine marsvin og møttes over gjerder og snakket fremfor å slåss. de gav perioden for folket for Marsvinsfreden. det var navnet og alle så at de var blitt klok og tatt til fornuften og likte den idéen om at det skulle bli fred på stedet. de laget også til premieutdelinger på ulike arrangement og utstillinger hvor de så på hvem som hadde best marsvin. den ene mannen som også trente vekter hadde det største marsvinen og fikk pris. han gliste med bicepsene på spreng på bilde og var stolt over premien. han tok seg en øl på kvelden for å feire. sjelden at han drakk pils, men synes det var fortreffelig som han tankte akuratt da han åpnet pilsen. fortreffelig var begrepet og han snudde seg til marsvinet og sa fortreffelig til marsvinet. det ble fred på stedet.

selvinduksjonskoeffisienten. det er det aller viktigste i livet. det sentrale punkt for alt. sa en mann til en annen. ja hva er det da. jeg vet ikke sa han. da var det like før at han fikk et slag over nebbet. men de roet seg begge ned og sjekket ordlistene først om hva det var for noe. så fant de heller et annet ord. skjeggflaggermus. ja det er faktisk det. vi bytter om så er skjeggflaggermusen verdens midtpunkt og det sentrale for alt som er. greit. det vet vi begge hva er eller vent. det må vi sjekke også. så de søkte på nett om hva en skjeggflaggermus var for noe. og så gikk de videre i denne verden med sin nye ideologi. så møtte de Blodend. da sluttet de straks med å tulle med slike ideologier. for de skulle til å fortelle ham om hva de gikk og tenkte på. han kunne allerede se på avstand hvilket humør de var i. så det tok ikke lang tid så var de tilbake

i loven. og så kulturgrunnlaget sitt sett fra loven med loven som grunnlag. alt i orden gutter. det spurte Blodend. ja. alt i orden. skal dere noe sted. ja vi skal i butikken en tur. akuratt da fikk de øye på Sigurd Sann. og de avsluttet praten raskt og så gikk de til butikken, mens Sann og Blodend fortsatte praten sammen. Sann hilste på guttene. hvordan har du det Sann spurte Blodend. det går bra. jeg jobber som vanlig og har ikke vært på reise på flere uker. hardt arbeid. Blodend tenkte litt. ja det er slik det er når en har noe fremfor seg. i nåtiden Sann, så er der litt mindre å gjøre. Sann tenkte en stund på det Blodend hadde sagt. de tok farvel og gikk hver til sitt. guttene kom ut av butikken og fortsatte sine drømmer. de var blitt mer rasjonell. det var slik når en så eller snakket med Blodend så var det ikke noe sted å komme med tull. til og med om en gikk å tenkte å tull så sluttet en nærmest fordi en ikke ville kunne tenkt seg at det kom ut fremfor Blodend. det var følelse av strenghet. og sånn hadde det vært lenge der hvor de bodde og disse hendelsene skjedde.

det var en morgen. fuglene sang til neste skudd. bonden skjøt alltid en fugl om morgenen. og fuglene så ut til å ha blitt vant til det. så det var som om de stod på rekke og rad utenfor vinduet til bonden og sang til skuddet som skulle komme. som et skrik i en by med masse mafia og bander som alltid en måtte vokte seg for. fuglene var klar. børsen ble løftet av nattbordet. og bonden gikk ut mot vinduet og forbante seg litt over den vakre fuglesangen. ja den er jo vakker også sa han til sin kone. hun tok på seg ørepropper som vanlig og er smalt det. langt i overskudd med krutt. en hagle mot en spurv. og så gikk dagen videre. solen stod opp på gården og konen laget frokost. og så spiste de og barna kom ned. de var kommet i en slik tilstand mentalt at de ikke reagerte på skuddene til bonden. faren i huset. så de kom trøtt ned til bordet og begynte å spise. og så gikk barna på skolen. bonden hadde begynt en ny virksomhet på nabogården. og bonden i huset lurte på hva han skulle finne på idag. han hadde begynt med å mikse med virksomheter. den ene dagen maler og den andre dagen skomaker og den andre dagen håndtverker og den fjerde dagen noe annet. han trodde han var et geni.

og alle i bygden lurte på kvaliteten på dette arbeidet. han sa selv at det var av topp klasse. han studerte nøye alt sammen og var veldig trent på det han skulle gjøre før arbeid så det var ikke noe som helst å tenke på angående kvaliteten hadde han sagt. jeg er en dyktig mann la han til også når noen spurte om slike ting. så denne dagen så bonden at han gikk ut av hoveddøren med et skilt. han skulle nok reklamere for noe. hva er dette for reklame og skilt spurte bonden ut av vinduet. idag er jeg hårklipper sa han. hårklipper spurte bonden. hva kan du om hårklipping spurte bonden. jeg har studert i hele natt som et geni og lest en hel bok om frisørfag og hårklipping og så studerte jeg en rekke artikler på nett og har sett et show og en konkurranse angående hårklipping så det er jo enkelt som en gris og et svin sa han. jeg har laget til en krok hjemme så en kan klippe ved så det er bare å komme. jeg ser du ser litt sliten ut på håret selv. så om du føler fr å klippe deg er det bare å komme innom. det der skal vekk sa bonden for seg selv. han laget en plan for å lære naboen en lekse. hvordan det gikk er ukjent.

innledningen. det en spør om. det en fokuserer på. og så kommer alt annet. etterpå. som en saus. en hadde først to ingredienser og het Tom. nei en hadde én ingrediens og het Eirik. og så gikk en videre med det. en begynte med hvitløken. og hakket den omsider om til en liten haug med opphakket hvitløk. der er basisen. der er grunnlaget. og så skulle en videre som Eirik. og tenkte litt Tom. nå er jeg Tom faktisk en liten stund. for hva skal en gå videre med når en skal skrive om en opphakket hvitløk som en kokk. her kan det jo ta veien inn på alle slags ulike mulige stillinger og kaos. nei. vi holder oss innenfor kokkefaget sa Tom høyt til seg selv på kjøkkenet. skal jeg tenke meg frem til neste ingrediens eller skal jeg bare peke på neste ingrediens. nei han holdt på med en annen rett så han fortsatte med den retten og gjorde den ferdig. hvitløken var bare for å ha noe å gjøre på og leke seg litt på kjøkkenet for det var så få kunder. men det var da det smalt. kongen i landet skulle på besøk og det smalt i kanoner plutselig og kokken kom på at kongen kommer jo idag og så marsjerte det hundretalls militære like utenfor i gaten plutselig og bilder og arena ble laget til i en fei. nei det var alt

laget til og alt var klart. og brått så kom det en rekke kunder. så ut som om noen som skulle jobbe i forbindelse med kongsbesøket som skulle ha seg frokost. fantastisk tenkte kokken. endelig noe å gjøre på. en så det på ansiktsmasken at han hadde blitt litt grå de siste ukene, men nå våknet han til. hvordan går det med markedsføringen spurte kundene. det går helt bra jeg har et firma på saken. hvorfor ikke gjør litt selv også da. da kunne det kanskje komt litt mer kunder vet du. de snakket samtidig som de spiste. kokken henten mer mat på brett. og kundene kom med ulike forslag. hvitløken stod ute på kjøkkenet. kokken kom der på at om han begynte å leke seg med maten på kjøkkenet så kunne han jo heller bruke tiden på markedsføring i stedet for. der var det geniale.

øl. han likte å drikke. men drakk ikke så veldig mye. han var som en trekløver. om noen sa han drakk mye så nektet han å si at han drakk lite i trass selv om følelsene gikk den veien. da bare synset han litt. sånn gjorde han alltid. synset på tvetydigheter. slik at han ikke skulle rase inn i et uhell på en av sidene som han sa. nei. det er vel litt sånn med det sa han til seg selv og andre om det var noe slikt. så drikking kan jeg kjøpe en kasse av og til så jeg har en umåtelig mengde, men av og til setter jeg pris på bare en pils også. så det er ingen problem. en avholds satte seg ned en gang ned siden av mannen på en bar og spurte om han visste hvem Jakob var. nei det vet jeg ikke. mannen som satte seg ned visste nok ingenting om ham. bare at han var blitt ganske så full, men fortsatt sindig. vet du ikke hvem Jakob er. nei det vet jeg ikke. hvem er Jakob. det spurte mannen. Jakob det er en jeg kjenner veldig godt. javel. hvor bor han da. bor og bor. Jakob er som en venn i himmelen sa mannen. en venn i himmelen. nei se nå er det dans. så tok han seg en dans med en kvinne. og så satte han seg ned igjen og drakk litt mer. mannen satt der fortsatt. de snakket litt mer. Jakob. og så sa mannen at Jakob tror jeg aldri du blir kjent med. hvorfor ikke det spurte han. nei fordi jeg tror ikke du kan bli kjent med Jakob. nei vel. det er ikke sikkert sa han. og så gikk mannen som fortalte om Jakob videre og satte seg ned et annet sted. mannen var nå blitt full og gikk hjem. han lå i sengen og alt snurret

omkring. helvete. nå er jeg full. så la han seg på siden som en bjørn av og til gjør og prøvde å få snurringen vekk. gikk inn på badet og pisset og så la seg igjen. da fikk han en melding på telefonen sin om at det kom orkan imorgen så silturen måtte avslyses. da sendte han igjen ikke en melding om at det var sol og ro og at seilturen skulle gå som planlagt i trass, men sendte igjen at vi får nå se imorgen hva det blir til.

sjokoladen lå der. på bordet. mannen hadde bestemt seg for mange uker siden at sjokoladen skulle ligge der i et helt år. han husket ikke helt hvorfor han hadde bestemt det, men det var en sånn bestemmelse en av og til gjør i lyset av noe spesielt så en tar et valg. sjokoladen lå der og hadde en dato som skulle tilsi at den kunne ligge der i et helt år uten at den skulle gå ut på dato. men så kom han i en knipe. han hadde ingen annen snop i hus. og han satt å så på fjernsyn. og akuratt når en satt der så kom han i en annen tilstand. vurdering om han skulle gi opp en slik drøm av en bestemmelse eller om han skulle spise den. han tenkte først at han får bite tennene sammen og så ikke spise den. la den ligge. men stadig så følte han som om en sult etter noe snop. og så romlet det til og med i magen. han laget seg litt spaghetti til tross for at han ikke var særlig sulten bare for å ha noe til kikkingen. og så spiste han spaghetti. da tenkte han ikke på sjokoladen i det hele tatt. men så plutselig så gikk øynene ned igjen på sjokoladen og bestemmelsen og han vurderte et par ganger til om han skulle spise den. han fikk også flere reflekser der han skulle akkurat til å ta i sjokoladen, men så angret han seg. han så nærmest seg selv som to djevler på hver sin skulder. én med en hard bestemmelse og én med et ønske om noe snop. og så begynte han å visualisere med de to djevlene og tulle seg litt med de en stund. så knuste han til de og kom med en ny refleks om å ete sjokoladen. da strakk han nesten helt ned til sjokoladen. men så angret han seg da også. så ble han mann. han følte en ro i hele sjelen. bestemte seg for at han skulle fortsatt la sjokoladen ligge ut året. og ikke spise den. og følte seg stolt av avgjørelsen og sterk. vilje. og satte seg godt tilbake i sofaen og spiste ikke sjokoladen på et helt år. når året var ferdig så først spiste han den. mandig.

aking. det kom en gjeng på tyve menn ned et fjell på et og samme akebrett. de hadde laget det sammen. det var ganske så stort. som en lag slange. de var alvorlige og forsøkte å nyte turen som de hadde forberedt så godt. de hadde planlagt akebrettet siden forrige påske. og laget det i et verksted ikke så langt unna den ene mannen. der var der et stort verksted de kunne jobbe i. de hadde sveiseutstyr. alle slags hammere og spiker og treverk og stål tilgjengelig. og hadde jobbet med akebrettet i nesten ett år. nå var de på ny påsketur og hadde lånt seg en trailer til å frakte akebrettet med. arbeidet mest å dra akebrettet til topps, men det klarte de. de brukte åtte timer med selve arbeidet og endelig kom de til topps. veldig bestemt på oppdraget. så satte alle seg klar. tok noen bilder så de hadde å vise til andre. så satte de utfor. ti mann i alt på samme akebrett. en del humper og ujevnt terreng nedover, men ikke så altfor mye. bare noen få farepunkter. såfremt de svingte drøyt til venstre akkurat i ett vesentlig parti med et stup på femti meter i fritt fall, så skulle det gå bra hadde de planlagt. de kjørte nedover og var i retning av stupet som planlagt og la grundig styringen ut mot høyre flanke av nedfartsåren. og det gikk veldig bra. det ble ikke noe strev og store følelser av frykt. og så når det verste partiet var over så var det bare å lene seg tilbake og nyte resten av turen. ti mann. noen kilometer til. lett føre. lett terreng. her var det bare å nyte turen nedover. det begynte å gå fort, men de hadde en solid brems de hadde laget til som den ene hadde full kontroll på så alle var bevisst på bremsen. og så når de endelig kom ned så var de stolt og fornøyd. tok bilder. lagret minnet. klemte litt i rus av feber. og omsider tok akebrettet tilbake opp på traileren.

dykking. han var blitt dykker. han hadde nettopp gjort ferdig dykkerkurset. og hadde allerede vært noen ganger ned i dypet. for noen måneder siden fikk han ny dykkerdrakt av kjæresten. han var jo blitt lidenskapelig innenfor disiplinen. og kjøpt seg harpun for noen slanter han hadde hatt liggende. og var nå i lesning av en ny dykkerbok han hadde kjøpt og fått en kompis også til å ta kurset. og så skulle de ned i dypet sammen på en tur de hadde. og så kom de ned til tungen og

studerte tangen og så så de en torsk litt bortenfor på en sandslette litt bortenfor tangen. og svømte rundt omkring i dypet. de var på en omlag ti meters dyp. de var ikke forberedt på noe dypere nå de måtte først øve seg og komme inn i erfaringen angående dykking. og så fant de en sjøstjerne og uten å tenke på det så slumret de rundt sstjernen i nesten en hel time. så reiste de opp i båten igjen og leste litt på dykking for å se om de kunne få litt flere kunnskaper og så reiste de ned igjen etter en stund. og det merkverdige var at de var så oppslukt i geskjeften at de ikke engang snakket med hverandre i den pausen som varte nesten en hel halvtime. de hadde spist og lest og tenkt på neste tur og turen som var. og sa faktisk ikke et eneste ord. så var de nede på dypet igjen. da møtte de en super spesialist på dykking som hadde en enorm tank på ryggen og hadde vært nede i tre timer i strekk både dypere og grunnere. og de gestikluerte og forstod at han hadde vært under vann i tre timer, med en jævlig stilig drakt og alt av det beste utstyret. han reiste videre i dypet og de to slumret litt mer på grunnen der de var og sjekket ut ulike ting og så på litt steiner og sand og sånne ting på dypet. han som begynte med dette bestemte seg umiddelbart for å spare seg opp til det beste utstyret han også, men kompisen hadde allerede gått lei av det hele når de kom hjem igjen. han måtte få seg en ny kompis på dykking og kjøpte seg en ny bok.

han hadde gjort veldig mye forskjellig. mest godt. men noen påstod han hadde gjort noen vonde ting også. han nektet. jeg jobber med saken så de forblir gode. det er det aller viktigste når en er å tur eller ikke er på tur og er hjemme. forstår du. han så opp på pannen på mannen som kom med kritikk og så både på venstre tinning og høyre tinning der han bevisst sa en slange som han kalte det ved at han sa både på tur og ikke tur for å få den andre til å tvile på noe tullball. og så gikk ukene. men han kom i snakk med en mann om ulike straffbare aktiviteter, og de kom inn på grunn for død. de kalte det grunn for død. og så sa de videre at en gang må en dø og kanskje kan det være en naturlig eller en kulturell årsak. for om en eksempelvis har såret noen slik at de blir forbannet så kan jo det være at det blir grunnen for ens død. ja ved at en

blir skutt, maltraktert under en traktor eller gravd ned i likvidert tilstand. sier noe om et helt folk til eksempel så skal jo ikke det mer til enn at en raddis eller en kul fyr tar hevn blant hele folket. og om en gjr noe dumt kan det jo balle på seg med alle slags tendenser av straff. nei. det å dø naturlig er nok det beste, så da må en jo for all del forsøke å være grei med alle. ja slik som vår herre stjerne. vår herre stjerne spurte den andre mannen. ja vår herre stjerne har sagt at en skal være snill og grei med alt og alle så slipper en det der med å risikere dødstraff tilfeldigvis. ja. naturen kaller sa de og hoppet rundt omkring i turnhallen. det var to turnere som var skikkelig dyktig på turn. trippel salto tok de. og så tok de pause og snakket litt mer om dødstraff. nei. det er nok best å ikke engasjere seg for mye i debatter og problemer og usikre ting. det er best å være seg selv og ikke todelt. ja enig, men hva mener du med todelt. nei det er bare et uttrykk. for det baller på seg med idéene og om en har gjort noe uoppgjort så kan det komme dødstraff. ja det er slik det er.

megafon. en tilbakestående mann hadde kjøpt seg en megafon. han hadde mange kjent fra før av og holdt mange samtaler med mannen. så de visste hva som gikk for seg i hodet til den tilbakestående. han manglet noe med fornuften og egenskapen å kunne holde en samtale. han var liksom som noe annet enn et menneske. nå med megafon. han gikk rundt på plassen i byen. og trykket på megafonen. snakket litt. lo på sin identitetiske måte som om han var en gullfisk i et akvarium som hadde fått seg mat. og så gikk han litt videre og satte seg ned ved siden av noen. og stilte megafonen inntil hodet til de fremmede og snakket så de følte bakoversveis som situasjon. de flyttet på seg. mannen lo. og så snakket han litt mer for seg selv. og så gikk han videre og rølpet seg med megafonen rundt noen som var på handelstur i byen og fine klær. løp rundt de og hikset i bevegelsene som en langdryg gnom. og skrek inn i megafonen. det var ubehagelig og flere og flere hadde begynt å legge merke til mannen og de stilte seg op enkelte. dette var et show. det ble nok kortvarig tenkte noen når de så hvor mye spetakkel mannen laget. han ble mer og mer inne i det og jaget rundt på plassen med megafonen og det ble mer og mer skriking og plaging av andre. en mann

som så det hele ringte politiet. det kom en stødig politibetjent til stedet ved navn Robert Cop. han hadde kallenavnet 'Maskinen'. han så det med en gang at her var det en tilbakestående mann som hadde gått løpsk blant befolkningen. han tok tak i nakken på mannen og megafonen og en kollega tok tak i megafonen. den tilbakestående begynte å sprelle og hyle og alle så jo situasjonen nå. som et svin. en gris på avveie og i det ville. men han kom seg absolutt ikke løs fra grepet og alle var litt forundret. det var en venn av en journalist også som hadde kommet til stedet og tok et bilde og spurte når mannen var lagt i jern og plassert i bil Maskinen om han ville at mannen ville sende bildet til avisen. hva han svarte er usikkert. men alle ble stolt av politiets oppgave i samfunnet den dagen når de så hvor galt det kan gå med slike som ikke kan oppføre seg. Maskinen og kollegaen kjørte så videre til politistasjonen for alt det formelle.

de kuleste kan enkelt mobbes de også sa en skikkelig knakande god mann. det er enkelt. det er eksempelvis bare å forestille seg at en rører en fjær lett i baken hans, og så se på han etterpå og den følelsen av emosjon som oppstår der imellom. det er ikke vanskelig det og kan ikke tas. og den kule skal jo alltid forsøke å med sine og hevde seg så det er jo bare å imaginære eller oppleve samtidig som en selv var den kuleste uten at noen visste hvorfor. så det er det ingen problem med. kulest på rangstigen av kul er enkel. det går fra bønn til topps og der er det stadig konkurranse, men stadig så er der ikke konkurranse og vi har jo konstantene, men der kan vi ete sånne små boller innimellom som jeg fortalte om med fjørene om en absolutt begynner å miste kulheten. så det finnes mange triks. han ene jeg kjenner mann er veldig kul. han ligger helt på toppen på skalaen og står der på et vis. en kommer liksom ikke inn på han. hva som er hemmeligheten vet jeg egentlig. utseende. bil. dame. og mange sånne faktorer, men det er slik at bolle skal en ikke kimse av heller. og om en er samlet en hel gjeng. ti menn. ti kvinner. og begynner en ny tur helt fra begynnelsen og alle med rent rulleblad for å kalle det det. så er det en del ulike momenter som skal til for å bli den kuleste. det er ikke bare erfaring. det er også turen i seg selv.

tilfeldigheter. og så plan kanskje også. men det er ikke alltid planen fungerer som den skal. så det er ikke bare å komme inn i gjengen å tro at en skal ende opp som den kuleste. bilder og minner og sjefen og den beste mann. nei. kulhet det er mange ulike triks og tilfeldigheter. ikke bare ren matematikk. så det viktigste er ulike ting, men nå må jeg gå. vi snakkes. og den turen vi har planlagt kommer til neste vår. det blir skikkelig kult. snakkes. de sa hadet til hverandre.

knust kamera. han hadde ikke faktisk fått seg et illebefinnende. men han var veldig sint. oppgitt og veldig sint. han skulle gå på kino. men så kunne han ikke på grunn av jobben. så sønnen måtte bli hjemme alene og han hurtig komme seg jobben. et nødtilfelle. og så når han endelig var kommet på jobben så var det mange kamera der. og en kollega han aldri hadde fått kontroll på begynte å steile med ulike historier fra gårdsdagen da han hadde vært på reise og damer og fest. og så kom en kollega som skulle gi seg for dagen som skulle på romantisk ferie med en mann. og en kollega som kom i all hast fordi skrivebordet der kom inn på livet hans så brutalt da han dunket bort i skrivebordet så koppen med kaffe sølte utover hele buksen og akuratt da kom en annen kollega for å ta et bilde i forbindelse med jobben. et profilbilde, men da tok han tak i kameraet og knuste det ned i bakken. og gav han et blikk med dødpanne. og så ble det en situasjon med forklaring litt senere om alt som skjedde under lunsjen. og han skulle kjøpe nytt kamera. men det var helt i orden alt sammen. ja det skulle ikke bli noen represalier på dette. men hvordan prøvde han ene som likte han minst bare for å se om det kom noen irritasjon og spurte altså om det skulle bli noen romantikk med berten som skulle på ferie med en mann. men han hadde roet seg helt ned. det var bare kun en helt tilfeldig forbannelse så frisk og rask og ingen sure miner mer. og så etter det så kom han hjem igjen til sønnen og de planlagte kinotur dagen etter. og sønnen så i ulike magasin for å se om samme kino var tilgjengelig dagen etterpå og det var den så da var alt i orden far sa han. og så kjøpte han is til gutten også på en bensinstasjon og de satt å så på fjernsyn ut kvelden inntil sønnen var stuptrøtt og gikk til sengs alene.

forfatteren sa grei beskjed til alle sine fiender som gikk mot at de ikke skulle bli hans følgere, og til alle fiendene hans som gikk med at de skulle bli hans følgere. så fikk han en hel bråte med følgere. det ble voldsomt kritisert av hans venner. han ble en stund nesten fiender med sine venner. fordi plutselig satt der to grupper rundt hans kropp. på den ene siden satt der en gruppe med fiender som var mot ham. og på den andre siden så satt der en gruppe med fiender som var med han. og akuratt der så kom noen gode venner som ville skrive, men da ble de så sint av å se hva som hadde skjedd rundt forfatteren at de gikk. skal du bli venner med dine fiender du da. spurte de. nei det var ikke meningen. meningen var å utnytte de litt og irritere og såre litt mann. eller om du er en kvinne. jeg hører deg ikke helt eller jo det gjorde jeg, men jeg så deg ikke. ser deg ikke mente jeg. ja, men om du skal sitte å se på meg og dine fiender i en slik stilling så gidder jeg ikke skrive mer med deg. nei. da skal jeg endre strategi for krig. jeg skal slutte å tiltrekke meg fiender og så heller la vennlige være her så vi kan skrive sammen sa forfatteren. og så sa han til alle fiendene sine. gå vekk. men så var det kun den ene gruppen som gikk vekk som var den som gikk mot og så forble den som var med. men så ble uansett den ene siden av ham vennlig og kun venner satt igjen der på den siden og det var kjekt for de vennlige. så tenkte forfatteren seg litt om og så sa han. til alle fiender som går mot ta å vær her, og alle fiender som går med ikke vær her. og da forsvant den ene halvdel som var fiender som går med også. og det kom venner og satte seg ned på begge sider og så sa de. da er vi sammen vi venner så det ikke er en tosidighet bak forfatteren her. og da satt der plutselig hundre og nitti venner av forfatteren bak ham og sa til seg selv at dette er kult. men den ene var litt kjip og sa at forfatter hør her, for om du har nettopp kastet vekk en gruppe og så kaster du vekk to grupper i en setning når kun den ene er igjen, så gjør du ekstra mye arbeid. det var ikke så godt sagt. nei det var kanskje ikke det, men nå er du jævlig kjip med meg. ja jeg er kanskje det sa klageren. han ble kalt klager. og er du en venn liksom spurte forfatteren litt sånn at en vanligvis blir irritert om en er en fiende, og så ble han faktisk litt irritert.

og alle så på han. er du irritert nå. så snudde forfatteren seg og sa om du skal sitte her irritert så er du kanskje ikke en venn. så sparket en av vennene til forfatteren klageren vekk, men så gav han litt gråt. når han stod og gav litt gråt så begynte noen av de andre vennene rundt forfatteren og gråte litt også og forfatteren til og med ble litt på gråten, og da sa alle at alt skulle gå bra og så satt klageren seg ned og fikk et nytt navn som en venn og så ble det god stemning blant forfatteren.

Mongstad. hva mener med Mongstad. en av verdens beste ingeniører sa at Mongstad er et sted. ja det stemmer. men hva skal du nevne stedet for nå da. og da sa han javel da kan jeg snakke og så kan du gjøre noe annet. ja det kan jeg vel. og da ville det andre være sa jenten ettertrykkelig at er å vise deg hva jeg har lært meg. hun hadde nemlig lært seg noe helt utenom skolen som var den vanlige veien å gå. fordi i naturfagene så hadde hun lært om vann og elver og elveløp og demninger og sluser for vann. men det hun hadde fått med seg broren på var å lage et vannsystem helt utenom det vanlige som forklarte mange problem i verden. og hun var sjef og ingeniøren iblant dem og broren hadde spade og tok seg av alt det praktiske. hun tegnet og laget planer og broren spadde og laget løp og andre ting på den skrå engen der hvor de holdt på. de hadde fått lov av foreldrene for alt kunne jo omgjøres etterpå og grovt graves opp igjen og flates ut. hun forklarte at om en først har to ulike strømminger fra toppen fra en spring på toppen. og så fem ulike deretter som hver har to tvillingpar med strømminger der den ene går opp og den andre ned og én i midten som hovedåren, og så lager et nettverk av liv deretter så styrer en spaghetti av strømminger deretter så tar en på en måtte full kontroll på alt av vann og nederst kan en ha en sluse som tar imot vannet helt nederst. jenten og gutten fikk diplom av læreren for å ha tatt vitenskapen et steg lengre. og alle klassekameratene ble stolt av de to. og videre så gikk alle til stedet og tok bilder og malte og tegnet hele verket som helhet. det gikk rundt og var livets forsikring. sa de. de sa at dette løp av strømminger i vann er som om livets forsikring om godskap. og videre så ble det etter det kalt Monstad av klassekameratene og hele lokalmiljøet. Mongstad.

nei. vi får skrive litt til. et avsnitt. det kommer jo av og til romanse, men av og til må vi ha beinhard jobbing. da må en trø til. snurre rundt. ta en flip. salto. spirrevipp. for å virkelig jobbe så må en av til slåss også. det sa J. Akne. men da kom en mann til og spurte. hva mener du egentlig med at da må en ta en flip. du påvirker kanskje godfolk her mann. så en må vite hva en holder på med. nei en spirrevipp er liksom å bli litt ekstra glad og så gå på jobb. kanskje danse på vei til jobb. kanskje gi et slengkyss. hva sa mannen. si et slengkyss. hvilket miljø er du i. det er ikke akuratt et mannsdominert miljø du kan være fra. nei jeg er med både menn og kvinner jeg. sa Akne. ja, men har du aldri forstått deg på at menn ikke bare gir slengkyss uten videre. da må en kanskje være forelsket for eksempel for å komme inn på sånne noter. vel, jeg bryr meg ikke om alle sånne detaljer. jeg lever mitt liv som en fluor. vilt. levende. som border. som krem i full blomst. bare hold kjeft. sa mannen. han het M. Alne. ok. la oss si vi skulle gått på en bar og tatt en øl sammen. mannen lente seg til gjerdet like ved og så at her måtte en kanskje snakke lenge. for å få han til. og så drikker litt øl sammen. hva ville du ikke snakket om da. fotball. kvinner. jobb. muskler. kule ting. mandighet. kremtet og så videre. ikke det. hva ville du ha snakket om da. kvinner. der stoppet han ham. for han nevnte kvinner på begge sider av skalaen som det heter. og videre derfra så forsøkte han å ta kommandoen. gå hjem og les denne boken. og når du er ferdig så tar du kontakt med meg igjen mann. han gjorde nøyaktig som han sa. og når Akne møtte han igjen skiftet han navn til Alno. så ble de to Alne og Alno og kamerater. han fikk faktisk til den mannen og som han sa selv. han gjorde en gutt om til en mann.

kamera. han hadde kjøpt seg nytt kamera. han knuste det bakken. han ble sint. så kjøpte han seg nytt. et helt flunkende nytt kamera. og det var bra å ta bilder med sa han. han lempet det bort til en venn. han var ikke forsiktig med kameraet. han kastet det omlag ti meter bort til en venn der de begge stod på samme asfalten. vennen klarte akuratt ta imot. han hadde brukt opp alle sine sparepenger, men brydde seg tilsynelatende

ikke om han kom til å miste det i bakken. og kameraten sjekket det og tok noen bilder. og videre så ble det store ting på gang når han tok bilder fordi han fikk kameraet og ble en populær fotograf i området der han bodde. han tok et bilde som det ble laget statue av. og han tok et bilde som ble et kjent maleri av. og han tok et bilde som familien tok ekstra godt vare på. så når han var ferdig med alt så knuste han kameraet i asfalten og trakk på det og sa at nå er jobben gjort du. og så gikk han til kameraten som hadde spart opp nye penger og kjøpt seg nytt kamera og begynt å ta bilder. nå kastet han det til og med ut av vinduet i all hast når kameraten kom. og da var avstanden 50 meter. kameraten tok imot lett og så litt på kameraet før kom inn til kameraten. og så tok han bilde av ham. og så tok de noen bilder sammen og laget en fotomontasje sammen. det ble stilig. og de inviterte hele grenden der de bodde til fest med fotomontasje. ikke større, ikke mindre. noe å gjøre på er veldig bra. det er så kjekt at sa de til hverandre og alle som kom. så laget kameraten som hadde kjøpt seg nytt kamera en ny sketsj. han knuste kameraet ned i bakken, asfalten så det sang. og sa. aldri skal jeg ta mer bilder folkens. dette er siste fotomontasje fra meg. så tok alle bilder av fotomontasjen i seg selv for å markere situasjonen og hendelsen. og videre fra det så tok aldri kameraten mer bilder.

ikkje der. Donald II.. han het Donald II.. han var den andre av to stykk. eller kanskje tredje. men det som skjedde var at Donald I. hadde alltid vært der. så kom Donald II. som en som ville ligne på Donald I. men var falsk. så falsk at han prøvde å ta hele kaken Donald I. hadde fått til bursdagen. han fikk en så flott kake at den var både stor og liten på samme tid. samtidig. helt nøyaktig som om ikke to ulike motsetning, men som om det samme bare at det motstatte var med og det motsatte der igjen var med. en ny egenskap i språket faktisk. for det er slik når en liker kake, så bryr en seg ikke om om den er veldig stor, fordi da kan en trykke hele ned i gapet på en gang. da sier en som en alltid har sagt at det motsatte er det som er med. så forstår alle hva en mener med det. men i det som skulle feires med presentasjon etter at kaken var spist, det var verket til Donald I. indirekte om Donald II. sitt verk. fordi

Donald II. skulle på en måte utnyttes. melkes. vris om på så en forstod sannheten. og der var nå alle spent. fordi Donald II. skulle få ordet etter at presentasjonen var ferdig. og det var spennende hvike ord han skulle si. og da sa han til og med at han ikke var klar før etter presentasjonen for han måtte jo først høre på hva han skulle si noe om. ja vel. og så kom den kunsterlige presentøren som hadde med et lag rigget dette skikkelig godt til. de satt mett på kake. nesten ikke mett sa noen for de kunne gjerne hatt mer også, men kaffen var veldig god. og så etter det så hørte de på presentasjonen i en hel time. alt mulig var med. og alt for Donald I. og alt for å vise at Donald II. var falsk. og når alt var ferdig så satt de spent. da gikk sniken opp på talerstolen. hadde skrevet noen notater. og da sa han ikke jeg. han innrømte altså fremfor hele publikumet at det ikke var han som kunne eie navnet Donald, og skiftet etter det navnet til et navn en ikke vet hva er.

så var det motsetninger. frelseren av motsetninger. han gikk omkring i verden på bare føtter. som en frelser sa folk. for av og til når det var veldig spente debatter, så stilte han seg imellom og sa at alle er velkommen til en bedre verden om de bare vil. en invitasjon er ikke nødvendig. den ene kom med en motsetning. ja hva med det å være små og det å være større. jo det er nesten en motsetning. for om en sier innenfor størrelsesorden som begrep så er det som om det samme. eller om en beveger seg inn på det språklige, så kan en finne at et spenn kan være greit. for om en skal inn på en bar, ja, la oss si vi skal inn på en bar. og si at en øl er god, om en er i trass omkring en annen mann som sier også at pils er vondt, og så i trass si at pilsen er forferdelig dårlig. så kan en jo måtte nettopp komme inn på frelseren av motsetninger. for han sier at motsetninger er som om to like ting av og til om en er høy. jeg klarer absolutt ikke se at der er noen som helst form for likhet sa bartenderen angående godt og vondt øl mann. han sa det til alle kundene også. godt og vondt øl er to vidt forskjellige ting, men om du i det hele tatt er kommet i fred som dere gode gjester er så kan dere bedømme selv og så skal jeg forsøke mitt ypperste sa bartenderen om å servere dere nok en ny god pils. og der kom frelseren til unnsetning for sitt eget

konsept. det han sa var at der viktigste er å finne minst ett gyldig eksempel på en motsetning en kan finne ut er som om noe annet nettopp noe av det samme. men en må ha høyhet sier de som han sa. og så kom han litt videre i praten og fant ett godt eksempel. om en har en vare. en vare. som er kostbar. så kan en finne at om en har lite penger så er den kostbar. men om en har mye penger så er den ikke så kostbar. så da er en litt inne på situasjonens kjerne. en må kanskje de til det faktum at noe er villig til å være en motsetning og andre ting er uvillige til å være en motsetning. og så må en kanskje ha høyhet og kunnskap for å nettopp se det. så slutt å krangle mine venner. jeg er frelseren av motsetninger. ha det så godt alle sammen. og så smalt han igjen døren etter seg og gikk.

de snille. det var fem gutter, hundre menn, ti kvinner og fem jenter. de var på tur sammen. gutten fikk i oppdrag av kvinnene til å passe mennene. for de var kjent til å bruke penger uten å tenke seg om og en måtte ha en viss orden på økonomien sa kvinnene til guttene og guttene var blitt så klok og sofistisert av kvinnene med oppdragelsen at de visste nøyaktig hva hun mente og passet på at det ikke ble for mye snop for eksempel. den ene mannen var på handletur for alle sammen, og fikk med seg én av guttene til å hjelpe seg og en blokk. det var femti sider handleliste, men mannen var ikke sur han var en av de enklere og synes alt var greit i livet. men så skjedde det. han gikk rett i snopehyllen, og det så gutten lenge før han kom frem, og sa grei beskjed til mannen. ikke noe snop idag mann. og så snudde mannen og fortsatte å handle inn på listen. det var da de møtte en annen mann. han sa til de at alle mennesker på jorden har potensiale til å bli veldig flink. men hvorfor. det er spørsmålet sa mannen. hvorfor bli flink når en kan drive dank. det nikked mannen litt til og gutten som følte han var på arbeid som han visste han skulle få litt penger for som han alltid fikk av kvinnene i laget han sa ingenting, men så på mannen og lurte litt på hvor lenge praten skal ta. og sa til mannen et spørsmål om hvor lang tid han tror praten skal ta. mannen sa ikke lenge og stod og snakket litt mer om dette emnet som de var inne på om menneskene på jorden, og da sa mannen at ja

alle kan bli flink om de bare vil. og jeg er en av de flinkeste sa han på tull. de lo litt. mannen fikk egenskap av å være morsom og tullete på handletur i den handleturen. det synes gutten faktisk var litt kult og smilte litt for seg selv av å se på mannen som så ut til å ha fått seg en ekstra stjerne for seg selv. og så sa de adjø til hverandre og så gikk handleturen ferdig. de hadde fem hundre handlevogner som ble litt over hundre turer frem og tilbake til stedet der hvor de bodde og alt i orden sa mannen like før siste turen og kom hjem igjen. da synes gutten han var enda mer kul da han tok så lett på alle de tunge løftene. mannen og gutten på handletur for de omlag 200 menneskene som var på tur.

kom deg til helvete ut av min hjerne. utrop. en pasient skrek. Lasse Kac tok ansvar. Kac var en ener på psykiatri ute i feltet som de sa. en fri psykiater som kunne gjøre som han ville ute blant folk. han kunne legge inn folk. sparke folk som var syk. drepe folk. støte de med elektrisitet. skyte folk. snoke på folk på privaten. ja. finne sykdom og fjerne sykdom. og så om han ikke fant sykdom så lyge om at de var syk og ta de skritt han ville. en skikkelig forfører på én måte og en skikkelig mann som syke folk kunne drømme om at de var. alle friske folk synes at han godt kunne ha litt mindre frihet. en syk person ved navn Martin Weho, han begynte å drømme om at han var Kac. men da kom Kac og tok han lett. så da ble han skutt i hodet med en bøsse raskt med én gang. så det var lett sak sa alle på puben. de var samlet rundt Lasse Kac alle menn i bygden. ingen var redd. for alle hadde fått hvert sitt kort som sa at de både var venner med Kac og at de var frisk. et venn og frisk kort. det var greit sa Kac rett til de i ansiktet selv når de satt ved bordet. for jeg er en voldsom type som ikke er redd for å ta i støtet som han sa. så at dere har kort å vise akuratt når dere sitter her og er med meg så er det greit å være trygg på den sikre siden. ja. alle tok opp kortet og viste kortet til Kac. men så fant de ut at de ikke var de ekte vennene hans, og så ble de byttet ut med en ny horde med menn som satte seg ned. de var de uten kort. hva skal en med kort sa de til Kac. Kac smilte. og så satt de der og snakket om ulike fremtidige trinn og mange steg de hadde tatt tidligere på dagen og før. og det ble god stemning rundt bordet og Kac

og to andre hentet øl, og det gjorde at Kac så det at han heller skulle vært Lasse Karlec som slapp å hente øl som en av de andre på bordet gjorde, men det var bare tull fordi Lasse Kac og Lasse Karlec slapp begge to og hente øl. de fikk faktisk alle mennene til å sitte rolig, samtidig som de tenkte på øl, og så kom det en hel horde med kvinner som sa at vi kan hente øl til dere om dere vil og så gjorde de det.

av og til må en gjøre jobben ferdig. det sa en fantastisk arbeidsmann. han var så god med arbeid at alle arbeidsfolk på stedet så til ham når det var noe som skulle gjøres. og det beste med situasjonen var at det var et nytt hus som skulle bygges. det skulle romme 50 mennesker. akuratt 50 mennesker. og så skulle en etter det lage egne rom for arbeid, virksomheter, og så etter det noen leiligheter med hovedvekt på at noen av leilighetene skulle settes av, merkes de ansatte i virksomhetene. og når først byggearbeidet skulle utføres så kom der en gruppe på fem arbeidsfolk inkludert arbeidsmannen som var så god, og det som skjedde var at de fire andre tok frem planer og kart over områder og filologen for notater om hvordan alt skulle begynne, men den supre arbeidsmannen, løftet hånden opp og knipset. og med et knips så var alt ferdig som en drøm. og da begynte alle de fire andre å klappe for jobben han gjorde. og videre så kom der allerede ved knipset de første virksomhetene som tok hus i bygningen og de første bilene med flyttelass. og det ble et fantastisk skue. og videre så ble det i husene ved siden av arrangert innflyttingsfester til de som var flyttet inn og de ble invitert til fest. og alt livet satt seg i området og arbeidsmannen fikk hyllest av alle i verden for stedet. det ble gratulert. det ble hyllet. det ble feiret. og arbeidsmannens navn ble hengt opp på skilt mange steder i verden for å være en av verdens beste arbeidsmenn. og han kunne lene seg godt tilbake i godstolen hjemme og spise middag etterpå med sin kone og lese avisen først. og etter det igjen drikke litt alkohol og etterhvert gå rolig til sengs og ligge seg der. hva som eventuelt skjer mellom arbeidsmannen og hans kone det er helt usikkert i dette avsnitt i denne selsomme bok. og om en mer vil vite så kan en begynne å drømme.

og så var det en mann. det stod en pils i stuen til den mannen. det var visst jeg. men så gikk tiden. og det gikk så lang tid at en kunne nesten ikke vite hvor langt tiden var gått. en mann som het Nikolas Nitid var på vei. han skulle ordne opp i sakene. og han kom på veien langt avgårde, og kunne aldri tenkes å være upresis, det var bare at en ikke visste hvor langt han skulle gå. fordi det var så lang eller usikker løype og han visste ikke helt hvor han skulle, men det som er helt sikker i dette avsnittet er at han skulle hjem og tenke på pils. og det laget en seg en helt usedvanlig historie ved dette punkt. en fikk først tre forfattere på saken. de hadde alle sammen hver sin avslutning. de visste nemlig ikke om de kom til å gjøre ferdig eller ikke. den ene var sikker på at en hund kom til å avslutte den, og den andre og den tredje får vi ikke vite utfallet på enda, fordi der ligger litt av spenningen. så da var vi tilbake i stuen til mannen og Nitid kommer på besøk, og der står én pils, og kanskje hadde Nitid med seg pils, men det vites ikke. og de to kameratene ble sittende i sofaen og se på pilsen. og når tiden var inne så kom avsnittets poeng. hvem kan være først til å bli landets ener i noe ssom er bra for egen sjel. det var spørsmålet og de satt begge to med spørsmål en stund først om hvordan de kunne bli noe bra for landet og samtidig for seg selv. de ville begge to vinne. klart det. for det å tape er en ting. men de fant ut at om´ minst én av dem vant så vant begge fordi de er av det samme folk, og såfremt én av dem også får sin sjel bedre så får begge to sjelen bedre. og så satt de en stund begge to fremfor pilsen og tenkte på konkurransen. og de fant ikke helt svaret, men de visste at alt kom til å gå bra og satt og småsnakket litt sånn som vanlig. pilsen stod der. og så gikk mannen og kjøpte inn seks pils. så var der syv pils på stuebordet. og om de valgte å begynne å drikke, og hvilke av de tre bøkene som fikk riktig avslutning på denne scenen forblir usikkert.

oversettelse til engelsk. panikk om skriving. Thomas Pen. han fikk panikk når en god forfatter skulle skrive, men ville på den andre siden ha en oversettelse av forfatterens verk til engelsk. Thomas Pen. ingen

visste hvem han var. men han ble kjent fordi han var ikke var kul og det var mange ikke kule i det området han bodde. videre så var det slik at han var ingen av de som kunne skrive selv og det var det ironiske ved hans navn. han kunne ikke skrive. han fikk engang en penn til bursdagen og da ble den kastet i bosset fordi han var sint. så han fikk stadig panikk når det gjaldt skriving og penner. men han ville altså ha en bok av en annen forfatter oversatt til engelsk. for han kunne ikke gjøre noe annet enn å lese. og han kunne lese på engelsk. og derfor ville han ikke ha noen bøker oversatt til engelsk. så kom en annen som het Tom Hestegrønn. som ikke brydde seg om det Pen sa for han sa at han bare gjorde ham grønn. og da ble det slik i historien at Tom Hestegrønn og Pen gjorde det samme og de på hverandre akkurat da de skulle begynne å skrive og da så de at de ikke kunne gjøre det samme. så et landskap. en haug. der var de trygg. de satt på haugen. men Pen uten penn og Hestegrønn med penn. og så fant de ut at om Hestegrønn skrev en bok så skulle den oversettes til engelsk slik at Pen kunne lese den. og videre så ble det utført. Hestegrønn skrev en bok og den ble oversatt til engelsk. Pen leste boken, men var veldig kritisk. jeg føler meg som en grønn mann faktisk. hva skal dette bety. jo det er slik Pen at hele formålet mitt med mitt forfatterskap er å få lese under meg i rang. jeg skal være forfatter og du som leser skal gå helt ned i en understilling under meg som forfatter og da er det veldig bra om du faktisk føler deg grønn. nei, det vil jeg ikke være med på. da vil jeg heller forsøke å være din venn, men ikke leser fra denne dag. og det som skjedde var at Hestegrønn produserte en hele bråte med bøker og underla seg millionvis av lesere, og videre så var Pen som en medforfatter til slutt. han kunne jo ikke skrive, så han fikk likevel til tross for dette navnet sitt på en del av bøkene. og det gikk helt fint.

P. Blodend. han stod og snakket med en mann. mannen hadde syndet veldig mye. Blodend var alvorlig. sa lite. men visste at han kanskje kunne hjelpe han om han hadde tid og om han sa det riktige. mannen la ut om en del episoder som hadde gått galt i løpet av hans liv, men hadde enda ikke fått noen løsning på hva han skulle gjøre for å komme til å

glemme selve synden. Blodend tenkte seg litt om og inviterte ham til en samtale. samtalen kom omsider, og det ble en god samtale. mannen fortalte først om at han en gang når han var på tur til en jungel sett på aper og ikke gitt dem bare godt sa han. han hadde stått og ledd litt som om av apene. det hadde plaget ham resten av hans liv. og Blodend satt å hørte på og tenkte. og mannen fortalte videre om jungelturen. der var han i hele jungelen og så på forskjellige ting og så på frukter og så på alle slags ulike planter og observerte. men historien om apene som han den gang ikke nødvendigvis tenkte på så var den der og ulmet mer og mer. og når han kom hjem da slo det han at han hadde ledd av noen aper. hvorfor har du ledd av noen aper spurte en mann som var i samtale med han en gang. han husket det egentlig ikke helt. han fikk en reaksjon og synes de var morsom. de holdt sikkert på med å riste på noen grener eller noe og lage litt spetakkel. men mannen i samtale med en kvinne fikk høre av kvinnen at det kunne jo ha vært ramme alvor den ristingen på grenene og ikke morsomt. og så sa Blodend. der kan du avslutte. jeg har løsningen. jeg synes du skal tenke litt ekstra over dette med ditt forhold til aper. og se om du finner den egentlig grunnen til at du lo. og så se om du finner grunn for å skylde det på deg selv. om du ikke gjør det, finne grunn for å skylde på deg selv altså så kan du kanskje tenke at du gir en unskyldning til de apene om du fortsatt husker dem. mannen ble glad. ja der har du det kanskje. det skal jeg gjøre. så før du går skal du få en kopp kaffe av meg sa P. Blodend. så satt de der sammen. mannen og Blodend, satt da en god stund og koste seg med en kopp kaffe før mannen gikk hjem til sitt.

så var det tortur under skriving. noen sinnssyke personer hadde bestemt seg for å plage en forfatter når han satt å skrev. og de laget en del plakater med hodene sine trykt på med et bilde. og så videre så i ulike rytmer så løftet de opp plakaten når han skrev. en djevel av de hadde et skilt på venstre side av hodet til forfatteren så når han begynte en setning så løftet djevelen plakaten opp. en annen når han avsluttet setninger så løftet en av djevlene opp et skilt med hodet sitt trykt på. og så videre så var de omlag en fem slike djevler rundt hodet på forfatteren

som truet ham om at ved ulike sammenhenger når han skrev som avslutning av setninger eksempelvis, skriving av punktum og så videre så skulle de ha hver sin plaging av mannen, forfatteren, når han skrev. videre så ble det veldig bra med skrivingen ikke. jo. ikke. jo. han skrev og koste seg. djevlene var veldig stygg. men forfatteren gjorde noe eksepsjonelt. han hadde en øks mentalt, og hver gang de kastet opp skiltene så slo han med øksen og det gjorde han i en lengre periode. og det ble djevlene mobbet for. han plasserte dem også i en søppelpose. og det lo forfatteren veldig av. og det ble djevlene mobbet veldig for. de ble så mobbet at de ikke klarte å si noe. de ble så taus at de ikke lenger hadde noen stolthet for språk. men merkelig fortsatte de med skiltene en stund. og det ble djevlene mobbet enda mer for. så de gav ikke opp skiltene. men ble mobbeoffer. djevler som var mobbeoffer. og skiltene fortsatte de med. mobbing. ingen kulhet for skiltene og djevlene. forfatter lo. spesielt av økseslagene ble de stigmatisert. og det var en full teaterforestilling av det hele, med hvordan de holdt på med forfatteren og forfatteren holdt på å le seg ihjel under forestillingen. djevlene var selvfølgelig der ikke og ble aldri mer invitert til det stedet og de forestillingene de laget om djevlene. forestillingen ble kalt 'Mobbing av Djevler'.

his gear skrek en gal person på engelsk. og et forlag ved navn Verda var en av tingene til mannen. hans navn var Øystein Weg. his gear på engelsk betyr hans ting. og den ene tingen hans om verden ble de hatsk for som sa det. fordi de var også sykkelig og hadde løyet om tingene hans. de hadde sagt at tingen om verden ikke var Weg sin. men så når de sa hans ting på engelsk så ble de mobbet for det. fordi det var nå helt horribelt hvordan de kunne forsøke å mobbe hans ting for å være hans ting når de selv forsøkte å late som om det som om de var sine ting og stjele de. så det ble samlet en arena. en stor arena for hundre tusen mennesker. og alle hadde med seg alle slags ting for å ture med. som horn og de hadde med seg ulike hånddukker som klovner og de hadde med seg bukser som lett kunne dras av for å vise skinken. og de hadde med seg plakater. og de stod alle sammen ute på et stort område hvor

de var hundre tusen samlet og de øvde seg. øvde på å dra ned buksen og vise skinken. øvde seg på å le. og øvde seg på å riste på plakater med ulike tekst til mobning og øvde seg på hånletter. så sa alle plutselig at nå er vi klar. så gikk de inn på tribunen og så skulle alle utøve mobningen. og de laget klar kamera. satte opp mikrofoner. satte opp lyskastere og stilte lysene inn slik at det så bra ut. hele publikum hadde et perfekt lys. og så sa en kameramann ved å sveive med armen. nå er vi klar. og alle i publikum sa at de var helt klar. de brølte nesten for de var så inspirert. og nå er vi klar. og så tok kameramannen og fininnstilte til slutt, fikset litt på linsen. zoomet litt. og så var alt klart. Øystein Weg kom ut på tribunen. kom ut på plassen for å snakke. tale. og han var kort. han sa at Verda forlag er mitt. og det er ikke den galne personen sitt. så ha. latter. alle lo og tok av buksen og viste skinken, det var noen altså og noen ristet og veivet på plakaten og noen sa ulike sitat. og alle sa så i kor med Weg. Verda er Weg sitt. hundre tusen i røst. hundre tusen i glede. hundre tusen i applaus over Weg og seg selv. det var en fryd.

verre en sult. verre og verre. bedre enn sult. han var helt utsultet. han krøp bortover gaten. en fantastisk mann hadde han alltid vært. best på moral. glad i alle. en stjerne blant kultureliten til tross for at han var fattig. en ener når det kom til nestekjærlighet. men så hadde han ikke penger. det var pengene som var problemet. ja, men hvorfor ikke bare gi han en koffert med penger spurte mange de rike som likte ham. ja, men du kan jo bare spørre om hvorfor han ikke spør om det selv. han er jo en moralens vokter så er det det som har medført hans økonomiske problemer som har medført lave ressurser. spørsmålstein. mannen fikk litt sammenknappede øyenbryn og myste mot de rike som svarte. og han stod lenge og lurte. lenge. de rike var på et galleri eller museum eller konsertlokale. eller da et lokale for galla. og mannen stod utenfor mengdene og så litt på og tenkte på det de rike hadde sagt. så gikk han bort til den ene rikingen som var der. ja, men er det slik at han vil da bli stygg om han blir rik da. stygg. hva får dem til at si stygg. jeg er da ikke stygg. fordi jeg tenker at du sier det fordi du tror at jeg ikke er så

moralsk som den fattige er og har tatt resonnementet ditt så langt at du sier at det å ikke være så moralsk er å være stygg. nei. det kan du ikke tenke om meg og oss. jeg er nå litt rik selv sa mannen. ja på hvilket område da. nei, det vil jeg ikke gå inn på akkurat nå, men vi kan snakke litt mer om denne saken om du vil. nei takk sa hun eller han. men så sa han til henne eller ham som han snakket med at jeg har et spørsmål til. er det seriøst dette med kofferten. nei det var ikke så seriøst at jeg kommer til å realisere det ved å overføre formue til mannen akkurat, men det var jo et forslag. ja det var det. nei. mannen gikk da ut i gaten igjen for å se hvor langt den fattige hadde krøpet. han var kommet så langt han hadde stod ved en pølsebod og spiste pølse. god dag da mannen til den fattige. hvordan har du det. jeg har det ganske bra. det er utrolig hvordan det er med det du som er en av de fattigste på økonomi, men en av de rikeste på moral. ja det er utrolig sa den fattige og fortsatte å spise pølse.

fritt forfatterskap. det viktigste med fritt forfatterskap er å kunne skrive om absolutt det jeg vil sa forfatteren. kritikerene ilte til mannen og spurte mange kritiske spørsmål. hvem er du da sa en av kritikerene. hvem jeg er er irrelevant når det gjelder dette med forfattere. det viktigste er i tekstens kjerne. ikke nødvendigvis alle krumprangene en gjør underveis, men det er selve tekstens kjerne gjentar jeg. navn på bok liksom, det er ikke det viktigste. det er nettopp mitt poeng sa kritikeren og så seg ferdig med forfatteren foreløpig og lot andre kritikere komme til. hva om du blir drept for dine ord forfattere sa en annen kritiker. jo da blir jeg skutt. jeg er en forfatter som er villig til å ofre meg for det frie ord og friheten til stemmene i samfunnet. kritikeren så at forfatteren visste hva dette med fare hadde å si så da gikk han og en ny kritiker kom til og da kom spørsmålet som skapte furor i forsamlingen både interesserte forfattere og kritikerene selv. ja, men hva koster boken da. koste skrek forfatteren. den er gratis i mitt sinn. kritikerene veivet med armene og som om de var kommet i en stemning av at alt av spørsmål de hadde planlagt ikke var viktig og vesentlig. så lenge jeg har et trykkeri, med nok treverk til å lage papir av og liming til selve

innbindingen og blekk til å trykke mine ord, så er der absolutt ingenting å si om prisen. se her sa forfatteren. og det han nå skulle gjøre fikk alle kritikerene til å bli veldig overrasket og faktisk forlate stedet etterpå. han tok en bok frem fra innsiden av sin jakke. tok boken i retning av en av kritikerene, og da den som spurte faktisk, og så gav han boken i hans hender. og sa. dette er nå din bok. du skal få den uten å bruke dine penger på bok. og få boken som om din egen bok. kritikeren så på han. jeg hadde forventet et svar angående økonomi, ja, men at du er så generøs at du vil rive alt av bokindustri over ende med din moral, til tross for at du gir meg denne boken så er jeg ganske overrasket og tankeløs. forundret rett og slett uten helt å vite hvilke retninger dette skal gå. ta boken kritiker. og les om du vil. og så gikk alle kritikerene. forbauset over denne forfatter. og forfatteren gikk videre i sitt frie forfatterskap.

Sigurd Sann. han kom inn i teksten. men det var slik at det kom en gjeng som skulle på fest og sa til Sigurd Sann. nå blir det altfor alvorlig dette her. og du ta ikke nok hensyn til grensene. tar ikke jeg nok hensyn til grensene spurte Sigurd for å se om han kunne hale ut noe mer informasjon fra karen. du bryr deg ikke engang om om det blir et jernteppe over oss av alt av farer i verden, og jeg tror ikke du ville tatt tak i automatvåpenet og skutt vilt løst mot fiender om de hadde forsøkt å passere. så skrek han litt jåleri sammen med gjengen som skulle på fest før svaret kom. Sigurd Sann sa ingenting annet enn at dere får ha en god fest, jeg skal hjem å jobbe. Sigurd Sann visste godt hvem gjengen var så han tok seg ikke nær av hva de sa til ham. og så fortsatte festen. to av karene ble litt ampre da de så en kvinne. rølpet seg litt og skrålet. laget noen merkelige lyder. hoiet. kvinnen sa ikke noe, og så ut til å være vant til oppmerksomhet fra menn også når de var begynt å bli full. og så gikk de litt videre. puben var ikke så langt unna. den ene mannen kastet så hardt han kunne en flaske inn i en murvegg. det smalt i glass. og noen i gjengen så på, men antydte ingen lovbrudd. noen lo faktisk. og latteren begynte så litt i gruppen og de tenkte på puben. eller da snakket om puben. nå skal vi være konge skrek en av de og alle sa

ja så høyt de kunne. og glem arbeid sa den ene mannen. og da ble den andre sur. glem jobben sa du og så minner du oss på begrepet angående jobb mann. ikkje snakk om jobben en gang til ellers så skal jeg faen meg knuse til deg midt i trynet. og så sa han ingenting mer om jobb den kvelden. men de ble venner fordi gjengen var egentlig ganske gode venner, men ikke så godt kjent at de var helt fullstendig trygg på hverandre. og de gikk så inn på puben. og skrek til i kor alle mann. vi er her. vi er sjef. vi skal kjøpe pils. kor er pils. og så så bartender på mobiltelefonen om han skulle ringe politiet eller da ha telefonen klar i det minste og så begynte han å helle i glassene.

det er ikke ulovlig å tenke. det sa en mann og alt hadde roet seg ned. ro og orden. men du kan ikke tenke på nøyaktig akuratt det du vil. hva mener du med det det da. jeg kan nå tenke hva pokker jeg vil sa mannen. nei. du kan ikke tenke på akuratt av hva du vil. for om du tenker så bruker du din hjerne og om du bruker den for mye så vil du slite med protein og sulfat over tid, og da vil du kunne i en tilstand av å ikke ha nok næring kunne få problemer med å tenke. nei. det der er bare tull. fordi sånn er det. i det lengste. ja, men det er flere ting også. fordi om du er i en samtale, så er det slik at av og til løper tungen løpsk og da om du til eksempel snakker med en overdådig herre, så må du passe din munn av og til, og da om du faktisk står og tenker på hva som helst, og ikke engang vet om du vil si det så sier kanskje den overdådige herren at hva tenker du på nå da. og da vil han kanskje få halt ut av din munn om du sa noe som kunne komme herren til livs for å si det sånn, så da må du passe ditt ordmål mann. og om du vil være orientalsk og eksempelvis si min venn etter at du har sagt noe, så må du passe deg for krydderet fordi da kan det hende at der kommer fiender av deg som ikke liker orientalsk og da vil du kunne få en energi imot deg for å si det slikt. energi imot spurte den andre. nei da mener jeg alt mulig av våpen, triks, kjernekraft, missiler, ordbruk og alle vet at troll ikke eksisterer i virkeligheten, men de kan jo komme i forkledt format. og videre så er det en rekke flere eksempler sa mannen om ting som kan medføre at du ikke kan si noe og tenke akuratt som du vil. en trenger ikke avsløre

livets hemmelighet for å komme med eksempel mann. nei det trenger en ikke. nøklene kan få hvile ifred. ja. men da sier vi oss enig. en kan ikke tenke på nøyaktig det man vil alltid, men man kan begrense seg på en klokest mulig måte. ja. klokest mulig mann.

full krig. han var redd. men ikke redd også. men så en sterk mann som gikk med en kjekk kvinne var ikke redd. granatene slo ned overalt altså. men den sterke mannen følte seg trygg. han hadde superkrefter sa folk. da smilte han til kvinnen hver gang noen påminte han den historien. han som sa det satt hjemme uten å tenke konsekvenser verken før eller etter hendelsen. så til krigen. han som var redd sa til alle grei beskjed at jeg skjelver faktisk. kroppen min skjelver. jeg er redd for dette. krig. våpen. død og sånt. nå er det jo fare her. en granat slo ned like ved. du skal vite en ting mann, og det er at det er helt sikkert at du er redd når du sier det. men du kunne holdt det inne i deg. mine gane er full av ord om frykt, og jeg tør absolutt ikke annet enn å spre frykten fordi ellers kan det jo realiseres at granatene treffer meg først. jeg er dritredd rett og slett. skikkelig sånn at nervene danser i min kropp og svetten renner på min hud. javel. da får vi kanskje gjøre noe. den sterke mannen tok tak i den fryktige og bærte ham. han gikk så med den redde mannen i armene og den kjekke kvinnen ved sin side. ingen av de to var redd. så var det finne på noe som beriket fremgangen i historien. og de gikk og gikk. og så spurte mannen. skjelver du nå. ja i mitt indre og som om tankene skjelver i mitt sinn. men er litt beroliget nå. og så spurte den skjelvende mannen om ikke han kunne bære han hjem. til foreldrene. han tørde ikke å reise hjem til sin lille leilighet hvor kun han bodde. så granatene fløy omkring der, men mannen bærte ham og var ikke redd selvsagt. stødig. og så videre så kom de endelig frem til foreldrene og mannen satte den skjelvende ned like fremfor foreldrene og fortalte alt om hva som hadde skjedd. den fryktige sa ingenting. faren gikk inn til våpenskapet, og skjøt og likviderte den fryktige like fremfor utgangsdøren. og så gikk mannen og kvinnen hjem.

jeg har skrevet en bok. har du lyst til å fortelle om den. faktisk så er det slik at nå i ettertid av skriving så hater jeg boken litt. det var et intervju og en forfatter under sin debut var invitert til intervju. intervjueren hadde mange spørsmål klar. og videre så sa forfatteren at han altså hatet boken. så du hater boken. hva i alle dager mener du med det. nei, det har seg slik at ofte ser det ut til at når en har skapt noe så forsøker noen å forsøple. ja altså skape stygt om verket slik at en får hat. og det har du opplevd. ja. jeg bor i en blokk. og når det ble kjent at jeg hadde skrevet en bok så spurte folk om hva den inneholdt. og det som skjedde var at alle plutselig så ut til i hele blokken å si stygge ting om boken. og innholdet. så jeg husker en situasjon i boken som handler om en mann som skal handle i butikken like ved en blogg. og mannen snubler så på veien. og når han snubler så husket jeg det veldig godt, men det som skjedde var at når jeg fortalte det til mine naboer i blokken, så sa de til meg en vits som de kalte det. vitsen gikk så som jeg nå skal fortelle. en mann snubler og det er deg, og om du skal drite så knip i vei, for driten den ligger som kunst av snubling, og om du er en drit selv så blir det ingen jubel. og så sa de den vitsen og sa at det var til den scenen og da blir det en slik dobbel virkning at om en har begynt å få hat for den scenen da jeg ikke glemmer vitsen så er det ikke noe kjekt med boken likevel. så sånn gjorde de med alle scenene i boken. så det er drit overalt. overalt i boken er det drit altså fra naboene mine. som jeg ikke kan glemme. så nå når den først er utgitt så er det ikke noe kjekt egentlig. skal vi avslutte intervjuet da. ja.

forglemsel av verdens største ting akkurat nå. så stor at en ikke kan ane rekkevidden av dens løp. som en panter i galaksene. som en panter i gress. som en leopard på savannene. som fres. ikke nå. nå er de sykkelig. vet ikke hva de holder på med. som om leoparden ligger å skuer over savannene, og der innen en viss tid vil et løp komme. når kommer løpet. er det når først byttet er innkapsulert i leopardens plan. eller er det før. er det en annen panter eller leopard som tar byttet. det er usikkert. det er i alle fall ganske mange låser og fengsel og tanker de skal være bekymret for for leoparden og panteren er lett. lett i stedet. fri til å finne

et nytt sted. et nytt bytte. et annet gress. en annen åker nesten, men det passet ikke helt for en ny slette å legge seg ned i og begynne å planlegge og se, erfare neste bytte. og den ligger der og ser. om den tenker eller ser. erfaring og tenkning. emosjonell ikke kanskje så mye annet om den kjenner sult for den er bahagelig. den trives. den ligger og hviler. har ingen agenda. annet enn å bare være. være på sletten. ligge og hvile. nyte hver pust uten at den vet det. og så om der først oppstår en anelse av sult. så begynne å lete. kanskje de først også. vite. se. der er byttet og om der oppstår sult så utføre den planlagte oppgaven som allerede er et fengsel rundt byttet og ser er byttet. og der er leoparden og panteren. og kanskje begynner panteren og leoparden og slåss om et bytte. to på samme sted. to som så samme bytte. hadde sin plan. men der var de leoparden som var først og panteren sist og byttet forsvant og ble fri og leoparden og panteren endte opp med å slåss og etter slåsskampen så byttet i det fri og kanskje gav et lite vemodig eller ikke vemodig fres til hverandre og la seg ned på nytt og planlagte en ny runde med å fange et bytte. hvem vet. det er usikkert. men stort er det. veldig stort. så stort at det kanskje er den første gang i verden at det har skjedd. forglemsel eller husk. jeg har glemt. så byttet er for meg ute i det fri. men kanskje er der en panter eller leopard som ligger i det skjulte og vet nøyaktig hva som skjer.

demagogi. folkeforfører. han og hun var to førere. de var ikke et par. kun venner. de kjente hverandre ikke så veldig godt. profesjonelle. stilige. og noen sa de var kule. de visste hva de gjorde. og alltid hadde de en plan for å styre folket. folket var som hønene under. og de menn som så det sa med en gang straks. jeg skal bli en hane. og da sa førerene at de skal tenke på det. så menn stod der og tvilte på om lederene skulle behandle de som en høne eller hane. vi skal styre vet du. og så var der et annet folk ikke så langt unna med fantastiske styrere. godmodige og snille. behandlet menn og kvinner som ekte menn og ekte kvinner. men demagogene satt altså å tenkte. de samlet seg rundt et bord. og satt der og fikk servert kaffe av en som de behandlet som kanskje en høne, men det var ikke sikkert for de kjente ham faktisk ikke.

de hadde register på absolutt alt om alle folk og de hadde null frihet. ingen frihet og de måtte forholde seg til det som var bestemt uansett. og så gikk tiden. de to satt og koste seg med kaffe og kake og smultringer og tenkte på mannen de måtte lage et slags system for. og da de kom til et punkt i samtalen spurte de seg. det blir så mye arbeid dette her skal vi bare skyte ham. nei tvilte den mannlige lederen seg. vi kan jo tenke litt på det til. det er en god kake dette her. så fikk en ny kake også og mannen stod utenfor kaféen og ventet og var egentlig begynt å bli litt sint. han stod og tenkte på sin liberalisme. sin frihet. sin ydmykhet som begynte å vokse i hjertet og da ble han så sint at han tok en bevegelse som lignet en mann som het H. Spilloppelus. og ble enda mer sint. han hadde verdighet tenkte han. mine tanker skal være det som fører meg selv tenkte han for seg selv. og slo lett til en vegg i nærheten for å være litt tøff. og så gikk han inn til de to lederene som trodde da og visste vel da at de satt å planlagte hans liv i den minste detalj. og da sa han grei beskjed. jeg skal styre mitt eget liv. utropstegn nesten. og de to begynte å le. og bestilte en politibil. og mannen ble nesten hentet. for rask valgkamp sikret situasjonen. den godmodige snille kom inn tilfeldigvis som var leder han også. for de liberale av oss. og han satte seg ned og så at en stolt mann var i krangel med to despoter av noen demagoger, og da sa han til seg selv. er dette noe jeg må rydde opp i, og akuratt da snudde mannen seg og så lederen og så i hans følelse at der var tegn til liv. så han snakket en samtale med lederen og da slo lederen så hardt han kunne i bordet og likviderte de to demagogene på stedet og alt ble fritt og fint etter det. og da ble det liberalisme på stedet og lederen tok kontroll på alt på stedet og fikk full kontroll og alle var glad over sin selvbestemmelse i det liberale systemet.

frykt. han spilte seg frykt. var alltid klar for å skape frykt. og han var en del av en befolkning. og han sa til befolkningen rett ut selvsikker. at om noen prøver å si noe til meg kan det komme en fryktelig frykt i retur. J. Frykt het han. han tenkte av og til som når han stod og fisket at han var en skaper av frykt. og som en fisk kommer opp på havoverflaten er mine medmennesker som kanskje skulle hat forstaving som ordet mot heller

fremfor ordet mennesker som en fryktig fisk når de først møter min skaping av frykt. ja sa han til seg selv. Frykt sa til seg selv fremfo speielet en dag at om noen kødder med meg så skal styre de ned i senk i frykt og si til meg selv enda en gang hvor stilig jeg er. og om du tuller med meg la han til så skal du inn i frykt. så enkelt. ja. og så gikk han ut blant folket. gikk rundt omkring. og tenkte at han var god selv. men en kunne ane fra andre at han var en jævel tenkte de. en som var lite fryktig. bare hadde fått noen skjelv av og til sa til seg selv at han var en god mann. og jeg skal denne gang ikke få frykt. og han gikk inn i samtale på butikken med J. Frykt bevisst. han sa hei. hei sa Frykt. hvordan har du det sa mannen, mens var var litt tilbakeholden og avventende. jeg har det veldig bra faktisk og om det hadde kommet noen som tullet så hadde de blitt redd vet du. og så tok en arm opp i været og strammet musklene i armen og så på mannen med litt sur mine. og mannen visste godt at det var en eller annen form for herskerteknikk, men gikk videre. jeg så du stod og fisket igår. fikk du fisk. ja. jeg fikk flere fisk faktisk. og aldri har en sett en så god fisker, med elegant nedfall av sluk hver gang. og mange så meg og jeg fisket. ja jeg også var en av dem sa mannen. har du noen gang tenkt på at du skaper frykt av og til blant befolkningen. en kunde hørte tilfeldigvis mannens uttalelse når han gikk fordi og tenkte du verden for en tøffing. den mannen skal påskjønes for et slikt spørsmål på butikken til Frykt. ja det har jeg tenkt på. mitt navn er mitt navn og en arv mann. en arv la Frykt til med litt grotesk vokalisering. har du noen gang tenkt på å skifte navn tenkte mannen om han skulle spørre men turde ikke akkurat i situasjonen. de to gikk fra hverandre uten å si farvel. utenfor stod der en slåssekjempe som også var som mannen og ville utfordre Frykt. hans navn var K. Klessalltid. hva som skjedde mellom dem er usikkert.

regn på vinduet. det vaar høleregnet utenfor som de sa. det kom en del torden også og en del orkaner. to orkaner og en virvel like utenfor som ristet litt i klesstativet med klær som ikke var hentet inn enda. de er nok blitt våt sa mannen til hustruen. ja kan skjønne det. de er nok blitt våt. men jeg er opptatt sa hustruen. og mannen sa at han også var opptatt så

han ville ikke gå ut enda, med regnklær for å hente de. skal vi bare la klærene henge da. ja sa hustruen til mannen. og klærne hang utenfor og mannen stod litt og så ut av vinduet, samtidig som et stormkast rev i klærne, nesten som om klesstativet ble revet opp av jorden. og han tenkte ikke så mye over det. når en først har bestemt at en ikke skal hente de så får de bare henge. ja ja. sa han og fant på noe helt annet. han hadde begynt å drikke litt for å nyte hverdagen ekstra. han hadde noen snapser med sterk brennevin og noen flasker vin i kjelleren og tok seg litt av og til. og så på slåssing på fjernsynet tilfeldigvis. hva synes du om den slåssingen spurte han hustruen etter å ha tatt seg en liten snaps. og hustruen sa egentlig ingenting, men sa noe etter en liten stund at som om nei det er nå ikke så farlig på fjernsyn eller noe sånt. og mannen hørte egentlig nesten ikke hva hun sa fordi han skjønnte jo det at hun var opptatt med noe. og så gikk dagen videre, og en kom til et nytt hus. og i det nye huset så var det mange ting av hverdagslige ting som skjedde. og så var det av og til turer. en kunne se at en ville på tur av og til og skulle på tur. og akuratt da ene gangen de skulle på tur så satt der en forfatter et sted og skrev og da kom forfatteren tilfeldigvis på at han skulle skrive om tur. og forfatteren ble sittende veldig engasjert og skrev om turer til fjells og turer til skogs og turer overalt i verden nesten. og han laget nye karakterer og skrev som om en drøm av forfatterskap og visste ikke helt kilden til sitt vann som andre sa, men det er nå helt greit tenkte de så lenge forfatteren skriver bøker til oss. for det er fint med bøker sa de som om i kor.

lommekjent var han overalt på hele jorden. han hadde studert og lært seg absolutt alle veier og alt terreng og alle hus på hele jorden. på et program på datamaskin. et program for planeten. et program for jorden. alle veier og alt mulig. og så skulle han ut på tur. han gikk til butikken like ved der han bodde. han hilste på en mann. og kom i samtale. og han fortalte om programmet og kunnskapene sine. hvor er du nå da spurte mannen som ikke hadde greie på så mye, for han var ny på stedet og kjente ikke så mye til området. nå er vi her, og dette er følgende gatenavn og om du ser bort der er en fjelltopp og vannet her heter

følgende sa han og greiet ut alt om stedet som var i området. du verden så flink og dyktig du er på dette. det er en hobby sa han. ja det er min hobby. så du skal ikke bli geolog da. nei det har jeg ingen planer om men mannen ble stolt av spørsmålet. geolog da må en ha kontor og inntekt og få seg en kontrakt og alt mulig vet du. jeg har ikke det. og jeg bare har det som hobby vet du. det er kjekt med hobbyer. har du noen hobby spurte han mannen. nei ikke så mye. jeg liker egentlig alt sammen jeg. liker planetene og himmelen og menneskene og jorden og alt som er av kunnskap jeg. ja. hva kan du planeten da spurte mannen som hadde det som hobby. nei det er så mange om skapelsen og bøkene vet du. ja du verden sa mannen. mannen som spurte spørsmålet begynte å tenke selv samtidig som den andre svarte og hørte ikke så mye på hva han sa. og da så la han ut om en rekke opplysninger fra programmet og om hvor stor planeten var og om noen gater både fjernt og nært og noen sammenligninger på gatenavn på flere ulike språk iforhold til det språket som han hadde og de gatene som var på stedet der de stod. og da fant de etterpå ut at de skulle lage et firma sammen. men opplysning om alt som hadde med gatene i verden å gjøre spesielt med fokus på i forbindelse med ferier. og de laget kontor. og de fikk seg en servitør til å gjøre alt som hadde med lunsj og telefoner som sekretariat å gjøre og så fikk de en kvinnelig sjef og regnskapsfører. de to mennene kunne da fullt ut fokusere på gatene og planeten.

lettkledd. hun var lettkledd. så lettkledd på vei til arbeid at noen ungdommer lurte på hvilken jobb er det hun kan ha da. men så kom hun omsider til sin jobb. sitt arbeid. og så ble det en fryktelig løssuppen stemning på kontoret. der var to stykk først så ble det en hel gruppe med mennesker. både menn og kvinner. hva de gjorde akkurat får vi aldri vite, men det lå i luften at der var veldig mange ulike ting som skjedde. og noen hendelser fikk vi servert av en av dem etterpå på puben. du skal høre sa den ene mannen på puben. hun er en fager kvinne, og hun er min. sa mannen. hvordan vet du det da. nei, du skal vite det min kjære mann, at jeg er som en hingst når jeg først trør til. hva mener du eksakt med det å trø til. nei det som er viktig når noen ber om noe det er å

fullføre og gjøre sin innsats. sin innsats er greit, men om noen ber om noe så har en nå flere ulike valg. en kan få noen andre til å gjøre det, en kan gjøre det og en kan ikke gjøre det eksempelvis. så kom der en mann og avbrøt hele samtalen og satte bestemt ølen så det sang ned i borden. mine herrer sa han. nå skal vi ikke gjøre annet enn å få oss sjenkt. denne masingen om alt mulig svada. vi skal vinne. vi skal seire. vi skal leve ut våre instinkt for krig. ved å beseire våre fiender. han hadde vært i krigen nylig. men de to mennene sa til han. nå skal du høre. vi har en sak som vi skal diskutere ferdig her. der var skjønner du en veldig pen kvinne som var lettkledd. og hun kom til hans arbeidsplass. hun jobber der også. og så vet vi ikke alle detaljene, men vi vet én ting og det er at det kom noen skrik ifra arbeidsplassen under den hele episoden. og hva skrikene kom fra er det vi skal få visshet om nå. og politiet kjørte en stund etter hendelsen rundt i området og mange lurte på hva dette er for en gåte. og denne mannen som du her har fremfor deg ser ut til å være den eneste som vet noe om hva som faktisk skjedde og nå er han så beruset at han ikke engang hører på meg ser det ut til. så her skal vi se og han tok til mannens skulder. så. mann. hva skjedde egentlig med det skriket. og så fortsatte samtalen.

Karl. han het Karl til fornavn. og så visste han ikke helt hvor navnet hans stammet fra. han var adoptert flere ganger og en veldig populær ungdom. og noen sa at han var gammel, men andre sa at han vaar både ung og gammel på en måte. han er i kontakt med både ungdom og eldre han sa en mann. ja vel han er kanskje det litt i seg, men ikke helt sikkert alltid. nei, det kan nå så være. men så skjedde det noe helt fenomenalt. en granat kom til bygden. og var uten lunte. var uten sikkerhetsnålen for å si det sånn. uten den dere saken som sikrer at den ikke går av. sånn motsett som en trekker ut når en vil at granaten skal eksplodere. og akuratt da kom Karl. det der er en udetonert granat sa han. og forvisset alle om at den ikke kom til å gå av. som om han fikk en melding fra den overstående makt om at granaten var kontrollert og sjekket for om den kunne gå av eller ikke og hadde bevist at den ikke kunne gå av. ja så. Karl tok granaten og sikret den. videre så skulle Karl på ulike ærende

som han hadde fått av sin mor. der har vi det sa mannen. etter at Karl var gått så så alle at det var nok litt ungdommelig å få ærender av sin mor. ja det er det nok så akuratt kun eldre kan en ikke si at han er. og så skjedde det magiske ting i bygden de neste tre månedene. festing. utvikling av arbeidsplasser. utkast av svin. og mer festing. og lykkelige romanser. og ingen felles ekteskap, men kun ordnede løse former slik at noen ble samboere og noen ektepar og at eventuelle rykter ble avfeiet om det gjaldt seksuelle gåter slik at til og med de som ikke helt visste hva som skulle bli skrevet eller sagt angående ting som hadde med det seksuelle å gjøre så var der ingen problem. og så kom der turister og salgene fikk oppover og private og offentlige og til og med presten koste seg maksimalt i tiden fremover. fordi Karl var en real kjekk kar og da gikk plutselig alle enhetene godt og hadde kontakt med Karl.

gift. han kommer bare med gift sa en mann. som gift i min hjerne. som gift i min sjel. du er som en giftig sokk selv du med den doble forklaringen din. jeg ofrer meg til det å fjerne gift på en giftig måte skjønner du. sier du det at du er giftig. her må jeg kanskje gå til en moralsk vokter. nei det trenger du ikke. så tilbake til dette med gift sa du. nei om tre menn sitter å snakker og den ene begynner med å snakke giftig, altså tullete ting og skjønt og så videre som ikke er helt matematisk korrekt i tid og planet og sånne ting. så kan det være at de to andre vil begynne å tvile og bli usikker og slikt. ja det kan nå så være, men kan ikke de to andre bare begynne med gift de også da. snakke om skit og gift og grønne ting. jo kan jo det. og så blir det en samtale som går blant de tre om alle slags ting som er giftige på en måte. ja det gir mening. men hvem vinner da. den giftigste. den som kommer med kremen av gift. der smalt det i hodet til den ene mannen som følte seg som en detektiv. kremen av gift sa du. ja kremen av gift. hva er liksom kremen av gift om du sitter i en samtale. nå tror jeg du må roe ned noen hakk for om du skal komme med råd og tips om samtaler så kan du neppe komme deg inn i vitenskapens korridorer og snakke om kremen av gift. jo det kan jeg vel. på de skjønnlitterære avdelinger kan jeg sitte med min strofe og snakke om kremen av gift så mye jeg vil. nei, jeg må

da sørge for at du skal få deg noen resonnementer du må bryne deg på først, for kremen av gift skal bli min. da avsluttet samtalen og de kom til å se på tre kvinner som stod ved et gjerde og snakket sammen. de to mennene så lenge. de latet som om de snakket om viktige ting. den ene kvinnen visste de at var i ekteskap, men de to andre var single som de kalte det. hadde ingen kjæreste. de to menn hadde egentlig lyst på en kvinne i sitt liv, og visste ikke helt hva de skulle gjøre så de fant ut for tre måneder siden at de i det minste skulle stå og se på de kvinner de møtte i tyve minutter og se om noe skjedde. det gjorde de også denne gang.

han sa noe. men forfatteren sa veldig klar og entydig grei beskjed til mannen at de trenger ikke bekymre dem, fordi jeg skriver kun det som er av interesse, og du kan være skilt klar over at jeg aldri kommer til å nevne noe som har med negativ kontekst omkring mine venner å gjøre. mannen ble beroliget. nei vel. da trenger jeg aldri bekymre meg. nei. ikke bekymre deg. men gå til den virksomhet du liker best slik som jeg og stol på at mine ord er pålitelige. ok. sa mannen. da snakkes vi ved neste skifte. ja. forfatteren gikk hjem. han hadde skrivestuen hjemme. og det han likte best var å nettopp skrive. han var utrolig nok en som skrev hele tiden. den type forfatter som aldri engang har tenkte på at det å skrive kan være en tung jobb med idéene og selve skrivingen fysisk og alt det der. han satt fra morgen tidligst, til senest på kvelden og skrev og skrev og skrev, hele tiden. han kun spiste mellom slagene. skrivingen. og det gav en slik litterær portefølje at det aldri kunne tenkes at de fant noe i hans bøker som gav leseren inntrykk av annet enn at han likte å skrive. til og med en som kom som ny forfatter med en debutroman som alle sa hadde en slik skrivelyst at til og med en krokodille ville segnet hen inn i drømmeland ville nok ikke klare å utkonkurrere mannen. men så var de på felles intervju. de to satt og snakket. så kom de til å prøve ut forfatterene. gav de muligheten til å skrive på direkten. de fikk utdelt en skriveblokk i papir. i beste kvalitet. like fra et rojalt selskap. og så to flotte penner. og så fikk de en oppgave og de ble sittende til tross for at de synes det var litt for preget av

konkurranse å skrev. de skrev og skrev og skrev. og så fikk intervjueren lese teksten etterpå og alle i salen fikk skryt og mulighet til å si noe om de ville etterpå. men de satt helt rolige og så på den vidunderlige skrivelysten. den eldre forfatteren holdt masken. fordi den yngre debutforfatteren klasket plutselig hele blokken like i gulvet og sa at han hadde skrevet feil og det hadde han aldri gjort. for hvordan et press sa han høyt og gikk. og den andre forfatteren satt og fortsatte. men så ble han avbrutt. gratulerer sa de til han. du har den beste skrivelysten i landet sa de til han og gratulerte og han fikk pris iform av noen flasker de hadde liggende tilfeldigvis etter at intervjuet var ferdig. og så fortsatte intervjuet litt til og så ble det en god stemning i salen med mange spørsmål fra et fritt og behagelig, sterkt folk i salen.

og så var det neste episoden. det var så mye som skjedde på en gang at alle mistet kontroll. da kom en leder av overklasse til stedet. dette er ikke noe uoversiktlig om en bare har kompetansen sa lederen. alle så på lederen. hva er det liksom som er oversiktig her da. det er jo et fullstendig forbannet surr og rot og panikk. de her. hele den gruppen på fem hundre menn på den marken vet jo ingenting om hva som skal skje en gang og her flyr det folk forbi med alle slags oppgaver som de begynner å lure på. har de ikke egentlig innsikt i hva som her foregår. nå må du roe deg ned litt fordi jeg vet alt dette og om du gjør mitt sinn urolig av dine spørsmål så kan det jo til og med skje at noen her blir skadet. spørsmålene tok slutt. mange rundt lederen så utover stedet med all denne forvirringen og lurte på hvordan lederen kunne være så sofistisert rolig. nei, dette må være en løgn sa de til hverandre. om lederen har kontroll på alt dette, så er det noe feil med oss. kan vi akseptere dette sa sa svinene til arbeid som de kalte seg selv. en annen gruppe med ingeniører som nettopp hadde fått eksamen sa til de at det finnes både magiske og belastede arbeidere, og alle er like god. og dere er nå arbeidere dere også for pokker sa de selvsagte svin til seg selv. regn og lær, jeg skal mure din forbannede bokorm. men så var det denne gjengen som så til lederen igjen som tok øyenlokkene litt sammen og lurte på lederen. det kom en annen leder også da. om ikke så høyt

rangert så i alle fall god og hadde kontroll på sitt. og da spurte de mest tvilende. har du tro på at den lederen kan alt dette og har kontroll. nei det er ikke sikkert, men om den sier at den har det så har kanskje lederen kontroll som den sier. de satte seg ned, og så utover alt dette virrvarr av et samfunn som ingen av de hadde kontroll på og så av og til til lederene. de to lederene begynte å snakke sammen. de satte seg ned i noen flotte stoler og hadde en samtale. alle andre holft på med sitt og noen av de satt å lurte på det hele uten å helt ha kontroll som de hadde sagt og tvilte. få dere noe å gjøre sa den lederen som nettopp hadde kommet til under en pause i samtalen. jeg skal studere også jeg sa den ene av dem så det er ikke bare å begynne å jobbe med noe. de to lederene satt en hel stund og diskuterte.

først så var det kongen. så var det en som var midt imellom og så var det en tredje som ironi og narr til motsetning av kongen, men som fikk spille seg litt til tross. og de var altså tre ulike typer. helt egenartet hver og én. men det var den andre som var mest interessant faktisk. som om det skapte en deilig schizofreni blant fiender. og så gikk dagene og livet. timene gikk fort så en talte i dager. hva skulle skje med denne midt imellom liksom en konge og en narr. nei han sa et sitat og alle hørte og så kom han i klammeri ene gangen så det ut til, men så forstod en jo hvem det var. det var jo R. Gammung. han hadde et navn som var både en helhet mellom ordet gammel og ung, og hadde en forbokstav i sitt fornavn som tilsa at han alltid skulle gå. skulle ikke bli for gammel. og det tilsa hele navnet hans også i etternavn. fordi om en gikk og da fra gammel til ung som navnet Gammung tilsa, så ble han først gammel, men så fortsatte han å gå litt mot det unge fremdeles til tross for at altså tiden alltid gikk som klokken er et bevis på. han skulle altså aldri blir for gammel for å være ung, men han skulle for sikkert bli gammel. og det var det alle spurte seg, fordi hvem skulle han da være i forhold til narren. narren var liksom kun å gå fra ung til gammel og da som et gammelt svin som gikk amok en gang og aldri kom seg igjen. men alle vet jo hvordan det er i det rojale kretser med så ordnede former på alder at det ikke engang er noe poeng i å si noe. men så var det altså denne

jokeren som de kalte en ny joker her et sted midt imellom de to. som om han nesten kunne valse inn på ethvert ball og uten å si noe til kongen så være en del av det som narren også var, men ha en andektig stilling i blant alle de involverte. og så gå hjem igjen etterpå. nei det er ikke helt sikkert hvor han skulle passes inn i samfunnsmodellen, men det er jo slik at tiden vil vise. det sa Gammung en kommentar til og at det kunne ikke alltid være så at tiden skulle bestemme om en skal forsøke motstreve den med god kultur om tiden selv ikke er den beste. de tenkte litt på det han sa men forstod jo at han var en friherre som kunne nærmest gjøre som han ville og det med mange sin tillit. han ble ikke halshugget av kongen den kvelden i alle fall.

kjærlighet er det kjærlighet er sa en mann. og la til at det er ikke noe poeng i å skulle lage til noe mer rabalder enn det kjærlighet er i seg selv. i seg selv spurte en høykommisær dommer. han stod og snakket med mannen tilfeldigvis og visste nå hva som stod i bøkene om dette emnet. mannen svarte ikke akuratt på det. for han hadde så mange ærend og var fokusert. det skal vi tale mer om en annen gang sa han til dommeren, for nå må jeg videre. da avslutter vi samtalen. ha en god dag. og så gikk de fra hverandre. dommeren kom hjem til sitt hus. konen hadde like forlatt ham så han var boende i huset alene. og han satt en hel kveld og funderte på det som mannen hadde sagt. mannen selv var en respektert borger med anelser om å nå politikken. det er farlig med fritenkning tenkte dommeren for seg selv. men nyskapning og utvikling er fremdeles noe som vi har behov for i denne verden. uavhengig av hva de konservatives bøddel vil med sine økser og sverd, så må det gode få blomstre inn i samfunnet slik som det jo fremdeles må i dette liv og samfunn. ja tenkte dommeren for seg selv. så begynte han å tenke på kjærlighet etter å ha åpnet en flaske. det var en litt mørkere, brun eller oransje slags farge på selve drikken. og han satt med høye tanker resten av kvelden om kjærlighet. han var jo selv i behov for en make og hadde tenkte på kjærlighet en stund i ungdommen en stund før han fikk sin første hustru. men så kom han nå altså inn på slike tanker igjen i godt voksen alder der han satt for seg selv i sin stue. hva var det mannen sa

tenkte han på og forsøkte påminne seg samtalen tidligere på dagen. kjærlighet er kjærlighet, og det er ikke noe poeng i å lage noe mer rabalder enn det kjærlighet er i seg selv. ja det er å finne kjærligheten tenkte dommeren. det er nok kanskje det viktigste. den kommer liksom. og så kanskje forsvinner den. men det er å finne jeg må selv. kanskje skal jeg forsøke å finne den igjen. og så satt dommeren for seg selv resten av kvelden og tenkte.

vi må ha litt ragg og villskap. en kan faen meg ikke si annet enn at denne by er vår, og her skal vi leve. en kan da ikke ha en dørgende kjedelig debatt om en ikke har noe å snakke om. nei kjør på med fyrverkeri etter en fest, sa en av mennene. ja vi setter igang en fest. en fest for hva spurte en. og en satte seg ned på en høytaler og tenkte. jo sa han etter en stund. vi lager en fest for livet i byen og alle de fine situasjonene når vi lar oss få og gi gode inntrykk til hverandre. som eksempelvis idrett. kunst. resultater på skolen. ja en fest for alt sammen egentlig og hver enkelt. der har vi det gutter. en fest for alt sammen og hver enkelt. vi kjører på. de satte seg hurtig ned rundt et bord og satte opp en liste av ønskede artister og lager til taler og inviterte gjester. og bare noen uker etter at de først hadde satt seg ned så var nesten alt ordnet. det var da det kom en storm. et sånt uvær at de begynte å lure på om de hadde gjort noe feil altså. hva i alle dager er dette for slags torden og lyn. det er ikke lenge til alt er klart og dette kom nå veldig ubeleilig. ubeleilig sa den ene som kritikk om at det er nå være tilfeldig vær dette her, samtidig som han fikk øye på noe fullstendig uventet og usedvanlig. en gruppe med mørke klær. veldig mørkt. men fantastisk på en måte. moderne. noe spennende. mystisk. de stod inne på et lokale like ved hovedgaten u byen. og så kom altså denne gruppen på omlag seksti, sytti menn og kvinner. de holdt noe ganske langt fremme i gruppen. så de gikk ut. vi har arrangert til fest. hva holder dere på med da. jo vi holder på med en fest for mystisk undergang. mystisk undergang. vi skal ha fest for livet og dere for mystisk undergang. hva er nå dette mystisk undergang for noe da. jo jeg fikk nettopp en oppdatering på at deres fest er boikottet av værgudene. så der har dere nå en mystisk undergang å tenke på. ja du

helsiken sa den ene bymannen. ja visst faen sa den andre. det er det som faen meg er greien her kanskje du. så smalt der i torden og lyn og et høljeregn kom ned over alle sammen. de mørkeklede hadde noen usedvanlig moderne plagg som så klassisk ut, men som ikke tok til seg noe regn, og alt av eventuell sminke var beskyttet. som om de visste om at været skulle komme. nei. vi får vel beint si folkens at vi må planlegge bedre. dette er jo helt for jævlig skjebne på vår plan. og disse teoretikerene for undergang ser jo ut til å stortrives i vår by. mystisk. ha det fint. gruppen som hadde planlagt en fest for livet sa farvel til de mystiske og gikk atter inn ved bordet og revurderte hele planen.

så var det et badekar. han måtte vaske seg. men hadde ingen andre måter tilgjengelig enn et badekar. hadde han bare hatt en dusj. eller en vask der han hadde hatt en eller annen form for slange. eller en hageslange, med noen varme tanker en kunne fylt med vann fra slangene. eller ett eller annet som et offentlig bad i nærheten hvor han kunne dusje i en offentlige dusj og stå og måle seg med andre menn. nei vet du hva sa han til seg selv. men så sa han igjen på andre siden at jeg må vaske meg. jeg må ha en vask på kroppen. jeg har ingen annen mulighet. eller vent. han stod. og så på badekaret. og prøvde i det siste å komme på noen andre måter. maskuliniteten slo ham. jeg kan da vel ikke gå ned i badekaret. ta av meg klærne. sitte meg ned i en stamp av et badekar etter å ha fylt det med lunkent eller varmt vann og så sitte der ned i dette kar og gnure kroppen inn med såpe og så skylle av med badekranen. min eldre far gjør jo det, men jeg er liksom ung. mer tøff i kravet. jeg må jo tøffe meg og være maskulin. jeg må hevde. jeg må være den jeg er som en skikkelig mann i utvikling. jeg kan da vel ikke måtte gå gjennom denne skjebne. vel. nå blir det vel litt vel feminint å stå her og se på dette badekar. jeg hopper i det. han fylte raskt karet. satte seg pladask ned i karet og vasket seg raskt og grovt med såpe og så skyllet han kroppen og så var det ut av badekaret for tørk. når han endelig var kommet til puben, så spurte en av de dårligste kameratene hans om hvordan han egentlig hadde fått vasket seg. der var jo en sånn såpelukt av ham. nei, se den scoringen. han så mot fjernsynet. den dårlige

kameraten enset lett at han forsøkte å unnvike spørsmålet. resten av gjengen hoiet og så på skjermen og så scoring etter scoring ut kampen. men den dårlige kameraten gav seg fanden ikke som de sa. kan du ikke slutte å mase om denne vaskingen da. det sa en av de bedre kameratene. fra en skala fra én til ti så var nå den bedre kameraten langt opp på syv på skalaen, men den dårlige var nok langt ned på en toer. og så sa til slutt den dårlige kameraten. han har vasket seg i et badekar. det kan alle se at han prøver å skjule. han har sittet som et barn eller en eldre herre i et badekar. i forholdsviss ung alder. han er som en hingst sa den bedre kameraten og gav den dårlige kameraten en liten kilevink og så var det ikke mer snakk annet enn fotball.

og så var det fotballbanen igjen. rektangulær som alle vet. hva visste du ikke det. den er firkantet sa den ene som stod der. nei den er rektangulær og deg kan jeg ikke snakke med mer. de snakket aldri mer igjen de to. og så stod de der fem hundre mann sammen rundt banen. det var sønnene som spilte. noen mødre var med, men hvorfor så det ikke ut til at mennene forstod. en av kvinnene sa vel i en samtale at det kunne nå være flere kvinner til stede også. ja det kan vel det sa mannen og fortsatte sammen med alle mennene. og en sønn kom på løp. og en annen sønn tok imot ballen. og sprang mot mål og tenkte ut en plan i det hurtige om å først få ballen ut mot venstre og så inn igjen slik treneren en gang hadde sagt til ham. og så sentret ballen til en medspiller langt ute på venstre og la på løp mot mål og feltet og fikk ballen i retur etter et løp fra medspilleren og knuste til på helvolley midt i mål. en av fedrene skrek det er min sønn. utrop. og alle brølte og klappet og gav applaus til sønnene sine. og så var det tilbake til standard oppsett og alle stod og ventet på keeper som skulle ut med ballen. og en mor hadde en mindre sønn og datter med seg som satt på en benk litt bak mennene der på den ene siden. og de satt og koste seg og så på sine søsken spille. og så bygget det seg opp nye angrep. de hadde underveis i kampen et så teknisk angrep at fedrene lo til hverandre fordi de kjente til treneren og han gav ulike slik tegn når sønnene, spillerene, skulle spille strategisk og så gav treneren et tegn og mennene så på hverandre og lo

litt. og så gav sønnene et sånt støt i ballen felles at fedrene jublet og skrek og brølte ballen i mål sammen med guttene. herlig kamp folkens. bra spilt. kampen var ferdig. og de kjøpte pølse og is i kiosken alle sammen på lagets bekostning, og alle stod og snakket litt etter kampen og det var en herlig kamp og så kjørte de hjem også etterpå.

sfæren av kultur. det kom en ungdom til som nettopp hadde blitt ferdig med perioden med kviser. han var begynt å utøve sin høflighet på andre. og han spurte en mann han visste var godt inne i kulturbransjen om hva sfæren av kultur egentlig dreide seg om. mannen tenkte litt. og så på han og sa at det var et godt spørsmål. og så tenkte han litt mer. ungdommen så ut til å bare se på han og avvente en besvarelse for han så at han tenkte. kultureliten har et sverd. det kan du si for sikkert. en gang kom jeg med et maleri med en flaggstang og et falskt flagg på og en del annet spennende i selve motivet. men det kom ikke langt. de sa det ble for nasjonalistisk i stilen i en slik periode av menneskenes historie, og for enkelt. altfor enkelt til å kunne benyttes i et kunstmuseum. så det passet bedre i et tog på nasjonaldagen sa de til meg på en fane eksempelvis. sånn at en kan ikke bare lage noe og så komme til. de har fra øverste hold et press på alle bransjer i kulturbransjen slik at de kan på en måte utfolde seg i det som best på toppen. så prøver en del å komme til fra bunnen med alt mulig. og derfor er bransjen litt delt i to skjønner du. maleri og musikk. det er ikke bare å spille vet du. en må komme til eliten skal en liksom kalle det endelig for kultur. jeg har gitar hjemme og spiller en del for meg selv. ja det kan du. og det kaller jeg musikk. og det kommer jeg til å kalle musikk uansett hva du sier. men det kan du kalle musikk for deg selv så mye du vil, men det må bli penger av det vet du. penger sa en fremmed kone som kom til stedet og hørte litt av samtalen. penger har ingenting med kultur å gjøre grunnleggende. hele poenget med kultur er jo å fjerne bena under kapitalismens bord og utfordre ved å skape harmoniske opplevelser til folket. mannen så litt på henne. og så på ungdommen. og tenkte litt mer. den fremmede konen gikk videre etter å ha sagt farvel. kultur sa mannen en gang til ungdommen før han tankte videre. hele

poenget er å få et så verdig rikt objekt i kulturlivets medium at ranere får lyst til å stjele. nei, ikke helt sånn, men kult poeng ungdom. ja litt kult poeng. så tenkte han enda litt ytterligere.

rødt og blått igjen. litt snakk om rødt og blått kan vi tåle. ja kom igjen. kjør på. når det gjelder motsetninger så om rødt og blått styrte været og det var sol med mange blå badegjester, så kunne det vel kunne skje at været snudde til storm om det kom noen røde. nei. om alle har laken med seg og sitter seg ned og spiser, så vil været forbli som det er. godt sagt. du har logikken i orden. apropos logikk og rødt og blått. så er det viktigste en kan kjenne i sitt register av følelser et lett dikt. men på rødt og blått er det som om en kamp som skjører nervesystemet i to. som om nevrotisk tortur. ja det er det. så kom det styrtende en politiker til stedet og de to og sa nei. nei ikke tortur. det er politisk spill. og så forsvant han igjen. så kom det en lilla ørn forbi stedet og satte seg ned og så litt på. og gjorde sånne vanlige ting, mens den sikkert tenkte på om den skulle finne et bytte et sted. en mus eller noe. og så tok den av så flott at du ikke kan ane som de to så på ørnen. ørn. det er noe enormt og flott. ja sa den andre. så tilbake til saken. hva stemte du på da ved sist valg. spørsmål. og så var det mer rødt og blått. en mann kom med ketchup og sennep. er ikke det det samme da og klasket magasinene ned i bordet og laget klar noen pølser. én ting er politikk og én ting er mat. og om en skal tilbake til god politikk, så er det da ikke nødvendig å komme med slike fjerne sammenlignelser. nei. dette er uansett et av de rotete avsnitt i denne boken, og ikke akkurat noe å skrike over. du skulle sett i et annet liv i en annen tid, da kunne jeg av hendelser stå å vræle i spenning. nei da. tuller. jeg vræler aldri mann. det er det noe som barn kan gjøre om de endelig har lyst til å møte barnets moders bryst. ja det har jeg nok gjort jeg også en gang sa mannen. tror du det. ja jeg har kanskje det. men nå er jeg en stødig kriger som ikke skal myknes, men hardnes som et hardkokt egg. jeg hard som en knivsegg. eller en hardere ting. ja stein. bautas. berg. fjell mann. fjell. jeg er hard som et fjell. og det der snakket om tyttebær og blåbær er et godt snakk. men spar deg

ord om du skal komme gjennom til meg. for i berget og fjellet er det kun seriøsitet og harde ord som kommer gjennom.

det må være kult. og om en får fullstendig tomhet på idéene så blir det jo bare tull som forrige avsnitt vet du. det er jo det å drive leseren til en behagelig reise. ikke drive leseren til vanvidd. da kan det jo skje mye galt. så leseren skal behages med ord. så den kan sitte på bussen. i bilen. på toget. i solsengen. eller på en bar og kjeke seg med pils. ja det er det som er som en fest for leseren. det ser kult ut, det ser overlegent ut, det ser interessant ut. en kan til og med få mulighet til å snakke med kvinnfolk om en har en bok i hånden og sitter og leser. de kommer kanskje å lur på hva for tittel boken har, og hva innholdet er og hva ellers boken inneholder. og da om en leser et lite avsnitt i en godt sammensatt bok av mindre avsnitt så kan en til og med engasjere til samtale og diskusjon med kvinnfolk. for eksempel om en har lest et avsnitt en tydelig ble betenkt og forundret over så kunne kanskje en kvinne med perfekt tilpasset mengde tekstil på seg komme og undre seg over hva dette var for innhold og så kan en da i tilfelle si til kvinnen at hun kan lese selv. det er jo bare nesten en side så er det ferdig. en hel handling fra begynnelse til slutt og så kan de lese og så kan du snakke deretter. ja det er en fornøylig tanke og slik kan det være i store vide landområder vet du. ja ja. nå kan du roe ned vingene dine mann. du trenger da ikke gå inn i ditt diktatur bare fordi vi snakker om en bok. nei. det er ikke nødvendig. og så kan en bruke bøker til mangt, og det er kjekt og flott. og deretter kan en sette boken inn i din bokhylle når du er ferdig med boken og av og til kikke på den og kanskje se litt om det var noe en ville lese på nytt eller snakke med noen om. ja hvem vet. slik er det vet du. sånn er det alltid det vet du. ja sånn er det alltid. så skrive skal være kult og lese skal være kult og så må en ha en fantastisk handling om en vil eller en dørgende kjedelig en. da vet jeg hva jeg gjør. jeg satser på en fantastisk handling. bra. kult.

når en er redd for å feile i skriving. det var en forfatter. han hadde fått skjelve. et ofte bra på slutten av dagen når det gjaldt skriving, men han

skalv når han skulle til å skrive. om Poseidon en gang skulle gi meg mistillit så har jeg ingenting. mitt liv er skrijving. nå dramatiserer du Karlsen. ja. men det er kjekt å dramatisere følelser når jeg skal skrive for da åpner det seg om drømmer av tvil og hat og alle slags vidunderlige herligheter. hva mener du med tvil og hat. er det noe bra da. jeg skal fortelle deg om en forfatter jeg elsker. han har skrevet så mange gode bøker Truls at du aner det ikke altså. han hadde en fange låst inne i kjelleren sin. og tok av og til med seg en pisk ned i kjelleren og pisket vilt rundt så fangen ble redd. og da skal jeg si deg det kom mange gode forespørsler om idéer til tekst. nei fytterakkern for en type. jeg kan forsikre deg at etter en del år så kom den stakkars fangen seg fri og ble hjulpet av psykiatrien, så det er i dag ingen problemer å merke seg spesielt hos det mennesket. men det er det som er vet du. hvordan få blodet til å bruse i leseren vet du. så de av og til får frysninger av tekst. det er det som er usikkert. om en skriver platt og kjedelig og møter en leser som nesten sovner på en benk, med din egen bok i hånd, så kan det bli stigmatiserende for forfatteren selv. en må holde oppe trøkket. det må gå fort. svinaktig. raskt. interesse. glød. sprut. foss. ja et fjell og monument av gleder vet du. en kan ikke bare sitte stille og plaske i ulike kar en får på besøk av kjedelig personell. nei. skrijving. det må en sånn som meg til for å gjøre. ja visst. der var en gang en forfatter som satt å skrev. så hentet jeg en hammer og knuste til i hans skalle bakfra. så blodet og hans liv fosset pulserende ut ved hjelp av det siste han hadde av blodtrykk. han ser du ikke. men meg ser du. det kan jeg love deg Truls. at om det er noen bøker du skal kjøpe og lese, enten låne eller lese eller kjøpe eller få og lese, så er det mine bøker Truls. les og nyt.

knurr. han hadde gått på en smell. det var i en av utkantene av en by faktisk. skikkelig stor by. enorm by. mase tut og kjør hele dagen. kør og mas. og den ene gangen så fikk han en eller annen form for nevrotisk sammenbrudd. men etter noen måneder så begynte noen andre lidelser. og til slutt knurret han. ja. han knurret. nei det der er fjern slekt som mellom kontinentene det ser. ikke noe nær slekt. men det var knurringen. tilbake til knurringen. og så den ene uken så glemte han

seg. han begynte å knurre til folk. da ble det altfor langt på vei sykdom sa alle han møtte i byen. en ting er jo å sitte å knurre hjemme hos seg selv. men om en ikke er hjemme hos seg selv og glemmer å faktisk oppføre seg og en begynner å utføre ulike hjemlige ting og ting en gjør i sofakroken hjemme for seg selv ute blant folk. da kan det gå for langt. så det beste er jo alltid generelt i en slik by å nettopp ha en god oppførsel hjemme også, slik at en ikke må forandre på noen når en skal ut. men det var det han glemte vet du. han satt av og til i sofaen og knurret for å være kul. men så glemte han seg og til slutt hadde han et så enormt spenn innvendig at når han skulle gå inn og ut av døren så var det ikke akuratt som om en flyndre som legger seg midt inn i døren og sier hei til alle inne og ute. nei, han måtte forandre på alle slags oppførsler og hadde så mange knapper og tråder i sitt sinn at alt gikk i lås til slutt og så måtte han endre på alt mulig og det var da han begynte å glemme dette. så plutselig stod han første dag på butikken og knurret til damen i kassen. da ringte hun straks politiet og de kom med abulerende sirener til stedet og han ble spurt hva dette var for noe. han svarte de ikke noe særlig. men det spiste på seg. så til slutt knurret han til folk når han skulle hilse og ingen ville bli vant til en slik oppførsel så da ble han like etter fengslet for sjikanering og andre slike paragrafer. så han kom nå seg ut igjen, men det tok en tid og han ble ikke akuratt den største i byen av alle baroner som der finnes lenger. nei. knurring det er for hunder og andre dyr som liker slikt. vi menn må finne en oppførsel som sikrer integriteten i krig, men har en god linje inn tilbake i samfunnet. sånn er det bare. nei. vi snakkes. javel. alt i orden med det vet du. ja ja. ok. alt i orden. snakkes.

han var som sjokolade. den samme stemme fortsatt. her er stemmen. her er teksten. det ble mye snakk om sjokolade etter at det ble sagt at han var som sjokolade. men det var ikke så veldig mye mer. en begynte å drøfte spising av sjokolade. da ble det helt klart for forsamlingen at sjokolade er sjokolade. og eksempelvis en mann eller gutt eller ungdom er som en mann eller gutt eller ungdom. eller lignende slik at en ikke skulle lage noe forvirring av en slik parallell. jeg er helt enig sa en mann

som noen kalte en hvit sjokolade. det er slik sa en av kokkene. sjokolade er fortreffelig til enkelte måltid. da er det som om en drøm på tallerkenen. ja en drøm. som en fryd. som en pille til en syk person. ja. det er det. kommer en syk inn på min restaurant så kan du banne på at den blir frisk når den kommer ut igjen. ja. smak på denne konfekten til eksempel. det sa kokken. og så spurte kokken nett før han spiste den. er du syk. har du noen symptom. nei, ikke som jeg har lagt merke til. nei du har kanskje noen og etter at du har spist konfekten kan du være sikker på at du blir frisk uansett. mannen smakte på konfekten. smakte. det var flere smaker. ja der er flere hinner med godskap i den sjokoladen du nå ha i munnen. det er en ytre av hard sjokolade iblandet nøtter. innenfor der igjen er en smak av tress. tre ulike typer vanilje som er knust sammen til en drøm. og så den siste. det er en blanding av kirsebær og honning. helt innerst der inne i den konfekten. og der ser du ja. smilet kom. han smilte etter at han hadde spist den. nå er jeg også som en sjokolade tenkte mannen og sa det uttrykkelig til kokken. ja. nå er du også som en sjokolade hvem nå enn det var som sa det først. og så spiste de sjokolade en hel kveld. både med glass av alkohol. de kom seg aldri ut av den stemningen av sjokolade og nye smaker den kvelden. en fest av sjokolade oppstod ut av bare et spontant besøk.

Nils Nobili og Sigurd Sann møttes. de hadde planlagt en tur ut på byen. de hadde noen ærend og det traff veldig godt at de møttes sammen og gjorde de sammen. og Nils Nobili visste godt hva Sigurd Sann holdt på med. hva tenker du egentlig om P. Blodend Sigurd. jo det er klart at vi har mange samtaler som er interessant vi to. han er seg selv og gjør det han må. så smilte Sigurd litt til Nobili. ja det er ikke bare enkelt å skulle styre med så mye som Blodend. og så kritisk. så inn på livet enkelte ganger. nei, når en har en slik rolle som nærmest en prest, så må en jo forholde seg til alle slags fenomener og hendelser i livet. nei, jeg har en enkel jobb synes jeg selv oftest, men det er alltid hardt med et arbeid som en må stille til så ofte. ja det er det sa Sann. og det er sjelden at jeg møter noen som helst kritikk slik som du jobber med. hva var det igjen egentlig du jobbet med å få frem i samfunnet Sann. jo jeg tror du er litt

inne på det, men det er sannheter som ligger meg nærmest og da noen sannheter som kommer samfunnet til gode når de er servert på rette måten. og jeg tror faktisk jeg vil kunne utfordre til og med Blodend til sist. utfordre Blodend. hvordan tenker du å få planlagt og utført. jeg jobber hele tiden. nå skriver jeg mest og ved teksten som nesten ved teksten alene vil det kunne ordnes. jeg har nemlig fått samlet inn en rekke gode sitater og en rekke tekst som vil kunne egne seg til å la det meste når tiden er inne la være opp til teksten alene. imponerende Sann. det er ikke lett å gi ut noe idag. jeg har satt min stilling i dette mitt liv til å jobbe spesielt med det å belære i skolen. men du vil altså ut i det store hav av meninger og vekke en bevegelse som kan til og med utfordre Blodend. ja det vil jeg og det har jeg sterk tro på Nobili. de gjorde så noen ærend de hadde hver for seg. så møttes de igjen ved en kafé og kjøpte seg en kopp kaffe. veldig fin tur. ja sa Nobili. jeg fikk gjort alt jeg skulle gjøre. jeg også Sann.

ødelegging av skrivemåte på tastatur. skriving på tastatur er kanskje ikke det mest romantiske, men gi nå faen i fanden for det vel sa en sterk mann. ja enig sa en litt svakere som alltid var med den sterkeste. ja vel vi går videre med emnet. ødelegging av skrivemåte. spørsmål. går det an å være så idiotisk og stygg. det er jo jobben min å skrive sa Lars Ix. og så kommer det småtroll krypende som forsøker å ødelegge for min skriving. fy faen så stygg de er sa en kamerat av Lars. nei om noen først har lært seg å skrive og jobber med det på tastatur så la de være i fred sier jeg. ja. det er en viktig kompetanse for mange og det er kjekt å se på noen som virkelig er flink til å skrive, og det er kjekt å tenke på en slik skrivemåte faktisk. ikke så veldig romantisk, men det er å få ordene i tekst og det å skrive på en fornuftig måte. det er nettopp tastatur Lars sa Morten Nikkelas. ja det er en viktig kompetanse. så skulle Lars og Morten en tur ut på en arbeidstur sammen. begge to skulle skrive. Morten var journalist, og Lars forfatter av skjønnlitteratur og Lars hadde behov for litt research akkurat på det stedet hvor Morten hadde et ærend i forbindelse med jobben. de satte seg i den ene sin bil og kjørte. hørte på musikk og preiket som om det var et utdrikningslag

aldeles. de holdt på med en samtale om et spesielt emne i tre timer før de fant en avgjørelse på saken faktisk. som om en hel sommervind som Lars skrev i sine bøker selv. Lars tok ofte slike reelle ting med i fantasien uten at noen egentlig visste det, men denne gangen spurte han Morten om hva han synes om at han skrev ganske likt som det samtalen var. og da oppstod det en helt ny samtale som varte i hele fire timer før de tok en avgjørelse og den skal du få vite om hva var i avsnittets slutt. de satt nemlig og argumenterte og drakk litt brus og vann og spiste noe småsnacks de hadde kjøpt på en bensinstasjon og mumlet og preiket om en annen i bilen på veien. skikkelig kameraderi. den siste samtalen handlet altså om skrivemåten på tastatur og de ble enige om at det å ødelegge for en fiende sin skrivemåte kan være greit. men å plage vennlige som skriver og har lært seg å skrive på tastatur er ikke greit. absolutt ikke greit. nei da må en la de få ha sin skrivemåte i fred fant de ut. for der er slik med skriving på tastatur at få kan den generelle måten, en lærer seg liksom en slik naturlig måte som er litt tilfeldig for hver enkelt, og det å begynne å plage og irritere og lage problem for den er ikke greit. ikke greit altså.

de trodde de kunne symbolisere en ørn. men så fikk de ikke lov til det lenger. hva skjedd. nå har du alle forfattere fra folket vårt imot deg. latter. han lo. hans navn var uklart. men han var en veldig dyktig mann, og hadde kneblet et helt folk med sin kjærlighet sa folk. nei, jeg vet nå ikke om det var det som gjorde det sa han selv. men du vet aldri. kjærligheten for meg er noe som overskrider alt som er negativt på en måte så jeg vil da ikke selv blande det inn i kortstokken på en sånn måte. nei vel, kanskje ikke da. hva med dette folket som du taler om. nei det er nå en gruppe som trodde de kunne representere en ørn. men så har de vært stygg. og blitt stygg. og tror de kan spre vondt med ørnen. som på ørnens bane legge ondskap i retur. i retur spurte en mann. ja som om når alt kommer til stykket så returnere eller om når alt er der i svevet så komme med en ting i en annen retning. du er for intelligent. jeg forstår deg ikke. hold på den mann, jeg er intelligent, men den har jeg ikke hørt før. takk skal du ha. det som skjer når en symboliserer en ørn så må en

jo også gjøre det på en god måte. naturvernsforbund, mennesker glade i natur, vern om dyr og fugler og alle slags arter, må en gjøre på en god måte. en kan ikke drive skam over et av våre kjæreste medlemmer i naturen. nei det går ikke. så de gikk på en smell. og fikk ikke lenger lov til å tulle med oss. nei det var et gode. så hvilket folk var dette da. nei, det var et trassig folk som ikke klarte å finne togsporene igjen. de var som et kræsjet lokomotiv i det store intet til slutt og der stod de. og tutet inntil ingen lenger ville være med de. og sånn ble det. tekst er sterkt sa den ene mannen. de var tre menn som stod og snakket om dette med ørnen som emblem. H. Ømals., A. Akevitt. og P. Ømda. de stod og snakket lenge om saken og én av dem ville glemme det hele. men hva skal en da sette press med om de bare er trassig. spørsmål. nei Ømals gav grei beskjed. vi inndrar emblemet som planlagt, så kan de bare ha det som de ville med sin trass. ja. om der skulle være noe godtfolk iblant dem så innser de nok at vi bare bruker vårt ord til å styrke oss selv i en tid sa mange av dem er trassige, i håp om at det skulle komme en endring i situasjonen. ja. vi bruker vår styrke. vårt ord. vår tekst. vårt liv. ja. det gjør vi.

lek og alvor. noen tror at forfatterens strøm av idéer skal gå til egen favør. slik er ikke realiteten sa en av de skarpeste høvdingene av forfatterskap gjennom alle tider. han sa det så enkelt, at om du skal ha godt medhold i teksten min, ja, så får du være vennlig også. ellers går det til helvete med deg kanskje. for å trekke det enda mer ut på tungespissen, så kan jeg si at ærlig talt om du er en fiende så går det deg særs imot alt som har med min tekst å gjøre, og om du er vennlig innstilt, så går det deg kanskje veldig bra. sånn er det. det må du bare forholde deg til. slik er livet. slik er verden. slik er fjellene og slik er tekst. alltid må du tenke på meg. alltid ha meg i mente. alltid vurdere deg selv i forhold til meg. for ellers kan teksten drage deg ned der hvor du fortener å være om du er stygg mot meg. det sa han på et intervju. og teksten går vet du la han til. pennen på arket brer om seg av bokstaver og kan bli et fengsel om du ikke oppfører deg. en flittig leser i salen fikk endelig spørre spørsmål. spørsmålet var om i hvilken grad han vurderte

årstidens skriftninger i teksten sin. nei, nå, sa forfatteren. nå var jeg så langt inne i dette mylderet av spenn mellom fiender og venner, så jeg nesten må tenke meg litt om hva de er ute etter. nei, det er slik med årstidene at der har jeg faktisk et spesielt krydder til deg. fordi jeg er ikke som vanlige forfattere flest. jeg har mine sære trekk som jeg vil påstå de er. når jeg skriver velger jeg av og til å forulempe leseren med å late som om sommer er vinter og høst, vår. da får jeg en slik eksplosiv kraft i teksten. det er som om en måke tar av fra sin bygning, og flyr utover havet og nyter en god fisk i det store blå. hva spurte den nysgjerrige fra salen. i hvilke bøker har du dette spillet om årstidene da. nei i noen bøker. ikke alle. du må nesten finne dette ut selv fordi jeg har glemt det meste. han mistet egentlig litt oppslutning blant leserne på dette trekket å nevne den sannhet. synes du ikke det blir litt rotete tekst av dette da forfatter. han fikk et nytt spørsmål. nei, rotetet og rotete, det handler alltid om tekst og det som er det lyseste i tekst. de ord som skaper en gren av gull som om en lys fiol i mørkets time som blomstrer seg ut til å bli som om en ny planet i en galakse. noen lesere gikk. andre ble sittende og tenke og gruble litt på det som forfatteren nettopp hadde sagt.

jeg som ord er sterkere enn et du. det sa Finn Meg. han hadde kommet i klammeri med en hel rekke andre mennesker. men tviholdt på sitt sitat for livet som han kalte det. et jeg er sterkere enn et du. og meningen hans var klar med uttrykket. om noen skulle prøve å komme han inn på livet så var de bare et du. det var sterkere å være et jeg. og når alle som opplevde den arrogansen sa av og til at de var nå et jeg de også, så bare fnøs han av det hele og sa at ordet jeg er for meg meg selv, og ikke deg. og så gikk han videre. så for han fantes der kun en slik eksistens at alle andre en ham selv var et du, men han selv var et jeg. han trodde han eide begrepet og ordet jeg. som om han hadde et grep om det ordet. så møtte han en dag veggen. han møtte mannen Finn Jeg. og de stod lenge og snakket. Jeg hadde aldri hørt om en så dårlig holdning før og utfordret. og det ble nærmest eksotisk for folk den opplevelse av å se at Finn Meg endelig ble satt på plass. og slik gikk det som følger. de fikk

deg innlagt. Meg kom i en hendelse til å bli innlagt uten grunn. og for det så fikk samfunnet lokalt der det skjedde en straff fordi han var helt frisk og fikk bevist det til slutt. men det var de personlige pronomen som liksom var i emne her. og Jeg og Meg begynte å slåss. det ble utvekslet minst et dusin slag både frem og tilbake blant de to som het Meg og Jeg i løpet av samtalen. de snakket litt og slo litt. et helt merkelig syn faktisk. aldri før hadde de sett en så voldelig, men samtidig lærerik krangel og slåssing. Jeg sa grei beskjed til Meg at i mitt liv så er jeg et jeg, og i ditt liv så er du et jeg i ditt eget liv. da lo Meg. høy latter. så et slag fra Meg før Jeg uttrykte at han lo fordi du anerkjente mitt jeg. da har du allerede tapt og jeg kan si Meg er det som er rett og ditt etternavn er for pokker et Jeg som du tapte overfor meg. latter. der lo Meg. der tapte du også. fordi du tapte ditt meg ved at du sa meg til meg og da ser du hva for etternavn jeg har. så endte slåsskampen og de sa til hverandre at det ble likt. jevnt. delt seier til tross for at de stod der midt i en klynge av folk som hoiet full av blåveiser og kutt. nei, skal vi ta en pils gutter. ja for pokker vi tar en pils. og så gikk de til nærmeste bar og drakk en pils.

han var forfatter. så umåtelig flink til å skrive. du aner ikke hvor flink han er sa en kvinne til en mann. hun satt et sted og leste en av bøkene til forfatteren. han er så flink at du kan aldri ane det uten å ha lest en hel bok tvers gjennom fra første til siste side. det er så vidløftig det han skriver at jeg får av og til gåsehud av hans tekster og bøker. mannen snudde seg litt mer til kvinnen. hva var det nøyaktig som du fikk gåsehud på din kropp av da. mannen ble veldig nysgjerrig. nei det var i et avsnitt om et mord, og så kom der en kniv inn fra siden på en mann som fikk den like inn i halsen og da følte jeg det også som om det var min hals og da kvapp jeg til og fikk gåsehud. ja, men likte du det da eller var det en form for gåsehud som fra filmer med grøss. du har visst ikke vært i militæret du. der skjer det mye vold sa kvinnen. nei, jeg har ikke det enda, men jeg må kanskje det. og så sa mannen at det kan da vel neppe være en bok for meg dette. jo, det tror jeg. den inneholder romanser. kjærlighet. drama. krig. oppvekst. mange ulike interessante

personer. mat. musikk. alt. mannen fikk hevede øyenbryn. mener du det at den inneholder alt. ja. og så sa mannen sporenstreks farvel og kjøpte boken. jeg kjøper boken sa han til henne. de to møttes på en plass senere. noen uker senere. da var hun nesten ferdig med den, og han nesten ferdig med den. og det var slik i boken at en kvinne og en mann skulle møte hverandre. og akuratt da begge to kom til avslutningen møttes de. utrolig. det er som om forfatteren er en profet for oss. la oss elske. og så ble de kjærester med en gang. og kastet boken ned i en søppeldunk ikke så langt ifra. vi trenger aldri lese mer sa de til hverandre. nei, det trenger vi ikke. og så koste de seg resten av livet sammen og sendte en melding med takk til forfatteren for hele situasjonen, og så spurte de forfatteren litt spørsmål før de giftet seg. og forfatteren var en del av bryllupet og sa gratulerer så stolt som han kunne og ble kjent med en rekke nye mennesker før han skulle hjem og begynne en ny bok. profet eller ikke.

så var det et jag igjen. et jag om å skrive avsnitt. få det ned på papiret sa en. det er bare å få det ned på papiret sa en annen. en ny forfatter hadde kommet over en ny strategi for skiving. han hadde lest i en slik bok med råd til de som skal bli forfattere at det var nå bare å skrive hva som helst egentlig. det likte forfatteren så godt at han valgte å begynne med det. han skrev og skrev og skrev hva som helst. han kom i klammeri med en annen forfatter, men den andre forfatteren hadde et så komplisert oppsett for hvordan skrive at han ble danket ut av konkurransen. alle ville se på forfatteren med det enkle oppsettet. en dag satt han ute. ute på sin veranda. og der satt han i tre timer og skrev hva som skjedde i byen nedenfor. fly kom over på himmelen. noen personer i gaten nedenfor stod og pratet. de stoppet opp. begynte å prate og stod der lenge. en kavalkade ble sendt fra en tribune langt nede i byen med mikrofoner og høytalere som gjorde at han hørte såvidt hva som skjedde langt der nede. noen biler tutet og noen skrek. en bjørn gående innover den ene fjellsidens åskam. en kjøpte is kunne han se i kikkert ned i byen. et par kom dansende nedover gaten nedenfor altanen og mange andre slike rare realistiske ting skjedde. og så sluttet han å

skrive. han gav opp. han følte på en ekstrem stopp av tale. han klarte ikke mer. han lempet hele skriveblokken ned i veien nedenfor der han bodde. noen minutter senere kom noen til å se blokken. og tok den opp og så at det var skjønt. tekst skrevet som skjønnlitteratur. de fortsatte. de fikk drømme om å bli forfatter selv, like motsett forfatteren fikk lyst til å skrive. forfatteren sluttet og ble liggende i sengen. men de som fant blokken ble forfattere. forfattere av skjønnlitteratur. og fortsatte på verket og synes det var veldig kjekt med spesielt det som var nevnt av bjørn. og så ble de til slutt ferdig med boken som de ikke visste hvem begynte. utgivelse kom. navnet på forfatteren var Helge Håp. og de vant mange priser.

han hadde system. på alt. ingenting var slurv. en dag gikk han på byen og så på kvinner. og så når han så en kvinne han var interessert i, så brukte han det ene systemet han hadde på sjekking. det skulle han aldri ha gjort. kvinnen slo til ham med håndflaten mitt på kinnet. bruker du systemer mot meg. spurte kvinnen da hun så det klart at han var som om en robot i fremgangsmåten. nei, vet du hva. for pokker skal jeg aldri ha en slik tenker av system inn i mine romanser. så ha deg vekk sa kvinnen. han gikk hjem. endret på alt. skapte et variabelt liv for alt. endring. stadig endring. så gikk han på byen igjen helgen deretter. og så traff han nok en kvinne. det var for øvrig ikke den samme som sist. og så begynte hun å klage. har du ikke system mann. du virker så skjør og ustadig som om en kvinne som tuller seg med høye hæler. kan du ikke oppdragelse mann. ha deg vekk. så gikk han hjem igjen. han satt lenge. hvordan i alle dager sjekke kvinnfolk. han tenkte lenge. sjekke kvinnfolk kom som en stemme fra et spøkelse i hans indre løp. og da tenkte han hva om jeg knytter sammen det systematiske med det variable. nei tenkte han. det blir for platt. jeg bare skyter meg selv i hodet i stedet for. så skjød han sitt hode tvers gjennom med en pistol. kulen gikk gjennom veggen og inn til naboen så det sang i tapeten. og så gikk historien videre på naboen. han var også på sjekkeren. sjekket kvinnfolk. prøvde å få seg en kjæreste. han gikk ut på byen. snakket med en håndfull med kvinnfolk. og det ble mange kjekke samtaler, men

ingenting liksom gav helt rådet til å bli kjæreste. og så prøvde han å gå inn på værelset ved siden av der han bodde. og så etterforskere var kommet til stedet. på grunn av kulen ble han tatt uten å ha gjort noe galt. og ble fengslet i tyve år. verken mer eller mindre. og så like før han ble slept ut av bygningen etter bena så kom der en annen nabo inn. og han bodde deretter igjen i det tredje rom etter den første mannen. han hadde alltid flaks med kvinnfolkene. han fikk seg en kjæreste bare etter en time på byen etter disse hendelsene i boligblokken hvor alt dette skjedde. og de giftet seg og fikk barn. tretti barn i tallet. og måtte ha en helt egen bloigblokk for seg selv til slutt.

så var det alt absolutt som skulle på plakaten. det hang en poster, plakat, ved teateret. alle guttene i byen samlet seg. se. de skrek til hverandre. se. det er den absolutte. den absoluttes teater. kom igjen. alle var giret og samlet seg om å gå hjem til foreldrene for å få penger. alle fikk. de gikk på teater. akuratt nøyaktig klokken fem var teateret. så de hadde tid etter skolen samme dag. og alle gikk inn. de hadde også fått penger til snop og godteri og popcorn og brus og slike ting. alle sammen. og de fylte opp salen halveis bare de. og så kom det flere barn fra andre steder og det skikkelig koselig stemning der alle oppførte seg eksemplarisk. det ble kjekt. kos. trivelig. skikkelig god stemning. ålreit ikke for det var stas. mer en ålreit. langt mer enn ålreit. så begynte stykket. så sluttet stykket og de gikk hjem til foreldrene igjen og var hjemme omlag halv syv. hvordan var det spurte foreldrene. skikkelig kjekt. jeg likte det veldig godt og kjekt med å ha penger med til snop. det hadde alle. og så gikk sagaen videre. og så kom et helt annet sted Gudleik Aurelius inn i situasjonen ikke, men et annet sted i byen. og hadde mye godt å komme med til en forsamling han hadde samlet til et spesielt prosjekt. det har seg slik mine venner. at jeg Gudleik Aurelius skal bli far. og jeg får vite det bare innen kort tid hva det blir for kjønn. han fikk melding om at det hastet å komme til fødselen. og i all hast reiste han tilbake til sykehuset. så fødselen som var en skikkelig skjønn liten gutt. og så etter litt behandling av situasjonen så gikk han tilbake til forsamlingen. og sa høylydt ut til forsamlingen. jeg har fått en ny gutt. og alle feiret med

han og gratulerte. og så gikk han tilbake til sykehuset og sa adjø til forsamlingen. og så var han med sin kone resten av den kvelden og ut hele morgendagen sammen med konen og alle barna også den nye gutten. og da skiftet historien til et helt annet sted hvor noen dager deretter Gudleik Aurelius Nils Nobili, Tor Nysølv, P. Blodend og Sigurd Sann skulle ha et møte. det skulle vise seg å bli et veldig viktig møte, hvor mange vesentlige og viktige poeng skulle bli trekt frem og komme til de alle sin oppmerksomhet.

frik. han var en frik. og så var det en annen. han var absolutt ingen frik. er jeg en frik liksom. nei det ordet er et ord som jeg absolutt aldri skal ha noe med å gjøre. jeg skal være en mann. det er det ordet folk skal huske meg for. en mann sa du. en mann. du er jo en mann. det er jo ingen grunn til å skulle måtte huske det ordet ekstra på noen måte når du er en mann selv. gå av banen og finn deg en tue mann. der sa du mann og det er nettopp det som er mitt poeng. du skal si mann til meg ikke frik og det gjorde du så promp i deg om du endrer deg. promp i meg sa du. det var ikke mandig sagt. det er jo nesten som en tullete høne du er blitt. de to stoppet litt opp i praten. de så det at de gikk litt feil. de mannet seg opp begge to og sa navnet sitt til hverandre. mitt navn er Erland Latter. mitt navn er Nils Nert. det var Latter som ville være en frik og Nert som ville være en mann. hvorfor ikke være en nerd i stedet for da Nert. den har jeg hørt før du. ikke morsom er du. ja så gikk de litt videre i praten og fant ut at Latter skulle få være en frik om han ville og Nert være en mann om han ville. de var to stykk som gikk på en vei og snakket skjønner dere. og de to gikk og Nert anerkjente Latter sin status som å være en frik og det ble omvendt anerkjent av Latter at Nert kunne være en mann. en mann og en frik. de snakket. og så gikk tiden. verden ble skapt på nytt. alle klodene samlet seg med sin masse. og solen fikk et forrykende spekter av stråler på grunn av spennet med alle slags ting. og jorden skapt på nytt og livet oppstod og der kom Latter Jr. og Nert Jr.. de var helt motsatt. Latter Jr. ville være en mann og Nert Jr. ville være en frik. så ble de to doble par som folk sa feilaktig. de var to par enkelt nok. der faktisk Latter Jr. likte best å være med Nert og Nert Jr.

likte best å være med Latter. og så bare skiftet de sønner og skiftet navn på de for å spare seg bryet. og så skilte de i det hele tatt lag etterhvert fordi det var så mye å gjøre i livet at de kunne ikke stresse hele dagen med å holde sammen på en slik måte. da kan en jo bli kalt for en frik eller en litt gutteaktig type og så videre så de bare gikk hver for seg og spiste middag.

fra tøyler til pisk. åtte år med stramme grep. sluppet til fordel for hard den pisk. en solid kriger. så jævlig stor at en må bruke banneord for å ankomme dens dimensjon. det er hårreisende det som her skal fortelles og forklares. for det hadde seg nemlig slik for den overlegne kriger at en flokk skulle til å begynne å angripe den. men så ble det slik at kjempen hadde et så godt forsvar utviklet at flokken endte opp med å bare jamre seg. de trodde til slutt at de var som kjempen selv til og med. som om speilbilder i en dam som kjempen pissert i hele tiden. som en speilbilder i en dam av piss ble de til slutt. og de jamret seg og de klaget seg og de klynket som små rompetroll i en dam av piss. og kjempen lo av det hele. det kan du være så bastant på som historien selv vil det at du kan legge nesten inn aksjer på blått for hvordan utviklingen var. de gikk altså fra å være noe som kunne minne om menn og kvinner, gutter og jenter. til å bli rompetroll i en dam av piss. og alt gjorde kjempen selv. det er få en kan skilte med at de hjalp mannen og kjempen som han var. og så godt som helt alene altså holdt nede en slik gruppe av rompetroll som tapte alt de hadde på saken. og kjempen satte seg en dag ned ved et bord. fikk servert bløtekake og kaffe. og satt der bare og var der. så kom noen høvdinger til. fy faen for en kjempe du er blitt mann sa de til kjempen. kjempen anerkjente hva de sa på sitt eget vis, med noe grumling i partiet hvor halsen er sånn omlag. du er en fantastisk kriger. det kan jeg bare si rett ut. så kom en ungdom som ville gjøre det samme. da sa alle høvdingene i kor. det er ikke sikkert at det noengang blir mulig å gjøre noe av det samme igjen. for nå ser alle at der er en risiko med slikt blant fiender spesielt. og derfor tørr nesten ingen å gå til slike angrep igjen. og det er så stødigt det du har gjort kjempe at vi lurer på om vi skal skrive en bok om deg. det holder jeg på med selv sa

kjempen. ja, kanskje gjør vi det vi også om det er greit. om dere tar med setningen i begynnelsen av dette avsnitt som begynnelsen i boken så er det greit. fra tøyler til pisk sa de til kjempen. og la til åtte år med stramme grep. sluppet til fordel for hard den pisk. og så skrev både kjempen selv og høvdingene på bøker om kjempen.

kjemoreseptorene mann. det kommer ved kjemoresptorer. ja det gjør de. de snakket om smak. og var av de i eliten som elsket kunnskap. derfor fikk de seg et bord et stykke unna den mer sofistikerte eliten som de tenkte selv. de på bordet for begjæret etter kunnskap sa for seg selv innenfor språkfaget og logikk at sofisme er jo nettopp kunnskap og visdom som når de sier selv at de er mer sofistikert enn oss gjør de jo en feil. de lo høyt på bordet sitt samtidig som de så til de øvrige. latter. mer latter. de lo som om de nesten falt av bordene. da fikk de en ny melding. en av de fineste pikene på nivå med prinsesser sa til den ene kelneren at kan dere gi de en ny og siste advarsel om at de må forlate lokalet om de ikke skjerper seg. kelneren gikk bort. de lo fremeles. nå får dere en ny og siste advarsel. om dere ikke nå holder dere litt roligere så må jeg beklageligvis sende dere ut på gangen. de var begynt å bli litt djevelske i stilen der de satt alene som om isolert fra resten av forsamlingen. de skulle spise middag. de sa lite til kelneren. annet enn å nevne at han var innenfor kokkefaget og måtte holde tørklet på armen akuratt sånn etter skriften så kom de ikke egentlig med noen tilbakemelding til kelneren. kelneren gikk også så videre bort til prinsessen igjen og sa at de ikke egentlig kom med noen tilbakemelding, men han kunne se i gemyttet at de hadde en lyst der inne til å roe seg litt ned. så kom der noen endringer i de på bordet alene. de begynte å komme inn på Einstein og relativitet og allslags ulike kunnskaper innenfor den sjangeren. det var jo innenfor eliten og hadde nylig fått nyss om at deler av relativitetsteorien er falsk og bare en propaganda til folket for å få folket ned. og når de nevnte en avsløring for dette til hverandre så lo de så høyt at alle i lokalet hørte dem og de datt av stolene. da kom kelneren ut selv og skrek til dem at de måtte nå holde kjeft. det gjorde han. uten represalier. men så når prinsessen hørte

det så gav hun et tegn til en kelner. kelneren kom og hele gjengen ble forvist ut av lokalet. middagen fortsatte og ingen snakket mer om Einstein annet enn gruppen som nå også hadde blitt litt full og satt å røykte litt på trappen utenfor lokalet.

og så var det kongeættene som skulle omtales. en forfatter som nettopp var ferdig med utdanningen sin skulle til å begi seg i kast ut med sitt første prosjekt. han hadde aldri før gitt noe som helst verk. og dette hans prosjekt kunne til og med bli grunnlaget og veien til å selv møte kongen. ja, slik var det tenkte han for seg selv der han en dag stod foran speilet hjemme og hadde fått idéen og oppgaven følte han å skrive en bok om landets kongesætter. han stod en hel time foran speilet. jeg tenkte han. jeg av alle de forfatterene som finnes. alle forfattere. tenk det sa han høylydt til og med. jeg. av alle de forfattere som eksisterer. så fjernet han seg fra speilet. og gikk etterhvert inn på sofaen og så litt på fjernsyn samtidig som han drømte om alle kongene og dronningene og prinsene og prinsessene og alle andre som var involvert i ættene som gjaldt konger og dronninger. og så laget han seg en pizza. han tok kameratslig opp en pizza fra fryseren. slengte den inn i stekeovnen. og tok på varme og satte seg igjen godt til rette i sofaen og så på fjernsyn. og det tok vel omlag 15 minutter på omlag 220 grader å varme pizzaen og så satte han seg ned i sofaen etterhvert og spiste pizza. der ringte det på døren. en hemmelig agent var kommet til stedet. skal du skrive saga om kongesæter min venn spurte den hemmelige agenten. nei det skal jeg ikke og knuste døren igjen så det sang i listeverket. og han satte seg selv ned igjen i sofaen og koste seg med tankene om sitt nye hemmelige prosjekt. det var hemmelig. han var jo nettopp ferdig med utdannelsen. hadde spart opp noen hundre tusen kroner på et arbeid han hadde hatt under studietiden, og var nå altså inne med en slik flott idé for sin skriving at han var forrykende ekstatisk på å gå igang. og der satt han. en helt ny fersk forfatter med en glimrende idé fremfor noen rester av pizza på bordet. han tenkte at han skulle forskjønne værelset sitt litt for oppdraget. han kjøpte seg en ny datamaskin til å skrive på. redet inn hjemmet med en del nye møbler. og ryddet vekk pizzarestene. og så ble

han endelig klar. han satte seg ned og skrev den første setningen i boken som vi aldri får høre eller kanskje får høre og den lød slik som følger sa han til seg selv. det er et ærverdig land vi har, og slektenes gang er beriket med en ætt av konger.

og så var det mer action. det kom alle slags militære kjøretøy til stedet. og fly og alt mulig. så kom Eivind Eoe til stedet. han skulle bestemme hva som skulle gjøres. dere har tre alternativer. enten så sprenger vi alt av kjøretøy og alt som er kommer hertil. ellers så tar vi kontroll på alle sammen og går til krig mot et uskyldig land. eller så gjør vi ikke annet enn å lage en film til en låt vi velger ut. hele gjengen som var med var i tvil om disse ulike valg. da får vi si at vi er kulest først. det er det første. vi er de kuleste av alle i verden. vi er stilig. elegant av og til. tøff og sterk. det er det første Eivind. så har vi nå fått det frem. og så til disse valgene. de kjøte inn fem kasser med pils og delte ut. så sa de det var for lite pils så de kjørte en trailer til butikken og hentet alt de hadde og delte ut pils til hele mannskapet. og så satt de der nå litt beruset og litt brisen som det heter. hva om vi bestemmer oss for å lage et fjerde alternativ da. nei sa Eivind høytidelig. vi har tre valg og vi må utføre det ene. ja vel sa mannskapet. da får vi vel gå til krig da. og akuratt da når én av dem foreslo ett av alternativene så bl det litt diskusjon. vi har fått et krydder iblant oss av menn. vi har her fått en mening. utrop. og alle lo. som om nesten samme tittel som i militæret når en er under befalet. en mening. nesten samme. det er vel menig det. ja det er vel det. og så satt de og mumlet og snakket og diskuterte. gå til krig. gå på fest eller så gjøre en tredje ting. de var nå litt usikker. ja ja. sa den ene. da får jeg bestemme. greit sa hele mannskapet. og Eivind var med for han var begynt å gå lei av det hele. alt i orden menn. da bestemmer jeg at vi bare går på fest. og så gikk alle fra den scene av et militært show som hadde åpenbart seg fremfor øynene deres. og de tok med seg alt av pils. kom i modus av fest. og ringte en kompis. og så kunne de ankomme nøyaktig innen tyve minutter ved et hus. og der ble det husfest. alle var samlet. drakk. snakket. hadde det trivelig. og diskuterte. ingen slåssing.

bare drikking og kameratslig stemning og god stemning. utover kvelden.

nei, skal vi skrive litt da. få inn noen nye avsnitt. ja visst. det er bare å være en grei mann og kvinne eller gutt eller jente det. ja jøss. vi kan jo skrive litt hyggelig. men så kom det. torden. uvær. Tor tok ansvar. fikk de vordende udyr og beist i folket ned. de kokte når det var så god stemning. en slange kom til. ikke en ekte. men poetisk slange. og når en skrev så kom noe imot. som om en skrev om enkel drikking av juice. så kom der en sand trykket ned i halsen. som om en så seg selv i speilet, så kom der en pose drit. som om en satt på en benk så fikk en lyst til å stå. som om en gikk en tur til skogs, så åpenbarte det seg en slette der. hva er denne slangen som en pyton imot oss i tekst da. hvorfor. jo det er jo kjekt med litt motsetning og skrull. og motsetning og kult. og motsetning og det vanlige. hvilket spenn skal vi ellers skrive med sa sa folk. jo der har vi det. et vitugt spenn. sa noen. som om det motsette er uvitugt. som om en kan komme med en karbonade mot en deig. det er ikke nødvendigvis helt forskjellige ting, fordi da må en tenke kjøttkaker. det blir for enkelt å tro at kjøttkaker er som om noe motsett til en deig, når en også kan lage karbonader. sånn er det. så det å lage et nytt hus for rett angående det motsette ville kanskje være tingen for å få endelig kappet hodet av en slik slange. som om en tenker en solfylt dag så er ikke en regnværsdag det motsatte. nei langt ifra folkens. da har en snø. en har hagl. en har vær med vind. en har vær med ulike temperaturer og langt mer. dommeren kunne ha hatt som om en slage som plate for hammeren som der når han slo sin dom så datt der en tunge ut. enten vant en eller så tapte en motsetninger. kampen om motsetninger. varmt og kaldt er ja to motsetninger. men om en har ti minusgrader så kan en da vel neppe være helt nøyaktig inn på ti varmegrader. nei da må en være pinlig nøyaktig ellers så taper en i retten. retten av motsetninger.

nei, det var ikke den store skrivingen idag sa forfatteren for seg selv. han liksom skrev platt. så dette blir det aldri noen bok av sa han for seg

selv. jeg legger opp. han la opp. han la opp absolutt alle drømmer han hadde om skriving. men så møtte han en kvinne. en fantastisk vakker kvinne som også likte ham. som om et umotståelig bånd. som om et ubetinget bånd. han fikk hakeslepp. hans hake datt ned i golvet og laget et merke i gulvet. et merke av hakeslepp. helt utrolig. helt umulig. han ringte en kamerat også. sa at den absolutt desidert vakreste kvinne en kan finne i denne verden liker meg. kamerat jeg blir likt av den vakreste kvinnen i verden mann. hva tenker du om dette. har jeg fått psykose og virkelighetsforstyrrelser eller er det sant. kameraten satte seg i en busk ikke så langt fra en benk. han skulle sjekke om mannen var frisk eller syk. og så inviterte mannen kvinnen til en samtale på benken. han skrev enkelt nok på mobiltelefonen til kvinnen at om hun ville møte ham på en benk. ja sa hun i direkte tekstmelding like etterpå. og så satt de det. mannen og kvinnen. den vakreste kvinnen på gjorden. mannen tok også noen bilder. han altså som stod i busken. han tok mange bilder. og så ble samtalen avsluttet og hun gikk. ingen kyssing og anelse om kyssing. men de var blid på hverandre og hun gikk hjem. så gikk mannen bort til busken. har du noen anelse om hva jeg føler da vel. er jeg syk eller hva skjer. han gned seg i øynene. i helvette mann det er jo sant. hun liker deg og du er frisk mann. hva i helvette er det du har gjort for å få denne kvinnen til å like deg. nei jeg husker ikke. jeg vet ikke. jo det kan ha noe faktisk med at jeg sluttet å skrive forleden dag. jeg la opp hele forfatterdrømmen og har begynt å leve mann. endelig et liv. skriving er jo som død. nei, det er vel ikke akuratt død. men dette er utrolig. hun liker deg virkelig også. hun var i magasinet for menn som pike på midtsidene til og med for ikke lenge siden. hun er jo deilig mann. en av de deiligste kvinnene mann. ja deiligst. du er nå så heldig at jeg får hakeslepp jeg også. og så fikk mannen i busken hakeslepp så kvister knakk i busken. nei. dette er utrolig. gratulerer.

det var en jøpel som gjorde at han ville bli forfatter. han kjøpte inn en skriveblokk. og en blyant. det var det eneste han hadde i livet. han bodde i kommunal leilighet. hadde ingen møbler selv. familien var langt borte. og der var han. helt alene. mutters alene. så alene at han hadde ingen i

nærmiljøet å snakke med. men han hadde blyanten. om den ble han kjent med alle. han ble en vakker poet. en sterk forfatter av romaner. en skjønn tilskriver av dikt. og alt gav han ut i den store vide verden av marked. alle marked i verden hadde til slutt bøker av mannen. en mann uten utdanning som endelig hadde fått seg en legendarisk stemme i seg. alle likte ham. det er dette jeg sa til deg min sønn. faren var nemlig forfatter han også. det er dette som er det store med et forfatterskap. det er absolutt ikke det å sitte alene og skrive. det er det å bli kjent som er det store. du klarte det. en kan lide seg gjennom skriving til og med. hate. være lei som dritt av skriving. men det er det å seile på en bølge av salg. det er det store. du er en mester min sønn. skriv mer som jeg. faren skrev også men snakket aldri om akkurat skrivingen fordi han hatet så jævlig å skrive at han av og til kastet notatblokken omkring seg ved skrivebordet. men når de hadde nådd forlaget var smerten over. da var det stemningsleie. da var det fest. da kjøte han inn sprit og drakk seg full og gratulerte seg selv i alle speiler i hans hjem. gratulerer sa han av og til til seg selv. sønnen sa til ham i samme samtale at han faktisk likte det å skrive også. da slo faren til ham midt i ansiktet så hardt han kunne så nesen knakk. nesen forble skjev etter det resten av hans liv. aldri si de ordene til meg igjen fordi jeg hater det vet du. det tåler jeg ikke å høre fra deg. sønnen og faren ble uvenner etter det. de kunne vært kollegaer i forfatterskap, men endte opp som to voldsomme motpoler i litteraturens verden. de hatet hverandre nå. og forble slik resten av evigheten. låst inn i litteraturens evighet.

skriv då. utrop. bredskjerm med blink fra en satans søppelsekk. de påstår de er alt i tankelivet. de gikk feil et stykke. de skulle liksom gå dobbelt imot, og lage dobbelt hat. men så gikk de samme vei på to ulike ting de påstår nå de skal gå egentlig én med og én mot. ja ja. de var noen som sa ja og ja. hva var det de egentlig skulle. et rotete avsnitt. ja det er å få det ned på papiret mann. det er jo liksom det å skrive mandig og så få ordene ned på en kul måte og så få boken utgitt. en trenger jo ikke sitte å dille med ulike grønnsaker og så liksom skulle få betalt for det vel. nei sa mannen som hadde hørt på alt dette. en rotete tekst er dette.

jeg vil aldri lese dine bøker om avsnitt begynner å knudrete. som nesten en knudrete kondom. kommer du inn på det seksuelle også. nei hva behager. jeg vil aldri lese din bok. det var Link May. Link var en av de aller mest kritiske lesere. han tok opp bøker til og med på bibliotek og bokbutikker og snuste inne i boken for å se om duften var god eller dårlig. om dårlig ingen kjøp og lesning. om god kanskje kjøp og lesning. eller da låning. og en dag var han i samtale med en forfatter. forfatteren visste godt hvem han var, og han var mildt sagt negativ til en slik hilsen som Link kom med. han tok armen rett opp i været som en flaggstand. og roterte på hånden og sa hei. god dag Link sa forfatteren og ville egentlig ikke snakke med han. du er kjip sa Link. hva behager spurte forfatteren. jeg kjip. ingen har aldri sagt det til meg før. har ingen aldri sagt det til deg før liksom. det er jo som å si at du har alltid hørt det det. ja kanskje det, men slik er folkesnakk. folkesnakk er randomisering. jeg liker ingenting randomisert. tilfeldige ting som skjer på en rekke av drit. det er ikke folkesnakk du. folkesnakk er nærmest hellig for folk det vet du. rene, kloke, kjekke ord på rams. det er et rent språk det. ja det er vel det, men idag er jeg ekstra trassig. hvor skal du egentlig forfatter. jeg. det var du som tok kontakt. nå aner jeg trass i deg forfatter. jeg merker du er som om overført trassig fra meg. som om min trass har gått over på deg. far vel ikke. ha det. sa de til hverandre. fy faen for en drittsekk sa forfatteren til seg selv og gikk henover der han skulle.

maksimal disrespekt. nei det vil jeg ikke skrive om akuratt nå. nei. det er ikke noe særlig kjekt nei om en absolutt ikke vil eller ikke helt vil. for om en vil ha et lite stykke tekst til liksom forklare alt om et emne som eksempelvis maksimal disrespekt, så får en kanskje forventingspress og det fikk jeg litt nå når jeg skrev maksimal disrespekt, og derfor så må jeg tone ned den forventningen fordi det er slik at når en faktisk ikke vil eller føler en kan eller ikke har tro så kan en legge det til sides. det var det jeg også tenkte at jeg ikke har tro på eller da følte, at jeg ikke har tro på at jeg i dette avsnitt vil kunne få skrevet nøyaktig hva maksimal disrespekt er for noe. men kanskje får jeg det til. men jeg vil ikke prøve akuratt nå. får se hva som skjer. det

var i alle fall to stykker som var i en slåsskamp. og den ene stod og trente med vekter. og ble så sliten like før han skulle slå av vektene at han fikk et slag på trynet selv. og det gikk bra. og så kom der en annen tredjeperson inn. han slo et slag i ansiktet på begge to. og akuratt da satt der en hyggelig forfatter like ved og skrev ned alt som skjedde i slåsskampen. han drakk litt vin og var sjeldent nok en litt søt mann som satt å skrev. og han skrev ned som sagt alt som skjedde i slåsskampen, men det skulle han ikke gjort. de så det, og så teksten hans de tre. de tre ble venner over å finne ut av forfatteren skrev slik tekst, og ble skikkelig forbanna. de ble venner. sa til hverandre la oss være venner resten av vårt liv og så sa de ja. så tok de tak i forfatteren. den ene tok skriveriene, de to andre armene og bena på forfatteren. så gikk de ut mot piren på stranden. som om en høy brygge langt utover. og ytterst så holdt de i bena til forfatteren og hev han over gjerdet så han hang etter hendene til to av de. da rant det ut sedler og penger og mynt og blekk og penner ned mot havet og så leste den tredje mannen litt av innholdet i notatene. angrer du deg. forfatteren bet tennene sammen og ble noe annet enn søt akuratt da og sa blankt nei. jeg angrer ingenting og begynte å synge på sanger som handlet om angring og bet tennene mer sammen. så slapp de taket og kastet boken etter ham ned mot havet. om han druknet eller ikke vet ingen.

oppgave. som er. å se om noe som fremdeles er der av fiendenskap, også er i en samling av tekster som jeg har liggende. for i tekstene mobbet jeg fiender en del. så får vi se om nå der er noe tegn til mobbing. 1. hat mot program er det ikke, men bare litt irritasjon. og det er helt naturlig, og ingenting å steile i drit for. 2. fiendene prøver å lage hat for det blant annet diktene forsvarer. 3. de prøver å lyge om selve det å utgi bøker, og nå skal jeg utgi en bok altså. 4. uttrykt fra fiender er at de skal snu seg til meg i løpet av utgivelsen av boken. 5. ved redigering av ny utgivelse er statsminister i aktivitet for å snuse etter bagateller for å plage tidligere utgivelser. 6. de snakker om forlaget Verda når det jobbes med et annet forlag. 7. den nye boken skal ikke ut i løpet av dagen som planlagt sa en fiende. dette er en helt ordinær form for trass

de har hver dag og de hatt i årevis. 8. jeg fikk respekt på en eller annen måte fra fiender om dette slags avsnitt. det er kult. så da vet de om det allerede nå i skrivende stund. 9. du har så grønne tanker, sa noen. så angret de seg da jeg tilfeldigvis jobbet med grønn kjærlighet som emne. 10. han er knust overalt i ulike må biter av seg selv og sitt skriker noen fiendtlige. latter. håning. 11. vi er din trell. her er fiender så i trass for å lyge om Verda forlag at de føler seg som en trell for redigeringsarbeid jeg har nå med en diktsamling. 12. jeg hater de dikt så jævlig. 13. jeg var imot de dikt så jævlig. og så kom de til å tenke på en annen diktsamling og de var de også imot følte de. imot to ulike diktsamlinger. 14. to ulike program. mine blir hyllet av til og med fiender. andre unøyaktige program får refs. 15. vi skal være med på hver bit. 16. vi skal ha tortur fra staten lagret når han jobber med det. 17. hat dikt for oss dei skreik då, og hat dikt for oss dei skrik no. 18. det er låst inn i 'Min Øks' også skrek noen om disse punkt. 19. nå koser vi oss med dikt fra en avholdsmann. 20. bestevann. 21. det er et skikkelig godt begrep. nemlig en nerd som hater. da blir det galt. 22. vi kan ikke tåle diktsamlingen ut enda. 23. det gode skal fjernes kviskret de i frykt. 24. 7. fredløs. X. sånn var det. så får vi se om jeg kan innfri dette målet jeg hadde om å utgi første utgave idag.

nei så var det atter en arbeidsdag sa forfatteren. han våknet opp. stod opp. tok på seg klær. noen enkle tøy som også så ganske friske ut og stilige ut. enkelt og stilig. billig, men stilig. og så gikk han inn for å spise frokost, og da planlagte han hvor han skulle skrive. han hadde som vane å nettopp være litt forskjellige steder i byen for å skrive. av og til der og av og til der. det er det som er det fine med skriving oppfrisket han for seg selv. ja, det er friheten. og være nærmest hvor som helst og så skrive. ja skrive et sted og det kan jo være nærmest hvor som helst. hjemme. inne. ute. på bar. på restaurant. på kafé. på til og med bensinstasjoner kan en finne på å skrive noe som kan behage til og med eliten. de elitistiske. det er skjønt. det er så eksemplatrisk tenkte han samtidig som at kaffen stod på kok. nei, vi får vel begynne litt. han tok frems skrivesakene og skrev allerede litt ved frokostbordet. noen

skriver. og så var det ut. han hadde med seg alt han hadde behov for for å skrive. enkel bagasje. enkle redskap. og så satte han seg ned første stedet for dagen. han beveget seg ofte forskjellige steder. fordi om han til eksempel gikk litt lei av å skrive et sted så kunne han skrive et annet sted. og den dagen skrev han veldig mye. noen setninger gikk som følger i de neste setninger. det er en skjønn kvinne du har fått dem sa han. ja kvinnen er så fager at jeg blir litt lett og ledig i sjelen. det er nettopp det en kvinne er til sa han til han. ja en skal liksom elske livet. uten en kvinne så har en liksom ingen kjærlighet. der er bare krig. arbeid. nødvendige ærender. nødvendig kroppspleie. så avbrøt han ham. hva mener du egentlig med nødvendig kroppspleie. nei. vet du hva sa mannen. jeg har aldri hørt om en mann som snakker om nødvendigheter innenfor kroppspleie uten engang å ha en kvinne i nærheten. du er faen meg ikkje frisk mann. jeg blir syk av å snakke med deg. ha deg vekk. så endret historien seg for den mannen. og så sluttet forfatteren å skrive, og lo litt av seg selv for disse setninger han nettopp hadde skrevet og kom i tale med en bartender like på kvelden av dagen og så fikk han noen drammer skjenkt. nå. skriver du. det spurte bartenderen. han så han var ivrig etter tale. ja. jeg er forfatter sa forfatteren. stilig. jeg har lest en del og faktisk drømt om å skrive litt selv. men det ble nok som med de fleste andre ikke så mye mer enn drømmene. nei. sånn er det. ja sånn er det. så satt han en stund og drakk og snakket om alle slags ting med bartenderen.

han var flere ting. her er listen i en foreløpig kondisjon. ung og gammel keiser. historisk og høyteknologisk keiser. nordlig og middels keiser. kjærlighet til en kvinne, og kjærlighet for en kvinne og militær samtidig som keiser. brudd for keisere kan nevnes. det gode og det vonde som keiser. det forventede og det egne ved keiser. delt en slags type herre i to. og så var det videre. og det er jo bare fint. det er mange ting vet du. når en heter Thomas Mann Tal, så er det mange ting å tenke på, men det viktigste er å sikre at en ikke går bananas som de sier. men holder bananene for seg selv og alt det som en har behov for når en skal ut på skitur for seg selv. du skulle sett den mannen som ikke klarte det. han

begynte å smøre sin ski med bananskall. hva i alle verdens hav og land er det du bedriver sa en skikkelig atlet på ski som på søndagstur kom forbi. jeg skal smøre vet du. men det er ikke alltid enkelt prøvde mannen å lage komi med. men den gang ei var det ikke akkurat så komisk, men det var jo litt komikk også. smøre dine ski med bananskall mann. ja. det er kombinert vet du. bananer kan virke til så mange og akkurat som jeg smører min niste smører jeg mine ski. jeg har spist banan som pålegg til mine skriver, jeg har sittet her i kanten av skiløypen og spist banan, og jeg sannelig sitter her på huk og smører det siste jeg får ut av bananen som smørning til mine ski. er ikke bananer vidundelig. mannen som kom som var en atlet uten sidestykke i terrenet her lokalt lo litt for seg selv og smilte. nei. dette har jeg aldri sett før og jeg må ærlig innrømme at jeg ikke har helt tro på dette. jeg bruker selv vanlig skismørning og det virker alltid godt. dette tror jeg blir både gule løyper av og har lite for seg under skiene dine tror jeg. ja du har vel kanskje rett, men det er slik når en skal forsvare seg når en ikke helt vet hva en skal si så er det bare å fortsette. ja det er nok det. atleten tok avgårde og sa far vel. og mannen satt igjen og smurte litt saktere på skiene med skallene sine, og begynte å vegre seg litt for å avslutte. han kastet skallet opp i skrenten bakom seg og tok på seg skiene og begynte å turen hjemover litt tidligere en først bestemt.

oj. oj. oj. oj. oj. sa han. han hadde ledd så mye at han var sliten. så skulle han opp å stå igjen. det var tre mann. den ene var så lett på latteren at han av og til lå på bakken og lo. det var forresten to av dem. de lo så de gren. og av og til på bakken. men så var det opp på to igjen og fortsette å male. det var så jævlig moromst at jeg er sliten sa han ene. så kom det en forfatter tilfeldigvis fordi. jeg skriver om mord. ja vel. sa malerene. og så har jeg ambisjoner om å skrive om noen fagfolk. arbeidsfolk. er dere hypp. om vi er hypp. hypp på hva må jeg nesten spørre. arbeidslederen kom da nettopp innom. det var tre mann. to av dem litt ung. men ene gammel som benet er stort. og så sa arbeidsmannen noen ordrer. han så nettopp det at de var kommet i tale med en ufaglært. og måtte si noen ordrer på liksom for å liksom holde arbeidet igang. men

forfatteren stod der. så på det hele. så på arbeidslederen. så på arbeidsfolket. forfatteren ville visst ikke gå tenkte arbeidslederen. ja vi få nå se nå hva dette angår. og så sa arbeidslederen helt klart at de ulike mulighetene er noen, men ikke så mange tror jeg. forsøker å lure mine arbeidsfolk til tull helt sikkert. nei. han gir seg faen ikke tenkte arbeidslederen. forfatteren stod fortsatt å så på de. arbeidslederen latet som om han skulle se litt på og hentet seg en stol for å høre videre hva forfatteren hadde inne i hodet. så kom han i tale. nei. jeg lurte altså på dette fortalte forfatteren til både arbeidslederen og de tre arbeidsfolkene at jeg skriver om et mord. et mord avbrøt arbeidslederen. ja et mord sa forfatteren. et mord som for øvrig er nøye planlagt. og så sa arbeidslederen at han skulle nå bare sitte her og observere arbeidet litt. så henvendte forfatteren seg igjen til arbeidsfolkene. så jeg lurer på om jeg kan skrive litt om dere samtidig som jeg sitter her, da jeg trenger noen arbeidsfolk i historien. ja bare sitt her sa arbeidslederen og hentet en stol til forfatteren til fornøyelse av hva dette var for et spetakkel i arbeidslivet. forfatteren satte seg ned og skrev. hva skjer med mordet da spurte en av arbeidsfolkene. arbeidslederen så på forfatteren. nei det er med en motorsag midt i byen. og det er svært grotesk. arbeidslederen satt der fremdeles og hørte på en rekke hendelser videre i mordet som forfatteren fortalte om, samtidig som arbeidsfolkene stod og malte og lyttet sånn delvis.

det uadresserte skip. som får suksess på alle hav. ingen visste hvor det kom fra. det skal i alle fall innom en bestemt havn sa kapteinen, admiralen, klart og tydelig til alle ombord. det er det absolutte krav for denne reisen. men hvilken havn, kan du være sikker på at dere ikke skal få greie på før i siste setning av dette avsnitt. hører dere. lyder dere. ja. kaptein. skrek matrosene. det var et stort skip. store flotte unike segl. kvinnene drømte om skipet der de lå på ulike strender og like så kom det. de måtte av og til ombord som matros si gei beskjed til kikkere, at dette er faktisk et skip for bådde kvinner og menn. og nå skal vi ut på et nytt stort vidåpent hav. så vi må si adjø til dere. adjø. og lykke til i livet. ha det fint ja. så seglet skipet mot det nye havet. der skulle de ha

noen formål som selvfølgelig matrosen hadde fått hørt både en og to ganger, men så godt som glemt det hele. de jobbet med de syssler de skulle som vanlig. og så plutselig kom der et fryktelig uvær med en hel hånd av dusiner med fiendtlige fartøy. en matros så alt sammen og var oppdatert. han avfyrte ett skudd som rammet alle. kapteinen var uvanlig glad. du verden. matros. du skal bli befal på vår skute og skip umiddelbart. matrosen smilte. fikk en ny uniform. og alt fortsatte. dette havet skal bli vårt sier jeg. jeg sier det en gang til som påminnelse. som et brøl sa kapteinen høyt utover det hele hav og skip. det skal bli vårt. utrop. og matrosene fikk en bris over seg, men roet seg ned med sitt arbeid. og været lettet. og nye hav og nye kriger. skipet var overlegent. uovervinnelig. ingen kan mestre oss skrek admiralen utover dekk til alle matrosene en gang han hadde pause fra måltidene. og gikk straks inn igjen for en biff han skulle fullføre. og matrosene skjønte dette med admiralen og kapteinen. men fikk alltid ikke med seg det hele poeng med hvert hav. de var ikke ørner som de sa til seg selv noen av de som visste å roe seg ned til sitt arbeid. nei. det er vi ikke sa de matrosene som var av ungdommen. nei. vi får fortsette å arbeide sa alle matrosene i kor. den biffen skal han nå klare å spise uansett. ja. trenger ikke oss til det. så jobbet de som vanlig. og så gikk tiden og værene var av og til sol og av og til orkan. men skipet bestod og beseiret alt. så skulle det endelig havne i den siste havn. og der kom de. der var de. og der kjøpte de seg på nåde en havn og lå der inntil det hele skip skulle destrueres innen noen hundrede år frem i tid. men minnet skulle bestå. og det gjorde det i alle slags medium. her i tekst.

aldri sa han. og det mente han. han hadde ført med seg et helt kor. og så avsluttet de uansett sammen alle både i det han sa og hele koret. og gikk historien videre til en ny forfatter. han hadde nettopp satt seg ned. og tenkte på neste historie. da så han en kelner som kom like fra en kokk ved en restaurant. han skulle reise til et fremmed land for å kjøpe inn spesielt noen sære ingredienser som få visste å få tak i. som om en hemmelig virksomhet, som om et hemmelig ærend. og da fikk forfatteren en spesiell og unik interesse for hemmeligheter.

hemmelighetenes hold fant han på som tittel. ja boken skal hete hemmelighetenes hold. og så gikk hans tanker hele dagen og resten av uken rundt hvordan få fortellingens gang i stand til å kunne bli noe verdt å påbegynne i tekst og skrift allerede den neste uken. det fikk han til. men rundt forfatteren ble det mye styr angående familie. er ikke familie fint da spurte en mann forfatteren. jo det er fint. og så kom han i tale med mannen i en lengre periode. de satt i to timer og snakket om familie og oppvekst. det er slik her i byen sa mannen. at om du vokser opp her så blir du forfatter om du vil. men da virkelig må du ville. fordi det som er selve starten på et forfatterskap det er det sentrale og det viktige. om du ikke skriver selv så skriver du ikke. og om du ikke starter selv så avslutter du heller ikke. der er alltid gylne regler å ta i mente. forfatteren satt å tenkte lenge på logikken i det han sa. vel. du får ha en fin dag. sa forfatteren og skjønnte at det var sjø og vinder mannen snakket om og hadde ikke peiling på tekst. fortellingen gikk videre og den handlet om en and. to kaniner. fem haner og to troll. og så gikk nå fortellingen så langt at alle plutselig hadde fest. og tittelen som var hemmelighetens holdbarhet gikk også an på om festen kunne foregå på en slik måte at en hemmelighet det ene trollet hadde ikke gikk videre til kaninene. men kaninene var rå med skilpaddene. så rå at de måtte atskilles. og det ble de. og så ble avsnittet avsluttet.

hvem faen er jeg. hans navn gav utpost til å vurdere hans opphav. dette er helt umulig å forstå seg på sa mannen som satt ved siden av ham. han så på hans legitimasjon. dette ditt navn. det er som om du kan stamme fra her eller der. som om det er uvisst hvordan du skal opphavlig forsnakke ditt opphav. ja. hans navn blir for evig ukjent. men det kom en bajas inn på toget. de var i fjerne stedet. hvor aldri noen lokale bønder hadde vært. om så i tilfelle, så ville det være som opphavet til hele stedet forstått som at en opplyst bonde hadde grunnlagt det. men foruten var de bondetamper. så en kan velge bønder sa en gammel mann med demens litt lengre fremme i togets del. og så disse da menner som kom. han ene het Anders. han andre het Asbjørn. og han tredje het Eivind. Anders, Asbjørn og Eivind. de hadde med seg en kvinne. så stram i

tøylene som de sa at hun kunne jo være det hun ville. hun het Amalie. så Anders, Eivind og Amalie og Asbjørn satte seg ned. de så på mennene som satt der. også han uten kjent opphav til evig tid. dere skal få en overraskelse her på dette toget sa det. er dere beruset. nei. de var edru. alle sammen alle seks. og så tenkte de litt hver for seg og så snakket de litt hver for seg. men så skjedde det utrolige. toget stanset. uten grunn. lokomotivføreren var drept. alle gispet. drept skrek de ombord. alle ble sjokkert. noen løp ut. noen satt. de hoiet og skrek og snakket. hva fanden er dette sa en morder om bord. ro dere ned. jeg er glad i grøss. jeg skal drepe skrek han. og han fant morderen og var selv morder. en helt av en morder. han slaktet bestialsk morderen. og alle klappet. mannen uten opphav tok styring. han kjente tog. og morderen satte seg ned som assistent. takk morder sa mannen uten navn og opphav. dette har jeg og deg kontroll på. ja sa morderen. alle på toget var kommet inn på toget igjen. Anders, Asbjørn, Amalie og Eivind satt i nærmeste kupé og drakk seg dritings. de hoiet og jallet og det sang i hele toget til slutt med de som dirigenter med flaskene flygende omkring seg. toget kom frem til slutt.

så var det landddbruket. og da sa den ene bonden klart og tydelig at det ikke bare gjaldt landbruk. landbruket er en liten andel av alle gårdene i landet. jeg er en selveiende. selvbestemmende og arbeider som jeg vil selv da bonden. ja da diktatoren. det er helt sant. det er fint vi har litt landbruk så vi kan mate sekken innimellom. ja det er nå helt sikkert greit å ha litt i posen diktator. ja det er det bonde. vel vel. da får jeg gå videre sa diktatoren. bonden samlet bøndene til samtale. de hadde et grendahus hvor de vanligvis samlet seg når de skulle ha noen emner til dags. og så når de kom frem satte de seg som vanlig ned og snakket lenge om nyheter fra bygdene først. og så reiste de emnene etterhvert. når de var kommet hjem igjen satte de seg god og mett ned igjen i stolene og tok et med ro resten av kvelden. dagen derpå hadde de nok ikke så mye å gjøre som vanlig. det var nå å nyte synet av gården. se omkring at alt var i orden som det skulle og sitte seg ned igjen og tenke. kanskje lese avisen og oppdatere seg på nye diktat og nyheter vet du.

og sitte der og nyte kaksingen av sin gård. og så en dag den ene bonden var på åkeren så gjorde han et skikkelig godt arbeid. han snakket tilfeldigvis med en bonde på nabogården gjerde i gjerde som de sa. og hilset. og sa litt om arbeidet. det er nå fint å arbeide litt i alle fall sa han og lo som flesket i kinnene dirret. ja det er nå det og den andre bonden lo griskt for å behage samtalen med. og så stoppet bonden traktoren og de stod nå og snakket lenge om familie og gården og lokalmiljøet og internasjonal politikk og om diktatoren og om mat og gårdene. og de kom inn på emnet om åkeren som han ene jobbet med. ja her er nå mange mål her vet du. og jeg har sevje på traktoren som skal sprutes utover her vet du. og plantene skal få sin dusj med dette apparatet jeg bak på traktoren. og det er så enkelt at det bare er å feste apparatet det og så kjøre rundt vet du. jeg linjer meg slik inn på åkeren at jeg begynner her og han gestikulerte langs gjerdet. og så er det egentlig bare planen og sånn noenlunde holde linjene ut i åkeren linje for linje egentlig. det er så enkelt. og så sa de seg ferdig og fortsatte litt arbeid før de atter skulle sitte i stolen utover kvelden.

en gris. det største blick av en gris du har sett. men så kom det. som lyn fra gråvær. en stor rev. han ble kalt for den store reven. eller en rev som var stor eller da kallenavnet Stor-Reven. det kallenavnet likte han. han hadde en unik egenskap blant revene. han var stor. så stor at en enset det. så stor at han visste mye om størrelse. og ellers vet en nesten ikke noe som helst som Stor-Reven. annet enn at han var en rev. og det kuleste reven en gang sa det var at gris. det kan faktisk spises. men da må en fange dem på morgonen like etter oppstandelsen, for akuratt oppstandelsen så er blodet fordelt slik ut i lungene at en kan ete dem for show. en mann som kom forbi som hørte noen revelyder og noe grynting borte på en gårds plass stilte seg opp og tok bilde av reven. og så kom der et helt følge med fotografer for natur. den ene etter den andre stilte opp sitt utstyr. det var som helhet en montasje for situasjon om naturvern og natur og livet i det ville. krysningen mellom skog og gård, eller det ville og jordbruket, eller det ville og gårds livet. og der stod fotografene. alle tente seg opp en røyk i ledd. som om en orkesterfører

som tar sats og sier, alle opp etterhverandre. og sigg på sigg på sigg la seg i munnen. og så tok de fyr på siggen. og så stilte de seg opp med kameraene. så. studerte. røykte litt. stilte inn på linsense. forstørret. forminsket. zooming. og var rolige. her kom der vidunderlige i denne situasjonen med dette avsnitt. lidenskap. pasjon. glede. aktivitet, men som er rolig. viktig. hvem har best bilde. hvem liker seg best. de bare er fotografer. er. værende. tilværelse. de ser i kameraet. de står og ser. ler litt hver for seg to og to sammen om det er noe spesielt. men ellers fokusert. avbalansert. de er fotografer. og brått så hvinet det på gården. Stor-Reven var i ferd med å spise en gris. og grisen hylte og hvinte og spisingen tiltok like foran kameraene. Stor-Reven gav fotografene et magisk øyeblikk.

det var dinosaurenes tid. en god gammel mann sa til en ung gutt. det der med dinosaurene er bare tull. de fantes ikke. de har ikke levd. det er nonsens. det er tull. ok. ok gamle far. sa gutten. og så lekte gutten videre med tog og bilder og bøker og et helt fjell av snop. gamlefar i huset hadde nemlig kjøpt inn ett tonn med snop. som han fylte halve stuen med. og der kunne gutten bare kose seg. mannen hadde nemlig vært slik at han i barndommen hadde drømt om å ha et tonn med snop. og det realiserte han for en av slektens sønner. gutten synes det var morsomt. og han fikk til å med late som om han badet i snopet. han skuflet med bena inn i snopet og trengte seg lenger inn i snopet og begynte å le. og så spiste han litt snop. en håndfull med snop og så fortsatte han å leke. og gamlefar porsjonerte han slik at han spiste akkurat nok snop til å ikke bli kvalm. og så etter det så gikk gutten til sengs tidlig og hadde de friskeste drømmer han noensinne hadde hatt og fortalte alt til gamlefar. og den gamle faren trivdes med å høre på og smilte til gutten. etter det ble det fest for guttene i nabolaget. de samlet seg ti gutter minst. faren holdt ikke telling til slutt fordi det var så mange gutter der. og de hoppet og de spiste og de vraltet seg i snopet og alle lo. og var kjempeglad. og de var der og lekte og spiste og lekte og spiste. tonnet begynte å minke, men der var nesten så mye snop at det ikke kunne minke. evig snop sa guttene og smilte og kniste litt i sin alder av å være

gutt. og så gikk de videre med leken og laget leker med biler, leker med tog, leker med pensler og papir og malte og malte mye snop på papir. og det var skikkelig kjekt. kjekt som knall. og det var kun gode miner den kvelden og de koste seg skikkelig med leking og snop. og så gikk de hjem igjen etterpå. og da sov gutten nok en natt og fikk enda kjekkere drømmer. så kjekke drømmer at gutten fortalte alt til faren etterpå og da drømte jeg om snop sa gutten og alle guttene som kom på besøk og alt kjekt som var der igår og annet fantasi. kjekt sa gutten.

der var to kanaler. én av dem var mye sett på. én av dem så lite. og så skjedde det. Erik Purp II.. det var navnet hans. han skulle liksom samle de to kanalene til to kanaler i samme lag. da lo alle. men han snurpet seg til. Purp. han fikk kallenavnet Purpen. Purpen skrek de og lo av ham. ikke prøv deg lo de. ha ha. latter. men så blir det et evinnelig hat omkring eller da usikkert omkring det var mulig å få den andre kanalen. det gjaldt type internettleverandør og alle mulig slike nære ting. men spørsmålet var fremdeles oppe og Purpen var der. så på de to kanalene. lurte. tenkte. og det var ikke så veldig farlig om det kun var slik at han kunne se på den ene kanalen eller om han kunne se på begge. om han skulle få kallenavnet Blåen eller Røden om han kun kunne se på den ene kanalen var usikkert. det var liksom som om han gikk på en smell aldri, fordi han hadde jo valget selv. Purpen kunne bestemme selv var det sagt. og det var kjekt. så var fjernsynskanalen på plass. og Purpen var tilfreds endelig. han hadde fått seg to kanaler. og de to kanalene var hans. han eigde de to kanalene. han var som en herre over kanaler. men så kom der noen andre. en ved navn Grøss. han het Grøss til etternavn. han sa enkelt nok til Purpen at de to kanalene skal bli mine og der skal kun komme grøss på kanalene. Purpen surpet seg til og var helt uenig. så det ble en krangel mellom Grøss og Purpen. Purpen var helt sikker på at han hadde gjort det rette med å kjøpe seg to fjernsyn. og det viktigste var å kunne se på begge to på samme tid. og det var svært viktig. han kalte det ene fjernsynet rødt og det andre blått. og så skjeglet han av og til og tullet seg med at han da så lille. jeg ser lilla Grøss ringte han også og hånet Grøss som ville knuse begge skjermene. jeg ser lilla

skrek han så høyt han kunne i telefonen. lilla. skrik. ul. hvining som et svin. men Grøss beholdt roen. hentet en øks. gikk til Purpen. og halshugde mannen og knuste begge fjernsynene. det ble skjebnen til Purpen. men Grøss levde videre i full hemmelighet om at han hadde utført denne handling og smilte til alle han så lokalt hvor han bodde.

vi skal ødelegge ditt vær for skriving. det sa de altså. da bestemte jeg meg for å skrive krim. de ble så redd mot slutten av krimmen at de tisset i trusen. og det som skjedde videre er at var at forfatteren begynte å lure på om han skulle snakke for seg selv eller ikke. fordi tidligere i et annet forfatterskap av kunnskap så begynte han å snakke for seg selv som et redskap under skriving. videre så når han begynte med skjønt som krim, så valgte han bevisst å ikke snakke når han skrev for å høre litt på andre også, men da klikket noen fiender og skulle ta to fluer i en smekk. de ville forsøke lyge om at de var årsaken til at forfatteren snakket for seg selv, og det for flere årsaker som sagt. to årsaker kanskje i hovedsak. de ville lyge om et forfatterskap om kunnskap han hadde, og så ville de i tillegg plage alle hans regler. så en fantastisk grunn for å lyge hva. noen sa hva. da fikk en to fluer i en smekk som sagt. lyge om et forfatterskap, og så plage hans interne grunnleggende, menneskelige bestemmelser. deilig. en god mann. en mann som var fast bestemt på å ha en suveren, kjekk og hyggelig moral bestemte seg for å komme imellom. han kalte seg Gunnar Grønnbryst. navnet hans kom fra at hos alle som ville lyge i denne verden skulle få seg en grønn ball i brystet. de fikk late som om de var kul, på en slik måte at de fikk vise litt kasse faktisk, men ballen var jo der. en grønn ball i brystet så alle lo av. så da var de i mørket. Gunnar sa også det om en del av fiendene til forfatteren at de må være helt koko. ja de har jo alle slags oppdrag om å lyge om forfatteren så til og med løgnene blir kombinatoriske på en slik måte at det enten ved hell eller uhell kombineres flere løgner for seg. det er merkelig. de er jaggumeg sa en mann i en vodsom psykose. psykose og psykose min venn. det er jo bare litt som en spurv dette. det er jo som å fange en spurv i et bur og kose seg med tortur om en fugler ikke liker mann. ja det er vel ikke nødvendigvis noen grunn for å kalle det sykdom

når en bare koser seg med å torturere litt. nei sa Gunnar og hilste velkommen forfatteren til en kopp kaffe.

P. Blodend. det var et mord i bygden der Blodend var på ferie. han lå i en solseng på stranden midt i bygden. bygden var sentralt i et territorium hvor der egentlig var mye fred. Blodend hadde nemlig kontrollert dette med stemning ikke bare ved stedene der han hadde forsket på før ferien men han hadde også sett litt på dette med stemningen i det større også territorielt. og stedet han hadde funnet hadde vært fredelig lenge. og det var et godt sted hadde han sagt for seg selv før han reiste. men så skjedde det altså et mord. Blodend ringte straks politiet for en oppdatering. hva i alle dager sa politiet. de kjente Blodend, og politiet fikk som om en samvittighet for at mordet hadde skjedd når Blodend var til stede. nei dette trenger du ikke få meg til å ane politi, da det absolutt er ikke deres feil. vi har nå frihet og menneskerettigheter humret Blodend til politiet i telefonen. så. der er altså skjedd et mord. ja det er et regulært mord, så vi har kontroll på dette Blodend. fint sa Blodend. Blodend la seg så til rette igjen i solsengen og åpnet en bok han hadde med seg. han skuet så en gang over bygden som om han skulle liksom føle på området, og så la han seg til rette og fortsatte å lese. en gutt på stranden satt på huk og koste seg. han var akuratt i en sånn alder at moren ville begynne å lære ham kule ting. en kul mor. og hun viste til gutten sin hvordan en også kunne sitte på rompen når en var kommet i en slik alder. huk er kanskje for de litt yngre eller kvinnfolk sa moren eller jenter kanskje. en gutt kan også velge å sitte på rompen eller til og med skreve med bena. Blodend så tilfeldigvis denne scenen og smilte litt for seg selv. livet tenkte han høyt for seg selv og fortsatte å lese. gutten prøvde disse nye stillingene moren hadde vist ham. skrevet litt med bena og stod med bøyde knær og laget et slott eller hva det var og så satte han seg litt ned på rompen som den deilige moren også hadde gjort for å vise. hun hadde bare bikinien på seg, men satte seg like på rompen. Blodend fikk med seg akuratt dette. konen var gått på butikken for å kjøpe noe. Blodend så litt ekstra på formen på

rompen og tok seg selv i det og skjerpet seg som han tenkte selv. og fortsatte å lese. og gutten lærte seg den dagen noen nye ting.

munk og utroskap. ja de to ordene skal vi prøve sammen. er ikke hele poenget da at en munk ikke har make. jo det er det faktisk så dette blir veldig vanskelig. og så gikk de til sofaen. satte seg ned. det var to forfattere som skulle prøve ut til ulike idéer og skrive to ulike noveller hver for seg og så sammenligne etterpå. for et pyton arbeid sa noen. ja det sa de til seg selv også. men nå har vi en lidenskap for dette og vi trives med å skrive. ja det gjør vi. så de fortsatte de to med prosjektet. de skrev hver sin novelle om munk og utroskap. så den ene i sammenligningen fant ut at munken var utro også mot ordenen han var en del av. han hadde fått en berte på kroken som han sa det selv. en berte på kroken spurte den andre forfatteren. jeg har det slik at for å unngå blasfemi at munken er en egen munk for seg selv som ikke er ekte munk. ja jeg også. gud forby blasfemi. og så videre så var berten kåt. og berten var så kåt av seg at hun kom hoppende opp i fanget på ham. og det var jo slik at det skulle oppstå utroskap og det var slik da den gang at hun fant spor av fremmed saft fra fitte i stolen. berten skrek til og klasket til munken. hun gikk. og det avsluttet med at hun glemte alt i sin hukommelse og giftet seg med en pålitelig arbeidsmann. sånn gikk det og det var historien. ha. ha sa den andre forfatteren. da har jeg noe enda bedre. for munken var også en morder. han hadde i hemmelighet likvidert for en konge en rekke udugelige menn som aldri gav kongen respons. og så da når kongen en dag var sint, så gikk han på et masse mord munken og drepte en vel ti eller elleve mann og gravla de i en skog. og videre så akuratt når han var ferdig så kom der en kvinne som like friluft og hilste på munken på vei hjem begge to. og de ble kjærester. og hun besøkte ham ofte ved sitt værelse og kontor. ja munken hadde kontor sa han. men da var jo et rom for arbeide med skrift og tekst. og så kom der to kvinner på besøk til munken som var falske nonner. de var egentlig pornostjerner, men som i en scene de hadde nylig spilt inn fortsatt var i drakt som nonner og de besøkte munken og gav ham alle slags ulike orale stimuli, og hjalp med det som

gjelder ereksjon. og så når først kjæresten kom tilbake kunne nå hun vite hvordan hun så utroskap og det fant hun. da avsluttet alt forhold de to imellom.

hertet med de to svanelignende formene er et utdøende konsept. hva. i alle dager er dette for slags vrøvl og usikkerhet og poetisk fjas. en logiker i snakk med en slik svane. kaller du meg for svane negativt. vet de ikke at svanen er et av de dyr på jorden som elsker mest. ja elsker du da. nei, jo, jeg elsker vel litt. men ikke sånn mer enn andre på et vis tror jeg. er de en grå mann liksom. ja. men hjertets form er noe jeg er veldig opptatt av. er du. ja. jeg har nemlig hørt rykter om at den ene siden av hjertet har gått i brudd. det er nemlig slik i romanse. at romansen kan gå vilt. og om det går vilt så ble en av de to eller begge i en romanse spist levende av det røde. er du sikker. nei. men det er rykter. og nå er det kommet en slik romantiker at han er verre enn det røde. verre enn det røde. er verre enn det røde mulig da om ikke rødt nødvendigvis er jævlig. jeg vet ikke hva du snakker om. men det å bli druknet i et hav og rødt blod er vel ikke akuratt så godt er det vel. nei. det er trist. og da må en være sikker på at en ikke går i brudd. hva mener du med det. glem akuratt det siste jeg sa, men den røde ene formen lik en svane er som om i brudd idag. ja det er det. og da kan hjertet bli brudd på en annen måte, nemlig som at en svane får avrevet sitt hode. er et bra da. bra eller bra spiller kvalitet noen rolle. det som er det viktige er at hjertet skal vekk. skrik. han skrek til uttrykket. nei, jeg var litt hormonell. det jeg mente var at det interessante er at det er som om skjedd at den ene svanen har fått avkappet sitt hode da det røde hav ble roet ned. og drept. i denne historien jeg snakker om. og der er poenget. hva skal vi da med en slik form. ja det kan du si. skal vi ha en annen form for kjærlighet da. ja hvorfor ikke. og her kommer jeg inn i denne scenen av kunst og kultur. jeg er grunnleggende. for en helt ny orden for kjærlighet. skrik. ik. lager du en lyd ved bokstavene i og k. ja jeg gjør vel det for dette er kjekt. så til formen. hvordan skal formen være da. et vanlig hjerte sin form kanskje. nei. det blir for uromantisk. hva med en helt ny form. noe som andre kan lage. ja kanskje det.

om en skal styre så skal jeg være politiker. jeg skal holde en hard hånd over befolkningen. nei jeg skal være lett. som en lett spurv blant folket som gir de goder. ikke hard hånd, men snill. og grei. jeg tåler ikke mer tull. du er tull Mack. Mack og en annen mann var på tur. de hadde en bil. de hadde snop. pils i baksetet. og en del sportsutstyr med seg og solbriller. de satt nå med solbriller på i bilen. smell. ikke smell. jubel. brøl. av og til for å få opp stemningen. sa sank stemningen igjen. vei. lang vei. opp med hastigheten mann. bryt fartsgrensen en gang. han kjørte opp i hundre kilometer i timen i en sone for femti. kult. brems litt ned. så ned i femti igjen. de jaget bortover veien i femti kilometer i timen. de var som uvær for andre, men var på ferie og ragget så mye de kunne. loven var ikke i mente det var fordi de egentlig aldri hadde tenkt så mye på loven, men de var ikke kriminelle. men det er sånn blant gutter og menn som ikke alltid har med seg loven i hendene for å si det sånn at de ikke kjente så mange av dem. hastigheten på vei i bil visste de om, men den var ikke så nøye med hadde de alltid tenkt. det arvet de av faren. de fikk en arv som i å stadig se foreldrene kjøre for fort. men så kom de altså frem til en bensinstasjon disse to. en politibil stod parkert der. men de var jo ikke redd politi. det var ikke det. de visste at politi er politi som alle andre. men politiet hadde nemlig fått på telefonen en telefon om ragging. om ragging altså. og det hadde kommet rykter om slett intern fartskontroll blant en sjåfor som var fremmed i området. og det var nettopp om de to. heldigvis sa betjentene for seg selv så svingte de innom stasjonen. betjentene hadde nettopp parkert i håp om å følge de litt på veien om det var nødvendig. og så kom de altså inn på stasjonen. og der var betjentene og kjøpte seg en pølse for situasjonen. og så kom altså disse to menn inn på stasjonen. kjøpte seg noe smågodt. noe brus. og fylte opp bilen med slikt snacks så de hadde de neste mil. og så gikk de ut i bilen igjen. og akkurat da hadde de altså en fartskontroll like bak svingen. de pumpet på gasspedalen på tull like fremfor betjentene. de kunne jo ikke gjøre noe med det. og la igang på veien i høy hast. like før fartskontrollen hadde de normal fart heldigvis og mennene jublet og skrattet og lo høyt av

betjenten som der ventet på dem. åpnet vinduet og hoiet. betjentene samlet seg ved at fartskontrollen ble lagt ned og to biler stod så ved stasjonen. ja ja. men så fikk de anrop om et spektakulært mord og måtte ile ansvarsbevisst til.

Karl den Kvasse. han var en stut sa noen menn. skal vi grille han. ja. de tok tak i Karl og la han ned på en grill og grillet hans kropp på en grill. han hadde liksom akseptert sin død allerede. så det var ikke de store skrik eller anstrengelser. og så spiste de liket på grillen som hadde fått en grei svor som de sa. og så ble de tatt av en spesialenhet i forsvaret. politiet ville ikke ha noe med det makabre drap å gjøre fordi de tilfeldigvis kun hadde sjefen og noen unge betjenter på jobb. så de bestilte forsvaret til å komme med en kommando. og fem spesialjegre kom til stedet og analyserte først situasjonen litt på avstand. de kannibaliserende stod der og spiste inn på kjøtt. smilte og lo og nøt situasjonen med masse kjøtt og ribbebein ble slikket og suttet på så de kunne få alt kjøttet innpå. de skulle så det ut til ikke la en eneste flis av kjøtt stå igjen på skjelettet. spesialjegrerne var kalde. de så. og så laget de en rask plan. de tenkte at dette er et så farlig folk at vi bare skyter dem. ja. så svømte de og peilet seg på land litt nærmere. og så la de kikkerten inn mot menneskene som stod der og spiste. og så laget de et tegn på radioen og så skjøt de dem ned. det var fem kannibaler i alt. og alle ble sjekket og alle hadde kjøtt fra mannen i sin mage. makabert. aldri hadde det skjedd med kannibalisme i det landet før. så det var først sak. men ble aldri nevnt fremfor media. så det ble en hemmelighet i militæret. så når alt var ferdig i den saken skulle kommandoen videre til et fremmed land. og der var de velkommen kan du si. det ble en nasjonal fest i landet. de fikk ringer av blomster rundt hodet og alle slags musikale innslag som velkommen. og så ble de samlet rundt et bord og fikk servert mat. det var først da at de påminnte seg hva som skjedde hjemme. og de fikk de en full kontroll av kjøttets opphav før de skulle spise kjøtt. og en av tjenerene de fikk til oppgaven kom med en liste av opphavet og alt var greit. det var griser. kuer. sauer og lignende dyr fra gård av høyeste kvalitet i landet. så tjeneren sa litt humoristisk.

så her er det bare å spise på litt gebrokkent iforhold til det språket som kommandoen og nasjonen hadde. det var et land som ikke enda hadde nådd alle kvalitetet i industriland enda, så det var absolutt ikke en paranoiditet de representerte når det gjald kjøtt iforhold til kannibalismen de hadde opplevd. det var klokskap sa tjeneren. tjeneren ble skutt av de nasjonale senere på kvelden for å ha plaget kommandoen med ordet paranoiditet.

så var det litt tekst bare for å gjøre jobben. forfatteren fikk kritikk. han satt på en pub. og hadde laget en liten vise som han fikk hele laget av menn på stedet til å synge. og den gikk slik. vi er menn. og vi drikker. en forfatter er her. og meg vi skal hjelpe. han skal få ord. av oss i lag. så teksten rommer. det vi drømmer. og sånn var sangen og den satte han igang hver gang han manglet inspirasjon og fulle menn kom til med alle slags påfunn. og de lo. og han lo. og han skrev ned. da kom det mange gode innspill rett ned i notatene. og han førte inn og gav ut en hel bok inspirert av fulle folk ved et utested i byen. det ble kanon sa den ene mannen. og så skjedde der andre ting ved baren der. og det ble forfatterens skjebne. en mann fikk en kvinne med seg. og det ble romanse. forfatteren fikk øye på de tidlig i seansen. og skrev ned alt. de kysset. de danset. de til og med koste ned nesene i en sofa på stedet og kvinnen spriket med bena av og til og forfatteren så alt. da skjedde det. mannen kom bort til forfatteren og fikk vite at han hadde skrevet ned alt. har du skrevet ned min romanse mann. jeg er jo forelsket. det er mitt privatliv. så han tok notatblokken og stappet den ned i halsen på forfatteren og gikk inn på kjøkkenet på baren og hentet en kniv og skjærte av ham hodet og kastet hodet ut på gaten utenfor utgangsdøren. kvinnen var full så hun sa at det var mandig gjort. og så fortsatte romansen. og de koste mer med nesene og kysset og alt mulig. de andre mennene var fulle. men bartenderen hadde sett alt og ringt politiet. like før politiet kom så hadde de forelskede tatt veien og gått hjem for å elske. de rullet seg i sengen nesten de var så forelsket. og pulte og hadde sex og alt mulig som et par gjør og hun sugde hans pikk og alt mulig. og så når de var på en måte ferdig med alt dette så røkte de sigaretter og

drakk noe brennevin de hadde stående og noen øl. og så gikk dagene og årene og de giftet seg.

så var det fotball. en gjeng på ti forfattere hadde nettopp avsluttet et arbeid med en bok. og skulle feire med fotball. de gikk på den lokale fotballbanen i byen. de hadde kjørt inn litt snacks så de slapp å bruke så mye i kiosken på banen. og hadde den på lommen på innsiden av jakkene. litt chips og litt annet salt og litt sjokolade. de visste ikke enda om de skulle drikke eller ikke. de skulle ta et valg sa de. valget. det ble en ting den dagen. skal vi skrive mer etter kampen eller skal vi ikke. kanskje begynne på en ny bok. etter kampen. da må vi holde oss edruelige i så tilfelle. være adekvat til å skrive. vi får se hva som skjer på kampen sa de til seg selv. ja det ble vedtatt og alle la håndflaten ned på bordet før de gikk. vi tar et valg på banen. og så kom de frem. fotballen begynte. lagene var i kok om seier. og de to lagene var et lokallag sa den ene forfatteren. ja, skrek den andre forfatteren til. det er jo vårt lag. byens lag. og så så de litt på det øvrige publikumet en del stunder og analyserte med sitt sinn som forfatter. da sa de ingenting til hverandre. så på pils. så på jubel. så på brøl. så på sanger. og så på alle slags reaksjoner på ballens intimitet som den ene sa det. han sa det til den ene forfatteren. det er veldig intimt om en ser på ballen. ja det er ballens intimitet sa den andre forfatteren. og så et brøl. scoring. scoring til byens lag. vi drikker sa de i kor. ja så kjøpte de litt pils. den ene gikk alene og kjøpte inn ti pils. én til hver. og så drakk de og sånn gjorde de ti ganger i løpet av kampen. alle forfatteren hadde kjørt hver sin gang. da sa de etterpå når kampen er over. nå er vi skuls gutter. ja. nå er vi skuls. og så begynte de en ny bok etter kampen og satt på en pub. den boken ble ikke så bra, men forfatterene synes det var en kul bok alt i alt spesielt med tanke på kampen. kampens bok sa den ene. ja. det der er kampens bok sa en annen forfatter anerkjennende.

så begynner vi programmet på nytt. det var en programmerer som var urmaker og programmerer. begge to tingene. han elsket tall. og så den ene dagen når det kom en tyv inn på butikken og stjal en klokke så

beregnet urmakeren hans nøyaktige rute. det er slik matematikere kan sa en av kundene. de kan beregne alt i verden. kan de sa den andre kunden. ja. og så beregnet urmakeren og ringte lovens lange arm og så ble kunden tatt som beregningen viste. og så kom uret tilbake på butikken. og han skulle hjem etter jobb og da programmerte han. han skulle lage et program angående sitt toalett. gjøre det enkelt å finne ut hvor mye urin og drit som hadde passert doskålens karm. så programmet het doksålens mengder når det gjelder urin og drit. og så laget han noen sensorer som han plasserte på karmen som tok film av driten og pissen og så fikk han datamaskinen til å beregne volum. så langs startlinjen på operativsystemet hans så hadde han i tillegg til den vanlige bakgrunnen et lite vindu som tilsa til enhver tid resten av hans liv hvor mye piss og drit som var daglig, årlig og til enhver tid. på en måte oppsummert alt av drit og piss, det årlige piss og drit som han hadde samme år og så da dagens mengde av piss og drit. og så når han ville kunne han gå inn og se på årlige statuser fra han begynte samt alle mengder alle dager siden han begynte. også hadde han slike system at han kunne se de maksimale dagene han hadde hatt. der alle dagene var systematisert slik at alle var ordnet i en fra mest til minst. og akuratt den dagen han hadde avført mest drit var det faktisk mest piss også tilfeldigvis og det var 13.1.2025. da hadde han gjort veldig mye. spist i byen. vært på fest med alkohol. og får målingens skyld så var det slik at han hadde fått vane for å gå hjem for å pisse og drite, slik at han absolutt mest kunne se referansene som han kalte det. han hadde begynt å si til folk at han skulle hjem og referere når han skulle avføre. folk synes det var snålere og snålere, men han fortsatte med dette resten av livet.

så var det en urmaker. en stolt og flott urmaker. med alle slags gode kollegaer på verdensbasis. men så til noe annet. det var nemlig slik at det var en mann som ikke spiste brød. så kalte de han inn på teppet. du skal ete brød mann. er ikke det da en god ting. å spise brød spurte en kvinne som visste at hun hadde begynt å føle litt på sin egen trass mot ham. nei. spis brød ellers så ser du ikke meg igjen. det kan jeg bare si

rett ut til dem. og så gikk tiden videre. og han begynte å spise brød. han het Kjell Brødét. og han likte først i livet som sagt ikke brød fordi han kun hadde fått ris til frokost som puffet ris. men så begynte han å spise brød da i ungdommen eller noe. og så gikk tiden og han ble en av kongene av det å spise brød. det var så godt med brød sa han. ja jeg har begynt å legge på meg sa han. og så møtte han en kompis. jeg har begynt å spise brød sa han til kompisen. kjempeflott. jeg har spist brød siden jeg var en liten gutt jeg. og en annen kamerat var i skapene og hentet fram alle slags brødsorter i skapet for brødbakst og brød. og terninger av brød og lange brød og rundstykker og boller. boller skrek litt ulyndt mannen til. det er jo brød det også. og så fikk han smake for første gang på en bolle med melis og eggeplomme. da var han tretti år gammel. den smakte. den var søt. rund på smaken. og melisen stakk mine følelser med noe søtt. nei det var godt brød du. ja. boller er susen vet du. og satt de så han kunne få smake på litt ulikt brød resten av kvelden. Brødét var en snill mann og alle likte ham. han hadde fått for vane å ta seg en tur i byen og hilse på alle slags folk. han snakket og nå spiste han også brød. en ag kjøpte han seg en bolle og stod og spiste bolle samtidig som han snakket med en annen god mann. og de hadde en samtale som varte en hel time så bollen var nå spist opp lenge før samtalen sluttet. ja. og så ble det torsdag og da kom der en bil med boller. og det hadde han lært seg når bollene kom. og han kjøpte en helt fersk bolle som han stod midt på torget i byen og spiste. og hilste på kjente folk.

inn og ut én. og inn og ut to. der var to gubber. den ene het Tom Innut I. og den andre Tom Innut II.. de var ikke venner. den ene fikk arbeidet til den andre utsatt. han jobbet med skriving, og hadde skrevet noen verdslige bøker og holdt nå på med poesi eller skjønt. så kom der er voldsomt avbrudd i skrivingen. Tom Innut måtte se på jobben til Tom Innut II. og da Tom Innut var forfatter så måtte han altså avslutte sitt arbeid en liten stund. sånn var det og Tom Innut forbante seg på at han skulle drepe den andre. men ikke akkurat nå med en gang. han laget en verda og søppel filologi og gjorde som han ville med to streker i sin tekst. han skrev verda og så en strek og så søppel etter en strek, slik at

det markerte en pause i hans arbeid så lenge han måtte ta pause. verda i. i søppel. det var som om gubber. så kom en militær mann og kvestet og drepte de to så jævlig at en aldri hørte mer om dem. ingenting. alt slutt. null. så da gikk den militære mannen videre og gjorde ikke så mye annet enn å grille folk. kan gikk for å grille. også. han tok med seg femten pølser. en mix av salater. og en del annet snacks en kan ha med pølser og grillet. og der var han midt på en plass etter å ha kvestet alt om to stykk og grillet. han satt og bare så seg rundt. tok det med ro og sjekket pølsene av og til. ikke så mye mer enn det. og noen spurver kom til stedet og satt der litt vet du. og han kastet faktisk noen smuler av et brød til pølsene. hotdogene. og så lo han litt for seg selv av situasjonen. nettopp kvestet noen mannfolk som var satans dum i hodet og så sitter han å mater noen spurv med brød. kult sa han for seg selv. og satt der mitt i dette landskapet med en militær mann som grillet. og så kom der en kanin også helt oppe i åsen bak ham så han så kaninen akuratt. men han fikk ikke noe lyst til å fange og grille. han tenkte han hadde nok med pølsene. og der skulle han sitte og grille, ta det med ro, og spise litt og grille mer i femten timer før han gikk videre.

og så var det faen meg ingenting sa en mann med motorsykkel. han sparket til en ung forfatter etter å ha lest i hans notatet. hva i helvete er dette for noe drit da. dra til helvete med de der skriveriene dine. og så pumpet han sykkelen opp og freste av gårde. langt inn på veien noen mil så tok en med seg en grein, og så holdt han greinen ut fra sykkelen mot det andre kjørefeltet så den knuste på vinduer og flekket av antenner og moste ulike speil på et hundretalls biler og så fortsatte han. og så stoppet han og piss et sted. freste videre. inn på en bensinstasjon hvor mannen som jobbet der ble redd og så kjøpte han seg den feteste burger de hadde. alt på. størst. dyrest. mest svor. mest bacon. med ost. og tok seg en brus fra skapet. og der satt han. en bil kom og parkerte og da gikk han ut og sparket mannen ned. og så tok han seg en sigarett, samtidig som han ventet på maten. den stakkars butikkmedarbeideren gikk ut og sa at alt var klart når det var klart og så tok han burgeren og kastet arbeideren ned på grillen og kvelte ham sviende og satte seg ned

og spiste. og så kjørte han videre når han var ferdig, og lang vei og han gasset på i irritasjon. så han flekket opp i to hundre kilometer i timen på smale veier. og koste seg med roen av farten og at landskapet gav ham stadig nye mentale påvirkninger. og så stoppet han opp noen mil lenger fremme. der var det slik laget til at det var en bygdefest for kvinnfolk som hadde ulike felles arrangement for folket i bygden. de sydde klær som hadde raknet og hjalp gamle med handel og hjalp ungdom med å komme seg inn på studier. noen skikkelig kjekke kvinnfolk som hjalp helt gratis med ulike ting og de hadde en fest i bygden. og motorsykkelen freste gjennom laget så kvinnfolkene fløy opp i været og ble kvestet. og han flekket tenner og freste over dem alle sammen så alle kvinnfolkene døde.

eg er forfatter. det sa en forfatter. så kom der fem tuden millioner trillioner snes med egg. og han sa for seg selv at nå har jeg høner. jeg har så mange høner at ingen før har hørt om hønene før. og han bestemte seg for en ny tittel. tittelen er som følger i neste setning. hønenes kamp. og han bestemte seg for at han skulle hjelpe alle kvinnfolk. og han skrev godt om kvinnfolk. han skrøt av kvinnfolk. han skrev skitne vers til fordel for kåte kvinnfolk. han skrev krim som alltid endte god for kvinnfolk. og han skrev jobber til kvinnfolk. om de da ville ha det. så kom der to hundre mann. de lurte på hva den skvetten skulle. han sa til dem at jeg skriver for kvinnfolk. ikke til menn. mennene satte seg ned omkring ham. og tenkte på hva de skulle gjøre. forfatteren satt å lo for seg selv. smilte ofte når han skrev. kniste til og meg. og gren nesten ene gangen av noe han skrev til fordel for kvinnfolkene. mennene satt der. vi skal i alle fall dømme ham med én ting. én dom. men de visste ikke helt hva. og så satt de der. to hundre menn rundt forfatteren og observerte han stilarter. hans stiler. hans bevegelser og de hatet på en måte, men ikke hat, bare oppgitt. beveget på en måte av hva i alle dager en slik mann skulle få en så vanvittig skjebne. og så ellers var der ikke så mye annet å gjøre enn å sitte og vente. så fant de på det. det var et vanntårn med tilhørende vannland like ved der de satt. de drog mannen med seg opp i et av vannskliene og alle pisset i kryss nedover sklien og

kastet mannen ned i sklien. der kom de på det. nå lo de. nå lo alle mennene og det var én som ikke lo. og det var forfatteren. han begynte faktisk å gråte nederst i løypen og satt der og gråt. hva du gråter for da. han sa ingenting. som om helt meningsløs og trist og lei og uten ord. har du ingen ord mann. nei sa han. og så reiste han seg opp og gikk til sitt hjem for å dusje. pisset til mennene dryppet ned på hans tepper og gulv helt fra utgangsdøren og til dusjen.

druste. hva betyr egentlig druste. han ble skutt for å spørre. ikke spør meg igjen. en tredje sa at det kan jeg forsikre deg om at han ikke gjør fordi nå er han dau. bra. og så satt de der to forfattere som ikke stolte på hverandre hvor den ene hadde pistol. skal du ha pistol her da. det blir så utrivelig. nei greit så kastet han pistolen ut vinduet. og så fortsatte de å skrive. og de skrev og skrev og skrev en hel dag til slutten av dagen. og de leste litt til hverandre. hva skriver du da spurte den andre så leste han en hel side. det var god tekst sa den andre forfatteren. hva skriver du da. så leste den andre forfatteren litt som om en side eller så og sa den andre forfatteren at det var en god tekst. og så fortsatte de å skrive. og satt i åtte år slik og skrev. og de koste seg ilag de to. de ble ikke akkurat homofil fordi de var så jævlig anti homofilitet. det kom fram av teksten også. den ene forfatteren hadde en bok med innhold som kun var dramatiske resonnement mot homofilitet og den andre forfatteren skrev nå om noe annet. de skulle slutte med å skrive en periode. og de faktisk kom til et arrangement for utvikling av priser, og kom med logiske argument til fordel for egne bøker og vant alle prisene. så tilbake i skrivestuen så satt de der. i rommet. på skrivebord. på stoler. med notatbøker. med pc. med peker. med livet sitt. og der satt de. skrev. fikk priser i perioder. skrev i perioder. skrev og skrev de to. og de skulle til å gjøre noe spektakulært. de sluttet å skrive. de sa for seg selv en dag at vi skal gjøre noe sprøtt. vi skal faktisk avslutte å skrive. ja det skal vi. vi skal slutte. gi oss. legge opp. og de la opp. de sluttet med det samme. han ene merket øyeblikket ved å knekke en blyant. og så den andre kastet en pc ut av et vindu som merke. og så hadde de merket situasjonen begge to og ble arbeidsfolk. de begynte å jobbe bevisst med

yrker som andre påstår er å fylle opp samfunnet med en stand for arbeid. så de fikk det butikkarbeid og håndtverksarbeid. og de synes det var fortreffelig. det viktigste sa de til alle de møtte etter den dagen, at det er å få seg et arbeid.

neste avsnitt. en selje stod for seg selv et sted. så tok en gammel mann som en trodd var helt uten egenskaper et strakt sterkt spark på seljen. så lurte alle andre på hvorfor da ikke sparke litt på en ask. og så tok like godt den gamle mannen og slo et sterkt slag rett mot asken. de guttene som stod ved siden av likte mannen. jeg liker deg. vi liker deg sa de i kor. ja. jeg liker dere også sa den gamle mannen. og så gikk mannen videre inn i en skog. og der satte han seg ned midt i skogen. han tok frem litt tobakk fra innsiden av jakken. gravde et hull i jorden. og så tok han frem en klump med hasj. og så malte han og laget seg til med en liten rev som han kalte det. og tok tobakk ned i hullet i jorden og så tente på så det dampet med duft av hasj i hele skogen og innåndet så mye som han kunne. han la seg også ned på fire. to armer og to ben. og så tok et sånt åndedrag at alle kunne føle at han ville bli beruset. og så satt han i fire timer og bare smilte for seg selv midt inne i skogen. hans navn var H. Jordis. og så videre så gikk han til sitt hjem. der satt han i en gyngestol resten av kvelden og så på karatefilmer. og så dagen etterpå skjedde det noe spesielt. han gikk som vanlig mot skogen. men politiet var i bygden akkurat da, og da han gikk på sin vanlige vei så kunne han se politiet. politiet sa til seg selv at han der er faen meg ikkje god. men han sa til de. jeg kan høre hva folk sier og tenker jeg. og jeg hørte at dere sa at jeg ikke er god. men jeg er en god mann. og så fektet han litt med armene som om han var en mester i karate. og så gikk han videre. politiet likte ham på minst én måte. han var liksom litt av en gammel stakkar. men han var litt morsom på sine eldre dager så de bare lot ham gå. og så etter en stund så reiste politiet igjen fra stedet og kjørte til sin stasjon. mannen gikk atter inn i skogen igjen og mannen kom da til å tenke på sitt navn. H. Jordis. og så satt han der. han hadde ikke mer hasj igjen, så han bare satt der egentlig å nøt skogens stillhet.

så kom det torden og flekte vekk en hel bygd. og storm i fem hundre år. en meteorolog. han sa det at ddet er ingenting vi kan gjøre med det. det er slik at når en faktisk har tilfeldigheter i været så kan en liksom ikke styre det. og spesielt om våre eldste er på fest. samtidig som om været gikk i fem hundre år så hadde alle eldre en fest på fem hundre og fem år. de begynte å feste fem hundre år før stormene tok for alvor til. og da var det ingenting vi kan gjøre med det. nei sa alle. nå må dere for alt det er verd slutte å drikke. og så sluttet alle eldre å drikke og da tenkte de mer på været og da ble det bedre vær. og det ble så godt vær at alle ble glad igjen. dere har ødelagt våre generasjoner. vi har blitt en stormens generasjon og stormens folk på grunn av dere. ja det har vi sa alle. men gjør det noe da. nei det gjør ingenting sa Tor Torden. det er bare å nyte at tordenet har opphørt og det nå er mulig å bade igjen. da kan vi ta å bade litt vet du. en av de yngre klasket til i kabhodet på en av de eldre mennene der og sa at dere har nå ødelagt badesesongen i fem hundre år mann. og så nå er det endelig greit her. se sa han midt på sommeren. nå kan jeg kle meg i badedrakter og alt mulig og bade vet du. og den eldre klasket igjen og kastet ungdommen ut i havet. men så får vi bade da. så badet fem eller seks hundre eldre menn sammen med ti ungdommer og de koste seg med lek med ball og alle slags ting. det ble en av tidenes badesesonger det året. og det var kjekt. solen stod høyt på himmelen. solkremen lå utover hele badestranden. og seks syv hundre yngre kvinnfolk kom til. en av de eldre mennene fikk ståpikk bare av tanken som yndet i ham. men han roet seg ned så han ikke ødelagte for alle sammen med sin yrende kåthet. og så var det en ungdommelig feiring og kos med bading ut året faktisk. solen skulle steke i minst ett år i strekk sa de eldre for å liksom poetisk tørke opp alle regndråpene som hadde vært fra den lange festen.

så en oppsummering av navnene på hovedpersonene. P. Blodend. Sigurd Sann. Nils Nobili. Tor Nysølv og Gudleik Aurelius. det blir for kjedelig akkurat nå til å skrive om disse så vi tar det så det kommer. det er uansett de som er viktigst. egentlig. men så til knall. det ble i byen oppgjør mellom to bander. de samlet femti mann hver. og de stod klar.

de pisket opp stemningen ved å berøre og kna og tulle med folk rundt i området. nå skal vi ta dem skrek de til hverandre. og de to bandene stod med sure miner i fem dager. noen sov, men surnet til straks de påminte seg hva de holdt på med. grøsset. dampet. surnet. tullet. hykleri. tullball. sjenk. og masse stygge og vonde miner til hverandre. i fem hele dager altså. og så begynte det. den ene banden kalte seg De Rosa og den andre kalte seg De Femti. og De Rosa og De Femti, ble en surnet gjeng til slutt når de fant ut at de hadde blitt fjernkontrollert av én eneste mann til å ikke gjøre noe tull med andre, men bli tullet med selv. nå visste alle hvem de var og de hadde blitt tatt bilder av og film av. de var nemlig fra en liten bygd alle de hundre. og det var alle menn i bygden. og den ene mannen kunne da stolt flytte. det var en bymann. og nå eigde han alle kvinnfolkene i en bygd for seg selv. fordi de hadde ikke lenger verdighet. og han stod som en hane midt i bygden og sa til alle kvinnene. nå eier jeg dere etter å ha samlet de på torget i bygden. jeg har tatt eierskap på dere. ja han har faktisk det innrømmet kvinnene. så gav de ham et sug hver som de sa. og så ble det eierskap på kvinner som ble populært andre steder også, men ingen fikk det til. kvinnene laget en statue for mannen og var underkastet hans hjerne. og så ble det i byen satt med ny statue der også. en stor og gjev og flott statue med én mann som topp og hundre kvinnfolk som fløt rundt mannen i statuen. kul som krem sa en kvinne med sine pupper i strutting. og så gikk tiden og mannen fikk barn med alle kvinnfolkene og tok over hele bygden med sin ætt. sånn måtte det bare bli når våre tidligere menn er så dum og teit. ja. sånn gikk det og sånn går det av og til med ætter. ja sa en kvinne og kvinnene ble etterhvert så stolt av dette at de gav en statue av mannen sug hver fredag.

nei. det får da være slik at jeg kan bare skrive dette avsnitt for å bli ferdig. for mye system og voldsomme anstrengelser tar vi ikke nå så kan vi heller planlegge litt til neste. ellers kult innspill helt sikkert. det hørtes ut som noe med poeng i. takk for det sa forfatteren til en helt eller heltinne for skriving. og så gikk tiden. tiden gikk. tiden sprang. tiden løp løpsk i hans sinn. han het William Wank. og så tok han en gitar og

spilte litt. og det var ikke så mye mer enn det. han gikk nå rundt omkring og gjorde saker og ting. og så gikk han videre vet du. tullet litt og gikk vet du. og så plutselig så ble han ikke syk, men friskere. han var en av de friskeste verden hadde sett. hans navn kom at en spesiell frosk som har et skjegg som er yndigt som de kaller det. det ligner på et skjegg fra en gammel mann, men ikke helt og så er det taggete med noe grønt akkurat under haken. og det kalles for Shank som kallenavn. men en dag når frosken geipet til en fotograf så sa han Wank. og han fikk en sønn som han kalte for William Wank da sønnen skulle redefinere slektens etternavn. og ikke kom der noe gull fra den kanten. han var en William liksom. og gikk nå rundt og de tenkte frosk. men han visste ikke noe om det. slekten var nå slekten og det ble aldri kjent for slekten hva Wank var fra. så de drømte nå om all sin dag hva Wank som etternavn kunne komme av, men det ble ikke noe mer snakk om det. og videre så kom der flere viktige menn. og kvinner og gutter, sønner og døtre og jenter. og alle var med. vi tok de. vi tok de for første gang all sin dag. og ikke bare så var de redd. men det ble skyting og drap også. og ikke bare det. det ble tullball. en av de menn som likte best tullball og Wank av alle menn var en ved navn O. Orre. og Orre gikk som en hane uten kvinner på bygde. og mobbet. heslig sa de om ham. du er en heslig mann du sa en mann rett til han. ja jeg er vel det sa Orre. men Wank da. han er nå trygg han. deg stoler ingen på Orre. dra til helvete ut av denne butikken vel skrek en mann til Orre. Wank kom inn. velkommen Wank. velkommen.

nå er det rett og like før jeg ikke orker å skrive mer om dagens skrivning. helvete så kjedelig. men det er bare å trykke på tastaturet. skrive. skrive. skrive. skrive. og ordene kommer jo. akkurat nå passer den der stilen av å være hjernedød. helt utmerket og utsøkt skrivemåte. tenker ikke nesten en gang på hva teksten innebærer. det er bare å skrive vet du. få avsnittet ferdig. det ble innbrudd. seksti mann. sprengte en bank og brente pengene. gikk til poeng. og så kom der et fly. ti fly. kræsjet i luften så alle så. og verden eksploderte i glede. og så skjedde det mer. en sol som fikk fnatt i synet til et kvinnfolk. og der sa kvinnfolket at

solen fikk fnatt. da ble hun innlagt i psykiatrien. ingen så jo det og ingen forstod hva i helvete hun mente med det. så gikk en mann og tisset på alt i en bygd. og ellers så kom der gult regn fra et land langt borte. men det viktigste var å skrive. satan så tregt det går av og til med skriving. et lite avsnitt blir så stort. det er jo forferdelig kjedelig å skrive når en egentlig ikke gidder. satans verk. kjedelig. en ball. eksplosjon. fandens ball. og så noe tekst. ja ja så lenge ikke en hater kan en si. nei. kom igjen. noe smell. nei. kjedelig. vi er lei nå. for mye i bagasjen. sekken er full. nei kom igjen bare ett og et halvt avsnitt igjen nå. får kjempe. noen dufter på min nese. satans verk. men så kom der etterpå en duft. som var så god at en gammel mann ble glad. glede i sin store kasse om han det hadde eller da den atletiske kroppen som helhet. glede. glade jul og juleaften og mat og alt som er vet du. og så svettet han aldri mer. fordi han ble glad. og da kom det masse glade tanker om livet og glede vet du. og så skrev forfatteren. skrev ferdig teksten. sekken full nei. det er jo bare å fjerne det vet du så kommer der så mange nye gleder at du aner det ikke vet du. og så kan en skrive et avsnitt. dette blir litt kortere enn kanskje de fleste. for nå gidder jeg ikke mer.

motorsykler. det kom en motorsykkel innom en ørken. så kom der en mann forkledt med en kappe. og kappen var stor. kappen inneholdt smykker. gull. klokker. strenger av ulike slag. og så kom der en annen mann. han sa grei beskjed til mannen på motorsykkel. ikke handle med den mannen. ikke kjøp noen av tingene for alle er stjelt. og mannen på motorsykkel sa at dette er noe forferdelig. det er et så forferdelig opptog midt i ørkenen at jeg ikke vil ha noe mer med dere å gjøre. så han sa til begge to. jeg kjører, dette vil jeg ikke være med på. så kjørte han etter å ha steilet i femten meter. han svingte på svinger. han hadde motorsykkelen rett på rett vei. og hans hår veivet i vinden. hjelm. det var det som var med denne mannen. i ungdommen så hadde han sagt for seg selv og andre at hjelm det er noe som se teit ut uansett. det finnes ingen hjelm som er kul. tar du hjelm på hodet så er du en litt tulling. det var det mange som merket seg. de merket seg at han faktisk ikke kunne gå med hjelm. en gang så prøvde de han. han ble sendt gjennom en

svært vanskelig hinderløype hvor de fleste velger å bruke hjelm for å unngå å dø og få sin skalle knust eller brutt på noen måte. og han valgte å knekke hjelmen før han begynte. noen kvinner likte den oppførselen. da var han liksom mann sa de for seg selv. men en gruppe menn som var av advekate forhold sa om den flokken med kvinnfolk at de kommer nok til å leve et magert liv de. ja sa de for seg selv. med en eller annen kjeltring eller tyv eller bande. aldri med noen skikkelige former og rutinemessige liv. nei la han nå ha slike kvinnfolk for seg selv tenkte de. de er jo pene. helvette så pen hun ene er. ja ja. de er båt og kun former og deilighet. ikke noe for oss. jeg skal ha meg et skikkelig traust kvinnfolk sa han ene til de andre. ja jeg også sa de. så når mannen var skikkelig ferdig med hinderløypen så tok han årene fatt og satte seg på motorsykkelen. der og da begynte turen som skulle ende i ørkenen. og der var han. uten hjelm. med mange farer. og ingen kvinnfolk omkring seg. mutters alene. helt alene. for seg selv.

når det gjelder selve definisjonen av en kvinne sa en filosof. han var nettopp blitt utdannet og skulle til å gå på en jævlig smell. han hadde en av sine første forelesninger og hadde valgt seg sin stilling som filosof med spesialitet innenfor kjønnsfilosofi. og han var midt i svevet i sine egne kunnskaper og sine egne forskningsresultat. han hadde nylig som sagt tatt utdanning, og han hadde i to hele år drevet forskning på befolkningen. egne utviklede program for forskning på kvinner og menn. da spesielt med fokus på å åpenbare hva faktisk en kvinne er. og i det ene programmet så hadde han skrevet en liste med ulike egenskaper og sendt ut til fem tusen kvinner skjemaet med krav og da statlig krav om å besvare. og så når det hele tok slutt så var der kommet inn ganske mange gode resultater sa han til seg selv og han benyttet anledningen til å skrive en bok. den het det seksuelle kjønn. for han hadde en grunntanke om kvinnene at de var seksuelle og menn med kroppslige generelt. han sa generelt kroppslig om menn og spesielt seksuelt om kvinner. det var en av hans hovedteser mellom menn og kvinner. men han sa. en skal aldri være helt bastant før filosofien slår inn i den generelle litteratur for vitenskap. da først ser en referansene

hagler i favør av at noe er rett. og det er noe som forskeren. filosofen som nå var blitt professor også ofte nevne og var bestemt på. han hadde jo alltid som andre professorer sine særegne holdninger. satans vitenskap som det ville være om alle visste alt så kan en jo si at det fine med kunnskap er at vi er idioter sa han og lo litt til klassen. så tilbake til definisjonen av kvinner som jeg har jobbet med så har jeg endelig mulighet til å dele dette med dere nå. det er en stor glede mine studenter. kvinner har for det første to pupper med melk. og så har de fitte. det er noe som mannen ikke har. og det er en stor bevegelse for vitenskapen og endelig innse. alle i salen klappet.

så. til mer. det var en sak om blasfemi. en indianer hadde gått inn i en kirke og begynt med ulike sprell som presten hadde sagt til sine venner. i total frykt for blasfemi, så ble absolutt all diskusjon avsluttet og indianeren kastet ut av kirken. lettvint. så over til enklere emner. det var nemlig slik at om en skulle skrive om saker om blasfemi i skjønnlitteratur, så var der en fare for at en skulle nettopp komme til med blasfemi selv om en skrev om slike ting. så forfatteren som skrev fikk panikkangst og avsluttet alt om det avsnittet umiddelbart og gikk videre med noen enklere emner. så. til mer. jeg skal faktisk gå til det skritt og kose meg med noe enkelt snacks. forfatteren gikk litt nevrotisk til en kiosk og kjøte seg litt sukkertøy og kjeks. og så når sukkertøyene var spist opp hadde han glemt alt på en lett rus av sukker. og da når dette var ferdig. så kom de til et annet sted og kjørte i senk noen djevler. han måtte jo få opp dampen litt. få litt krim selv om det ikke skulle være blasfemi inn i teksten. så han fant noen djevler og på rus av sukker spurte de ut. ja så dere er djevler dere da. ja. vi skal dele alt i to og lyge. på en måtte det å stjele og drepe eller. nei ikke helt. vi har mange ulike måter å være djevler på. en rekke en horv av måter. så smilte de djevlesk. har dere det. hva er det da dere holder på med akuratt nå. akuratt nå så har vi en teknikk mot en litt ung uskyldig mann om å presse han på livet med løgn. vi lyger og lyger og lyger. det er deilig å se på sa djevlene. skikkelig deilig. det er jo som å smake på tortur. smake på tortur og løgn. hva er egentlig det som har lært dere dette. nei

det er sånn at om en hater måker for meg, så går det lett over på menn. på menn. djevleskap. ja. løgn og løgn. lyger du til en måke så skjer ingenting, men så fant jeg ut at om jeg lyger til en mann så skjer mye. hva er dette mye da. nei han får jo alle slags idéer og da kan en kose seg med å se på lidelse av språk. lidelse av språk. ja. nei. djevlene ble hentet og kjørt til ett eller annet fengsel. slik kan vi faen meg ikkje ha i samfunnet sa han ruset på sukker til seg selv. nå er det slutt.

sagt av den røde dumme klanen ser jo alle. skrek en rød dum klan. resten av de røde i verden tygget inn på en biff og sa at den dumme røde klanen er faktisk fortapt. de er ikke kul blant rødt i verden lenger. de er ikke kul. hører du. jeg er en rød mann. det har jeg alltid vært. og han der som sa det er ikke kul. jeg har briller på meg kan alle se, og det er noen kule briller mann. de røde der er fanden meg dum i hodet. de har jo ikke briller lenger en gang. de lever i en sekk med et lag som en god mann kan styre skal være gjennomstiktig eller ikke. nei. skal en være en rød guddommelighet blant de rød så må en for det aller første ha gemytt. og så må en deretter ha alle slags ulike teknikker for å vise seg som sin identitet i det røde hav. eller så er en jo ikke rød. skal en liksom være en navnløs spurv i det store blå. nei. kom igjen mann. skjerp dere. aldri mer hør på den klanen der enten de er rød eller gul eller faen meg svart. jeg hater svakhet. det vet dere folkens. jeg liker det rå. det sterke. en storm av rødt som kun jeg vet å styre sammen med dere mine venner. nå. nå er det slutt. vi dreper de. ja. vi tar hånd om saken på en slik måte at vi skyller de ut på et ukjent hav og dreper de. jeg orker ikke høre på pyser som klager. kom igjen mann. de samlet seg. en stor rød hær av en svart sky dekket over stedet. og alle de små spurvene som stod og kvitret på drit ble skylt over ende. det ble storm en stund etter det, men alle så jo det at det umulig kunne gå bra for spurvene. det er vi. det er oss rødt. det er vi som er sterk. og nå. akuratt nå når stormen er her. så ser dere. jeg er ikke redd. dette roer seg. dette roer jeg. dette er ingen problem selv om torden står ned i nakken på meg. dette er som en drøm. som en lykke. som en bris for meg vet dere. hva tror dere vel jeg er. hva. spurte du. nå så den røde flokken at han var gått amok som de sa

om seg selv. ja ja. sa noen. la han nå bare snakke. kult å se på. dra til helvette med alle sammen om dere ikke gjør som jeg sier sa mannen bastant litt eksternt, men stemmen kom tilbake. hører dere meg. ja. dra til helvette tordnet det i alle skyer rundt den røde flokk. en ofret seg. dra til helvette sa du. nei. dere må ikke misforstå. ro dere ned og se på hva jeg gjør.

vel. da går vi til noe kjekt. vannland. tivoli. der er kjedelig. vi bygger noe helt nytt. vi bygger er land som er så vilt at det overgår alt av annet kjent av parker og styr. vi bygger et land som er så sæpreget også at det får sin egen enhet og identitet. en egen definisjon. slik at en kan tjene penger på det på verdensbasis. ja. alle skrek i kor. vi lager noe helt nytt. vi lager et stort opplegg. hva skal landet inneholde da. ja, nei. la oss sitte oss ned alle sammen her og finne ut av dette. ja. nei. dere vet storfolkene liksom tror de kan hvile på sine laurbær. nei. det må annet en kranser til. her må det vinger også. vinger og kranser folkens. hva mener du med det. nei alle vet at han der er så poetisk at det er jo umulig å forstå. ja. ikke hør på han. han satte seg til rette og lyttet litt litt indignert. og så gikk tiden. gikk tiden. ja. tiden. tiden kan spille en rolle. men tiden har jo mange andre tenkt på før. ja. vi lager et nytt ord. ja. et brøl. rundt bordet. som ville professorer på dop. et nytt ord. alle skrek. ja det var kult. vi lager et nytt ord og så går vi for det. definisjonen av det nye ordet ble noe som var så fortreffelig at til og med barn ble voksne. ja. der har vi det folkens. det er noe som er utrolig. noe som en aldri har hørt før. en av mennene rundt bordet så på en tavle og noterte ned. et nytt land. så fortreffelig at til og med barn blir voksne. så. da har vi grunnlaget for vårt nye land. hva mer skal vi ha da. la oss si fremmed mat. fremmed mat. skrek. utrop. fresing. fremmed mat vil da ikke gjøre noe med ungdommen vel. eller. og så fikk mannen som kom med forslaget grei rett til å utfolde hva idéene gikk ut på. men nei. det roet seg ned med den idéen. men hva med noe kjekt. ja kjekt skal vi ha. kjekke ting. mange kjekke ting som fornøyer oss. hva med en bar kun full av kvinner. mannen ble stemt ned av kvinnene rundt bordet med én gang. vi vet hva du tenker på. du tenker på sex. ja. også da. jeg tenker

alltid på sex. nå også. når jeg ser på deg. han ble kastet ut av alle de andre. så. vi er nå noen igjen her. skal vi bare skrinlegge hele greien. ja. landet ble glemt.

navnet. det sterkeste av det sterke. ikke noe negativt nå. nei. ikke. aldri vær negativ. og så videre så sa de navnet. dette er spennende folkens. de kan mitt navn alle sammen. et er merkelig er det ikke. men så snakker de ikke til meg. kun vil drepe meg. det er merkelig. ja du har nå et sterkt navn du da. ja det har jeg. og dere ser et schizofrent skifte i navnet. mitt navn innebærer at en kan ta to bøtter med vann. og så kaste ut over en mark. og når en har gjort det, holdt han på å si så ble han avbrutt. er dette kjedelig navn sa du. er dette kjedelig tekst. nei for andre gang sier jeg det solidarisk og vennlig. jeg er en sånn herre over navn at du aner ikke rekkevidden en gang om en sender seg selv ut i rommet på tur og strekker en lang linjal ut mot stjernene i nær omkrets og videre lager en formel for tull. nei det er sant. men så om du ikke liker mitt navn så glemmer jeg fort og gidder ikke lese mer. nei. greit. da er det slik at navnet er uansett det sentrale i mitt liv. i mitt liv har jeg alltid. og da mener jeg alltid gjort som mitt navn begjærer og om du skal forsøke å endre min viktigste filosofi, så er vi ikke lenger to stykker sammen som kan være venner. forstår du. ja. og så gikk han. han orket ikke det der snakket om navn mer. så han fant seg noen nye venner. og inntil det blir kjent om en skal være en venn, så må en stille seg inn på to ulike sider. så navnet igjen. når det gjelder navnet og djevlene så visste utrolig nok alle djevlene navnet. men de kunne ikke være med han. hvorfor kan dere da navnet mann. det er merkelig. og så tok en av djevlene på seg skylden for at de ikke var venner. er det djevelen sin skyld. nei. det er navnet. for mitt navn er et navn som så sjeldent at kun jeg har det og alle kjenner navnet som betyr at ingen andre vil kunne si til meg at jeg er annet enn en kjekk mann. så. kjekk blant venner og hatet av fiender mener du. ja. kjærlighet til venner og hat til fiender. det er kjærlighet. da vinner en vet du. så nå roer jeg meg litt ned med hat til fiender og sprer det gode budskap med en diksamling under mitt navn om hatet

fiender fikk og så koser jeg meg med det og dere også så kan jeg ta det litt med ro angående direkte hat. navnet er viktigst. ja.

så ble det smell. et så stort smell at det faktisk ble registrert som det største smeller som hadde vært på jorden. og alt av en feil. det var tre professorer som var kolleger som hadde vært i ett eller annet kontrollrom. det var to bergenske tjommier som snakket sammen. han ene oppdaterte den andre på det. hele jorden hadde jo fått et sånt skjelv at alle hadde merket det. sovende til og med hadde jo våknet. professorene hadde hatt lunsj, og akkurat når den ene skulle ta noe mat inn i munnen og drikke litt vann etter rusen fra alkoholen kvelden før, så mistet han flasken like ned på et av bordene med alle slags alarmer og kontroller så det gnistret i hele kontrollrommet til slutt og da hadde det i store landområder gått av atombomber og hydrogenbomber uten at det engang var krig. det var liksom hele forsvarsmekanismen ved nettopp eventuell krig som gikk av og ikke det som skulle være status i fred. alle medium på hele jorden var alarmert umiddelbart. den ene professoren sprang ut på gangen og fortalte hva som hadde skjedd like til en nyhetskanal i byen. og nyhetskanalen hadde like gitt beskjed om feilen, men alt var jo for tregt for å hindre noe smell. noen ambulanser og noen politi hadde tatt ut i gaten, men bilene hoppet og kunne jo ikke gjøre noe som helst. omlag halve kloden hadde eksplodert i et helvettes smell uten sidestykke på jorden. men alt skulle gå bra. femti tusen år etter smellet, så hadde alt ordnet seg. det var ikke mer noe problem med menneskeheten. det ble siste krigen som egentlig ikke engang var en krig. de sluttet like med krig etter det. da sa liksom menneskeheten som de to bergenske tjommierne til seg selv og sine at hvorfor orke krig når alt kan gå galt. nei, da tar vi heller å passer på at der ikke skjer noe problem. nei. vi må ikke krige sa alle litt traust til seg selv.

så var det usikre ting. det var ikke sikkert hvor dette avsnitt skulle. det kom en liten ruten innom noe horeri, men så kom der en gruppe med og ga grei beskjed om at her må du nå få deg en jobb, foruten så kan du være sikker på at du ikke er velkommen på våre kontorer. så han sa til

seg selv at jeg har faktisk et valg. det er å enten fortsette med horeriet, eller så er det å glemme det hele og ta meg sammen og få meg en jobb og komme meg kanskje inn i frimureriet. ja. jeg får se. så han gikk alene denne mannen. og gikk i byen. og kjøpte seg merkelig nok da han ikke vanligvis røykte en pakke med røyk. og så gikk han og røykte litt og tenke på hva han skulle gjøre. og kom seg fordi en kirke og så gikk han til en topp i byen og skuet over byen. som et tak over byen lå hans blås av røyk når han røykte. og så gikk der timer og der gikk dager og der gikk år. han kom ikke til å bestemme seg. han ble en mann alene. han gikk helt alene i byen. han var ikke dum, men han var liksom helt for seg selv. og nå stod der kvinner og det stod menn rundt ham og lurte på hva han skulle ta seg til. jobb fikk han ikke annet enn det han hadde bestemt selv. så en annen dag så kjøpte han tilfeldigvis en ny pakke røyk og kom til å tenke på den dagen for mange år siden da han hadde kjøpt seg en pakke røyk sist og skulle vurdere livet litt. og han begynte å høre stemmer i hodet. horeri. menn. arbeid. røyk. han gikk å tenkte. han gikk å røykte. og han kom til å tenke på livet. og han filosoferte kanskje litt, men der var som om en tvil. han skapte tvil blant kvinner og skapte tvil blant menn og han tvilte selv. alle tvilte liksom. og så røykte han. ruste seg på tanken av å ta seg noen røyk. og tenkte. men han kom ikke til noe denne gangen heller. han kom ikke til å tenke på noe løsning. hva er liksom løsningen. skal jeg jobbe. jeg har da meg selv og min egen bestemte jobb jeg. og så kommer det folk og spør om arbeid og kvinner. nei. la meg være i fred. jeg skal være meg selv. det er det viktigste. horer eller menn. jeg skal være meg selv. så stumpet han røyken for godt dette året også.

så orket han ikke mer. han la seg ned i kanten av et stup. og bare lå der apatisk og så ned stupet. der var nøyaktig 253 meter ned hadde han sett på kart. og der kunne nå en fint dø om en bare hoppet. og han lå og tenkte på det triste livet sitt når han lå der. han var blitt svak. tynn. uhygienisk. og ikke egentlig noe til kar. bare en last egentlig for samfunnet. og han vurderte. så kom han til å tenke på kristendommen. og bibelen. og alle slags religiøse forestillinger. men de tok snart slutt

for han kunne ingenting om det. og så lå han der og så ned. og han døde samtidig som han lå der og så ned i stupet. så skral var hans kropp og legeme at han like døde på stupet. noen fugler hadde samlet seg like ved. men så når der kom noen ambulanser like ved så visste nå fuglene at dette spetakkelet skal de ikke være med på og fløy avgårde. og liket ble hentet. og lagt inn i en ambulanse. og så gravlagt. han kom nemlig fra den rikeste av de rike familier. så han fikk seg en av de flotteste gavlundene en har sett. og en så pjusk mann da. og en slik skjebne. og så når det med gravleggelsen var ferdig så besøkte hans venner stedet og gravlundene og de smilte og var lykkelig over hvor flott det var. det var flottere enn det sjeldneste av de sjeldne graver i verden. en stor enorm statue. der kroppen hans var litt overdreven sterk og frodig, men det gjorde ingenting tenkte vennene. han ser jo ut som om en supermann i statue. og blomster og planter av alle slags slag rundt omkring. og kun graver fra hans familier var omkring. og det kom mange å besøkte den graven og på graven stod det et vers. og det verset måtte en komme til graven for å lese. det var slik at en kunne få en slektslig ampull som de truet med om de sa det utenfor lunden og derfor vet vi ingenting om hva det var. men det var et fint sitat og noe som satt i en sjel for mennesker. og det var i det hele veldig vakkert alt sammen.

nei. og nei. en kvinne med maskingevær sa grei beskjed til en mann som forsøkte å innynde seg kvinnen. hun salvet av tretti kuler opp i været. nei takk. og så gikk hun videre og hadde høye hæler og en strak liten truse og en veldig tettsittende topp. og så kom det en gammel mann fordi og sa ungdommen for seg selv. nei og nei hvordan skal dette gå. men så kom dagene til den gamle mannen. en god mann i bygden sa grei beskjed at jeg er en god mann, og jeg liker resultater og fortid, og jeg vil at alt vårt gamle skal bli konservert og priset. det likte den gamle gode mannen så godt at han satte seg ned med mannen. og midt i samtalen så sa alle sammen rundt et bord. se den gamle mannen prater med noen. og så ble det slik at den gamle mannen og den gode mannen satt i tre timer. den gode mannen kjøpte til og med noe snacks så de hadde å spise noe også. og de satt der på et bord. snakket om alt mulig.

det ble den samtalen den gamle mannen husket best i hele sitt liv. aldri hadde han hatt en så fin samtale som med den gode mannen. og den gode mannen skulle få seg en jobb i bygden og han skrev bøker om historie på fritiden. og flere av bøkene ble gitt ut. han fikk seg tekst til frokost. nei nå tuller du forfatter. forfatteren som satt å skrev dette avsnitt ble avbrutt av en veldig nysgjerrig kelnerinne. og hun merket straks at han begynte å tulle med teksten. han fikk tekst til frokost skriver du. det er tull. forfatter, du skrev noe fint først, men så ble det jo bare tull. jeg likte veldig godt dette med maskingeværet kan du skjønne. men at du begynner å lyge og snakke tull. det synes jeg var en dårlig snu. ja vel. hva skal jeg skrive om da spurte han kelnerinnen. kan du ikke skrive om meg da. hun hadde en pistol på bakrommet og viste den til forfatteren. se her. denne kan jeg skyte med til og med. og så gikk de inn igjen i stuen av restauranten og hun serverte andre gjester, men kom ofte tilbake til forfatteren. så hva skriver du om nå da. nei nå skriver jeg om skitten sex på et bakrom, men jeg vet ikke om det blir noe av det.

nei da begynner dagens skriving. jeg sier dere én ting. at om landskapet får en annen hovedfarge enn grønn, da kan en bare legge ned alt som har med hedensk aktivitet å gjøre. for da er en fanden meg ikke hedning. hva med oss i ørkenen da. noen i ørkenen fikk panisk sinne over denne kommentaren. vi er hedensk alle mann her. de ringte på telefonen til høvdingen. han skulle ta en avgjørelse. jeg skal tenke litt på det jeg sa. så han tenkte en stund på denne kommentar. vi i ørkenen kom på det på en melding på telefonen, vi er så hedensk faktisk at nå står jeg i ørkenen og ser på plantene som jeg har plantet meg og det er faktisk all den kosten jeg har. må du vite at jeg tar godt vare på mine planter og tenker på vær og vind. gå av banen altså. skal du være vår høvding gikk det ekko i rommet til høvdingen så må du være klar over at jeg skal ha respekt for mitt omsorg til været og naturen. jeg er hedning jeg óg. så får du finne på en slags tilleggskommentar til det du sa først. høvdingen tok seg et bad og spiste litt mat. og så kom der en gang senere en kommentar fra høvdingen. han skrev et notat og leste opp til folket. det

er slik folk. at jeg sa tidligere at en må være hedning for å være naturen, og naturen må først være der for å kunne kalle seg en hedning. men så har det i ettertiden kommet en rekke klager på telefon og melding om at en kan også være i ørken til eksempel for å være hedning. dette har jeg nå tenkte på folk. og jeg er faktisk enig. en kan også være hedning til tross for at en er i en ørken. så da utvider jeg min definisjon av hedninger til å også gjelde alle i ørken. så takk for oppmerksomheten folk. god middag sa alle til hverandre. og mannen i ørkenen fikk en veldig god følelse og gikk ut i den store ørken etter å ha sett på sine planter. jeg er også hedning til tross for at her nesten ikke er en plante å se. det er som om tørket jord på et vis. ja uansett så er jeg hedning og så ridde han hjem igjen og kunne nyte seieren om at telefonen er veldig kjekk å ha. for nå fikk han irettesatt høvdingen tenkte han om seg selv. senere på kvelden fikk han skryt av sine venner i bygden der han var fra om hans bragd.

så er det slik at denne boken er planlagt å lyge om fra menighet i området der forfatteren er og skriver. de irriterer og jager og plager med alt og alle, og så har de like tenkt å lyge om at de var med på skriving. det er merkelig. det er sykt. det er helt unormale tilstander. det nemlig slik at jeg er en god mann sa forfatteren. og har aldri gjort noe galt. og det er derfor veldig merkelig hvordan de tror de kan gjør hva som helst med meg. de tror de kan drepe meg, lyge om meg, fange meg og plage meg alt av helvette jorden kan finne. helt utrolig opplevelse. det må være de sykeste og galneste folk som finnes. ja det er det. så vi tar alt fra de. ja det gjør vi. vi tar alt de eier og har og jeg bruker min neste bok på emnet. ja skrek alle hans venner. vi tar altså alt. det kan ikke kalles ran. fordi det blir liksom slik at vi tar det vi kan for å gjennomopprette syndene. det er fint. så gikk forfatteren til et annet sted. der satt der fem sterke forfattere. han var glad for endelig å ha kommet til de andre forfatterene. hei sa han. og så satte de seg ned med en øl og litt skriving og litt snakking. ja ja. hvordan har dere det. jo vi har det skikkelig godt vi. vi sitter nå her og skriver og snakker om tekst og leser litt og drikker litt. er det kjempemye drikking da. nei ikke sånn dritings. bare drikker

litt for følelsen. ja. og tankene. så flyr de litt gladere og lettere vet du. fint. da kjøper jeg meg en pils også sa forfatteren. ja ja sa han når han satte seg ned på ett av bordene med en annen forfatter. hvordan går det da. jo det går fint. se her. han hadde skrevet et dikt som han ville at forfatteren skulle lese. han leste. og det var skikkelig kjekk lesning. han lo litt faktisk og fikk frysninger av poenget. du verden. det var et godt poeng. vi får aldri i denne boken her vite poenget, men det var et skikkelig godt poeng. og så satt de og snakket en hel stund og det kom en annen forfatter også til bordet og de satt å koste seg sammen og hele stedet var full av forfattere og det kom flere.

det er stille vær i området idag. det er juleaften. mange unger og barn som har fått snop og pakker. det er kjekt. det er fint med julen sa en mann. ja kan skjønne det vet du. det er kjempekjekt med julen. jeg har nå kjøpt inn litt snaps og pils vet du. ja når barna har lagt seg idag mett av snoget så åpner jeg første flasken for å si det sånn. ja det blir bra. bare de holder seg i seng så lenge at jeg får dukket opp alt. jeg har nok kjøpt litt i overmåte. ja jeg også. jeg lurar på om vi skal ha oss en tur en dag. på nyåret. nei vi sparer oss de tankene nå mann. ja vi kan snakke om det over nyttår. ja for piskede det gjør vi. de to mennene var i et nabolag. og alt hadde gått som normalt med maten. og pakkene. og treet og alt det der med julen. og så åpnet den ene mannen den første flasken. og så ble det mer kan du skjønne. det ble så mye drikking at opptil flere menn gikk rundt ute og røykte og så ble det fest i det ene huset. ja kan du skjønne unger måtte til og med evakueres inn i fremmede senger og alt mulig. og det ble fest. alle menn og kvinner i hele nabolaget ble til slutt samlet i ett hus. og barna var alene i alle husene ellers og spilling på fjensyn og de våket noen av dem til tomt hus vet du. og de måtte nå bare finne seg noe mat og fortsette spillingen og så noen sovnet igjen. og festen og røyken og musikken så de hørte det helt ned i området der hvor de fineste bodde. noen av de også kom for de hørte musikken og fikk lyst til å danse. den ene av de suurpeste vi har bygden er kommet skrek den ene mannen. han begynte å danse midt på gulvet så noen i kroken begynte å le. se her han danser sa en av de fulleste. og så begynte

to karer og le av det hele. og så varte festen til langt ut på natten og drikkene var så mangfoldige kan du skjønne.

og så var det mer sjau som de sa. de sa i det hele tatt at det verste med det hele var at mannen hadde fått noen goder. mannen skulle nemlig ned. han skulle kjøres ned i et sviende helvete sa de. og så kom det en gråtende kvinne og hjalp han opp. nei. hun står nå i fare selv. for se på alt dette jaget de har om å drepe. de står jo seks mann med sverd omkring ham. nei. la han død. la han gå ned i dette brennende sviende satans helvete uten å bry dere vel. han griner ikke engang for han vet jo at han har gjort noe galt. hva i alle dager er det du sier. har han gjort noe galt spurte en kvinne. hva er det gale han har gjort da. nei husker og husker. hva skal en gå å huske på da. en huskeregel liksom for den mannen der. nei. la han gå. la han ligge. la han gå til helvete som jeg sa. jeg er nå lei av deg kvinne. kan du ikke bare se til å fjerne dem fra denne vår gate da. kvinnen så ut til for den ene mannen å skulle bli krakilsk. opptatt av å skulle hjelpe en mann som skal ned. suge på grus og bakkenivået og aldri komme seg opp igjen. en kvinne til kom til og hun hadde bestemt seg. det var som om to katter som slåst. hun var altså bestemt for å hjelpe mannen. kvinnen som kom til skrek. hun begynte å hyle inn i kvinnen at du må slutte. han skal dø vet du. ingen som kan hjelpe mannen nå. kvinnen som ville hjelpe ble utslitt en stund. men så kom hun seg litt midt i denne scenen og svermet seg rundt mannen. du skal helt ned skrek gruppen igjen. og så videre. og så kom en tredje kvinne til med hagle. hun smadret hodet av den elendige kvinnen som skulle hjelpe. og tvang mannen til å hoppe på hjernemassen. sånn sa hun til mennene. de så på kvinnen. ja. der har vi en skikkelig tøs sa den ene. så fikk han også hodet smadret av. nei. ikke si tøs til meg. greit kvinne. sa mennene i kor. og så fortsatte helvettet for den ene mannen. og så kvinnen som forsøkte å få inn noe hos den nå avdøde kvinnen gikk bort til mennene som stod i en gruppe der. og de snakket en stund sammen alle sammen og så på dette svinet av en fatig, slubb som skulle til helvete og så på bakken.

så var det en hilsen på en måte, eller da respekt til de gode. og gjeve. de snille og godlyndte som hjelper alle fattige og syke. og de som er til hjelp for folket. en må ha sa en mann hjelp til folket i en lysning der han så noen sannheter fremfor han. det var en av folket. en mann som snakket med en annen mann. og han så det på mannen at han hadde fått noe fremfor seg. jeg skal en tur i kirken idag. skal du. i kirken. nei. jeg går aldri i kirken uten at jeg må. nei. da sees vi en annen dag da. ja. men så gikk han hjem og fikk andre idéer. han kom til å høre på sin radio at det var et kirkemøte eller da en time med kirke på radioen. og da slo det ham. han er jo kristen. javisst er jeg egentlig kristen. men så tenkte han på alt han hadde gjort i sitt liv og ble litt flau for seg selv. hva skal liksom jeg gå i kirken for, jeg som har gjort så mye galt i mitt liv. nei. sa han for seg selv. men så kom hans mor på besøk. en veldig trivelig gammel kone. og hun kom rett inn. åpnet døren selv og alt. og så laget hun middag til mannen. bibel. mannen spurte henne om hun hadde en gammel bibel liggende. ja det har jeg faktisk. så gikk hun like hjem og hentet bibelen og kom tilbake. han satt fortsatt i sofaen. her er den sa hun. og han åpnet boken og begynte å lese. og der kom det. han synes at det var en fin tekst. han sa til moren. ved å skrike inn på kjøkkenet at dette er jo en hyggelig tekst dette mor. ja tenkte hun for seg selv og laget middag. så ble han en som leste på bibelen. og videre i livet hans så laget han til og med et sykehus og han begynte å gå i kirken. og så etter det så ga han hjelp til mange fattige og ble en snill og god mann. moral sa han ofte til andre mennesker rundt seg. det lærer en av bibelen. ja det gjør en sa mange da som ikke visste noenting bare for å være med på snakket. ja det gjør en sa andre også. og så ene dagen da han var i kirken kom han til å tenke på alle de som har bygget kirken opp. utrolig tenkte han for seg selv med sine lokale ord og definisjoner. men han var kommet så langt i språket at han tenkte på definisjoner så han smilte litt for seg selv og sa. nei ikke utrolig. det er jo en del av troen. trolig. ja det er en del av troen.

nei og nei. sa hun. har du ikke vasket hjemmet. en kvinne forstår seg ikke på at en mann er en mann. det er slik blant menn sa han grei beskjed

til kvinnen så håret hennes vaiet litt i strømmen av ord. menn er menn. forstår du. forstår du det kvinne. hun svarte ikke. mannen følte at han haddde nådd frem. og fortsatte sin vane med sitt hjem. se her sa han for seg selv. her er litt skitt den ene plassen og litt skitt den andre plassen og litt rot. og så har jeg ikke helt orden på alle tingene her. dette er greit. og så satte han seg ned i sofaen igjen og satt der. tenkte ikke på noe som helst. han var en av de menn som heller ikke tenkte på noe. han hadde en gang som bare gutten vært med sin far på en reise. og så hadde de når faren var litt beruset sett på museum og vært på et bibliotek. og sa sa faren like greit ut at det å være vitenskapsmann det er å tenke. min sønn å tenke. og jeg. jeg gidder ikke drive å rigge med ulike idéer sønn. og etter det så var sønnen like ens. de tenkte lite i den slekten. det var å ha det fint som var det beste og nærmeste. og nå satt han altså i sofaen. og tok det med ro. og så videre så tok han på fjernsynet etter å ha sittet en stund og måtte bearbeide denne klagingen fra denne kvinnen om rengjøringen i leiligheten hans. nei. det der kan hun bare glemme. jeg er meg selv og slike klager som får meg til å måtte til og med tenke på hva jeg gjør. nei. det der skal det bli slutt på. så jeg er i min leilighet. her er det greit. og nå skal jeg se litt på fjernsynet sa han til seg selv. og så så han på fjernsyn i noen timer og drakk litt øl og tok det med ro i sofaen. og så kom han til å se på mobiltelefonen litt og ringte sønnen. han også så på fjernsynet sa han. bra min sønn. dette er fortreffelig. og der sa mannen noe som han aldri hadde sagt til sin sønn før. jeg er stolt av deg min sønn.

så var det en annen tekst. det er så kjekt å skrive om forfattere sa en forfatter. ja det er det sa en annen forfatter. det var to forfattere som satt å skrev. og de var romantiske og skjønne og på en måte veldig interessert i kultur og vitenskap. men det var absolutt slik at de ikke akkurat skulle bli professorer. nei det var liksom mer sånn spesiell kunnskap de likte. ikke å akkurat ha med seg et hefte med matematiske sannheter på reise. de var på reise begge to og møtte hverandre på en benk et sted. begge nesten samtidig tok opp notatene sine og begynte å skrive. og videre så kom der noen ender og de skrev dikt om ender. eller

den ene skrev dikt om ender og den andre skrev nå ned et eller annet den tenkte på. og så videre så begynte de å kommentere dette med notatene symmetrisk og dette her. og da kom de til å bli enige om at de skulle gå på en bar på kvelden. og så gikk de fra hverandre og skrev alt mulig av notater og verk som de drømte om begge to resten av kvelden og de var inne på museum og den ene på et slott og så for seg livet som konge, og de tenkte på alt mulig som vanlig. de var forfattere begge to. og så kom de til baren til slutt. og der fant de ut at de skulle være enige om én ting mot slutten av en samtale og uenige om alt for å liksom utforske litt dette med å diskutere, men måtte forholde seg til det å være uenige og hva en da kan komme til å si når en er uenige med hverandre. den ene begynte å legge ut om en sak. og den andre var uenig. og de begynte å le og more seg med uenighetene som oppstod underveis og fant ut at de skulle skrive en bok sammen. to forfattere. én bok. uenigheter eller noe sånt skulle boken hete. og der kom de til at det faktisk var en ganske kjekk bok å skrive. de møttes dagen etter. de hadde blitt for full til å skulle begynne på noen bok den dagen. men de møttes dagen etter og begynte på boken.

der begynte krigen. og det var ikke annet enn å knipse sa en mann. han knipset. men, så ble alt sammen krig igjen til tross for at knipset gav et skikkelig støkk i alle de ankomne heltene. hærene som var stilt opp kom uten truse. de tenkte ikke på kvinnfolk det var ikke det. men det ble så mye å vaske og så mye arbeid, så de var uten truse. og de var mange. millioner. trillioner. millioner trillioner er ikke nok. så soldatene var ikke så mye å tenke på. de gikk liksom vekk i sin egen mengde. de liksom var en tue med folk. soldater. men der var mange hærfører. jøsses. de var fem tusen av dem minst. som holdt kontroll på alle disse voldelige og energiske kombatantene som av og til sprakk i enkelt hærer fordi de var så kåt etter å krige. men de måtte vente på signal. det var det vanlige vet du. så når hærførerene på det ene laget var klar. hadde diskutert litt. så ble det krig. fem tusen hærførere. og så mange soldater at det aldri har eksistert en krig med så mange soldater involvert. skjønner du. sånn var det. og det var kun én eneste jente eller da kvinne

eller hva det er i den alderen vet du som var med i krigen. hun skulle være hærfører sa hun. og det ble hun. og så var det krig. bomber. granater. sverd. kniver. og slag og spark og alt mulig sånt. overalt. det var få hærfører som på et tidspunkt hadde kontroll på alt, men det var nok av smell og action. det var handling overalt og hærfører og granater og soldater. og en kunne gått så strategisk inn på hva som skulle skje i det følgende, men de fant ut at de bare skulle krige. nei. da den ene hærføreren til den andre. tenke. strategi. plan. der du ikke at krig er det generelle her, og jeg er hærføreren og generalen. så krig. slutt. nei. det var noe klaging fra en av de vordende hærførerne. en skarping. hærføreren fiket til ham. krig sa jeg. slutt med det tullet. og så fortsatte alt av krig og det ble så mange granater på et sted at en måtte jenke med skudd. så da kom der frem femten maksingevær minst og der kom der en god likevekt ja sa hærføreren.

det blir vanskeligere og vanskeligere å skrive sa en forfatter. ja jeg liksom begynner å bli litt sliten av å skrive ferdig dagens skriving. avsnittene tar lenger og lenger tid. nei jeg drikker ikke når jeg skriver. helt edru. kunne jo drukket litt, men har valgt å ikke drikke vet du. så jeg drikker ikke vet du. men skriver. og jeg elsker skriving og det å lene seg tilbake og se virkningen av skrivingen vet du. men gidder ikke tanken i små øyeblikk av å skrive når jeg skriver. vet ikke hva det er for noe. det er arbeid min venn. det er et arbeid å skrive uansett hva unge forfattere sier. det koster krefter og er et arbeid. ja det er det. det er det du føler på min venn. det er arbeidskrav. og det er forelagt arbeid. og så er du så sinnsykt skarp vet du. ja det er det. så sa forfatteren til han som han snakket med som stadig sier min venn til ham. kjenner du meg. nei sa han. men nå snakker vi. hvorfor sier du egentlig min venn. det er for å få et litt fremmed preg på din dialekt forfatter. fordi jeg snakker liksom alltid noe annet enn deg. og nå snakker jeg med deg og du til meg min venn og sier jeg min venn så vet alle i verden hvem det er vet du. åja sånn ja. forfatteren klappet i hendene og gjorde seg klar til en ny omgang med skriving. min venn nå forstår jeg hvorfor du sier min venn. kult. så gav de hverandre en high five og så gikk min venn. og så

fortsatte han å skrive. han ble sint litt av selve teksten, men så når tiden led så skrev han endelig ferdig boken sin. den het høy og feber. og det som liksom var meningen med boken det var at om en var høy. eksempelvis høyt oppe i samfunnet så kunne en da vite at du av og til ble litt svimmel og måtte sitte deg ned.. og så når en holdt på med skrivning så kan en vite at en kan kose seg med tekst. ja. og masse mer kjekt innhold. men det viktigste sa forfatteren med en dram etter at boken var ferdig var at skrivning, det er til for de som liker piker. for om en kun liker menn så kan en da vite at en ikke bryr seg så mye om tekst. da er det mer stil og karakterer og det som folk liker, men liker en små piker og sang så er det bøker som står på agendaen. ja.

jeg er en vanlig mann jeg vet du. sånn er det bare vet du. du kan ikke tro at jeg skal medføre mirakler. hva. mirakler. nei. jeg er en ordinær mann. så. hva gjør du på da. nei. sa han. han var forfatter og jobbet med tekstene. nei, det er ikke noe for meg sa mannen. jeg er en vanlig mann. så vi snakkes sa de til hverandre. forfatteren gikk videre og tenkte at jeg skal fandan meg lage et mirakel i tekst denne gang. tittelen skal være mirakler og bønn. ja. det skal det. mirakler og bønn. og om du skal tro at min bok ikke kommer øverst på himmelen av bøker i butikken, så tar du feil. fordi jeg er forfatter og elsker bøker. jeg har alltid elsket bøker. han leste inn alt han sa på en sånn mikrofon. sånn innspiller vet du. som du holder i hånden. ja jeg er en forfatter som sagt og jeg elsker bøker. han drog på det ordet elsker. elsker bøker. og nå skal jeg skrive. min bok. og han gikk inn på en plass der en kunne sitte og der koste han seg. han skrev mange ord den kvelden. og videre så gikk han til slutt på en plass der han ikke kunne være. så sa han i trass. kan ikke jeg sitte her. jeg skal skrive meg inn her sa han. så skrev han i boken sin en historie om en mann som fant en løsning for å komme seg inn, og så gikk han tilbake. og så kom han inn på plassen med akkurat samme fremgangsmåte. ah. sa han for seg selv. dette kan jeg. skrivning er det jeg som kan. ja det er det. og så gikk han videre og koste seg med skrivning. og satt der og skrev ferdig sin bok. og den ble gitt ut på forlag. og så vant han to priser for boken. den ene prisen var en pris som her

Gullbeprisen, og den andre Japrisen. og han kunne ikke annet enn trives med prisene han hadde fått. han tok de med seg på en uteplass og satte prisene oppå bordet. hva er dette da sa en full mann og så på prisene og løftet den ene prisen opp samtidig som han drakk på en pils. han pjallet. og så videre så svarte forfatteren. det er en av de prisene jeg fikk idag. har du fått priser. ja jeg er forfatter og har fått to priser idag. disse to og så pekte han på prisene. kult. og så gikk mannen som drakk og så satt forfatteren der alene og lurte på om han skulle skrive flere bøker. om han skulle begynne på en ny bok.

så det er bare til å gå igang selv om en liten flue sier nei. for det var slik. han hadde to pinner som han hadde funnet ute i skogen. og han hadde blitt en allsidig mester på å knekke koden om fluer. og han knipset og knipset og knipset fluer. ja hos seg selv og så ble han spurt om han kunne gjøre det hos andre. nei. jeg gjør det aldri hos andre så de får lære seg det selv. jeg gjør det kun hos meg selv. kunne du ikke lært vekk kunsten da. han satt å viste til sine medborgere hvordan han drepte fluer. og så videre så lærte alle det og det ble skikkelig kjekt. og videre så ble han kjent for å drepe fluer og alle visste det. og ikke noe annet enn at han ble det. ekspert. men der var plutselig ingen fluer igjen. og det som var så fint med det var at han fikk en statue i byen der han var fra der det stod et sitat og et navn. han ble kalt for Fluemesteren. og så sitatet var som følger. jeg var her. fluene er ferdig. og det ble en veldig fin opplevelse for verden å komme og besøke statuen. mange kom og tok bilder. og en poet kom til stedet og han skrev et dikt. et dikt om fluer. fluene var her en gang. men så sa det pang. og pisen kom fra oven. som om han var selve loven. og det var kjekt å oppleve, for jeg sitter her og begynner å sleve. bare av tanken på at han faktisk først, gjorde kjemper om til fluer og så slo de med børst. eller ikke børste, men første. som siste. og så kan en være sikker på at en er mester om en tar å overgår denne herre. og så var diktet ferdig. han gav ut diktet på det nærmeste forlag tilgjengelig. han hadde en oversikt over alle forlagene i området. og han fikk gitt ut diktet. det ble gitt ut i stort opplag. Fluediktet ble det kalt. og videre så fikk han skryt og de kalte

ham en poet på jorden. om han var moralsk eller umoralsk var ikke så nøye så lenge fiender ble gjort om til fluer og så drept.

vi skal drepe ditt barn selv vi. allerede før fødsel. før sex. før i det hele tatt muligheten er der. en konge som ble korrumpert skrek. hvilket land er dette. før barn er kommet til verden altså. det er undergangens land. der ting går under. sånn er det bare. den kongen har tapt sa alle. ja. så da blir jeg konge sa Nils. jeg heter Kong Nils fra nå av. ja. det er lurt. ja. så da tok de kontrollen på hele landet og ble konger. de folkelige ble konger. og det er jo nettopp det som er i tiden sa en mann. ja er det ikke fint. som om folket tar styring over rollen som konge før kongen tar kontroll over folket som folk på en måte. ja det er lurt sa alle mann og Kong Nils ble konge i landet hvor det skjedde. og så videre så kunne alle nyte landet. de kunne få så mange barn de ville. og da kan dere være sikker på at det ble mange barn. det som skjedde i landet var det en kaller for overmåte begrensning. når et folk vokser i overmåte så må en begrense folkemengden selv. og da kan en vite det at en må tenke på mange begrensninger. og her var alternativene mange. så en god forfatter måtte til. vel forfatter og forfatter han er nå heller filosof. men aldeles ikke innenfor antropologien, men han er mer innenfor presteskapet sånn sett sa de. og det som ble interessant var boken i seg selv. for når han var ferdig så leste mange på boken. og det ble en kul bok. mange leste den men grøsset. de ble så lei seg enkelte når de leste om planen til filosofen at de gren. det begynte å følge med tørkler til boken. boken var pakket inn i plastikk og så var der et tørkle der, og videre fra det tørklet så var der et merke av en dråpe i lyseblått på tørklet. og alt sammen til en psi av noen hundre kroner. filosofen ble antatt av spesielt de som begynte å grine å være en jævel, og andre litt for stridsom. litt for teoretisk grotesk til å være filosof. skal han være filosof da. kan en ikke bare kalle ham for en vitenskapsmann. ja det kan vi. de like sa til filosofen at du kan ikke kalles for filosof, fordi dette er ren tragisk lesning. vi kan jo ikke kalle det for kjærlighet. jo. sa filosofen først. jeg elsker døden jeg sa mannen. men så strøk de ham fra

listen over filosofer og sa han var en vitenskapsmann. ja greit sa han bare i et intervju. så boken ble kjent i hele landet.

og så kom der en mann. han skulle bli forfatter. og det viktigste med mannen var at han ikke kunne skrive. men han ville bli forfatter. og det viktigste med mannen at han var forberedt, på å skrive. og det var det kuleste med det hele. han kunne fanden meg ikke skrive. men han ville bli forfatter. og det ville han bli. så han begynte på en skole. der lærte han alle slags ord og teknikker. men det viktigste sa folk at han skulle ikke la seg gå til innkjøp av ordbøker. aldri kjøp deg en ordbok sa en medstudent. og han skulle heller bli kalt en student imot fordi det var et skjebnesvangert råd. alle bør ha ordbok om en skal skrive. så det er ikke så kjekt å ikke ha. nei. det sa tanten til mannen. du må da ha ordbok kjære deg. nei trenger ikke det sa mannen. trenger du ikke ordbok. nei ikke nødvendig. det er absolutt ikke nødvendig. nei. jo ordbok skal du ha. hva får deg til å ikke ha ordbok da. nei du skjønner at jeg ikke har lyst. eller det var en student som sa det. en student skrek og hylte tanten til. har en student sagt til deg at du ikke skal ha ordbok. ja. han har lurt deg skrek tanten. videre så var tanten oppgitt en hel stund og laget mat til studenten. og så koste de seg en lang stund og spiste. tanten sa ingenting. ikke studenten heller eller han fortalte nå litt av sine idéer. han hadde ofte idéer. men tanten var forbauset og bare satt å spiste og lyttet ikke så veldig mye. hun tenkte kanskje på hva hun skulle gjøre med tanke på studenten. men så gikk tiden. og det ble slik at det var slik at studenten fikk en ordbok av tanten og hun sa til ham. om det skjer at studenten mobber deg eller sier noe så kan du hilse fra meg så får vi se hva han gjør. okey tante. det sa studenten. forfatteren. eller han som skulle bli forfatter. og så kom han på skolen igjen endelig og der gikk han inn på klasserommet og satte ordboken på pulten. læreren var kjekk og sa. har du fått deg ordbok. spørsmåltegn. ja. kult.

så var det snøfnuggene. og de kom. og de dalte. det ble flere meter høye sider med snø. snødybden ble flere meter høy. sjelden. og det var veldig spesielt hvor sjelden de høye dybdene var. og en kunne gjøre mye. det

var da en forfatter satte seg midt opp i dybden og tenkte han skulle skrive en ny bok. han kalte boken for Snøboken. og det var bare godt vær som ventet i ukesvis, da med noen få snøbyger. så han kunne sitte i snøen i ukesvis og skrive boken ferdig. og boken ble ikke så veldig lang. men det ble en skikkelig bok for snø. det som markedet lurte på det var selve det å sitte i snøen. blir ikke dette for nært sannheten på en måte. er det ikke nok å fantasere. jo det kan en si. det er jo slik at når en er forfatter, så skriver en om veldig mye forskjellig. og det som er når en skal skrive om snø. så hvorfor ikke være i snøen. hvorfor ikke være der det skjer. de snøen. være der. oppleve den. noen i publikum lo litt. hva når vi skal lese da. liksom. jo kan en da ikke sitte i snøen. kan en da ikke kjøpe seg en stol på en bensinstasjon og så sitte seg opp i en skrent av snø og så lese om snø i Snøboken. da får en det både i tanken og i livet på en måte. publikum tenkte litt. ja det er noe med det. ja det er det. det kan jo bli kjekk lesning det. å sitte i snøen og lese om snø. det er jo en fornøyelse å kunne være nært det en leser om. ja det er det. som om eksempelvis så skrev jeg en bok om sex engang. og da var jeg på et bordell og der var der femti søte prostituerte. de kom til meg med alle slags idéer. og når jeg skrev så opplevde jeg følelsen av å være sex. jeg var sex. sødmet kokte i meg. jeg eide sex. og det seksuell og var det og skrev det. og så om en skal lese den boken som het Sex i Sex, så kan en jo kanskje være på et bordell. kjøpe seg inn på et bordell og lese. blir det som Snø i Snø da om det var en tittel. ja litt. ok. da runder vi av. og så avslutter vi intervjuet. forfatteren fikk snakket om snø i fem timer.

så var det noe annet. det var slik at vi stadig kom på noe spennende. noe som andre kunne lære om. men ikke alltid traff det. av og til kom det ikke noe å lære. av og til så kom der noen der som ikke visste hvordan lære heller. noen var liksom ikke kompatibel med å lære, og det er spennende. hva skulle en gjøre med noen som ikke kunne lære. en forfatter sa at han ikke ville skrive noen bok til slike så han gikk bort fra oppgaven. men så kom der en torturist. han torturerte mannen i fem år i strekk. men ingenting skjedde. så kom der en hore. hun gav i to år i strekk mannen kos som hun kalte det. men ingenting skjedde. og så

sendte de ham inn i en situasjon hvor han liksom vant millioner av kroner. men han brukte de ikke. og det som skjedde i det følgende var at han ikke visste helt hvordan han skulle gjøre det i livet som var viktigst. få seg en jobb. han gjorde ingenting. og forstod ingenting. og da kunne en skjønne at det ble galt rundt mannen. han satt bare hjemme og gjorde rare ting, og når han var ute så hilste han ikke på noen. og ingenting hjalp med å lære mannen noe som helst. men én dag skjedde det noe. han fikk seg bil. og da fikk han lyst til å kjøre bilen og det var da det skjedde. han begynte å lese i alle slags bøker og leste og studerte og tok førerprøven. og så begynte han å kjøre og fikk seg dame som likte bil hun også og ble hans kjæreste og sugde han litt i setet av og til og sminket seg i speilet. og han kjærte rundt omkring og ble kjent med folk. og lærte og fikk seg jobb og, og gjorde mange kjekke ting sammen med damen og bilen og huset og alt plutselig. familien ble stolt av mannen og han viste seg å ha et fortreffelig sinn. men han bestemte seg for å ikke lære noe som helst ikke. han lærte mye.

så var det motorsykler igjen. femten tusen motorsykler. men så kom en forfatter. og da en suveren skarp, snill, men så klok forfatter at han bare løftet pennen sin, og sa til en leder at nå må du få motorsyklene inn i garasjen så parkerte de. forfatteren var i humør av tull. og da skjedde det skjønner du at det var slik at forfatteren satte seg ned på en motorsykkel og sa til alle i området at aldri mer skal jeg sitte på en motorsykkel. men kake. det skal jeg spise, så han kom i kontakt med absolutt alle sider av saken mellom motorsykler og kaker. alt om det forholdet visste han. om det var noe som kunne gjøres med både en kake og en motorsykkel så var det han. og alle lurte. hva i alle dager har de med hverandre å gjøre da. jo. den beste kan du se for deg. det er en koselig kvinne som alle respekterer for sin koselighet som har en rosa motorsykkel, med salg av kake på tapeten. det er bra. det er ikke dårlig. nei. det er et gode å ha i samfunnet. tenke deg det sa. en kvinne som gasser fremover på en motorsykkel og leverer kaker hun har laget tidligere på dagen. det er jo en fantastisk tanke. og det er nettopp det som er poenget her. jeg koblet kaker og motorsykler. og da kom det

som den beste idéen. sånn er livet. sånn er kunnskap. sånn er det bare. og jeg skriver om dette kan du forstå. og når en leverer kake må en kjøre litt forsiktig, sånn at spesielt i svinger så må en passe på å være litt rett med sykkelen. så da bremses en litt rolig ned, og så svinger en forsiktig så rett en kan være. og så kjører en videre uten å gasse for mye når en skal akselerere. hun fikk seg nemlig et firma også. det het og det var i en by, og det var Kake Korhelst. og hun kjørte overalt med kake til alle i byen som hadde bursdag, eller fest, eller spesielle middagsbesøk, eller lignende kjekke tilstelninger. og hun bakte og kjørte. nei. hun ble kalt som om en prinsesse av kake. kakens prinsesse. og hun var også så fri i tiden at hun laget mange nye kakesorter med nye navn. sånn var det altså.

så var det mer forfinet terreng for en forfatteren. han hadde lidd seg gjennom fattigdom i en årrekke. og i hele perioden, så var han så fattig at han fikk av og til penger av andre. men. han skrev. det ble den mest magiske litteratur. han hadde en sånn rik og vakker indre vesentlighet ved sin skriving, at mennesker elsket hans bøker. han så litt fattig ut g litt med dårlig helse. men det gjorde ingenting. absolutt ingenting. han skrev så gode tekster at en kunne trives med å lese. og når en forstod at det var en så fattig mann, så ble en glad i ham. det var ikke en overrik, overdådig kakse som forsøkte med diktat. nei, det var trivelig tekst, med gode ord om fantasi. og det var god fantasi. vakkert. fosser og bekker og landeiendom som ble vakkert beskrevet med jobb og romanser. og kjærlighet. han skrev fint om kjærlighet også og det kunne nok være slik at han hadde fått enkelte lekser moralskt gjennom et langt fattig liv. han hadde nok ært mye i løpet av alle sin erfaringer. ja. slik var det nok. og en dag kom en av de nyeste bøkene hans ut for salg. og da skulle han være ved bokbutikken for intervjuet og autografer til ungdommen, i alle fall de minste små barn. og da satt han seg ned. han var i fattige klær, men det brydde ingen seg noe som helst om. de snakket med ham og koste seg med å spørre og tenke på spørsmål. og det kjekkeste var at han lo for det ene spørsmålet. det kom også i avisen og på radio. han lo en sånn latter at en nesten kunne tro at han var ond. en latter som kom

fra en fattig mann. som alltid så litt butt ut. og kom med fattige klær. men så altså av ett av spørsmålene så lo han som en vond, stor, kakse av en olm gubbe. så de hørte det ut i gaten utenfor. da kom det mange inn. og latteren fortsatte i minutter. og alt foran kamera og på radio og til bilde i avisten. hva kunne være spørsmålet spurte noen utenfor som var på vei inn som hadde fått høre av en gutt at forfatteren lo så voldsomt der inne sa han. og de gikk inn da de var av de nysgjerrige vet du. hva kan spørsmålet være tro. nei det spørsmålet skulle de desverre aldri få vite hva var. det kom ikke i media.

så skulle en forsøke å lage nye poeng eller hva det heter. det å benytte mulighetene i en slik tid der det nye er ufarlig og gammelt skrot blir glemte og det gode og nye muligheter kommer frem og det forblir nye ting som kan prøves. det er fritt og fint så de til seg selv. ja. det er slik at jeg skal begynne å si nye ting hver dag. ja ja. pytt med det. jeg ønsker å se noe nytt så jeg. ja det kan du få. bare vent så skal jeg tenke litt. så satte mannen seg ned og tenkte. og skulle bahage sinnet til en kvinne. de var ikke nødvendigvis mulige partnere eller kjærester, men der var nå noe av interesse. og så skulle mannen altså nå si noe nytt til kvinnen for å behage hennes sinn. han satte seg ned med papir. og begynte å tegne noen former og la til noen ord og satte sammen noen komplekse ting på papiret, men han kom liksom ikke til noe. så de ble slik at han ikke visste helt hvor dette skulle ende og begynte på nytt. da fikk han noen voldsomme bryn i pannen og tok frem ett nytt ark. helt fra begynnelsen. så tegnet han atter noen former og ord og sammensetninger og der fant han noe å gå videre med tenkte han. da lettet hans panne. det la kvinnen merke til, men sa ingenting. hun dillet nå på med ett eller annet. og så var det arket. det stod tre ord der. tiger. vann. tull. men tiger var strøket ut, så han skrev bjørn i stedet for. og så hadde han tegnet noen former. en trekant. en ring og en flaske pils. og så hadde han tenkt. at ja bjørnen drikker ikke pils, men det gjør jeg. så det var akkurat da han strøk ut bjørnen og tegnet en mann som skulle ligne ham selv at det løsnet. det var da pannen lettet litt. og da satte han dette sammen slik at han hadde en mann, et vann og tull sammen med

en trekant en ring og en flaske pils. han synes da de var bare to at den trekanten kunne dra til helvete, så da strøk han ut med et kryss den trekanten. så endte han opp, med egentlig å fortelle kvinnen når han var klar. at det er kjekt å være ute i naturen i det fri, og ha en pils og bare nyte litt det tilfeldige som skjer som av og til skaper en latter. ja det er det sa kvinnen og her har du en øl. takk for det kvinne. en kan jo nyte en pils inne også sa kvinnen. ja det kan en sa mannen.

vi er som en vondt gruppe sier de. aldri har det eksistert noen gruppe som sier de er vondt i verden. aldri. aldri har en sett det. vil vi se det. nei. jeg tror vi skal bare drepe dem som det står i bøkene og unngå at de manifesterer seg som noe vondt. ja det er sant sa en mann til en annen. fordi noen har drevet med løgn tidligere. men det skaper problemer og nå er der ingen problemer så hvorfor lage flere problemer. de klarer det ikke uansett å manifestere en ond institusjon i verden. det er jeg som er god, og jeg som bygger organisasjon. jeg heter A. Skal. og jeg kommer til å klare det og den er umåtelig god. aldri før har det eksistert en institusjon så god som jeg kommer til å skape etter det jeg vet. og derfor så er det fremtiden og det er noe vi skal satse på. ikke noe tull ikke noe stress, og ikke noe som vi skal gjøre noe med. så det er et gode. og så skal vi feste når vi er ferdig. jeg skal kanskje bli skallet sa den ene. ja. kanskje bli skallet. men ikke sikker. jeg skal bare ta det med ro og vise at en kan også ta det med ro. så de hadde mange planer for hva de skulle gjøre. og ikke si til meg at jeg ikke er god fordi det er jeg. så kom der en mann som kom til å bli elsket på den måten at det ikke er ekte elsk. det er felles hat. det var en diger koloss av en sinnsyk jævel, men som var innstilt. og han sa i sin stordom at jeg heter A. V. Skaluansett. og han sa det at møter jeg en organisasjon eller noen som lager en organisasjon så skal den ned og jeg er en så diger koloss av en hater at jeg skal hate med dere. lide i hat. og være med dere i hat og det vonde, og elske ikke men hate og hate så det blir som om en løgn av hat. og han banket hardt i et fjell. han var så sterk at han kunne knuse fjell. og knuste et fjell for å vise det. og han forbante seg i det vonde på at A. Skal skal ned. og A. V. Skaluansett så på tankene og planene til

Skal og satte seg inn blant hans fiender og var enig. Skal skal ned og er dere med spurte de noen seg selv. ja. Skal var selvfølgelig uenig.

et bananskall til for å gjøre det evig. hans navn var vidkjent i verden. nesten hele verden i den verden det er snakk om visste hvem han var. hans etternavn var Reset. men fornavnet var forresten ikke kjent enda. hans navn var noe som skulle oppdages. men da måtte en først finne alle skallene. det var laget et spill på datamaskin også, men det brydde han seg ikke om. han var en detektiv. og han skulle finne alle skallene sa han og forbante seg for seg selv. så reiste gjennom denne verden på jakt. men det var først ved et fjernt brev at han fant ut at mannen Reset hadde jo samlet alle skallene på ett og samme sted. og i brevet stod det klart. har de letet etter skall forjgeves du. da kan du være sikker på at jeg er bedre enn deg på skall. fordi jeg samlet dem alle sammen på ett sted. detektiven sa for seg selv at han skulle gjøre noe som var bedre. ja. han reiste straks til Reset og knotet litt med noen djevler. men satte seg ned og spiste en banan. da gikk det opp for ham. ha. dette skallet er fortsatt ikke samlet her annet enn jeg. men så tenkte han noen tanker. men så så han det. der så han det på treet. det stod Reset først på ett av trærne. og så stod det Alvin Reset på et annet. og da tok han fingeren opp i været og merket for seg selv dette med skallene ved å ta det nye og siste skall oppå sin finger og pekte litt for seg selv rundt omkring. og så la han skallet ned som vanlig og tenkte Alvin. Alvin Reset. jeg er nå bedre enn ham. det er jeg som er detektiv vet du. det er jeg som er den store Reset. jeg er størst. den beste Reset for om tiden er det essensielle tenkte detektiven, så har ikke Alvin vunnet mitt siste skall. det er det jeg nettopp har lagt ned og det er det siste og derfor er jeg Reset den Nye.

det er slik at det er kjekt å skrive. og da er det slik at det bare er å skrive. fordi jeg kan skrive om akkurat hva som helst sa en god forfatter. så ville en djevel forsøke å bevise at han tok feil. det er ikke så kjekt likevel å forsøke plage deg med dette sa djevelen. djevelen sier den skal forske på forfatteren i trass. forfatteren sier så noe til djevelen som får djevelen

til å frese. et nytt ord. som får et eget kallenavn Eweneg. og Eweneg er noe veldig bra fordi det beviser at forfatteren er helt seg selv fra begynnelsen av skrivingen, og ikke påvirket av djevler og da ikke en klovn. Eweneg. da blir en liksom ikke en klovn. da blir en aldri mobbet for sine idéer. for sine bøker. det er kanskje hovedpoenget. å ikke bli mobbet og tatt av en djevel som påstår opphavsrett av noen idéer. det er en veldig god ting. Eweneg. djevelen sier den skal torturere forfatteren i trass og hat med pisk for å endre forfatterens skrivemåte. forfatteren vet hva som er feilen til djevelen. ondskap. så forfatteren ler og spytter på pishen. og sier rolig og langsomt som om en kråke Eweneg. djevelen roet seg da seg litt ned og spurte. er ikke Eweneg som ord om en tenker litt poesi litt feil da. hva mener du djevel. ro deg ned litt med den pishen så svarer jeg kanskje. ja hva synes du da liksom. nei vi kan jo lage et nytt kallenavn. djevelen skrek da til forfatteren kallenavnet Akmehi. nei det blir dårlig men Ewlingo, det er kanskje bedre. Ewlingo. er ikke det litt langt da. jo kanskje. hva med Ewmak. kanskje. vi får de. Eweneg. ja Eweneg. sa forfatteren og djevelen var dysset ned og satt bare med pishen og tok det med ro.

så var det to barn. hatefulle barn. de to kranglet og satt på en disse. så kom der et tredje barn som var glad. og stilte seg midt på lengden av dissens. og de to som satt der kranglet videre og enset ikke den tredje. den tredje hadde et navn, men det er for ordens skyld så ikke djevler tar fatt på navnet og snur det opp-ned slik at det ikke spekuleres mer i det. og det tredje barnet stod der og satte seg ned på en stol og smilte og hørte på all fresingen og kranglingen til de to hatefulle barna. så kom der en gruppe på enda yngre barn som ikke enda kunne snakke. og de så på de tre. og lurte litt. de lurte kanskje litt på hvem de skulle stole på. og de var kanskje litt redd de som satt å freste og var sint og disset på dissens. så den tredje sa til gruppen som satte seg ned i en lekekasse med sand at om dere blir redd fresingen til disse to hatefulle og sinte barna, så kan dere være ved meg. da så en at barna ble glad og tok det med ro. så det tredje barnet satt der og så på disse to barna som disset så hatefullt. og tok på seg noen briller som det hadde nett for solen. barnet

med solbrillene kom på en fabelaktig glup idé. hun laget en ny disse som ikke skapte hat. og flyttet de to barna til den nye dissenn. da klappet alle de stakkars små barnene i sandkassen. de ble skikkelig glad og skrek til og jublet. og så fortsatte de rolig og leke etterpå. og så var det slik at de to barna som var hatefull roet seg kraftig ned etterpå. og det tredje barnet ble kalt for en mor eller far til de to andre barna. og det var veldig kjekt. og det var veldig stilig. og det var ikke en synd. den gamle dissenn råtnet vekk med årene. og stod det bare i regn og all slags vær. og så var det kjempekjekt å disse på den nye dissenn så barna lo og koste seg og sa så høyt de kunne i kor jippi. og så ble det ingen krancling på den nye dissenn.

så var det en ved navn Eweneg som endret navn fordi det kom en sterk lys mann og klaget på navnet. da endret han navn til Øam som siste navn. og så gikk historien om at han laget et kontor for det å skifte navn på privaten som ikke hadde noe med staten å gjøre. der kunne en komme inn og endre navn på sparket. den kjørte en ulovlig virksomhet fant den ut av etter noen år. men inntil da ble det blant annet satt i verk en regel for at en kunne endre navn maksimalt én gang om dagen. og det gav en rekke spennende og interessante fenomen. det ble populært å skifte navn. så populært at en kunne kose seg med å endre navn til eksempel til lunsj hver dag. og en ved navn Per Janseman kom en dag og skulle endre navn. han sa til kontoret at han trengte et skjema. og det fikk han. så skiftet han navn til Mons Fjell. og gikk ut i byen for å spise lunsj. og han gikk på gaten og følte seg som en helt ny mann. og likte følelsen av dette nye navnet. men han fikk en draging mot å skifte navn igjen fordi han så opp mot et fjell, og tenkte det at om jeg heter det så er det som om to ulike fjell og jeg som en dal imellom. han fortalte dette til en tjommi som ikke hadde skiftet navn på flere dager og var fornøyd med sitt. er det ikke bare å like daler da. nei, vet du hva. jeg skal skifte navn. så han gikk inn på kontoret igjen, og forsøkte bryte loven. han sa han ikke hadde skiftet navn på noen dager eller så, og fikk et nytt skjema. så laget han på sparket et nytt navn. og det var Fredrik Fjell. det likte han bedre. og så gikk han ut som Fredrik. og snakket med tjommien. ja

nå skal jeg si du har et mer passende navn. javisst. dette var bra. dette føltes langt bedre. så inne på kontoret like når Fjell hadde satt seg ned med et navn han var tilfreds med så gikk de gjennom alle dagens endringer på navn. og innså at det hadde skjedd en feil. jo det er Mons Fjell. han har nå endret navn ulovlig. så da må vi faktisk finne han. så de ringte myndighetene og de skulle sette igang en sak. og den kunne jo ta en stund. så uansett så endte avsnittet med at Fredrik med et dobbelt ulovlig navn på en måte satt å spiste lunsj sammen med en tjommi.

nei får vel skrive litt til. vi lager et band. to gitarer. en klokke og to klogger. det er nok for å skape litt liv tenkte noen, men så kom en gitarist og tok hele showet. han tok en hammer og knuste til fjeset på de to gitaristene i bandet, knuste kloggene langt vekk og to tok han klokken og slengte den bort i en vegg. og så satte han seg ned etter ha kjeftet litt på bandet som nå var oppløst på en benk i en by og spilte harmoniske låter. fantastisk musikk sa folk. du er en harmoniker og en snill mann. ser dere tenkte gitaristen. det skal bare en liten låt til. han spilte ganske snille låter. klassisk gitar og hadde på seg ordinære klær for en muskant så alle trodde han var en snill mann som hørte. og han spilte mange låter og alle som kom ble glad i han. han liksom visste jo at det ble ekstra kjekke innspill fra publikum når han spilte slik og utnyttet situasjonen. han visste jo det. og derfor var han liksom alltid med noteark og koste seg med gitaren i visshet om at folk var dum og ble helt med i musikken. de nøt musikken liksom tenkte han. han satt og så på menneskene. helvette så dum i hodet de er tenkte han. stiller seg opp her så jeg kan få motet opp uten en gang å tenke på hvem jeg er og høre på musikk. nei all verden tenkte han, men fortsatte å spille. og de lyttet og så på gitaren og artisten så på de. og visste han eide hver en knoll. hver en sjel. hver en nerve. med gitaren sin. og så gikk han videre etter stund og kjøpte seg noe mat. han likte ikke alle sammen, men tok en trall for å trolle de med musikk. og så så han på publikum når han begynte igjen. og satt der med gitaren og så på folket igjen. jeg eier dere tenkte han og spilte en skikkelig snill låt. og tok gitaren til slutt på ryggen og gikk

hjem. det var bare noen på en buss som han til slutt måtte trolle og spilte en trall på bussen for å få respekten. og så kom han hjem og satte seg ned i sofaen. og satt der og koste seg. jeg er sjef i byen tenkte han. nå eier jeg dere. og jeg er sjef.

så da skal vi igjen skrive. nå med litt med følelse sa forfatteren. han tok seg en joggetur i byen. og pumpet jern og grillet noe mat på en mandig følelsemessig måte etterpå. og da kom han til slutt hjem igjen til kontoret godt oppkokt. og han satte litt rød i kinnene og pustet. og han ble kalt av alle på nett som han chattet litt med den atletiske forfatter. og han likte det. så skulle han skrive en ny roman midt i dette koket av adrenalin og endorfiner. kultur sa han for selv. konsentrer deg sa han for seg selv. konsentrer. og så hentet han en flaske sprit. drakk litt sprit. kjørte ned på en halv liter sprit på styrten og nøt situasjonen med å nesten ville sovne. på chattelinjen begynte de å spørre hva han hadde gjort. jeg har drukket litt sprit. ja jeg hører det sa en av hønene hans på nett. en elektrisk høne. jeg kan nå ikke stole på deg nå når eg skal skrive skjønt sa han til hun. kultur skrek han til henne. du er jo bare elektrifisert. hun gikk ut av chattelinjen. han så det og tenkte bare dra til helvete og så slo han litt i veggen. kjør på med skjønt sa en av tjommien på chattelinjen. det pleier å virke. ja visst faen. jeg har trent idag mann sa han. og så fortsatte han å skrive. og der kom et innspill på chattelinjen. hva med å skrive om skog da. ja visst skog. så gikk han ut av chatteprogrammet og så tenkte han på skog. og tenkte på bjørn og muskler og krig og jakt. men så stoppet alt opp. og så stoppet det så opp for ham fordi han klarte ikke tenke klart. han var blitt full. og tenkte kun på chatting med gutta og hønene på nett. og bare la til side pennen. kom liksom ikke i gang. dagen etter våknet han og da hadde han drukket en liter sprit til før han sovnet. og det som skjedde i det følgende var at han tok seg en undring over kultur og kulturlivet. for om han skulle skrive kultur så må han jo liksom ha litt rammene for kultur. ja hva er det da sa noen. jo. rammene for kultur er jo det å skrive noe som blir poetisk. vakkert. skjønt. godt. i vinden til mennesker. og jeg var jo ja i vinden

igår, men det var liksom ikke poetisk på en måte. jeg skulle ha hatt mer snø. natur. strømninger i naturen. kanskje.

de tre store menn som ødelagte for forfatteren en hel dag. den ene var faktisk en kvinne. men de kalte dyret en mann. så de var tre dyr og forsøkte å stå utenfor en kafé som het Styrke som uteliggere å måpe til forfatteren. forfatteren var sterk og var derfor på kaféen Styrke. og det var skikkelig kjekt. for han følte seg veldig sterk. og det kuleste var at han eide alle ord. uteliggerene som måpet utenfor påstod at ingen ord var viktige, det var bare å måpe for å plage, ingen ord betydde noe. uteliggerene påstod ved å skrike gjennom glasset til forfatteren at han kun hadde ord og ikke styrke. forfatteren begynte å le. og så gikk han ut og spurte uteliggerene noen spørsmål. som han tenkte å bruke til boken sin. og så var spørsmålene som følger. hva synes dere om boken. da bare stod de og måpte. forfatteren synes det var spennende. og så spurte han om hva de synes om atlas. og da bare stod de og måpte videre. og så gikk han inn på kaféen igjen. og drakk litt kaffe. og tok det med ro med uteliggerene stående utenfor. de var hjemløse. hadde ikke hjem. og forfatteren var litt bekymret for om de skulle begynne å følge etter mannen hjem. så han ringte politiet. politiet kom og hentet dem. så de ble sperret inne i varetekt en stund. forfatteren ble glad. nei sa en av kelnerene. vi kan ikke ha med oss slike syke folk hjem. nei. og de snakket en stund sammen han og kelneren. og han fikk et råd han aldri kom til å glemme av kelneren. det var at om en skriver en bok, så er det lurt å ha som førstesetning at en kan glemme å si det en mener om det er det skjønne en skal fokusere på. hva mente du med det sa forfatteren først. det forstod jeg ikke helt. og der skjønnte forfatteren poenget. det handler om sa kelneren. å lure leseren litt med noe litt forvirrende, fordi da stopper på en måte fornuften og så begynner en spire til en god fortelling, og der er du. der er du som leser. da er en fanget inn med spesiell interesse for boken. forfatteren tok seg en slurk til.

vi liker navnet Leif vi. latter. det var to Leif der. en ved navn Leif K. og en ved navn Leif V. og Leif K. skjøt og drepte Leif V.. han straffet ham. og det var en god ting. og videre så ble det en veldig morsom ting fordi Leif V. var en av de verste hatobjektene i verden. og det var til og med notert ned i en bok som hadde mange kallenavn og ett av dem var Møkk. og det som skjedd var at Leif gikk en tur med boken i hånden, og da kunne han skinne ut drit. han hadde egenskapen å skinne drit. det var slik at han hadde en spesialegenskap. så i et stort landområde der bøndene hadde litt problemer med å holde styr med kyr da det var så mye kugalskap i området, så sikret i alle fall Leif at det var drit på marken fordi Leif hadde peiling på mark. det var veldig fint. alle bøndene likte Leif fordi han hadde skinning av drit som spesialegenskap. så om der var lite møkk på et jorde så kom Leif springende, og der var han. og der gav han drit til bøndene lett. han åpnet Møkk og det sprutet drit ut over alle marker og plantene grodde og kyrne kunne være både mange eller få. så lenge det er noen kyr her sa bonden og så lenge vi har drit her. så er vi glad. takk Leif. det var fint at du kunne komme å hjelpe oss med drit. jeg liker å ha godt med drit på marken skjønner du og nå har du vært en så god hjelper Leif at jeg vil hjelpe deg med en flaske øl. så fikk Leif en flaske øl av den boken. og han hjalp alle bønder i et stort område og hadde til slutt fått så mye øl for han fikk én øl for hver skinning av drit at han hadde en hel kasse til slutt. når han var ferdig med siste skinningen så sa han til den ene bonden at dette er mye skinning av drit på én dag. ja det er det Leif. du er en dyktig skinner av drit. jeg har aldri sett maken. takk skal du ha sa Leif og så gikk han hjem og drakk seg dritings.

nei. sånn er det. det er sånn vet du at når det gjelder vann. så er vannkvaliteten god her. men går en ned til det andre vannet. jeg skal si deg fanden er reist inn og ut av helvete for å straffe. der kan du ikke drikke altså. drikker du der så ligger du flat utover marken nedenfor der på vei hjem. det kan du være sikker på. jeg er professor i vannkvalitet og jeg har peiling. så tok han frem noen kalkyler og papir og stod en hel stund og leste på en fremgangsmåte eller lignende. mennene som var

med var lokale som mest var med for litt interessant kunnskap om lokalmiljøet. og videre så sa professoren at han skulle måle kvaliteten, men en må gjøre det riktig sa han fordi apparaturen jeg har med meg her den må være i orden, og brukes riktig. jeg hadde med meg en ung student en gang. og da satt vi faktisk der borte og han pekte. og da skulle han få lov til å hjelpe til med selve målingen, men da begynte disse to lysene å blinke for feil fordi han hadde ikke fulgt fremgangsmåten. så apparatet ble ødelagt og studenten kan jeg ikke få hjelp av igjen. se her, så har jeg merket tyelig av på fremgangsmåten her at jeg må ta meg av selve målingen så alt er i orden. det er jo lett å glemme vet du, så derfor er det slik at jeg må notere ned slike tilfældigheter så de ikke blir tilfeldig igjen om du forstår. fremgangsmåter er gull verdt for oss i vitenskapen vet du. sånn og så tok han en del av apparatet ned i vannet og satte i verk maskinen og en røyk kom opp fra maskinen. så tok professoren på seg noen briller. briller til forskning og da sa han at det stod i fremgangsmåten. og så var prøven ferdig litt etter. her er det godt vann sa han til alle mennene. og de var glad for at de visste kvaliteten, da kunne de liksom legge bak øret at det gikk an på tur eller ved fiske eller annet å ta seg en slurk.

så var det denne merkelige følelsen av at en ikke skal skrive fordi emnene kanskje er teit eller noe sånt eller ikke kjekt eller forventning om at det er noe med skrivningen som ikke blir bra eller noe sånt. glem det. fyrverki. og en granat. så blir det skikkelig bra. da får en litt liv inn i skrivningen umiddelbart. og så til en lengre sak som adspredde fra en slik introduksjon. det var en mann ved navn Geir Teig, og Teig var av en slik oppfatning at om en skal ligne et dyr om en er i karnival, så bør det være et dyr som er friskt. jeg var en gang på karnival med guttungen, og da spilte den ene karakteren et dyr som var sykt. det har jeg ikke sett før, så da begynte jeg å lure på om jeg faktisk skulle gå med guttungen for jeg vet faktisk ikke om han er klar for det enda. nei fordi et barn har en helt unik oppfatning av dyrene. dyrene er liksom perfekt for seg. eksempelvis om en ser en skilpadde som snubler, så blir en veldig overrasket over oppførselen. eller en apekatt som tar salto i en gren og

mister grepet og faller fem meter rett ned på ræven. eller om en ser en elefant som får begynner å hoste fordi en setter noe vann fast i munnen. eller om en ser en ulv til eksempel som skal til å bite i et bytte men biter seg i leppen og blir stående og blø i munnen og hoste ned mot bakken. eller en sau som begynner å lage toner av sine lyder som om musikk til noe som bonden hører på når bonden som vanlig har høytalerene stående ute med full musikk. det er sånn som et barn ikke har sett enda og ikke forstår. de tror at dyrene er perfekte innenfor sin egen rase. og derfor så å vise et sykt dyr på en scene lenge før de har oppdaget at dyr kan ha noen problemer på den måten det tror jeg ikke på. så derfor tok jeg med meg guttungen hjem og så på noen filmer om dyr og tok det med ro med guttungen hjemme.

så var det siste avsnittet for dagen. nå begynner jeg å ikke akkurat blir sliten fordi det har jeg sagt for å være maskulin så langt fra slitne kvinnfolk som det er mulig å være, men jeg må innrømme at maskinen av tanker begynner å dra seg til på en slik måte at jeg har lyst å avslutte dagen. men jeg er alltid god. og jeg er alltid sterk. og som en ulv freser jeg nøyaktig når jeg vil når jeg er alene hjemme. så det kan du bare glemme sa han. å kalle meg for sliten. nevene mine skal brukes til én ting. det er å slå. bare sånn at du har det klart inne. slå. ikke gå å bære på dårlige ting. nei. jeg skal være som en ulv når som helst det passer meg hjemme alene. og frese. er du ikke kjent med fresing mann. nei. nå ser jeg på armene dine. og løfter opp den ene armen. dette er som lyst, ustekt brød min venn. og det kan jeg si deg. at mine armer er som om stekt ikke. men som sterk. bare så du har det klart for deg så blir jeg aldri trøtt. en gang løp jeg løp. og da løp jeg femten tusen kilometer. det er tull. det vet alle. om det ikke er tull, kan du bare tenke deg den utholdenheten jeg har. jeg blir aldri sliten forstår du. så ikke ta det på din tunge at jeg er sliten. men avsnittet skal bli likevel til tross slutt fordi jeg skal nå avslutte min skriving. og det som er kjekt med å avslutte skriving er å ta det med ro. forstår du. ikke sliten, bare ta det med ro og nyte en fin kveld etter skriving. forstår du. jeg er sjef. jeg er den som aldri blir sliten. og avsnittet tar snart slutt. forstår du. jeg sier deg at jeg

slår med det samme du sier at jeg er annet enn sliten ikke. forstår du. jeg ser på deg. jeg følger med. jeg ser og føler på menn om de skal slås eller ikke. og nå står jeg er og ser på deg. ikke si at jeg er sliten. det er bare avsnittet som skal til helvette ta slutt så jeg kan sitte her og ta det med ro og arbeidsdagen skal være over. forstår du. ja bra. du forstår. da vet du at jeg er den som skriver og at jeg er den som er kul. og alle som er ved meg på skriving er også kul. vi snakkes. nå er det nok.

så er det endelig skriving igjen. endelig. og det er så deilig å skrive at eg får gåsehud. han hadde studert for å bli forfatter helt selv. ingen studier. om en skal gå på skole så mister en kvaliteten. kvaliteten spurte en mann. ja kvaliteten i kulturen. kvaliteten i kulturen. kultur er noe som jeg faktisk ikke for deg nå engang kan nevne hva er for noe. da mister kvaliteten verdien av å være det det er i seg selv. så du mener liksom at det er noe en ikke kan snakke om. nei. men nå må jeg gå. forfatteren gikk inn på rommet sitt og skulle fortsette å skrive. helt for seg selv. hva heter forresten tittelen på boken din skrek mannen til forfatteren like før baken til forfatteren hadde passert dørkarmene. så skrek han fra gangen uten å orke å gå ut igjen og si det, da han var så ivrig til å komme seg inn på rommet igjen. det får du ikke vite før boke er ute. han skrek så høyt at det hørtes ut som om han var sur. så lukket han døren. og så satte han seg ned ved skrivebordet sitt og begynte å skrive for dagen. så kom der en tredjeperson. han så akuratt situasjonen skjønner du. der de to mennene, forfatteren og den bekjente snakket sammen, hørte ropene. hva er dette sa han til mannen. det er en bekjent av meg som er forfatter. hvorfor vil han ikke si tittelen til deg da. nei. jeg vet ikke. han snakker vrøvl om alt mulig kultur og greier. en må jo gå på skole først. i alle fall minst noen fag vel. han sitter der og skriver. han hadde erfaring som ekspert i etterforskning og nå mistet jobben da han ble korrupt og fengslet noen år. nå var han ute og interessert i alt mulig. så han kjøpte seg leilighet litt unna forfatteren, slik at han kunne se vinduet til rommet til forfatteren og fant alt ut om forfatteren. og hadde kikkert og så når han skrev. han tok til og med bilde av gåsehuden forfatteren hadde når han skrev. og noen flasker med merkelig væske han hadde rundt på

skrivebordet. også når han som om nøy skrivningen så mye at han satt med gåsehud og bare smakte på det han hadde skrevet om i tankene. mange bilder. en hel vegg full av bilder.

vi tar en granat. alle fiender en mann hadde var samlet på et lite sted. og der gikk granaten av og lemmene fløy. et svev av blod og lemmer passerte hans hode. han smilte. og så la alt seg og roen var kommet. da så han. da følte han. seieren. han hadde drept alt det vonde i verden med én eneste granat. og alle gode skulle feire ham i en stor begivenhet i nær fremtid. det følte han. hva skjedde. en soldat kom med teppe. han la et rulleteppe hvor som helst han gikk. to soldater. de samarbeidet slik at der alltid var et rulleteppe der han gikk. og så kom han til et stort øyeblikk. de hadde laget en statue av ham. han stod og så på statuen litt. følte sin stordom. i ekstase en stund. og så kom der en tropp og gratulerte ham og gav salutt. så gikk han iblandt soldatene. de gikk sammen. og koste seg. så at han var en helt i blikket til soldatene. så var det laget klart et stort jublieum for å hedre han. han fikk spørsmålet om han ville avholde en tale, om han ikke ville og om han ikke ville om han ville at en soldat skulle skrive en tale om ham og hedre ham for ham. samtidig som det foregikk en konsert til ære for ham, så satt han på tribunen og tenkte på akkurat det spørsmålet. du kan jo eksempelvis skrive om at du beseiret det vonde. tenk på de hadde levd nå, da ville det ikke vært så mye fred på jorden. nå som at alle vonde er døde, så kan en jo bare drømme om at et vondt spøkelse skulle stå et sted og bedt om at noen vonde som spøkelsen selv skulle få leve til tross for trusselen av deg som dreper det vonde. det spøkelsen ville kanskje stått og pisset på seg og snakket om det vonde. nå er de drept. du er en av verdens viktigste menn. ja det er jeg og jeg vurderer dette med talen. og tror jeg havner på at jeg lar en soldat tale om meg, så du kan gjerne spørre om en soldat kan forberede seg i tilfelle jeg velger å la ham tale. alt i orden. det ble ordnet slik at en soldat skrev en tale i tilfelle mannen ville at noen skulle tale. talen het Den Godeste blant Oss - som Beseiret det Vonde.

høggestabben. det er lett å holde en penn i én hånd og så slå med en øks mentalt samtidig. det er ganske enkelt. men ikke bry deg om det. det som er vanskeligere det er å holde i en skje, og så samtidig gjøre annet enn å bli ledd av om en skal spise noe som en blir mobbet av. om en bestemmer seg for å prøve å mobbe noen når en selv skal bli mobbet så blir det aldri kult om en holder i en slik skje. så uansett tilbake til saken. sa en mann. vi må ha handling. plasser skjeen inn et sted. et museum. kjøpesenter eller lignende, og så la de aldri få nå skjeen. eller la de nå skjeen. det er ikke så viktig. men om en har et sykehus. mentalt sykehus. og der en plasserer en skje et hemmelig sted og sikrer at de ikke skal finne den, så kan det være at det blir spennende. et navn. Janus Skje. så kan det være at en vil finne at en enten vil si ja eller nei til skjeen fremfor suspektene. nå er de her. ja i skrivende stund her på kontoret til psykiateren som skriver. de er her. og jeg slår. og skjeen skal de aldri få eller få det er ikke så nøye. skjeen kommer kanskje i hende. det er Janus sin oppgave å finne ut av. og derfor så blir det spennende hva som skjer med skjeen. så vi får se. en eksplosjon igjen. kjedelig å skrive av og til. men flambering av lik og eksplosjon er greit. da skjer det noe. hva med å plassere noe inni en skje. en tekst. det kan kanskje gjøre skjeen spesiell. hva om vi eksempelvis bestemmer oss for å lage en skje som kan åpnes og der hemmelige ting kan ligge inni. og så gir vi skjeen til noen og så vet de ikke hva som er inni. da signerer vi inni skjeen med verktøy for gravering. vi graverer et sitat inni hver skje til de ulike som skal spise med skjeene. gravering og skje og så når de spiser så kan vi tenke på sitatene så vi ikke blir hatsk. å i helvete sa en god mann det var bra. jeg hater nemlig absolutt alt som har med å ikke ha et ord i forkant å gjøre. så bra å nett ha et sitat inni skjeen i tilfelle det skulle komme noe problem eller hat eller kok i sinnet. ja til kok i sinnet kurerer vi med skjeer som er gravert på innsiden så de kan spise med de. så har djevlene fått noe annet enn penn. men skje. så får vi se hvordan det går.

vi lager et nytt kallenavn på boken. det er sånn klaging. et byrå for innsamling av kallenavn til bøker og registrering av listeverk for ulike kallenavn på bøker var etablert for tusenvis av år siden. alle har jo

kallenavn på bøker. det kan du være sikker på. og så kom der en bok inn som en av rådgiverene skulle lese på. men det handlet ikke om den boken. det handlet om et nytt kallenavn som kom inn. en god mann kom inn med et skjema utfylt. det var kallenavn på en bok. hvilken bok det var var ikke så viktig. det viktigste var at kallenavnet skulle inn. men boken var faktisk viktig selvsagt, jeg bare surrer litt jeg sa mannen. bokens tittel var før på skjemaet. og så stod kallenavnet under. og det ble registrert inn i protokollen at han hadde vært der og registrert som et nytt kallenavn på boken. og så gikk han ut igjen og klapset hendene igjen. han gikk så ut på byen. drakk noen pils og spiste en burger og skulle møte en vennine. hei sa han til henne når hun kom. jeg ser du er mett. ja. hvordan kan du se det forresten. nei vi kvinner ser alt. sånn er det ja sa han for seg selv. han tenkte litt. og så drakk han litt videre og gikk inn på noe annet. hvordan har du det da. jeg har det bra. jeg har nettopp kommet fra en time med filosofi på universitetet. stilig. hva handlet timen om da. den handlet om all slags ulike filosofi. en blanding, så en bare tar litt av det som faller professoren inn og så viser han til oss. kult. og så drakk mannen litt mer pils. og kjøpte seg en flaske med noe sprit. og kom ut igjen til kvinnen. hei igjen. hei igjen da kvinnen søt og de lo litt. og så drakk han halve glasset. og så spurte kvinnen hva mannen hadde gjort og han fortalte om alt det der med byrået og så lurte hun på hva kallenavnet var. boken visste hun hvilken var. nei det er Perfekt. Perfekt spurte hun. ja. det er Perfekt. hvor mange kallenavn har boken da. du er ikke sikker på at byrået ikke finner at boken heter det fra før av med et kallenavn. nei det tror jeg ikke. den er ikke så kjent enda så sikkert få kallenavn. ja ja. så drakk de litt pils begge to. tiden gikk.

så var det jobbing. det som er det aller viktigste er å få en jobb. om en ikke har jobb så er en en pingle. vel kvinnfolk sa mannen, det kan gjøre nett som de vil. ferdig diskutert. men menn, vi må ha oss en jobb. og så er det slik at når det gjelder jobb så må en ha kunnskap. om en ikke det har så har en praktisk talt ikke en jobb. fordi teori er det sentrale og vesentlige. om en ikke har en bok. så har en ikke jobb. så kom det en

mann inn i bildet som sa. jeg er en sjef. sjef over mange ting. og med eller uten bok. jeg er sjef. ingen diskusjon. de samlet seg ved et bord og det ble et helvettes leven med diskusjon. ti mann samlet seg til slutt. fem hadde drukket og fem var edru. og så diskuterte de jobb. den ene hadde jobb som megler så jeg jobber nå. jeg kunne funnet ut av dette selv. dere sitter jo bare å snakker uten å jobbe. ja visst faen. så ni mann forlot bordet og megleren satt igjen og jobbet. han skrev en litterær oppgave om det å jobbe og få seg en jobb. og alle var enig når den var ferdig. dette er en god bok. hvorfor er ikke kvinnfolk representert i boken megler spurte en. nei. det er ikke så viktig med kvinner i arbeid. det viktigste er at kvinner gjør som de vil. ja det synes vi og sa alle i kor. men så kom det en kvinne i arbeid, og hun sa grei beskjed at jeg skal ha et avsnitt i din litteratur. så gikk megleren tilbake til bordet og skrev et avsnitt om kvinnfolk. avsnittet het 'Arbeid og Kvinnfolk', og så gjorde han seg opp en holdning og teori. og så ble avsnittet ferdig. så gikk han til noen kvinner og de var enig. noen oppdateringer og litt sånn, men det viktigste er arbeid for de som vil da mannen. ja jeg er helt enig. og så ble det slik at boken ble gitt ut på et vitenskapelig forlag og solgt som den mest solgte bok gjennom tidende om arbeid. og både menn og kvinner kjøpte boken. og det var veldig kjekt for megleren. han smilte fremfor kamera ved et tilfelle og det var et bredt smil. et sånt smil som både er godlyndt og ligner en rik slesk mann.

så et kjekt avsnitt om tiss og piss. det viktigste med piss er at det er to forskjellige utgaver. en har tiss og så har en piss. det sa en mann til en gutt. vanlig tiss det er å tisse helt ordinært uten at der er noen som helst andre grunner til å tisse enn å måtte få tisset ut av kroppen. men piss det er å gjøre det samme med en holdning. til eksempel min gutt, om du skal eksempelvis pisse for å gjøre en fiende fornedret, så er det piss og da kan du eksempelvis lage noen grimaser når du pisser. eller gjøre en handling. til eksempel se på en fiende og så pisse. det er piss. tissing det er som sagt kun praktisk. pissing er også teoretisk. slik at en har det praktiske og det teoretiske som tiss og piss. praktisk er tiss og teoretisk er piss. det er det dere kan gjøre når det er snakk om min gutter sa

mannen når det kom en gutt til som lurte på hva mannen sa til sin gutt, det er å lære dere den regelen. praktisk er tiss, og teoretisk er piss. så laget de en sang sammen mannen og guttene der guttene sang sangen til minne om regelen. og så kom der plutselig en gutt som ikke visste noe om pissing og tissing. han trodde at tiss og piss er det samme. men han fikk alle sine idéer ordnet ved at alt i hans minner ble ordnet i to ulike ting. praktiske ting og teoretiske ting og han sa fantastisk. denne regelen skal jeg også huske på. praktisk er tiss og teoretisk er piss. og da er det slik i det følgende at guttene ble veldig god på dette. de tisset og de pisset. og så så de en hund og begynte å analysere hunden, men de sa at vi lar ikke dette gå ut over hunden, så klappet de litt på hunden og så tenkte de ikke mer på det. og så en dag skjedde det. da var der en boks. og så skulle de begynne å analysere. for i boksen var er urin. var det tiss eller piss i boksen lurte de på. så kom en mann ved navn Gudleik Affenik. og han sa til guttene. dere er så flink til tiss og piss at dere kan forklare meg om boksen. og så tok guttene og la ut alt de kunne og Gudleik ble klok.

så var det mer. mye mer. kaos. overalt. fullstendig kaos. neida. det var noe helt annet. enn kaos. ikke kaos. men noe annet. hva var det. det var tale om å fjerne et angrep. det var nemlig et folkeslag som oppførte seg som dyr. og så sa de at de var gutter. de kalte deg for Gutt med stor g. og de forsøkte å sende grinefølelse til folk når de var forbanna og i modus av drap. så en dag ble de tatt for å forsøke drepe en gutt fra et annet folkeslag og da ble de drept. så Gutt ble drept. og så etterpå så ble det slik at de som kalte seg for Gutt ville endre navn. og da kom det en tanke slik at en vil si Masseger. og det var et navn som var en kobling mellom massasje og det å blir massakrert selv. slik at de liksom masserte seg i hel. og det synes alle var greit. og det var kjekt å høre. og så videre når det ble mer i vente på Masseger, så kom de til å bli utslettet over tid, og det var kjekt å oppleve. og det beste med det hele var at det var slik at Masseger likte ikke sitt navn og alle lo av det. en massøse sa noen til de menn det gjaldt, da ble de enda mer forbanna. men sånn var det altså. og så videre så ble det kjekt å drepe de. det ble

utlyst konkurranse om å drepe Masseger og det ble mange som ble med. og det ble en fest om drap. de kalte seg aldri mer gutter etter dette det kan en love dere alle sammen. de ble massakrert over tid. og ingen som helst gren over hva de holdt på med, fordi de hadde prøvd å massakrere i over først år selv og latet som om de gren, men så tapte de absolutt alt. så de gikk fra å være menn til å bli drept om det å først kalle seg for en Gutt og så til å få navnet Masseger. så enkelt var det. alle var lei de, og så forsvant de.

å klaske og slå med ord. det er noen som gjør. det hadde vært bedre å slå med en neve og skrive ord på papir. det sa en lærer i geomatikk. han var langt utenfor faget sitt. men likevel så sa han at han ikke hadde lyst til å snakke om jordkloden akkurat nå, så han sa at han skulle studere heller på noe annet. han skulle studere en liten stund sammen med alle andre elevene i klasserommet om det å slå og det å skrive ord på papir. så alle skrev hver sitt ord på papir. så samlet læreren inn ordene, og så laget de en sang av alle ordene til fred på jorden. videre så skulle en av elevene drepes. så alle andre elever fikk slå ett slag hver på eleven til døds. han døde av skadene og det var veldig bra. og videre etter det så ble han kastet ut av rommet. elevene satt da helt rolig igjen alle sammen og så på læreren. og så videre, så begynte læreren å snakke om geomatikk. jordkloden mine elever er rund. så spurte en elev videre om helt rund. nei kanskje ikke helt, men alle vet jo at den er nesten helt rund. og så videre så gikk alt i kunnskapen hans ut fra læreren til elevene. og videre så var det slik at elevene gikk så ut, og da var de glad for alt de hadde lært. det var da de begynte å snakke om hvorfor læreren hadde begynt å snakke om slag og ord i stedet for geomatikk. de gikk til rektor. det er viktig at alle er snil med hverandre og at læreren faktisk snakker om det han skal. det er helt sentralt for at en skole skal lykkes. så om vi går til gymnastikk så kan vi slå der. det er litt innenfor atletismen. og så om vi skal skrive om ord så er det innenfor norskfaget. så om vi skal ha andre emner så gjør vi det andre steder. så det atletiske og det språklige kunne godt læreren spart seg for i geomatikken. ja det kunne han og det å begynne med gymnastikk og atletisme i

geomatikken det høres litt rart ut. så kjære elever vi satser på at lærerene finner sitt fag på en bedre måte slik at en unngår slike spesielle timer.

verden og verden. han het Olav. og han hadde en etterkommer. det var noe med hele verden. og så var det liksom om det skulle skje noe nytt med hele verden. en ny verden på en måte. og det var veldig spennende å se hva som skulle skje sa Olav. det skjedde et sted og en ting som noen sa at Olav eide, og så kom en annen ved navn Olav og så sa de at Olav den neste skulle få eie den i stedet for. og alt i verden lå til den. fordi alt i verden var koblet til den på én eller annen måte. og da ble hele verden som om koblet til den. Olav var en veldig sterk mann. og Olav også. og så ble det en himmel av situasjonen. snøen falt og snøen var der. og fugler. fugler satt der av og til. og insekt. mygg. alt var der og fuglene spiste insekt. og fuglene kvitret og sang. og regnet kom plutselig. alt poetisk sa noen, men nei dette er alt naturlig. naturen er der. og snøen og regnet og været og vinden. vinden er der også. og ikke bare styring av vind. men vinden er koblet til tingen. tingen i seg selv. og vinden slo gjennom busken. og en så det at Olav vant på en måte vinden. og der var der. et punkt. et sted i verden. all natur. Olav og verden. Olav i verden. Olav og verden. og så skulle en videre. en kunne gjøre ting der. leve. gifte seg. være der. leve. skrive. en kunne også skrive. og en kunne kanskje bruke busken til å lage papir. og i et så tilfelle så eide på en måte Olav papiret. og det hadde vært noe sa alle som var der. sitte med en penn eller med en annen form for redskap for skriving. med papir laget av en busk en eide selv. og der var en. satt der på en av de vakreste steder på jorden. like ved busken som en hadde nært til papir. og papiret eide en selv. og Olav eide papiret og busken. og satt på et sted og følte på vær og vind og alt det naturlige. og skrev. skrev ned det en så. og hva skrev Olav ned. han følte han skrev ned alt han eide, på et papir han eide, på en busk. og det var både poetisk og naturlig på samme tid.

så var det endelig på tampen her siste avsnitt. så det er jo bare å fylle på med noe kjekt. og det ble noe spesielt om ord. fordi det var slik at et

notat hadde kommet vekk. det var en av de beste forfatterene i verden sitt notat. og en tyv hadde stukket av med notatet. tyven godtet seg fryktelig med notatet. kysset det. det er nå mitt notat. jeg skal bruke det til å knuse forfatteren. jeg skal gjøre ett eller annet som vil få forfatteren til se skeivt. så forfatteren aldri kan skrive mer, og jeg bli kjent for å være bedre enn forfatteren. for jeg sa tyven er så dyktig at jeg kunne jo ha skrevet dette notatet selv. hvorfor tenkte forfatteren for seg selv skal jeg tro at den forfatteren er bedre enn meg når jeg har dette notatet og føler i mitt jeg at dette notatet kunne være min tekst og skrift. jeg må være en av verdens beste forfattere fortsatte tyven inn i en tankerekke om notatet for seg selv. han tok notatet ned i en lomme. og tenkte på lommen og tok en knapp på lommen så ingen skulle stjele notatet fra ham. og så gikk han rundt i byen og begynte å tenke på byen. tenke på folket. tenke på været. og alltid så tok han seg til lommen. åpnet knappen og sjekket om notatet fortsatt var der. forfatteren han hadde stjelt notatet fra het Dominic Spur. og var vidkjent for en fantastisk karriere med reiser og opplevelser i hele verden. han hadde levd drømmen. og nå gikk den lille tyven for seg selv i byen og tenkte på at han kunne bli like stor med notatet som spire til noe stort. så fant han en park og der tok han notatet opp etter å ha satt seg ned på en benk. og der leste han notatet for seg selv mange ganger. han leste det om og om og om igjen. og han følte han ble større av notatet. han følte som om en varm hånd omfavnet hans vesen. som om det var et magisk kort. og han leste og så på notatet. så tok han notatet ned igjen i lommen. tok på knappen. og så møtte han en venn. og til vennen sa han ingenting om notatet og at det som stod på notatet var som følger. jeg er en drøm, og drømmen kan bli din.

alle lag i verden i åtte år. nå tull med alle lag i verden i noen år i skjønnlitteratur. han het navnet til en legende. alle så til legenden. følte legenden. han var der. jeg er sa legenden. og alle skulle hylle legenden med et navn. navnet var Asle Atlas. han var en stor mann. og det var fantastisk å se. han holdt liksom alle lag i verden intakt sa folk. og han holdt de med så gode miner at alle så at var en god mann. natur. skog.

bokstaver. skriving. fresing. noen pasienter freset. de freste. og pasientene rundt ham freste i sin sykdom. og mannen var god. så god at til og med pasientene skrek at de var ham. da lo alle som forstod hvor syk de var. og det var et gode og en stor tid med legenden i landet. det var vakkert. og det var fint. og det var kjempefint sa en kvinne. jeg elsker legenden. jeg elsker ham så mye at jeg har laget en liten gave til legenden. Asle fikk vite at en kvinne skulle komme å besøke ham. og i sitt hus satt Asle. og en kvinne skulle komme med en gave. og det var spenning i luftet blant vaktene. de lurte jo på om det kunne være noe farlig. sjelden lager kvinner gaver til legender. hennes navn var Tomine Tryll. og en lurte på om kun faktisk skulle trylle eller om hun skulle trolle eller om hun skulle faktisk kun være snill med legenden. det ble så spennende å se. og videre så skulle legenden ta bilder av legenden. og videre så skal det være visst at bildet ble lagret i et nasjonalt magasin. så vi vet det allerede så det skjedde ikke noe farlig. og så kom Tomine inn med en gave til legenden. hva skulle gaven være. det er usikkert. han satt å åpnet gaven og det var så spennende. en hel gruppe så på åpningen. og det var i luften Tomine. som om en tvil. som om en tvilling. men så skal vi høre hva gaven var. gaven var ikke åpnet enda. og Tomine stod der. og Asle satt der som den legenden han var. så kom det en mann og fortalte før gaven ble åpnet at han ikke lenger holdt en del linjer i verden og det var deilig å se på undergangen til slike som han omtalte som dyr. så satt han med gaven.

det er så mange som forsøker sabotere skrivingen sa forfatteren. og så er det så mye sykdom at en suppe av dette medfører kanskje mest at jeg føler det er slitsomt å skrive. men det er kjekt å skrive. jeg er uansett en psykiater samtidig som jeg er skjønnlitterær forfatter. forfatterens navn var X. Stärk. og han var så sterk i sin væremåte at alle i en liten gruppe likte å skrive med han. forfatteren satte seg ned på en restaurant. og spiste snacks. så kom en mann og skulle sitte seg ned et sted. det var da forfatteren mistet sitt arbeid som forfatter. fordi han sa til mannen, er du noe sterk da. og tok mannen for seg og knuste til han alt han hadde i kjeven. mannen fikk først litt panikk. men så roet han seg ned. hva i

helvette er det du gjør på mann. vet ikke helt faktisk. du er syk mann. så sa mannen til sjefen av plassen at forfatteren hadde slått ham. og ordlyden gikk på beskjeden slik. det sitter en forfatter på et bord her og skriver med penn og papir. og så kommer han bort til meg og slår så hardt han kan til meg i kjeven. og de ordene kom også i avisen. slik som mannen hadde sagt det. på fremsiden av avisen. forfatteren måtte forlate restauranten og ble tatt hånd om av politiet en stund. han fikk vel en bot eller noe sånt. papiret og pennen lå igjen. og det så mannen. så han gav beskjed til en kamerat som holder på med tekst. det ble faktisk en bok av notatene. og ble gitt ut på forlag. og mannen som ble slått fikk seg den hevnen at han tjente millioner på teksten. han tente så mange millioner at han ble kalt for rik. rikest ikke kanskje. rik. penger. monn. så det monner av kassen sa folk. og boken ble gitt ut i mange land. og mannen ble styrtrik og ble intervjuet og gav forelesninger om teksten. han latet som om boken var skrevet av ham til slutt. og det skulle bli skjebnesvangert. fordi forfatteren etter at alle uvær var gitt seg etter slaget så boken. og ble sjokkert. dette er jo min tekst. hva i helvette sa han som mannen som han hadde slått en gang og det dukket opp i hans sinn et minne av akkurat da mannen selv sa de ordene. hva i helvette. og så begynte jakten på mannen for forfatteren som hadde sluttet å være forfatter og som atter tenkte at han skulle bli forfatter igjen.

så var et mange forskjellige ting. men så sa en mann. få vekk alle tingene. her skal vi bade. og så lå de på en strang og leste noen og spilte ball noen. så kom det mat fra en god kelner. det var en sånn stemning på stranden at de hadde glemt alle keiserriket i verden for å si det sånn. de var der. bading. lek. ballspill. soling. briller. solbriller. shorts. action. handling. og en av dem satt å leste. han leste en bok som hadde kallenavnet Amorøse Affeksjoner. og så kom det en gutt bort til mannen. hva heter boken da. den heter Amorøse Affeksjoner gutt. amosøse affesjoser sa gutten. gutten hadde noe med bokstaven s. så han snakket ikke helt riktig enda foreldrene synes det var kult. hei gutt sa faren hva gjør du på da. jeg snakker med en mann. mannen smilte til faren. er det lesning og så lo faren og mannen. ja jeg filosoferer. leser

litt og ler litt vet du. kult kamerat. nei. vi får gå å spise middag så tok faren gutten opp i bæring og så gikk de og spiste middag. mannen lå og leste litt mer og begynte å le veldig av det ene avsnittet i boken. og så kom det en kvinne til stranden. og du kan være sikker på at alle menn på stranden så på kvinnen og kroppen og alt hun hadde på seg av klær minst én gang like når hun kom. og så satte hun seg ned på stranden og så kom de to ungdommer som hun var mor til og begynte med alt mulig av aktiviteter på stranden. så satt mannen og lo litt mer. og lå og drømte i tekst og handlinger fra teksten og drakk litt pils. men fikk litt pils i halsen fordi han begynte å le akkurat når han skulle drikke. og da når han fikk det i halsen så snudde kvinnen som var singulær seg og så på mannen. og så boken og pilsen og hostingen. da gikk hun bort til ham. går det bra med deg. ja jeg bare lo så jævlig av denne boken her. vittig stoff. hva heter boken da. så sa han tittelen. og så spurte hun om de ikke skulle bytte bok når han var ferdig. hun hadde nemlig med seg en bra bok hun også. og så sa han ja det kan vi. og som menn så er vi som om en klar ball når det gjelder kvinnfolk, så han bare så på hun. og hun planlagte en middag med mannen når de skulle bytte bok og det ble det.

så var det storfolket. så kom det en småmann. nei. skal vi snakke om storfolket da. nei kom igjen. vi tar det i det små mann. ja. la oss late som om vi ikke tenker på storfolket. og så er vi små. han het Sofus McHie. og han likte veldig godt småfolket. så de var en del venner i et småfolk. og de gikk sammen. og så bestemte alle seg i småfolket å være mindre enn de største bevisst i en kampanje. så de laget seg skilt, og plakater og hadde trompeter og en del saker om lys. og de gikk sammen i et tog i en by. og de laget en sang som gikk. vi er småfolk. det blir vi for alltid tid. fordi vi er liten. og ikke bli sliten. fordi vi er små og få. sånn gikk sangen. og de var vel omlag en hundre til sammen sånn omtrent. Sofus McHie gikk først i toget og bestemte seg for å skulle lage litt gemytt. et gemytt for småfolk, så han danset og viste seg som ekstra liten. ikke bare småfolk som vanlig små. men han ekstremisterte sin eksistens litt for å fremheve det små. og så klappet mange i publikum til mannen. og Sofus ble en det de i småfolket i dag kaller for Småtthelten. og derfor

skriver en navnet til Sofus. Sofus 'Småtthelten' McHie. og han gikk så inn igjen i laget og de sang og sang gjennom gate til gate. og var der og var små. så skulle de avslutte sitt tog. og da gikk de inn på bar siden bare en liten brøkdel av laget var yngre enn 18 år. og så gikk de inn baren. så holdt de en fest. og de sang. og koste seg med småsanger. så kom de på at Sofus skulle få et mer passende navn. og da tok de en pils og ofret til hendelsen. de sa at kallenavnet var for dårlig. da var de blitt for full til moral og teori. og så kom de på at kallenavnet skulle være Småttie. det passet med tidligere etternavn. så kastet de ølen over hodet hans så det knuste i hans skalle. han fikk bare noen få blødninger og sår. så holdt så mange som klarte det hendene på hans hode, og sa at hans nye navn var S. 'Småttie' Minst.

så var det fest. en kul mann, med rosa skjorte solbriller, sånne med skjerm på siden trødde inn i stuen en palle med pils. han hadde laget spesialavtale med sjefen da han jobbet på bryggeri om å kunne levere kul levering på festen med pils. han ble i alle fall sjef på festen i noen timer inntil folk var blitt full. den ene mannen på festen danset. og en kvinne så dansen og ble med. og i en krok satt der femten menn som var begynt å bli full. det var da festen ble lagret til evig tid. fordi de bestemte seg sammen med én kvinne som hadde litt tidligere på festen gitt sug til den ene mannen for å skrive dikt sammen med alle mennene. det så ut til at hun likte den ene mannen som skulle få skrive diktet på kommando fra kvinnen. men hun var full og alle var fulle, så det ble litt sånn som så. men mannen fikk altså et papir og penn, og alle mennene lystret til kvinnen og de begynte å dikte i lag. kvinnen begynte første setningen. kvinner er kul og menn er kul. så skulle en av mennene dikte neste setning på kommando fra kvinnen. han begynte å tenke på først rim til ordet kul. kul. sul. hjul. der hadde han det. hjul. og da er vi på hjul. sa han. og så ble det i alt. kvinner er kul og menn er kul. da er vi på hjul. og så kommanderte kvinnen en ny mann til å dikte neste setning. og han sa rett ut da han hadde sett dette og forberedt seg følgende setning. i dass skal vi ikke, fordi himmel. og så fikk nestemann si en setning. og det var skjebnesvangert fordi en av mennene sa at den

skulle si neste, så det ble en liten slåsskamp mellom to menn. så en annen fikk si neste setning. og han tenkte rim han også ikke. så han bare sa det at jeg er kul også pils er godt. og da ble diktet i alt som følger. kvinner er kul og menn er kul. og da er vi på hjul. i dass skal vi ikke, fordi himmel. jeg er kul også pils er godt. så ble diktet lagret i trusen til kvinnen så hun ikke skulle miste det uten at de andre visste det. hun tenkte i sitt sinn som kvinne at det kan gå noen plagg, men trusen skal ikke av i kveld i alle fall, så der er det trygt å legge diktet.

så var det et bord. og femten mann var samlet. alle hadde med litt papirer og sånt. og satte seg ned. og så skulle de sammen finne på et kallenavn for et forlag. det hadde seg nemlig slik at det rådet i store territorium uenighet angående navnet på forlaget. så vurderte de om de skulle sende til forlaget inn klage på navnet for å få en endring. de satt og tenkte alle mann. lenge. noen råd og noen idéer og så kom de inn på sporet. et navn. så sa de navnet og skrev det ned og tenkte lenge. noen tok bena opp på bordet til og med og tenkte at når er jeg ferdig. det, er et godt navn på forlaget som passer. videre så var noen uenig. nei. det er ikke det beste navnet tror jeg. fordi når det gjelder gater og gatenavn. så er det for nært et ordinært gatenavn og en kan ikke ha et gatenavn på et forlag. mange var enig. nei det må være noe som treffer bedre innenfor litteraturen. en kan jo ikke ha et gatenavn på en bok sa en mann litt sint. den ene som hadde bena opp på bordet tok da ned bena og så på mannen litt. nei det er sant faktisk. det er noe der. ja. så tar jeg også og tenker litt mer. så kom et annet forslag. Sixel. hva med Sixel. det kunne jo kanskje være et egnet navn på forlaget. Sixel spurte en av mennene. som om han var dum. Sixel sa han med høy og lys spørrende stemme. en sånn stil som ikke engang er gitt et begrep på, men der en vanligvis vet at en har gjort noe dumt. og så angret han seg. nei da blir det ikke Sixel. hva med Signatur. ja. der kom det stemning i laget. det var et lag som kjørte sånn umiddebar refleks strategi. sånn om en følte det raskt så var de enig. da kaller vi forlaget for Signatur. ja. det er god følelse på. Signatur er kallenavnet. den ene skrev et skjema. og sendte inn til forlaget. og om det ble et kallenavn for forlaget vites ikke.

nei då er det mer. det er som om en regnværsdag. det kommer dråper i alle retninger her. sa en forfatter. forfatteren likte den poetiske lignelsen. noen menn som hadde hørt på han lo sammen over den lignelsen med regnvær. skal det bli sludd, hagl og snø og kanskje. nedsnødd etter en bok kanskje. nei, en må ha skikkelige lignelser. hvilken lignelse synes du er best då spurte mannen. eg er maskulin. så om det er noen lignelser jeg liker når jeg sitter å dikter til eksempel, så er det å se for seg en strømning av blod i alle retninger fra sår fra fiender. som om en blodsugende igle som sitter å noterer ned mat. om ikke det er noen form for sår og blod så er det bare å ta frem sverdet. iglen og sverdet kaller jeg teknikken. den andre mannen sa straks farvel og tenkte at da er faktisk et skyll med regn bedre. nei. dere får ta dere sammen sa noen. så tilbake til forfatteren. den fredelige forfatteren med regnet sitt. det regnet ute. han sa til kokken uten at kokken faktisk hørte det. men han smilte og var grei. han hadde så mye å gjøre at det ikke var tid til å følge alle kundene på logikken. det skulle vært regn inne også sa forfatteren til han når han kjøpte et glass vin. latter. kokken lo litt. kelneren var på toalettet, så kokken måtte ut i baren. nei. jeg får tilbake til pennen og blokken sa forfatteren. og gikk med glasset i hånden. nei, dere får se til å skrive litt dere også sa forfatteren til alle som satt rundt et bord han kjente. nei, vi bare snakker vi og så smilte de. forfatteren kakset seg i stillingen sin av og til og skrøt av skrivingen. og så satte han seg endelig ned med regnet sitt og glasset og tok en slurk og skrev. han skrev om alt mulig. som om regndråper i hans sinn. så kom ordene. ord for ord. setning for setning. og der tenkte han når han så ut på regnet utenfor. jeg er sjef over regnet jeg. idag går det bra. sa lettet skylaget utenfor. og akkurat da mistet han motivasjonen. som om ordene tok slutt. og regnet tok slutt. og han satt der helt blank for ord. og han la pennen ned. og så drakk han. hva skjer tenkte han. han var bare litt over tyve år gammel.

så igjen. nå begynner jeg å bli lei for å si det mildt. jeg begynner å bli fullstendig lei av alt som skjer og alt som er med skriving. tre avsnitt

igjen for dagen og jeg er lei. jeg har drikke klar og alt og klokken er 20.40, og det faen meg er kjedelig å skrive. men det er hele tre avsnitt igjen. hva skal jeg gjøre. jo. skrive om arbeid. en kan ikke ta seg arbeid, og så slutte midt på dagen. nei. en må jobbe, jobbe, jobbe, jobbe. helt til siste slutt hver eneste dag. og sånn er det hver eneste dag. og så når en kommer i siget så glemmer en det. da er en der. lever. jobber. jobb er livet. og ikke noe mindre eller mer. jobb og arbeid er livet. en må jo bevege seg uansett. en kan ikke sitte som en slask og tro en er kul uten at en hører noen som helst lyder. så om en hører lyder så er alt greit. sånn er det bare. så om en faktisk er på jobb. så må en gjøre jobben og gjøre seg ferdig. og ikke noe mer eller mindre. så er det slik at jeg er sjef. nei. ikke sjef. men jeg er liksom min egen leder. så da er det lett å ta det med for mye ro. jeg har jobbet selv i tretten år. og jobbet hele døgnet. hele tiden. og nå er det det samme. eller faktisk er dette første gang jeg har en arbeidsoppgave som er kun litt av dagen som de fleste har. en kan jo tenke seg om en mann har jobb. og jobber på et lager. og er der på lageret. og så når en kommer hjem fortsetter å tenke på lageret når en er ferdig. helt til en sovner og så begynner å tenke på lageret straks en står opp. sånn har lovet mitt vært i tretten år. hele tiden. og nå er det første gang jeg har satt meg en oppgave som kun varer omlag en arbeidsdag. og ikke noe annet. en arbeidsdag. og sånn er det. og da er det bare å gjøre jobben er som er nå idag å skrive disse ti avsnitt. selv om det er akuratt nå kjekt. kun noen få ekle djevler som suger hver bloddråpe de ser, men ellers kjekt å skrive. og snart er jeg ferdig.

nei nå vil jeg bli ferdig. dette blir en fin kveld. så til en skrekkelig situasjon. det var en massakre igjen. helvette løst. et så satans opptog med drap, at en måtte skrive det ned. så de hyret inn en nyutdannet forfatter til oppdraget. han fikk seg en stol et sted. og så et skrivebord. det var litt ute i landskapet, på en høyde. og så under massakren så hadde han full oversikt og kunne skrive ned alt som skjedde. forfatteren tenkte faktisk under skrivingen på faktisk hva som skjedde. han uten å tenke på det fikk en kjølig distanse til de faktiske hendelsene. en av de verste morderene viste han plassen og gav han hjelp. og så fortsatte

skrivningen. og han skrev. og det var drap og mord og tortur før livet var helt skvist ut av legemene. og så var det tropper som kom til og flatet ut fiendtlige tropper. og våpen. nei det var et helvete for fiendene. så begynte massakren å ta slutt. og da fikk forfatteren en ny oppgave. det skulle bli voldtekt av kvinnfolk. så fikk forfatteren oppgaven å skrive ned alle voldtekt i området. og der begynte forfatteren å skrive ned hva som skjedde med voldtektene. og forfatteren skrev og koste seg med alle slags safter fra pikkene og fra fittene og så kom alle kvinner på det seirende laget. og de stilte seg bak forfatteren og lo noen. noen stod der og rettet på kjolene og rettet på alle tingene og hadde væsker noen og så videre. og så når en kom til sluttpartiet så hadde krigerene tenkte å ta en massevoldtekt midt på et stort område. da holde de i håret til kvinnfolkene som var de siste. og voldtok på en linje like før de skulle slakte de ved å skjære over halsen på kvinnfolkene. og da skrek den ene krigeren til forfatteren at han måtte huske å skrive ned både voldtekten først og så drapene etterpå. og så skrev forfatteren ned alt sammen. og krigeren stod lenge og pulte og mye sånt. men når de var ferdig med saken så skjærte de sakte over halsen. så sakte at kvinnfolkene kom med ord. men det brydde ikke forfatteren seg om fordi han verken hørte eller brydde seg om annet enn det som krigerene hadde sagt til ham

og så var det siste avsnitt. nå går det seint. så seint at jeg nesten ikke vil skrive. men det er bare å gi gass. full gass. fullt trøkk. arbeidsdagen er snart slutt. og sånn er livet. og nå nærmer det seg slutten. og det er det beste med det hele. og nå er det snart slutt. og det er så fantastisk kjekt og fint. og det er bare å skrive. få det ned på papiret. gi gass. få det ned. på papiret. skrive. og det viktigste i livet skal jeg diktere for dere. det aller viktigste i hele livet. i denne verden. i denne tiden. i dette livet. i denne skogen. i denne grisebingen. i denne dikteringen. det er det som en karakter skal få si dere. han heter Espen Speakonce. og det var da en av de kloke bjørnene fant det for godt å si et ord. Espen kom til stedet. og stilte seg opp på to ben. og han sa noe som aldri kom til å bli glemt. og han var der. og han var i nuet. alle så på ham. og han var en bjørn. og aldri kunne en gjøre noe annet enn det bjørnen hadde sagt. andre

bjørner aksepterte faktisk at han sa et ord. han fikk faktisk lov til å si det på en måte. alle bjørnene viste det til bjørnen også så han ikke skulle bli mobbet etterpå. det var jo en del dager før så var det i vinden dette at noen skulle si noe. en bjørn skulle komme til å diktere dette i verden av diktat. men hadde blitt så lemlestet av de andre bjørnene kan du skjønne. at bjørnen ikke ville være der lenger, så han reiste til et annet territorium. han ble utstøtt for å si et ord. det går ikke an å gjøre med selvspekt å komme med et ord om en bjørn er tenkte alle bjørnene og sånn skal det være og sånn skal det bli. men denne ene bjørnen fikk altså lov til å si et diktat. og et viktig diktat. og det skulle bli det første og siste som ble sagt av bjørn. det hadde samlet seg en hel flokk med folk som ville høre også. og noen bjørner hadde sagt seg ned for å høre og var klar. og så skjedde det. bjørnen reiste seg opp på to. og stod der en kort stund. og sa det som dere ikke får høre om i dette avsnitt. det kommer kanskje med i en av de andre bøkene. om det virkelig er slik at bjørner velger å ikke snakke, er fremdeles usikkert, men kanskje er det sånn.

nå drakk jeg igår og det er jo nesten utenkelig å skrive på en like god måte som alltid. men det er jo bare å gå igang sa forfatteren. det var en forfatter som hadde utdannet seg nettopp ferdig ved et privat skoleverk. og det var fantastisk sa han å endelig være ferdig. han hadde vitnemålet i en fin mappe i armen. og han så ut over steder der han var og var så glad. nå er jeg forfatter sa han til seg selv. så kom det en litt kjedelig type som han kjente. han kom i møte med ham. han kom med en mine som vanlig. forfatteren tenkte for seg selv. vet du hva. om jeg snakker med han blir kanskje dagen ødelagt, så jeg får bare skygge unna. så han gikk en stor omvei for å unngå å snakke med ham. nå er jeg forfatter tenkte han igjen. han tenkte på en av sine aller største stjerner innenfor forfatterskap. tenkte på at nå kunne han gjøre det samme. skrive bøker han også. stjernen het William Equibr. han hadde skrevet omlag ti bøker. romaner. og den nyutdannede forfatteren satte seg ned og drømte og tenkte om William. nå kan jeg begynne jeg også. nå er jeg forfatter sa han til seg selv igjen. han ringte sin mor og fortalte om at han var

ferdig forfatter. og så kjøpte han seg på kommando fra moren en notisblokk og begynte å skrive ned idéene sine. og det skulle bli en roman tenkte han. først må han ha et plot. jeg må ha et poeng og et plot. og så gikk han rundt og tenkte og tenkte på plott og poeng. han kom til å analysere litt mentalt den beste boken han visste om som nettopp var 'Asgeir Rugg på eventyret', som var en av det fineste bøkene han visste. poenget var jo ganske klart at eventyret tok slutt og fisken var fanget. enkelt. og plottet var jo på en måte en drøm og reise inn i tiden hvor Asgeir til slutt vant ved å fange fisken. og det var en fantastisk bok tenkte forfatteren. han begynte å tenke på sitt kommende forfatterskap. skal jeg tenke større eller bare begynne. hva skal boken liksom hete tro. han så en fugl som satte seg ned like ved. en fugl. du verden. han var romantisk i alle ting nesten. fugl for ham var liksom om noe flygende som om at en tenkte utover all mark. og liksom var som om en ørn tenkte han. og så skrev han ned på sine papirer plottet. plottet skal være en lilla farge sin utfordrer fra perler. som om en krig som skal åpenbare seg mellom fargen lilla og perler. det er et godt plott tenkte han. og så skal tittelen være 'Knus eller splitt'. og så skal det ende med at en helt blir mester i enten knusing av perler eller splitting av lillafargen til to andre farger. ja det er et godt plott tenkte han. og avslutningen skulle være åpen slik at han kunne kose seg med å la historien leve i usikkerheten også for ham selv underveis. og så begynte han. første setning forblir usikker for oss.

så kom der en spesialsykepleier i psykiatri som var med på korrupsjon. hun var blitt ganske så stygg i trynet kan du si. og så måtte den stakkars mannen som var et offer ut til dette vesenet. hans navn var Finn Sedam. han skulle snart ut og måtte ta med seg noe greier. og så var et trusler samtidig av alle slags djevler som er sinnsyk og korrupt. og så skulle de forsøke plage han så jævlig de kunne samtidig. korrupsjonen skal ta slutt sa Finn Sedam til seg selv. er du redd for å snakke sa en djevel. og Finn bet tennene sammen. ikkje faen om de skal få leve i denne verden med en slik korrupsjon. så fikk Finn en tekstmelding og skulle ut. og så kom Finn hjem igjen og det var merkelig hvor gale det var. psykiatrien

selv hadde blitt djevler som plaget Finn og påstod at han måtte ha medisin. så var det altså kun Finn altså som var frisk blant dem, og djevlene syk og de truet ham med sprøyter også. en fullstendig korrump psykiatri som plaget en god mann både mentalt som djevler og i tekst i psykiatrien. en liten boble med hat prøvde de å lage til mannen. men mannen fortsatte og koste seg med å hevne. han kom til å hevne og kom til å hjelpe alle i regionen med å bli frigjort fra psykiatriens korrupsjon. det er det og videre så er det slik at Finn ble noe stort også. etter at saken var ferdig og han kom ut av psykiatrien, så begynte han med en kjekk sport. han begynte med marathontløp. og han løp og han løp og han løp mye. trives du med marathontløp Finn. ja jeg trives veldig godt med marathontløp. jeg liker marathontløp. en gang ned lunsj så kom en korrump djevel fra psykiatrien og sa at han var på rehab når han løp marathontløp. Finn knuste til han med neven. og ikke så mye annet skjedde. djevelen sluttet å være djevel. og så videre så vant han et løp til og med. han vant. og fikk medalje og mange priset ham for løpingen. det er kjekt å løpe sa han til seg selv. jeg liker å løpe. ja. det gjør jeg. jeg liker å løpe og koser meg med løping. og nå skal jeg ta meg en tur til skogs og pisse på et tre uten at dere vet det. hvorfor sa du det da. tuller. han hadde fremdeles humor.

så var det en del ulike ting igjen. men det viktigste var et instrument som var helt nytt. mange var skeptisk til selve instrumentet, men det var et spennende instrument. og instrumentet, var så nyskapende at det viktigste med instrumentet var å ikke spille dårlig. så kom der en spiller som skulle spille første melodien. og det viktigste med melodien var at den skulle spilles med natur i bakgrunnen. instrumentet stod på en haug med mose på. og så satte spilleren seg ned. og det stod omlag hundre mennesker rundt ham. og rundt ham stod det omlag hundre mann. og rundt ham stod det omlag hundre mann. og det viktigste var at han skulle en tur til bingen først. han elsket en gris skjønner du og mantraen hans var å først hilse på grisen, og så gi ham et godt kyss i nakken. så gikk han ut av grisebingen klar til å spille. han satte seg ned på haugen og satte igang de første tonene. så var der flere toner. så gikk noen i

gruppen og det så han. da stoppet musikanten musikken. og så stilte seg opp og spurte de ved å nesten skrike høyt. hva gjelder dette. skal dere gå. gå fra musikken som nå danser i deres kropp. da gikk det noen til. fordi de synes det var så teit sagt. musikk som danser i kroppen. nei takk. og så fikk han svar fra en av dem. det var et så teit instrument. hadde du spilt fele, piano, flygel, gitar eller noe lignende så hadde vi hørt på. da gikk mannen raskt inn i grisebingen igjen og tok frem en fele som hang like over grisen. og kysset grisen raskt i nakken en gang til. se her sa han høyt til alle som var på vei til å gå. her er fele. og så kom alle tilbake. og stod der. hundre stykker. og så spilte han fele. og spilte en kjent melodi. så sa han etter melodien. ja det var noe annet. ja det var det. det var fint. så klappet de til mannen. og mannen spilte bredt. og bukket.

så var det en tid. og en mann som fikk seg ny klokke. han fikk den av en mann som var spandabel. han var alltid rik på deling og det å gi fra seg ting for å være venner med andre. han trodde jo det fra barndommen at om han gav ting til sine venner så ble han ekstra gode venner. men det var slik at det skulle vise seg å komme et skifte i den mentaliteten. han kom til et sted. og gav altså en klokke til en mann. og mannen tok imot klokken. så spurte han giveren. ikke av blod som på en pose, men han gav en klokke til mannen. så spurte han. hvorfor gir du meg en klokke. jo fordi jeg vil bli bedre venn med deg. så smilte mannen som fikk klokken. helt greit det tjommi. da er vi kamerater vi to. så så han på klokken og tok den på armen. takk for klokken forresten. jeg er glad i deg mann. du er en snill mann. du er ikke akkurat noen kapitalt. nei. kapitalister det er et folk vet du. ja det er det. hva synes du om kapitalister da. jeg kan presentere en kul idé jeg har funnet. de to gikk avgårde mot noe. en kafé eller noe og snakket som tjommier flest. alt mulig etterhvert. nå kapitalister. om du ser på hele det kapitalistiske system som helhet. så er faktisk kapital gjeld. og formue det motsatte. slik at om en er kapitalist så er det gjeld en fokuserer på ikke formue. nesten som deg. ja slik er det faktisk. er du sikker. nesten. jeg har jobbet med det der og har sett det. formue er jo bedre da. en kis som liker

formue liksom. da ville du kanskje ikke gitt meg klokken fordi da ville du kanskje spart på den og samlet formuen din. ja ja. så gikk de inn på en kafé og koste seg. hva skal du med skiver da når en har burger. de lo. og kjøpte seg to store burgere. og så preiket de mye. satt i timesvis. satt der. snakket. koste seg. hygge. og så på kvelden gikk de på byen, drakk og traff alle slags kvinnfolk. en fin kveld.

så var det en kunstner. han hadde med seg en tjommi. tjommien fikk et sete. kunstneren hadde tatt ned godstolen på rommet der han tegnet og malte. og så hadde han klar noen pils og litt nøtter og sånt. så satte kunstneren seg ned og koste seg med å skulle rigge seg til å male. han gjorde klar noen børster og farge. han hadde så jævlig peiling på utstyret så kompisen sa at kult å se hvor dyktig du er med utstyret. kjekt å høre. denne penselen her bruker jeg ikke så mye. det er en helt ordinær pensel til litt sånn flikking og sånn, men når en trenger flikking. men denne er den jeg bruker mest. denne typen kan brukes til alt altså. maling. linjer. prikker. skygger. alt. utrolig altså. så tok komisen seg en slurk. og knasket på noen nøtter. så hva med malingen da. skal du male noe spesielt. nei. jeg har ingen planer. noe du kunne tenke deg ble malt. nei ikke sånn noe spesielt som jeg tenker på. det er liksom sånn med malerier og meg så er det sånn at jeg aldri liksom har sett noe særlig maleri. en har jo de kjente vet du. og så de litt mindre kjente. og maling i kirker og alt det der med utdanning vet du. men det er veldig personlig med maling. en må lære litt selv også. du kan jo mye du. har du hørt om Øystein Amletto. han er jo skikkelig dyktig. Amletto ja. ja ja. jeg så han på fjernsynet faktisk. han kan jo eksresjonismen, og spesielt bygninger. ja. han er god. kunstneren fortalte litt om de mest spesielle teknikkene til Amletto før han satte seg til å male selv. så begynte han. malte og malte. og tjommien drakk og drakk. kult. kjekk situasjon. og så kom motivet mer og mer og tjommien lo. en kvinne. en kvinne på tur på byen. med de lette klærene. han skulle få maleriet etterpå. kunstneren var i oppfatning av tjommien kanskje kunne hjelpe han med kjærlighet og han var forelsket i en kvinne i byen som han visste av og til var på fest til tjommien og tenkte at om han letter litt på trykket og gir han et sånt

bilde og det blir snakk så kanskje kunne han få litt sjanse. så det var skjørt. høye hæler og en topp. om magen visste eller ikke er jeg ikke sikker på. og så sa tjommien. jævlig fett bilde mann. du skal få det. vær så god. så gikk tjommien hjem og hengte maleriet opp i stuen. og hva som skjedde ved neste fest når kvinnen var der og kanskje kunstneren er usikkert.

hvordan var det sa en god mann. nei jeg er hundre prosent imot homofili. det som er viktig er å være kamerat. venn. vennlig. støtte hverandre. hærmenn sammen i hær og sammen i arbeid og alt mulig. det er det viktige. der har vi enormt mye felles. javisst. de hadde dusjet etter en svømmetur. det var litt kaldt i vannet, men de brydde seg ikke. brydde seg ikke noe som helst om temperatur. noen skikkelig tøffinger. noen som satt på sidelinjen. noen folk fra kulturen satt å snakket om kultur og verden og det å prege verden og så det på mennene at de anstrengte seg kanskje litt for å unngå å ta innover seg selve møtet med det kalde. men de var tøffinger som sagt. så de fra kulturen sa et uttrykk som de ble enig om. det der er kult det der. vi trenger tøffinger i samfunnet. den mest radikale blant folket for kultur som satt å så på sa enkelt og greit at jeg er uenig. vi trenger ikke sånne brutuser i samfunnet. og så begynte en debatt på sidelinjen. samtidig som debatten pågikk kom de to mennene opp på stranden og gikk inn i dusjen. han ene var en enormt observant spesialjeger. så han fikk med seg det hele med gjengen at de hadde begynt å snakke om de, men brydde seg selvsagt ikke. han andre mannen så det at han gav et blick mot gruppen like før de gikk inn døren. hva ser du på. nei ikkje noe spesielt sa han. og så gikk de inn i dusjen og dusjet og varmet seg i dusjen. det ble ikke noe snakk om temperaturen. så gikk de og kledde på seg og så kjøpte de to pølser etter svømmeturen. og så gikk de inn i hver sin bil og så kjørte de hjem. spesialjegeren hadde en kone. og hun var alltid hjemme. han hadde tre barn og ulike aldre selvsagt og konen var alltid snill med jegeren. og så hadde hun faktisk laget middag klar til litt senere da han hadde spist pølse og så barna kom og tok imot faren nesten med salutt. nei da. ikke salutt. men det var skikkelig ordentelige fokuserte barn som

satt å spilte spill på fjernsynet ofte og leste ofte og hadde et veldig godt liv. den andre mannen hadde en samboer og de hadde to barn sammen. og de hadde et godt liv alle sammen. gruppen for kultur ble ferdig med debatten angående om det var nødvendig med tøffinger i samfunnet eller ikke. og skrev alt ned på papir.

så var det en mann som var hærmann. han var stolt. sterk. og en gruppe hadde han klart å gjøre noe med som ingen før hadde gjort. og det var noe som han ble respektert for. og så var det slik at de aldri hadde gjort noe annet enn å være. og ikke bare langt unna. men så kom en slange. fremfor mannen. og han lurte på hva han skulle gjøre med slangen. vi vil sa slangen til ham. men vi vil ikke sa slangen til ham. og han elsket det. han elsket alt i sitt liv hvor han var. og følte på slangen og var der som slangen var. og hadde full kontroll over sitt eget liv. det var det viktigste. og det som slangen gjorde var at den først gikk til én side og sa noe. og så førte hærmannen slangen til å snu seg over til den andre siden. og så løftet slangen hodet oppover og som om stod med fremre del av seg. og der stod den. nei en kunne ikke kalle det temming av slanger annet om en er en av de klokeste. om en er en av de teiteste i hæren så sier en kanskje at det ikke var det eller begynte med kritikk. og så når hæren var ferdig så stod slangen der fremdeles. og ingenting mer skjedde. men slangen hadde fått seg en slik tiltakende bevegelse mot den ene siden som hærmannen la merke til. hva er dette visste ham. men han gjorde ingenting med det. og han lot det gå. og han lot det ikke gå. det var livet å nyte livet. nyte situasjonen omkring slangen. og slangen gikk videre og var der. og så begynte slangen å si at det var på grunn av hærmannen at han gjorde det og skyldte på hærmannen. da lo hærmannen. en slange som påstår at jeg er årsaken til at den beveger seg. er det mitt liv liksom. nei. det er ikke mitt liv slange. mitt liv er å nyte at du faktisk holder på med noe som jeg liker. og det er det som er situasjonen. hærmannen gikk så ut av skogen hvor slangen faktisk var. det var en skog som hadde kallenavnet 'Kvileskog', men der en fant slanger der som ikke hvilte. og det var ironisk. en ironisk skog. det var derfor skogen også het 'Ironisk Skog' på enkelte språk.

en del djevler. så kom en dommer til stedet. det var fint sa mannen. jeg liker dommere. jeg elsker også diplomater. da kan vi få orden på ting. så dommere og diplomater er det beste som finnes faktisk. så djevlene måtte sitte seg ned på ti stoler. og dommerene og diplomatene gikk rundt djevlene. og så an situasjonen. hva har dere gjort galt da spurte dommeren djevlene. diplomatene spisset ørene. vi har syndet ikke vel. lyger dere spurte dommeren. ja. en synd. en gruppe torturister. de kom inn og slo til ryggen til hver djevel fem ganger med en stokk med spiker i så blodet rant. er dere fremdeles syndere nå. nei. hva med historiske synder i fortiden. oj sa de. da er vi nok syndere fremdeles. torturistene tok frem en stokk med spiker i og slo ti ganger i hver rygg på djevlene. og så angret de seg på det de sa. dommeren satte seg ned litt unna djevlene. dette er utrolig tenkte diplomatene. dette er så djevlske djevler at de sikkert aldri kommer seg ut av synden. og så kom en god mann inn og gikk ut igjen. når han så djevlene og hele situasjonen så gikk han heller å kjøpte seg en burger eller noe fast-food. og så videre så er der slik at når det gjelder fising så tenkte den gode mannen at jeg går heller å fisker litt. dette gidder jeg ikke å være med på tenkte han for seg selv angående djevlene. og så videre så ble djevlene i rommer der spurt om hva som var det verste de hadde gjort så kunne de begynne med det. de fortalte om alle slags synder hver for seg i tur og orden. den ene fortalte at den hadde voldtatt en mann. og da fikk han et slag i ryggen igjen umiddelbart. og så den andre fortalte at han hadde ranet en ung mann for sin leilighet. da fikk han umiddelbart et slag i ryggen. djevlene spurte til slutt om hva straffen skulle være. da snakker vi djevler. da har dere fått i mente moral endelig. dommeren smilte veldig lett. han var ikke kjent for å akkurat glise. så han sa for seg selv at nå har jeg disse. djevlene begynte å bli litt roligere og satt der roligere. da dømmer jeg dere til noe arbeid karer. djevler. dere får jobbe for oss i samfunnet. dere får hver sin stilling og så jobb.

så var det én ting som skjedde. det var at når en faktisk ikke hadde kjærlighet eller da en eller annen form for narkose. så skjedde det

liksom ingenting. narkose. eller pati. eller feil innstilling. psykopati kan en kalle det, men om en fokuserer på selve vanen eller lettheten, liksom at en liker sykdommen sin på en eller annen måte. så kan sykdommen medføre at en går i en eller annen form for automatikk. jeg kan nå ha ulike gode lettheter jeg på en måte, og så gå vekk fra de til fordel for andre kanskje bedre ting eller vente til noe annet skjer som kanskje er bedre eller en annen tid. men de syke her er så syk at de ikke klarer å gå bort fra innstillingen eller lettheten som de holder på med. sykt å se på. så det er merkelig hvilken inspirasjon og uvilje de representerer som ikke kan velge. det å ta valg med sin egen vilje er viktig. veldig viktig. og det er en egenskap jeg har. ikke disse pasientene som plager oss, de klarer jo ingenting. de ligger å dveler i en eller annen form for psykoselidelse eller lignende som de ikke kommer seg ut fra med ulike sykelig innstilling. det er jo bare å jobbe eller komme seg i en eller annen form for aktivitet eller lignende. som jeg. og så er det ikke så mye mer å gjøre. men hvilken inspirasjon der kommer en god ting. hva er motivasjonen. hva er opphavet. hva er punktet til disse pasientene. de har alle slags ulike merkelige oppdrag. hva er oppdragets opphav. det er spørsmålet. og akuratt idag utsa den ene seg til å være leder. men jeg vet ikke jeg. en kan kalle opphavet for disse oppdragene disse pasientene har W. Ascend. og alle oppdragene kommer fra Ascend og alle ting som de vonde pasientene gjør kommer fra W. Ascend og han skal straffes.

så var det en god mann som tok det med ro i sofaen. så kom en tjommi og slengte seg ned ved siden av. han hadde med mer pils. jeg hadde kun én igjen så dette er jo jævlig bra greier mann. og så så de på fjernsyn i noen timer med pils i neven. og rapet og promptet litt. helvette så jævlig den fisene der stinker mann. den ene klaget på den andre sin fis. men det varte ikke så lenge. så tok han seg en slurk og glemte alt. og så fortsatte hele showet på fjernsynet. så begynte de å preike om ulike ting og snakket. og drakk litt mer. så var det hele over. så gikk tjommien og den andre satt igjen alene foran fjernsynet. der satt han. og skulle sitte der en stund. han så på ulike program og vesen på fjernsynet. sa ingenting.

nei. han gikk å hentet seg noe mat ved en anledning og tok med seg en chips fra hyllen og satte seg ned igjen. sa ingenting nå heller. bare satt der som vanlig og så på fjernsynet. og så litt senere på kvelden kom faktisk tjommien tilbake med mer pils. og satte seg ned i sofaen som vanlig. og de hadde da plutselig tre pils hver. og de drakk og tenkte på fjernsyn og så på fjernsyn og snakket. så kom de inn på et emne. det emnet var at han ene lurte på en kvinne. og de snakket i hele ti minutt om det emnet. og så var det stille igjen fremfor fjernsynet. tok det med ro og spiste litt chips og så på fjernsyn. så kom et kult program som de begge likte. det var om ulike dyr i Afrika. og så på elefaner og apekatter og løver og alle slags dyr i Afrika. og så var det andre program etterpå. og de satt der og han ene satt litt foroverlendt i sofaen, men så lente han seg tilbake i sofaen etterpå, og promptet kanskje litt. men det gjør ingenting. han andre kommenterte nett. sånn er det bare tjommi. vi kan ikke sitte å holde inne. så vi har regel. bare å prompe så er vi ferdig med det. ikke noe stress. så satt de der inntil pilsen var drukket opp. og så gikk tjommien hjem og la seg i sengen sin.

skrangling. mange innspill. har på fjernsynet. musikk. eggene steker. det er mye på gang. så absolutt mange grunner til å gå gode idéer. det er det beste som finnes. det er å skrive. det er så falskt sagt at det føles som om en sannhet. skrivning er arbeid. sånn er det. det er ingenting en kan gjøre med det. en går ikke herion gratis bare fordi en trykker på et tastatur. nei, en må ha kokainrusen langt unna tastaturet sier de sparsommelige. få det på. få festen igang kom med noe stoff for faen. nei da. det er rolig. det er bare å satse på at en får ordene ned og at de smeller av og til. det er ikke alltid de gjør det. så nå er det å sjekke eggene vet du. men så var stekepannen for varm. helvete med venting. men jeg er tolmodig, men spennet i situasjon river i min sjel. satans verk å vente så lenge når platen er på så stekepannen gløder. det er jo helt utrolig. nei. si til deg selv om stekepannen er blitt for varm så eggene ville blitt svart fullt ut, at det er bare å vente litt. ja. sett pannen til side. og så etter det stek ferdig. fordi det er slik at en faktisk må sitte å skrive om en skriver. slik er det bare. fordi når en faktisk ikke kan steke

skikkelig så må en vente. sånn er det bare. men så kan en få det til igjen ved å bare vente. og da kommer en til det litt senere. og så ord ned på papiret. så var den jævla maten spist opp. neida frokosten var bra den selv om ingen koone nødvendigvis var der. men det var kjekt. godt. smakte spesielt godt med plommene. så er det tilbake til skrivningen. ja da. intelligens og skrivning. enkelt. tenk jobb folkens. tenk jobb. og jobb og trives. sånn som meg. det er jobbing som er sentralt. og så skrives ord for ord for ord ned på papiret og det er bra. mennesker ja. kommer en del inn i teksten snart. ellers så er det nå å bare fullføre avsnittet. og så fortsette og gjøre jobben. og så skrive ferig. avsnitt for avsnitt. historie for historie. og så videre.

så var det videre og det er ganske mange idéer. hvorfor er de beste idéene hatefull. det er som om jeg får lyst til å drepe de som kommer med idéer. nei da. men en filosofi i idéfagene kom til lunsj sint. han satte seg ned på en benk. hvorfor i helvete ser du sånn på meg. er du ikke filosof. jo jeg er jo filosof. men jeg har fått et sånt spenn i meg idag. jeg må rette på brillene. han tok ned brillene og tørket med en fille han hadde i en av lommene. og så sa han til den andre. er du sikker på at du tørr å sitte her. ja. dette er ikke akkurat en farlig plass å sitte. er det ikke. nei politiet kan tilkalles hver eneste stilling i landet så om du sliter med dine spasmer så tror jeg du får roe deg ned. ja. da kan jeg roe meg ned. hva feilte deg da egentlig. jo det er en elev som påstår han er meg og gjør min jobb så det blir så mange idéer som skurrer. hva mener du med skurrer. nei han påstår jo han er meg og så er jeg den jeg er og er den som gjør jobben. jeg har jo utdanning og alt og er jo filosofen vet du. og eleven sitter å sier han er meg. nei elevene må lære seg å si at de er elever og ikke filosofen selv. ja sånn er det. hva jobber du med da. nei jeg jobber med filosofi innenfor elektronikk. det har jeg ikke hørt om før. jeg er en engel. og du bare ser meg. ja. sånn er det nok. filosofen for idéfagene satt plutselig alene i sitt sinn på bordet og spiste. ingen hadde heldigvis hørt det fordi han plutselig glemte seg og kom til å tenke på seg selv og engelen. men engelen gikk. og så satt filosofen der alene. han var ikke kjent for å være litt sånn på kanten og litt sånn

nevrotisk, men den dagen var han det. og ellers så skjedde det aldri mer igjen. han tok seg sammen ved å avslutte måltidet. og så gikk han inn til forelesning igjen og gjorde som engelen hadde sagt til ham. han skjennet på eleven. spurte han hva han het, og så satte han ham på plass med noen spørsmål. så roet alt seg ned etterpå.

nei så er det mer jobbing. det er kjekt å skrive om. det er jobbing som er livet. det er sentralt og essensen i livet. om en ikke har en jobb så er en jo syk. syk mann. en er ikke syk om en ikke har en jobb. vel. hva mener du med det å bare sitte å slurve med all slags tanker og vesen uten å jobbe da. han ene i dialogen eller da krangelen het M. Sigg. og den andre het E. Wergu. og Sigg sa det med en sigarett om munnen i pausen på jobb til en som han kjente altså som het Wergu at det var sykkelig å ikke ha jobb. hva mener du egentlig. jeg er sterk uenig. han slo faktisk i veggen også. og løftet en bygning like ved å kastet den ned i en sjø. nei der ser du. du er jo stekende forbannet mann. det er sykt å ikke ha jobb og være så jævlig sint som du er. ikke sykt. men kanskje var det litt mye på en gang ja. jeg kunne jo tatt meg en sigarett jeg også og så etter det gå til verks med å gjøre noe annet som straff. hent den bygningen igjen mann. jeg må snart tilbake på jobb. vi tar sigaretten først så henter jeg bygningen etterpå og setter den på plass. bra. hva jobber du med Sigg. jeg er tømrer. helvette så kult. bra. du er en god arbeidsmann Sigg. ja det er jeg. har jobbet hele livet. faktisk hele livet. du da. nei. jeg er ikke sikker på hvilken jobb og så blir det litt sånn vet du med fjernsyn og spilling eller drømmer eller tanker om det jeg har absolutt mest lyst til å gjøre. hva er det da. nei jeg vil ikke snakke om det. ikke snakke om det. hvorfor ikke. faen til helvette sa han først veldig skarpt, men så roet han seg ned midt i setningen. du spør. jeg røyker. nei jeg liker jobbing, men har så mye annet å gjøre. arbeidsmannen så at han ikke kom helt til poenget med hva han holdt på med eller egentlig hadde lyst til. fint vær idag. ja det er bra. så hva ellers. hardu gått på skole Werge. ja jeg har gymnaset. gymnas er bra. men det er jo litt åpent vet du. ja en må finne noe å gå videre med ellers er det jo ingenting. ingenting mann. jo litt er det. vel så du kampen igår.

ja. jævlig kul kamp. skikkelig kul kamp. jeg vil vare like før jeg får på arbeid igjen si beklager for at jeg sa det var sykt å ikke jobbe. alt i orden mann. jeg skal hente den bygningen og legge den på plass så alt er i orden der. vi snakker mann.

så var det inn på guddommelige. men så ble det panikk igjen. skal jeg liksom skrive om gode idéer som kommer på sølvfat eller et fat av gull. ja. det er slik vi skal ha det. så vi skal ha vekk disse følelsene av å bli skiftet fra det ene til det andre. vi skriver sammen. alle sammen. alt for det gode. og så gir vi gass med skrivning og jobbing eller bare sitte hjemme og leve livet, ja hvorfor ikke. og så blir alt så bra. og det er enkelt å få til. en tømmer. en snikker. en elektriker. en forfatter. en blogger. alt mulig på en gang. dette er livet folkens. ja. skrik nesten. brøling for å få det kult. sånn er det. og da går vi videre hva skal vi gjøre. jeg skriver disse ordene igjen. ja det var en nevekamp i byen. oj. oj. oj. det gikk galt. det ble krangling og lovbrudd som påfulgte. det er jo greit. det er sånn det skal være. om det er krangling så best ender det som nevekamp. og så en ned og en opp. sånn er det i byen vår. ja. så det en må passe seg for det er ord og krangling om en ikke vil slåss. det er livet. det er byen. det ble kalt den harde byen. ingen turister kom til. og færre og færre menn ble det bare. sånn var det bare. og så noen bautaer som stadig kranglet inntil seier og da kunne de fortsette å diktere. så det var vel omlag en fem menn igjen i byen og noen millioner kvinnfolk. men det var en to-tre kvinner også som hadde kommet innenfor kampen. de ordet og dikterte og var ikke redd for å slåss. de hadde våpen også noen. så det var liksom de som styrte byen. byen hadde kallenavnet Diktatoriet. det snakket de om i alle verdens land og byer. ingen som ville reise dertil. det de lurte mest på var elven midt i byen. det rant nemlig en elv som hadde kallenavnet Elven midt i byen blant alle disse millionene kvinnfolk og en håndfull menn som de to-tre kvinnene kalte de, men som de andre kvinnene som slåss også og lett gikk til kamp visste å fortelle om. så en dag så skulle noen fotografer fra et fjernt strøk komme på besøk for å ta bilder av elven for å dokumentere den og lage en reportasje. Elven.

så til en slager i litteraturen. en ny bok kom ut. og det ble en klassiker i byen. den nådde aldri ut til andre byer. en koloss. magi. storhet. var den for stor på en måte. den ble aldri oversatt til andre språk. merkelig. var det innhold som fikk andre strøk til å mislike den eller hva var det. innholdet var i alle fall enkelt sånn egentlig. det var sjefen vår. og han var enehersker. het Erik. og han var jo umåtelig populær, kunnskapsrik, og en av de som virkelig var best i verden og kom til å erobre hele verden og overgå alle byer. det var jo ingen i tvil om. alle hadde av og til en liten utgave av boken på innsiden av jakken. og boken var til og med statuert med en statue i byen. så en kunne se boken der. i alle fall noen linjer. og når en var på bussen og når en var på jobb så kunne en lese litt i boken for å liksom se fremover. tenke ut om en ville. som en seilas. boken. stor. unik. mesterlig. så skulle en mann ut til en fremmed by. og så se om han kunne få den oversatt. og han reiste til byen og snakket med en del mennesker der. så til møtet. de rigget seg med mat og ananas og med te og kaffe og de hadde litt alkohol til og med stående til etter praten. mannen åpnet boken og begynte å fortelle om Erik og alt Erik skulle gjøre. da ble den ene rundt bordet litt tvilende og de kom inn på politikk. så. skal de overta byen vår med denne Erik også da. ja. det står i boken her. har du ikke hørt om politiske program. dette er en helt hinsides politikk du tenker deg å kjøre med denne boken. det ble ampert rundt bordet. mannen var helt alene imot en gruppe på vel fem mann. og de så ikke akkurat ut til å ha tillit til planen som stod i boken. skal du velte inn over byen med makt altså som du nettopp leste. de ble sur i ansiktet alle sammen. det er Erik sa han bare til de. så sa de for seg selv først ute på gangen. nei. denne boken kan vi ikke akseptere. denne boken kan vi ikke oversette til vårt språk. så vi får satse på at den boken aldri kommer ut på vårt marked. den sprer liksom propaganda som er farlig for folket vårt. tenk om unge og alt mulig. nei. den boken vil vi ikke ha. de gikk inn igjen. nei boken skal vi ikke oversette til vårt språk. beklager. så gikk mannen hjem igjen til byen og laget fest for Erik og boken sammen med folket sitt og de bare fnøs av vurderingene til den

fremmede byen hvor de var kommet og leste opp noen sider fra boken på festen og fortsatte.

notatet. det hadde fått kallenavnet Legendebrevet. ingen visste hvem som hadde skrevet det, men om en leste det så ble en magisk i stilen som de sa. en ble spesielt populær blant kvinnfolkene i en spesiell by og to ulike tettsteder. det var som om en ble dradd dertil og gitt et kyss hvert sted. så notatet kom faktisk tilfeldigvis flygende i vinden når en kul gutt skulle kjøpe snop et sted. han så tilfeldigvis notatet i farten. og tok det opp. og hadde bare såvidt lært seg å lese så han brydde seg ikke så veldig mye om det. han gav det til en venn som var åtte år gammel. de to møttes tilfeldigvis i byen der han skulle handle. og han leste. det stod statusen din er en legende. statusen din er en legende. og så ble han varm som om en deilig nordlig vind om brystet og videre. og så følte han som om han fikk tre kyss. han måtte. hvor fikk du dette fra min gode venn. jeg fant det her borte sa gutten. men nå skal jeg videre og handle snop. og så skal jeg videre og hjem og spille. gutten tok med seg notatet i lommen. og leste ofte. det var magisk. han forstod det var noe stort med notatet. hvem kunne ha skrevet det tro. gutten fant det og gav det til meg. han visste ikke om han skulle si det til foreldrene. nei ikke helt sikker hva han skulle gjøre med det. skulle han vise det til andre eller spare det selv. han møtte en eldre mann han ofte snakket med i byen, og han følte det samme. du verden. dette er store ord. så kalte han brevet Legendebrevet. dette er en legendarisk setning. hvor har du det fra. jeg fikk det av en venn av meg. har du noe råd for hva jeg kan gjøre med et slikt notat. nei jeg vet sannelig ikke. det er i alle fall noe magisk med det. jeg vil tilråde at du finner ut av det selv. han tok vare på det og benyttet det til meditasjon i hele oppveksten. han holdt det for seg selv og det sluttet aldri å virke. det var akkurat det samme som skjedde hver gang. en deilig varm bris påfulgt av tre kyss som kunne føles. og så gikk han videre i livet. han glemte hele notatet. fikk seg jobb og kjæreste, og barn og familie og hus og alt. det var først når han var noe rundt åtti år at han kom på notatet igjen. han hadde helt glemt det. og så

når han kom på det sjekket han. alt virket som før, og han gav det videre til sin sønnesønn.

er det noen kunstnere her og en gitarist skrek en god, men litt redd mann. vi har behov for musikk og et bilde. det var et sluk i samfunnet som få kunne mette. det var lidelse. det var uvær. det var bare kringel og kamp og slåssing. samfunnet holdt på med å gå under. det gjaldt store deler av verden. et stort område og nylig hadde flere perioder med torden falt som ukontroll over mark. så tenkte en god mann for seg selv en dag. en løsning kunne komme. han fikk nesten panikk for å ikke lykkes. et maleri og musikk kunne være løsningen. ja. han løp til sine venner. kolleger. til rommet. bordet. og alle satt der og jobbet. og han sa for seg selv. at dette må være løsningen. for han var litt redd også, men like da han fikk en tanke om at det ikke kunne være løsningen så rev det i ham en tanke om at det det rette. det var løsningen. det var muligheten. og han jaget frem over bordet og sa at et maleri og musikk. en kunstner og en gitarist er sannsynligvis svaret. en rundt bordet ringte en kunstner. her. her har du kontakten. han er ekspert på maleri. og her er en gitarist sa en av musikerene rundt bordet. og de fikk organisert slik at musikeren fikk med seg en komponist til å komponere en ny musikk. og kunsteren fikk alt det han kunne drømme og planlegge var nødvendig for å male et maleri på omlag em meter høyt og det vanlige ordinære av skala i bredden. alt roet seg liksom. territoriet fikk en hvile over seg midlertidig. folk ble oppmerksomme på at noe var i emning. og interesse. økende interesse. kunstneren fikk et stort lokale tilgjengelig slik at alle som ville kunne komme å se. på kunsten når den ble utøvd og skapt. og musikeren fikk et eget stort lokale hvor der var som om en deilig kafé hvor han kunne komponere med komponisten det som var tanken. og de to jobbet hver for seg på to ulike steder. barn begynte å hyle for seg selv av og til fordi når de sysslet med sitt var så glad, og foreldrene roet de ned så de ble rolige og været skiftet. kunst og musikk. og musikken skulle lages til maleriet og maleriet til musikken. og hva bildet ble og musikken ble er usikkert. men de to ble samlet i ett stort lokale hvor musikken ble spilt til fremvisning av

kunsten og der gikk drømmen til folket i oppfyllelse. det var fremtiden. fred.

så var det kun for å liksom imponere. komme med et snitt i en gruppe av folk sitt sinn. enkelt. sa mannen. bare vent å se. nå skal jeg hjem for å planlegge saken. kameraten hans var tvilende til hans helse, fordi han hadde alltid vært en grei mann, men nå skulle han liksom hjem å planlegge et snitt i sinnet til vårt folk. hva i alle dager er det som har skjedd med ham. det virker litt fjernt fra oss. eller hva skjer er det jeg som det feiler noe. noe jeg ikke har fått med meg eller. de to gikk fra hverandre. den ene kameraten som ble kalt Rab gikk hjem og satte seg i sofaen og skulle tenke på sitt liv for å se om det var noe han hadde gått glipp av, og Rib skulle hjem og planlegge et snitt i sinnet til folket. Rib satte straks igang. han hadde musikk i tankene, han hadde ord i tankene, han hadde tale i tankene og politikk. Rab satt å tenkte at alltid har jeg vært en grei mann. og lært av foreldrene mine og på skolen. men jeg har aldri hørt et slikt sitat før eller emne. er ikke det vold mot sinnet til andre da. og litt vulgært eller aggressivt. som om en gjør en synd. Rib hadde altså musikk, ord, tale og politikk i tankene og satte seg ned i en stol og funderte litt. han tenkte han ville få frem et budskap til folket som medførte at folket fikk minst én forbedring. ikke noe rolle om liten eller stor. én liten forbedring det er nok. ja. og så skal jeg tale om det. en kort tale, og der tar jeg med ordene så da slår jeg sammen oppgaven om ord til oppgaven med tale, og så når forbedringen først kan sees av folket så kan det spilles litt passende musikk slik at folket nyter poenget ekstra. da har jeg forbedring, tale og musikk. og så satt Rab, i sofaen, og forstod ikke hva han kunne unngått i alle disse årene, og gikk opp fra sofaen og stilte seg med spørrende uttrykk i vinduet og så over byen. han stod der i ti minutt. ingen tanker. tankeløs. spørrende. og Rib var i full gang han hadde funnet ut at det var en del problemer i jobbene til folk. der var nemlig slik at like når folk var ferdig på arbeid, så måtte de hjem, og akkurat når de måtte hjem så var det mange som måtte reise, og her kunne han lage et system for å sikre at det ble smidigere transport hjem. og han fant det. kalte systemet for Ribbie. Ribbie-systemet. og så skrev

han en kort tale om systemet og så fant han at en symfoni kalt Multi Wind Dreams var perfekt. og så rigget han slik at han fikk bestilt et orkester til hovedgaten i byen, og ordnet med hjelpemiddel til talen og alt. han ringte Rab. kom ned til byen jeg holder tale nå. og så holdt han tale og musikken spilte og alt var perfekt. folket hyllet ham for forbedrelsen av samfunnet. og stor jubel. Rib og Rab.

så kan du være sikker på at arbeidsdagen snart er slutt, og jeg begynner å få idéer om at jeg liksom ikke har noe mer å skrive om. latter. det er klart det er bare å ta frem granaten. den er der alltid tilgjengelig. mark. kast. smell. så det er ikke noe problem. men vi kan gå andre veier også. om en tar for seg et helt nytt kart. som har kallenavnet Huskeregel for Den Seirende. så kan det være at der kommer det en del viktige opplysninger til den som skal seire. og kanskje en gutt på ti år fant kartet i en gammel kiste. og tok av støvet. og elsket litteratur og geografi og satte seg ned nysgjerrige på sitt skrivebord. og så satt å studerte dette kartet med bryn. og så poenget. ja visst. sånn er det en vinner. akuratt der. om landet hadde vært slik. og strategien som dette kartet meg viser. kult. og så satte han kartet på plass i sin hulle og så gikk han på skolen. alt dette magiske før skolen begynte. og ikke før i voksen alder tar frem igjen kartet som politiker og strategisk utfører seieren og viser kartet til alle sammen. nei sa han jeg kunne jo ikke vise kartet til dere før. da ville jeg jo kanskje mislyktes. da ville jo jeg kanskje komme til å tape strategien. kanskje en gal person komme til å se poenget og ikke noe annet enn uhell ville skjedd. så jeg måtte holde alt hemmelig. og så noe fyrverkeri og massiv jubel som seirende. det hadde vært noe. men så kan det være andre ting å skrive om. en vet jo ikke. det er liksom smell, eksplosiver. fyrverkeri er fremdeles kult. nå er det faktisk i skrivende stund også nyttårsaften imorgen. da blir det nok en del smell. imorgen blir det nok noe smell. og ikke noe særlig mer enn det. og så er det tekst i avsnittet. ord for ord. og ikke så mye mer enn det. og det er skriving. og kjekke ting. og ikke så mye mer enn det. og det er setning for setning og det er skriving. og det er bare å skrive og det er fint. og jeg ser på

linjene så er det en markør som flytter seg som jeg skriver og det er veldig fint.

tortur for delte sjeler. en sel var blitt syk og ble sint når en forfatter koste seg med skriving. noen medforfattere var kommet til, og sen syke selen frådnet mot forfatteren og ville forsøke feste et torturapparat på forfatteren for å torturere eventuelle medforfattere om de var kommet i kontakt med hans nervesystem. selen ble knust til med en øks som vanlig. syke seler avliver vi som vanlig. alle lo av liket. like før selen døde lå selen blodig og så opp mot høyre salutt til en kaptein helt apatisk, men galent fokusert på jakt etter noe eller noen. ikke rart den ble avlivet. forsøkte å plage en god forfatter. nei. dette blir for galt vi må ha en god politikk omkring sel. så til noe annet. vann. sjø. hav. alle dyr i havet. fisker. skjell. all slags ulike skapninger. og det er fint. det er fint med sjø sa en dykker til en annen dykker. han skulle overraske dykkeren under dykking. han hadde nemlig en ny type flaske som kunne drikkes under vann. og han bydde på pils under vannet for å overraske en annen dykker. gjett om dykkeren ble glad. det ble fest. den andre dykkeren kom med en større overraskelse for han hadde nemlig med seg sprit på en sånn flaske. helt utrolig boblet det rundt hodet dykkeren. og så drakk de sprit og pils under vannet i sjøen og det var kjempekjekt. og så var det mye som skjedde. og det var mange ulike fisker som så at de var begynt å bli full og tullet på bunnen med all slags påfunn. en torsk kom forbi og så litt på de. hva er det de gjør på da. de ser litt forvirret ut. ja det er de. og så skjedde det videre at de sovnet på bunnen og druknet og en hai kom og spiste de. ja ja. det kom en tredje dykker. det er ikke så nøye dette livet. jeg er der jeg er og jeg er den jeg er alltid. og nå er jeg her og ser på dette spetakkelet av en situasjone med død. ja ja. sånn er det på bunnen. og så svømte han opp til toppen av sjøen og fikk medalje for å ha utført tidligere i livet allerede en torturteknikk som hadde kallenavnet Utslitt To mot noen vonde og fikk medalje og gratulasjon. en annen mann skal gjøre det samme, men det tar litt tid.

korrupt psykiatri påstår det å bli drept selv er psykiatri. noen ledere påstod de var inne i store strategiske tanker samtidig som de tapte et enormt territorium. frykt for flytende levende tilblivende tekst. vi skal torturere deg så du ikke skriver. vi skal gjøre deg sliten for å skrive. nå lærer han ting av oss. vi var før i buffer så ingen lærte av oss, men nå lærer han av andre. nei det er djevlene som lærer av oss og klikker mot meg når jeg er i dialog med mine venner. trussel om innleggelse. en tortur sluttet og psykiatrien truet umiddelbart med innleggelse, så det er ikke psykiatri det er en anstalt for tortur. det er bare oppguld sier noen om teksten her i avsnittet så langt. om jeg tenker positivt om forfatteren så dør jeg. menneskerettigheter. de prøver å presse meg med behov for å presentere ting i media for å unngå å dø. det er bare å ta det rolig. jeg er en magisk mann helt enkelt. og alle i byen er magiske. navn er det jeg som har begynt å lære meg. det ingen andre som har den kompetansen som vi vet om. sånn er det. så var det fjernsyn. værmelding og forskjellig på fjernsyn vet du. og så er det tekst. et spesialnotat. på fin farge med tekst. teksten ukjent. litt interessant. litt spennende. et navn. det navnet er veldig bra. et navn som er magisk. magiske ting. det skjer magi rundt navnet. og det er utrolig hvor magisk navnet er. så mer tull. notatet blir lagt i en lomme. og lommen er trygg. og ingen får ta den lappen. det notatet. det skal være trygt. og det skal være et sted hvor det er trygt og hvor ingen får døpe seg med navnet. det skal være kun mitt sa mannen eller gutten og det er sant. ingen skal få holde navnet. for om noen holder navnet så vil de ikke få holde det. da skal vi dra notatet ut av hendene på de og så si at de skal forsvinne og slippe det notatet. fordi notatet skal være mitt og navnet skal være mitt. uten diskusjon.

generelt drap av ord. en gal torturør ved navn Aksel Grannik. han var ikke nabo til noen. bodde alene i skogen. han hadde laget en maskin for å drepe ord. så Aksel om han ble sint på et ord så kom de til maskinen kan dere være sikker på. brev. aviser. notater. dikt. bøker. hva som helst. så kom de inn i maskinen og forsvant ut av denne verden tenkte Aksel. han hatet ord. mislikte ord. og ble så sint på ord at han hadde laget

maskinen. merkelig sa noen som kom på besøk til skogen. de gikk forbi den merkelige Aksel. hva er det for noe dette du har laget. han ville ikke si hva det var for noe. han holdt det hemmelig. han hadde blogg, men ville ikke fortelle om maskinen der heller. så han sa ingenting om det. de som kom på besøk satte seg ned ved maskinen. og så kom postbudet. med brev. så ble Grannvik sint. fordi han ville straks lempe det i maskinen. men måtte vente. han ble stresset. sint. så han jaget vekk turistene for å kalle de det. turgåerene. han tok en kjepp og jaget vekk turgåerene. de løp til en vik. og der ble de en stund. så hørte de en lyd av fresing. hva er det for noe tenkte de. de satt på en stein og tenkte på hva lyden kunne være. tenkning. så spiste de litt niste og fant ut at de både lurte på hva lyden var, og lurte på det om at de hadde jo rett til å være i skogen. så når de var ferdig med nisten så gikk de inn igjen i skogen. da så de såvidt at det fløy noe papir rundt huset til Aksel. og lydet stoppet. hva er dette for noe Aksel. Aksel pisses på seg. pisses rant nedover buksen. er du redd Aksel. Aksel sa ingenting. så de satte seg ned på noen stubber i området. dagen etterpå så kom postbudet igjen. og Aksel like hatsk. nå turde han ikke jage de vekk. så brevet ble liggende men han eksploderte nesten i vondt sinne. ble en sånn djevel at de kunne se det at han slet med noe. til slutt brølte han og skjøt med en hagle så turistene løp. de satte seg ned på avstand og kikket på Aksel skjult bakom en god busk. busken hadde forresten en veldig god lukt. helt super duft. og så så de det at han kjørte brevet ned i maskinen og kvestet brevet. de lo. de lo av Aksel.

skriv det ned ellers så skal jeg drepe deg. latter. det var koselig du. men én ting er fra med det. da er jeg forfatteren. jeg er også forfatter for djevler. ser dere. det er kult. det var Sondre Sliggeslabb. han hadde fått seg en labb fra en gammel vis geit. han brukte den til å klaske litt i bordet når han var greit og skrev. men når det kom djevler til så brukte han labben på en annen måte. da tok en salto med labben fordi da betydde det om djevlene kom med slike ordrer at han var en respekt forfatter også av djevler. jeg er forfatteren. jeg er geiten. jeg er den briljante. og himmelen var der synlig og hornene stakk langt opp i sky.

og så satt han med bena trygt plantet på jorden. og han skrev. skrev alle slags dikt. han skulle utgi en diktsamling. og den var trygg. diktsamlingen skulle være underholdning ved en ny type anstalt for djevler. de hadde laget et nytt hus i loven for djevler. og der skulle de gå rundt og lese diktene til Sliggeslabb. og så når det skjedde så var den første boken i de husene dikstamlingen og den fikk kallenavnet Knoting. det synes Sondre var en skikkelig god bok og et godt kallenavn. diktsamlingen var skrevet utelukkende når djevler inspirerte han til å skrive og alt var mot djevlene selv. og det var kjekt. det var god tekst sa han. hans mor var litt tvilende. er det ikke bedre da Sonde å skrive på inspirasjon fra godtfolk. han lo litt og tenkte på hornene sine. nei. jeg vet ikke helt mor om du er flink nok til å ta ansvar for mitt forfatterskap. moren het Silje Sliggeslabb. og hun lukket øynene litt igjen og sa til Sondre at jeg kan nå skrive jeg også. jeg kan tenke på forfatterskap jeg også. Sondre sa ingenting og løp inn på rommet sitt igjen. og fortsatte å skrive. om det ble dikt lik Knoting eller dikt lik andre dikt er usikkert.

det var en flaske som var umulig å ta helt ned i halsen så bunnen kunne sees når en smilte falskt. flasken hadde kallenavnet Umulius. og den var nå der den var. og den som hadde laget den var en stor flott mann. han var så flott at kvinnene kysset etter ham med ulike bevegelser til hat for noen få menn i en by. men andre menn synes det var greit. Umulius skulle ut på markedet. og et brev var laget til Umulius. brevet hadde blant annet en setning som sa at ingen kan noensinne ta denne ned i sin hals, fordi om du da smiler så kan den ikke sees i hals. og den var der. den var stødig. den var omlag på størrelse med en slik flaskepost. en flaske til flaskepost. Umulius. og så var det slik at videre så skulle den ikke brukes altså til annet enn som en slags drøm. den umulige drøm da sa noen. ja hvorfor ikke. det kan nå være litt vind i til mitt hår sa en mann. han likte kunnskap. og det gjorde andre også som var samlet i området og i lokalet hvor flasken skulle presenteres for første gang. et pledd var lagt over flasken. så kom der inn en gitarist eller fiolinist. og han spilte litt. og så kom videre der en del innslag av snakking. taling.

og et dikt om Umulius. diktet var så godt at alle forstod at flasken aldri kom til å bli brukt i noe hull som munnen og halsen. det var enkelt. fordi om en var blitt motstandig så kunne en aldri akseptere innholdet i det diktet. ordet er sterkt sa en mann som elsket kultur. ja ordet kan være sterkt, og det diktet er noe av det beste jeg har hørt. det blir umulig å ta Umulius ned i halsen sa de for seg selv. ja. så der var ikke så mye mer å si enn å presentere sa konferanselederen. vips. så var pleddet av og alle smilte og klappet. og så mot flasken og det partiet hvor flasken stod på. og så var det en del mat og spise og litt sånn før alt ble trekt tilbake fra presentasjonen og plassert i et rom. hva som skjedde med flasken er litt usikkert.

så var det handling igjen. en mann og en kvinne. kjærlighet. straks inn i ekteskap. og ferdig. raskt. det var nemlig slik i byen at det gikk en legende om en mann og en kvinne som hadde hatt en slik romanse at det var ikke kjekt å følge eller for mye å følge slik at alle i byen bare valgte en rask løsning for romansen. her skal det fortelles hva mannen og kvinnen hadde gjort får at det ble en slik situasjon i byen. det kom en poet. han sa det er helt sykt det de har gjort så jeg vil ikke skrive om det engang. de hadde samlet et rom med mange bord og mange satt som mer eller mindre publikum. men det var et aktivt publikum, slik at en kunne da del i praten om en ville. en annen poet reiste seg opp helt bakest og sa seg enig. det er vanvidd det de har gjort. ja. sa han og satte seg ned. så kom en taler som skulle klargjøre selve hendelsene i seg selv. så når vi ser på hendelsene steg for steg så var altså det første mannen gjorde som følger. drømmer. liv. arbeid. utroskap. vold. drikking. arbeid. drømmer. liv. altså så ser dere markant dette med utroskapet og volden blandet sammen med drikkingen som er problemet her. alle kvinnfolkene som satt ved bordene sa seg enig. kvinner kan ikke akseptere denne mannen. nei. vel, vi får da høre hva kvinnen har gjort punkt for punkt før vi tar en videre diskusjon. ro i salen sa taleren. så kvinnen hadde gjort som følger. ulovlighet. arbeid. utslettelse av en by. uro. løgn. dikt. snakking. arbeid. her der vi at det som er problemet med denne kvinnen er at hun har utslettet en by. og

hun drikker samtidig og har drevet med ulovligheter. hele salen kokte. og det ble en varm debatt. ro, ro, ro skrek taleren så høyt at han kunne. få ro i salen. sånn ja. nå er det tid for debatt og diskusjon. så får vi se hva vi konkluderer med til slutt. ja. så begynte diskusjonen og de skulle vurdere og drøfte og mange fikk gå opp og si sin mening ved talerstolen. og det ble ikke konkludert med det samme. men det vesentlige punkt de drøftet var om dette paret virkelig kunne stå for kjærlighet og drømmeri i byen eller ikke. eller om de måtte bli forsøkt tildekket. fordi parene i byen valgte jo å ikke bli en del av romanser og det ville alle i byen ha. både menn og kvinner. hva konklusjonen ble er usikkert. men vurderingen var der.

så var det en hvile i skrivingen. det er slik at skriving går lett nå. men jeg får lyst på en hvile. hva kan det være tro. er det at kroppen min er fullstendig utslitt som en rosin. eller er det at jeg egentlig er sterk som den sterkeste, men er bare litt trøtt. jeg trøtt skrek en mann. jeg er aldri sliten så vet du det. en annen mann sa at jeg kan da godt være sliten av og til, men jeg er da et menneske. ja vi er mennesker sa de to og drøftet ikke emnet videre. bare gå å ta det med ro i din seng om du vil. og så tok mannen og gikk til sin seng. så stod han opp fra sengen igjen. og begynte å skrive. og det gikk like lett nå. så da når han kom opp så skrev han. og tok frem et gammelt dikt. det var et dikt som aldri før hadde vært lest og ville komme til å lage jordskjelv i verdens litteratur og politikk. dette skal få meg til å leve litt tenkte han. nå ikke så veldig trøtt lenger. men en rus av herion på kroppen som fikk han litt trøtt kanskje. eller ikke trøtt kanskje. nei, herion eller ikke herion er ikke så viktig tenkte han. vi fortsetter med dette diktet. så skulle han analysere diktet og etter det så skulle han skrive et som var bedre for å være sikker på at politikken og litteraturen i verden ikke skulle bli problematisk fordi bildet av verden var så fint uten akkurat nå. så begynte han på diktet som han kalte for 'Fred i Tanken'. vi kan jo ikke ha dette gamle diktet som lager tull i nåtiden når der er så fredelig. nei. så han tok diktet uten egentlig å lese så veldig nøye og så krøllet det og kastet det vekk. og så videre så sa han til seg selv. nå er jeg en god forfatter som lager

fred på jorden jeg. en dikter av fred. ja. og så satt han på skrivebordet og koste seg med å skrive ned navnet sitt på et papir og legge det til side. og så satt han på stolen, lente seg tilbake og tok bena på bordet og armene oppover så han holdt oppå hodet. full avslapning.

så var det mer. nå et fjell ja. en granat. en granat ble utløst midt oppå fjellet. sprengning. ingenting skjedde. hva skal vi gjøre med dette fjellet da sa alle for seg selv som stod og skulle få til helvete vekk dette fjellet. nei. vi får se om vi kan rigge sammen litt mer sprengstoff. de hentet med en trailer ulik dynamitt og begynte å bore fra toppen og ned på fjellet. og så plasserte de grovt ned noe sprengstoff. så gikk de på avstand. og smellet gikk av, men det var bare som en symfoni av noen småstein som kom flygende ut av hullene. nei. så satte de seg til å grille for noe lunsj. det var ti menn og en kvinne som likte arbeid. så de satt å planla litt arbeid om hvordan fjellet skulle vekk. de grilltet grillpølser og noen snabber av svin som de hadde liggende i traileren. og så gikk tiden. praten. de glemte seg vekk en periode, når de spiste. snakket om alt mulig. men så var det en som ikke glemte arbeidet og kom på en glup idé. de skulle reise til et område i krig, og hente det sterkeste de fant av sprengstoff og bomber der, og så legge bare alt ut jevnt fra toppen og ned på fjellet. ja. sa de. en god plan. så de begynte med å kjøre. alle sammen hadde hver sin bil bak traileren. to eller tre stykk. to menn og kvinnen satt i traileren i front. og de andre hadde biler. så det var ikke så langt til nærmeste krig. og så når de hadde fylt alt med bomber og krutt så var det tilbake. og så bærte de alt opp til toppen. hvordan skal vi få avfyrt bombene da tenkte de til slutt når alt lå utover der. en hel haug med bomber. det var så mye krutt og bomber at det lignet et fjell oppå fjellet nesten. og så sa den ene. jeg røyker og kan tenne på den ene og så løpe. fint. og så gjorde de det. de andre gikk på avstand og slo seg ned på stoler. så tok røykeren opp en røyk og tente på. vi snakkes om litt. og så gikk han opp til toppen. tente på som planlagt. og så gikk han tilbake. og akkurat når han kom tilbake like i synet av gruppen som satt. så eksploderte fjellet så jævlig kult at alle fikk frysninger av mannen med eksplosjonen i bakgrunnen. han kastet stumpen til side.

V. Allworm. det ble ikke banesår av noe. så da tenkte de at de skulle bygge en makk med alt mulig i. som om en orm med hatefulle ting inni, og så hoppe på folk som en orm. det var noen pasienter som ble drept. de ble skutt av en god hærfører til slutt. men makken hadde et midlertidig liv før døden. Allworm. som om en makk som absorberte vondt. og så drev å løy om alt samtidig. det er øksen til D. Nasad som har gjort det. det kan du være sikker på. ikke tull med Nasad. og så hva skulle midlertidighet av skjebnen til Allworm bli tro. det er ekkelt å se på denne makken som skal inn i fengsel og bli skutt. helvette så ekkel. ja. Allworm skrek at han var plassert i en sekk. og så sa noen i hæren at ja, det er nettopp slik det skal være også. dere er ideelt plassert i en sekk fordi det representerer fengselet. endelig kom en annen kompiss av Nasad. han het Nessed. Nasad og Nessed. de to gikk og tenkte på Allworm. hvordan skal vi kneble denne typen da. nei det er ikke helt sikkert at vi kommer til endes på saken med det samme. men vi blir jo helter om vi gjør det. ja. jeg skal bli helt og så skal vi komme oss til å bli ledere av fengselet. og videre så fant Nasad og Nessed to pistoler og fikk innspill om å skyte seg i hodet. det var Allworm eller noen lignende som lekte med følelsene. nei takk sa de i kor. og tok pistolen i lommen. og så gikk de å tenkte om de skulle til med noe planlegging av Allworms' død. og videre så laget de en plan. de la en plan om å først tyne ham, slik at de kunne skrive et dikt sammen om situasjonen. han var så stygg. og de satte seg inn i et hus og skrev dikt samtidig som de sikret bevis for hvor stygg Allworm var, og så fengslet de ham etterpå. og de ble legendarisk kjent for å drepe Allworm til og med lagret i et dikt som viste at han var stygg og ond.

ikkje ett poeng vil de gi meg. hvor mange poeng har jeg tro. det er nå i alle fall mange tusen poeng. så det blir mye arbeid å fjerne de. sa en god mann. jeg har poeng for det gode jeg har gjort i denne verden. og de skriker til når de ser ett av dem og vet det er meg. så da prøver de å stjele og lyge. løgn om poeng. det er ikke bare poeng jeg holder for meg selv. jeg deler med mine poeng. og jobber for akkurat nå med å dele

enda mer. vise poeng. poeng som styrker vårt folk. det er ikke bare lite heller. jeg er skriftfolk. det er mine poeng. og de gjør meg til en av de beste faktisk. og akkurat nå er der en del dyr som forsøker å stjele mine poeng og truer med at de skal drepe andre for det. det er sykt. det er stygt. alle vil se meg ut med mine poeng for å få et bedre liv. sterkere liv. bedre skoler. bedre samling. alt mulig bedre. det er mange som vil se. og akkurat nå er der en rekke syke djevler som forsøker å lage problem. drepe meg enkelt nok. og det er ikke rett og slett. og det er enkelt, men stygt. det er mange som skal bli sterkere på grunn av meg og de skal dere frykte. frykte langt inn i sjelen. helt til hodet. nervesystemet som skjevler langt inn i hjernen med frykt. fordi det er en stor gruppe i verden som vet at jeg skal styrke de og gjøre de bedre og sterkere. en hel hær. og det ble linjen hans en hær. og det er bra. og så videre så er det ikke bra å se på disse syke djevlene som har elleve hoder. en bande med elleve hoder som prøver å drepe meg for å ødelegge for godtfolk i verden. mine poeng er mine poeng og forblir alltid slik. og ingen andre kan stjele de. det er for mange poeng. de klarer aldri å ødelegge mine poeng forstår dere. aldri. og de kommer til å angre seg de som står med frykt langt inn i hjernen.

nei. skrik. utrop. dyret skrek nei. da det innså mitt sverd. så mitt sverd. det skinner i solen. så har vi månen i tillegg. de påstår noe om månen i en scene. der kommer de nok også til å skrike når de ofrer sine liv for å lyge om den scenen. sol og måne. systemet som helhet og en måne. helt frisk. systemet helt friskt, og månen helt frisk. solen og månen helt frisk. sol og sol kanskje. eller mesterlig system og mester. helt frisk. et helt folk som skal drepes, og ikke bare litt men utryddes. alle dør en gang sa noen, og takk skal du ha sa en djevel. takk. takk skal du ha. boken jeg skriver skulle aldri ut i et ekkelt land visstnok. sol og måne. sol og sol. så kom en poet og skrev et dikt. sol og måne. sol og sol. du er frisk som på bol. på toppen av kuben. mesteren av spiss. så ikke bli trist. solen inn i et land. først litt skrå. og så tilbake en annen gang som rund. smått og stort. i det små er en tulling. i det store er en kul. en må være størst og kul. eller så er en teit. så kom en annen slange. nei. om en er liten så er

en saus. om en er stor er en som en kjøttkake. så da hadde vi fire lignelser. sol og måne. sol og sol. tulling og kul. saus og kjøttkake. så kom en dommer. han skulle ta styring og bedømme. han het dommer Julings. vi har her fire lignelser. hva er best av de ulike. sol og måne. måne. måne er best. sol og sol. sol er best. tulling og kul. tulling er faktisk best i den sekvens. og til slutt saus. så da står vi på måne, sol, tulling og saus. det er det best i disse sekvensene. en hel gruppe med snille folk sa takk dommer Julings siden du gav oss hjelp til dette. vi sees gruppe sa Julings. vi går videre. så til måne. det er noe med måne som ikke er helt ferdig. så det var månen. det var noe som plaget med månen. eller var usikkert. eller var tvilene. Thomas Moon. latter. seriøst. skrivning. språket mitt er veldig godt. og ingen kan kødde med det sa Moon. nei. ingen kan kødde med mitt språk. jeg merker faktisk av og til at jeg kan bomme på noen bokstaver. det er sjelden meg. til tross for at mange forsøker å øddelegge mitt språk, så skal de aldri kunne øddelegge min skrivning. Moon gikk fra ett rom som var friskt, til et annet slikt rom. Moon.

Køsse. han er det ikke til å kødde med. kødde med sa han. Køsse sa tyddelig til alle. sol, måne og stjerne. hva mener du med det forbanna djevel. du er smitte i mitt sinn. nei, jeg liker sånne ting. jeg liker alt på himmelen. alt på himmelen sa du. ja. alt på himmelen. ingen hat for en eneste detalj. hva med jordlige ting da forbanna djevel. sur. er du sur idag. jeg er. ikke sur. jeg spør. Køsse. hva med jordlige ting da Køsse. jeg elsker alt. ok. alt. men brutte speil hva synes du om det da. å gå med et brutt speil på halsen liksom. dansing. brutte speil når en danser. hva med vanlig speil da. danse fremfor et speil. hva faen du snakker om. knurring. knurr. brutt speil eller ikke brutt speil. hva faen mann. svar. et spill. brutte speil, dans og et spill. nå snakker vi. han er endelig vår bukk sa en type. himmelen med sol, måne og stjerne. jorden med brutte speil, dans, spill og en bukk. penger. skal brukes opp på den butikken skriker en pasient. så da har vi penger også på det jordlige. brutte speil, dans, spill, en bukk og penger. ånd. når en har store idéer. er høvding. høvdingenskap. tortur. en herre. kors. trussel om tro. drap uansett. fredelig

tenkning. så da kan vi oppsummere de tre. himmelen med sol, måne og stjerne. jorden med brutte speil, dans, spill, en bukk og penger. ånden med høvding, tortur, en herre, kors, trussel om tro, drap uansett og fredelig tenkning. og så til noe annet. en løgn om syv hoder. så når en tar en pause fra skriving en dag med stilen jeg har akkurat nå, så kommer jeg i fredelige tanker. det er fredelig ved skriving også, men det er litt turbo, det er litt aggressivt. mange idéer. mange scener. mye styr. så fredelige tanker blir det ved en dag med pause. men så kommer savnet. savnet etter å skrive. kanskje. fordi idag var det skikkelig fint å skrive. veldig kjekt å være igang igjen. akkurat når han tenker. angrip. skrik.

et avsnitt til oppfølging. to sider. den ene siden hadde kallenavnet Hest, og den andre siden kallenavnet Hund. de var på et jorde. og spiste først. så var det løping og leking. hunden fikk noen gode bein kastet til seg. og hesten fikk en pike til å ride på seg. og så det bare lek og morro en stund for barn også som løp rundt der hvor hesten og hunden var og lo og koste seg. så kom en god far til med en mor som hadde med seg mye god mat til barna. bonden i området matet også hesten og hunden. og det var mye forskjellig barna tenkte på. de tenkte at de skulle finne på noen leker til barna og fant på en ny lek. de hadde først og fremst papir og penn og satte seg ned med barna så de også kunne være med på å utvikle leken. hva synes dere er kjekt spurte de barna. det er kjekt å løpe sa en. det er kjekt å le. det er kjekt å være glad. det er kjekt å vinne. så lurte de på om de skulle finne på noe som hadde med løping og det å vinne å gjøre. ikke alle barna likte det så veldig godt. så foreldrene tenkte litt. hva om vi får alle barna til å vinne på en måte. hvorfor ikke. så alle blir glad. en må gjøre det på en spesiell måte så de ikke ser at de får en premie liksom uten å ha gjort noe som helst. da kan det blir litt tullete følelse av det og ikke ekte glede på en måte. de fant på en lek der hver av barna ikke måtte løpe, men kunne si hvert sitt ord, og så skrive et dikt av ordene som var veldig barnslig og kjekt og så etterpå gi de en liten premie for å ha vært så flink til å skrive. og så kalte de leken for Karleleken. og så var alt klart. og de utførte leken og alle fikk en premie

hver og alle barna var skikkelig glad for leken. og så skulle hunden få vise seg frem litt. så alle barna stilte seg opp langs gjerdet og så på hesten og hunden. og så tok faren et bein, så på hunden. og så så langt innover området der han kunne. og så løp han og kastet så hardt han kunne beinet. og barna begynte å more seg og kose seg av å se på de spenstigste steg en har sett på en hund. og hunden løp og hentet beinet. en skikkelig fin sommerdag.

Høving. de rigget krig mot Høving. de påstod han var en skrivefeil. og så påstod de at han hadde hatt to store perioder i livet. oppfølging på privaten og nedbrytning på privaten. to store skiftninger som skjedde i løpet av år. mange år. de kalte den ene perioden for Hov og den andre for Hiv, slik at liksom en skulle tro at Høving hadde to stykk ting som hadde kallenavnene Hov og Hiv. men Høving sa at det stemmer ikke. fordi jeg har det bra sier Høving selv om jeg er en skrivefeil eller ikke, så var alle periodene perfekt på sin måte. og slik er det fortsatt. så Høving drepte både omtalen av Hov og Hiv. Høving. videre så ble det bestemt blant Høving og en gruppe med stygge menn at de skulle finne på noe. gjøre noe sammen. en restaurant til tross for at de var skikkelig stygge inviterte de inn på middag så de kunne betale litt for seg. så lenge jeg får penger for det tenkte kelneren, så er det helt greit liksom å la de få komme inn. så en hel gruppe med stygge menn sammen med Høving satt å spiste på egen bekostning. og så videre satt de der og planlagte hva de skulle gjøre. vi skal ha vekk denne idé om Hiv og Hov. det er det som er saken. jeg har en plan. om vi kobler det først til vår stygghet. så kanskje kan vi begynne der. slik at om noen forsøker å komme med en slik kobling så ser de oss. akkurat nå når vi spiser. hva sier dere stygginger. ja jeg er vel enig i at det kanskje kan være en idé. en fest av mat for stygge folk. ja. la oss prøve det. så vi kan spise desserten sammen med litt alkohol til slutt. og merker av situasjonen, med en helt spektakulær synkronisering når vi spiser desserten ved at alle tar teskjeen samtidig og siser en posjon is, og så drikker en snaps helt synkront. ja det kan vi gjøre. og så sier vi etterpå. Hiv og Hov nei takk. stygghet. og så gjorde de nettopp det og filmet alt fra en mobiltelefon

og la ut alt sammen på nett. og så forsøkte de å si det til alle de kjente og lot ordet gå om filmen i håp om at flest mulig skulle få vite om det, slik at når noen tenkte på Hiv og Hov så så de kunne oss stygge som de sa.

så var det mer skriving. og det viktigste var å skrive noe som skilte seg ut fra allmennhetens vanlige ordinære enkle og kjedelige liv. heller kunne få noe krydder. ja krydder. kan du ikke reise til et fremmed land da for å hente litt krydder i stedet for og kaste det opp i været midt i byen da i stedet for. så elendig å komme her med sånn negativitet og tro at du er noe. ja grillkrydder. hvorfor ikke. se her. han avbrøt seg selv og gikk inn på en forretning og kjøpte grillkrydder. og så gikk han sintere og sintere ut igjen til mannen. og brølte nesten, men med irritert stemme sa se her. og så knuste han krydderet ned i bakken. er dette noe spesielt for deg utenom det vanlige mann. hva. nei jeg skulle ikke sagt dette. jeg skulle ikke sagt det til dere at jeg skulle skille noe ut som spesielt fremfor dere. den historien der kunne vi nå skrevet en hel bok om. nei. dette er sånn jeg gjør hele tiden mann. imponerer eller hva fanden det heter ved å lage ulike merker fremfor folk så de ser hvem jeg er. hva mener du. nei jeg orker ikke forklare. det gikk opp for mannen at han var jo nesten som om en forfatter. du er nesten som om en forfatter du. jeg hadde jo tenkt å skrive kjedelige vers, men du gjorde jo noe som er helt fantastisk lærerikt og kult. ja jeg fikk litt blåst imot meg selv, men jeg forstår poenget. du har ikke tenkt å skrive en bok da. jeg er skyggens mester mann. jeg gjør det andre ikke ser. og hjelper med det også. og skrive kan jeg gjøre om jeg vil en dag. jeg har jo selvsagt mine drømmer jeg også om tekst. men jeg er som et liv, og mange kjenner meg for dette vet du. så ikke kom med slike slibrigheter til allmennheten uten grunn. her er det om å gjøre og holde seg til god moral. holder en moralen og er som om skyggens mester, så kan en få mye bra ut av hverdagen vet du. mannen så seg omkring, og så på alle menneskene. tenke sa han. tenk om alle er som deg.

så var det Ronald Dølivdø. han var en syk syk jævel sa mange. ja. så syk at det er merkelig hvordan minnet er til en slik mann. han var ute på sjøen. og mange sa til ham bare hopp og ta selvmord med en gang. men han gjorde det ikke. var ikke ur nok. så han ble som et batteri for komikk til de som likte å svekke de som forsøker å lage problemer for andre. så historien var slik at for lenge siden så forsøkte han å samle folk for å drepe en båt til forlystelse. de var på ferie og reiste mange ulike steder. og så når de møtte Ronald, så forsøkte han å drepe alle ombord. løp vilt rundt på båten og laget elendighet for alt og alle. og det holdt han på med veldig lenge. de tilkalte en patrulje, og patruljen kastet han av båten tilbake til sin egen båt. og så når tiden hadde gått så påstod han at han ikke hadde forsøkt å drepe de, fordi han ble dårlig likt av absolutt alle. og så når tiden hadde gått enda lenger så hadde han fått så mye mot seg at han begynte å grine. og gren en stund. og så forsøkte han å en gang når han møtte samme båt igjen å si at han var en annen. sa at han var en om bord. en av de kuleste og snilleste ombord. og gikk fra mann til mann, kvinne til kvinne og sa at han var en annen. sa at han var en ombord. du er ikke ham. og da han så ham så skrek han til og brølte. han skal drepes fordi jeg er ham. jeg er ham. jeg er ham. jeg er ham. og så begynte alle å bli litt sjokkert. hva i helvete er dette for en sykdom. han var syk ved første angrep, men dette er jo et helt sinnsykt angrep på en ny måte. og alle påminte seg om at han en gang forsøkte å drepe alle ombord, og nå liksom skulle bare drepe én av de ombord. så de tok tak i bena på ham og kastet han av båten og solgte båten han hadde hatt til en eller annen som ville ha båt. og de snakket rundt bordet på båten om Ronald. Dølivdø. først ville han drepe oss alle, og så ville han drepe kun én etterpå, men begynte å true oss alle når han ikke fikk drepe.

Dølivdø.

kunst. en kunstner kom til en forfatter. dette må dere høre på fordi dette er et eksperiment som uansett vil lykkes. hør. og les. kunstneren kom med en idé og forfatteren grep sjansen. vi to er som om to enten vi er begge menn eller en mann og en kvinne eller hva. det er ikke så nøye.

det som er nøye er at vi to skal nå gjøre noe helt fantastisk. og det lykkes. kunstneren tok frem notatboken sin for idéer og noterte ned. og forfatteren tok frem pennen og notatblokken. og så tegnet kunstneren en mann med øks. og mannen med øks hadde egenskapen til å slå de han ville samtidig som han skrev. og så skulle de markere med et merke akkurat når han sluttet å slå med sine regler. og det skulle være et punkt som ble merket til fest for alt godtfolk i en region. merket fikk kallenavnet Superhelt. men også kallenavnet God Legende. sånn at en kunne velge hvilket kallenavn en skulle ha. og så satt forfatteren og noterte ned alt det som kunstneren sa om situasjonen. vel jeg tror vi er inne på feil greie. lag heller en ny skrivemåte mann. forfatteren laget til en bevisst måte å skrive på som skulle skille seg fra andre måter å skrive på. han skulle først skrive to ord, og så to ord og så to ord og så to ord og så videre, og ha en helt egen teknikk for skriving. og så kom han til et punkt der han skulle vise kunsteren en ordbok. og kunstneren skulle vise ham noen nye idéer i notatboken sin og så skrev kunstneren ned teknikken. og forfatteren utøvde. men ikke enda. han skulle først drikke litt fordi en slik teknikk krever en del selvtillit. hgeg har litt dårlig selvtillit. så derfor så om jeg skal sitte her og skrive så må jeg først få opp liksom pondusen på ryggen som de sier her i byen. ja drikk. litt. vi drikker litt. så drakk de. så begynte han med skrivingen og den var slik som følger. to ord og fem mann i en sky med kule klær og pølse som fire. sånn gikk setningen og kunstneren sa at det var noe av det kuleste han har sett og hørt. helt utrolig mann. dette var kult å se på. jeg reiser straks tilbake til mitt rom for maling og maler et bilde om dette. takk for forfatter for nok en hyggelig dag og møte. vi sees.

gamle løgner. en syk gutt sa at han aldri gav opp løgner. hvilke løgner holder du fra gammelt av da sa en frosk. når løgnerne dine kun er ganske nye. de sier at når mannen de idag lyger om er dø skal de si sannheten om mine roser og mitt forlag. mannen overlevde og de begynte å lyge om en annen mann. en mann som hadde gjort noe så godt at mennesker i verden elsket ham. han hadde spilt fotball i all sin dag. og var der og spilte fotball fra han var barn. og driblet og scoret mål på kamper og var

utrolig flink. og en grei gutt som ble en god mann. og en dag så laget han en signatur på et notat til en fan. og det notatet ble stjelt. og det var etter at det ble et av verdens aller mest populære notat. da reiste en bande hjem til gutten stakkar. og stjelte notatet. og tok det med seg et sted hvor det ble nye løgner. hva skal dere gjøre med disse nye løgnene da. det viste seg at løgnene var en krigsstrategi for å lure folk for å videre drepe folk for eiendom. mange følte seg lurte. han lyg selv, det er for godt til å være sant skrek de til gutten som fant igjen notatet med signaturen og fortalte historien om at fotballstjernen hadde signert til ham. gutten ble litt lei seg for løgnene, men han sa klar beskjed til alle sine venner at det er sant. og alle visste det var sant, så da ble alle glad. og så akkurat på stedet hvor løgnene kom fra så var der en liten ekkel spring. og så kom en hel gruppe med engler og krigere sammen der. og de fant ut at de skulle få den ekle bekken til å slutte. så de plasserte en blomst akkurat i området der. da ble vannet slukt opp av blomsten da den bestod av tørkepapir. og så kom der litt løgner og ekle ting akkurat når det skjedde. men blomsten tok alt. og englene sang en sang om kjærlighet og krigeren slo seg så hardt de kunne på brystet og sa at de var sjef.

så var det midt opp helt striks gummi og snakk tid for å endre seg betraktelig inn på skjønt. skal vi stå her i ørkenen og telle disse korn med sand. nei takk. da lager vi en liten scene for å tenke på litt annet. ja. så var det liksom tid for en storhet. det var en million med folk. en leder. og en administrasjon som virket. alle hadde et godt liv. så oppstod en romanse. alle i folket ble glad. endelig noe spennende å se på. så en mann og en kvinne bare rundt årene rundt tyve år ble forelsket. og lederen sa at dette kan jeg se på jeg også. da legger jeg delvis opp styringen over byen og landet vårt så vi kan se på kjærlighet en stund. vel. så mannen gikk på skole. kvinnen jobbet. og mannen begynte å tenke litt økonomi. men det var absolutt kjærlighet på et eller annet vis de tenkte på. kvinnen tenkte på mannen. mannen tenkte på kvinnen. og noen lo litt for seg selv fordi mannen når han satt å studerte så kom han til å tenke på kvinnen og når kvinnen jobbet så kom hun til å tenke på

mannen. og de fokuserte delvis på jobb og studier og delvis på jobb. og det elegante som alle tenkte på litt før, det var hvordan i alle dager skulle lederen utfordres. fordi det skjedde nemlig senere at lederen ble utfordret midt opp i denne romansen. fra å tenke på hverandre, til å utfordre lederskapet i landet. hva pokker sa en av de mest konservative av menn en gang. dette er ikke helt innenfor det jeg har forventet. lederen sa at la oss se hva som skjer. og så satte en forfatter seg ned for å forsøke skrive ned og notere ned akkurat den epoke i romansen, når lederskapet ble utfordret for å finne ut hva det var for noe. og han skrev til og med en hel bok om det kalt 'Leadership and Love'. og så når romansen kom et stykke så var det slik at mannen skulle utfordre lederskapet og kom i samtale med lederen. og folket lurte på hva de skulle gjøre. men så skjedde det. en ny romanse oppstod. en ny mann og en ny kvinne ble forelsket. og mange begynte å følge den romansen også. og det ble ikke konkurranse om kjærlighet. nei. det ble bare mye kjærlighet som de to hadde vært opphavet for. hva som skjedde med lederskapet er for oss usikkert. litt komisk.

du får høye tanker av oss. Sindre High den Dumme. han påstod at andre fikk høye tanker av seg. men det eneste laget han hadde var styring og kart. om noe som helst handlet om de to tingene så påstod han at tankene var fra han. som om en haug med soldater i tinn spredd utover et kart. da var det et lag som Sindre High den Dumme hadde skapt. og laget fikk kallenavnet 'Jeg Også'. og da ble det litt dårlig stemning av skrivingen til en forfatter. han likte ikke High. han likte bedre å skrive og nyte selve skrivingen og leke med idéer, og skape scener og liv sammen med andre, og det å spesielt finne kule poeng. og ett av de kuleste poengene han hadde laget var en ny stjerne som skulle sette High på plass, men det var bare en bok som fremdeles ikke var så mye lest. han begynte en ny bok. uten det laget 'Jeg Også', der han aldri skulle bruke kart og soldater i tinn. kun liksom leve og boken het 'Livets Scener'. aldri tenke på High. eller forsøke skrive slik at de høye tankene liksom til High ikke var der. slik at en kunne være kamerater, eller venner, og hilse og finne på kjekke ting i løpet av en dag og ikke helt

tenke på dette laget til High. fordi da kom det jo klager fra High, og det var jo ikke så kjekt å oppleve for en forfatter. det var liksom en brems. så fikk han nye klager. klager på at han ikke likte laget til High. nei. nå er det så mye klaging at jeg fokuserer på min egen skriving og tekst sa han. så skulle han skrive den nye boken sin. han gikk glad til en bar. kjøpte seg fem pils i alt for å komme seg i gang. når den femte pilsen var ferdig så var han liksom igang. da kunne han begynne tenkte han. han rapet litt og tok frem pennen. tørket munnen sin etter det siste skummet fra pilsen. og så begynte å skrive. og pennen lyste opp. det var som om han la fra seg et lag som plaget ham. som om den dumme High ikke lenger klarte å komme med noe. han løftet pennen litt opp der han satt og så på at den lyste. og så fortsatte han å skrive livet.

så er det kunnskaper. og da kan vi lage til en ny karakter. hans navn er L. Onad. han stadig kom til et steg i livet der han skulle sjekke andre sine kunnskaper bakover i tid. ikke med helse. men litt sånn at en begynte å lure på hvorfor han stresset med å gjøre det. folk synes det var litt ubehagelig. ja. ubehagelig. han var en gang i dialog med en forfatter. forfatter Olsen. og Olsen het Olav til fornavn. Olav Olsen. forfatter Olav Olsen. og han var altså i dialog med Onad. de kom inn på en kunnskap Olav hadde og allerede hadde skrevet ned for lenge siden. det var kunnskap om et sjeldent kart som han hadde laget iforbindelse med en bok. og på kartet så stod det et sitat som Olav hadde skrevet selv. så freste Onad når han hørte sitatet. hvor kommer sitatet fra da, det må være oss som har skrevet sa Onad. så begynte Onad å legge ut om fortiden og ting som hadde skjedd i historien og om hva han hadde gjort og løy og sa at det er jeg som har skrevet. Olsen fortalte da sannheten. det er jeg som har skrevet sitatet faktisk. her er boken. de var på et bibliotek et sted. dette er en av bøkene jeg har skrevet. og her er sitatet. dette er mitt sitat Onad. Onad så ut til å sovne i hat. som om tankene spant vilt rundt og skulle forklare hva som hadde skjedd med løgngen og det så ut til at han skulle fortelle en ny type løgn. da bare lot Olsen han stå der med boken i hånden. han tenkte at en slik kan jeg ikke snakke med. nei. så gikk han til en bar og ringte en kamerat. de snakket

sammen. hadde en dialog. og da fortalte Olsen om Onad. til helvette mann. hva er det det går i. jeg må si til deg kamerat at du har en kul dialekt. men jeg kan ikke skrive den direkte ned på papir i bøker fordi jeg holder meg til grammatikk på bokmål. ja. nei det er sånn vet du. nei. han Onad er vanskelig å glemme. kan du ikke skrive en bok om sånne da så vi kan legge det bak oss. ja til helvette sa Olsen litt påvirket av dialekten til kameraten. han snakket vanligvis litt finere selv. ja jeg kunne skrevet en slik bok, men akkurat nå så skriver jeg en annen så vi får se. bare et slikt avsnitt da kanskje. et avsnitt Olsen. et avsnitt om en sånn fyr så vi kan bevege oss videre i livet. jeg hater sånne irriterende folk. og så skålte de og satt lenge en stund og snakket sammen om alt mulig kult før Olsen gikk hjem og skrev litt i bøkene sine.

det var tre kvinner med kallenavnene Mojamiacel, Jecipæx og Wrivo. de tre gjorde mye forskjellig sammen. vi skal ikke gå så mye inn på hva. men i en legendarisk bok og legendariske kvinner i krig, så var de mest på listen. ikke nødvendigvis så høyt oppe, men de var i alle fall med selv om ikke det var kjent. boken var boken som skulle snakkes om. som skulle til litt debatt, men mest til forelesning. og slik gikk det. i en by. en en sal. en stor og flott belyst sal. når jeg sier flott belyst så ligger det i saken at det er snakk om passende belysning. de tre kvinnene var altså nevnt. og kanskje ble de emne for debatt. spennende sa folk. ja jeg lurer faktisk på om jeg har sett hun ene en gang. men ikke helt sikker. og så kom en foreleser. han skulle holde en forelesning med kallenavnet 'Kvinner i Strid'. mange satt med betenkte fjes i salen. hadde gjort seg klar noen til å høre på. spesielt de som ikke var så vant til strid tenkte veldig på dette med striden som emne før de kom, og drukkit litt. andre hadde satt til side alle sine tanker om slekt og hadde gjort klar en tanke faktisk om strid som de skulle plassere kvinnene i. så kom foreleseren. velkommen til alle. jeg har æren av å åpne dette som vi kunne kalt for galla, men som uansett er en fin samling av alle dere som er interessert i kvinner og strid. jeg er så heldig at jeg har fått oppgaven å holde et foredrag til dere. og foredraget handler blant annet om en av dem på listen i den boken som ligger her. det var den legendariske boken om

kvinner i kamp han mente og pekte på den. den lå på et flott bord på den ene siden av salen fremme. og så begynte forelesningen. og etterpå klappet alle i salen. og så skulle en stjerne innenfor kamp komme med en tale der hun skulle fortelle om den ene kampen hun hadde vært i. alle fikk frysninger like før hun kom ut. og noen menn som var litt nervøse tok seg noen slurker av sin drikke. det var helt rolig i salen. og så kom hun ut.

katt og mann. det var en forfatter som hadde en katt. han skrev. og så katten ville skrive også. så det kom av og til en del tekst imellom når mannen skrev fordi katten hadde begynt å gå på tastaturet. og den ene gangen så lo forfatteren av det hele. han hadde skrevet en veldig spennende ting om et eller annet. og så så det ut som om åndene ikke likte så godt teksten, så da fikk de katten til å spasere på tastaturet. og deler av teksten forsvant, men var lagret. forfatteren kunne derfor finne tilbake til det som var skrevet og slettet. men forfatterens navn var I. Størst. kattens navn var Kveltekst. og så gikk de nå der en dag mannen og katten når mannen var på vei til butikken og så sa mannen ha det bra til katten og katten var der og koste seg. og ikke langt unna så var det en fest for forfattere. og det var omlag hundre forfattere og tusen gjester til stede. det var en sånn åpen fest der gjester kunne få snakke med sine stjerner og det ble mange spørsmål og svar, mest folkelig prat og noen høye intervju, og flotte taler. og midt under det hele så så katten festen når hun lå i noen busker eller hva hun gjorde for å ta det med ro og så forfatteren. og da så akkurat forfatteren det også så han tok seg selvfølgelig tid til å se hva katten ville. og da var det mat selvfølgelig. så forfatteren gikk inn til hjemmet og åpnet for katten så katten kunne få mat. hun ville så være hjemme alene og han gikk tilbake til festen. og så var det stort intervju med en av de største stjernene og mannen, forfatteren, satte seg ned for å høre og fikk en god vin til dette. og så satt han der og drakk vin og så på og lyttet. og når det var ferdig gikk han hjem til hjemmet. og hjem til katten og så satt de i noen timer sammen samtidig som mannen satt bare å slumret og tok inn over seg

festen og hva som hadde skjedd der. og katten lå på hans fang og fikk klapp. og så gikk etterhvert mannen og la seg i sengen sin.

kallenavnet på schizofreni er Quibb sa en korrupsert psykiater. bærekraftige samfunn. aldri skal du leve godt på privaten. skrik. trussel. helvette så syke dyr. du må i hat rydde opp i økonomien din. snart hater så jævlig den pusting. jeg hater økonomi. et teater og psykose om økonomi. du er syk. både må du forsvare deg i tankelivet og i papir. så da kan jeg bruke det til forsvar om noen angriper økonomien min. vi skal ha han til å jobbe med økonomien i trass. et perfekt hjem nummer tre. vi lever ditt liv. som her. de lyger for hva. for katten. han lever ikke sitt eget liv. ikkje. du kommer til å bli fengslet for problem med økonomien. vi kjører privatlivet ditt inn i en strøm av hat. problem med nervene for økonomi. dette er blått sier de. vi elsker ikke din økonomi. den er for rotete. vi angriper nå hans økonomiske tanker. du må ut av din kjærlighet for denne tekst. det er jeg som har drept deg. jeg er perfekt. det er ingen som har kjærlighet for ditt rom. kun tekst. ekle dyr. nå hater du alt i ditt liv. så en debatt om kjærlighet og nasjonalisme som kommer. kallenavnet er T.A.T.Wins. du elsket den haren. flere timer med massasje for ingenting. for økonomiske løgner. om du jobber med brev skal du drepes. så til en by ved kallenavn Ostad, og en ved navn Østad. å hjelpe er kjærlighet her driter vi på deg. vi har drept dette folk. for å vise at du er en dårlig leder. nå tenker du ikke på noe på privaten. alle de dyrene som sa det skal se hva klage om dårlig lederskap er. vi er i spy. han gjorde rett når han stjelte rosen. det hele var for å lyge om forlaget. hele avsnittet. alt i avsnittet. slik som den store skrå lilla dragen. vi må ha skriker de, sånne ledere som deg mot oss. åtte år med nøyaktighet og totalt forsvar på alt. der dyrene angrep. slike ledere må de ha sier de. nå kan du aldri si at du gav kjærlighet til de. og forresten må vi ha slike ledere som deg. så løy de om at jeg er ustabil under press.

vi er for Harald og ikke du. dere som sa den forrige setningen får aldri være en del av mitt folk. vi skal få deg imot Harald. det er krig mot Harald. jeg er Harald sa Harald Er. så kom der mange ulike hærmenn

til stedet og laget en strategi. dette skal vi ut av. dette er syke folk som vi ikke vil ha noe med å gjøre. de er en fare for landet. de er en fare for helsen til folk. Er gikk alene en stund for å tenke. satte seg ned. tok frem noen papirer han hadde. en soldat stod utenfor og så like inn hva som skjedde. og videre så kom Er ut igjen. og da hadde han laget en strategi. den er faktisk enkel sa Harald. det er faktisk å gjøre det som han sa. hvem er han. det er ikke det viktigste om du ikke husker det. men du kommer til å se han. og bli kjent med han. det tror jeg du kan være ganske sikker. uansett så er det viktig nå å tenke på det jeg har sagt. du må fortelle hvem han er. når det gjelder dette med navn og dette med hvem jeg er, så er det omlag slik at det er meg. så jeg skal gjøre som du har sagt altså. ja. og så gikk Harald videre til hæren og sa til alle i hæren at jobben er faktisk veldig enkel. det er å sikre at loven blir fulgt. det er det første. og så er det slik at vi har fått besøk av syke folk. ulike stammer som er fullstendig psykotiske. og det er ikke vårt problem på annen måte enn å straffe og fengsle og om de begynner med militære aktiviteter så er det å roe ned situasjonen. forstår dere. det er enkelt. og vi har fått en grønn hemmelighet. en del soldater begynte å lure på hva i helvete er dette for snakk. en grønn hemmelighet sa en soldat like til Harald da flere spurte seg og han var blant dem. ja en grønn hemmelighet, og den skal vi holde hemmelig sammen, men spre budskapet så lenge dette varer i landet. og om vi følger den grønne hemmeligheten så vil dette være et enkelt oppdrag og misjon. forstår dere. ja sa alle i hæren og så fortsatte de.

tykk saus. de påstår de har tykk saus som gjør de syk. det har ikke jeg for å si det slik. og så videre hvor komme den tykke sosene fra. det er en oppskrift sa en kokk. oppskriften er enkel, men har blitt holdt hemmelig i en lengre periode. det er faktisk en veldig spesiell kokk som har laget oppskriften. kokken fikk en gang en pris for den oppskriften. hva skjedde rundt da han fikk prisen da. utdeling. og så en gapestokk. han laget en oppskrift som spesielt de i gapestokk mislikte faktisk. om de stod i gapestokken, så ble de tørr i munnen og fikk helst lyst på noe saus som på en måte lesket strupen og fikk de til å få glemme hele

situasjonen. men i oppskriften var det slike ingredienser at de ble tørrere i munnen. en saus som medførte tørrere munn om en eksempelvis var beruset eller hadde drukket eller på en måte hadde en spesialdrikk ved siden av maten. som gjorde at en fikk lyst på noe som gjorde en tørrere fordi det var så god drikk eksempelvis. en tykk saus. tørrere i halsen altså. ja. spesialoppskrift. det er noen sopper, og noen spesielle planter og et vidunder. den har jeg lyst til å prøve sa mannen. og han satte seg til på et bord. fikk sausen levert av en god kelner. og så fikk han også oppskriften ved siden av retten så han kunne se på den. den var plassert i et veldig fint omslag. så smakte han først på sausen etter å ha drukket en fantastisk god drikk. spesialdrikke. og så smakte han på sausen. og likte sausen veldig godt. mannen gikk faktisk inn til der mot bakrommet for å skryte av kokken. fantastisk god saus sa han. ja. og så satte han seg ned ved bordet igjen og spiste mer suppe samtidig som han begynte å lese på oppskriften. han åpnet omslaget og som en sommerbris ankom ingrediensene i tekst hans øyne.

å være ren og å være skitten. jeg er ren. det kan jeg garantere deg sa en mann til en annen mann. jeg er så ren at det ikke engang finnes en eneste dråpe med drit på kroppen min. nei. ikke en eneste dråpe drit. jeg kan gjenta en gang til. ikke en eneste dråpe med drit. ren. hva skal en være så ren for da mann. har du ikke vært i krig. der fikk mannen et veldig godt poeng å snakke om. fordi han hadde blitt angrepet i årevis av sinnsyke pasienter som kastet drit overalt. og så når det var kommet til stykket, så holdt jeg meg så ren at jeg er i perfekt renhet selv etter årevi med forsvar. ja, men det er ikke det viktigste. altså om du eksempelvis er i en kamp og får litt drit eller møkk eller hva faen på armen så er jo ikke det så nøye. nei. det er jeg enig i. men kjenner du mitt sinn, så kjenner du en morder som ikke bare skal drepe fiender, jeg skal se de lide av alle slags problem verden har å by på før de dør. og de snakker ikke om annet enn at de har vært i en sekk med søppel og min perfeksjon idag. jeg tror jeg får de til å lage en symfoni ved navn Katarina Perfektum til og med om jeg vil fordi de er så såret av min øks. fy faen for noen sinnsyke djevler. jeg forstår. jeg er faktisk med det på såringen

fordi det er kult å lage slike grønne merker. det blir jo heller aldri glemt nå siden du har skrevet en bok om det også. ja det stemmer. men tilbake til poenget mitt. de satte seg ned. på et bord. fikk noe god mat fra en kelner som hadde kallenavnet Mesterlig. og så diskuterte de litt dette poenget til den andre. nei det er jo slik at når en faktisk har en krig fremfor seg, så er det aller viktigste å eliminere fienden. ikke å stresse de. nei det er sant. så som sagt om en får et korn med noe uønsket på armen, så er det ikke så viktig. nei. det kommer litt an på kapasitet. og ser en meg med symfonien Katarina Perfektum, så der en min kapasitet, og det er vår kapasitet. det blir din kapasitet også om en ser på hva jeg har gjort med glede. glede ja. skrik fra et lik av fiende fra en sekk med søppel. det er bra. det er noe som får meg til å se seier.

krig mot kjærlighet. latter. en mann i byen holdt på å le seg ihjel. hva i helvete snakker du om. krig for kjærlighet. nå er du snart i krig mot et land. hva faen snakket du om. nei ikke noe. det var bare et innspill fra noen gale. men tilbake til krig for kjærlighet. det er et interessant emne. nå tenker vi godt om kjærlighet sa han da han følte at den andre forstod hva han mente. de to gikk inn på en bar. en slåsskamp var nettopp ferdig. ja kanskje var det en krig for kjærlighet. kanskje en kvinne som de konkurrerte om. og så videre så kjøpte de seg en pils og tok det rolig på baren. snakket litt om andre saker. men så kom de inn på dette med krig for kjærlighet igjen. hva er referansene. hva er minnene mann. krig for kjærlighet. krig. og militær. og så krig for kjærlighet. nei det kan jo være at en blir forelsket og sånne ting og så senere blir angrepet. det må jo ikke ha med kjærlighet å gjøre. en krig kan jo være kun uten kjærlighet. ja selvfølgelig. men om en før en blir angrepet har noe på gang, og så deretter blir kriget imot. da må en kanskje forsvare kjærligheten. ja. der har vi det. da må en nok inn på krig for kjærlighet. som eksempelvis om en korrupt statsmann setter seg i trass ned i et offentlig toalett, eller blir satt der. det er jo nesten det samme ikke, eller om en faktisk blir plassert der som straff så er det jo det kanskje krig for kjærlighet om det er i forsvar eller om den direkte angrep kjærlighet og ble plassert der som straff. ja det kan jo være noe. det skal han i alle

fall ikke glemme. nei det kan jo være om han har gjort noe galt. så det er mye som kan skje angående krig og kjærlighet. det som er bra det er å kunne kose seg med å drepe om i alle fall noen prøver å tulle med ens kjærlighet. ja det er det. da er det kanskje krig for kjærlighet.

når en har en kjærlighet som er fri. det er fint å kunne ha. fordi av og til så er en der. en er i øyeblikket. så kan en se tilbake på øyeblikket om en vil. i alle fall om en har lagret informasjon om øyeblikket. men om noe pågår. lever. så kan en være så heldig at en har en kjærlighet som kan leve når en samtidig gjør noe annet selv. han het Markus Nikolas Weg. han hadde mye å gjøre på, og det var en fantastisk reise han skulle få være med på. han kom til byen. og skulle skrive et referat til en bok han jobbet. samtidig som han satt der og skrev så kom han til å tenke på skyene. himlene. og der så han mange fine ting som han kunne tenke litt på. han møtte en kamerat, venn, akkurat da. vennen sa til ham at om hva han tenkte på, han så så diffus. ut som om han tenkte på noe. og så det lette smilet mann. hva skjer. er du forelsket eller. er det noe kvinnfolk på gang. og så sa han ikke noe spesielt sånn akkurat nå. har nesten glemt hva det gjelder. men det er noen fine tanker i alle fall. fine tanker. og så satte kameraten seg ned ved siden av han og drakk en kopp kaffe eller noe sånt. samtidig som han skrev. hva skriver du på da. jeg skriver et referat på en bok jeg holder på med. hva heter boken da. boken heter Vindene og Vinden. ja. så drakk han litt mer kaffe. skriver du på noe for tiden. jeg skrev mange bøker litt tidligere i livet. men nå så har jeg begynt å skrive litt mindre. det er slik at jeg har tid til å kunne gjøre litt andre ting. noe spesielt av prosjekt da. nei, ikke sånn veldig spesielt. så så Weg litt mer på skyene og det så ut som om en av skyene lignet på en som satt å drakk kaffe. men han sa ikke noe. han snudde seg til kameraten og smilte lett. og så fortsatte han å skrive. og så gikk kameraten og betalte for seg. og Weg satt der lenge og skrev den dagen. satt å skrev i flere timer. og drakk noen kopper med kaffe og spiste litt sånn.

så var det refs. og det var et svakt punkt for mannskapet. det var et stort mannskap. og en av de hadde gjort noe forferdelig dårlig. så dårlig at det var skammelig å være der ved. så det ble grunn for å finne en måte å få mannskapet i orden for å si det sånn. få det stolt. få det sterkt. det var et veldig svakt punkt. han ble kalt for en ekkel person, og lav av rase. lav av rase. ja det ble sagt litt av hvert. og det kunne ikke resten av mannskapet tåle. vi blir for svak om vi har han med oss. og derfor så må vi gjøre noe med dette. lederen av mannskapet hadde allerede begynt å bli irritert. og gikk for seg selv en stund for å tenke. han bygget opp et voldsomt sinne over situasjonen. vi blir jo nærmest svak overfor våre verste fiender. vi blir svak. vi kan komme i fare. alle slike ulike uttrykk gikk i ring hos lederen en stund. mer og mer og så gikk han sint ut til mannskapet og gav de forferdelig refs. de fikk høre det. hva skal vi med dette. hva skal vi svekke oss med denne djevelen av en dårlig ussel trell for som svekker vår styrke og vårt forsvar. nei. han skal ut. ja. han skal ut. og så bestemte alle seg for sammen, at han skulle fjernes fra mannskapet. de hadde aldri gjort det på en slik måte før. så det var nytt. noe som de ikke helt visste å bekjempe. for tidligere hadde en sett på trelle som ens egen. men så måtte en begynne å tenke nytt for å unngå å svekke seg selv. og videre så gikk de en stund hver for seg for å tenke ut hva de skulle gjøre. en del refs hadde også kommet som blandet litt sammen det dårlige, det usle, svakheten. og det gjorde mannskapet betenkt. dere får tenke på det en stund om dere vil. jeg skal komme med en kommentar selv senere. men dere får tenke på hva som har skjedd her som har medført at vi kan stå i fare. vær sikker på at jeg skal ordne opp. men tenk. så tenkte alle hver for seg litt. og så på situasjonen. den svake som merket fare for de andre tenkte ingenting. bare satt å var en fare for seg selv. en av mennene i mannskapet tenkte på å henrette.

det blir litt mer skriving idag. det er noe sterkt her som gjør at det bare er å få ord ned på papiret. og ikke så mye mer enn det. fordi det kommer ikke nødvendigvis så mange forskjellige innspill nå på de beste ideene. de beste påfunn. de beste manøvrer. noen av oss er kanskje litt sint

akkurat idag. fordi det har kommet et uvær. og det må kanskje legge seg før at det kommer helt fred og god trivsel og godt humør. men det er noe sterkt her til tross. til tross for kanskje litt dårlig humør blant noen av oss, så er det noe som er veldig sterkt og kjekt å se på. og det er fint. så kom der to menn. de hadde nettopp fått lønning, og skulle ut på byen. hvem er du. det sa den ene mannen til den andre. jeg er en god mann. latter. de lo litt. hvordan gikk det på jobb idag da. det gikk som vanlig. en forfatter kom innom butikken og jeg gav ham noen gode råd. eller om de var god eller ikke. i alle fall så kunne jeg hjelpe forfatteren med noen gode idéer, og forfatteren synes det var veldig bra. hvilken forfatter var det da. nei det var en forfatter av krim. de gikk videre og fant seg en bar. og satte seg endelig ned. og kjøpte seg en pils. og så fant de ut av de skulle tenke litt på litteratur. det var nemlig slik at det var en renessanse for litteratur. det var en epoke for litteratur og tekst og papirer i byen for tiden. og det var magisk å være med på. de to lurte på om de skulle komme med noen bidrag inn i denne epoken. hva skal vi da gjøre tenkte de. har du noen planer. nei han ene hadde ingen direkte planer. men ville være med på det og lurte på om han skulle finne på noe. det var en som prøvde å skrive i ultimatum som han kalte for hardt hat, men litteraturen ble kastet i søppelet. og videre så har jeg ikke tenkt på noe annet enn å skrive et dikt faktisk. et dikt midt oppi alt dette av litteratur. hva tror du det kan gi for bidrag. nei. jeg er faktisk ikke helt sikker. har ikke planlagt noen spesiell post i litteraturen. men det er slik med dikt at plutselig så kan det bli noe som vinner en.

så var det siste avsnittet. det er bare å få det gjort. og når det er gjort så er det avslapning. en granat kom til. perfekt timing. det var nettopp det som skulle til. en granat som tok veien inn til noen fiender og sprenget. og en stor eksplosjon med noen ben og noe blod som kom flygende. kult sa den ene krigeren som var i et spesielt humør. og så kom det etterpå tre tankser. og to jagerfly. og så kom det to soldater og en general som hadde kontroll på dette. og de planla et angrep og soldatene gav hjelp til generalen. selve hæren var et langt stykke unna fordi de rekogniserte. og så var det til andre ting. da var det et stort jorde. og det

var god eller dårlig stemning. og så videre. og så var der en gruppe med mennesker der som sa at alle var velkomne til stedet og det sa alle at var god stemning. og de laget en festival. en festival for litteratur sa en mann. men så var de liksom kommet i en fase der papir ikke lenger var så kult. eller populært. eller noe nyskapende. er ikke litteratur og papir nyskapende nok. hva er det du snakker om. nei jeg har liksom vært blant så mye litteratur i det siste. da skal du få se en scene her. og da kom det fem mann til med hver sine dikt. og de leste opp dikt fremme i en av teltene der. det var sommer. og så fikk de applaus og alle drakk vin og alle synes det var veldig fint. så kom spørsmålet til mannen igjen. er ikke dette fint da. er ikke dette noe som pirrer sinnet. noe mer enn bare det som er blant oss. jo det kan du si. men ikke så veldig slik at jeg liksom får gåsehus av det hele her. får du ikke gåsehud mann. se her jeg har gåsehud av alt det som jeg hørte. gåsehud. og så satte han seg ned med gåsehud, og da kom det etterpå noen flere diktere som var veldig god på poesi og leste opp store stykker og dikt. og så satt han med gåsehus i stolen og drakk vin og så overlegent mot den som sa at det ikke var noe kult med litteratur lenger.

det var en som måtte forsøke å se på noe for å få bedre humør. det var noen rølper som hadde skapt så sur stemning at en av hans venner også hadde blitt rammet. U. Kidnap og D. Svaret. var kommet i en konflikt som var helt uforståelig. og en tredjemann fikk en byge med hagl over seg av Svaret av alle. altså. det var tre menn. Kidnap, Svaret og Seier. Kidnap forsøkte stadig å lage problem for alle andre. spesielt for Svaret. han prøvde å stjele svar fra Svaret og vise andre for å tulle med barn og voksne og alle slags folk og lage problem. så syk ble Kidnap at han ville drepe Svaret. Seier ville hjelpe Svaret og hadde tro på Svaret. men Kidnap var skikkelig stygg og Svaret og Seier begynte et samarbeid om å straffe Kidnap. men felles verdier som hadde kallenavn Tress, som alle delte gikk i ett tilfelle ut over Seier. og det medførte en noe dårlig stemning og grunn for å skrive. Svaret satte seg ned og lurte på hva han skulle gjøre. fordi Tress var noe han hadde jobbet hardt for å forsvare. alle verdiene skulle beholdes og forsvares. og styrkes. det var jo det

foreldrene hadde som navn også. Svaret. men Kidnap medførte så mange ulemper og problem for folk og Svaret at Tress ble rokket ved. Svaret refset i hovedsak Kidnap. spesielt i en situasjon når han hadde kidnappet noen stakkars barn, så refset Svaret Kidnap, og han kom inn på Tress som emne og refset med Tress, og da kom Seier og hørte alt sammen og det begynte å hagle over ham. etter at det hele var over og barna reddet, så satte Svaret og Seier seg ned og begynte å snakke sammen. og da begynte de å diskutere Tress. det er alvorlig det som har skjedd. det er noe som må gjøres. vi har ikke dårlig tid. nei. vi har god tid. og seieren kommer det kan du være sikker på. dette grønne vi er gjennom skal en gang forsvinne og da er vi atter i den perioden av Seier. Svaret sa at Kidnap må dø tror jeg. og han er død sa Seier. du drepte ham på en eksemplarisk måte. ja. men vi må spre ordet og budskapet mer.

så var det noe mer. en liten scene på siden. og så en del enkle innspill rett i hjelmen i tillegg og noen knips. og på scenen så var der en bar. en bar på siden. og en mann der var blitt skikkelig full. han var så full at han ikke klarte å gå. så noe måtte gjøres fordi han var helt full og måtte tilbake til hjemmet. og i det han begynte å tenke på hjemmet, så kom der noen innspill i hjelmen som sa at en kunne jo skrive en lapp og sende hjem til slekten så de kunne hente ham. bartenderen skrev en lapp om at en av deres menn må hentes. og lappen ble av en kul kar syklet hjem til slekten. slekten tok imot lappen og leste. og så ble de veldig overrasket over at de måtte hente ham. er hhan full igjen sa de og satte seg ned for å diskutere. om du tar bilen så kan du hente ham. nei jeg orker ikke sa han. kan vi ikke heller bare la ham være så må han ta ansvar selv for sin drikking da. ingen sa noe mer så ingen ville gjøre noe. de skrev en lapp at de faktisk ikke ville gjøre noe. så da kom der lapp på sykkel i retur til bartenderen. vi vil ikke gjøre noe sa de. og så videre så kom lappen i retur. bartenderen leste lappen og la seg opp et skikkelig ansikt og stil. pustet ut med blåsing fra nesen og lurte. har dere ikke politi da sa en av de vakreste i baren. politi. hva er det for noe sa bartenderen. politi er noen som passer på loven og hjelper til om noen

eksempelvis er altfor beruset. politi. skal vi ha politi da folkens spurte bartenderen hele forsamlingen i baren. politi. hva er det for noe. så fortalte bartenderen hva politi var for noe. det hadde seg nemlig slik at politi var i vekst som enhet i landet der baren var. og når dette skjedde så var der ikke noe politi i området, men det hadde kommet politi i områder ikke så langt fra og det var en utvikling slik at området snart kunne få politi. bartenderen hørte litt på det folket i baren sa. noen var full og brisen så det var mange ulike typer innspill. og så videre så skjedde det ingenting. bartenderen bare kastet ham på dør etter stengetid og mannen la seg til å sove utenfor baren. ingen hentet ham og ingen av de andre orket og bartenderen tenkte for seg selv at jeg kan ikke ha ansvar for å skulle bære denne mannen hjem.

så var det noe annet igjen. det var vanskelig idag å få liksom helt skrivningen i full gang igjen sånn som av og til skjer. men det er ikke noe farlig. i forrige avsnitt var det faktisk slik. da kom hele historien som om en eneste egen tanke midt i faktisk. selv om jeg bevisst begynte skrivningen ved å nesten lage komikk om at det kanskje ikke kom til å skje da noe større på en måte, eller noe annet på en måte er i emning et annet sted og på en annen måte. men sånn er det av og til så er scenen der og så er en der. vel. så var det et land og territorium. og de hadde fått seg en ny lovbok. i boken var det en lov som var helt feil sa de. folk begynte å dø som fluer i landet. vi må gjøre noe med denne paragrafen sa folk. ja det må vi. vi må endre paragrafen. og det samlet seg fem hundre mann som diskuterte saken. de satt å drøftet og tenkte og vurderte og snakket om paragrafen. paragrafen hadde noe med ett eller annet å gjøre. det var nemlig slik at ingen andre utenfor fikk vite hva paragrafen var de diskuterte. de hadde et hemmelig møte. og de hadde et møte som ingen andre i folket skulle få høre om. de ville holde hemmelig at én og én døde ut. så det kom ikke engang i avisen hva de snakket om. de diskuterte i fem uker og hver gang de kom ut av lokalet de diskuterte gikk de anonymt. de forsøkte skjule seg så godt som mulig. de ville ikke at hemmeligheten skulle nå ut til andre land. de ville rydde opp i problemet uten at det ble kjent. så kom der en journalist.

han var skarp. en av de skarpeste journalistene vi har sett faktisk. ingenting kom utenfor hans oppmerksomhet. så skarp at de sa at han lignet en spesialjeger. de gav ham ros og skryt uansett hvor han gikk. og han. en dag da en gruppe gikk ut av lokalet så fikk han nyss om hva de snakket om. snakker dere om en paragraf sier dere. nei, og nei og nei og nei sa de. og det kom på fremsiden av avisen akuratt det uttrykket. og det glemmer landet aldri. nei og nei og nei og nei.

lottotrekning. hvor skal avsnittet begynne. på tre, på 23, på 45, på 20, på 10, på 50. nei 50 er fanden ikke en del av lottorekken engang. lottorekken. mener du tallene og kulene. latter. dra til helvete. om jeg sier lottorekken til tallene på kulene spiller det noen rolle da. helevete så irriterende nøyaktighet. mannen var sint og knuste hele maskinen for lotto. med en slegge. og med armene og hva nå som helst han brukte til å knuse den maskinen. ikke si sånt til meg. min mor sa alltid at en skulle være snill og grei og det er ikke du nå. så gikk de videre. de tok seg en tur til en bar igjen. og så når de hadde drukket litt, så bestemte de seg for å ta seg en tur ut i naturen. de pakket sammen alt de hadde av utstyr og klær. og så gikk de bare. ingen kart. ingen kompass. ingen plan. bare gikk inn i skogen. og der var de. som om en større plan. som om et øvere organ hadde bestemt at de skulle forlate disse bordene ved baren og komme seg ut i det fri og ut i naturens opphavelige grønne mark. og så gikk de. innover og innover. de kom til slutt til en lysning. de hadde med seg noen pils. og satte seg ned og drakk noen pils. så gikk det opp for de at her skjer jo ingenting. det gror jøvlig tregt her. de satt brisen og så på trær og busker og mark og gress. helvete så tregt det gror. ja. det går nå litt raskt også. se her. mark vokser det jo gress på hvert eneste år. og grenene får nye forgreninger hvert år. gjør de. tror det. og røttene setter seg bedre og bedre og barnåler og blader kom jo ut hvert år. her skjer det jo mye spennende her. men det er så dørgende tregt når en sitter sånn som nå og drikker litt pils og ser på dette i lav hastighet. lav hastighet mann. naturens hastighet. ikke lav. se nå begynner det å regne også. ta på oss frakkene. de tok på seg noen regnfrakker og

fortsatte å drikke. og satt i regnet og koste seg med pils og så på naturen litt mer.

byfolk er redd naturen. en mann fra bygden var nettopp kommet til byen. han hadde nylig blitt kjent med noen byfolk som han kalte dem. hei byfolk sa han når han møtte de. det er ikke her som på bygden sa han. nei det veldig sivilisert og orden her. som om dere er politi alle sammen liksom. de gikk. han stod igjen alene. men han ble kjent med flere. og så møtte han noen han hadde såvidt jobbet med på en strøjobb. hei sa han. og stod sammen med de en stund, og snakket om alt mulig. nei jeg skal holde loven sa han til de før han gikk og sa ha det. farvel. og han hadde liksom fått for seg at det var veldig ekstremt fokus på loven i en by. så nesten alle var utøvende makt på en måte. politi. by er politi og bygd er liksom som om friherrer uten lovgrunnlag nødvendigvis på en måte. trenger ikke loven på en måte. fritt folk. og så strengt i byen. nei. han skulle komme til å møte en diskusjon denne mannen fra bygden. og få høre klart og tydelig at loven er lik for alle og by er én ting og bygd er én ting. det skjedde på en fest. og en mann fra byen ble mildt sagt forbannet. de hadde kvinner der på dans. og noen menn som satt og tok det med ro og drakk og noen som satt i en hjemmelaget bar. og så skjedde det at han ble kjent med en ekstremt klokke mann fra byen. de snakket lenge fordi mannen fra bygden var egentlig kjekk og snakke med selv om han var litt krass av og til. så bymannen fikk lyst til å fortelle han en lekse som han kunne ta med seg videre i livet. de satt lenge og snakket og så kom poenget og det stod seg. så en dag når mannen fra bygden reiste tilbake til bygden så tok han med seg en lovbook han hadde kjøpt seg og ble en sånn privat rådgiver for loven lokalt der han kom fra. han elsket loven og elsket å se alt i bygden i lov. slik at da gikk liksom alle de oppfatninger om at loven liksom ikke var for bygden og kun for by ut av sinnet og ut av tilværelsen. han så på bygdene som en utøvelse av loven.

så hva skal vi finne på idag da. vi har et land, men det er nesten for godt til å skrive om. så har vi et annet land. der foregår der forskjellige ting

som må straffes. og i det landet så er der noen som der er på tide å fange på en eller annen måte og straffe. vel skal vi finne på det hele tiden da. vi har kjærlighet som grunn. det har vi. så ha vi jobb. og så har vi da dette ekstra tillegget som vi jobber med. ja. vi får fokusere på det som er best å fokusere på. ja. det gjør vi. skal vi ta en bowling da. ja vi bowler. så gikk en gjeng med venner på bowling. og tok det med ro der. og kjøpte seg brus og spilte litt bowling. en kvinne som var der. de var bare menn. en kvinne som var der hadde topp på seg som en kunne se ned på en måte i dalen der hvor på en måte puppene er. så den ene mannen satt å så på det. satt lenge og stirret. og så var der en annen kvinne hun hadde en fantastisk hekk. en av mennene sa til den andre. den hekken. og en av mennene som skulle til å bowle satt å så på baken til kvinnen og ble tatt av de andre. må følge med mann. kom igjen. og akkurat da fikk den ene kontakt med kvinnen med baken. fordi han så veldig myndig ut et lite sekund akkurat når han sa det til han andre. og da så kvinnen det når hun snudde seg og glemte det aldri det synet. med bryn og litt småsint og peking og alt. så ut som om en slags leder på bowlingbanen. og der ble hun betatt på en måte. og det skulle vise seg å bli kjedelig for den som ble tatt for å se på baken. men de husket det heldigvis ikke. de glemte det hele etterpå. men kvinnen ble så betatt at hun gikk hjem. hun var kunstner. og så malte hun et bilde av den scenen og plasserte det et annet sted. inn i en eller annen sal med folk i. og veldig autoritær og myndig. det skulle aldri mannen som ble hennes mann få vite om selv. bildet hang i stuen der hvor de hadde laget seg hus. og barna så også på maleriet. men hun sa det aldri til dem at en tur på bowlingbanen var inspirasjonen.

og så var det mannen som ble reddet av et kjærlighetsdikt. han var sur sa noen. er han sur da. en annen mann sa at det ikke nødvendigvis var surhet. skal en rigge til en skala fra base til sur og si det er surhet da. nei det er et menneskelig instrument på en måte til å få oppmerksomhet. så vi fortsetter og ser hva som skal skje. men det var det at det var et landområde. og i landområdet som var ganske lite så hadde han sagt at han var en av de som en kunne oppfatte var der. men han var ikke bare

der. han var også et annet sted. og så når landet kom inn under en eller annen feide så var han sur og da så alle på et dikt han hadde skrevet som en frelse. diktet ditt er faktisk litt frelse akkurat nå fordi nå er du sur. jeg er ikke sur sa han. men der er diktet og nyt. frelsen. fordi det er frelse i det som er kjærlighet og det som er det som sinnet behages av. det behager vårt sinn. og det er noe som jeg skal si til dere gir oss noe veldig sterkt og flott som mange andre ting jeg har laget for dere. jeg har to ting og de kalles for Amorøsitet og Eufori. og de to tingene ser dere virker sammen. og til tross for at jeg er sur om jeg hadde vært det. tror dere det ikke er annet enn stabilt. jo. hør og se hva jeg gjør. og vær der dere også så kan dere lage så mye amorøst dere vil selv og så mye eufori dere vil selv om dere vil det. hva faen i helvete er det du snakker om. det er kjærlighet det jeg har laget. han roet seg litt ned. hva skal vi med denne Amorøsiteten da. nei. det er i alle fall noe og se så ser en. det er ikke så mye annet enn noe som vi kanskje trenger også for å se på noe annet enn dritt. for dritt skal vi ikke ha. forstår dere. og så Eufori husker jeg ikke helt hva var engang. men det kommer noe i alle fall. og tenk positivt. tenk på himmel og gode ting om du vil. men tenk på rommet og det som der skjer om du vil. og så er det bare å nyte verden vet du. en av mennene som hørte på sa at det der blir for store begrep. jeg trenger ikke gå til boken hver dag vet du. så det jeg i alle fall trenger er slike gode ord av og til fordi det var godt sagt. ellers vil jeg jobbe. forstår du. hva i helvettes navn forstår du ikke. han latet litt som han var sur til mannen. og så så de litt på hverandre. og så gikk de begge på jobb.

og så kom et vidunderlig merke. det var et slikt merke for oss sa noen menn og noen kvinner at det aldri blir glemt. merker bryr jeg meg ikke om. fordi jeg lytter til sjefen. lytter til sjefen. hva mener du med det mann. det må jeg ikke forklare tror jeg fordi du vet hva jeg mener. men merket skal jeg uansett fortelle deg om. det var nemlig slik at når en kom til stykket på lesning av en roman. så kom der avslutningen fordi. og det var noe som en mann alltid hadde blitt vant til. han enten på bar, restaurant, eller hjemme. hvor som helst han var, så leste han vanligvis.

og så når han han var ferdig med en roman, og leste avslutningen så skjedde akkurat det avslutningen sa fremfor han som skjebne og magi. og så når det skjedde så sa han det til noen. og de sa det videre til en forfatter. og han ble faktisk lederen til sitt folk som leser. han leste og leste vet du. og det som skjedde videre var at han fikk en fast forfatter til seg som ble nestleder i folket. forfatteren skrev romaner til ham og leseren leste og alt som stod i romanen skjedde. så folket ble et spesielt skriftfolk. et skriftfolk som ble kjent i hele verden for å være skriftfolk. et skriftfolk som styrte med romaner som lederen leste på. han måtte var lese så ble alt i folket styrt av avslutningene i romanen. landet ble et veldig godt land å bo i. og videre så kom det turister til som kjøpte bøker. de oversatte romanene som de skrev til alle slags bøker og noe av det kuleste de opplevde var at turistene skrev sin signatur til ære for bøkene de kjøpte når de kom. det var ikke slik at bøkene ble oversatt i andre land av andre språk. men de oversatte selv til slutt alle bøkene selv og kunne alle språk selv til slutt. så solgte de bøker til hele verdens befolkning oversatt av seg selv som turister.

Lilang. de som sa det får aldri være en del av mitt folk. så var det en sak kalt Lilang. det var en debatt. og de kunne faen meg ikke slutte å mase og de prøvde å lyge om situasjonen for å lyge om noe annet. syke folk. Lilang. og så var det en sak kalt Lilang. men så orket de ikke snakket mer om det nok var sagt. det kom eventuelt noe mer senere. og så kom det en annen sak ved navn Werifen. den saken var enkel. det var slik at noen menn og noen kvinner hadde vært på en reise. de reiste til et sted som der var mange turister. det var et fantastisk sted. og så reiste de hjem igjen etter at alt gikk bra. og så reiste de et annet sted og fikk en fantastisk reise. og så reiste de atter et annet sted og fikk en fantastisk reise. og så når en en gang kom til en dal på det tredje stedet, så sa de for seg selv at de var så i godt humør i dalen at de ville slå seg ned der. og det gjorde de. ti mann og ti kvinner på ferie fikk et midlertidig land og mark i en dal hvor en bonde hadde allerede satt av til utleige. og der fikk de leie til hus så lenge de ville. alt var klart. det var bare å bygge og så bo. bygg og bo som løsning. og det var veldig kjekt. og så når en

kom til et annet område. så var der ikke noe annet område. de fortsatte å bo der. og bonden var glad for situasjonen. han visste det at om han absolutt måtte. så kunne han avslutte leieforholdet. men der var ikke noen spesiell plan for utvidelse av drifta midlertidig slik å forstå at der var ingen behov for å skulle tenke slike tanker. en av de som bodde der ble forfatter. av en hel unik type skjønnlitteratur. han skrev rundt fire eller fem bøker den perioden han bodde der. og alle husene hadde hver sin utgave av alle bøkene. og den ene boken handlet om nettopp den situasjonen hvor de ordnet seg et sted og bo. og den boken het Land og Bosted. og den kom ut på en bokhandel og ble solgt i ganske mange opplag. og en del intervjuer ble det av det hele. han var en ålreit mann sa folk når de hadde snakket med ham etter intervju og sett på intervju.

ny svertelse av skap. hver dere ser som forsøker å skulle sverte, så er det nok stjeling og drap de forsøker seg på. da kan dere plassere inn i rommet blomsten som vi kaller den. og se hva som skjer. kanskje til og med en pose med søppel. så ser dere at det er noen jeg har forsvart meg mot. og de skal drepes. og angre seg. så enkelt. i mitt skap er der klær. og de skal være der. så gå inn i et skap det er noe av det dummeste jeg har hørt. sykdom. så da går vi videre. vi går til et annet sted. og vi går til et sted hvor der er noe spennende. noe som kan styrke oss. vi går til et sted ved navn Asdal. hvorfor Asdal spurte noen. nei hvorfor ikke. det kan jo være at det er noe som skjer i Asdal som kan gi oss styrke. for er det noen ting som er bra så er det styrke. det er en del småting som vi trenger å ta med oss. vi tar med oss førstehjelpsboken. og så tar vi med oss en bok om eventyr til barna. og så tar vi med oss mat. og så går vi. vi bare går. jeg vet ikke om vi har med oss alt, men da blir det komikk når vi er der om vi har glemt noe. så der var en familie og noen andre familier som familier i vennskap. og når de kom frem til Asdal laget de seg bål og hadde mat til grilling. og de tok frem eventyrene. og i det ene eventyret så var der skrevet om en skapning så svært at ingen klarte å få den ned. den tullet med alle. men der kom en helt. han var bare i ungdommen. litt eldre enn barna som satt å grillet og hørte på. bare noen år eldre kanskje. litt eldre enn det også kanskje. og han var sterk. og han

visste om skapningen, men var lur. han fokuserte på andre ting. han lot tiden gå. og han tenkte først på det som var kanskje det viktigste mot skapningen. det store monsteret. og det var å finne noe å si til monsteret så monsteret begynte å tenke slik at helten skulle vise hvem som var aller mest klok. og han skrev og han leste og han skrev setninger og han skrev ord og han studerte mer. han satt ved et bord på stol og planlagte alt sammen. uten nesten å tenke monsteret som alle andre var plaget av stadig vekk. og så endelig kom han. og det han sa er legendarisk et sted. men ingen andre vet hva det er andre steder og det får vi ikke vite annet enn om en er akkurat der. og før høre det der. og nå kan dere gå hjem og lese og kose dere barn og nå skal vi grille og spise litt mer før vi skal hjem igjen.

når dresinen venter. eller for å si det slik når noen traller venter på dresinen. to traller. og et stort enormt tog brøler forbi med plog for snø. dresinen skal ut av drift. skjer det straks eller skjer det innen en viss tid. lokføreren ler. førerene eller føreren av dresinen står å puster litt ut. han hadde noen lunger i den ene vognen, men det kom en betjent som hentet de da de ikke kunne ligge i dresinen. i vognene var der noen innvoller også, men de måtte føreren av vognen legge til side. føreren ble av en god mann som kom gående forbi kledd med en uniform som en straff-fange, eller da begge to om der var to førere. det var en ring mellom de to vognene. noen rotter hadde forsøkt å lage en dans med truse på seg under ringen. med nesen noen centimeter under ringen da sa en mann som tilfeldigvis kom gående og så dette, at om det var kult da. og så brølte mannen litt så rottene forsvant. en av førerene var redd og hadde instinkt for å overleve, og begynte å bli mer og mer fryktig innholdet i vognene. den andre føreren om han var der synes han var ekkel å se på. det kom et nytt godstog forbi, og de kunne en at føreren var i et veldig godt humør og kanskje nesten litt slesk nesten, men bare i onde øyne. i gode øyner kanskje en pondus og noe snacks ved siden av førerstolen. den ene føreren sa han heller skulle vært i et nytt land, men den andre føreren lo knisete, og sa at det får vi aldri med denne vognen her. vi får prøve å overleve litt før vi blir tatt. blir tatt skrek den andre kanskje. om

han var der. ja, det er ikke så mye sjans for oss. vel, jeg har med meg kniv til pulsårene så det er ikke så farlig om det må bli en rask død. nei. de måtte nok en gang stoppe på noen doble linjer. og da kom det en sterk mann forbi med et kort for gård. han sa at slike kort kunne en ikke legge i vognen og heller ikke eiendommer som gårder. de rikset litt med dresinen. så kom et tog i stor hastighet som drev snø til side så de ble begravd i snø en stund. de to førerene om det var to begynte å føre fart på dresinen igjen.

jeg falt nettopp og det er spørsmål om langefingeren på høyre hånd har fått en brist i ytterste ledd. det er et lite kutt helt ytterst på den og noen sår på ringfingeren ser det ut til. men jeg kan skrive og tastaturet er helt blodig nå. tar bilde av det. ser ut till at fingeren ikke er bristet. men tenker litt på hvor viktig det er å ha hendene i orden når jeg skriver. og nå er det faktisk så mye blod på tastaturet at det kunne være fare for kortslutting. tar bilde og vasker. så nå ble det en annen smak på skriving på datamaskin sa N. Tast. han skrev og skrev og skrev og skrev og ble veldig blodig ikke. han hadde skrevet på tastaturet i mange, mange, mange år. og alle mobbet ham for skrivingen. hvorfor ikke slutte å skrive da. nei jeg liker å skrive så godt. jeg liker det å skrive. så lo noen vet du. andre ikke. datamaskin er drit sa en mann. datamaskin er for nerder sa en annen til ham. og de hakket på ham som om de hadde nebb og var ørner. men han ga seg ikke på skriving og tekst. han ville skrive. han ville gjøre det han drømte om. han ville gjøre det han alltid ville. det var skriving. men han kom seg ikke på lang tid til tastaturet som nå. men han ville. og gjorde. og han kom til det stykket at han begynte å skrive på datamaskinen. og han begynte å skrive et dokument. et dokument på datamaskinen. en fil. et tekstdokument som fil på datamaskinen. så kom en annen som de kalte for nerd. kult da. med dette dokumentet du har åpnet på datamaskinen. men så kom en soldat fra hæren. hadde nettopp kommet hjem fra en krig. hva faen for en nerd. han tok en hammer i forbannelse over hvor spakt dette livet til Tast var og knuste av en kant på skrivebordet. kom deg ut i krig. disse dokumentene dine og den tastingen din på tastaturet blir aldri kult. du

får deg aldri dame. men så en dag så gjorde han som meg. han fikk noen kutt på fingrene og mulig brist og satte seg ned på tastaturet for skrive. og tastaturet ble helt blodig og han hadde litt smerte i fingrene. og han åpnet nye dokumenter og skrev mer. så kom soldaten inn igjen. og da når han så blodet så spurte han hva i helvete du holder på med. det der er jo kult mann. nei jeg kuttet meg litt uheldigvis. uheldigvis. spørsmål. det der er jo kult Tast. fra nå av skal jeg kalle deg N. Tast den Blodige, og du er en kul forfatter på datamaskin. vi snakkes. så gikk soldaten.

nei. det er to menn vet du. og han ene hadde en røyk i den ene hånden. og den andre snuste. hvorfor sender du penger til det ene landet jeg til det andre. snus er godt da mannen. jeg bryr meg katten i hvor pengene går. jeg også faktisk. da har vi noe felles. jeg liker røyk. sånn er det bare. og så kom de til et sted hvor det var noen som jobbet. og han ene snuste og han andre røykte og så på jobben. en av de som jobbet så situasjonen an og anledningen og tok seg en røyk sammen med de to. hvordan går det mann. det går bra. ingenting spesielt. vi går nå her. og hvordan går det med jobben. nei det går veldig bra idag. har gjort en hel del og har knebeskyttere på meg så det ikke er noen smerte når jeg sitter på huk og sitter på kne og såne ting vet du. han ene som snuste sa at dette med å sitte på kne har jeg faktisk tenkt en del på. hva har du tenkt da. nei det er liksom litt sånn at en da virkelig føler seg som om på arbeid og ikke blant eliten. eliten. hva mener du egentlig. nei jeg vet ikke helt. alle må ha en jobb vet du. og det å ha en jobb der en sitter på kne med knebeskyttere det er faktisk veldig kjekt. jeg elsker dette arbeidet jeg har. og jeg er en av de heldige. fordi det er mange som jobber vet du. og lederene i eliten vet du de er jeg jo av og til med på ulike måter vet du. jeg er i hæren vet du og har til og med sett generalen vet du. så de er jo valgt på uansett en eller annen måte. vel det kan jo være at de har valgt seg selv også selvfølgelig, noen av de i alle fall. men noen er valgt og kunne jeg uansett valgt. så hadde jeg valgt generalen. det kan du være helt sikker på. så når jeg er på jobb så tenker jeg ofte på generalen vet du. og mest tenker jeg på arbeidet. og jeg er som sagt heldig som liker arbeidet ekstra godt. så var røyken ferdig og han gikk

tilbake på jobb. og mannen som snuste og mannen som røykte gikk videre.

jobben er godt gjort sa sjefen. han var en stund på et anlegg. og de var der og jobbet vet du. og så så sjefen på alle arbeiderene hver sin gang. han skulle speide eller da se og skrive ned litt av erfaringene på anlegget. og etter at alt var gjort så ville han benytte anledningen til å tale litt for alle arbeiderene. dere jobber for fort noen av dere sa han. jeg har sett litt på. vel for fort og for fort sa han. noen av dere kan i alle fall nyte det å roe ned hastigheten litt. ja det var akkord og annet arbeid ja. det der husker jeg ikke helt sa sjefen i farten. en av arbeiderene sa til han at han skulle skrevet en tale før han talte så det ikke ble så mye til og fra. sjefen sa. ta det med ro. av og til er det greit med litt live vurdering også i tale. det er ikke så farlig vet du. så bare da opp en hånd om det er noe så kan jeg få snakke ferdig så vi kan gå hjem til middag. men uansett dere som ikke jobber på akkord, kan få høre fra meg at det ikke er så viktig om du jobber så fort såfremt alle frister blir holdt. ikke stress. slapp av i skuldrene. ta deg en røyk om du røyker. og ikke jobb fortere enn du på en måte må. det er fint å kunne ta det med ro også i arbeidet og nyte arbeidet på en måte. alle var enig i det. og så sluttet talen. og de gikk hjem til middag. og sjefen sa til sin kone at idag har jeg hatt en veldig fin dag. jeg har vært på anlegg og gitt arbeiderene der noen rosende ord. så flink du er sjef sa konen. er jeg din sjef også. nei egentlig ikke. jeg er en fri kvinne og du er sjef i din jobb, men du kan jo få drømme av og til. drømme sa han litt rolig for seg selv samtidig som han så på barna ved middagsbordet. og så tenkte han en lang stund for seg selv og spiste kjøttkaker og poteter og noe grønnsaker som konen hadde laget. barna koste seg ved bordet, og det ene barnet tok opp glasset og drakk litt drikke og så på faren. sjefen.

egget skal stekes. så smøret er satt på pannen. og varmen er på. så sånn er det videre. molekyl er bedre enn tekst sier noen. ja det kan du banne på. det å steke et egg er noe helt annet enn å skrive om stekning av egg. en filosof kom til stedet. vet dere om transcendental filosofi at en faktisk

kan tenke seg at det å steke et egg i tekst er det samme som å steke et egg på ekte. kokken lo. kokken lo litt for seg selv, og kastet et egg ut i lugaren. eller hva det heter. og sa til filosofen. sett deg ned så skal du få et egg så kan du skrive om det om du vil. og så satt filosofen og filosoferte. og følte seg først litt stigmatisert av forfatteren, men så kom han helt inn i det. satt å skrev om steking og han som om så for seg og levde som kokken i tekst. og der så kokken poenget hans og det så filosofen også. så kom det en matros inn og satte seg ned ved siden av filosofen. skriver du om kokken mann. nei jeg skriver om meg selv. jeg skriver som om jeg lever i tekst. og lever som kokk. jeg ser jo at du bare skriver det kokken gjør mann. du skriver som om du er kokken og later som om du er kokken. hva dere holder på med vet ikke jeg men jeg er kommet for å få meg et stekt egg mann. jeg har faktisk skrevet litt jeg også en gang. jeg skrev en gang en historie på skolen. skrev om alt mulig vet du. kult å skrive mann. filosofen følte ikke bare at dette var upassende, men følte litt intrige i forhold til sin kunnskap og sin hele filosofiske historie personlig. nei. jeg må gå. så gikk han til sitt rom og la seg ned i sengen en stund og filosoferte og tenkte på skriving og selvet. selve selvet i seg selv. det var det han skulle komme til å tenke på og han lå der strak ut fem dager. kokken kom ut til matrosen med et stekt egg. og matrosen hilste på kokken og de stod litt etter måltidet og snakket skit som noen kalte det og så gikk matrosen tilbake til arbeidet og kokken gikk til sitt.

så var det fem menn og fem kvinner. de var i godt lag da foreldrene til en av dem. de lurte jo på om det ble vill festing, og i tiden hvor de tvilte litt så sa de det for seg selv for å roe seg ned. så kom der et hus. og så kom der en fest. og kvinnene var lettkledd eller da kledd sånn som de ville selv. en mann hadde sagt til den ene kvinnen tilfeldigvis på en butikk litt før om ikke hun skulle kjøpe seg en slik om noe svært lett tøy, og da slo hun til ham så han lå på bakken og blødde. og det er sannsynlig at han dødde. og så når festen kom så kjøpte de inn drikke og alle slags gode drikker. og mye forskjellig. og de var helt inne for å feste kan du si. og de hadde med seg litt musikk. og de tok på litt rolig

lav musikk først. og så tok de å drakk litt. sånn begynner en fest sa en forfatter langt på avstand som ikke var der, men tenkte på dem og var litt beskjeden da den ikke så ofte var på fest eller det var slik at det ikke helt var tid for fest kanskje. men festen kom og var der. så kom det en melding til den ene mannen. fest i salen i bygden. og han fortalte det til de andre og der skulle det komme fem hundre både menn og kvinner og alle ble glad. de drakk litt til siden de først hadde komnt inn i stemningen. og så etter det så kom der noen med bil og hentet de. det er mulig det var en taxi. stor taxi med musikk. og da var de brisen. så kom de festen og da begynte forfatteren på avstand å tenke på hva i alle dager skal skje på festen da. det skjer vel sånn vanlige ting. men noe krydder. noe spesielt. noe stort. noe fenomenalt. det er usikkert. og itt slåssing kanskje for kvinner eller noe annet tull. det er ikke sikkert. så kom der en på festen som skulle komme til å bli som en konge som de sa. han var filosof og ganske brisen. ikke akkurat full. men ganske brisen. og han fant kjærligheten. han satt å filosoferte i flere timer med kvinnen ved et bord. og så begynte flere og flere og se dette og alle prøvde å gjøre det samme. og de begynte å danse sent på kvelden midt i salen. midt på gulvet. der var de. og forfatteren på avstand skrev til og med et dikt om kjærlighet om de to.

og så kom der fem gutter. og to jenter fra barnehagen. de skulle hjem til foreldrene. og foreldrene kom for å hente dem med bil. raskt og kjekt så satte alle seg inn i bilene. og foreldrene var umåtelig snill med barna sine. og foreldrene var også hjemme og laget klar middag og det var veldig kjekt. og så skulle de spise middag og kose seg med middag og spise. og så var det etterpå, en del spørsmål hva som skulle skje. fordi det skulle skje noe enormt. enormt i forhold til denne situasjonen som hehet og noe som har med en forfatter å gjøre. dere aner det ikke altså. det ble så imponerende at et helt territorium med barn skulle få seg en kjekk overraskelse. og hvordan var det. hva skjedde. det er usikkert. men det kommer. det kan du være sikker på. forfatteren så idéen før han skulle se på situasjonen og ble litt nervøs for at ikke alt skulle lykkes som forutsagt. fordi det er ikke bare å se for seg og så gjøre. nei. en må

faktisk først se for seg og så gjøre om en skal virkelig lykkes med å få til en slik imponering. så det var en gutt som spilte live tv-spill. og konkurrerte. og alle hadde jo mobiltelefoner. og så var det skikkelig tøff konkurranse. men han elsket det som vanlig. visste hva han gjorde og hadde selvfølgelig muligheten til å nå som helst gi seg om han ville heller hente seg noe snacks og ikke konkurrere så det var ingen stress. nei. han hadde bryn til og med og søsteren hans som også var veldig flink med konkurranse, men ikke det spillet så på. og så kom det en enorm situasjon hvor han vant og både han og søsteren ringte og sendte meldinger til de andre i området, og noen av de hadde sett det og hadde hodetelefoner på seg og så det på fjernsynet live og alle løp ut i gaten og jublet fordi da fikk bygden der hvor de var en oppmerksomhet i store deler av landet hvor de bodde og det ble fest i hvert hjem med kaker og brus og gratulasjoner fra foreldrene selv om det var nesten bare barna som forstod hvor kult det var.

det er du som er problemet. det sa noen. to stykker. P. Stygg. og R. Frivei. jeg går fritt hvor jeg vil jeg. ja. så du kan bare glemme å komme med slike sitat til meg fordi du vil angre på det selv. forstår du. sier du noe stygt til meg og oss så angrer du deg en eller annen dag om ikke nå i dette sekund. det er du som er problemet liksom. stå på ditt og du står kanskje en dag i et rom, låst vekk, der du ser at det er du som var problemet selv og er problemet. R. Frivei gikk seg en tur til en kiosk for å få seg noe mat raskt. og så snakket han litt med han som jobbet der. kul kiosk mann. bra med salget. ja da her går det bra sa mannen som jobbet i kiosken. så stod mannen der litt og spiste og småsnakket litt. så kjøpte han seg til slutt litt tyggis. og tok to tyggiser inn i munnen. og så gikk han videre. inn i bilen. og det kom en limousin eller lignende i hentet ham. og han satt der og ble kjørt. da kom han til å tenke igjen på dette utsagnet som gikk litt ned på papiret på en måte. det er du som er problemet. jeg. jeg er en hyggelig mann jeg. og så bare sa han at Stygg skal jeg aldri snakke mer med. nei takk. og så stoppet limousinen. og så gikk han ut og det var en eller annen konferanse som han gikk inn på. og det var ikke så mye snakk mer om dette utsagnet og så kom han i

dialog og prat med noen på konferansen. nei. det er fortreffelig dette med samfunnet at alle gjør sitt og kan være fri såfremt de oppfører seg som forventet. det utsagnet gikk inn på de andre han stod og snakket med og de tok seg en slurk og myste litt. og så sa en av de at ja det kan være tungt om en skulle bli gammel og ikke ha den bagasje som en trenger for å komme seg videre. det også ble noe som de andre tenkte på. han ene reagerte litt på uttrykket om bagasje iforhold til å si på en måte kunnskaper. ja jeg kunne fint brukt ordet kunnskaper, men alle forstår hva jeg mener ja. det er klart viktig at alle i samfunnet gjør den jobben de kan for å også sikre at ikke noen går fortapt. det er helt sant. så drakk de litt champagne eller hva det var de hadde i glassene. og så gikk Frivei til sitt rom etter å ha blitt kjørt av en drosje. og så la han seg til å sove.

og så var det mer skrivning. han var et sted. og det var en kino. og det var faktisk spørsmålet om han skulle skrive ned eller skrive en god kommentar om noen. og det var usikkert hva det ble til. han tok seg bedre tid enn vanlig. fordi han så at det kunne være mulig at det hele var et komplott. han skrev vanligvis svært fort. og noen ganger skrev han tregere. fordi han var betenkt. i strategien hans for skrivning så hadde han bestemt seg for å ikke skrive tregt. han skulle skrive raskt. men kunne jo skrive tregt var nok innenfor reglene. men der ble han i alle fall betenkt. og det kom en del forespørsler som var merkelige. og noen følelser av at det var en slange. og noen idéer om at der var faktisk mange der som holdt på med hvert sitt og det var fint å følge med på. og det var også en tanke om at egen skrivning gikk veldig bra på den måten at såfremt han styrte fremover selv så gikk det veldig bra og at idéene og andre kom til å være med. men det var en del merkelige byger som så ut til å være til stede. det var da han spurte. hvorfor ikke bare være fredelig. hvorfor ikke bare la tiden gå og komme med kun det som passer. han ble filosof. og dannet seg en helt egen ny gren innenfor filosofien. passende filosofi het grenen. og da var det ikke bare altså det som kanskje var litt merkelig eller det som var ubehagelig eller lignende. ubehag kunne da passe innimellom det også. men det var det

som var passende eller upassende som var grunnlaget for hele den nye filosofiske grenen. og han skrev en utgreiing om grenen og han satte et helt nytt verk inn i filosofien som het Det Passende. det ble en bok på omlag fem hundre sider. han fikk mange følgere og innenfor grunnlagsfagene ved universitetene kom boken inn som pensum. og han ble en foreleser som alle ville ha en bit av som de sa. og elevene fikk noen grupper til og med på både skolen og fritiden som studerte filosofen. Det Passende.

og så kom det et nytt avsnitt. det blir liksom det. det kom en som hoppet etter noen. men det kom også noen som forsøkte å skrive et avsnitt som fikk en premie, og så kom det en som skulle skrive et avsnitt etter det, men det klarte de ikke. og så kom der etter det en som skulle forsøke hjelpe den som skulle komme etter med et nytt avsnitt ved å skrive et avsnitt selv og gi det til forfatteren, så han slapp å skrive det selv og på den måten ta byrden for avsnittet. forfatteren het I. Obsjega. han ville at andre skulle være oppmerksom på at andre skulle få hjelp av ham. han skulle gi de avsnitt som han skrev og så skulle han selv ta byrden ved å hjelpe med alle problemene de eventuelt fikk for det de gjorde mot de som liksom var forfatterene. Obsjega tok problemene for å si det sann. gav hjelp til de som ville bli forfattere ved å skrive selv, og så gi verket, avsnittene eksempelvis til de som skulle late som om de var forfattere, og så ta alle problemene som eventuelt oppstod selv. og videre så var det slik at forfatteren laget et kallenavn for akkurat dette. fordi vanligvis ble folk plaget med plagiat. for eksempel noen som ville stjele verk eller plage forfattere som skrev og gav ut verk. men denne formen for plaging som eventuelt oppstod tok han ansvar for selv og det fikk kallenavnet Eonjag. og han tok alt av problemene med Eonjag selv. en skikkelig hardhaus av en forfatter kan du skjønne. så forfatteren skulle skrive nok et avsnitt til en forfatter. og gav avsnittet til forfatteren. ta det og nyt og nyt alt det vidunderlige som verden kan by på for deg med avsnittet så skal jeg ta meg av kampen for deg. Eonjag skal vekk for deg. jeg frelser deg for alle problemene som oppstår. lykke til forfatter. så lo de av tittelen forfatter fordi han hadde jo ikke skrevet

noe som helst. og så gikk tiden og det ble et endelig vedtak om at Obsjegtta skulle bli offiser. og det på havets flåte som de sa poetisk. en skikkelig real ordentelig flott forfatter og mann som ble offiser.

så var det forventningspresset. det var en foreleser som stod på sitt og sa at ingen i hele landet vårt skal presses med forventningspress. det skal jeg aldri gi meg på. bli vant til det. på grunn av meg. aldri skal du plages med forventninger om du går på skole, er i samlingshus eller på noen som helst måte er på let etter noe som helst i livet. så spurte en kvinne som var veldig flink på skolen og alltid hadde gode karakterer og var striks som de kalte det. så streng med seg selv at hun fulgte med på det foreleseren sa. en annen elev lenger nede i salen spurte hvorfor bry seg da. så pertentlige spørsmål. foreleseren sa til eleven som klaget at han kunne roe seg ned. så tok han seg en tenkepause. nei. det har seg nemlig sånn at det gjelder ikke det. da kan jeg ikke være her lenger. jeg må gå. foreleseren fikk sparken fordi de beste elevene følte at de ikke kunne høre på så ufornuftige forelesere at de ikke engang forstår å si noe rett. så det kom en ny foreleser til stedet så de beste elevene skulle få fornuft. og så kom der en forelesning om akkurat det samme og han var lur. fordi han sa akkurat det samme. det var nemlig lederen på skolen som hadde kampanje for at alle skulle slippe forventningspress. og samme forelesning kom til den klassen på nytt. og så når han kom til dette poenget med hva en kunne forvente seg så sa han at en kunne forvente seg at alle kunne forvente at en ikke skulle på noen måte få press på seg verken på skolen, i samlingshus, og kun kanskje i kjærligheten så kunne en kanskje få et press hva vet jeg sa han. og da klappet kvinnen og tok opp hånden sin og sa at en foreleser ble sparket på grunn av min nøyaktighet og nå har du kommet som foreleser til oss så vi aller mest nøyaktige kan være her. og det er slik at alle klappet for eleven etter den situasjonen og hun fikk tonnevis med respekt. men han eleven som hadde kritisert, han satt der som vanlig og fikk ikke med seg noe av det som hadde skjedd og klappet selv til eleven som fikk ros uten å vite at han egentlig selv ble litt mobbet av dette.

det er slik sa en mann til en annen mann. at om en skal ha hund, så må en være så snill at hunden alltid trives. hunden må alltid ha positive følelser i sitt register av følelser. aldri på noen som helst måte ha noen kjedelige eller triste holdt jeg på å si følelser. det er alt etter hva hunden selv føler for og vil. se her. nå er hunden min på tur bort der og jeg vet ikke hva han gjør på, men det ser ut til at han koser seg så da er alt i orden. en kan ikke stresse en hund vet du. en kan ikke være sur på en hund vet du. alt skal være som hunden vil med sin enhet av følelser på aller best mulig måte. mannen så litt tvilende ut. han som han snakket om så ut til å tvile litt på alt han sa. jeg må da av og til skjenne på min hund som er så vill. og der tok mannen frem en kniv og skjærte strupen tvers av på mannen. og fortsatte å snakke med en annen mann og tok hunden til mannen som ble drept med seg som sin egen. så da hadde han to hunder. og han slapp den fri fra bånden som hunden hadde på seg og da var det plutselig to hunder som løp fritt undt og koste seg med det de ville. og så ellers var der en ny mann som sagt som han skulle snakke med. og da var det slik at han også hadde hund. han kom gående og så dette med drapet og ville slå av en prat. hvordan går det. nei det går bra. men det er ikke det viktigste. det viktigste er kanskje å høre om hvordan din hund har det. hunden min har det veldig bra. jeg leste igår en bok om hunder som het Hundens Beste, og jeg lærte meg noe nye triks. og jeg lærte blant annet at hunden kan klappes og da også i halspartiet og det synes hunden er godt. ja vel. det er bra. jeg er veldig opptatt av dette med at alt skal gå til hundens beste jeg også. kan jeg forresten få låne boken av deg. klart det. så gikk de hjem til mannen slik at han kunne få låne boken. og de to hundene til den ene mannen fulgte på med alt de gjorde og hunden til den andre mannen var i bånd en stund, men de slapp den fri så de var tre hunder som løp fritt rundt og gjorde de de likte best. samtidig snakket de to mennene med hverandre og spesielt da om alt som var til hundens beste. til slutt i situasjonen fikk mannen med seg boken hjem. og han satt i godstolen sin og koste seg med lesning og så på hundene han var ved som satt ved siden av stolen og hvilte etter at de hadde spist veldig mye.

alt liv. og så setter en alt liv fremfor seg. og så tar en vekk kroppen. så kommer det spesielt inn et emne om intelligens og sosial intelligens om en deler på en måte i to. om da ikke kan snakke om sannheten. for om en ikke selv eksempelvis har den beste intelligensen, så kan det hjelpe med å ha noen med intelligens ved seg og ha en god sosial faktor seg imellom. sånn er det. men om en isolerer seg fullstendig. uavhengig av rase, av form for liv. hva vil da skje med en sjel uavhengig av kropp. det er spørsmålet innenfor dette som noen påstår er. nett som oss. fordi kanskje er der en enhet som er grunnlaget og at den er helt lik. og så er den i hvert liv og er der. men miljø, kropp, sosialitet, er noe som påvirker. hvem vet. så det å si nett som oss om alt liv uten å vite. det er noe som ikke er nødvendig. for da må en nesten forklare. det blir kanskje litt for langt utenfor boken vet du. nett som oss. det var P. Plakat som sa det. han hang opp en plakat som het læren om sjel. og skulle holde foredrag. det var et miljø som sa at alt liv er likt og samme som oss. og så laget han til en plakat og en noenlunde grov plan for hva han skulle gjøre under forelesningen. og så inviterte han en del til forelesningen. og når alt begynte så begynte han å snakke om alt som hadde med liv å gjøre som han visste om. og så gikk han videre på dette emnet med nett som oss. men der fikk han problemer. fordi han hadde ingen referanser for sin setning. han hadde ingen forklaring på alt dette angående hvorfor alt liv var lik som oss angående sjelen. og da kom det en annen som het Ø. Ogni. han satt bakerst i salen. og så tok han opp hånden. og Plakat sa til Ogni. ja hva er det. og Ogni sa. det er slik Plakat. at når en ikke vet, så bør en ikke si det slik påstår jeg. fordi du vet faktisk ikke helt. nei det er sant. så gikk heller Ogni opp på talerstolen og tok ansvar for forelesningen og Plakat måtte gå ned og sitte seg ned på en stol og lytte. og så fortsatte Ogni. nå er der en ny forelesning. som heter 'Når en ikke vet, så er det best å vise at en er usikker'. og så sa han mange ting han ikke visste helt, og så viste han hvordan en kunne oppføre seg når en ikke helt visste.

og så kom det en ny form for intrige. det var tre stykk. en ved navn Peddin, en ved navn Niddep og en ved navn Dinnep. de tre satt på en

bar og hadde en diskusjon angående øl. og da kom den ene til at en form for pils fra byen fra et gammelt tradisjonelt bryggeri var best. og de to andre var helt enige i det. men så kom de inn på som i forrige avsnitt dette med dyrene og mennesket. og Peddin var helt klart inne for at mennesket er det sentrale på minst én måte og det er i eget liv. det er nå klart. Niddep tok seg en røyk fordi han var ikke helt sikker på hva poenget var. skal vi se om jeg i løpet av røyken kommer inn på hva det er for noe. og så kom den tredje. det som i alle fall er med meg er at jeg egentlig er dårligere enn et dyr. jeg kan ingenting. jeg er ikke en god representant for mennesket og er på en måte langt dårligere enn et dyr. fordi et dyr som er seg selv, og et menneske som er seg selv er langt bedre enn meg. de tre laget seg et navn for hverandre som kallenavn. Peddin kalte de En, og Niddep To, og Dinnep Tre. og så kalte de seg for En, To og Tre. og så kalte de seg for disse kallenavnene. og En sa at han var et skikkelig menneske. og To sa at han var så likt på et dyr at han var på en måte et godt dyr. og så Tre, da at han var dårligere enn et menneske og dyr fordi han verken var én av de to første. vel så kom en hun inn. fordi hunden bjeffet og fikk lyst til å gjøre noe med situasjonen. for To var jo et menneske som latet som om det var et dyr og det var dårligere enn et dyr sa hunden. hunden skrev også et dikt som het 'Dårligere enn et dyr', og så gikk To. så ble hunden To i stedet for. og da var det En, To og Tre igjen. og Tre ble så mobbet fordi han sa han var et dyr av de to andre at han måtte gå. og så var det En og To igjen i baren og kjøpte seg en ny pils og satt å snakket en hel stund. det er viktig å ha kontroll med forskjellen mellom dyr og mennesker. ja det er det. men kanskje kan vi en gang jobbe litt med disse begrepene også sa både hunden og mannen.

du må være mint. det sier vedkommende er å være på en måte uten tvil, men så forklarte han seg samtidig som at det var å være død ved en leder. han het Erik Thomas den Lygende. og ingen likte mannen. så han ble fengslet et sted og lagt i jern. så kom der noen politi og sa at det var godt gjort. og så gikk tiden. det var en del andre ting som skulle skje. det var en gruppe som skulle samle seg om en ny bok. de satt på et bord

på en bar. når de fant ut de skulle skrive boken, så var de allerede blitt ganske full. men de hadde bestemt seg. de satt å snakket om boken. snakket om innhold. drakk. skålte. var helt forent med den idé om at de skulle ha en bok sammen og skrive en bok sammen. og de hadde så godt som snakket om alt som hadde med boken å gjøre og selv om de danset med kvinner på et dansegulv på baren av og til, så glemte de ikke boken, og kom på nytt innhold. den ene hadde til og med kommet på noe nytt innhold sammen med en kvinne under dansing. de hadde danset sakte dans som de kalte det og snakket sammen og han nevnt boken og de hadde nytt innhold som sagt. og han satte seg ned igjen ved bordet og meddelte innholdet. så var det slik at når de tok farvel på kvelden på natten, og noen av de gikk med noen kvinner og noen ikke, og de var så full at noen av de slet med balansen så avgjorde de at de skulle møtes morgenen etter og skrive den sammen. på en kafé et sted. men så når morgenen kom og de våknet og noen måtte reparere med pils og noen måtte ligge lenge så var det ingen som tok kontakt om boken. det var først noen uker etter at de igjen samlet seg for å gå ut på byen og satt sammen rundt et bord at de begynte å snakke om boken. og lo da tidlig på kvelden med bare noen få pils nedpå. og de snakket litt om boken, men fant ut at det er jo ikke helt nødvendig å ha en slik bok. nei det var nok fylla som gjorde det. og så gikk de videre og sa at de skulle snakke om noe annet fordi det var en som hadde en skikkelig glup idé.

så var det mer skriving. nå er det faktisk en følelse av at det er vanskelig å skrive selv om ikke. det går veldig bra med skrivingen. men det er slik at det går ganske lett også. så det blir litt undersøkning av hva dette greiene med skriving er for noe. hva på en måte det å være en høy flott forfatter er for noe. så får vi se. det som skjedde var i alle fall at det va fredag. og på fredager flest så skjer det både kloke, farlige og kjekke ting. de tre spesielt sa en mann samtidig som han tok seg en pils. og så skulle en bygd, eller et sted gjøre noe skikkelig kjekt, men de fikk litt andre tanker om de skulle klare det. men det var i alle fall slik at fredagen begynte. og det var fester som var planlagt. det var barn som skulle legges etter spilling. og det var en del middager som skulle

utføres. så kom der to politibetjenter til stedet fra kontoret som var litt unna kan en si. og noen barn synes det var kult. og så sa de at alt var under kontroll sålangt. så de kjørte videre. og tilbake til kontoret. og så var det slik at det er fredag sier jeg forfatteren også bare for å ha det klart. og så ble det en idé som forsvant. det var en mann som hadde drukket en sekser med pils og gått med en idé i lengre tid, men han glemte det hele og sa det faktisk også. jeg har glemt hele idéen. er det noe fest på gang spurte han så. ja i Ankehuset vet du. å sa han. ja. det var et hus som ble kalt for Ankehuset. og det var slik at det. så da reiste en gruppe med både menn og kvinner til Ankehuset. og der ble det fest. og så var det å få opp stemningen sa folk. de tok på musikk. et annet sted så var det studier som noen sa. studier av lesing og bøker. studier sier du. jeg leser og kose meg med lesing. hva står det om da. nei ikke så mye. det er hemmelig. en hemmelig bok. ja en hemmelig bok. og i boken så er der noen hemmeligheter jeg ikke vil snakke om. nei vel. en forfatter som satt å skrev for seg selv og ikke fikk med seg noe som helst av dette styret i hele bygden og stedet satt å skrev og så kom de en full mann tilfeldigvis og banket på døren og fortalte om alt dette. det er fest i Ankehuset mann. og noen leser bøker og ungene er lagt vet du. kom igjen. bli med på fest. du kan jo ikke sitte her å skrive, så kjedelig vet du alene. kom igjen mann.

en forfatter skulle ut med ny bok. og i boken så var det en historie om et land. historien skulle vise seg å styrke landet betraktelig. og det ble forfatteren veldig verdsatt for. han ble så verdsatt at han skulle få seg en sentral rolle i landets historie. hans navn var fremdeles litt ukjent for folket generelt. men det var det landet jobbet med. det var det landet skulle bygge. de vurderte faktisk for å perfeksjonere hele situasjonen med å tilby forfatteren å endre navnet sitt. endre navnet mitt sa forfatteren. gi meg argumentene. så gav de han argumentene. men da ble han faktisk eneste gang i hans liv litt sur i masken. og så sa han klar beskjed. nei. det kommer ikke på tale at jeg endrer mitt navn til fordel for at et eventuelt nytt navn skulle være bedre. fordi jeg mener disse argumentene er best. så nevne han omlag en ti punkt som viste at hans

navn var langt bedre for landets historie enn det forestlåtte. og da var faktisk alle glad for å få høre disse nye argumentene. det var nemlig slik at det en gang for lenge siden hadde vært ulike slag i landet. og ny informasjon, samt nye ting som forfatteren kunne presentere skulle styrke alt i landet på en helt ny måte. forfatteren var vanligvis en veldig trivelig og sterk forfatter. så boken skulle vise seg å bli godt tatt imot. han fikk et anerkjent forlag til å gi ut boken. og alt var rigget og forordnet av landet selv for at alt skulle gå kontrollert for seg. det var ikke alt forfatteren selv visste om, men det var slik at han hadde fått noen aner om at landet var med og ved kan du skjønne. og så når barn og ungdom og voksne og alle i folket begynte mer og mer og like boken hans. så kom flere og flere til å like forfatteren og gi ham respekt. og han kom i media. mer og mer media. og skolene og alle begynte å snakke om ham. og boken den ble en suksess slik landet hadde sett for seg og det var helt trygt gjennomført som han også sa selv med tyngde i et av intervjuene.

så var det begynt å gå litt tregt. klaging sier noe. ja, men om skriveingen går tregt kan en fint klage litt. la meg få klage om jeg vil. da sa alle som kom med idéer at det var helt i orden. så kom det ikke mer av idéer og forfatteren satt helt alene. kan dere ikke komme tilbake med noe kult selv da. og ikke klage på meg. nei. alle som kom med idéer var grei og sterk og stolt. og så var det ikke så mye annet å si enn at det var på tide å skrive litt om klaging. for det å klage er noe som en kan om en vil. men ikke i alle situasjoner. det kommer klaging generelt i språket og i hverdagen om det er noe som en ikke ser på som den vei en skulle fått seg presentert i livet. eksempelvis. og så er det slik at en kan jo bare komme med en klage så kan det være at det skjer noe med det som er som om en omvei i livet. vi får se. en klage og så får en se. det er ikke noe annet å gjøre enn det. og så når en ser det at en klage virker så gjør en det kanskje igjen. så blir en en klager. en som liker å klage på alt mulig til slutt kanskje. det var sånn med en mann. han klaget alltid. til og med sa folk om noe var bemerkelsesverdig riktig og godt, så klaget han like vel. som om han spiste en god frukt, og der ikke var noen som

helst punkt å klage på så kom der en klage. hva fanden du holder på med sa en som ikke likte klaging. nå klager du verre enn meg eventuelt sa han. så ga han seg og klageren fortsatte. frukt er godt sa de andre mannen så du trenger ikke klage på det. og så skrev klageren et dikt. om klaging. og da kom det en hel gruppe med lesere til han og sa at han hadde gjort helt rett med klaging. det ble en vind av klager i byen og området der forfatteren ga ut dikt. en annen forfatter måtte skrive et dikt imot. fordi det ble for mye klaging. så han skrev et dikt om det motsatte og det er jo å ta til takke med det som er her fremfor oss det. si at det er greit. anerkjenne feil som om greit. og synes alt er i orden selv om ting kanskje er litt utenom det som gir den beste vei. og ordet det er ikke kjent sa forfatteren, men han laget et kallenavn for dette som var Aøsm. og med Aøsm så brukte han det som et ord for et nytt dikt. og i det diktet så konkurrerte han med den andre forfatteren som var blitt en voldsom klager. de to diktene fløy som om en måke eller albatross over byen. og en tredje forfatter kom til med et dikt for å få det ned igjen.

så var det en røyk. men først kaffe. han skulle hente seg kaffe. og så ta seg en røyk etterpå. det var ti menn og fem kvinner. de satt rundt et bord og tok seg en røyk. eller de røykte for å si det sånn. og så var det en som hadde tenkt å si noe. og satt å vurderte om han skulle si det. så han fikk en veldig sånn betenkt stil på røykingen. noen begynte å se det. først begynte noen kvinner å snakke sammen om det og så fortalte de det til noen menn for det var så vittig å se på. og så kremtet han uten å vite om dette. jeg vil fortelle dere noe sa røykeren. og mange av de begynte å lytte. det er noe jeg vil fortelle dere sa jeg. han ville at alle rundt bordet skulle lytte. og så sa han en setning. setningen fikk et nytt poetisk apparat for lignelse faktisk fordi det var så genialt, eller merkverdig. de som først kniste av eller så på han først synes det var greit alt sammen som var gjort og sagt. og lignelsen ble en trombon på avveie. det å ha en trombon på avveie. ja jeg gjentar igjen. det å ha en trombon på avveie. og det som var merkverdig var at ingen husket den setningen så godt. det forsvant lokalt hva som grunnleggende ble sagt. men en trombon på avveie var noe som ble et sagn glant folk. og så var det

langt senere. kanskje hundre tusen år senere. så satt der noen menn og kvinner sammen og røykte igjen. og de snakket sammen. og snakket tilfeldigvis om dette om trombon på avveie hva det kanskje kunne ha noe om å gjøre og hvem som kunne finne på å si noe slikt. men det kom ikke noe frem blant folket. det ble liksom ikke kjent hvem og hva. men de forstod det måtte ha vært noe i alle fall som stod bak dette uttrykket som var blitt så kjent. og de satt å røykte og begynte å snakke om andre ting og begynte å drikke litt og det var et godt lag. masse røyk i luften. og sigarettene lå på bordet i sin hylse og det var god stemning. og de satt som røykere vet du og hadde et godt lag. og de snakket litt og tenkte litt. og det var som om det alltid var et ord som gikk i luften, og av og til flere ord som gikk i luften.

så var det et sted som het Otstad. og der var det en ting som var det viktigste og det var at en stor leder hadde satt seg ned og det komme andre store ledere etter han. og de hjalp han om det var noe slik at en kunne sitte der. og så skulle det være en markering langt vekke et sted. og på det stedet så ble det sendt en hilsen fra en av mennene i Otstad. og der var det mange gode reaksjoner. så var det til noe helt annet. det var slik at en kunne skrive om noe helt annet. det var en situasjon med noe krig eller usikkerhet. et land. og det de slåss om var opphavsrettighetene til en bok som helt kart var det ene laget sin. de to ulike lagene het Øks og den andre Ørn. og de to slåss og de to var usikker. men de kom faktisk til enighet. ja. det ene laget innrømmet at det var det andre laget sin bok. så kom der en annen bok. og den boken skulle vise seg å skape fred i landet. ikke bare den freden som kom fra den første boken og det å bevise opphavsrettigheter for den, men også den andre boken skulle danne enda mer fred. og det som skjedde videre derfra var at boken skulle få en ny type plass sentralt i samfunnet. den skulle bli ikke bare som grunnlag for loven. men også som grunnlag for all kultur og all religion som landet skulle ha og alt som skjedde i landet. så kom det kritikk. er ikke loven nok da sa en stor herre. loven er kanskje nok, men det er viktig å ha et grunnlag for loven om det kan faktisk være en berikelse. det var ingen uenig i, i alle fall ikke mange.

men så kom der da en tid hvor boken ble grunnlag for loven og alt som hadde med disse enhetene å gjøre. ved en galla skulle en spesialutgave av boken komme ut. og alle de flotteste i folket som helhet kom til gallaen i kjoler og i pynt som kvinnene hadde og kanskje noen med med klokker og lignende. og videre så ble det slik at alle var samlet under gallaen og en taler skulle lese opp fra boken. da var alle helt stille. ikke en lyd fra salen når han begynte.

så var det siste avsnitt for dagen. og da gjaldt det det å skrive ferdig. fordi snart skulle det blir noe annet. en forfatter satt på et rom et sted i byen og skrev. og han hadde skrevet en del hundre sider. og videre så kom der noen inn på rommet med mat til forfatteren. han fikk servert alt han ville. så han kunne skrive hele tiden. og det gikk veldig bra. og så videre så kom der mange ulike forskjellige folk med innspill til forfatteren. ulike notater og lignende. og ikke bare det så kom det i tillegg mange brev. fra alle slags folk i verden. og han fikk god stemning fra der lokalt han bodde. så han kunne sitte å skrive altså helt rolig og fredelig og det var kjekt. det var et fint liv sa forfatteren på telefonen når han snakket med sine nærmeste. og så skjedde det videre at han skulle skrive en ny bok. om situasjonen med skriveingen. han kalte boken for Far og Fred. og så satt han der og hadde god trivsel samtidig som han skrev hele boken. og han følte seg også som en far når han skrev den boken. og når han ga den ut så mange menn og kvinner til ham og sa. du er som en far oss, vet du det. da bestemte han seg for å holde en tale til leserene sine og talen het Far og Diktat. og så dikterte han i talen litt om sin neste bok og alle som ville hjelpe ham ordrer om hvordan en skulle gå frem når de skulle skrive. så det ble rigget en ny stol til mannen og alt var satt sammen slik som forfatteren ville. og videre så ble det en fest for alle i skrivelaget til forfatteren. og videre så ble det en av de beste bøkene gjennom tidende i landet han kom fra. og det var et stort øyeblikk når den kom ut. et godt skrivlag og en god bok og en god forfatter. vi har fått en ny skrivekultur sa folk til seg selv da. forfatteren kan diktere hvordan han skal ha det så lenge han skriver. og det vil jo skape gode kår for forfatteren.

så når det er snakk om skriving så er det aller viktigste at det som en skriver er i tråd med ens egne umiddelbare tanker sammen med det en har av alvorlig kunnskap, og ikke det som ligger latent i bevisstheten som tilfeldig hverdagslig av minner. forfatteren snakket til en intervjuer og fortalte om forfatterskapet sitt og skriving. men det satte intervjueren helt ut. så han spurte om en forklaring. kan du forklare litt nærmere hva du mente med det. jeg fortod ikke helt hva du mente. nei for eksempel om en sitter å skriver, så kommer noe umiddelbart av tanker tilstede som en skriver ned, og da må en korrelere det med alvorlig kunnskap og ikke tilfeldige hverdagslige minner, fordi da vil boken bare bli en slags underholdning. en må jo på en måte gi leseren noe. ikke bare komme med noe som gir leseren et arbeid underveis i skrivingen som den kanskje må glemme og bruke tid og arbeidskraft på å glemme etterpå. da må jo leseren få dobbelt opp med arbeid vet du. så en kan ikke øse sitt eget kjedelige hverdagslige liv inn i den strømmen av tanker som en skriver ned uten grunn. en må høre på det jeg sier fordi det er viktig. en forfatter ble drept. intervjueren fikk sjokk. ble han drept. ja. han skrev så kjedelig kun om sine egne hverdagslige minner uten noe som helst alvor og meddelelse av skikkelig kunnskap at en gruppe med lesere som var irritert når de en gang ble mobbet for å ha lest seg opp på dobbelt arbeid. de drepte ham i sin leilighet for det hele. så det skal jeg si at jeg har brukt mye tid på å sikre at leseren får seg også iblandet min direkte naturlige strøm av tanker noe skikkelig kunnskap å tygge på. intervjueren spurte mange flere spørsmål. forfatteren skulle få en generell pris av forfattere for akkurat det rådet som sikret livet til mange forfattere. en kan ikke bare tulle i litteraturen vet du. en må være helt sikker på at en holder leseren med tekst som kan leses hvor som helst, når som helst, og er noe som gir den noe skapelig. en kan altså komme til å få en skikkelig grotesk skjebne om en ikke holder det rådet.

han ble kalt for frelseren. han gav alle folk han møtte gode råd. og var skikkelig snill. han til og med reiste ulike steder på jorden for å hjelpe

folk. du er veldig snill sa en mann til han en gang på reise. takk for det. og så skålte de. han drakk nesten aldri. men den dagen så satte han seg ned på en bar ute med stoler og bord og fikk skryt og tok seg noen øl. og de snakket om alle bragdene han hadde gjort i livet. han hadde blant annet en gang vært på en reise. der hadde han besøkt en organisasjon som var til hjelp for folk. og han jobbet gratis der i en hel uke på ferie. på dagen jobbet han. og på kvelden tok han det med ro med dagbøkene. så han skrev ned alt sammen. det var som om en abreidsferie på en måte. og han trøstet triste og han var snill og gav klemmer til folk han syntes kunne trenge en klem. og så satt de å snakket å lenge om dette at han ble full. og da ble han sint. for første gang i sitt liv så ble han sint. skikkelig forbannet. han ble jo ansett som frelseren selv når han før han drakk. men så gikk mye galt. alt ble filmet også. han snappet som de sier. og så kom det en fattig mann gående tilfeldigvis som han kanskje ville gitt en klem. men han knuste til ham så hardt han kunne midt i trynet og skrek alt mulig om fattigdom og tristhet og skjelte ham ut fullstendig. og så så han etter andre som om han skulle drepe uskyldige offer på tilfelighetene. mannen som han satt å drakk med gikk til bartenderen og tok seg en øl, samtidig som de så frelseren gikk løs på uskyldige rundt om kring i gaten omkring baren der. hva skal vi gjøre med dette. bartenderen strakte seg ut om disken. og så litt. nei sa han. det er vel ikke så mye vi kan gjøre uten at vi blir blandet inn i dette selv. og så gikk han og tørket noen glass samtidig som han så litt utover mot gaten. mannen sa til bartender mer og det var blant annet om fotballkampen på skjermen like ved baren der. og så begynte de å snakke om fotball i en hel time samtidig som om frelseren som han ble kalt før gikk løs på stadig flere. jeg har en gang fått autograf av en av de beste fotballspillerene jeg sa han til bartenderen. har du det. ja.

så var det umulig å finne på noe kult nesten. som om en umulighet. hva skal vi gjøre da. nei kanskje jeg kan prøve å forbedre noe. hva skal du forbedre da. nei det får vi se på. personlige ting. offentlige ting. eller noe annet kult. vi får se. han kom til et sted. og der var det mye som skjedde. en hel del. og så var det å forbedre. det var å gjøre ting bedre

som alltid hadde stått i hans tanker. han het P. Bedreting. og så var det en oppgave alle sa var umulig. vi har også skrevet en bok om denne oppgaven. ingen har klart å løse den helt fra tidenes morgen. mannen tok med seg et eksemplar av boken med seg hjem. satte seg ned i stolen sin i stuen og tok frem noe drikke og snacks og leste. han hadde også fått et privat dokument som ga en kort utgreiing om problemet av en venn av seg på stedet. der stod det om oppgaven. han leste først dokumentet. og så leste han boken etterpå. etter å ha lest hele boken så lukket han den. og satt i seks dager i strekk i boken og tenkte. og så kom han på løsningen. og det ble stort. fordi han begynte da å skrive en bok om løsningen fordi det var ikke lett. men han gjorde det. satt på kontoret sitt i kjelleren og skrev en hel bok. og så skrev han løsningen kort som en oppsummering. og så gikk han tilbake til vennen sin. se her mann. min venn. her er løsningen. dette er på bok og her er et kort referat av løsningen i seg selv. så gikk vennen hjem og gjorde helt det samme. leste i stolen sin i sin stue og så tok frem litt drikke og snacks, og så leste han hele boken. og var sjokkert over hvor genial mannen var som hadde funnet på løsningen. utrolig. han måtte for seg selv. der har vi det. der er løsningen. han tok også fingeren opp i været fordi han bestemte seg for å ta en tur å besøke vennen sin som hadde funnet løsningen og snakke sammen. de satt ved stuebordet begge to og spiste middag. sammen. og snakket om løsningen. og hadde tilfeldigvis begge bøkene der. du er flink sa mannen til den andre. takk for det.

vi kan ikke ha grønne blader overalt mann. da ser det ut som om en jungel her. dette er en by sa han med krass tone. jeg gjentar ikke en jungel. hva mente du egentlig med det grønne blader overalt. det forstår du. det trenger jeg ikke tilføye med ord. og så gav han et skikkelig surt tryne. det hadde kommet en revolusjon i industrien for bøker. alle skrev. alle skrev sine bøker. så fant alle ut til slutt at det ble kanskje for mye. men alle ville skrive. og det gjorde de. i alle fall i en lengre periode som ble kalt for Wegeboseansen. det var slik at før det var det store høvdinge som skrev på en måte. enkelte forfattere ble så stor at folk ble redd de. livredd. men de var grei så det var ikke problemet. og rik.

lommene fulle av gryn som de sa. solgte store opplag med tekst og bøker. det var en annen periode i verdens historie som varte i en del hundre år. men under denne revolusjonen og perioden kalt Wegeboseansen, så begynte å alle å skrive, og alle skrev og alle gav ut bøker og trykte opp selv. og de fant ut at det ble mye å lese vet du. men det ble jo noenlunde det samme som før, men den store forskjellen var at alle skrev. og en av det tøffeste kritikerene han sa det at vi kan ikke ha grønne blader overalt. vi må ha det beste vi kan velge i. han ville nekte for å bli med i denne revolusjonen i skjønnlitteraturen. og skrev en del selv, men ingen respekterte fordi han var så sint på alt og alle. en gang så ble han tatt for å skjenne på en bokhandel til og med. ingen brydde seg. revolusjonen varte i mange, mange år. og så skjedde det at en professor i litteratur tok styringen. han introduserte dette begrepet Wegeboseansen til alle om en egen bok, og forelesninger og var støtt i media. folk forstod det fra nettopp professoren at det var slik at ikke alle kunne forvente at sine bøker ble lest. han laget til og med en formel som viste kapasitet på skriving og kapasitet på lesing, og der regnet han ut mange statistikker og regnestykker som viste hva faktum var i perioden.

så var det en mann som ble veldig positivt betenkt av noen som produserte garn og håndterte garn. det var en stor industri. og det var et enormt lokale. og de som jobbet der visste nøyaktig hva de holdt på med og produserte på garn og pakket sammen garn og sendte garn fra industrien der. han ble så glad i garn og jobben der at han fikk engang besøke og få autografer av de som produserte garnene. helt utrolig sa han for seg selv når han gikk å så på garnene og så på de som produserte og skapte garnene. dette er fantastisk sa han. så han fant ut at han skulle skrive en litterær oppgave om garn og produksjonen og forsøke gå i detalj på hva som ble gjort. han ble så glad i garn at bygden der han bodde kalte han for Garnekongen. og boken han skrev het Garn og Mesterskap og Herskerinneskap. han fikk kritikk for den tittelen engang på en kafé. hvorfor valgte du tittelen på din bok med en slik tittel. er den ikke litt lang den tittelen og litt utenfor det som har med garn å gjøre på en måte. nei. det som er det viktigste er at jeg er oppslukt i dette med

garn. jeg elsker garn. og så ville jeg skrive en slik litteratur at alle forstår det at jeg har en lidenskap for garn. det er noe jeg elsker la han til ekstra enda en gang. men hva med å lage et kallenavn for boken da. jeg har allerede laget et kallenavn for boken din slik at det blir enkle å huske. hva er kallenavnet da Garn og Grunge. jeg liker kallenavnet jeg sa forfatteren. og en gang han besøkte industrien for garn skulle han komme til å nevne stolt dette kallenavnet. men på kaféen fortsatte praten litt mellom de to mennene og han spurte hva grunge betydde. det betyr hår og slike ting og det er jo nesten som garn det vet du. ja visst er det det. genialt sa forfatteren. akkurat da så de ute på sjøen en fisker om holdt på med å fiske med garn. og mannen avsluttet samtalen og stilte seg opp sammen med røykere til tross for at han ikke røykte og var helt oppslukt av å se på. de gav han til og med en kikkert. han stod i en hel time og observerte. og mannen han hadde snakket med kjøpte seg en kaffe og bare så litt på dette han kalte nesten for galskap, men lidenskap er fint tenkte han for seg selv og så på mannen med kikkert mot garn.

så kom en mann som hadde dummet seg ut litt, men alle kvinner som kjente ham sa at vi skal komme oss forbi denne saken sammen. han hadde nemlig kommet inn på emner angående kjønn. en annen mann ved navn Karl Såpe, han hadde blitt veldig vant til det å snakke med kvinnfolk. han kjente mange kvinner sa han til ham. dette skal nok gå bra. og så gikk de to til en bar et sted i byen. de drakk en del pils sammen og snakket om det som var aktuelt å snakke om. sa ikke så mye i perioder, bare satt der og drakk pils og så litt på byen utenfor vinduet og folk. sa noe av og til. og så gikk tiden. helt rolig. orden hadde bartenderen. de så litt på klokken av og til. så våknet de litt til, en måke skrek utenfor så alle i baren kunne høre det. alle lo og skrattet så høyt de kunne. så spurte bartenderen om noen ville ha mer pils. dere skal få hver sin pils på huset for den situasjonen der. og så kom alle karene på puben bort til disken og tok hver sin pils. takk for den. så satt de der litt til. en stund skulle de enda sitter der. drakk pils. noen slurker innimellom. og så sa ikke så mye. og bare satt der. og så satt der videre

og holdt roen. så spurte den ene mannen høyt hvorfor vi egentlig lo for den måken tidligere. så sa de at det var litt teit. ja det var det. så kjøpte alle seg en ekstra pils og tok den på styrten for å komme tilbake til manndommen helt fullstendig og legge til side alt om latteren som ikke var helt tilpasset. og så fortsatte de å drikke litt. satt der vet du. og så litt på livet og snakket litt. en begynte å snakke mer. ganske mye. og så begynte flere og flere å høre på ham. han satt å fortalte alt mulig om seg selv og historier. en forfatter satt i et ene hjørnet med en pils og skisserte ham i sin bok. og det uten at noen visste det. Karl Såpe kom i tale med han og overtok litt styringen av ordet etterhvert. og så ble det mer snakking utover kvelden. og forresten uten at de visste det så var alt om måken og latteren notert ned i boken til forfatteren i sin egen historie. og det var skikkelig spesielt da de faktisk en gang kom til å bli påminnet hva de gjorde. da sa skulle det komme en del ulike reaksjoner fra både lesere og de som lo.

det var en rettsak. og to menn var til stede. som motparter til hverandre. den ene hadde blitt stevnet for det å ha skrevet en bok med vilje for å tiltrekke seg kvinner. det var strengt ulovlig i det landet som her er omtalt. motparten hadde nemlig hatt femti prostituerte, men alle sammen gikk over til motparten etter at boken kom ut. og så når først rettsaken begynte så begynte motparten å stille spørsmål. første spørsmålet var om det var med egen fri vilje at forfatteren hadde forsøkt å stjele kvinner fra andre med sin siste utgivelse ved navn Hønene mine. han svarte nei. men så kom det mange flere spørsmål. og de spørsmålene var slik tilrettelagt at motparten skulle forsøke å få ut sannheten for han trodde nemlig det var slik at han løy.. kom med løgn. og så ble det testing med løgndetektor. det gikk en helt time på bakrommet. og der kom resultatet. midt i rettsalen. lest opp. han har drevet med løgn til retten. han ble tatt og dømt til fem år fengsel for opptrinnet. og like før de to mennene forlot hverandre utenfor rettsalen, så sa han at hønene er mine de. latter. høy mørk lett og glad latter. og så ble til og med forfatteren av boken Hønene mine kastet egg på. det kom en del ungdommer som sa at min mor får du ikke. og kastet

hundrevis av egg mot ham. like før han havnet inn i en bil og kjørt direkte i fengsel. så gikk seierherren av rettsaken like bort til strøket for horer. horestrøket og sang ut til alle horene som stod på rekke der at jeg er deres redningsmann horer. og så gikk han ut og tok seg en pils. og drakk litt og skrev et dikt for å liksom glemme alt dette med boken til den dømte. og han danset med kvinnfolk og han snakket med kvinnfolk. og det var stemning for sex til og med. og så gikk tiden på baren og han fikk alle slags idéer til diktet sitt og kvinnene så ut til å elske ham på baren i alle fall. det var en liten brun pub som det heter. han kjøpte seg en spesialpils. et nytt merke ved navnet Hønepiss. og så gikk han hjem og la seg. om han kjøpte med seg en prostituert eller ikke før han kom hjem er usikkert. men han avsluttet dagen ved å like før han sovnet si at egg er det beste som finnes.

så var det en situasjon med fem menn og en kvinne. de lurte ikke helt på hva de skulle finne på. de satt rundt et bål og teltet var varm og koselig. et av teltene hadde masse dyner og en form for elektrisk ovn med perfekt temperatur for teltet. og litt rolig lys. og de satt å tvinnet fingrer rundt bålet noen. de drakk litt. kvinnen hadde et kallenavn i bygden der hun var fra. hun ble kalt for Nippelia. og mennene satt noen å snakket litt sammen. og kvinnen hørte mest på. hun var begynt å tenke litt på teltet om ikke det hadde vært fint å legge seg. men hun hadde et helt eget telt og der var ikke like koselig. hun var ikke så vant til dette med telt og turer på den måten. så hun satt å så plutselig på det koselige teltet. og akkurat da var det en av mennene som så det og spurte om hvorfor ser du på det teltet. nei ingenting sa hun sa. og så begynte å snakke om noe annet. slik som de gjør de som nesten blir tatt for å lyge. og så ble det mer prat rundt bålet. og de lo noen og hadde en skikkelig fin stund rundt bålet med bål og litt drikke og samtale. og akkurat da kom det er bulldoser og kjørte over alle sammen og alle teltene. drept. alle sammen. helt flat. og mannen som kjørte bulldoseren het G. Gnairo. han eide området og likte ikke at det kom slike vandrere som han kalte dem på besøk på eiendommen. så kjørte han hjem igjen og parkerte bulldoseren. han gikk inn til middag til sin kone og satte seg ned på

kjøkkenet. hvordan har dagen din vært Gniri spurte hun ham. hun brukte etternavnet. hun likte det best av en eller annen grunn. og så spiste han spaghetti fra en produsent av spaghetti. og det var slik at han hadde mange retter å velge mellom Gniri. fordi han kunne få alle slags matretter han ville og han likte best spaghetti, risgrøt og kjøttkaker. og idag hadde han valgt spaghetti. og satt og spiste og snakket med sin kone. og så gikk de inn i stuen etter at alt var i orden med maten og han fikk seg litt dram og alkoholserving av sin kone. og de snakket sammen. så begynte de å lese litt på hver sin bok. og så diskuterte de litt bøkene etterpå. om det de hadde lest. så gikk de inn på soverommet.

så var det en ny historie om spaghetti. det var i en by. ærverdighet. overklasse. flotte hus. store hus. by. liv. og så en del små trange smakfulle gater. og en restaurant. to stykk gikk inn og bestilte seg spaghetti. de hadde hvert sitt glass med vin. og det var litt rolig musikk litt lenger nede i gaten, ellers en deilig larm av det lille og rolige og stemningsfulle som pågikk i gaten. et perfekt sted for å sitte å snakke litt sammen. en behagelig, samtale, som ikke kommer til å bli glemt. så over til et helt annet sted en helt annen tid. det var i et sted i en by. og der var det en mann som skulle ordne med alt av lederskap i byen. det var en del å gjøre. han satt på kontoret. han hadde oversikten. og alt som skulle gjøres var egentlig planlagt, men han skulle se igjennom at alt var i orden, og så følge utførelsen underveis. og han hadde alltid en draging mot slutten av dagen om å ta seg en liten drikk med alkohol. enten det var whiskey. konjakk. eller lignende. men han skulle vente litt fordi han hadde litt mer å gjøre. og han planlagte som sagt oversikten over alt som skulle gjøres i byen og alle enhetene og avdelingene og alt av politikk og arbeid og skole og utdanning og dette. og han fant ut at byen gikk ganske bra slik den var, men kanskje noen få ting kunne gjøres for å forbedre. og når han så forbedringene så tok han seg en pause før han skrev det ned. og da drakk han litt og lettet i slipset. og lente seg litt bakover i stolen. og begynte å tenke på privaten og litt andre ting. og kvinner. han hadde ikke blitt gift enda og hadde noen konsepter som han lurte på, men ingen hadde kommet helt til målet

enda. men han hadde spesielt tro på én kvinne som han hadde snakket en del med den siste tiden. og så drømte han seg litt vekk i alt dette. før han gikk fra jobben så skrev han ferdig det han hadde fremfor seg av planer for forbedring. og så kom han hjem og la seg.

så var det skygge. masse skygge. og uberørt terreng for de yngste blant oss. der kun de kloke og sterke overlever. en mann i frakk og med hatt gikk der. midt i skyggen. i et veldig strengt miljø. han skulle overleve. han var nettopp kommet inn i landet av skygger. for første gang ikke, han hadde vært det jevnlig mer og mer i det siste. men nå skulle han få sin plass. slik måte det bli. og slik gikk det. når tiden var inne skrev han en av disse dokumentene selv som alle vet kalles for Skyggeskriv. de er jo på ett ark. og med ulike opplysninger om livet i skyggen. han ble invitert inn til en av sjefene. og satt sammen med en av hans nærmeste menn som så over at alt som han skrev var i orden. og når han var ferdig ble det levert inn til sjefen selv. alt var i orden. så da var han endelig en del av landet i skyggen. og der kunne han nå aldri forlate. men til ikke bare melankoli var det, for endelig når en er integrert i landet av skygge så er en der. og har ikke behov for å tenke på noe annet. og så begynte livet for fullt i skyggen. han fikk seg en jobb. stilling. og han fikk seg kone. og barn kom etterpå. og livet som en del av samfunnets andre del var begynt. en kan ikke gå tilbake når dokumentet er levert inn. det visste han. men han var aldri noe trist for det. han likte tanken. fordi det hadde vært en del arbeid å komme dertil. og så nå hadde liksom alt roet seg ned. han var en del av skyggen. to av barna hans var enda i landet av lys og sol. og der skulle de få være i store deler av livet. men hans eldste sønn skulle tidlig inn. han også. så faren gikk om dagen å tenkte på hvordan han skulle utforme dokumentet for sin eldste sønn. Skyggeskriv. hvordan dokumentet som kalles Skyggeskriv skulle utformes og behandles og fylles ut. han fikk mange tanker om det. for sin egen ferd inn i landet av skygge var hans egen. men han ville være til hjelp og styrke sønnen i landet av skygge. og få det til å bli en enda bedre opplevelse enn for ham selv. han hadde ikke selv hatt en far som

gav noe særlig nyttig hjelp til å utfylle dokumentet, men det ville han gi til sin egen sønn.

den hardeste rumpe. en mann. du aner det ikke. rumpen var hard. menn ble skremt av dens nærhet. var de nær rumpen ble de redd. han gikk inn på en kro. og en gjeng med menn som så ut til å ha en stemning lik hunder løp bort til mannen og bøyde seg ned og begynte å trykke på rompen hans. du verden så hard rompe skrek de. og så bare kastet han de vekk. lempet de vekk med hånden. og så gikk han og kjøpte seg en pils. og satte seg ned igjen. og så satt han der i fem timer og leste aviser og oppdaterte seg på alt som skjedde i verden før han gikk tilbake til hjemmet. han satte seg ned i stolen hjemme og konen kom til. hun elsket ham. så mye at hun gav han et lite sug i stolen. og så spurte hun hvordan det hadde gått i byen. nei. jeg drakk litt pils og leste aviser sa han. og så ikke så mye mer. og så satte han seg til for å avslutte en bok han holdt på med. det var en bok som het 'De skal vekk', og han var kommet til nesten siste kapittel og satt og leste og hentet seg litt å drikke og noe å spise samtidig som han leste. han fikk tilfeldigvis telefon fra en kamerat og han spurte om hvorfor han leste. jeg leser fordi det er det som er det beste om en skal få kunnskapen som trengs for å nå der en skal om en skal til det stedet hvor jeg har bestemt meg for å komme. svada sa kameraten. det der orker jeg ikke høre på. jeg skal ut på baren ikveld. du skal ikke være med da. han lo litt av kommentarene til kameraten. nei du det hvem jeg er. og jeg skal være hjemme ikveld. men vi kan nå ta det en annen dag. ja det er greit. og så la kameraten på og så fortsatte mannen å lese. han var like før det siste kapittelet og leste og leste. og den siste setningen skulle bli noe han tenkte på resten av den kvelden. slike setninger ble kalt for 'mester-setninger' som kallenavn. og i den boken så kom han til å lese en slik innen ganske så kort tid. han satt å tenkte på livet og det han hadde satt fremfor seg etter at han hadde lest setningen.

nå blir det verdenskrig. latter. ingen som ville høre på de. de råtnet vekk og så var det ikke noe mer som skjedde. så kom der to menn og de gikk

og tenkte på en oppgave. og oppgaven hadde de ikke løst. den ene var av den arten at han også ble sint om han ikke fikk til noe. og den andre litt mer rolig. og de gikk langs en gate og skulle til et utested hvor en kunne sitte seg ned, men tok det litt til så det kom da de skulle tenke ut oppgaven først og så roe seg ned etterpå for å nyte løsningen sammen. de tenkte at det ikke kom til å ta så lang tid. så møtte de to kamerater. de begynte å snakke litt. hva skal dere da. nei vi skal gå litt å tenke. gå å tenke. det har jeg ikke hørt om før sa den ene. gå å tenke midt i byen. ja vi løset en oppgave. løser en oppgave. hva er det dere skal løse en oppgave for da. kan dere ikke bare ta det som det kommer seg da så regnet ikke høljer ned blant oss her. latter. de lo litt alle sammen. minst den som hadde for vane å bli sint. nei. vi skal en tur på jobb faktisk. har fått noe arbeid på kveldstid som er veldig bra for økonomien. ja vel. de sa far vel til hverandre. og så gikk de videre og tenkte. mange så det at de gikk å tenkte midt i byen. ganske uvanlig måte. litt som kanskje professorer. de går litt og ser ut som om de kanskje tenker. ja det gjør de nok. og så fant de endelig løsningen. det var han som var vant til å bli sint som fant løsningen og ble veldig lettet. de lettet litt til sinns begge to. og så gikk de til utestedet og spiste litt. og ikke så lenge etter å var de der og kjøpte seg en deilig rett. det som er det fine med å ha svar på ulike problemer er at en blir så klar i sinnet på en måte når en har funnet løsningen. ja visst. det er bra av oss at vi fant løsningen. nå har jeg faktisk ingenting å tenke på og nå skal jeg spise med full ro. bra jeg også. de satt å spiste og fikk seg også litt godt å drikke til maten. så det ble skikkelig god stemning.

hvordan har du det. jeg har det bra sa han. det var to menn. de var på jobb. og tok en prat og en røyk. han ene røykte vanligvis ikke. men fikk seg en røyk av den andre. så røykte de litt. og snakket sammen. snakket om slekt og alt mulig. han ene hadde drept halve slekten sin. det var blitt en eller annen form for strid i landet hvor de bodde. og de hadde delt seg i to ulike deler. en del med en holdning og en del med en annen holdning. og i forsøk på å forbedre situasjonen så hadde han prioritert å drepe slektninger som var kommet på én av sidene slik at han selv

kunne være en representant midt imellom som var for fred for hele riket. han andre fikk grimaser av å ikke helt forstå, men være imponert av det som ble sagt og holdningene hans. det virket sa han. hele slekten ble samlet og det ble jo slutt på todelingen og det vet du. ja visst faen sa han. det er ikke lenge siden det. så mange i slekten endret seg før alle sammen ble drept på den ene siden. utrolig. så han spurte hvorfor prioriterte du å drepe slekt da som hadde kommet i en slik posisjon. nei det var fordi slekt kan være en verste svakhet om de ikke er til å stole på. da blir de lett utnyttet av fiender og på den måten et svakt punkt. og da er det bedre å drepe de. så blir en sterkere så får en bare håpe på at ikke slekten blir for liten. ja det er sant. men nå er nå uansett problemet løst. det er ingen som nå lenger er todelt slik. nei det er på grunn av meg. du er virkelig en god mann. ja det er jeg. og så var røyken nærmest slutt og de stod bare å røykte litt før de kastet sigaretten ned på bakken. og gikk til arbeid igjen. og så skjedde det at det ikke bare var slik at de jobbet. men de begge nøt tanken av suksessen til den ene som hadde fjernet todelingen og de tok på litt musikk for begivenheten. arbeid og ro. arbeid og kos. ingen drap nødvendig. bare det å jobbe og trives med jobben og leve.

så var det en mann som alltid gav gode råd til sine venner. det var på puben. de satt en fem mann sammen. og dette var et øyeblikk som skulle forandre alle mennenes liv. fordi den ene mannen skulle gi et råd som endret livene til de andre mennene. det var noe biljard på siden av bordet og litt spilling. litt røyk i luften. og så var det litt larm i puben fordi det var en veldig lett stemning i alle som var der. og videre så drakk de fem mennene en del, men var ikke helt full. de var sånn omlag litt før full. bartenderen ble spurt om papir av noen som satt litt lenger bak i baren. der satt to stykk. en mann og en kvinne. og de var forelsket. han skrev henne et dikt i full tilstand. og hun synes det var et veldig fint dikt. hun leste ikke så nøye akkurat der og da, men tok det med seg hjem. og de danset litt på gulvet. det var da mannen kom med et råd til mennene. han fikk øye på de som danset. og så sa han til de andre at han skulle gi de et råd om kjærlighet. så sa han se der. de to der er forelsket. og jeg

skal si dere hvorfor. de har funnet tonen. de har funnet sammen. de har lært seg å elske hverandre. de liker hverandre. og vet dere hvorfor. det skal jeg si dere som råd i livet. det var så høy støy akkurat når han sa det at han måtte bøye seg frem til de fire andre mennene. og alle fire lyttet intenst. var helt med. det skal jeg si dere. at det handler om å finne den riktige tiden. ja. så lente han seg tilbake i sofaen. og alle andre også. og så drakk de litt mer. og så tenkte alle veldig på dette han hadde sagt. og vips, så noen dager etter hadde alle fått seg kvinnfolk. så når de kom på puben noen uker etter så var det dansing. full dansing. drikking. dansing. og litt kyssing rundt bordet. fordi da satt de fem mennene sammen på bordet. med alle kvinnfolk. og de drakk og hadde det skikkelig fint sammen. det ble ingen krangling den dagen kan du skjønne. og bartenderen til og med la merke til at noe helt spesielt hadde skjedd. alle de fem som hadde vært stamkunder i lengre tid hadde fått seg dame. det legger en merke til. det var en fin kveld den kvelden.

så var det poesi. det var en forfatter som slet med poesien. han satt på en restaurant. på et bord. hyggelig mannskap ved restauranten så han hadde en fin stund. betjeningen var genial som i alle restauranter stort sett i denne vidunderlige verdenen. alle liker jo å jobbe, og det er ekstra kjekt når en er heldig med dagen og at alle trives vet du. og så satt han å skrev, men slet som sagt med poesien. og det var fantastisk hvordan han begynte å tvile på sin skrivning. jeg liksom bare føler teori på en måte. ikke poesi. ikke de store vidunderlige lys som kan møtes i mørket om en har med seg poesien. jeg får ikke det helt til idag, men teorien får jeg til. det er teoretisk greit. og det går an til å skrive. men hvorfor er det slik tro. at ikke de store lys kommer til meg slik jeg av og til har hatt. det er underlig. han ble sittende å tenke og dvele over dette en stund. han kjøpte seg en kopp kaffe og satte seg litt tilbake i stolen. lente seg tilbake og tenkte. så utviklet han et fullstendig system for å få frem lyset. få frem slike store øyeblikk. utviklet det i løpet av en time. tegnet opp en skisse og la til den teori som var nødvendig. og han kalte systemet for Apeng-systemet. så han merket at når han brukte det systemet så ble alt poetisk og vidunderlig. og lyset stod frem i ansiktet

på ham så han kunne skrive det like ned på papiret. og kelneren til og med følte seg blendet av dette når han kom bort med en drikke han nylig hadde bestilt seg. og han var fornøyd med systemet. han skrev omlag femti sider den dagen på grunn av Apeng-systemet. og det var noe som virkelig gav inspirasjonen som om en grunninspirasjon. som om systemet ble et nytt ord under dette ordet inspirasjon. og der hadde han bestemt seg for å være. nettopp som sin egen grunnleggende inspirator med Apeng-systemet som grunnlag. og langt ut på kvelden satt han samme stedet. og kelneren hadde begynt å se på ham. fordi en kunne skikkelig se at han skrev av velvilje så kelneren begynte å lure mer og mer på hvem han var. og så spurte han ham om hva han het. og om han hadde gitt ut noe fra før av. ja han hadde gitt en to til tre bøker. og så gikk kelneren dagen etter på biblioteket og lånte seg eller om han kjøpte boken, og begynte å lese hans bøker på jobben.

en forfatter hadde kommet ut med debutromanen. og han var veldig spent. hele familien visste at det var vanskelig å få det til. vanskelig å lykkes. det var en tid i litteratur hvor en satset aller med på fakta. faktabaserte bøker. i alle bokhandler var det faktabøker overalt altså. ulike emner og ulike teorier. det var noe han ville sette på prøve. fordi han var lei. han hadde sett teoribok på teoribok på bokhandelen og letet etter den store romanen. så skrev han den selv. hovedpersonen het Askil Landved. og så kom Askil til et sted hvor der var mange eventyr som skulle komme fremfor ham, og han lykkes med alle. og der var det slik at videre historien og tidslinjen i teksten og romanen var fantastisk bra. det sa han selv. og familien fikk også lese manus før det ble levert inn. og ved middagsbordet så sa alle i familien at de trodde han kom til å lykkes. og det gjorde han. han endret til og med litteraturen litt. det var slik at på bokhandlene så økte mengden salg på fantasi og romaner etter at debutromanen kom ut. det ble mindre teori. mindre fag. mindre teoretiske emner. og mer skjønt. mer eventyr. befolkningen generelt er det ikke sikkert endret seg i det store. men i alle fall så kom det en bris over landet med skjønt. og det var endelig en fornøyelse. det ble et emne i en artikkel i avisen i en by dette. teori mot skjønt. og en streng lærer

som hadde skrevet at han likte veldig godt denne debutromanen for hans skjønnlitterære karakter. hva han mente med det uttrykket er ikke helt sikkert, men i alle fall sfæren av eventyr forfatteren representerte med romanen var nok essensen. og så skulle han skrive en ny roman. og da skrev han om en stor krig og kamp mellom to ulike karakterer. det var Nikolas Weighknow og Edmund Eventyr. de to skulle krige sammen og han skrev masse fint av materiale angående dette nettopp med teori mot skjønt. og Eventyr vant slaget. et stort enormt slag. så forfatteren gav ut boken vel ett år etter han skrev den og da vant han til og med en pris for boken sin. og da hadde han i alt gitt ut to bøker. to romaner. og det var noe familien likte fordi de visste at forfatteren var lidenskapelig.

det var kommet ut en ny vin. og en omlag hundre mennesker spesielt fra den finere delen av samfunnet hadde samlet seg. de hadde fått inn et helt kolli av vinen. de skulle få smake og drikke utover kvelden og så var der noen anmeldere av vin som var der også som skulle skrive om den for første gang. det var en vin som var lagret i fem hundre år i hemmelighet et sted i et fint land. og endelig så kom hemmeligheten ut og første opplag gitt ut. hemmeligheten var at det var en slekt som hadde laget vinen. og helt i det hemmelige lagt den på lagring. den var noe kostbar, men en ettertraktet vin straks hemmeligheten ble åpenbart. og det var slik at vinen hadde et helt spesielt krydder som ingen visste om fra før av. det stod noe om dette på selve flasken. og så ble det en veldig spesiell hendelse rundt middagen når flasken ble presentert. de hadde fylt i glassene. og ikke så mye mer skjedde annet enn at de satt å drakk sammen og koste seg sammen og snakket og litt tendens til jovialt, men de fineste holdt nå tonen slik at det ikke skulle vokse frem noe altfor folkelig stemning rundt bordet. men den ene anmelderen skulle vise seg å sjokkere hele forsamlingen. anmelderen satt å skrev. og smakte. men han fant ikke noe forskjell til en helt ordinær vin som han ofte drakk på om kveldene. og dette sa han til noen andre rundt bordet. dette smaker jo ordinært sa han. og skrev og noterte. så merket han at de andre ikke var helt med på notene og han ble sur. plutselig så sa han høyt etter å ha reist seg. skal jeg liksom sitte her å skrive om en

ganske så ordinær vin som smaker likt som den andre jeg drikker. så tok han opp en av flaskene og knuste den ned i gulvet og rev notatene i to stykker. og så gikk han. de fineste rundt bordet latet som om de ikke hørte noe, men kvinnene noen smilte litt for seg selv og koste seg med livet opplevelsen gav. det var sjelden med sånne utbrudd. og så ble det litt snakk rundt bordet at vinen var nå god den, vi vet ikke hva han fikk som utbrudd. nei. denne var fin den. ja.

i trass. til denne kommentaren. det var nemlig noen flotte mennesker som sa noe klokt. og alle var enig. så skulle én utprøve det som ble sagt. innhenting. det er nemlig slik at midt i byen så var det en mann som fikk begjær. hva begjæret var etter er usikkert. men det var kanskje noe angående det å nå opp i samfunnet. oppover. bli bedre. finere. komme seg opp til styring kanskje også. men det gikk galt en stund. han hadde fått et slikt begjær at han mistet litt av forstanden. mistet litt av fornuften. og så gikk det ut over det patologiske. følelsene. ved hendelsen som alle kalte det så skrek han så høyt han kunne midt i den største gaten i byen. og det ble han kjent for. han ble kjent for skriket. brølet. og få visste om hva det egentlig var for noe. og så ble han litt tilsidesatt fra samfunnet. det skulle endre seg. han kom hjem etter brølet. og skjønnte at han måtte endre seg litt. noe måtte gjøres. han begynte å lese for seg selv. studere. skrive mer og mer. og så skrev han til slutt en bok. boken het 'Brølets Bravo'. og i boken så omtalte han alt rundt hvorfor han brølte. spilte opp symfonien i tekst. og skrev systematisk om alt om hvorfor. og der midt under et intervju etter at boken var gitt ut så forklarte han kort hvorfor han brølte. og alle forstod ham. alle forstod at det var en god mann som faktisk hadde gjort det riktige. det moralske. fordi det hadde bygget seg opp alle slags problemer og elendigheter. men brølet ble faktisk en redning. det ble forståelig også for andre. og alle så i denne tekstens symfoni at han var den store helten i situasjonen. og han ble politiker etter det som ordnet med alle slags problem. og anerkjent. anerkjent som en god borger. borgerlighet som fikk seg leilighet midt i byen. med utsikt nettopp over det stedet der han en gang hadde brølt. og han satte boken med tittelen

opp i vinduet slik at han skulle av og til minne seg på dette brølet som var nå helt forståelig og akseptert.

og så var det siste avsnitt for dagen. skriveingen går greit. og så kom der en liten fiasko faktisk. det var et problem. men det ble løst med en gang. ingen stress eller noe kjedelig. så et skrik. og en granat. og litt minner om noe spilling. alt ble samlet i en bolle med vann. det var en mann som hadde blitt spesialist på det å samle idéer sammen og lage en ny idé. så han fant ut at om en hadde nettopp et skrik, en granat og litt minner om spilling så endre en opp med ski. et par med ski. det gikk innenfor dislogikk sa en annen mann som lekte med vitenskapen. for om en har det så er det jo klart at en kanskje spiller et krigsspill og dreper noen med en granat så de skriker. et krigsspill mann. ja jeg er faktisk enig i det. det er nok det mest logiske. men en må av og til, eller jeg liker, å studere dislogikken. så både logikk og dislogikk er noe som er kjekt å studere. ja det kan jeg si meg enig i. men om en ser til det abstrakte. så kan en også finne at en kan få slalomski ut av en slik situasjon. nei. nei mann. det er også innenfor sjangeren dislogikk. så da er det fremdeles logikk og dislogikk. forstår du. ja jeg er enig. men en tredje ting hadde jo vært interessant. det blir uansett en av de eller begge på en eller annen måte. ingen diskusjon. han satt å spant oppi bollen han hadde med vann. så videre. skal vi gjøre noe annet sa de. ja. vi tar en joggetur. så gikk de ut og begynte å jogge. de jogget fem kilometer sammen. og var svett når de kom tilbake. to kvinner gikk på tur et sted og de så de to mennene. de likte de, og fikk litt følelser for de to mennene. senere på kvelden så gikk de på baren i bygden uten å ta med seg bollen med vann, og så ble det kjærestepar av de fire sammen. to menn, to kvinner, to kjærestepar. det var over alkoholen, men det kan jo være like greit da det ikke er så vanskelig da kanskje. og så ble det nachspiel hvor de drakk litt sammen. det var tendenser til at den ene mannen skulle begynne å diskutere logikk og dislogikk, men da sa den andre at det kommer ikke på tale fordi han hadde en god historie på gang. så fortalte han så alle hørte på.

så var det jobbing. alle hadde sine jobber. det var et land. men kanskje var det bedre å tenke andre land. kanskje det er bedre. umottakelig for styrke og seier var det første landet kanskje. så nå skal vi en tur til jobben sa en journalist som skulle se på en stilling. det var en tømrer. han stod og jobbet. og journalisten spurte om han kunne få ta bilde til en reportasje. nei takk sa tømrreren. alt i orden sa journalisten og gikk videre. han fant en annen tømrer og han ville bli tatt bilde av. syntes det var helt greit. og så når tiden gikk hadde journalisten laget en reportasje om tømrrere. og tømrreren som ble tatt bilde av ble ikke bare superstjerne skulle det vise til. men vekke en slik oppmerksomhet i samfunnet at han skulle bli en stjerne innenfor tømring. ja det var slik at en nesten måtte forholde seg til faget tenkte folk. ja kanskje det. men så om en skulle lykkes som tømrreren så måtte en få til en slik anledning som nettopp journalisten. han kunne komme til hvilket som helst mediehus og de kjente ham igjen og han fikk mulighet til å uttale seg til mediehuset. utrolig tenkte folk hva som har skjedd med tømrreren. han var med i program for tømring. nyhetskanaler. nyheter. fag. alle steder hvor det var noe som skulle til for å snakke eller vise noe om tømring. så kom der en byggherre til en gang. da skulle det endre seg noe. han sa til tømrreren at hva skal vi med din oppmerksomhet i media om du ikke selv har uttrykt at du vil være en representant for alle i miljøet for faget tømring. byggherren inviterte ham til et møte ved et av firmaene for tømring. og de hadde en prat sammen. nei det er slik sa tømrreren. at jeg faktisk liker denne rollen jeg har fått. og det er slik at jeg vil være villig til å uttrykke dette også i media. veldig fint sa byggherren fordi da kan jeg ha tillit til at du skal være nettopp en slik rolle i samfunnet som vi kan også ta kontakt med om vi har noen form for behov for oppmerksomhet for tømring i media. ja det kan du kanskje si. men jeg skulle ønske jeg kunne få gjort dette på en helt fri måte. ja det skulle jeg ønske. vel jeg har ikke tenkt på noe dokumentasjon vi skulle ha på en eventuell slik måte å gi deg et ansvar på. men vi kan nå tenke litt på det. tømrreren sa da rett ut til byggherren om at jeg ikke kan være helt fri i denne nye rollen jeg har i media så vil jeg ikke ha noe mer med det å

gjøre om der kom en konkurrent. nei. da forstår jeg sa byggherren. da får vi se etterhvert.

og så kom det til stykket igjen. en forfatter som hadde skrevet en del om en situasjon som var der. han var nettopp ferdig med å skrive. og så kom det til slutt en sak. en forlegger skulle se over verket til forfatteren en stund inn i fremtiden. det visste han. så han var litt usikker på om det ville lykkes. de lurte på i forlagshuset om verket skulle komme. og forfatteren bestemte seg for å tenke litt over hva han hadde skrevet. mer enn vanlig. han hadde skrevet en historie. og meningen med historien var egentlig ikke noe mer enn å skape mer enn hverdagen. et slags eventyrlig poeng midt i historien. noe å leve seg inn i. oppleve som ikke var i livet ellers. noe som ikke kunne gjøres. noe som kun kunne oppleves i litteraturen. i fantasien. og så begynte å han å tenke på forskjellen mellom realiteten og fantasien. og så begynte han å tenke på hvilke konsekvenser det kunne ha for folket å ha slik type litteratur blant seg. det er jo slik at om en først skriver så blir det minner, og når en lever så blir det minner, og slike ting som ikke er å finne i livet, men kun fantasien legger seg på en måte til noen egne type minner. så trenger virkelig mennesker dette. der kom forfatteren inn i en vurdering om det virkelig er noe mennesker trenger og behøver. og det skulle jo vise seg at en må ikke ha fantasi på en måte som i noe som ikke er i livet ellers tenkte forfatteren. hva skal vi med fantasi. når livet er som livet er, så hva skal en med fantasien. det blir jo på en måte noe annet enn livet. noe en ikke finner i livet. en lignelse til dømes. poesi som i overførte betydninger. det er jo bare tull tenkte forfatteren plutselig. det jeg må er å leve. leve i samfunnet. leve livet. se sannheter og realitet. men så fant han en løsning. det er fint med fantasi. det er vakkert. en kan forestille seg noe og så leve med det en stund. en tanke. en drøm. noe annet. noe kjekt. og så kom han på at en kanskje trenger det faktisk. en trenger kanskje fantasi. for om en tenker og skal finne et svar. så vil en kanskje ha behov for å fantasere litt på veien før svaret kommer. som om en tenker at en skal finne ut hvordan en lager et måltid, vil en kanskje gjøre noe som en ikke gjør i realiteten underveis. men kanskje kun fantasierer

om. og så videre så kan en tenke seg at jo fantasi er jo nesten som å tenke og det er jo veldig grunnleggende for hva en gjør i livet. så han fant ut til slutt etter mange slike undringer at han hadde gjort det riktige, og at hans bok var riktig å gi ut, og filosofisk forsvarlig. og så leverte han den endelig inn til forlaget.

så var det videre to menn. med to barn. de hadde opplevd at det var en kamp om oppmerksomheten til barna. den ene mannen var revolusjonær i kunnskap, og hadde en del fantastiske fremskritt som ville gjøre det langt bedre for barn i skolen. i et område hadde noen forsøkt å bedra barn om at det var seg selv som hadde skapt det som mannen hadde skapt, og til og med drept barn for det. hadde drept mange barn og forsøkte stadig å lure barn med å lyge. de forsøkte til og med å få barn til drepe mannen selv som var revolusjonen i seg selv. og dette ble nå det samtalen dreiet seg om. det endte med at barn led. de fikk alle slags bekymringer. ikke bare om at de ønsket kunnskapen som var revolusjonen. men de begynte å tenke så mye på kunnskap. og snakket om drap og dreping. mange tusentals barn snakket bare om dreping og drap og kom seg ikke til noen gode jobber. og samtalen gikk slik at mannen anbefalte ham å faktisk innordne seg militær. det kan faktisk bli nødvendig med militær for å komme seg til fullføringen av revolusjonen du holder på med mann. det kan kanskje være så. ja. det har også oppstått en slags ny forleggruppe i verden vi ikke har sett før. det er som om en ny undergruppe av de som tenker på et kunstig spenn. hva mener du med kunstig spenn. nei de går jo bare å lyger om revolusjonen, og lyger om meg og påstår at de skal drepe meg. og videre så kommer de liksom ingen vei. og denne gruppen er nå hatefull for mange i verden. og den gruppen må en kanskje gjøre noe med også. de lurer jo og dreper barn. ja det gjør de. nei kanskje du skal bli militær. ja jeg har alle grunner for å kunne etablere med i militæret slik det står nå. og militæret burde se at det er viktig å få orden på problemene for at barn skal få fred og at revolusjonen skal gå som planlagt. ja det er viktig. vi får se hva som skal skje angående militæret. vi kan i alle fall ikke ha denne syke gruppen blant oss. og videre. så gikk de videre. og snakket

litt om hverdagslige ting. og hygget seg med barna som de visste kom til å være barn som gikk på skolen først etter revolusjonen og som aldri gruppen skulle få drepe og plage. heldigvis. de skal vi ta godt vare på.

så videre så var det slik at fem menn hadde samlet seg rundt et bord. de satt å pilset. og de vurderte i hvilken grad de skulle finne på noe dagen etter. de kom på at de kanskje skulle reise på en tur. jakt. fiske. bare gåtur. idrett. de tenkte litt på hva de skulle gjøre. og så videre. og de kunne ikke finne på hva de skulle gjøre. jo kom en på. vi tar å jobber med en bok sammen. vi skriver en bok. ja det gjør vi. og så kom det etter noen idéer om hva de skulle gjøre i selve boken. og det en da kom på etterhvert. det var at de skulle si tilfeldige ord, og så skrive litt om de tilfeldige ordene litt etterhvert. og skrive ett kapittel om gangen. og de så kom det til at de ble ferdig. var dette en god bok da spurte alle seg. ja dette er en god bok som er levedyktig. ja det er det. den kan havne innenfor litteraturen uten problem. men en må kanskje finne et egnet forlag. men så fant de ut at de skulle skrive enda en ny bok på nye premisser. og de fant noen historier. de fant en historie som var genial. så hentet de seg en ny pils. og pilsen drakk de omlag halvveis ferdig. og så satt de der med stemning for å drikke og å skrive sammen. og de hadde plottet fremfor seg så sa den ene om vi skal orke. skal vi ikke bare drikke da. vi kan skrive og så kan du drikke. nei vel. da er jeg med jeg også. og så kom han ene med så gode innspill til fortellingen at de ble motivert. ekstra motivert. de skålte og skrev. og vekslet ord og idéer. og skålte mer og skrev. og da hadde de plutselig to bøker klar til innlevering til forlag bare på en og samme kvelden. og så hentet de mer pils. og så begynte de på ny bok. og det var den tredje boken. og ikke lenge etter så kom det en liten veksling mellom to av de. da kom de på en så kjekk karakter at de ville skrive om den. og førte den ned på papiret med pennene og drakk mer og skålte. og så hadde de til slutt klar den tredje boken. nå full. nå dritings som det heter. og tre bøker klar til innlevering på forlag. skal vi gi oss da. så kom der fem vakre og kjekke kvinner til som alle sammen bestemte seg for å skrive en fjerde

bok. og de hadde etter at kvelden var over i alt fire bøker klar til innlevering til forlag.

nytt livet. en mann som hadde vært en stor leder i hele verden som om en guddommelighet ble han kalt. en høyhet skulle holde sin siste tale. han var ikke akkurat sliten. men han likte tanken av å gjøre seg ferdig med alt. og han i talen som han hadde skrevet kom med noen råd til folk. han gikk opp på talerstolen i en enorm sal. der var samlet fem tusen. et lite overtall menn og et lite undetall kvinner. alle satt og var klar til å høre. er du virkelig klar for dette sa en mann som satt i publikum. ja jeg er klar. det er bare å vente til han kommer for å tale, det går så fint så. mange var spent. han gikk opp på talerstolen. og åpnet dokumentet han hadde klar til å tale fra. velkommen og alt sånt sa han til alle. det er slik at kanskje ikke alle kan bli veldig kjent. nei. vi lever våre liv og noen får en rolle som er mer kjent enn andre. vi husker hverandre og noen husker en bedre. og andre husker en mindre. og oppmerksomheten får noen av oss mer enn andre. ikke alltid for det vi gjør, men andre ganger er det våre egne handlinger som blir husket. hvordan bli husket er kanskje et stikkord. men uansett så er det slik at jeg nå skal trekke med fra alle verv. jeg skal inn i en rolle hvor jeg går inn i en annen form for tilværelse. det er nemlig slik at jeg ikke lenger har noe oppdrag som leder. og vil trekke med tilbake og her har jeg bestemt meg for å få en stilling hvor jeg har et arbeid som de fleste av oss. dette spesielt for å markere at det ikke er nødvendigvis en lederstilling eller kjent status jeg ønsker. det handler om oppgave og formål. og mitt formål er fullført. og jeg vil bevise at som gjelder mange så handler livet om å leve og det å jobbe for de fleste av oss. og det handler om at det må noe spesielt til for å nå toppen. nå berget blant andre like. og der vil jeg forsøke leve som en som har vært der, lenger nede på berget og kanskje begynne å se til de som er på toppen der jeg skal jobbe. og det håper jeg andre vil kunne forsøke ta til seg i sine egne liv. det er slik at det ikke er det viktigste å bli kjent eller være på toppen. det viktigste er å leve livet. og så gikk han fra talerstolen for siste gang

og gikk ut av salen. og så ved neste tale som var en annen så satt han blant folket og hørte på og hadde fått sin nye jobb.

og så var det en forfatter på en prisutdeling. han mottok prisen og skulle bli intervjuet etterpå. han fikk muligheten til å velge spørsmål i respekt av å gjøre det aller mest lettvint for forfatteren. han sa at det ikke var så nøye. han kunne like godt svare på de spørsmål som intervjueren synes var best. og da kunne han videre sitte seg ned og så begynte intervjuet. han svarte på ganske mange spørsmål. og så gikk han hjem etterpå. og han begynte å skrive på mer. først satt han en stund og tenkte på alt som hadde skjedd med intervjuet. og etter det så begynte tanker om en ny bok allerede. han var kjent for en som tok kontroll på ting. og med bøkene så tok han kontroll på ulike deler i samfunnet. og det var spennende hvordan han gjorde hadde folk sagt til ham. så hvordan han klarte å ta kontroll er usikkert. men han gjorde det. så tenkte han at han skulle ta kontroll på et landområde som var uten kontroll. der det var mye korrupsjon. og han fikk allerede mange idéer. og noterte ned på papir. et notatark. og i notatarket var det kommet mange nye idéer. men det skulle ta litt tid før det ble en bok. han brukte ganske lang tid på å planlegge. hvordan skulle en se for seg at korrupsjonen forsvant, ble bekjempet. og hvordan skulle en se for seg at samfunnet fikk den tryggheten det skulle etterpå. en venn av han møtte han på en kafé noen dager etter. og han fortalte om prosjektet han hadde. vennen hadde ingen tro på at han skulle få det til. han trodde ikke på at han skulle klare å bekjempe korrupsjonen. men videre så ble forfatteren ikke svekket av det i sin oppfatning. han begynte å fortelle litt mer om planene og vennen begynte faktisk å få tro på ham. så i løpet av samtalen så fikk vennen tro på at han skulle få det til til tross for den opprinnelige oppfatningen. og videre så ble det slik at forfatteren kom hjem og begynte på skrivingen. sammen med at boken utviklet seg så forsvant korrupsjonen. og det var noe som samfunnet merket allerede. men det var først når boken kom ut at de forstod hvorfor. han fikk nok en pris for den nye boken.

det var en ny forestilling som skulle bli satt opp på grunn av en ny bok. og i det følgende kom det fem forfattere som skulle studere boken. de samlet seg i en kafé hvor de satte seg ned. og diskuterte litt. de bestemte seg for å lese gjennom boken på forhånd noen dager før og satte seg ned for å diskutere hvordan de skulle skrive manus eller så til forestillingen. og de var sikker på at det beste var å arrangere forestillingen på en slik måte, at når det gjaldt scenen så kunne publikum først og fremst se den. slik at ikke det ble slik at publikum skulle sitte på en slik måte at ikke scenen ble sett. videre så ble det gitt en dialog til to av karakterene i forestillingen som kom til å bli nettopp det som avsnittet skal frem til en inspirator for folk i en av de største byene. de to karakterene skulle ikke bare holde en samtale som vanlig, med vanlig ordinær, gestikulering, men de skulle samtidig gjøre noe som ble en ny mote. dette ble veldig nytt, men for en del i byen det gjaldt forstått som kult. og det var en spesiell måte å stå på der de hadde den ene foten fremfor den andre med nitti graders vinkel. forfatterene lo av det når de satt å skrev manuset. men det skulle altså vise seg å bli gjort. og like mye som forfatteren lo av stillingen til karakterene når det gjaldt føttene, så begynte de å le. men altså når forestillingen kom. så ble stillingen som var ment komisk en fenomenal påvirkning på noen av de som så forestillingen. en gruppe begynte altså i byen å bruke stillingen på føttene, slik vanligvis og holdt på slik i en lengre tid. det ble et stort samtaleemne i avisene. hva er det med denne stillingen. og de ble klager i avisene. det ble etterforskning blant journalistene. og det ble til slutt slik at de måtte gjøre noe med det. fordi alle i byen ville at de ikke skulle holde på slik da det var sjenerende. det ble derfor satt opp en ny forestilling. og den ble skrevet på en slik måte at en kommentar kom på den stillingen av føttene. en måtte nesten gjøre det på en slik måte for å påvirke folk. og etter den forestillingen så kom det i tale blant befolkningen at en ikke skulle stå slik, og da kom det ut blant folk endelig at en skulle slutte.

så var det en tur på fjellet. det var seks mann som gikk. de hadde med seg mat og alt som skulle til for å bli noen dager. de hadde ikke noen

spesiell plan for hvor de skulle gå. de skulle bare opp på fjellet var på en måte planen. og det viktigste var at det var turen i seg selv som skulle oppleves. og smakes. en smak av natur. de hadde med seg litt drikkevarer. og de kom frem til en av postene de fant. og satte seg ned og drakk litt. det var vidunderlig da den ene. ja dette er en fin tur. så tok de opp en snaps og drakk litt. naturen er fin den sa den ene. ja her er det ganske fint. fint vær også. men det var først når den ene tok frem et dikt han hadde med at det liksom våknet i noen av de. de var egentlig veldig glad i natur og sjelden på fjellet. og sjelden i naturen. så de drakk., var litt brisen. og den ene leste så diktet. som gikk slik. nå er det natur. og ikke kultur. været og vinden er tilstede. ikke her i skriveredet. nå kan dere føle og se. jeg kan bare drømme og be. i naturen er dere. i kulturen er stedet. så var diktet ferdig. han ene sa det var et ganske godt dikt. og ikke så mye fare med å lese et slikt dikt i en slik utmark. men den ene kommenterte virkelig teorien eller da det praktiske i diktet. og han sa at det er som om forfatteren forsøker å forulempe oss ved å late som om vi er i hans drøm. som om han har bestemt at vi er der han har bestemt. ja det var vel kanskje litt slik. men det er en forfatter som har lange tradisjoner for å være tilgjengelig for sine lesere og som ikke er til plage. så videre så har jeg tillit til at det er noe skjønt med det. ja. det er underlig hvordan det er når vi her sitter alle mann og drikker og hvor mye som er i et dikt. hvor mye som det rommer og får oss til å tenke. det er en underlig situasjon og erfaring. ja det er det. de tok hver sin slurk til av drikken. så på bålet. og etterpå laget seg en leir på området og gikk ikke videre før dagen etter.

så var det en mann og en kvinne som skrev litt sammen. de satt på et vakkert og enkelt bord i et sydlig strøk. det var begynte å svale etter dagen og det tok mot kveld, men var fremdeles lyst. de gjorde det slik at de skrev hver sin setning og skrev et dikt sammen. og de leste diktet sammen til slutt. de gikk bort til en kant ved stranden og satte seg ned i gresset like over på kanten og satt og så utover havet. og videre så kysset de. og de satt å så på hverandre og snakket en del, men tok det bare helt med ro sammen. og så videre, så var de et par som ikke var beskjeden

for å se på hverandre. de var ikke nødvendigvis gammel, men de hadde en slik følelse og erfaring med hverandre og trygghet til hverandre at de satt å så på hverandre helt uten å på noen måte være flau. det er jo en del som kanskje sitter å ser litt på hverandre, men egentlig er noe beskjeden og på en måte litt distansert, slik at de egentlig nesten aldri ser på hverandre. men disse to de så virkelig på hverandre. og det kan en jo diskutere om er riktig eller om hva som er best eller hva, men det er jo noe som skal til for å finne det som har lyst til eller behov for. og så satt de der en hel time bare å tenkte sammen og snakket litt innimellom og så utover havet og tenkte på alt det som de hadde planlagt å gjennomføre i sine liv sammen. barn. hus. og alle drømmene med familieselskap og jobb. og de gikk så bort til bilen. og kjørte hjem. det var den dagen første barnet skulle få sitt opphav for å si det på den måten. de var veldig glad i hverandre og fortrolige. og så når de kom i sengen så fant de sammen og hadde et slikt samleie at det omlag ni måneder etter ble et barn. og barnet ble et veldig fint barn. og det vokste opp i trygge kår og hadde veldig fine omgivelser for sin oppvekst. og det skulle gå på skole og var så heldig å komme på skolen i en tid hvor kunnskapen hadde blitt enda enklere og kjekkere å tilegne seg enn den er idag.

så var det en situasjon hvor de hadde gjort noe fullstendig galt. og de tenkte sammen på den måten at her må det gjøres noe. fem mann og seks kvinner skulle egentlig på biltur. men så hadde de blitt full kvelden før og holdt alt gående til morgenen slik at når de kjørte av gårde så kræsjet de etter få svinger begge to. de tenkte at nå må vi ta oss sammen i livet. fordi det er slik at dette blir for galt sa en av kvinnene. de fikk en servicebil til å dra vrakene hjem. og så gikk de inn alle sammen rundt et middagsbord. og satt der og så litt nedover i bordet. hun ene laget noe helt enkel mat som de kunne spise fra så de bare kunne sitte der og spise noe enkelt og tenke over hva de hadde gjort. det er jo slik når en faktisk sliter med noe, eller har gjort noe galt, så stopper livet litt opp. og så må noe gjøres og så kan en gå videre. og der satt de. de satt rundt bordet og spiste litt og så satt de å tenkte. skammet seg litt. grublet. og lurte på

hva de skulle gjøre med alt. økonomien er dårlig nå. lite penger til ny bil. to vrak. og jeg har også fått vondt i kroppen sa flere av de. hun ene kvinnen sa til seg selv at dette orker jeg ikke mer. så reiste hun seg fra bordet. og sa rett ut til de andre. jeg må faktisk forlate dere nå, fordi jeg tåler ikke mer av deres kaos. hun gikk ut. satte seg ned på en benk like ved. og begynte å gråte. hun forstod at hun måtte si farvel til alt hun visste om gruppen. hun visste at hun måtte være kald, og bare få ut alt av gråt nå straks så fort som mulig med en gang og følelsene tok til og hun gråt. men så sluttet hun. reiste seg fra benken. og gikk hjem. og i en lang periode så husket hun ikke engang gjengen som hun kalte de. livet gikk videre. men så en dag så kom minnene tilbake. for hun så en av mennene. og hun fikk nesten panikk på grunn av følelsene som tok til. men så samlet de sammen alle igjen. og alle hadde nå fått et ordentlig liv. mer voksen. mer stabil. og så laget de til en fest.

så var det det arbeidsplassen igjen. det var ti mann minst. og godt lag. alt gikk som det skulle. men så ble det problem med en djevel av en skrue. gjengene hadde på en eller annen måte vridd seg så den ville ikke ut og alt hang seg opp på den skruen på hele byggeplassen. så til slutt stod det ti mann inaktive og røykte og så på hva de skulle gjøre med den jævla skruen som de sa. det kom en ingeniør til stedet også. når de så ingeniøren komme så begynte de ti å slenge med leppene litt og si en del komiske ting om ingeniører generelt. men når han kom frem så lyttet de som vanlig. en måtte jo det. han var jo ingeniøren på byggeplassen. en av de. og ingeniøren hadde nå sikkert sagt en del han også om arbeidsfolket på byggeplassen til sine kollegaer før han gikk. men så kom altså ingeniøren med et dokument til arbeidsmennene. og da ble det samarbeid i øyeblikket som vanlig. og de så hva han hadde tenkt og laget til. nei sa den ene arbeidsmannen. da tror jeg vi bare må slå med denne sleggen av hele instrumentet her og løsne problemet med skruen på den måten. de stod og diskuterte litt. og så ble de enige. ingeniøren gikk og kom tilbake til kontoret. skulle ha lunsj og spiste en del. det var mange ulike oppdrag og prosjekt i byen på den tiden og de hadde nok å gjøre. de fortalte hverandre en del ting om privatlivet når det gjaldt ferie

og litt om trening og interesser ellers. men det er nok slik med ingeniører sa en kommentator at det er som det er med ingeniører. det er en forskjell mellom ingeniører og tomrere og elektrikere og betongarbeidere. det er en forskjell mellom aktivitet fysisk. og aktivitet mentalt i forhold til dokumentasjon som kanskje er det vesentlig. regning til eksempel. det er nok det som er hovedforskjellen. og en tredjeperson sa at kanskje vi skulle lage til en ny stilling som er en kombinasjon. slik at en kunne regne på alt en skulle gjøre selv, og så gjøre jobben selv etterpå. det kunne være noe tenkte tredjepersonen. da ville vi unngått alle disse forskjellene i yrker på en byggeplass. hva skal vi med en byggherre liksom. kan jo jobbe med fysiske ting han også vel. så slipper han å gå på treningsrommet på kvelden for å holde formen. nei vi liker å stige i gradene. og vi liker å holde oss der vi er om vi liker det. og alle liker å ha en jobb. sånn er det bare. ja.

og så var det en dag en mann kom på til å møte en vegg. han stod ved veggen. lenge. og kom seg ikke løs. men så skjedde det at han gikk på siden av veggen. og det oppstod et nytt ordtak i hans sinn som medførte at han skrev det ned på et papir og notatark han hadde i lommen. gå utenom veggen. så om en en gang hører på det uttrykket at en møter veggen, så har en nå fått en god løsning. i det minste poetisk, men med et ekte eksempel tenkte mannen. og så fortalte han om situasjonen på baren en stund etter at han var kommet til baren. bra sa de andre. det er jævlig å måtte stå fremfor en vegg når en faen ete meg har annet å gjøre på for eksempel. ja. så det å kunne bare gå til siden og så komme inn på et bedre spor og vei i livet er veldig bra. så skålte de og lurte på hva det skulle gjøre med notatet med sitatet på. som var gull verdt for å si det mildt. de kom på at kanskje en skulle la ordet munnlig spre ordet for å si det sånn. eller eventuelt kanskje kontakte en forfatter som kunne spre ordet skriftlig. det er usikkert hva som er best. nei. vi kunne jo kanskje gått til media også. ja. jeg kommer på en god løsning som kanskje er det beste. om vi får tak i en mogul i media. eller kanskje en stor høvding. så kan vi si det til han så kanskje sprer ordet seg videre til alle mulige mediakanaler. ja det er kanskje det beste. du er jo høvding tenkte de

først som planlegging. det satt en enorm høvding litt lenger inn i lokalet som var i tale med en del av sine sveiner og venner. det var kanskje noe slekt der også. og så lurte de på om de skulle få frem budskapet til han. men da kom de på at kanskje må en gå fra grunnen av i slike store organisasjoner fordi det ikke var helt trygt å begynne med toppen. om han skjeller oss ut på grunn av sitatet ditt så kan det gå til helvette med dårlig oppmerksomhet tenkte de. ja. kanskje skal vi gjøre det slik at vi tenker noen dager. så mannen tok lappen, notatet ned i lommen og så drakk de noen dager og tenkte på helt andre ting før de gikk videre.

det var en spesiell begivenhet. det hadde nemlig vært slik at i tusenvis av år så måtte en ofre for viktige mål. strategiske mål. det var slik i store landområder at det var lagt opp visse strategier over tid og de var planen å fullføre og det ble krav om at mange måtte ofre for at målene skulle bli oppnådd. det var en tid mange sa var angående mye lidelse. de kalte de for noen 'Lidelsesperioden'. og mange var sint, eller da noen få. men andre var fullstendig i oppfatning om at det var rett. men en hadde de som kom. som kom til en med drømmer. håp. og de ble ofte fortalt at det ikke var noe å gjøre. nei. ta det med ro. andre ganger hørte de ingenting. det gjaldt ikke så veldig mange. det var ikke alle, for de aller fleste brydde seg ikke så veldig mye. tenkte ikke på slike ting til dagen. men de aller mest oppslukte av sannheten som de kalte det ville til og med lide for sin lidenskap for å si det slik. det var lidenskap. pasjon. og mange av de fikk en skjebne som noen mente var tragisk med rett, og andre tragisk uten rett. rett og galt. noen av de forsøkte kanskje å skrive om det. skrive om sin lidenskap. sannheten. at alt skulle bli fryd og harmonisk i verden. ja alt. de var så lidenskapelig noen av de at de skrev bøker og til og med regnet på det og håpet at et svar skulle komme som en kunne dele med verden. rett og galt. de kaldeste var fullstendig uavhengig av slike følelser og motiv. men så kom dagen. alt av sannhet kom til rette. og alle slike lidere skulle få sin endelige oppmerksomhet. de skulle få sin medfølelse. de skulle få sin rett. etter tusenvis av år med lidelse så skulle alle slike lidenskapelige stjerner og legfolk endelig få sin rette gunst og seier. det ble laget en stor symfoni kalt for

Gråtesymfonien. ved debuten av symfonien gråt til og med de aller kaldeste blant oss. endelig kunne de slippe masken av sitt kaldeste og gråte sammen med andre under symfoniens utfoldelse.

og så var det å skrive et nytt avsnitt når det aller beste av litteratur nettopp er skrevet. når en er best så kan ingen annet enn vike. sånn er følelsen av å være best. unik. galant. en mann i byen hadde denne stilen. alle likte ham. han gikk ofte til byen for å møte andre og snakke litt. det var slik det var i byen vet du. og han den aller mest galante. en unik herremann som kunne våge å gjøre det han ville også. men klart var han bevisst på alle regler, kutymmer og terksler som skulle til for å unngå å gjøre det minste med sitt rykte annet enn godt. og det ble merket. han kunne ikke annet enn en gang til og med innrømme en gang når han stod fremfor sin speil. jeg er god. det var da det kom en annen mann til byen. en fremmed. hvor han kom fra var usikkert. men det er desverre slik med befolkningen at kjedelige omstendigheter ordnes av og til vrangt opp med fremmede ting og opplevelser. så en gang i byen når den galante herremann satt hjemme, så kom der en fremmed som sagt til byen. satt hjemme og satt hjemme. han var opptatt med en del arbeid og virksomhet i forbindelse med firmaet. og så kom da mange til å bli interessert i den fremmede. det var til slutt som om den fremmede var på plakaten i hele byen. som om alle byens ekte sannferdige helter var glemt en periode. nei. en av de barskeste i byen skulle vise en hendelse som sjelden skulle bli glemt når det gjaldt fremmede som stjal oppmerksomheten. han tok seg en tur til byen etter alt han hadde hørt. og stod sammen med noen kamerater og venner i byen. så kom den fremmede. mange så til den fremmede. og han gjorde ingenting den gangen. han så på situasjonen hva som hadde skjedd. når han kom hjem satte han seg ned i stolen og tenkte. og ikke mange dager senere så utførte han en handling som fikk den fremmede til å få tvil om seg selv. han tok seg en runde i byen og la godt merke til at alle så ham. mange så ham. og alt gikk for seg uten et ord. uten en falsk plakat i papir. uten en eneste mine annet enn ære og styrke. så når den galante herren først

omtalt kom tilbake til byen var alt som normalt. de kjente ikke hverandre de to. men de hadde hver sin posisjon i byen kan en si.

ærlighet varer lengst sier noen. ja det kan så være. men der kan jo være eksempler der en kan vinne på å lyge også sa en mann ved navn H. Klamklem. han var sagt å være en stor mann. han var kjent for å si det sånn. men løgnene fikk hans vesen til å se litt tosidig ut. han av og til gikk på ulike fordringer hvor han måtte bortforklare seg. og det var slik at det ikke var særlig pent å se på. og var han i sine verste øyeblikk, så kom der om han måtte klemme en klam klem for å si det slik. men stor ble han. han ble kjent og stor. men en dag skulle han møte på veggen. hva skal en være stor for. hva skal en ha noe med deg å gjøre. nå som det tilsynelatende er en utdeling av klamme klemmer som foregår. dette vil jeg ikke ha noen del av sa mange til ham. og der kom det. en artikkel i avisen med tittel 'Løgn varer kort', og der var Klamklem nevnt. han ble uthengt for sine løgner. og bedraget fikk mannen til å falle til slutt. men han døde ikke av det akkurat. og der kom da lærdommen som noen ville påstå skulle redde alle løgnere i alle fall en liten stund. hans ettermæle forble avisens artikkel. men det var så mye annet løgnene hadde gitt for gevinst tenkte ham og det fikk han også andre til å tenke på. så kom det en journalist som var opptatt av realiteten en dag til å komme i tale med han. ja du har mye arbeid ser jeg. da satt mannen med en hel del av dokumenter som han ordnet i og markerte på og skulle lage en ny artikkel selv for å forsøke ordne til en løsning for å unngå at artikkelen 'Løgner varer kort' til å få så mye oppmerksomhet. og han skrev en ny artikkel ved navn 'Løgnens artikkel teit', og der skrev han om den forrige artikkelen og forsøkte ta med litt innhold og så ordne i mediaet som avis for de påstandene artikkelen hadde hatt med seg. og det klarte han en stund. men journalistene begynte faktisk å oppfordre til å ikke lese hans artikler fordi de var så falsk.

så var det en sak som ikke var helt fastsatt. det var undersøkt om hva som skulle være emnet. og ingen kom frem med et emne godt nok, eller passende nok, eller noe en fikk lyst til å plassere sin tanke ved. nei. vi

orke ikke mer. nei, det der sa de og så gikk de. hva skal en med det da. sa noen og så ble det ingen igjen der. men forfatteren som skulle til å skrive gav ikke opp. han skulle finne et emne å skrive om og utføre en hel bok. alene om nødvendig. han var streng med seg selv. og spesielt likte han nettopp idéen av å skulle skrive en bok. og det å være forfatter og hva neste bok skulle bli. men det som er videre saken det er at han kom ikke på noe på en stund. han kom ikke til å huske hva han skulle gjøre med emnet. så han tok seg en pause fra skrivingen. hans navn var forresten Y. Ruf. og han var i tvil om hva han skulle skrive om. og så gikk han tilfeldigvis til en by. og tok seg en ferie i byen. og der ble han en lang stund. og gikk å tenkte på hva boken skulle handle om. hva tittelen skulle være og hva en skulle la historien gro videre på som grunnlag. og han fant ut til slutt at han skulle forkaste alle mulige idéer en uke og kanskje la tilfeldighetene råde da etterpå. og han kom til den ukens slutt og hadde funnet på alle slags idéer, men forkastet de. hvorfor skrive om det. en idé var helt genial den tenkte han raskt ut en hel bok på som om ferdig hele boken. og den kunne blitt bra, men han orket ikke å skrive den eller hadde bestemt seg for å ikke gå videre med idéene den uken. og det hjalp. det medførte at han kom på en strålende idé på slutten av uken. når uken var omme så fant han ut at han skulle skrive en bok på en helt utsøkt idé og var der. satte seg ned. og en del venner kom på besøk og de sa at dette er kjekt å være med på og de satte seg ned omkring ham på skriveværelset og var med på å skrive. kom med idéer og fulgte med på teksten og var helt med. boken ble ferdig og utgitt to år etter at den var ferdig.

et bed. det var visst hvor bedet var. men det som skjedde var at det var kommet en magisk blomst i omløp i den åndelige verden som en guru i byen hadde omtalt den som. en spøker prøvde å fiske litt etter flere sitat fra gurun og spurte hva nærmere han mente om hva en magisk blomst er for noe. en magisk blomst det er når en blomst gjør magi som nærmere bestemt er definert som at blomsten medfører handlinger i sfæren som er ikke fullstendig ettersøkbar og i tråd med det reelle som skjer i en hverdag når en har jobb. forstår du. gurun spurte om han

forstid hva han mente. men fiskeren hadde ikke fått noe særlig fornuftig ut av ham. nei. jeg tror faktisk ikke at jeg helt forstår deg riktig. men kan du fortelle om noe som den magiske blomsten har gjort da. den har faktisk fløyet til et magisk hemmelig bed i tillegg til sitt ordinære bed. og der er det slik at bedet er hemmelig plassert. ingen vet hvor det er og det er enda mer magi. fiskeren fikk ikke noe mer ut av dette og gikk på en bar. det var en finere bar fordi han skulle på en forestilling på kvelden sammen med noen venner og noen i nettverket hans på arbeid. og han gikk derfor inn der og kjøpte seg et glass vin og etter å kjøpt det satte han seg ned. fine klær. en ordentelig mann selv om av og til i kontakt med slike alternative magikere. så tok han frem notatblokken sin. han var nemlig i tillegg til en svært profesjonell arbeidsmann, også forfatter. og nå jobbet han med en ny samling av verk som skulle etter planen ut like over nyttår, og han hadde mye å gjøre, men var nesten ferdig. det var da han kom på at det siste kapittel i en av bøkene kunne fått tittelen 'Den Magiske Blomst', og der satt han. drakk vin. tenkte på den ville samtalen med gurun som han ble kalt. smilte litt for seg selv og ristet på hodet, og skrev noen notater om det som kom til å bli avslutningen på den ene boken.

en komet. den kom inn over himmelen. og brant opp som vanlig. og det var slik det var. og alle som så pakket sammen sitt utstyr for å se. ulike teleskop og andre ting. så kom der en bil til stedet. det var en mann og en kvinne som kom og som hadde nylig blitt forelsket. helt inne i det. og veldig forelsket fortsatt. de så alle som stod der og pakket sammen utstyr og vesen. de tenkte ikke så mye over hva de holdt på med. men tenkte mest på hverandre. de snakket ikke med de. men mannen satte seg på panseret av bilen og kvinnen stilte seg opp fremfor ham og så kysset de litt og så seg litt rundt, og tenkte nesten kun på hverandre og den rusen de hadde av situasjonen med hverandre. og så når alle hadde pakket sammen utstyret sitt var på vei hjem og hadde kjørt fra stedet så tok mannen frem et dikt han hadde skrevet til kvinnen en gang akkurat på den tiden da forelskelsen begynte. og så leste han opp diktet for henne og hun ble nesten litt på gråten av hvor vakkert det var. et helt

annet sted satt der en mann og så på en film hvor der var noe kjærestepar på gang og han bare sa at det var teite greier og så tok han på en annen film med litt med action og krig og litt sånt. det var kanskje noe angående kjærlighet der også. diktet han hadde lest opp handlet noe om å kunne ta inn over seg forelskelse og være der, og ta det som noe viktig med naturen, opphavet og oss selv, og det å være seriøs og ikke ta det for å være noe å være beskjedent for eller annet for. men det å være der og nyte det som skjer sammen. og de stod der og så utover terrenget og himmelen og det hele, og var der sammen.

det var den siste kopp med kaffe for dagen. han lente seg tilbake i stolen og tok armene slik at han holdt de sammen like fremfor overkroppen vet du og så tok han seg en røyk. og satt å røykte og drakk av den siste koppen med kaffe. og så satt han der og tenkte eller slumret eller bare var der han satt. hadde ikke noe spesielt å tenke på, men det han hadde gjort den dagen gikk nok litt i tankene hans. og han skulle komme til å forandre livet sitt fullstendig. han sa for seg selv at røyk, det er noe av det verste som finst. han kastet røyken fra seg og så sa han at kaffe det er egentlig noe helt unødvendig. en trenger det faen meg ikke. og så kastet han koppen fra seg. da slo det ham når han satt der og tenkte videre etter noen få minutter. nei røyk og kaffe det er faktisk veldig bra for meg fordi jeg liker det faktisk. så han hentet seg en ny kopp med kaffe. og tente seg en ny røyk. og så sa han for seg selv at han blant røykere aldri skulle finne på å si noe om den situasjonen. det skulle bli hans hemmelighet om røyk. foruten kunne han jo kanskje risikere ulike konsekvenser og risiko i forhold til andre røykere. han skulle fortsette å være en kul røyker. en skikkelig real, grei, hyggelig og kul røyker blant andre røykere og aldri nevne den situasjonen. det kom til å påvirke ham. fordi når han var blant andre røykere kom han stadig på den situasjonen og ble falsk blant de. nei da. han ble ekte. han glemte alt og kom seg inn igjen blant røykerne som den røykeren han alltid hadde vært. enkel med initiativet og grei å snakke med og sånn fortsatte det. så kom det til et punkt der han kom i samme situasjon en gang til. han satt med siste koppen med kaffe for dagen og røyk. tente opp røyken.

røykte litt og drakk kaffe. og så satt han der. og tenkte. tenkte kanskje på det som hadde skjedd på dagen litt i det fjerne. men helt rolig og avbalanset. og ble sittende der i fred for seg selv inntil koppen var drukket opp.

så var det en mann. han var for seg selv. og han var en mann som hadde et arbeid. og det arbeidet var usikkert helt hva en skulle gjøre med. fordi mange mente arbeidet ikke var det rette arbeidet for ham. han var uenig. han mente det at en slaur av en svekling som engang forsvant fra alle, med rette var forsvunnet. han sa videre at slauren kunne like godt vært drept. slaurens navn var S. Slaskedal. og Slaskedal tok seg engang en tur til byen. og det med et jævlig stygt tryne og bare slauring. mannen med arbeidet gikk da inn i byen og skulle handle noe. og videre så så han slauren og så at slauren skulle til å gjøre noe veldig dumt. han stod ved en stolpe, og hoppet opp og ned i en av gatene i byen med en eller annen merkelig ulyd. hva er dette for noe sa noen til ham. han svarte ikke og fortsatte ulyden. Slaskedal ble etter det stemplet som en slaur og en som ikke gjør noe annet enn å være kritisk til alt han ser også på fjernsyn. han så engang på fjernsyn en film med en pornostjerne med bikini. og så sa han at han aldri skulle være heterofil, at han skulle bli homofil heller enn å være sammen med en slik pornostjerne. da sa alle kameratene hans at vi må faktisk kutte ut kontakten. det kan nevnes at det kanskje ble forbudt med porno etter den gangen. slauren fikk ett spørsmål før kameratene forlot ham. er det slik at du er redd sex med kvinnfolkene. redd og redd jeg tror jeg skal bli homofil. og så bare gikk de fra ham og forlot slauren og slasken Slaskedal resten av livet. han ble sittende hjemme alene og ingen ville ha noe med ham å gjøre. og så mannen med et skikkelig arbeid skulle nok én gang komme til å møte Slasken når han møtte en kul tjommi samtidig samme dag. men mer var det ikke. mannen og tjommien tok seg en tur på byen, og drakk og så på kvinnfolkene som var der og beveget seg på ulike måter. så på bevegelsene. så på håret. så på de og likte det de så, men var ikke helt sikker på om det ble noe dansing. vel. skal vi ha en ny pils sa de når glasset var tomt. ja, vi får ta oss en ny pils.

det var så mer skriving på forfatteren. han hadde gått lei skrivingen. satt med surt fjes med skrivebordet. han tok seg en slurk med kaffe. og det ble siste koppen. han kastet koppen i forargelse bak sin høyre skulder så den lå på gulvet bak ham og det rant litt kaffe ut på gulvet. hans tjenerinne kom inn og kvapp til. hun sa ingenting. og ryddet opp alt. vasket gulvet. det skulle vise seg å bli den aller siste tjenerinnen i samfunnet forfatteren levde i. for han sluttet med å skrive, og hun begynte. han gikk stormende ut av værelset. tok på seg en frakk og hva han fant på i sitt liv er usikkert, men han sluttet i alle fall permanent med skriving. hun etter å ha vimset litt i rommene der pustet ut og tenkte, at jeg får vel bare tenke på meg selv jeg da. og så satte hun seg ned i en sofa og forsøkte planlegge sin nære fremtid litt. og hun strikket litt og tenkte. og det var da hun kom på det. hun satte seg ned i stolen til forfatteren. leste det siste forfatteren hadde skrevet før han forlot dette. og kom på idéen om å skrive selv. hun ble en berømt forfatter og fikk seg en tjener. hun skrev mange bøker og den ene handlet om sitt liv med den tidligere forfatteren ved overførte betydninger. hun fortalte i din dagbok at hun gjorde det for å få den situasjonen ut av sitt liv. og hun kom inn i gode miljø og ble populær blant kultureliten. og hun skulle til å skrive en siste bok tenkte hun i sin alderdom. og det gjorde hun. hun skrev sin siste bok som het 'Helhet og Styring', der hun fortalte om sitt storsinn innenfor politikk og politiske reformer i samfunnet for å sikre at alle har et godt liv som de selv har valgt. det var noe som ble viktig for henne og det ble til og med stor debatt om den boken og hun fikk priser og heder for sine politiske tanker. og en stund etter så sluttet hun å ha tjener og det var den siste mannlige tjeneren i samfunnet. alle ville klare seg selv og være seg selv. og det virket veldig bra i samfunnet etter det uten tjenere. men det er klart at for å få en styringsform stod det i boken, så er en nødt til å ofre og å være en del av et nettverk for at det alltid skal fungere som det skal.

det var et emne som ikke var forbundet med noe som var interessant. det var uvesentlig. fordi verken liksom det som var viktig eller det som

var relevant var noe som en kunne finne at emne kom innom. så det som skjedde var at en nobel forfatter kom til. det var en ung forfatter skjøenner dere. en ung forfatter som skulle få råd av en nobel forfatter. det er slik sa han til den unge forfatteren rundt et enkelt, men trivelig bord med stoler rundt i en stor og flott stue, at om en skal skrive så kan en gjerne komme inn på emner som gjelder oss i livet på en slik måte at vi blir styrket og kommer til seier. det tok den unge forfatteren til seg. etter at samtalen var ferdig så tok han til seg dette og ble en mektig forfatter som mange likte for sin innsats for å berike sitt folk. han skrev på en slik måte at når en leste så åpenbarte det seg rom og elementer som skulle vise seg for sinnet å vise vei til seier. det var eksempelvis en strid som hadde pågått mellom to ulike folk. og det ene folket var stadig i nærværet av det folket den unge forfatteren kom fra. og som en leste så kunne en føle og merke at de ble svekket. det var en entusiastisk leser som skulle komme til å lage et foredrag på et universitet om den unge forfatteren. foredraget het 'Skjønt og Seier'. og i foredraget forsøkte leseren å komme inn på dette emnet om at forfatteren stadig kom inn på slike seirende element i sine bøker. han forsøkte å finne i bøkene en del eksempler og viste med illustrasjoner hvilken påvirkningskraft slike element kunne ha i realiteten for folket positivt for det å seire over fremmede folk. og leseren ble applaudert. han fikk pris blant kollegiatet for foredragsholdere for foredraget sitt. og han var så lykkelig at han faktisk kom til å bli nevnt i en av de kommende bøkene til den unge forfatteren. den boken kjøpte leseren en tidlig vårdag når han var i byen. endelig var den kommet ut. den siste boken. og han gikk inn på bokhandelen. og tok tak i boken fra øverste hylle. betalte. tok med seg boken i en pose. og tok ferie. han reiste til et område et stykke unna landet folket hans kom fra og satte seg ned endelig i en stol. hadde satt klar noe drikke og noe mat til lesningen. og skulle til å uten å vite det finne noe om seg selv i boken han leste på.

og så var det en interessant situasjon. det var en ung student som alle så på som fattig og som ikke kunne lykkes med noe. han var fra en familie som en kalte for underklassen i det samfunnet han kom fra. og

tradisjonene hadde nok vært på overlevelse og ikke akkurat styring og politikk og overordnede emner i samfunnet og luksus. han familie som kanskje kjempet for livets opphold. og denne studenten skulle altså uten forberedelser inn blant eliten ved et tilfelle. han hadde tatt på seg noen klær som han selv synes var passende, og det skulle selvfølgelig vise seg å være slik at klærne ikke falt helt i smak blant eliten. han kom til å merke at ikke alle ville snakke med ham. men samlingen skulle skje, og hvorfor han var der er saken også. hvorfor han skulle inn blant eliten til samling. hva hadde skjedd. det var et mysterium for mange. han fortalte om samlingen til noen venner og de lo. hva skal du der da. så ble han litt trist over at alle ikke brydde seg i det hele tatt. som om en tufs. men så kom dagen. og han hadde klærne sine på seg. og han satte seg ned ved bordet der. han kom til å sitte ved siden av en i det en kalte de nye noble. en sterk mann som ble kalt for en løve blant andre. og han kom til å snakke såvidt med han. de hadde noen små samtaler, men det var klart at løven henvendte seg mer til de øvrige. og underveis i middagen som kom etter at det formelle av samtaler og møtevirksomhet var ferdig, så satt han der mer eller mindre alene mentalt. men hørte på hva alle sa. og når noen til eksempel hygget seg med noe morro, eller komisk, eller humoristisk, så fulgte han ikke helt med på notene. og det var mulig de begynte å mobbe ham selv. det tenkte han ikke på. og det slo ham ikke. men når alt var ferdig, så kom en lang periode for studenten hvor han tenkte veldig mye på alt som hadde skjedd ved middagen og samlingen. og det skulle komme til å bli skrevet bok om. for på en fest så fortalte han om alt han hadde opplevd full. han drakk veldig mye og ble veldig ærlig og da skrev en av hans falske venner som var forfatter en bok. en bok om både hvorfor han kom til samlingen, og en bok om selve samlingen. den skulle studenten selv en gang i livet få råd om å lese, men han forstod ikke at det gjaldt ham selv heldigvis. fordi da kunne han komme til å bli helt nedbrutt. men han kom til å vokse på møtet. men om han på annet mer elegant og ordentelig vis skulle komme til å møte den samme forsamling igjen er usikkert. men det ble mindre kamp om overlevelse for studenten. han kom til å bli en mann som kom seg opp fra elendighet, og ville komme

til å jobbe for at også andre skulle få hjelp til å komme seg ut av tilstanden om overlevelse.

så var det en vill mann av en kriger. han gikk frem der han ville. men så møtte han veggen. det ble et rykte om ham om at han stadig om til å gjøre feil i livet og måtte rydde opp hele tiden. støtt noen problemer. støtt noen konfrontasjoner som ikke bare positive for ham selv egentlig. men så møtte han redningen. han ble kjent med K. Brut. Brut hadde vent seg til å straffe de som gjorde ham noe galt, slik at han derfor da ble kjent for å være en vill mann. men når en så ham nærmere i kortene så så en det at han faktisk var unik med å ha straffet på en slik måte at han hadde beriket seg på alt som hadde med det som var en aktivitet kalt det å være en vill mann. det sa han til den andre av de ville mennene at det du må være forsiktig med er å ikke angripe en situasjon for mye selv. men det en må være spesielt forsiktig med det er komplott. iscenesatte problematiske sceneri. det er det som er farligst for de som eventuelt er rå som en vill mann. fordi om en som vill mann blir forestilt en scene som er av karakter komplott så kan en komme til å gjøre en større feil som ikke kan repareres. og da så må en faktisk kanskje resignere fra det å være en vill mann. en rå mann. eller rå kvinne alt ettersom. så vær forsiktig med komplottene. dette kom den ville mannen til å tenke på i lang tid. og han kom tilbake til Brut. og sa at jeg har nå skrevet en bok. jeg har blitt forfatter. og boken handler om komplott og de som skaper komplott for oss. bokens tittel er 'Komplottet av Komplott'. den handler om systematisk oppdagelse av de som skaper komplott for oss, og det å ta de. det er noe vi ikke har hatt fra før av tror jeg. og denne boken er en bok som jeg vil at du skal få en kopi av. så her har du en kopi. Brut gikk hjem og leste boken liggende på sofaen. han drakk noen pils til lesningen. og det var midt i lesningen at han kom på en enda mer genial idé. det var å roe seg litt ned. og samtidig ta de som skaper komplott. og han laget et skjema for en dobbel variabel som møtte hverandre på midten der det handlet om å roe seg ned over tid, og det å ta de som skaper komplott over tid. to variabler. et midtpunkt. og dette skrev Brut en bok om som het 'Decency

and Death'. denne trykket han opp hjemme og gav ut som en kopi til den andre ville mannen. de to ville mennene satte seg en dag ned for å tenke og skape mer teori om emnene de jobbet med.

så var det en elegant mann som skulle møte sin frue. han hadde forberedt seg slik han tenkte var best og gikk til byen for å møte henne. det var da de kom til å se noe helt merkverdig. begge to. det var nemlig slik at det hadde oppstått en brann i byen. og der var der kommet redningsmannskap til. helt uforventet så måtte altså paret forberede seg på å vente før de endelig skulle kunne møte hverandre. fruen var låst inn i en nærliggende bygning slik at brannen først måtte komme til å bli slukket før hun kunne komme seg ut. mannen ble redd og fryktet for sin frue. og han ble så engstelig at han tok seg muligheten til å skrive et dikt til henne når han stod og så ut over hele situasjonen. han var redd. og bekymret. han kom nesten på gråten av tvilen og bekymringene om å aldri kunne se henne igjen. og så ble det endelig en løsning. brannmannskapet hadde slukket brannen og fruen kom seg endelig fri. de løp mot hverandre og like i armene på hverandre. og så fortalte mannen at han hadde skrevet et dikt til henne. noen som så hendelsen som vitner for brannen ble litt tvilende til om det i det hele tatt var greit å skrive et dikt i en slik situasjon. men de ville se reaksjonen. fruen satte seg ned på en benk og mannen også. og hun leste diktet. og begynte å gråte. det var først da at hun forstod at mannen elsket henne. og de giftet seg ikke så lenge etterpå. og fikk mange barn sammen. og de fikk seg en fin leilighet i byen hvor de skulle bo i mange generasjoner i den slekten. men så var det tilbake til mannen. mannen hadde en slik jobb at han skulle vise seg å bli en mester i sitt fag. og det ble flere og flere som viste sin nysgjerrighet til jobben. hviken jobb han hadde var usikkert. det var en jobb som nesten ingen andre hadde, men var som sagt i vekst. og det var slik til slutt med jobben at han skulle bli den beste innenfor sitt yrke gjennom tidende og ingen skulle få noe på ham på det. og de reiste derfor en statue til minne om mannen en stund etter hans død.

så var det en gjeng på fem menn. de skulle på en tur sammen. og på turen så var det en plan om å finne på noe som skulle stå seg som et merke resten av livet for de fem. ett eller annet merke som skulle lagre seg i minnet som en storhet. de gikk ut av bilen ved et dalføre like ved et fjell og naturen var ganske rå og barsk akkurat der. og alle gjorde seg klar til å gå. og pakket noe sekker og litt sånn. og rigget bilen til på siden av veien og ryddet litt klart til å komme igjen. og så tok de fatt på en sti. de tenkte alle sammen på merket som de skulle lage sammen og hadde ikke helt kommet på noe enda. og i landskapet var der mange ulike hotell på fjellene og ved strendene og litt sånn så de skulle finne på å velge et sted for natten og så kanskje gå videre eller lignende. de gikk. og de snakket litt til hverandre og noen lo litt av noe komisk. merket skulle fremdeles være usikkert. så kom de endelig til et hotell og leide rom. så satte de seg ned utenfor hotellet og drakk. og tenkte for seg selv at det kom nok ikke til å være så mye med merket den dagen der. de kom liksom ikke på noe. det å komme på et slikt merke sa den ene er ikke bare enkelt. det så mye greier med tiden og tilfældigheter og at merket skal liksom, ja være et merke i tiden som en husker bedre enn andre ting. nei. vi drikker. skål sa de. og så satt de der og småpreiket og så på landskapet. og timene gikk og de ble mer brisen og tendenser til å bli full var noen. og de hentet seg mer pils og satt og drakk og så utover landskapet litt mer. nei. sa den ene. skal vi bare drite i det der poenget, merket. spørsmål. ja. kom igjen det var for mye å tenke og gruble på. vi nyter livet og nyter pilsen. så skålte de for livet og pilsen. og så begynte de å så smått å lete etter kvinner. så de gikk bort til et hotell eller hva det var ikke så langt unna og så at der var en restaurant og en liten bar der på den ene siden og satte seg ned og kjøpte drikke der. og der var noen kvinner der og så kom der akkurat når den ene hadde tatt en flaske med pils mot munnen og drakk og hadde et litt svimete, brisent, blikk en gruppe med kvinner med sekk som så ut til å skulle få seg rom og kanskje til og med komme ned i baren etterpå. han ene lurte på om han skulle spørre de, men var akkurat nok forstandig til å evaluere en ekstra gang og fant på at han skulle vente litt og se hvordan det gikk med tiden.

så satt de der og snakket og ventet på om kvinnene skulle komme til baren.

vi får se om vi kan komme med noe bedre denne gangen. det var slik at en mann hadde blitt angrepet. alene. og det så ut til å kunne være behov for en eller annen form for støtte, hjelp, fra andre. og mannen skulle til å vise sin respekt til alle de som var ankommet til stedet. og det var slik at det var som om en gerilja, eller milits som hadde vokst ut at ingenting. midt i landet en slags gerilja som var mentalt forvirret. hva de holdt på med forstod folk, men de selv forstod ingenting så det ut til. de hadde blitt helt avhengig av å skape trøbbel for andre underveis i en periode hvor de hadde blitt gal. gal er kanskje det riktige ordet. det viste seg at de også hadde mulighet til å vise historisk en relevans til ulike grupperinger som blir gal. det var få en hadde et lignende motiv for å bekjempe, og det var få som hadde en slik direkte mulighet til å bringe frem budskapet om hva de egentlig var for noe. gal som gerilja, en milits, og muligheten til å bevise hvilken galskap som forelå. det var ikke ofte en kunne. en hadde kanskje en gang sett noe av det samme, og da fått det ned på papiret. men det er å skrive. det er å forstå. det er å se hva som faktisk gjelder og så få informasjonen på en ordentelig måte ned på papiret. en kunne spørre seg om en ville. ja, det er ganske mulig at en vil det. og nå er muligheten der sa en. når en ser på enkle fakta så er det sannsynlig at vi vil vinne mye på å bekjempe de gale. og gjør vi det denne gang så vet vi hvordan vi gjør det igjen, og da har vi kompetansen som skal til. det handler mest sa mannen om å holde seg til fakta og sannheten. om en glemmer sannheten og lar seg bedåre av de gale sine løgner så kan en komme til å tape på det selv. hva kan vi vinne spurte de seg på å bekjempe geriljaen. jo vi viser at vi har kapasiteten. vi viser at vi har kunnskap. forståelse. og lærdommene som skal til og da kan vi være med de som jobber med slike ting i verden også. da kan vi bli en del av noe større. om vi ikke utfører dette, så kan det bli også ansett som en svakhet i folket og svakhet blant folk. vi vil være sterk. og vi vil vise at vi har det som skal til for å være med på det verdslige.

det var en gang to menn. de gikk på en vei og hadde fyrverkeri og granater. så fant en ut at det bare var i minnene til en annen mann som gikk på den samme veien som hadde sett de for noen år siden. og han gikk der bare og skulle til et tettsted ikke så langt unna. han gikk og gikk. og når han kom frem så satte han seg ned på en kafé og spiste. og tok frem notatbøkene. han holdt på med en bok om det forunderlige og litt rare og bisarre eller i alle fall det litt tilfeldige som kan være nesten teit. han vurderte om han skulle skrive en teit bok, og holdt nå på med den teite begynnelsen. og så kom der inn en politiker. en av de høyeste i landet. han var på ferie. og forfatteren la veldig godt merke til politikeren. og derfor så begynte han å revurdere eller da vurdere litt hva han egentlig holdt på med. han var stolt av forfatterskapet og trygg på hva han skrev, men han begynte å tenke litt på dette med at neste bok var tenkt litt teit og derfor ikke så aktuell kanskje i samfunnet som det en politiker er til enhver tid. politikeren tenkte han er alltid der livet er og jobber med det som lever. i skjønnlitteraturen hvor jeg er så kan det som lever være langt unna det jeg skriver om. og hvorfor ikke. det å skrive en teit bok er ikke akkurat farlig og ikke annet enn kanskje underholdning for de som vil. så satte politikeren seg ned etter å ha holdt en kortere samtale med noen på et bord. forfatteren fikk med seg dette. vi trenger både politikere og skjønnlitterære forfattere tenkte forfatteren. det er slik at det blir litt å tenke på for oss forfattere, i alle fall om vi blir usikre på hvor en skal gå for å finne noe som er passende å skrive om. skal en skrive som en politiker på en måte begynte han å tenke på. han kjøpte seg en drikke før han fortsatte å tenke på innholdet. notatboken stod uten noen notater foreløpig. og han var opptatt av å tenke på politikk og skriving mer generelt. nei tenkte han. det er klart at det vil kunne ha noen relevans å skrive om politikk også på en skjønnlitterær måte, men det kan også være slik at det kan være lurt å forholde seg til livet i alle fall litt. han hadde ikke nødvendigvis utviklet noen forståelse av system for samfunn og skjønnlitteraturens plass i samfunnet, og derfor tenkte han ofte over emnene og hva

skjønnlitteraturen skulle innebære. men han hadde nå skrevet en del bøker allerede. både han og politikeren satt i kaféen.

det var en mann som hadde slått mange. men alle forstod at han aller mest var for det å slå om han selv ble forsøkt slått grunnleggende. så han fikk en pris for slagene faktisk. en pris som het Slagprisen. og det ble utdeling og tale. og under talen så fortalte han mye om hvordan slagene følte og om hvordan slagene ble utført og litt om teknikkene sine. til offentligheten. noen kom dermed da med en del kritikk. skal vi høre på sa en kritiker på nyhetene om slag som er utført med øks på alle slags folk. så barna våre hører det og ser for seg blod renne nedover som om på denne disken her. så pekte han samtidig som han sa det på disken ved nyhetene hvor han ble spurt ut og fikk komme til orde. han ble gjort om til en hellig kriger på et senere tidspunkt. det var slik at han en gang i historien som de sa tusenvis av år etterpå når de hyllet hans slekt som levde med beste vilkår og hadde sin sterke posisjon i samfunnet, hadde utført så mange viktige ting og gjort det på en så god måte at av og til kan slag forekomme også i offentlighetens lys uten at det skaper moralskt fortvilte debatter. han hadde fått seg en statue også og mange besøkte den. det var et sitat som stod på den ene statuen som en sent glemmer i historiens fremtidige forløp. hva sitatet var nevnes ikke her. men så når en kom til et tema som ble reist av en suksessrik professor, så ville en spesiell side av mannen og helten komme til uttrykk og reise lang debatt. det var nemlig slik at grunnleggende var holdningen til mannen det en kunne kalle moralsk. men en del sekvenser i livet og perioder så var der perioder som en undret seg over om var like moralsk. og spesielt en periode som ble kalt for Slag-Plus-Perioden, ble det het debatt av. det kom spørsmål om hvorfor slagene kom. det ble spørsmål om hva slagene hadde som formål å utrette. og en hadde spørsmål om hvorfor bruke vold i situasjonen. og mange slike spørsmål. enkelte ble hysteriske. andre holdt seg sindig og var klok og viste storsinn. spesielt to ulike ved navn U. Furi, og A. Edevig, kom ved et tilfelle i en dialog som skulle bli omtalt i media en stund. Furi hadde skjelt ut en del debattanter og var sterkt uenig i å skulle gjøre annet enn

å si at vold det skulle en ikke ha noe som helst av. hans sinne så ironisk ut til å være på randen av vold selv også. men så kom Edevig med en så flott og høy tale at han roet ned Furi så Furi satte seg ned og ikke sa et ord mer om den perioden.

så var det en del ulike emner som skulle ordnes. en politiker satt med en perm og hadde en omlag ti saker som lå for tur. han var veldig energisk denne politikereren og alltid i støtet for å gjøre jobben gjort. han fikk alltid skryt, men tenkte ikke over det selv. han var så tankefull og fokusert at han alltid fikk jobben gjort uten egentlig gjøre annet enn da når det var ferdig gå hjem og hvile. han fikk da middag av sin kone kan en legge til. men så var det disse ti sakene. den ene saken var vanskeligst. og det var en sak som hadde kallenavnet Svinsaken. det var et navn som var hemmelighetsstemplet. det var nemlig slik at det hadde blitt problemer blant ungdommen i store områder i landet. de hadde begynt med ulike sysler som ikke var forenlig med den modell samfunnet hadde som struktur og plan for ungdommen. vi skal ikke nøyaktig inn på hvilke syslene var nærmere, men det gikk over styr som enkelte sa. det ble problemer med utviklingen. en skikkelig utvikling fra det å være ungdom til det å bli voksen. men han fant løsningen i løpet av kort tid og alle sendte han straks ulike tilbakemeldinger som var positive. så når alle sakene var ferdig, så gikk han hjem. da var det høne til middag og han satt å spiste. og der kom barna inn til bordet like når han satte seg ned. han hilste på barna. sa god dag. og så satt alle å spiste middag. men det var først på kvelden at det skulle utmerke seg en hendelse som først i dette avsnitt er helt utrolig. noe som må huskes. noe som uansett huskes. noe som aldri før hadde skjedd antakeligvis. noe som fikk folket i landet til å snu seg omtrent som om poetisk tvert om til noe annet. helt ut av ingenting nærmest. et sjokk for noen. et vidunder for andre. han begynte å skrive. og han skulle begynne å skrive og begynte sin aller første bok den kvelden sammen med sin kone. og den boken kom ut noen måneder etter han begynte. og den ble en bok for hele folket. det ble en bok som ikke bare revolusjonerte. men en bok som ble tradisjon. og som folket all sin dag skulle holde tett inn til sitt

bryst sagt poetisk. alle hadde boken og den hadde de på øverste hylle i alle bokhyller i landet. politikeren var en flott mann, som alle likte. og alle ville minne seg på ham når de tok frem boken og satte seg ned for å lese noen fortreffelige ord fra hans bok.

P. Blodend og kniv. det var en som fikk lyst til å late som om han var P. Blodend. men så satte han seg ned et sted. og så kom de radikale tankene frem. Blodend visste alle var en av de sindigste menn. til og med om det kom en brutal voldelig person mot ham, så tok han det rolig og var aldri redd for å dø. og bare av den avslappede holdning Blodend hadde i slike situasjoner så fikk han de til å bli rolige. og det visste alle. han var en trygg post for mange, og alle hadde tillit til at han ikke skulle bli noe annet. men så var det altså en mann som fikk lyst til å ta navnet hans. og da kom det en situasjon der altså han satte seg ned, og ikke fikk noe til. det var ett eller annet som plaget ham. og som et lyn og torden så flekket han frem en kniv og skulle til å hugge med den som om ut i luften. dette fikk Blodend høre om og han visste godt hvem han var. han var en som ikke alle hadde tillit til tross for at han kanskje ofte ble tenkt på som en som en skulle ha tillit til ordinært sett på grunn av sin stilling. men etter episoden med kniv så måtte Blodend holde en tale til alle involverte og som visste om hva som ble sagt og gjort. Blodend skrev en tale. det ble en forholdsvis kort tale. og det inneholdt området og folket der hvor Blodend og mannen befant seg i. og inneholdt en del moraliserende stoff, samt en del om vold. og det skulle også for ordens skyld komme frem litt om hva Blodend mente om de aller voldeligste. de var som alle kjente til noen som måtte nærmest gå til døden og selvmord for å få noe respons fra Blodend. han var kald og rolig inntil slike punkt, for om noen angrep ham så tok han det med ro og bare så på at de ble enda mer radikalisert av ssin rolige holdning, og moral. og dette virket vanligvis og det skulle vise seg etter talen å skulle gi inntrykk også på den radikalisererte mannen som flekket kniv. det kom ikke mer kniv fra den mannen. P. Blodend.

så var det en kvinne. hennes navn var Silje Sekuri. det var en del som skjedde et sted. og Silje tok seg en tur da hun også var politiker for å se hva som skjedde der. hun tok med seg noen kollegaer, og det merkverdige med Silje var han hun var en ekspert til å se frem i tiden, og det å skape trygge miljø. så de satte seg først ned på en resaurant og spiste litt etter all reisingen og tok det med ro. og så når de var ferdig så gikk de en tur i miljøet, og de satte seg ned i en park en stund midt på stedet. stedet var slik at det var mye bebyggelse i området, og en park midt i. og der satte de seg ned og hadde med seg sine notater og hun lukket øynene. og så når hun var ferdig, så sa hun at her var det en del uro i området, men det er nå trygt og ingen problemer lenger. det ser ut som om å være et sikkert og trygt sted nå. ingen voldtekt skal eksempelvis komme til å skje her igjen. vi kan nå alltid se de til seg selv på vei mot bilene igjen, si at vi kan ta oss en tur til området innimellom i fremtiden for å bare se at det ikke skjer noe igjen og passe på litt. ja det kan vi gjøre. og så kjørte de tilbake der de bodde. alle kollegaene og Silje bodde et veldig rolig sted. der var aldri noen uro i området, og Silje bodde oppe i en li med utsikt over hele stedet. og så når dagene gikk skulle de ha et møte igjen i partiet til Silje. alle hadde med seg notater og også notater fra hendelsen hvor de reiste til det andre stedet allerede nevnt og de hadde en gjennomgang av alt de så. et flott møtebord, og litt mat spiste de senere etter at møtet var over og kaffe eller te og slike ting. og så gikk de hjem og la seg etter å ha gjort noe på privaten. og det var neste dag det skulle skje noe veldig positivt i området. de fikk pris i partiet til Silje for å ha skapt det tryggeste og aller mest komfortable området og miljø i hele landet hvor de bodde.

så kom der en nyhet i verden midlertidig. det var Tor Nysølv som var helten. det visste alle, eller da mange. og mange ville hjelpe Nysølv for hans prosjekt, som var å forsøke forbedre en rekke enheter i samfunnet. og det var slik at han var ekstremt suksessfull, men spesielt i en periode så hadde han andre ting som han fokuserte mest på blant annet for å øke potensialet til å spre hans verker til større landområder. og det var i denne tiden at det vokste frem en syk gruppe som ble kalt for både 'Anti

Tor Sysølv', samt 'Ranerdjevlene'. de påstod at verkene til Tor Nysølv merkelig nok var ens egne. og forsøkte hele tiden gå rundt å lyge til folk. heldigvis visste de hvem Nysølv var og stigmatiserte det folket veldig. Ranerdjevlene ble stigmatisert av flere ting. alle visste sannheten, samt var det slik at de ble mobbet spesielt for dette med markedspotensialet. de var jo bare noen tufser som hadde noen ekle løgnaktige sinn som ingen likte og om de løy bare til en liten mengde så fikk jo det absolutt ingen mulighet til å nå ut til massene. og videre så var jo det slik at alt allerede var sikret. Tor Nysølv hadde lagret sine verker så trygt et sted at det var umulig å lyge om, og ingen kunne utføre plagiat siden sannheten og verkene allerede var forsikret. så disse Ranerdjevlene som de ble kalt ble veldig stigmatisert og sett ned på. dere kan aldri lyge om verkene til Nysølv sa de til de. men sykelig så så det ikke ut til at det gikk inn på de. helt merkelig at det ikke går inn i nøtten til Ranerdjevlene at de ikke kommer til å lykkes med noe av det de holder på med. jeg kan ikke sa noen kvinner på en kafé forstå hvor lav intelligens slike menn har. det er jo helt klart hva som er sannheten her, og de har jo ingen sjanse til å oppnå noe med slike løgner og begrag. de viser lav intelligens, lite klokskap og ikke bare det, men viser at de har en veldig liten oversikt over verden. som om små gnomer som løper rundt en stund hodeløs og ikke får noen ting til inntil de en gang møter graven uten noe godt ord på seg annet enn skam. nei. det er bra vi i alle fall har gode kloke, menn. ja.

så var det å skrive bare for å skrive. det merkelige var med forfatteren at han likte egentlig ikke å skrive. han hadde fått skrivning helt i vrangstruppen som de sa. hatet det. jævlig kjedelig til og med sa han en gang på nyhetene da han ble intervjuet. de sa at vi kan faktisk ikke ha en slik forfatter sa noen. nei. det blir for falskt, og trekker litteraturen ned i et juv der en kan ende opp som resultat med helt elendig og fortapende litteratur. folket vårt kan gå fortapt. og det uttrykket fra en av de skarpeste litterære kritikere stod på fremsiden til og med på en av avisene i landet. folket vårt kan gå fortapt. så det som skjedde var flere ting. han skrev sin neste bok selv om det var en bok som ble omtalt som

skrevet under hat for skriving. noen sa at det var ikke så galt dette. det var en helt grei bok å lese på. merket du hatet til forfatteren da spurte noen. nei ikke sånn veldig. kom du i godt humør selv. ja jeg liker å lese så det var ikke så veldig mye som preget med av det hatet som forfatteren enn kunne hatt. følelser vet dere sa en annen kritiker som var positiv til forfatteren er noe som ikke alltid kommer frem i teksten. følelsene er ikke slik at de har strenger gjennom teksten fra forfatter til leser og at en blir påvirket av hatet enn om forfatteren har hatt hat. det var flere enige om. men en stor debatt skulle reise seg som hadde navnet Følelser og Tekst. og i den så kom der mange ulike debattanter, blant annet en psykiater, en psykolog, også kontaktpersoner fra en religion, samt alle av de mest interesserte i litteratur var til stede. og debatten ble veldig energisk. følelser sa den ene, er noe en føler. tekst er noe en leser. det er helt forskjellige unike ting essensielt sett. men det er klart at det er slik som dere sier, at det kan være en korrolasjon imellom dem. tekst og følelser kan smelte sammen slik at våre indre følelser blir preget av tekst også følelsesmessig. han fikk applaus for uttalelsen, og alle de andre som sa noe skulle vise seg å bare få en anekdote fra den debattanten som i at han hadde sagt det generelle svar og at det andre sa bare var noe midt i mellom. og alle var faktisk enige i det slik at han fikk applaus uansett hva psykologen, psykiateren eller andre sa. og det skulle bli utfallet av hele debatten. og en annen gevinst som debatten gav var at en ikke lenger var redd for å lese bøker fra forfattere selv enn om de hadde ekstreme tendenser til hat under skriving.

og så kom der et sjokk. en mann og to andre menn skulle en tur på fjellet. det var vinter og de skulle stå på ski eller snøbrett. de hadde nesten aldri vært på fjellet og det var et helt på sparket. de kom til stedet og inn på en butikk der en kunne leie utstyr. og det var et sted de reiste til som var et stykke med tog fra en av de aller mest mørke, men lyseste byene i tillegg i hele verden. noen var uenig og sa at det bent frem var en vakker by og ikke mørk. men der var noen andre krefter i byen som hadde komnt med et uttrykk for at det var en så mørk by at alle visste om den uten å kunne brette en eneste gren fra dens liv uten at de så en

skygge inntreffe bak ryggen og gi de et lite sjokk for bare opptrinnet. men men. og stedet var på en måte litt innover i landet og mange likte seg veldig godt der. en verdens navle på en måte. vakkert. fritt. elegant. grønt som sivilisert. og alle likte det stedet. som om en himling var det å komme til stedet når en kom dertil på reise, som om en drøm om en bodde der og var en av de lokale. og så kom de dertil i bil som sagt og hadde kommet seg til der en skulle leie utstyr. og en lånte alpinski, en annen twintip ski, og en annen igjen snøbrett. og så snublet den ene når de endelig var kommet til toppen da de så en kvinne ser som hadde de flotteste former. men han kom seg opp igjen og så tok de fart ned løypen alle tre. et snodig syn med alt det ulike utstyret de hadde. og så ble det burger nede i kiosken nederst i løypen etterpå. og det var da de skulle få sjokk. fordi det kom en som om en hær ned løypen. en først, og så en ti mann etter. og alle med samme type utstyr. alle med et uttrykk utad som om de var av høy ætt. og som om de var helt fortrolig på en måte med alt sammen. og veldig pen stil. og de bremsset opp like utenfor kaféen hvor de satt og samtidig som de spiste burger så fikk de med seg bremsingen og det at de tok av seg skieene og stoppet opp for et eller annet hva det var om de skulle ta seg en pause eller hva det var. og som om hæren av ti mann så gav de alltid respekt til den ene som var først i det som om de omtalte nærmest som en hær. og så la sjokket seg når det var gått en stund og denne som de kalte hæren var ute av synet. så var burgeren spist opp og de gikk tilbake til skianlegget og tok seg en tur til nå på full mage. og de hoppet litt og svinget litt og koste seg i løypen. og så skulle de tilbake til byen etterpå.

så var det ingenting. et stort tomt område. og ingen visste hva som skulle skje der. det stod en rekke herrer og kvinner rundt. området var tomt og øde. og de stod og vurderte hva de skulle gjøre med området. så plutselig ut fra ingenting så dukket der opp en mann og en kvinne midt i intet. hva i alle dager. er det en ny oppstandelse av en ny menneskehet spurte de seg selv. og så begynte mannen og jobbe og gjøre alle slags ting og kvinnen satte seg ned der midt i intet. og så oppstod det en helt ny verden der midt i det store intet. herrene og

kvinnene som stod rundt der de satte seg ned som om de fikk en sal der den nye verdenen tok form fremfor dem. og mannen var et skikkelig drivjern og så ut til å skape et nytt liv til de to. og kvinnen satt der og begynte å mate mannen. og så etter mye så giftet de seg også og lovet og alltid skulle være sammen. og da kom de inn i salen til de andre og satte seg ned i samme sal og så på. og så skjedde det en gang til og en gang til og en gang til inntil salen var helt full av par. utrolig tenkte noen. vakkert andre. dette var et fint syn sa de til seg selv. så kom der en annen situasjon midt i det hele som inntraff i salen. mellom alle parene som kom som om en jevn strøm inn i salen, så kom der en mann som gikk helt alene. han dukket opp midt imellom skapelsen av par alene. og begynte som vanlig som menn gjør å jobbe og styre på med alle slags ulike virksomheter. men så kom der en del problemer som ikke bare var parene sine problem fra gammelt av, men en del andre ting også som oppstod fremfor mannen. da satte han seg ned på et bord midt inn i denne drømmen, og skrev på dikt og slo og sparket av og til og slo med ulike våpen og var der alene og knuste alt av ondskap og problem som kom imot ham. og så når alt var ferdig og på en måte denne utfoldelse var ferdig så var der ikke mer ondt, og han fikk applaus fra herrene og kvinnene, parene. og han satte seg ned helt alene i salen. og så begynte denne dansen av par igjen. par etter par og blomster og vakre ting og arbeid og underholdning for parene og den ene krigeren som satt i salen og så på.

så var det enda mer skriving for å bli ferdig. kjedelig begynnelse nok engang. men i slutten av dette avsnitt så kommer den så langt beste avslutning på et avsnitt. bare vent. planen er der. og så kom der en mann. og to kvinner. og så tre menn til og en hær. og det var i alt fire menn, to kvinner og en hær. og så kom der fremfor disse en oppgave. som om gitt fra en religiøs leder fra en spesiell religion. de fikk et dokument. og den ene mannen satte seg ned på et skrivebord der og leste dokumentet. de andre stod og ventet. inntil mannen hadde lest ferdig. mannen leste. og så var han ferdig. og da oppdaterte han de andre på hva som var poenget med dokumentet. her skal vi slå leir. og så skal vi vente tre hele

dager. og når de tre dagene er passert, så skal vi på et oppdrag vi menn og kvinner som er her sammen med hæren. og vi skal seire over et annet folk. femte dagen deretter igjen så skal vi bli feiret og hyllet. de satte seg ned og hæren også. og så gikk dagene. og når tre dager var gått slik planen var så gikk de like fremover til der som stod i dokumentet at de skulle gå. og der var det en hær fra et fremmed folk klar. og så drepte hæren alle sammen. og så satte de seg ned midt i blodbadet av drepte kroppor, og laget seg mat. nå har vi gjort den første oppgaven. og videre så skal vi vente her i fem dager står det her, og vi skal da videre ta nordover og til et annet sted. er ikke det et litt ømfintlig steg da. nei det er trygt. det er slik det står her i dokumentet. den ene mannen var litt hissig, men stolte på den som hadde lest. og så tok de femte dagen deretter nordover og gjorde som stod i dokumentet. der fant de en by hvor de slo seg ned fordi der ble det straks og umiddelbart fred med folket, og de folkene komme til å bli ett og samme folk over tid. de kalte seg for Linkank. det ble et nytt folk i denne verden og på kloden hvor de var og de var fornøyd med alt de hadde gjort. og tiden gikk og de nøt sitt samhold sammen.

Karl Konrad Krok kom i klammeri med en forsamling med fagfolk innenfor språk og navn. de var spesialister på navn. de satt i en sal og inviterte inn en etter en og så skulle de forske på hvordan navn utfoldet seg i livet. han ble spurt alle slags spørsmål. hvorfor heter du Krok spurte de ham kritisk. nei. det er fordi min slekt for to hundre år siden valgte å ta seg det navnet. hva het dere før da. Sodnevik. så var det noen spesiell grunn til at dere skiftet til Krok fra Sodnevik da. det vet jeg faktisk ikke. da slo en av kritikerene i bordet og reiste seg opp. vet dere ikke hvorfor dere skriftet navn engang. han het Karl Kritik den kritikeren som reiste seg opp. han satte seg ned igjen. Krok følte litt ubehag. og så ble det dårlig stemning i hele salen. og noen andre kritikere sa til Krok at han hadde et veldig fint navn faktisk. jeg synes det er et veldig fint navn du har Krok. og fornnavnet ditt sammen med de to personnavn du har er veldig fine. Krok følte seg litt bedre. men sa en av de skarpeste på navn som satt bakerst, hvordan utfolder fornnavnet

ditt Karl seg i livet da. nei jeg har jobb, og jeg har familie, og jeg er på en måte låst til det. men jeg tar meg ofte en del turer på ferie og har en del hobbyer og fritidsinteresser som jeg holder på med i tillegg. kritikerene sa ingenting. men mellomnavnet ditt Konrad da. på jobb så er det jeg som er rådgiver og det kan jeg gjøre med myndighet. og når det gjelder på fritiden og med familien så er det jeg som aller mest går råd til alle barnene våre. vel, du lever ut ditt navn på en god måte sa alle kritikerene. ja det gjør jeg. det er et fint navn sa de og så slo de med en klubbe ned i bordet fremfor seg alle sammen. veldig bra sa Karl Konrad til de. takk for informasjonen. så kom nestemann inn. han het L. Kaffebuy. så hvordan har du det Kaffebuy spurte en av kritikerene. jeg har det faktisk ganske så bra idag. vel. har du kjøpt noe kaffe for tiden. nei kaffe. hva mener dere med det. har du ikke kjøpt kaffe skrek kritikerene ut fremfor ham så spyttet frådet ut av munnen på kritikerene. ditt navn la de til, er jo Kaffebuy og det er jo en blanding mellom det norske ordet kaffe og det engelske ordet for å kjøpe på norsk. du må da vel drikke og kjøpe kaffe. kritikerene hylte av sinne og de kokte for dette navnet til L. Kaffebuy.

snø. og is. det var en plass hvor der alltid var snø og is merkelig nok. ikke på de kaldeste sted på jorden. men det var midt andre plasser hvor det faktisk var egentlig skulle være både vår, sommer og høst. det var slik at skyene og temperaturen alltid la seg midt over stedet slik at det snødde. helt merkelig. ingen meteorologer kunne forklare hva det var for noe som gjorde det. en intens interesse oppstod for området. og det kom kamerafolk til. de hadde liksom ikke tenkte på det før. men det hadde liksom blitt en vane for folk at det var slik lokalt slik at de ikke husket eller tenkte spesielt på hva som skjedde der. det slo de liksom aldri før denne gangen dette skjedde at det alltid faktisk var snø der og at det var merkelig. de kalte stedet for Nikafto, men etter den hendelsen så kalte de det for Allsnø. det var alltid snø der. en mann bodde der og det var den eneste. han ble intervjuet av noen som kom dertil. med kamera. han bodde egentlig i et hus men det var helt nedsnødd slik at det så ut til å være en hule han kom ut fra. og så hadde han helt hvite

klær. og så gikk han mot kameramannen som om en huleboer i en snøhule. god dag. hvordan har du det. jeg har det fint jeg. og så spurte de en rekke spørsmål om hva han synes om været. jeg skal si dere en ting om været sa han samtidig som om han klødde seg litt eller dro seg i skjegget. snø det er det beste jeg vet. jeg bor her og fant ut at her er det alltid snø og det har det alltid vært. så en gang gravde jeg meg ned til grunnen og bygget et hus. og så gikk tiden og nå er jeg fremdeles her. og videre så kommer det nok alltid til å være snø her tror jeg. værgudene ser ut til å like snøen her i Allsnø. ja det ser sånn ut. intervjueren lette etter noen spørsmål og fikk en telefon. det var en mann fra et strøk ikke så langt unna. nei, kan du ikke spørre han om ikke han fryser fordervet da. det må jo være kaldt som svin. han spurte direkte det den litt kritiske på telefonen spurte. han sa bare jovialt at nei det er greit her. og så avsluttet de intervjuet og han gikk inn igjen i huset sitt som om en snøhule og tiden gikk videre.

en rå scene. en av de råeste morderene landet hadde sa at det ikke var så veldig rått. dette er som peanøtter dette her. men de aller fleste andre sa at det var det råeste de hadde sett. maksimum. finale. seier. blodsprut. fråtsing i vold. det var en film på kino. en regissør hadde spilt inn en film kalt 'Kilometervis med Vold'. det var en som gikk alene. et par i salen var forelsket. kvinnen likte vold, men mannen var en av de som best likte fred og ingen fare. så hun så og fulgte veldig godt med på filmen. mannen bare tok imot ett og annet kyss eller så. litt lenger bak i salen satt en mann med vom. ganske stor vom. han hadde litt lengre hår. og koste seg med snop og drikke og fulgte sånn passe med. tenkte nok litt på andre ting også innimellom, men så sånn noenlunde og fulgte litt med på handlingen. en annen som satt bak litt til venstre i salen han fulgte så godt med at han fikk med seg alle slags poeng som regissøren hadde lagt klar til de skarpeste seerene. etter filmen snakket han også med noen kamerater som var med på kinoen og de ble overrasket over alt han fikk med seg av poeng underveis i filmen. bakerst satt tre stykker som kun hadde kommet for å irritere andre. de fes, og de rapte og lo høyt av og til. og spilte til og med inn en av de i publikum som så rarest

ut og mobbet ham uten at han visste det. en vakt hadde studert dette sa det hadde kommet inn noen klager og gikk bak til de og sa at de måtte holde ro i salen. de brydde seg nesten ikke, men roet seg nok litt ned. vekten var en vakt som hadde fått en pris for sin jobb engang. en høyhet blant vakter ved kinoen. han gikk ut igjen etter opptrinnet. like nede til høyre i salen satt en fullstendig sløv type. han hadde nærsyn og hadde aldri visst det så han hadde tatt litt skade av det, så han så nesten ingenting på skjermen og kinoen. fikk ikke med seg handlingen skikkelig og ingenting, men han var vant til å se slik, så han tenkte ikke over det selv. og så kom der en terrorgruppe til salen. ut fra ingenting så kom det en skrikende terrorist inn nederst i salen og holdt på å skrike at han skulle drepe alle med en bombe han hadde på seg. men like før han hadde skreket ferdig så tok en av vaktene ham og kastet han ut og ringte politiet så alt ordnet seg og kinoen fortsatte. flaks at alt gikk bra og publikum koste seg i salen og så på filmen 'Kilometer med Vold'.

så var det endelig det siste avsnittet. og de holdt på å le seg ihjel på sidelinjen. de snakket om en fest dagen før. så kom der noen høye ledere. de stod ved siden av en vei og høyhetene kom kjørende og de hilset til publikum som hadde komt kjørende. en av de som stod i publikum het D. Hitregr. og han hadde en gang sett for seg at han hadde slått alle de høyeste i verden og angret seg noe på det. så når han så høyhetene ble transportert på veien like fremfor ham så fikk han et annet syn på livet. han gikk på en bar og kjøpte seg en pils. så skrev han et dikt. jeg har slått. og da har jeg fått. en tanke annen enn andre sin. det er bare min. og nå drikker jeg av dette glass. for å tenke litt på hvor kvass. jeg en gang var. nå rolig som kroppen bar. fordi jeg kan ikke vinne. om min makt skal forsvinne. som jeg ikke engang har. jeg er jo bare var. alle farene jeg har mottatt. av min forakt for å bli betatt. for betatt skulle jeg kanskje ha vært. nå sitter jeg her redd for høye besvær. og så endte diktet. han satt den kvelden og drakk seg full samtidig som at kontoen ble tømt. og gikk han hjem fattig og full og la seg. dagen etterpå vet jeg ikke engang om han våknet eller om han lå død i sin anger over det hele han hadde gjort. men han stod opp og kom på jobb.

en fersking og en gruppe med gode arbeidsfolk stod på jobben og var ivrig som vanlig. god stemning. har du drukket mann spurte de den leie mannen som kom bakfull. han sa ingenting og fant seg en hammer og prøvde å være med på jobben. litt senere på dagen fikk han sparken. men det som skulle skje med denne mannen var at han var så full av anger at han tenkte mer og mer på høyheter og ledere. og han skulle komme til å bli forfatter og stige i gradene i samfunnet. alt det vonde og triste han hadde opplevd skulle komme til å bli glemt. og han skulle reise seg som folkets helt inn i eliten i samfunnet og komme til styring og middager sammen med alle høyhetene. en fantastisk herre skulle han en dag bli kalt. og bli en stjerne i verden for det å komme seg opp fra fattigdom og inn i luksus.

en forfatter var på intervju. og han snakket om bøkene sine mest, og han ble spurt alle slags spørsmål. og en gang under intevjuet gikk det opp for de eldre blant publikum at han ikke var ung, men en gammel mann som om med en maske på seg for å virke ung på en eller annen måte. fordi plutselig samtidig som han fikk typisk innspill fra sine, så gikk han ikke den veien som de hadde gitt innspill om. han avbrøt på en måte den linjen og sa noe helt annet. det kunne en tydelig se på ham. de fleste er jo som en elv på intervju og snakker lidenskapelig om sitt og bøker og alt det en har av kunnskap. men denne forfatteren var noe annet. han var som om en gammel mann, som heller gikk sine egne veier av og til. men en gang lenge etter på en bar der han forsnakket seg så kom det frem var en strategi som han utsøkt hadde valgt nettopp for den situasjonen å skulle presentere sitt skjønnlitterære forfatterskap. ikke for å tulle med sine egne. nei. det var for å forsøke komme med noe som følte naturlig i sin alder å gjøre, men som var noe litt annet. fordi av flere årsaker å skulle komme med en ny smak på en måte. men det som skjedde underveis i situasjonen var at som intervjuene gikk så kom der nye idéer eller en ny idéverden på en måte. forfatteren og hans venner styrte på en måte måten til forfatteren selv. de hadde skapt en ny karakter på en måte sammen. og underveis i den perioden så tilpasset både forfatteren og hans venner den nye karakteren. så mot slutten så

fikk han ikke samme type innspill som ble sett bort fra slik at forfatteren ikke satt å valgte andre linjer av idéer på sparket lenger. så det var en liten detalj i karakteren som forsvant etterhvert. men forfatteren skulle etter det hele var over finne ut at akkurat den detaljen var kanskje ikke den beste av det karakteren hadde å by på, fordi det er kjekt med løpende munn når en snakket om sitt eget. og det gikk kanskje litt nedover med underveis i intervjuene slik at han måtte på en måte under intervjuene snakke om noe annet enn det som var det mest umiddelbare.

skal du drepe oss. spørsmål. en korrump psykiater spurte trassig en frisk mann. den friske mannens navn var L. Superhelt. og det som hadde skjedd var at nettopp en gruppe hadde forsøkt å drepe den gode mannen og hans folk. så etter en lengre periode hvor korrupsjonen hadde blitt slått hardt ned på, så kom de korruperte aldri helt inn i sin tilværelse igjen. de ble sendt ut i alle slags kinkige situasjoner og var slått ut. og det var der i fornedrelsen. i uvissen. i det usikre at det slo den korruperte psykiateren at de hadde gått inn i fortapelse. som om en tyv satt ned i et dyp og fanget. og sa spurte han skal du drepe oss. og da innså de korruperte at det var nettopp de selv som hadde forsøkt å drepe selv. og da ble det veldig teit og lavt og dårlig intelligens å komme med et slikt uttrykk selv etter så lang tid. skal du drepe oss. spørsmål. det ble den korruperte psykiateren mobbet for i lang tid, og det ble stående som sitatet til den flokken av korruperte som hadde gått til angrep på en frisk mann med løgner. og videre så ble det fred i området hvor korrupsjonen hadde foregått. det ble langvarig fred og slik korrupsjon skjedde aldri igjen. det kom i tillegg etter all frykten som hadde vært i området for de korruperte en ny helt. R. Superhelt. både L. Superhelt og R. Superhelt samarbeidet og skapte mange nye fine ting for folket i regionen hvor korrupsjonen hadde foregått. og en av de tingene de satte opp i området var fred for folket. en organisasjon som ble plassert sentralt hvor en skulle sikre at slik korrupsjon aldri skulle foregå igjen. en enhet som lignet et vakthold. en pen bygning med vakker arkitektur og en gruppe på femti kvinner og femti menn som med det samme det ble snakk om noe korrump eller tanker, idéer eller planer om å gå til angrep på noen,

reiste ut til det hvor det skjedde og tok ut de korrupte. vaktholdet fikk navnet Vinvaktene. og de ble kalt for Vinvakt de som jobbet med det. og de ble sett på som noble og flotte og viktige. så de laget også ulike merker til Vinvaktene. de fikk en pris om de hadde utført en skikkelig god gjerning. da gikk de i tillegg kallenavnet Vinvakt Nobel. de noble.

så var det en ny verdenskrig. verden hadde blitt kastet ut i flere verdenskriger. ny på ny på ny på ny. og nå var det den tiende. den tiende verdenskrig. og stedet hvor verdenskrigen hadde et fokus var et land som het Grenselandet. og alt som foregikk i verden var å definere om en var på den ene eller den andre siden. og den ene grupperingen var sterkt undertallig. nesten ingen mann. bare en lite flokk som forsøkte å lyge til andre. så det ble en krig hvor de fanget én etter én og da innså de at de hadde ingenting. men krigen vedvarte. avsnittet forteller ikke om krigens slutt. Grenselandet var et fokus. og informasjon kom stadig til eller fra om denne krigen. så var det noen skikkelige kraftkarer som sa at dette er en tullete krig som vi ikke skal ha noe med å gjøre. vi gjør noe annet. vi tar en tur på puben og drikker litt vin. hvorfor ikke en finere restaurant da. jo vi kan ta en finere restaurant. og så gikk de dertil for å drikke vin og skrive. de skulle planlegge og så skrive en bok som avfeide denne tiende verdenskrig. boken fant de ut over noen glass vin skal ha som tittel Fred uten Fanden. slik å forstå at det var fanden selv som var den som hadde initiert en slik krig, og at der ikke var noen grunn for å gjøre annet enn det en skal i alle gode land nettopp å fjerne fanden. så de neglisjerte og bestemte seg for å ta fanden for dø. og så drakk de litt mer vin og tenkte at første setning i boken skulle være som følger i neste setning. alle gode lands grunnleggende regel er jo å sikre himmel og ikke helvete, så det beste er å nettopp sørge for at det grunnlag består og er og derfor lever denne boken i den ånd. og så laget de en plan for innhold i boken som helhet, men fant ut at de skulle skrinlegge den planen for heller å leve mer under skriving enn å ha en plan som litt dreper det umiddelbare. boken ble endelig ferdig og ble solgt i alle bokforretninger i landet de jobbet og bodde i disse kameratene. og ble en bok til ettertanke om moral og det å leve i en tid

hvor der fantes galskap i et land. en generell bok om fred og livet. siste setning i boken var som følger. livet må gå videre.

så var det et land. og en organisasjon delt i tre. de påstod det var underklasse, mellomklasse og overklasse. overklassen var veldig tilfreds. de synes dette var et veldig godt land å bo i, og mange innenfor internasjonal overklasse kriget om å være lederen av landet. sannelig skal dette være et riktig land å bo i om en er den rette leder sa engang en i overklassen. og mellomklassen hadde sine ting å holde på med. overklassen derimot gjorde nesten ingenting annet enn å være og det å leve og det å styre og det å nyte kanskje luksus når de ville og alt det som innebærer av friheter i overklassen. mellomklassen visste hva som skulle til for å nå opp til overklassen, men hvorfor orke å bry seg tenkte kanskje de fleste. nei vi vil ha et arbeid og nyte livet på det mellomste nivå. hvorfor ikke. det er fint med et hus og familie og arbeid og det å av og til vise sin takknemlighet til overklassen. ja det synes vi er det beste. underklassen hadde ulike ting å by på, men orket ikke så mye arbeid og strev og likte det å ta det slik det var i underklassen. en plan. dagene går sa en i underklassen. og det handler om å nyte livet på best mulig måte. ja. og det er ikke nødvendig med langvarige planer alltid. skal en tenke seg i hel mann sa den ene. og mange synes det var en fortreffelig kommentar. vi kommer til himmelen vi også såfremt vi ikke gjør for mye galt. skal vi liksom gjøre innbrudd og komme til helvete. en i underklassen sa under den kommenteringen at han faktisk igår hadde planlagt et innbrudd. det er jo mye penger å hente om en tar et lite raid vet du. men idag orket han ikke engang tanken på det. hadde nettopp fått nok penger fra sosialen, så da var det ikke noe poeng i å gjøre innbrudd sa han. nei. og så mellomklassen igjen så var der en del god stemning under en tur på en bar. endelig fredag. og det var en gruppe menn. og litt brisen så så de en i overklassen komme i en flott bil forbi. de begynte å le og peike. se det er jo lederen. da var det lederen som var på reise og mange så på. de gikk videre og hadde nok med seg i nervene litt mer rølp den kvelden der. og så drakk de seg full på en bar og hadde det veldig fint.

det å holde kjeften sin igjen er kanskje det beste rådet jeg kan gi deg. det var to menn som snakket sammen. en som klart var litt underlegen og en som var overlegen den andre. den underlegne spurte alle slags spørsmål og fikk svaret fra den overlegne. den underlegne tenkte sitt. bare holde kjeften sin igjen. så det gikk tre lange år før den underlegne skulle åpne munnen sin igjen. han holdt kjeft i tre hele år. bare lyttet til hva andre sa. han ble i løpet av den tiden løpegutten til den overlegne. den overlegne kunne si og diktere nettopp hva han ville til den underlegne så det godtet han seg med. og så gikk der en tid og den underlegne begynte å tenke litt utover det rådet han hadde fått. han satte seg ned hjemme. og plutselig så kom det over ham som om familiens egen omfavnelse. han fikk et mål om å bli forfatter. han skulle lære seg å bruke ordet. komme seg oppover. opp inn i samfunnet og bruke ordet som makt. han hadde mange undertrykte følelser om det å ikke si noe, og holde munnen igjen. og han nesten gråt av og til for seg selv hjemme om kveldene. etter denne hendelsen som han selv kalte for senere i livet Skjebnестunden, så begynte han å snakke mer og mer. men det var ikke før etter at boken hans var ferdig at han kom til å si noe til den overlegne som en gang gav ham et dårlig råd som det skulle vise seg. han møtte ham igjen. og han visste da den gangen, og akkurat i det øyeblikket at han aldri mer skulle lytte til den overlegne. men han sa ingenting. hadde et litt bestemt ansikt. og det sa den overlegne. du ser innbitt ut mann. sa den overlegne. han sa ingenting, men han fikk et flashback til den gangen han en gang fikk rådet om å holde kjeften sin igjen akkurat da. men hadde fortsatt den samme minen overfor den overlegne. han pekte på butikken for bøker. vil du vise meg noe spurte den overlegne. han nikket. og så gikk de to uten at han sa ett eneste ord til butikken. og der stod boken på øverste hylle i butikken. og han pekte på boken. nei. sa den tidligere overlegne overrasket. har du skrevet bok. ditt navn står jo her på boken. da sa han ja. det var ett av de første ordene han hadde sagt til den tidligere overlegne på fire hele år. ja. og så sa han les. ja og les var de to ordene som var de eneste ordene han kom til å si til den

mannen. etter dette så var de ikke lenger venner. de så hverandre aldri igjen.

så var det avsnitt bare for å skrive et avsnitt. og i det avsnittet er det usikkert hva innholdet skal være. dette altså. men det kommer nok noe etterhvert. det kommer alltid noe. og det som er en interessant linje er alle de innspill som idag kommer for å forsøke lyge om mine tidligere tekster. der er nemlig slik innimellom at noen kommer med innspill for å forsøke late som om de var med på forlaget Verda. de bøkene jeg skrev på det forlaget. og det er merkelige innspill. ett av dem er løgn om at de har i tankelivet kommet med ord for ord alt som der er skrevet. det er løgn. så er det et annet innspill som ikke er så sikkert, men det er å forsøke si det jeg skriver slik at samtidig som jeg skriver så kommer det en stemme i tankelivet som forsøker å si med teksten jeg skriver i forsøk på å lyge deretter på at slik var det også under skriving av bøkene på forlaget Verda. det er også løgn. og så er det andre ting som kan være løgner, men det er i alle fall årelang strid de har ført mot folk for å forsøke lyge om bøkene på forlaget Verda. drept folk. innhentet folk med løgner og korrupsjon for å til og med forsøke rane folk for innhold fra bøkene om de det har funnet. eksempelvis om noen i sin shorts hadde hatt notat fra bøkene så ranet notatet og så forsøke mentalt å drepe menneskene og løyet om helsetilstanden for så å drepe de mentalt og få de til å slutte å være med meg og videreføre løgnene om bøkene mine. dette er ganske så brutal galskap og ondskap. og lignende tror jeg aldri har vært praktisert. en praktisk ondskap. og de kommer til å være sikker på én ting. og det er at fremtidens kunnskap. som er en annen enn den vi finner idag, så kommer de til å bli stigmatisert. en foreløpig fin ting med dette er yoghurt. det blir yoghurt å finne på skrivebordet til slike som har utført dette og de kan en finne mange steder, men vi har i alle fall navnene på mange av de. drapstrussel på direkten her nå. du skal drepes. og det i kontekst av mine bøker. og kunnskap. det er ikke kjærlighet til visdom. det er hat for kunnskap. og det er ikke oss. elsk og lev. det er mitt beste råd til deg. elsk og lev.

og så var det et land. det var kun krig om kvinner. en levde aldri trygt. og om en opplevde en eller annen form for romanse eller kjærlighet så kunne en være sikker på at en kunne raskt bli ranet for den og at den kom til inntekt for andre. som om en sport for bading for en annen klokere mann. men det var en mann som skulle komme til å bli en helt for seg selv. kvinnfolkene synes det tilsynelatende var helt greit for å ha litt underholdning i livet. men en del menn ble lei seg og synes en slik form for konkurranse var helt upassende. en upassende krig og kultur. ja. det sa de. noen gikk i tog for å si sin mening. alle slags skilt hvor det stod. vi skal styre vår kjærlighet i fred. og andre sitat som at kvinner er fri også for oss. og sitat som at vår romanse ei knekkes skal. og andre sitat fra med progressive som kvinner er også for oss. kvinner er noe vi skal ha som ressurs også. så det var mange forskjellige uttrykk de slike tog av menn. men helten han skulle komme og komme frem med en del poeng som satte dagsorden for en ny tid. hans navn var Q. Showmore. han elsket rampelyset og var alltid der når det skjedde. så kvinnfolkene så ut til å reagere slik på mannen at om noe skjedde med også andre, så var det han som tok kaken. kvinnene så ut til å lystre til hans trinn i samfunnet. en dag kom det sirkus. elefanter og klovner og alt. og da kom Showmore med en kommentar allerede før sirkuset hadde kommet. klovner er for de moralsk dissolvente. og alle hørte på det. til og med en gruppe menn sa seg enig. men kvinnfolkene hadde allerede tatt det til seg. og de så Showmore så han gikk til noen kvinner og sa at det var veldig bra husket. dere er flink kvinner sa Showmore. så kom en ny kinofilm og samme effekt. men så kom en av de peneste menn som noensinne hadde levd. og han hadde til og med kommet seg inn i staten. og der måtte Showmore tenke seg litt om. han bestemte seg for å ta på seg sine kuleste klær. og kjøre en hemmelig propaganda. han lot seg intervju allerede før den peneste mannen og var der. tiden. momentet. øyeblikket. folk trodde han var den nye peneste mannen av flere ting. men han sa det at det å være penest. det å være penest det er slike ting som ligger til draktene. og akkurat da når han sa det hadde han på seg så pene klær at han klarte å lure kvinnfolk til å tenke på drakten sin når den peneste som var nykommer kom til studioet. de satt

og så på fjernsynet og tenke på drakten til Showmore og det Showmore hadde sagt som et snitt langt inne i hodet på hønene og kvinnfolkene. Q. Showmore. han vant alt av kvinner og til og med så mange menn tok han med seg at han ikke ble drept. så det var en skikkelig lur mann.

så var det usikker kurs igjen på en skute. den skulle bare komme seg frem. så det var kjedelig prat. og når en først trekker frem en hel skute så er liksom bildet vanskelig å skulle forstå er klart og entydig rent for å komme seg til noe tilfeldig annet som om en rent nytt lerret klar for skriving. så skuten er der sa en som så på. hva skal vi mer på dette lerret som skal skrives da. nei vi kan ta inn igjen granaten. skute og granat. de to tingene er så sjelden sammen at dette kanskje kan bli spennende. ja. så kan vi ta inn noen grønnsaker og litt sånt som dill. skute, granat, grønnsaker og dill. chips også. og da har vi det. der ser en. det å skrive interessant er ikke alltid lett. det kan være vanskelig. for om eksempelvis en av våre beste forfattere, da sett bort fra denne forfatter som skriver denne tekst, skulle kommentert det bilde av tekst. så ville den kanskje vært negativ. hva. bare en skute, en granat, litt grønnsaker, dill og chips. den ville kanskje påstått i sin kritikk at det ikke engang var litteratur. skjønnlitteratur. kultur. bare noe tull kanskje. men for oss er dette livet. vi lever. vi er. vi er her og skriver sammen. og om noen kommer til å si noe som helst negativt om denne bok annet enn å gi den beste karakter så kan jeg love deg at ditt hus står utrygt. da kan du komme til å bli klemt inne i en feide av naboer og hærfolk og aldri får fred i din seng. så kritiker. husk mitt lerret. husk mitt folk. vi har innspillene. vi har livet. vi har lerretet. og om du sier annet enn det beste, så er du i fare. ja. så enten si det beste eller si ingenting. fordi dette er tekst av ypperste kvalitet. det er ikke bare tekst og blir ikke bare en bok. det blir livet. ikke bare for meg. men for mange. alle. blir dette livet til. så vil du svikte vårt liv og komme med dårlig kritikk av denne boken og risikere å bli henrettet. nei det tror jeg du ikke tørr. så vær grei med oss alle. og grei med oss som skriver. oss som skal lese den bok og kose oss med den overalt der vi enn skulle finne på å lese og ikke vær for kritisk. vær snill. vær god. vær positiv. og snakk godt til og med

denne skuten, granaten, disse grønnsakene våre, dillen vår og chipsen. ikke glem chipsen.

grenser for kunsten. det kommer an på sa den i landet som hadde mest peiling på kunst. han hadde tidligere jobbet som kurator. men valgte heller det frie kunstnerlivet selv. han ville ha en annen rolle. han ville være friere. være med i kunsten. på en måte være der som kunsten var og ikke bare være på en måte en med myndighet til å bestemme, men være der kunsten var, er, ble til og var kunst. en kunstnerlig kunstner på en måte alt ettersom hvordan en vil si det. være der kunsten var. og navnet hans var Arthur Konst. han ville eie opplevelsen av å leve med kunsten i samfunnet. som om en stor leder av kunsten indirekte, men som om en som alle visste at hadde med all kunsten å gjøre. bestemme kunsten ved å være selve kunsten. hvem skulle da ellers være kunsten i samfunnet. hvem skulle liksom holde den frie kunst som kunst og ikke vise alle hva kunst er for noe. for kunsten har sitt helt unike liv. og det var der Konst ville være. han møtte på mange smeller underveis. fordi kunstnere ville selv bestemme over egen kunst og lage sin kunst slik at andre kunne se den og være dens representant. men Konst ville lenger. han ville være kunsten i seg selv og da i hele landet. slik at om noen tenkte på kunst, så tenkte de på Konst. Arthur var en gang på en utstilling. det var en blanding av nye og eldre kunstnere der. mange bilder var hengt opp. og Arthur var overalt. han var kunstens konge for seg selv først i livet, men så ble han en kunstens konge i løpet av denne tiden hvor han ville eie alt av kunst. men så kom der en del negative røster kan du si. han gikk under utstillingen fra maleri til maleri og kommenterte og var der fremfor folk. og av og til stilte han seg faktisk opp fremfor selve maleriet når folk stod å så på og sa at dette er også kunst. nå er det som om jeg er maleriet og tillegger maleriet et eget uttrykk. som om en kunstens symbol og kraft som innlemmer meg selv inn i denne kunsten bak meg her, slik at det nesten ikke er viktig hva som engang er maleriet i seg selv. ser dere. utover kunsten. sterkere enn kunsten. sterkest i kunsten. ja sa han til seg selv. men der begynte nedturen. der begynte nedgangen for hans rolle i kunsten. det ble en av

de siste utstillingene han var på. for kunstere må da selv sa en skribent etter å ha vitnet opplevelsen kunne selv ta del i det miljø som sin kunst er en del av.

skrivning. en forfatter hadde med seg notatbøkene sine på reise. han skulle drive research til en ny bok. og han var en romantiker. veldig romantisk som de kalte det. det var for ham selv litt usikkert hva en romantiker faktisk var, men han var nok litt enig også at han kunne være litt romantisk. og han reiste mye denne turen. var rundt omkring overalt egentlig. fra land til land. opplevelser etter opplevelser. og noterte ned ulike ting han kom til å like og synes passet i boken. og boken ble ferdig en stund etter at han kom hjem. notatene ble flittig brukt. og han skev ferdig boken i løpet av kort tid da han var veldig inspirert av sine notater. det skulle vise seg at en annen forfatter hadde samtidig gjort noe av det nøyaktig samme. og det samtidig som forfatteren. så de ble et forfatterpar nærmest. de ble kjent med hverandre. og begge bøkene som kom ut nesten samtidig var det usikkert om for noen om de hadde samarbeidet om eller om det var tilfeldighet. det oppstod to ulike grupperinger av lesere. de kjøpte begge bøkene. og leste og sammenlignet. nei, dette må være noe de har samarbeidet om. og noen sa. dette er nå bare en tilfeldighet. det ble strid i avisene. harde artikler for og mot de ulike oppfatningene. dette kom forfatterene selv til å få mye oppmerksomhet av. de ble spurt alle slags spørsmål og det kom til og med journalister på trappene til de to forfatterene for å forsøke spørre etter kvitteringer og alt mulig angående turene og slike ting i forsøk på å finne ut om de hadde samarbeidet eller ikke. men uansett så var de to bøkene kommer ut. og populære. de ble solgt i store opplag. og til nytelse for gode lesere som elsket litt romantiske og drømmeaktige bøker der de også kunne kose seg med at leserene var delt i to ulike grupper der de kunne vurdere om de skulle være med i den ene eller den andre. bøkene kom ut i butikker og bibliotek som vanlig. og hadde noen fine omslag. og kom til og med som pensum i skolene spesielt i språkfaget i landet hvor de bodde.

det handler ikke om rødt og blått, eller med det onde og mot det gode -
det handler om med det gode og mot det onde.

GUDLEIK AURELIUS FORLAG

ISBN 978-82-94114-00-9